

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَيِّنَاتُ الْفَتَاوَى

فِي الْفِقْهِ الْحَنَفِيِّ

دانشانستان داسلامی ملکت دستوری محکمې قاضي القضاة

اود مرکزې دارالافتاء بیتیس مولانا مفتی

نور محمد شاقب

په مشرتابه کې

دانشانستان د مرکزې دارالافتاء لخوا صادر شوي مسائل

مکتب

مفتی محمد ابراهیم (خلیل)

دارالفتاویٰ خیر ندویمہ فیضان

کتابی روڈ - کوئٹہ

بدرالفتاوى

فى الفقه الحنفى

دافغانستان داسلامى امارت دستري محكمې قاضى القضاة
او دمرکزي دارالافتاء رئيس مولانا مفتي

نور محمد ثاقب

په مشرتابه کي

دافغانستان دمرکزي دارالافتاء لخوا صادرشوي مسائل

مرتب

مفتي محمد ابراهيم «خليل»

همکار

ابو خالد مولوی عبدالح «مجروح»

ناشر

https://t.me/Ezatulah_sultanzai/

<https://m.facebook.com/Ezatullah.sultanzi>

WhatsApp : 0093706912702

<https://Bawar.net/>

ددې کتاب د چاپ هرډول حقوق له موږ سره خوندي دي
نور القرآن علمي ادارہ

کتاب پېژندنه :-

د کتاب نوم :	بدر الفتاوى في الفقه الحنفي
تأليف	د افغانستان د اسلامي امارت د مرکزي دارالافتاء علماء
تر نظارت لاندې	د افغانستان دستري محکمي قاضي القضاة او دارالافتاء رئيس مولانا مفتي نور محمد شاقب
ترتیب او تبویب	مفتی محمد ابراهيم خليل ولد حاجي عبد الحق مرحوم
ډیزائن او سمون	مولوی عبد الاحد «مجروح»
کمپوز او تصحيح	مولوی گل احمد صاحب
خپرونکي	مکتبه نور القرآن کاسی رود کوټه
پرليکه کوونکی	عزت الله سلطاني
د خپریدو کال	۲۰۱۲ میلادی د جون میاشت
د چاپ شمیر	۱۱۰۰ عدد
د ویرم چاپ	د همدې کال د اګست میاشت
شمیر	۱۱۰۰ عدد

دبدرالفتاوی نوی کمیو ټری نسخه

نوی ترتیب

① نوی فهرس:

پدې نسخه کې دټولو مسائلو فهرس په ترتیب سره راوړل شوی چې هره مسئله په اسانۍ سره پیدا کیږي.

② فقهي تبویب:

دهرباب ټول مسائل په یوه کتاب اویاب کې جمع شوی دي، چې په اصل او قلمي نسخه کې داترتیب موجود نه وه.

③ دټولو فتاواؤ حوالې داوسنیو چاپونوسره برابرول:

دټولو فتاواؤ حوالې داوسنیو چاپونوسره برابرې کړل شوې دي چې حواله په اسانۍ پکې پیدا کیږي لکه رشیدی، غفاری، عثمانیه، حقانیه او نور چاپونه.

④ مکرر مسائل ایستل:

مکرر مسائل ترې نه ایستل شوي دي، په اصل کې دمختلفو خواؤ څخه استفتاوې راغلې وې اودهغو جوابونه ورکول شوي وو چې بعضې به پکې مکرر وونو هغه مکرر ورځیني ایستل شوي دي.

⑤ داردو عباراتو ترجمه:

په قلمي نسخه کې ډیرځایونه دفتاوی دارالعلوم دیوبند، کفایت المفتی، امدادالفتاوی او نورو اردو فتاواؤ عبارات رانقل شوي وو چې پدې نسخه کې دهغو ټولو عباراتو ترجمه په لنډ ډول راوړل شوې ده.

⑥ د دارالافتاء مهر او امضاء گانې:

پدې نسخه کې دمرکزي دارالافتاء مهر اود مفتیانو صاحبانو امضاء گانې دهرې مسئلې سره په هماغه شکل راوړل شوي کوم چې په قلمي نسخه کې موجود وو.

دبدرالفتاوی دمضامینو فہرست

ددې نسخې په اړه لنډ وضاحت

د مرتب وينا..... ۱۸

باب الاذان

په مسجد کي اذان او په سپيکر کي خطبه څه حکم لري؟..... ۲۱

کتاب الصلوة

د رهم جماعت او جمعه څه حکم لري؟..... ۲۲

د مسجد امام په کوم وخت کي بايد خواب شي؟..... ۲۵

له مسجد څخه د ملا امام عزل په کوم وخت کي کيږي؟..... ۲۵

له راډيو څخه سماع د سجده تلاوت څه حکم لري..... ۲۷

په کوم مسجد کي د جمعي لمونځ کيدای شي؟..... ۲۸

په هوائی ډگر کي د جمعي او اخترانو لمونځ جائز دی کنه؟..... ۲۹

په دوو نژدې جامع مسجدونو کي د جمعي لمونځ څه حکم لري؟..... ۳۱

د اول خط جنگي طالبان به قصر کوي که پوره لمونځ؟..... ۳۱

د قروي امام امامت د اهل اخيه لپاره جائز دی کنه؟..... ۳۴

د وطنی امام د اقامت نيت د کوچيانو سره صحيح کيږي کنه؟..... ۳۵

کتاب الزکاة والعشر

چي زکاة نه ورکوي يا ئي غنيانو (مړو) ته ورکوي دهغوئ څه حکم دی؟..... ۳۶

د کورد نفقی پر تکثير يا موت رباندي زکوة شته او کنه؟..... ۳۷

له يوه ځای څخه بل ځای ته د زکوة انتقال (وړل) څه حکم لري؟..... ۳۸

بل ولايت ته د عشر او زکاة انتقال جائز دی کنه؟..... ۴۰

ايا د زکوة وکیل خپلو قريبانو ته دغه زکوة ورکولای شي کنه؟..... ۴۱

د گمرک او ترانسپورت مصارف څوک دي؟..... ۴۲

ايا پر عامو مسلمانانو، معيوبينو د شهداؤ وارانانو د تحريک پر فقراء مسئولينو او تعليم او تربيه بيت المال مصروفولای شي؟..... ۴۳

د عشر او زکوة عاملين چي سيدان وی د زکوة اخيستل ئي څه حکم لري؟..... ۴۵

- ۴۶..... ايا عاشربه دظاهري اوباطنى مالونود و اړوزكوة را ټولوى؟
- ۴۸..... په اجاره كي زكوة پر مؤجر دى كه پر مستأجر؟
- ۴۸..... دا جاري زكوة پر مؤجر دى كه پر مستأجر؟
- د اهل ذمه په املاكو كي عشر دى كه خراج؟ دولتى يا غير دولتى املاك چي په اجاره وركول شى عشر يي
- ۴۹..... پر مؤجر دى كه پر مستأجر؟ او دولتى املاك چي حكومت پخپله كړلى وى عشر لري او كنه؟
- ۵۲..... په بيع وفاكي زكوة پر بائع دى كه پر مشتري
- ۵۲..... د غرونو او صحراگانو په ميوه كي عشر شته او كنه.....
- ۵۳..... په لرگيو كي عشر شته او كنه.....
- ۵۴..... په پروړكي عشر شته او كنه.....
- ۵۵..... عشر دمصار فو تر يستلو وروسته وى او كه مخكى
- ۵۶..... عشر دمصار فو تر اخراجو وروسته وى كه مخكى؟
- ۵۷..... خراج له مصارفو څخه مخكى وى كه وروسته او دبزگر لپاره له خراج څخه پرته څه شى شته او كنه.....
- ۵۹..... د موټرانو پر ترميم او تيلو او نور واري تيا و د عشر مصرفول څه حكم لري
- په فقير د عشر قبض كول او بيا ورځينى اخستل جائز دى او كنه او فقير كه ټينگ شى عشر ځان ته
- ۶۱..... راوگرځوى نوڅه حكم لري؟

كتاب الصوم

- ۶۲..... په رؤيت الهلال كى را ديو ته اعتبار شته او كنه.....
- ۶۳..... دراديو په اعلان او د جنتري په حساب روژه نيول څه حكم لري.....
- ۶۸..... پيلوټانو ته د پرواز پر مهال روژه ماتول څه حكم لري؟.....
- ۷۰..... درگ او غوښى په پيچكارى روژه ماتيږي او كنه.....

كتاب الحج

- ۷۲..... د سردرختو او تاكانو پر حاصلاتو حج فرض دى كه پر قيمت.....
- ۷۲..... د حاجيانو و معلمينو او ډاكټرانو ته د حاجيانو له پيسو څخه پيسي وركول څه حكم لري.....

كتاب النكاح

- ۷۴..... په لفظ دمضارع نكاح صحيح كيږي او كنه؟.....
- ۷۵..... ديوه سړى او يوې ښځى په گواهي نكاح منعقد كيږي او كنه.....
- ۷۶..... په خط لير لو نكاح صحيح كيږي كنه او و وعده د نكاح او عين نكاح څه فرق لري.....

- ۷۹..... په عده کي نکاح څنگه ده
- ۸۱..... ترکونډيد ووروسته اختیار د بنځي دی او د پردی په نوم پیسي اخستل څنگه دی
- ۸۲..... د حنفی او شیعہ ترمنځ نکاح څنگه ده
- ۸۴..... په عده کي د وفات د بنځي نکاح څه حکم لري
- ۸۶..... د مفقود د نکاح په هکله
- ۸۸..... پلار د نابالغي لور وکالت بل چاته ورکولای شي او کنه
- ۸۸..... له مهر څخه پرته نوري زیاتي روپی غوښتل

باب في حرمة المصاهرة

- ۸۹..... په حالت دمس کی دیوه جانب شهوت هم کفایت کوي
- ۸۹..... دمس پر مهال د دواړو جانبه شهوت راپاريدل او د دواړو یا یوه انزاليدل
- ۹۰..... که یو جانب ته شهوت پیدا شي او انزال وشي نو
- ۹۰..... د دوولس کلنی لور په مس سره حرمت دمصاهرت ثابتیږي او کنه
- ۹۲..... د خواښی سره په زنا متهم سړی لپاره خپله بنځه څنگه ده؟
- ۹۳..... په شهوت سره مسه کړی بنځی دمور سره نکاح څنگه ده
- ۹۴..... که بنځه دعوی وکړي چي خسر اسره زنا وکړه نو
- ۹۶..... د بنځي دعوی چي خسر اسره زنا وکړه

باب الرضاع

- ۹۸..... رضاعت په شهادت یا په اقرار مع الاصرار سره ثابتیږي
- ۱۰۰..... یوازی د بنځوپه وینا اثبات د رضاعت کیږي او کنه
- ۱۰۱..... د رضاعي ورور و زوی ته لور په نکاح ورکول
- ۱۰۳..... د تي نه رو د نکاح سره رواده

کتاب الطلاق

- ۱۰۴..... دغه بنځه له ما څخه پاتی ده او دري لوتي و غورځولي دي څه حکم دی
- ۱۰۶..... د غصی پر مهال په ابد سره مقید طلاق څه حکم دی
- ۱۰۷..... د حلالی لپاره د زوج ثاني د څومره عمر کیدل ضروري دی
- ۱۰۸..... په یو فعل سره معلق طلاق حکم
- ۱۰۹..... د معلق طلاق په صورت طلاق لازمیږي که کفار ه دیمین

کتاب الجهاد

- ۱۱۰..... د مسلمانو له ځمکې څخه د دفاع لپاره له کفارو مرسته غوښتل څنگه دی
- ۱۱۱..... موقت حکومت جوړول څرنگه دی
- ۱۱۲..... اسیرانو تبادله څه حکم لری
- ۱۱۳..... اوربند کول څه حکم لری
- ۱۱۴..... د حربې یا مستامن په پاتې شوی مال باید څه وشي
- ۱۱۶..... په بنديانو کارونه کولو څه حکم دی
- ۱۱۶..... له هزارگانو څخه نیول شویو موټرانو حکم
- ۱۱۷..... څوک چي د اسلامي تحریک په مقابل تبلیغات کوي

کتاب اللقطه

- ۱۱۹..... په ریاست حج و او قافو کي له حاجیانو پاتي شوي آب زمزم او جای نماز څه حکم دی
- ۱۲۰..... کوم مالونه چي و نیول شي او مالکان يي معلوم نه وي

کتاب الشریکه

- ۱۲۲..... د پلار په ژوند کي دخپل کسب کونکو زامنو گټه د چاده
- ۱۲۲..... د نورو وارثانو بی اجازی په مشترکه ځمکه کي نهالان ایښودل
- ۱۲۳..... ځینی ورثاء که مشترکه ځمکه خرڅه کړي نور وارثان ټوله راگرځولای شي که خپل حق
- ۱۲۵..... مشترک مال رانیول یا خرڅول
- ۱۲۶..... که دوه شریکان له مشترک مال څخه حج وکړي نو دریم هم حق د حج لری او کنه
- ۱۲۶..... د مشترک مال بیع بی د شرکاء له اجازي څنگه ده
- ۱۲۸..... آیا مور مشترک سرای خرڅولای شي
- ۱۲۸..... یو وارث که خپل موروثی دکان په دعوی وگټي نو نور حق پکی لری
- ۱۲۹..... په مشترکو پیسورانیول شوی ځمکه د چاقو کپړی
- ۱۳۰..... که د ځمکي رانیونکی یووی او قبالة د ټولو وروڼو پر نامه وی نو د شراکت په باب څه حکم لری
- ۱۳۱..... که له مشترکي ځمکي څخه هر ورور څه برخه خرڅه کړي نو
- ۱۳۱..... په گډ ویش کي رانیول شوی یا خرڅه کړل شوی ځمکه یا قیمت د تقسیم پر مهال د چا کپړی

کتاب الوقف

- وقف شوی سرای چي داستفادی ورنه وی خه حکم لری ۱۳۲
- عارضی مسجد خه حکم لری ۱۳۳
- پر مشترکه خمهکه مسجد جوړول ۱۳۵
- دمسجد لپاره وقف شوی خمهکی خخه نوره استفاده کول ۱۳۶
- دخرابه شوی مسجد خه حکم دی ۱۳۸
- نژدی ویوه مسجد ته بل مسجد جوړول ۱۳۹
- په یوه محله یا کلی کي خومره نژدی مسجد جوړیدائی شی ۱۴۰
- دمسجد ضرار تعریف ۱۴۱
- دمسجد په حریم کي ددکانو جوړولو حکم ۱۴۱
- پر عید گاه دیوال راگرځول او منبرپکی جوړول خنګه دی ۱۴۳
- دعید گاه لپاره دسرایو نوږولو خه حکم دی ۱۴۴
- پر مقبره بناء یا ذراعت کول خه حکم لری ۱۴۵
- په عامه هدیره کي مؤمنان له دفن خخه منع کول ۱۴۶
- دمقبري خرڅول ۱۴۷
- وقف یوازی پر ذکور ورتاء خه حکم لری او تسلیم ته اړتیا شته او کنه ۱۴۹

کتاب الحدود والتعزیرات

- مورچي خپل ماشوم تربغل لاندې کړی ۱۵۱
- مورچي کوچنی دخوبه مړ کړی خه حکم لری؟ ۱۵۱
- دموترپه چپه کیدو که سواریان مړه شی پرموتروان خه شی لازمیری او کنه ۱۵۲
- موتروان که یو انسان یا حیوان په موتر مړ کړی ۱۵۲
- له موتر خخه ځان غورځونکی ضمان پرموتروان شته کنه ۱۵۳
- خطا دچادیوي پښی په پری کولو دیت لازمیری او کنه ۱۵۴
- دتاریاکو او نورو مسکراتو دخوړلو په عذر قصاص ساقطیری کنه ۱۵۷
- په قصاص کی چي صلح پریو مقداروشی دغه مقدار پر عاقله یا بیت المال راځی کنه ۱۵۹
- په قتل خطا کی تعزیر شته کنه؟ ۱۶۰
- آیا په حق العبد سره حق الله ساقطیری او په قتل عمد کی تعزیر شته کنه ۱۶۲

- ۱۶۳..... آیا خاوند ہم دقصاص حق لری ولو کہ دقاتل وروروی
- ۱۶۴..... د خاوند پہ عفو قصاص ساقطی پری کنہ
- ۱۶۴..... دقاتل قریبان خہ جزاء لری او کنہ
- ۱۶۵..... کہ قاتل و تنبتی نو دہغہ یا دہغہ د قریب مال قبضہ کول خہ حکم لری
- ۱۶۶..... قصاص کہ معاف کرل شی نو حکومت تہ حق د تعزیر پاتی پری
- ۱۶۷..... کہ لہ نہایی فیصلی وروستہ قصاص ثابت شی بیا عفوہ وشی تعزیر پر قاتل شتہ او کنہ
- ۱۶۹..... قسامہ پر مالک دسرای وی کہ پرہستو گن
- ۱۷۱..... پہ قرائنو سرہ اثبات دقتل کی پری او کنہ او اہل محلہ کہ یو خوک متہم کپی قسامہ ساقطی پری او کنہ
- ۱۷۳..... دسحاق حکم
- دسرقی دجد جاری کولو شرط دادی چي اصل مالک بہ دعوی کوی او دہ تہ بہ خپل مال تسلیم شوی نہ وی
- ۱۷۴.....
- ۱۷۶..... دبی لمانخو لپارہ خہ تعزیر دی
- ۱۷۶..... دتارک الجماعت تعزیر
- ۱۷۷..... دبیری لنہ ولو یا خریلو تعزیر
- ۱۷۹..... دکبوتر باز تعزیر
- ۱۸۰..... دسروز اوریدونکی تعزیر
- ۱۸۱..... دچرس خکونکی تعزیر
- ۱۸۲..... دبنگی کروونکی حکم
- ۱۸۳..... بی محرمہ لہ کورہ و تونکی میرمنی تعزیر
- ۱۸۵..... دترافیکی قواعد و پہ خلاف کونکی تہ تعزیر بالمال ورکول
- ۱۸۷..... دترافیکی قواعد و پہ خلاف کونکی تہ تعزیر بالمال
- ۱۸۸..... دچا مال ضبطول
- ۱۸۹..... دتلیفون پر محصول نہ تحویلولو تعزیر مالی خہ حکم لری
- ۱۹۱..... جزاء دہغہ خائنا نو چي پہ تجارتی اسناد و کي جعل کار کوی
- ۱۹۳..... اسیران چي پہ محبس کي سرکشی کوی خہ جزاء لری
- ۱۹۳..... دمتہر د خہ تعزیر دی
- ۱۹۴..... پہ قانونی تو کہ ممنوع مالونہ کہ اہل عدل تہ پہ لاس ورشی
- ۱۹۵..... خوک چي پہ خبر و اقرار نہ کوی
- ۱۹۷..... دخائن لپارہ شفاعت کول خہ حکم لری

- ۱۹۸..... کہ دیوہ بندی جرم ثابت نہ وی نو باید خہ وشی
- ۱۹۸..... پرسرک باندی له شیان خرخولو خخہ نہ منع کید و نکی تعزیر
- ۱۹۹..... ضرب او حبس بیلہ قاضی نور مسئولین کولائی شی کنہ
- ۲۰۰..... دلوطی، زانی، سارق او قطاع الطريق دزجراند ازاه
- ۲۰۲..... مجسمہ او دسروز آلات کہ حکومت ونیسی

کتاب البیوع

- ۲۰۴..... پہ لارہ کی بیع او شراء خہ حکم لری
- ۲۰۵..... بولی یا بیع دمن یزید خہ حکم لری
- ۲۰۸..... دیع مواضعہ (تلجئہ) حکم
- ۲۱۰..... مفصل احکام دسر قلفی
- ۲۱۶..... یوازی بائع بیع فسخ کولای شی او کنہ
- ۲۱۶..... مشتری چي مبیع پردریم سپری خرخہ کپی نواول بائع حق درجوع پرمبیع لری او کنہ
- حکومت یو شوک پر خپل ملک خرخولو مجبور ولای شی کنہ؟
- دغائب ملک پہ عمومی لارہ گدول خہ حکم لری؟
- کہ جائز وی نو غائب تہ بہ د کوم وخت قیمت ورکول کیپی؟
- اودغہ اجباری رانیول شوی ملک بیرتہ حکومت خرخولای شی کنہ؟
- او خلک یا اصلی مالک قبضہ پر کولای شی او کنہ؟
- ۲۱۸..... دلاری جوړولو لپارہ دچا ځمکہ پہ زور رانیول خہ حکم لری
- ۲۲۱..... مشتری کہ بی دشمن له ادا کولو مبیع خرخہ کپی او مپشی نوبائع بہ خہ کوی؟
- ۲۲۳..... دشربکانوبی اجازی مشترکہ ځمکہ خرخول حال دا چي پہ شربکانو کی صغیران هم وی خہ حکم لری
- ۲۲۴..... پورور کونکی کہ پہ غبن فاحش سره له پورورپی خریداری وکپی حق درجوع لری کنہ
- ۲۲۵..... دیتیم حصہ نورور ثاء خرخولای شی او کنہ
- ۲۲۵..... پہ دری کالہ کی دآبادولو پہ شرط چي بناوالی ځمکی خرخوی جواز لری کنہ
- ۲۲۷..... له نورو دکانو نو خخہ مخالف جنس پہ یوہ دکان کی خرخول
- ۲۲۸..... یو چاته پہ بیع او اجارہ کی اختیار ورکول
- ۲۲۹..... دخیداری پہ ځمکہ کی حدود اعتبار لری کہ جریبونه
- ۲۳۰..... پہ مخکنی حکومتو کی چي چادولتی شیان رانیولی وی
- ۲۳۱.....

باب الربا

- ۲۳۳..... دودى په قرض ورکول
- ۲۳۴..... دغنمو تبادلہ په اوږوسره څه حکم لری
- ۲۳۴..... له مشترک مال څخه په دى شرط قرض اخستل چي راتلونکى گټه به ټوله دپور ورکونکى وی
- ۲۳۵..... کومه مؤسسه چي دتجارت په غرض خلکو ته قرض ورکوى

کتاب الاجاره

- ۲۳۷..... دمشاع اجاره ابتداء صحيح کيږي کنه؟
- ۲۳۹..... دريگواو دبرو اجاره څه حکم لری
- ۲۴۰..... ددلالی او اجرت ددلالی څه حکم دی
- ۲۴۱..... ديوچاسره تراجاره کولو وروسته بيا هغه شی وبل ته په اجاره ورکول
- ۲۴۲..... که دی تردو مړه په زیاتو خرڅ کړی نوزیاتی ستادی
- ۲۴۳..... که دی تردو مړه په زیاتو خرڅه کړه نوزیاتی روپی ستادی
- ۲۴۴..... دبائیسکلانو په اجرت ساتلو حکم
- ۲۴۵..... په شرطو لود ضمان اجاره فاسد کيږي او کنه
- ۲۴۷..... په مرگ دمو جریا مستاجر اجاره باطل کيږي او کنه
- ۲۴۷..... گوروانی په دودى او شپنی په وړیانو او مرغومانو څه حکم لری
- ۲۴۸..... دا جارى ترمودى پوره کید و وروسته که مؤجر غائب وی
- ۲۴۹..... پراجیر مشترک ضمان شته او کنه

تریشر چي دکار په جریان او رواخلی ضمان يي پرچادی او تریشروال حق دمزدوری لری

- ۲۵۱..... او کنه
- ۲۵۲..... دکرایى شی که غلاشی نو
- ۲۵۳..... کرایه دار چي په دکان مصرف وکړی ددی رجوع پر مالک کولای شی کنه؟
- ۲۵۵..... دلومړی مستاجر تر تصرف مخکى که په زیات قیمت بل مستاجر پیدا شی نولومړی اجاره فسخ کيږي کنه

کتاب الودیعة والعاریة

- ۲۵۶..... دودیع، امین او وکیل حکم یو دی چي ضمان ورباندی نشته قسم به ورکول کيږي
- مستعیر چي په ځمکه کي درختی کښيږدی وارث دمعی رجوع پر درختو هم کولای شی که پرنفس ځمکه؟
- ۲۵۹.....

کتاب الهبه

- ۲۶۰..... هبه دمشاع خه حکم لری او په هبه کی قبل القبض رجوع څنگه ده
- ۲۶۱..... قباله دیو چاپر نامه جوړول معنی دهی لری او کنه
- ۲۶۲..... بله پوښتنه
- دهبه خط په لیکلو دهی خه حکم دی او دغه هبه خط قبل القبض د ملک حجه دی کنه او په داسی
- ۲۶۳..... هبه خط کی رجوع څنگه ده؟
- ۲۶۴..... موهوب له چي په هبه شوی ځمکه کی تصرف وکړی واهب حق در رجوع لری او کنه
- ۲۶۶..... بی د قبضی له موهوب له دپلار هبه وزوی ته څنگه ده؟
- ۲۶۷..... د تقسیم پر مهال که پلار ځنی ورته پریرېدی نو هغوی د حق دعوی کولای شی او کنه؟
- ۲۶۷..... دپلار واولاد ته مشترکه یا جلا جلا ځمکه هبه کول
- ۲۶۹..... د ځینی زامنو په نوم رانیول شوی ځمکه د چاده

کتاب الغصب

- ۲۷۰..... د عقار د غصب حکم
- ۲۷۱..... د بیت المال کوم اجناس چي غصب شی
- ۲۷۲..... د توپکیانو په کورونو کی په اثبات رسیدلی دولتی اجناس
- ۲۷۳..... چا چي سلاح وړی وی
- ۲۷۴..... مغضوب عنه که د غاصب پر نور مال قدرت ومومی نو
- ۲۷۵..... د غصب په ځمکه تصرف کونکی حق د تصرف لري کنه؟

باب الضمان

- ۲۷۶..... په ضیاع سره د بیل د مال ضمان لازمیرې
- ۲۷۸..... د بیل د مال پر اتلاف مجبور کړل شوی ضمان لازمیرې او کنه
- ۲۸۰..... د باغیانو سره د جنگ پر مهال تلف شوی مالونه ضمان لری او کنه
- ۲۸۱..... حکم د آلاتو د سروژ

کتاب الدعوی

- ۲۸۴..... د مدعی په قول کی که تناقض راشی نو توفیق ته آیا رپتیاشته؟
- ۲۸۶..... کوم څوک چي پخپل ژوند کی دعوی ونکړی ورثامی حق د دعوی لری کنه؟

- دارث په دعوی کي مرور د زمان ته اعتبار شته او کنه..... ۲۸۷
- پرمورث که دعوی ونشی پروارث دعوی صحیح کیږي او کنه؟..... ۲۸۹
- د مالکانه تصرفاتو کولوسره بیله عذره دمشتري په ژوند کي سکوت او دمشتري پراولادودعوی..... ۲۹۰
- دغه مدعی بهاماستا پرپلار خرڅه کړی وه..... ۲۹۲
- د مالکانه تصرفاتو لیدلوسره بی له عذر سکوت دعوی باطلوی..... ۲۹۳
- پس له اویا کاله دعوی دمیراث څه حکم لري..... ۲۹۵
- پس د مرور له زمانه اوبی وقاضی ته له حاضریدو دعوی کول..... ۲۹۷
- د مرور زمان څومره موده ده او شرعی قباله اعتبار لري کنه؟..... ۲۹۹
- مدعی که دعوی وکیل بل څوک جوړ کړی نو د مدعی علیه رضا غواړي کنه؟..... ۳۰۱
- مرور د زمان په دعوی دمیراث کي څه حکم لري..... ۳۰۲
- ذوالید طولانی په مقابل کي د سند شرعی اعتبار لري او کنه..... ۳۰۴
- که مدعی دخپل ملک د عدم اقرار وکړي په خارج د محکمه کي نو..... ۳۰۴
- پس له پنځه ویشته کلونو یو ورور په بل دعوی کولائی شی کنه؟..... ۳۰۵
- دمیراث دعوی پس له ۴۲ کلونو څه حکم لري..... ۳۰۶
- په ذوالیدی کي اعتبار ید مقدم لره دی که مؤخر لره..... ۳۰۷
- قباله حجت گرځي کنه؟..... ۳۰۸
- آیا اعتبار شرعی حدودو ته دی که نقشی ته؟..... ۳۰۸

کتاب القضاء والشهادات

- والی یا اولسوال تعین د قاضی کولائی شی او کنه..... ۳۱۰
- والی که دامیر المؤمنین خلاف حکم وکړي؟..... ۳۱۱
- کشف د موضوعاتو به قاضی پخپله کوی که څنگه؟..... ۳۱۲
- بیله رسمی محکمی فیصله ملزم ده کنه؟..... ۳۱۴
- د ولایت او محکمی له خوا مامور شوی رسمی بلل کیږي کنه؟..... ۳۱۵
- شهود که دمفتی په مخکي تیر شي او قاضی فیصله وکړي نو..... ۳۱۶
- بی د قاضی له حضوره اقرار صحت لري کنه؟..... ۳۱۷
- آیادیوی محکمی فیصله امیر عملی کولائی شی؟..... ۳۱۸
- دوسی چي له اولسوالی څارنوالی ته یا محکمی ته ځي آیاد ا کتاب القاضی الی القاضی دی کنه؟..... ۳۱۹
- مدعی ته د شاهدانو حاضرولو لپاره باید څومره وخت ورکول شي..... ۳۲۰

- شاهدی دتسامع شه حکم لری ۳۲۲
 شرعی قباله حجت ده او عمل یی پر مقتضا ضروری دی ۳۲۴
 دمشهود به معاینه د شاهد لپاره شرط ده ۳۲۵

کتاب الصلح

- په یوه مصلح صلح راتلای شی کنه؟ ۳۲۷
 صلح چي واقع سی بیا ما تیږی کنه؟ ۳۲۸
 پس له صلحی نه یو فریق حق در جوع لری اونه یی وارث اویا نه یینه قبلیری اونه اقرار ۳۲۸
 د محکمی جوړ شویو لیکونو شه حکم دی او پس له صلحی طرفین در جوع حق لری کنه
 او په حدودو کي غلطی شبه ده کنه ابراء د مریض شه حکم لری او مرض موت شه ته وائی؟ ۳۳۰
 پر صلح بدل اخستل او د مدعی علیه دانکار سره صلح کول څنگه دی ۳۳۲
 د پیسو په مقابل دخپل میراث له حق څخه ابراء ییله دعوی صحیح کیږی کنه او حکم دیع لری کنه؟ ۳۳۳

کتاب الوکالة

- آیا وکالت ورکول د محکمی په حضور شرط دی ۳۳۵
 وکیل تر عمل کولو وروسته معزولیری او کنه؟ ۳۳۵
 وکیل د غائب پر خپل وکالت پاتیږی ترڅو چی خیانت پکی څرگند نشی ۳۳۶

کتاب الشفعه

- دکان شفعه لری او کنه؟ ۳۳۸
 د فضولی په بیع کي دعوی د شفعی صحت نه لری ترڅو چی مالک اجازه ونکړی ۳۳۹
 د شفعی په دعوی کي که مدعی علیه حاضر نشی د مدعی په جانب فیصله څنگه ده؟ ۳۴۰
 د شفعی تر مرگ وروسته وارث حق د دعوی لری کنه؟ ۳۴۱
 د شفعی د ځمکي سره متصله ځمکه که بائع و مشتری ته و بڅښی نو ۳۴۲
 په ځمکه کي دخپل حق د دعوی گټلو وروسته په پاتی ځمکه د شفعی دعوی کول ۳۴۳
 په بیع فاسد کي تر هغو شفعه نه صحیح کیږی ترڅو حق د فسخ ساقط شی ۳۴۴

کتاب المزارعة

- د مزارعة په هکله دارغستان د علماء کرامو څو مهمی مسئلې ۳۴۶
 د ځینی موادو د قرار داد په سپارلو یو فیصدی گټه اخستل شه حکم لری؟ ۳۴۸

کتاب الحجر

- د انحصار اتوله لوری پر ځینی موادو کنترول لگول څنگه دی؟ ۳۵۰
- ناقصه یا تروخت تیره دوا څرڅونکی حکم ۳۵۲

کتاب احياء الموات والشرب

- غرني درختی او ځمکي بی دامام له اجازی معلو که گرځي کنه؟ ۳۵۳
- دامام په اجازه د ځمکي احياء باعث د ملک دی که چا غصب کړه بیرته به وررد وی ۳۵۳
- حکومت چي موات ځمکه چاته تقسیم کړی رقبه یی د چاده؟ ۳۵۷
- په دولتي ځمکو کی جوړ شوی سړایونه حکومت پرنگولای شی کنه؟ ۳۵۸
- په منځکی حکومتونو کی چي کومی دولتي ځمکی قبضه شوی دی څه حکم لری؟ ۳۵۹
- په منځنی حکومتونو کی پرخلگو ویشل شوی دولتي ځمکو څه حکم دی؟ ۳۶۱
- سرکاری ځمکه چي د توپکیانو په وخت کی چارانیولی وی نو ۳۶۳
- تقسیم د مرعی دخلکو ترمنځ څنگه دی؟ ۳۶۴
- په مرعی کی نه تغیر کول جائز دی نه بیع او نه څوک ځنی منع کیدلای شی ۳۶۵
- په مرعی کی د سړای جوړول احياء ده کنه؟ ۳۶۶
- ارتفاع څه ته وائی ۳۶۷
- په قلعه جوړولو احياء ثابتیږی کنه؟ ۳۶۸
- دارتیا پر مهال په مرعی کی تقسیم یا عمارت کیدای شی کنه؟ ۳۶۹
- د مرعی تعریف په مرور د زمان مرعی ملک گرځي کنه په مرعی کی حکومت تصرف کولای شی کنه او د کلی او مرعی ترمنځ ویا له مانع له مرعی والی گرځي کنه؟ ۳۶۹
- د دښتونو او غرونو لرگی له مباحاتو څخه دی کنه؟ ۳۷۲
- د غره له لرگیو څخه څوک منع کولای شی کنه او تقسیم پکي کول څنگه دی؟ ۳۷۴
- په تقسیم کی داو بو هغه قدیمه طریقه معتبره ده ۳۷۵
- تقسیم د شرب آیا پر پخوانی طریقه یا تیږی که څنگه؟ ۳۷۷
- په قدیمه ویا له کی نوی تگیران جوړول څه حکم لری ۳۷۹
- کومه ویا له چي په یو قوم پوری خاصه وی تغیر پکي کول څنگه دی؟ ۳۸۲
- د کاریز چینی او شاه حریم څومره دی ۳۸۳
- د کاریز او چینی حریم څومره دی؟ ۳۸۵

- ۳۸۶..... کاریز مخکی داو بو تر ظهور حریم نه لری او پس له ظهوره حکم دچینی لری
- ۳۸۸..... دکاریز او به چي پر مخ دحمکی ښکاره شی نوڅومره حریم لری؟
- ۳۸۸..... که و اترپمپ یا کاریز و دیر لری کاریز ته ضرر رسوی نو.....
- ۳۸۹..... دکاریز حریم داو بو ښکاریدو دځای سره وی که داصل منبع سره.....
- ۳۹۰..... دقدیم کاریز له حریمه بهر نوی کاریز که دقدیم کاریز او به جذب او وچي کړی نو.....

کتاب القسمة

- ۳۹۱..... آیا قاضی لره دا حق شته چي دشرکاء ترمنځ جبر اتقسیم وکړی؟
- ۳۹۲..... تقسیم په غیاب کي دیوه وارث څنگه دی؟

باب الحقوق

- ۳۹۳..... حق العبور له موټرانو اخستل څنگه دی؟
- ۳۹۴..... آیا قدیمه لاره ځمکی وال بند ولائی شی.....
- ۳۹۶..... یو تعمیر د و مره جگول چي له کلکینا نو څخه د بل صحن معلومیری داخوبه ضرر فاحش نه وی.....

کتاب الصيد والذباح

- ۳۹۸..... د کلا شنکوف یا کمر شکن ښکار څه حکم لری؟
- ۴۰۰..... ذبح تر حلقوم کښته څنگه ده؟

کتاب الحظر والاباحه

- ۴۰۱..... داختر او دجمعی دورځی روغې څنگه دی؟
- ۴۰۳..... افغانستان د کفار او اهل ذمه سره مصافحه او ملاقات څنگه دی؟
- ۴۰۴..... دفت بال والی بال او نور سپورتی لوبو حکم.....
- ۴۰۵..... د سگریټ تاش شطرنج او کتار حکم څه دی؟
- ۴۰۶..... له رادیو څخه د قرآن سماع واجب ده کنه؟
- ۴۰۷..... پردکانو محصول ایښودل څنگه دی؟
- ۴۰۸..... پردیو الونو، کاغذونو او د موټرانو پریر غونود قرآن آیتونه لیکل.....
- ۴۰۹..... امر بالمعروف او نهی عن المنکر څنگه کیږی؟
- ۴۱۱..... فوټوگان (عکسونه) اخستل یا استعمالول.....
- ۴۱۳..... دبیت المال په استعمال کي خیانت څنگه راځی.....

کتاب الوصیة

- ۴۱۴..... خپلی ښځی ته وصیت په دریمه د مال څنګه دی؟
 ۴۱۵..... دورثاء د تقسیم غوښتنی پر مهال آیا قاضی د صغیر له طرفه وصی ټاکلی شی؟
 ۴۱۶..... بی د قاضی له علمه آیا جد صحیح کولای شی چي د یتیمان وولی وروږ د میت ګرځوی؟
 ۴۱۶..... خاوند خپله کوروالا د دریمي وصی ګرځولای شی ګنه؟

کتاب الفرائض

- ۴۱۷..... دمړی ۲ وروڼه ۲ خوندی ۳ لورانۍ او یوه زوجه په میراث کي څومره څومره برخه لری؟
 ۴۱۹..... دمړی دوو وڼو او خوندو ترمنځ تقسیم د میراث.....
 ۴۱۹..... د مناسخی یو صورت.....
 ۴۲۳..... دوراره په موجودیت وریره په میراث کي برخه نه لری.....
 ۴۲۵..... د څلورو زامنو ادريو لویو ترمنځ تقسیم د میراث.....
 ۴۲۶..... د میراث د تقسیم یو صورت.....
 ۴۲۸..... د میت د ښځی دری لوڼو او دوراره د دری زامنو ترمنځ تقسیم د میراث.....
 ۴۲۹..... داخت عینی اخوات علاتی او اخوة علاتی ترمنځ تقسیم د میراث.....
 ۴۳۰..... دمړی د دریو لوڼو یوه لمسی او یوی لمسی ترمنځ تقسیم د میراث.....
 ۴۳۱..... آیا مفقود په میراث کي ونډه لری ګنه؟
 ۴۳۲..... د مفقود په مال به څه کیږی؟

اللهم اختتم لنا بالخير والسعادة والبشارة

والايمان

بسم الله الرحمن الرحيم

دمرتب وينا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى

د فقه ارزښت او اړتيا دروښانه ورځي په خير له چا پته نه ده ځکه هر انسان د يوه مسلمان په حيث دخپل ژوند په هره شيبه کي د فقه او شريعت په رڼا کي خپله تگلاره ټاکي ، دا ځکه چي د ضلالت او گمراهي د تورې او ورکې لاري لاروي پکي سرگردانه نشي ، که داسي وشي نو پايله به ئې د دنيا او اخرت خسران وي ، رحيم او کریم خدای ﷻ د سمي اوسيده لاري د ټاکلو او وربښودلو لپاره په دنيا کي د انبياء کرامو عليهم الصلاة والسلام لري پيل کړي ده ، ترڅو پربندگانو خپل حجت بشپړ کړي ، د انبياء کرامو عليهم السلام لري پر خاتم الانبياء والرسول د دوو جهانو سردار حضرت محمد ﷺ باندې پای ته ورسيده ، خود انبياء کرامو عليهم السلام د سلسلې د پای ته رسيدو مطلب دانه دی چي راتلونکي نسلونه و سمي تگلاري ته اړنه دی بلکه د دې کار ذمه واري په ميراث کي دامت و علماء کرامو ته ورپه برخه شوه چي د قرآن او حديث په رڼا کي دوی دامت علمی تنده ورماته کړي ځکه دامام ابو حنيفه رحمته الله عليه اودده د گرانو شاگردانو رحمهم الله په هڅو دامت لپاره يوه داسي ذخيره تياره شوه چي تر قيامته به راتلونکي نسلونه ورځيني مستفيدوي اودي .

او بل لوري امت هم ودې ته وهڅول شو: چي تاسو دخپلې لاري ټاکل علماؤ ته وسپاري په قرآن کریم کي ارشاد دی: (فاسألُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) او بل ځای ارشاد دي: (وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ)

علامه بیضاوی رحمته الله عليه فرمایي: وفي الآية دلالة على وجوب المراجعة الى العلماء فيما لا يعلم (بيضاوی) ځکه په ديني تړون کي دهر امتي ذمه واري جوړيږي چي خپله فريضة ترسره کړي ، هسي نه چې د (فان الجحيم هي المأوى) مصداق وگرزو. (العياذ بالله) دهمدې ذمه واري په اساس دافغانستان تکړه او محققينو علماء کرامو د طالبانو داسلامي دورې په اوږدو کي دمولوي مفتي نور محمد «ثاقب» صاحب تر مشرتابه لاندې په ډيزه لنډه او اضطراري موده کي وامت ته د مشکلاتو د حل لاره وښوده:

چې په دې خدمت کي ورسره برخه اخیستوونکي علماء کرام په لاندې ډول دي:

- ① مولوی عبدالحکیم صاحب
- ② مولوی ندامحمد الحقانی فاضل وفاق المدارس
- ③ مولوی احمدنوری
- ④ مولوی محمدمسلم حقانی
- ⑤ مولوی محمداخلاص برکتی
- ⑥ مولوی زمان شاه صاحب
- ⑦ مولوی عبدالله صاحب مشهور په خطیب صاحب اروزگانی
- ⑧ مولوی حمدالله صاحب
- ⑨ مولوی عبدالستار صاحب
- ⑩ مولوی خلیل الله صاحب
- ⑪ مولوی محمود میوندوال صاحب

اوداسی نور تکړه اوجید علماء کرام چې دټولونومونه مووانه خیستل ددوی په کوشش دافغانستان له مرکزي دارالافتاء څخه خپروشویو مسائلودا ټولگه تیاره شوه چې دمرکزي دارالافتاء دمفتیانو لاس لیکونه هم ورباندې ثبت شوی، خوبنده یواځي په دې فکر ودې علمې ټولگې ته دخپل نمگړی فکر سره سم دترتیب ورکولو هڅي وکړی چې دالله جل جلاله په دربار کی دښه نیت اودهمت سره سم هڅوهم ډیر قدروی، کنه زه دخپلې پوهې له مخې هیڅ کله ددې وړنه یم خوچې دا کار نور دامت په گټه تمام شی ځکه می ددې تبویب یاداردو عباراتوپښتوترجمه پکي اضافه کړل: خوداول ناس اول الناس په اساس په دې ترتیب اوتبویب کي دخطا رامنځته کیدل هم څه بعیده نه ده ځکه له ښاغلیو علماؤ کرامو څخه هیله ده چې که کومه داسی خطا په نظروړشی دهغې موږ ته خبر را کول شی ترڅوپه راتلونکو چاپو کی اصلاح شی په پای کی داله العلمین ذات څخه دادعاده: چې په دې فتاوی کی هر ډول سعی کوونکی په خپل مغفرت ونازوی، اودټول امت دخلاصون ذریعه ئي وگرزوی. امین

دعاغوښتونکی محمدابراهیم خلیل

ولد حاجی ملا عبدالحق مرحوم

دقلمی نسخی (۲۰۴) مخ

— (امضاء پوسل درى) —^{۱۳۱}

نهاد آکلوز منکه در کسریوم ددو کالوز به اجاره اوس می داکلوز می و منوید
نومون منکه را اگر خود دمنکی ددو کالوز حاصلان می دوی خوری می ددی به
مرگ سره اجاره با طلیبی که یا -

(العنّوى)

اسمُ الله الرحمن الرحيم

للجواب ومنه الصدق والصراخ

باجاره به مرگ دهر چاه عمق اجاری دده دپاره شویوی که منوجن وی یا متاعر
 سخ کبیری چه غرورت نوی که مرگ دمنایجر به لاری دمکی و دلته دغه غرورت
 موجود ندی بسبب ددی لاندی منشی

(وتنفخ) بلا حاجة الى النفخ (بموت احد طاغدين) عند نالنا بمجنونه مطلقا
(عقد حالته) بالضرورة كونه في طريق مكة ولا حاكم في الطريق الى الزمان ويحتمل ذلك
كل من وقع له عقد الاجارة اذا جاز تنفخ الاجارة بموته ومن لم يقع له العقد
لا ينفخ للعقد بموته ^{الفداء للغير} _{٢٩} ويشترط بالاعلم

۳۲۹

الباقي

مسئولین و مدیران (ناقص)
رئیس دارالافتاء و سرکاری
حکومت اسلامی افغانستان -

الحمد للاعتناء بالحمد

باب الاذان

پہ مسجد کی اذان اوپہ سپیکر کی خطبہ خہ حکم لری ؟

پوئستنه: ما حکم الاذان سوی الاذان فی وقت الخطبة فی داخل المسجد هل له کراهية ام لا؟
وما حکم الخطبة فی لاوڈ سپیکر (مکبر الصوت) هل لها کراهية ام لا؟ ینواتوجروا.

المستفتی: (الحاج مولوی محمد نور خطیب جامع مسجد محمد افضل خان)

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم پہ مسجد کی دنتہ اذان کول خہ پروا نہ لری اوداچی د
فقہی دخینو کتابونولہ عبارتو خخہ کراهیت معلومیری ہغہ پہ اعتبار د نہ پورہ والی د
مقصود دا اذان دی چي ہغہ تبلیغ اور رسول دا آواز دی، غیر حاضرینوتہ لکہ د بیان خخہ چي
د دغولاندی عبارتو معلومیری او کہ مقصود دا اذان پورہ کیدی پہ داخل د مسجد کی ہم
لکہ اذان پہ لاوڈ سپیکر سرہ بیا کراهیت نشته، اوہر چي خطبہ پہ اسپیکر کی دہ ہغہ
جائزہ مکرونہ نہ دہ اود علماء اتفاق دی پرجواز د لمانخہ او امامت او اذان پہ اسپیکر کی
نوجي لمونخ او امامت جائز دی خطبہ پہ طریقہ اولی سرہ جائزہ، پہ اعلاء السنن پنخم
توک مخ (۲۳۵۱، ۲۳۵۲)، کی ٹی لیکلی دی

واعلم ان الاذان لا یکرہ فی المسجد مطلقاً کما فہم بعضهم من بعض العبارات الفقہیة وعممّوه هذا
الاذان (الاذان بین یدی الخطیب) بل مقید بما اذا کان المقصود اعلام ناس غیر حاضرین (الی قولہ)
فی الجلابی انه یؤذن فی المسجد و ما فی حکمہ لا فی البعید منه قال: الشیخ فقوله فی المسجد
صریح فی عدم کراهة الاذان فی داخل المسجد و انما هو خلاف الأولى اذا مست الحاجة الی الاعلان
البالغ وهو المراد بالکراهة المنقولة فی بعض الكتب،

اوپہ جدید فقہی مسائل جلد ۱ ص ۵۲ کی ٹی لیکلی دی:

لاوڈ سپیکر کے ذریعہ نماز درست ہے یا نہیں، ابتداء میں ہندو و یرون ہند علماء کے درمیان اس مسئلہ میں اختلاف
تھا، بعض حضرات کی رائے تھی کہ لاوڈ سپیکر کی آواز بعینہ امام کی آواز نہیں بلکہ اس آواز کی بازگشت ہے اس طرح
آواز پر مقتدیوں کی نقل و حرکت گویا امام کی بجائی ایک دوسری آواز کی بناء پر ہوگی اور یہ بات جائز نہیں ہے، کہ مقتدی
امام کی بجائے کسی اور کی آواز پر نقل و حرکت شروع کر دیں اس کی مقابلہ میں کچھ لوگوں کا خیال تھا کہ اس کے
باوجود نماز کیلی لاوڈ سپیکر کا استعمال صحیح ہے، اور شریعت میں اس کی نظیر موجود ہے کہ نماز کے باہر کے ایک شخص
کی تلقین پر نمازیوں کی نقل و حرکت کی چنانچہ جب بیت المقدس کے بجائے خانہ کعبہ کو قبلہ بنا لیا اور مدینہ کے

مضافات کی بعض مساجد میں جہاں بیت المقدس ہی کی طرف رخ کر کے لوگ نماز ادا کر رہے تھے قبلہ کی تبدیلی کے ایک شخص نے اطلاع دی اور سمجھنے والے نے رخ بدل لیا ظاہر ہے یہ نقل و حرکت ایک ایسی شخص کی آواز پر عمل میں آئی جو نمازی باہر تھا اب یہ بات پایہ تحقیق کو پہنچ چکی کہ لاؤڈ سپیکر کی آواز امام کی نقل اور اس کا ترجمہ نہیں ہے بلکہ بعینہ امام کی وہی آواز ہے جو اس کی زبان سے نکلتی ہے اس طرح اب لاؤڈ سپیکر سے نماز و امامت کے جواز پر علماء کا اتفاق ہو چکا ہے (۱) واللہ اعلم وعلمہ اتم

عبدالحق عظیمی

مولوی محمد رفیع الرحمن برکتی

مولوی محمد رفیع الرحمن

مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان اسلامی امارت و دارالافتاء رئیس

(۱) ژباړه: د سپیکر په ذریعہ لمونځ صحیح دی او کنه؟ په پیل کې د هند او له هند بهر علماء ترمنځ په دې مسئلہ کې اختلاف و؛ د ځینو بڼا غلیو رایہ دا وه چې د سپیکر آواز بعینہ امام آواز نه دی، بلکہ دده د آواز ازانگه ده په دې ډول په دې آواز باندې به د مقتدیانو نقل او حرکت گواکې امام پر ځای دیو بل آواز په وجه وی، او دا خبره جائز نه ده چې مقتدی امام پر ځای د کوم بل چاپه آواز نقل او حرکت وکړی، د دوی په مقابل کې د ځینو خلکو خیال دا وو چې سره له دې د لمانځه لپاره د سپیکر کارول صحیح دی او په شریعت کې د دې نظیر وجود لري، چې له لمانځه دباندې دیوہ سری په تلقین لمونځ کوونکو نقل او حرکت وکړ، ځکه کله چې دبیت المقدس پر ځای بیت الله شریفه قبله وگرزول شوه او د مدینې په شاوخوا کې په ځینو مسجدونو کې چیرې چې دبیت المقدس پر لور په مخ کولو خلکو لمونځ کاوو د قبلې د بدلیدو یوہ سری خبر ورکړی او ټولو خپل مخونه واورول ښکاره خبره ده دغه نقل او حرکت دیو داسې سری په آواز په عمل کې راغلی کوم چې له لمانځه دباندې و، اوس دا خبره په تحقیق رسیدلې ده چې د سپیکر آواز امام نقل او د هغه عکس نه دی بلکہ بعینہ امام هم هغه آواز دی کوم چې دده ترخوله راوړي، په دې ډول اوس په سپیکر سره د لمانځه او امامت پر جواز د علماء اتفاق راغلی دی (مرتب)

کتاب الصلوة

دوہم جماعت او جمعہ خہ حکم لری ؟

پوښتنه: دوہم جماعت او دوہمی جمعی پہ هکله مفتیان صاحبان خہ حکم کوی، جواز یا ثواب لری که چیری ئی لری په کوم صورت کی ئی لری؟ (ریاست ارشاد و اوقاف)
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: يعون ملهم الصدق الصواب :

دیوه ښار په څو مسجدونو کی د جمعی د لمانځه تعدد جائز او صحیح دی، او په یوه مسجد کی تکرار د جمعی د لمانځه مکروه دی:

تعدد جمعہ ایک شھر میں دو مسجدوں میں یا زیادہ میں عند الحنفیہ درست ہے کما فی الدر المختار الخ لیکن ایک مسجد میں تعدد جماعت مکروه ہے بس دوسری جماعت جمعہ کی اس صورت میں مکروه ہے جیسا کہ تمام نمازوں کی جماعت ثانیہ کو اس مسجد میں جس میں امام و مؤذن مقرر ہوں فقہاء فی مکروه لکھا ہے اور خصوصاً جمعہ پر نی کی بعد جامع مسجد کو بند کر دینی کا حکم دیا ہے (۰۰) شامی میں ہے:

والظاهر انه يغلق ايضاً بعد اقامة الجماعة لئلا يجتمع به احد بعده.

(فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۵ ص ۸۱، ج ۳ ص ۳۹)

او د دوہم جماعت په باره کی علماء داسی وایی: چي هغه دمحلې مسجد چي خپل امام او مؤذن ولري هلته دوهم جماعت مطلقاً یعنی که اذان او اقامت وی او که نه که تغیر د هیئت سابقه وی که نه وی مکروه دی تکرار جماعت در مسجد محله که امام و مؤذنش معین باشند، اگرچه بلا اذان و اقامت و بتغیر هیئت باشد مکروه است کما فی الشامی الخ عزیز الفتاوی ص ۱۹۰ او هکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۳ ص ۳۵۔ او په فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۳ ص ۳۹ کی یې په ډیر ودلائلو کراحت ثابت کړی دی، حضرت مولانا مفتی رشید احمد صاحب دامت برکاتهم په خپله رساله (الوصیة الاخوانیة فی حکم

(۰۰) تعدد د جمعی په یوه ښار کی په دوو یا زیاتو مسجدونو کی عند الحنفیة صحیح دی کما فی الدر المختار خو په یوه مسجد کی تعدد د جماعت مکروه دی نو د جمعی دوهم جماعت په دی صورت کی مکروه دی لکه چي د ټولو لمونځونو دوهم جماعت په هغه مسجد کی چي پکی امام او مؤذن مقرر وی فقہاء مکروه لیکلی دی او په تیره بیا چي ټر جمعی کولو وروسته د جامع مسجد د بندولو حکم کړی دی، په شامی کی دی: دمحلې په مسجد کی د جماعت تکرار چي ټاکلی امام او مؤذن لري که څه هم بیله اذان او اقامت او د هیئت له بدلولو سره وی مکروه دی۔ (مرتب)

الجماعة الثانية) کي لاندی توضیحات کری دی:

اول دوهم جماعت (۷) صورته لري (۱) دلاری مسجد یعنی چي تا کلي امام یا مقتدی و نه لري (۲) هغه مسجد چي خپل امام او مؤذن نه لري (۳) هغه دمحلې مسجد چي بیگانه خلکو تر مخه جماعت پکښي کړی وی (۴) هغه مسجد چي دمحلې خلکو بی اذانه یا بی اعلانه داذان جماعت کړی وی (۵) هغه مسجد چي دمحلې خلکو جماعت سره له اعلانه داذان کړی وی او دوهم جماعت له اذانه سره ادا کړل شی (۶) چي دوهم جماعت بیله اذانه ادا کړل شي اما پر هیئت د اول جماعت وی (۷) چي دوهم جماعت بیله اذانه ادا کړل شی سره له تغیره په هیئت کي د اول جماعت: په اولو خلورو صورتو کي دوهم جماعت جائز څه چي افضل دی اتفاقاً او په پنځم اوشپږم صورت کي مکروه تحریمی دی اتفاقاً او په اووم صورت کي اختلاف دی امام صاحب رحمۃ اللہ علیہ مکروه بولی، او امام ابو یوسف رحمۃ اللہ علیہ ټی جائز بولی.

دوهم: مراد د تغیر څخه دهیئت اولی ليري کیدل دی له محاذاة څخه دمحراب صرف ليري کیدل له محراب څخه او بیرته دریدل پر محاذاة دمحراب کفایت نه کوي (دریهم) دامام صاحب رحمۃ اللہ علیہ او امام ابو یوسف رحمۃ اللہ علیہ د قولونو په منځ کي تطبیق دادی: چي دامام صاحب دکراهت له اثبات څخه مرادی کراهت تنزیهی، او دامام ابو یوسف رحمۃ اللہ علیہ له قول څخه نفی دکراهت مراد ده دکراهت تحریمی نو د دواړو شیخینو مراد یو دی چي ثبوت دکراهت تنزیهی دی.

(من الوصية الاخوانية في حكم الجماعة الثانية المطبوعة في احسن الفتاوى ج ۳ ص ۳۲۱) والله اعلم وعلمه اتم

مولوی احمد نوری مولوی نذیر احمد استانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

دمسجد امام په کوم وخت کي بايد خواب شي؟

پوښتنه: دمسجد امام په کوم وخت کي دامامت څخه جواب کيدای شي چي دمقتدي اقتداء ورپسي څرنگه وي؟

(دارشاد او اوقافورياست)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب:

کوم امام چي دامامت قابل وي که په يومسجد کي امام شي هغه وخت خواب کيدای شي چي يوخيانت، فسق او فساد ځيني ښکاره شي او که داشيان نه وي پکښي نوبيايې عزل صحت نه لري او که دکلي خلگوله ده څخه کراهه کاوونودا کراهه که په يوشرعي وجه و هم دده عزل کيدای شي، او که له شرعي وجې پرته وونوبياصحت نه لري، مطلب:

لايصح عزل صاحب وظيفة بلاجنحة وعدم اهلية (ردالمحتار ج ۳ ص ۴۲۳ ط رشيديه) رجل ام قوماوهم له کارهون فان كان الکراهه لفسادفيه اولانهم احق بالامامة منه کره له ذالک وان کان هواحق بالامامة لا يکره لان الجاهل والفساق يکره العالم والصالح (فتاوی قاضيخان بهامش الهندية ج ۱ ص ۹۲ ط دارالاشاعت قندهار وهکذا في فتاوی الهندية ج ۱ ص ۸۷ ط دارالاشاعة قندهار وردالمحتار ج ۱ ص ۴۱۳ ط رشيديه)

له مسجد څخه دمسجد امام عزل په کوم وخت کي کيږي؟

پوښتنه: جناب محترم فضيلت مآب دمرکزي شوري رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبرکاته! محترمه! ما په ۲۷/۴/۸۱ دخپل محلي په موافقه ليکلي تصديق اود وخت دمحکمي دقاضی په استيذان او برعلاوه دطالبانو کرامود تحريک دلو مری قاضي الحاج مولوی پاسنی په حکم اوتائيديوه، جامع اومدرسه می په دولتي محکمه کي چي مخکي دغه محکمه خرڅول کيده ماوگرزوله اوپه لوواله کي واقع ده جوړه کړه اوپه شخصی تلاش اوسعی می غيرددغه محلي دهمکاری دمختلفو منطقود خلگوپه مرسته دخداي جل جلاله په فضل پرېښوودروله اوفعلا په هغه جامع کی په سلگونو مصليان فرض لمونځ اداکوي اوهم (۱۵۰) تنه طالبان اوهلکان تدريس کوي دزياتو خلگود سهولت سبب وگرزیدی الحمد لله ليکن اوس دځينو خود غرضو خلگو اومعاندولخواچي په محلي کی محدوددی اومخکی هم ليکلی اسناد لرم ځيني مشکلات رامنځته کوي او غواړي چي زما تصرف اووظیفه ته خنډ واقع کړي اوماله دغه ځايه

ڇڏه ليري ڪري، ڇڻڪه ڇي زه يو ملا امام عالم یم اودتحریرک غری یم نه غوارم ڇي غیر شرعی
اقدام و ڪرم نوپه همدغه لحاظ ستاسو محترم اومدبرانه حضورته عارض اوا احترامانه توقع لرم
ڇي په دی باب ماته شرعی فتوی راکړئ اوزمادغه درخواست ومحترم رئیس صاحب ته
ددارالافتاء تقدیم اوراجع کړئ ڇي ددغه اسنادواواوصافوپه لرلوسره زه دنوموړي حقیقت لرم
کنه؟ په دی باب کی زماسره همکاري وکړئ. (ومن الله التوفیق)

(قاری عبدالباقي دهیئت دخريداری دشعبی عضو)

ملاحظه

جناب فضيلت آف رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم! در مورد موضوع مذکور بر از نظر شرعی فرمائید والسلام

الحاج مولوی عبدالودود اخند

رئيس شوری مرکزی علماء ۱۳۷۲/۳/۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لاهله والصلاة على اهلها

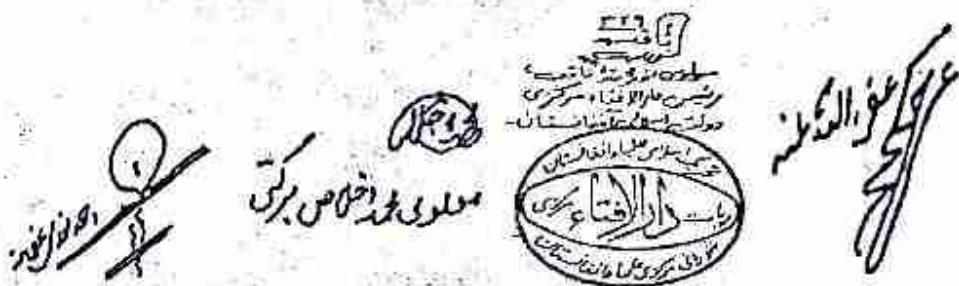
اما بعد: فنقول ومن الله التوفيق محترم موخرنگه ڇي امامت اوجوړول دمدرسی اوتدريس
په امر دقاضی صاحب دوخت وونودا مامورهیڅ وخت له خپلې وظیفی څخه څوک نشی
معزولولای ترهغه وخته ڇي په ده کي کوم خیانت، فسق اوفسادنه وی پیدا شوی اوکه
خیانت فسق اوفسادپکي پیدا شونودی مستحق دعزل دی که څه هم امیر مقرر کړی وی
، اوامام دمحلې ڇي عالم باعمله وی فاسق اوبی دینه نه وی اهل دمحلې یې نشی معزول
کولای اوامام ڇي فاسق فاجر نا اهل وی بیانوحق دعزل لري ځکه ڇي امامت یې مکروه
تحریمی دی، په سبب دلاندینی مسئلي:

تنبیه: قال: فی البحر واستفید من عدم صحة عزل الناظر بلاجنحة عد مهالصاحب وظيفة فی
وقف بغير جنحة وعدم اهلية الخ وفي آخر الفن الثالث من الاشباه اذ اولى السلطان مدرسا ليس باهل
لم تصح توليته لان فعله مقيد بالمصلحة خصوصاً ان كان المقرر عن مدرس اهل فان الاهل لم
ينعزل وصرح البزازي في الصلح بان السلطان اذا اعطى غير المستحق فقد ظلم مرتين بمنع
المستحق واعطائه غير المستحق (ردالمحتار ج ۳ ص ۴۲۳، مطلب لا يصح عزل صاحب وظيفة
بلاجنحة وعدم اهلية - كتاب الوقف ط رشيديه) وان اختار بعض القوم لهذا والبعض لهذا فالعبرة

لا اجتماع الاكثر رجل ام قوماً وهم له كارهون فان كان الكراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه كره له ذلك وان كان هو احق بالامامة لا يكره لان الجاهل والفاسق يكره العالم والصالح .

(فتاوى قاضيخان بهامش الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۹۲ كتاب الصلوة ط دار الاشاعة قندهار وكذا في الهندية ج ۱ ص ۸۷ كتاب الصلوة ط دار الاشاعة العربية قندهار وكذا في رد المحتار ج ۱ ص ۴۱۳ كتاب الصلاة ط رشيديه) فان اختلفوا فالعبرة بما اختاره الاكثر . قال في شرح المشكوة لعله محمول على الاكثر من العلماء اذا وجدوا والا فلاعبرة لكثرة الجاهلين قال تعالى : ولكن اكثرهم لا يعلمون وان قدموا غير الاولى فقد أساءوا ولكن لا يأتون كذا في التجنيس وفيه لو ام قوماً وهم له كارهون فهو على ثلاثة اوجه ان كانت الكراهة لفساد فيه او كانوا احق بالامامة منه يكره .

قال الحلبي : وينبغي ان تكون الكراهة تحريرية لخبر ابي داؤد : ثلاثة لا يقبل الله منهم صلوة وعد منهم من تقدم قوماً وهم له كارهون وان كان هو احق بهامنهم ولا فساد فيه ومع هذا يكرهونه لا يكره له التقدم لان الجاهل والفاسق يكره العالم والصالح وقال عليه السلام : ان سرکم ان تقبل صلوتکم فليؤمکم علمائکم فانهم وفد فيما بينکم وبين ربکم وفي رواية : فليؤمکم خيارکم (حاشية الطحطاوي على مراقي الفلاح شرح نور الايضاح ، فصل في بيان الاحق بالامامة : ص ۲۴۴ ط انصاري كتب خانه افغانستان) والله اعلم بالصواب

مولوی ذہب احمد حقانی مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

له رادیو خه سماع د سجدہ تلاوت خه حکم لري

پوښتنه: بخواندن آیت سجدہ از طریق رادیو سجدہ واجب میشود یا نی بینواتو جروا

(به احترام برادر شمع عبد الواحد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب والله الموفق للصواب

که په رادیو کی قاری د سجدی آیت تلاوت کړی نو ایپر سامعینوبه د تلاوت سجدہ لازمیري کنه ؟ خلاصه الجواب: ظاهره ده چي دا آله په دی حال اوزمانه کي ایجادشوی ده ددی حکم په صریحو

الفاظو کي دفعي په کتابونو ياهو نصوصو د کتاب اوسنت کي نه پيدا کيږي، قواعد او اصولو او نظايرو څخه د دې حکم معلوم کيږي دفعي په کلام کي د دې يو نظير دامذکور دې چي صوت صدی يعنی او ازبازگشت چي د څه گنبدې يا کوهي څخه اوریدل کيږي دا آواز خپله د متکلم اصلی آواز نه دی بلکه دهغه عکس دی چي د يو غير ذی شعور شئ په ذریعه انسان ته رسيږي، ځکه فقهاء د اتلاوت نه دي گرزولي، او د وجوب سجده د پاره تلاوت صحيحه شرط دی ځکه چي سجده تلاوت چي د بازگشت په ذریعه واوریدل شی پراوريدونکي یی سجده نه لازميږي - ولاتجب اذا سمعها من طير هو المختار وان سمعها من الصدی لاتجب عليه (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۳۲ ط دار الاشاعة العربيه قندهار) لکن احتياط دادي: چي سجده تلاوت وکړي. (آلات جديدة ص ۱۲۲) والله اعلم

مولوی محمد احتیانی مولوی نور محمد نائب رئیس دار الافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

په کوم مسجد کي د جمعي لمونځ کيدای شي؟

پوښتنه: د جمعي لمونځ په کومو مساجدو کي کيدای شي په کومو شرائطو مشروط دی اوله ښار څخه که فاصله وی لکه هوايي میدان حکم ټي څه دی؟

(دارشاد او اوقافورياست)

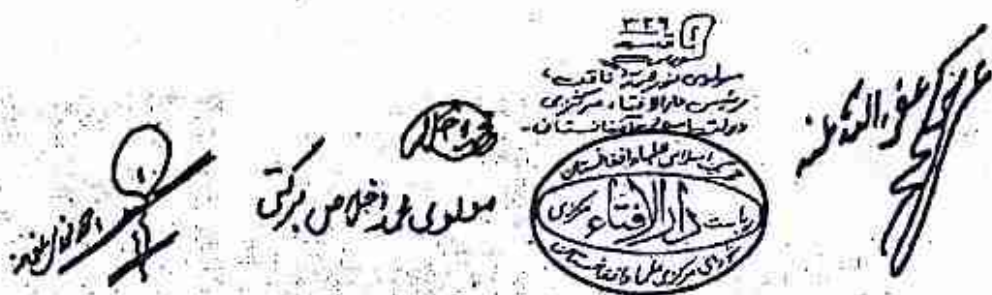
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب:

احکام او شرائط د جمعي عامو کتابونو دفعي ذکر کړی دی او اختلاف پکښي شته او د فاصلي د مقدار لپاره ټاکلی اندازه نشته خو هوايي میدان یا نور فوجي یا فوجي ځایونه چي د ښار د ضرورتو لپاره جوړ شوي وی هغه حکم دفناء دمصرلري جمعه پکښي جائزه ده خصوصاً که په امره امیر المؤمنین یو مسجد پکښي جوړ شوی وی چی دابعینه امر دی په جمعه سره.

فناء معرود مقام هې جو شمېرکی ضروریات کي لی متعین هو مثلاً قبرستان کوډ اډالني یا کھوژدوږیا جگي مشق یا فوجي اجتماع

وغیره کیے میدان ہوائی اڈہ اور ریلوی اسٹیشن وغیرہ^(۱) (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۱۳۳)
فی فتاوی الدیناری: اذنبی مسجد فی الرستاق بامر الامام فهو امر بالجمعة اتفاقاً علی مقال السرخسی آه
والرستاق القری (ردالمحتار: ج ۱ ص ۵۹۰ طرشیذہ کوئٹہ) واللہ اعلم

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

په هوائي ډگر کې د جمعې او اخترانو لمونځ جائز دی کنه ؟

پوښتنه: په هوائي ميدان کې د قندهار لمونځ د جمعې او اختر روادى کنه ؟
توجيېو او توجرو اجزا کم الله تعالى خيرا لجزاء

(المستفتی ملا اختر محمد منصور)

بسم الله الرحمن الرحيم

الفتوى بعون الملك العلى الاعلى

کله چې یو شرط له شرطونو څخه د لمانځه د جمعې (مصر) یعنی ښار او یا فناء د ښار وه یعنې
شاوخوا د ښار چې جوړه کړای شوی وی د ښار د گټو لپاره نو په همدې اساس هوائي میدان
د قندهار فناء د ښار بلل کېږي، لمونځ د جمعې او اختر پکښې روادى د ښار د فناء د لیريو والی
او نژدېوالی هیڅ فرق نه راځي، لکه په الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۱ ص ۵۹ کې
لیکل شوی دی

(افنائیه) بکسر الفاء (وهوما) حوله (اتصل به) او لا کما حرره ابن الکمال وغیره (لاجل مصالحه
(کدفن الموتى و رکض الخيل والمختار للفتوى تقديره بفرسخ ذکره الولوالجی.
او دفناء د تقدير په اړه په فرسخ یا بل څه سره صاحب رد المحتار هم په دغه ذکر شوی

(۱) زیاره: فناء د مصر هغه ځای دی کوم چې د ښار دارتیاوو لپاره ټاکل شوی وی، مثلاً هدیره، د ښار اچولو ځای
یا د آسانو زغلو ځای یا د جنگی مشق، یا د فوجی غونډی او نورو لپاره میدان، هوائي اډه او ریل گاډی اسټیشن
او نور (مرتب)

صفحه کی لیکلی دی: چي خلاصہ دھغہ عدم اعتبار د تقدیر او تحدید دی پہ بارہ دفناء کنبی: اعلم ان بعض المحققين اهل الترجيح اطلق الفناء عن تقديره بمسافة وكذا محرر المذهب الامام محمد وبعضهم قدره بها وجملۃ اقوالهم فی تقديره ثمانية اقوال او تسعة غلوة ميل ميلان ثلاثة فرسخ فرسخان ثلاثة سماع الصوت، سماع الاذان والتعريف احسن من التحديد لانه لا يوجد ذلك فی كل مصر وانما هو بحسب كبر المصر وصغره الخ وهكذا پہ احسن الفتاوی ج ۴ ص ۱۳۳ کنبی پہ عنوان د سوال او جواب کی ذکر شوی دی:

فناء مصر وہ مقام ہے جو فھر کی ضروریات کی لئے معین ہو مثلاً قبرستان گور اڈائی یا گھوڑ دڑیا جگی مشق یا فوجی اجتماع وغیرہ کیئے میدان ہوائے اڈہ اور ریلوی اسٹیشن وغیرہ۔

فناء فھر سے اتصال ضروری نہیں اور نہ ہے اس کی مسافت اور وسعت کی کوئی تحدید ہے بلکہ فھر کی حیثیت کی مطابق اس کی فناء مختلف ہوگی (۱)۔

اوبل علاوہ پردغہ ذکر شوی بیان دا خبرہ ہم دہ کوم مسجد چي میدان ہوائی کی جو ردی غالباً پہ امر د امیر المؤمنین سرہ بہ وی اوکلہ چي پہ امر د امام سرہ مسجد پہ یو کلی کی جو رشی دغہ امر دی پہ جمعی سرہ لکہ پہ رد المحتار ج ۱ ص ۵۹۱ کنبی لیکلی شوی دی: وهذاذا لم يتصل به حكم فان في فتاوى الديناري اذابني مسجد في الرستاق بامر الامام فهو امر با لجمعة اتفاقا على ما قال السرخسي آه فافهم والرستاق القرى كمافى القاموس والله اعلم بالصواب.

عبدالحق عفو اللہ عنہ
مولوی محمد رفیع صاحب برکتی
دارالافتاء
مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری حنی عنہ مولوی عبدالحکیم عاتقہ عنہ مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان د اسلامی امارت د دارالافتاء رئیس

(۱) زیارہ: فناء د مصر ہغہ خای دی کوم چي د بنار دار تیاوو لپارہ تا کل شوی وی، مثلاً ہدیہ، دانبارا چولو خای یاد آسانوز غلو لو خای یاد جنگی مشق، یاد فوجی غونڈی اونور و لپارہ میدان، ہوائی اڈہ اوریل گاڈی اسٹیشن اونور دفناء اتصال لہ بنار سرہ ضروری نہ دی اونہ ددی مسافہ او وسعت (فراخی) کوم تحدید شتہ، بلکہ د بنار د حیثیت سرہ سم بہ دھغہ فناء مختلف وی (مرتب)

په دوونژدی جامع مسجدونو کي دجمعی لمونځ څه حکم لري ؟

پوښتنه: پخوانی مسجد جامع وو په بالا کرزکی چي دجمعی لمونځ په کي کیدی بیا هغه جامع مسجد خراب شو، اوس هغه ته نژدی مسجد چي هغه هم پخوا خراب شوی وو اوس جوړ شوی دی دجمعی لمونځ په کي شروع شوی دی آیا اوس دغه دجمعی لمونځ صحت لري کنه ؟ (المستفتی معلم عبدالله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: حامداً ومصلياً

مسئله داده: چي دوه مسجدان چي هغه هم سره متصل وی اودواړه هم نژدی سره واقع وی نو دجمعی لمونځ پکښی صحیح دی.

(وتؤدی فی مصر واحد بموضع كثيرة) مطلقاً على المذاهب وعليه الفتوى (مطلقاً) قوله ای سواء كان المصر كبيراً أو لا وسواء فصل بين جانبيه نهر كبير كبغداد أو لا وسواء قطع الحيسر أو بقي متصلاً وسواء كان التعدد فی مسجدین أو اکثر هکذا یسفاد من الفتح ومقتضاه انه لا یلزم ان یکون التعدد بقدر الحاجة كما يدل علیه کلام السرخسی (الدر المختار وردالمحتار ج ۱ ص ۵۹۵ طالبانو رشیدیہ) وتجوز الجمعة فی موضعین فی مصر واحد فی قول ابی حنیفة رحمته الله وابی یوسف رحمته الله (الفتاوی الخانیة بهامش الفتاوی الهندیة ج ۱ ص ۱۷۶) (سئل) فی صلاة الجمعة هل تؤدی فی مصر واحد فی مواضع كثيرة (الجواب) نعم كما ذكره فی التنویر وقال السرخسی: هو الصحیح من مذهب ابی حنیفة رحمته الله وبه نأخذ الخ (الفتاوی الکاملية ج ۱ ص ۷ وهکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۵ ص ۵)

احمد نوری غفر له

د اول خط جنگي طالبان به قصر کوي که پوره لمونځ ؟

پوښتنه: ددارالافتاء ومحترم معلماء کراموته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعد: دجنگ داول خط طلباء کرام چي په حالت دقرار او فرار کي دی که دوی نیت داقامت وکړي آیا ددوی دغه نیت صحت لري او کنه ؟ دوي به دلمانځنه اتمام کوي او که قصر مود ته صحیح معلومات را کړئ

(دچهار آسياب داول خط دمستولينواو طالبانوله طرفه)

به مقام محترم ریاست دارالافتاء تحریک اسلامی
دچار آسیاب زہر و دسنگر غنبتلیو طالبانو کرامو پہ عاجلہ توگہ داسی فتوی غونبستی دہ
خرنگہ چي موږ په سنگر کي قرار لرونو بعضی وايي چي خپل لمونځونه په مسافرانہ
صورت ادا کړئ او بعضی وايي چي دمقیم په توگه ئې ادا کړئ نو موږ ته په دی باره کي
شرعی فتوی راکړئ چي خپل لمونځونه خرنگه وکړو، دادي موضوع موتاسی ته راجع کړه
چي دگرانو طالبانو د لمونځو په باره کي ژر تر ژره فتوی راکړئ. والسلام علیکم

(مولوی محمد اعظم عضو دیوان امنیت عامه تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: ومنه الصدق والصواب:

هغه ځایونه چي اول خط بلل کيږي هغه ځایونه د اقامت نه دی که طالبان د اقامت یعنی
د (۱۵) شپونیت وکړي دغه نیت ئې صحت نه لري، لمونځ به قصر کوي که په حال د جنگ
کښي وی او که په حال د محاصري د کلی یا قلعه کي وی د کلی له داخلیدو وروسته او په
مخکه د کفر کي وی او که په مخکه د اسلام کي وی د باغیانو سره او د محاصره په مصر کي
وی او که په غیر مصر کی ځکه حال د دوی مخالف ده د قصد او عزم د دوی سره حال د دوی
کله پرمختګ وی کله پرشاتګ وی او کله پر ځای پاته کیدل وی، دا حکم دلاندی ذکر
کیدوونکو کتابونو څخه معلوم دی:

حاصر قوم مدينة في دار الحرب او اهل البغي في دار الاسلام في غير مصر ونوا الاقامة خمسة عشر يوماً قسروا
لان حالهم متردد بين قرار وفرار فلا تصح نيتهم وان نزلوا في بيوتهم كذا في التمر تاشي (الفتاوى الهندية
ج ۱ ص ۱۴۰ ط: دار الاشاعة العربية قندهار) فنقول: انما تصح نية الاقامة اذا كان الموضع الذي نوى الاقامة فيه
محلاً للاقامة حتى ان اهل العسكر اذا نوا الاقامة في دار الحرب خمسة عشر يوماً او اكثر وهم محاصرون اهل
مدينة لا تصح نيتهم وفي المضمرات وقال: زفر بن محمد رحمته الله ان كانت القوة والشوكة للغزاة صحت نية الاقامة منهم
والا فلا وقال: ابو يوسف رحمته الله ان كانوا نزلوا في الابنية صحت وان كانوا في الخيام لم تصح والاصح ما قلنا. اهل
البغي اذا امتنعوا في دار البغي وحاصروا ناهم لا تصح من الاقامة.... الخ (فتاوى التاتار خانية ج ۲ ص ۹: قيس كسب غله كراچي)
(قوله وان ادخل العسكر ارض الحرب فنوا الاقامة خمسة عشر يوماً لم يتموا) ظاهر هذا ولو كانت الشوكة لهم لان
حالهم مبطل عزيمتهم لانهم بين ان يغلبوا فيقر واو بين ان يغلبوا فيفر واقلهم يكن دار اقامة كالمفازة الخ (الجواهر النيرة
ج ۱ ص ۱۰۳ ط: مكتبة حقانيه ملتان)

اگرچى په فتاوى هندیه کي قیدد «غیر مصر» ذکر شو خواوس به موږ هغه کتابونه ذکر کړو چي دا قید نه معتبر وي:

په الطحطاوى على الدر المختار ج ١ ص ٣٣٣ ط دار المعرفة بيروت) کښي ئی لیکلي دی: قال فى الشربلالية معزياً للعناية التعليل يدل على ان قوله فى غير المصر ليس بقيد حتى لو نزلوا مدينة اهل البغى وحاصروهم فى الحصن لم تصح نيتهم ايضاً لان مدينتهم كالمفازة عند حصول المقصود لا يقيمون فيها... الخ.
او په رد المحتار ج ١ ص ٥٨٢ ط رشيديه كوتته) کښي لیکلي دی:

ثم اعلم ان التقييد بغير المصر وقع فى الجامع الصغير والهداية والكنز وغير هاهو هو بهم صحة نية الاقامته لو نزلوا فى المصر وحاصروا حصناً فيه قال فى المعراج لان اطلاق ما ذكر فى المبسوط يدل على انه ليس كذلك واطال فى بيانه وكذا نص فى العناية على انه ليس بقيد كما يقتضيه التعليل الآتى وذكر عبارته الشربلالية ومشى عليه فى متنه (قوله للتردد بين القرار والقرار) الاول بالقاف والثانى بالفاء اى فكانت حالتهم تنافى عزيمتهم والاطلاق شامل لما اذا كانت الشوكة لعسكرنا لاحتمال وصول المدد للعدو وجود مكيمة كما فى الفتح الخ.

او په منحة الخالق على هامش البحر الرائق ج ٢ ص ٢٣٤ ط رشيديه كوتته) کي لیکلي دی:
(قول المصنف او حاصروا اهل البغى فى دارنا فى غيره) اى غير المصر ظاهره انه لو حاصروهم فى المصر لا يقصرون ووقع التقييد به ايضاً فى الجامع الصغير والهداية والدرر ومواهب الرحمن وعبارة الهداية وكذلك اذا حاصروا اهل البغى فى دار الاسلام فى غير مصر او حاصروهم فى البحر لان حالهم مبطل عزيمتهم آه وقد صرح بهذا المفهوم العينى فى شرح هذا المختصر بقوله واما اذا حاصروهم فى مصر من امصار المسلمين تصح نيتهم للاقامة بلا خلاف آه وصرح فى النهر ايضاً بانهم يتمون ولم يتعرض له الزيلعى والمقدسى كالمؤلف لكن قال فى العناية: قوله لان حالهم مبطل عزيمتهم يشير الى ان المحل وان كان صالحاً لكن ثمة مانع آخر وهو انهم انما يقيمون لغرض فاذا حصل انزعجوا فلا تكون نيتهم مستقرة وهذا التعليل يدل على ان قوله فى غير مصر وقوله فى البحر ليس بقيد حتى لو نزلوا مدينة اهل البغى وحاصروهم وهم فى الحصن لم تصح نيتهم ايضاً لان منيتهم كالمفازة عند حصول المقصود لا يقيمون فيها آه وفى معراج الدراية هم التقييد بقوله فى غير مصر وفى البحر يوهم انهم لو نزلوا مدينة اهل البغى وحاصروهم وهم فى الحصن تصح نية الاقامة لكن اطلاق ما ذكر فى المبسوط يدل على انه ليس كذلك فانه قال وكذا اذا حاربوا اهل البغى فى دار الاسلام اما التعليل فيشمل المفازة والمدينة الا انه قيد فى الجامع الصغير بغير المصر وبالبحر لانه فى عدم الجواز أبعد عن توهم الجواز فى غير المصر او البحر ثم بسط الكلام فى التوجيه فراجع وقدا طلقه فى السراج والذخيرة والحاصل ان المفهوم من عبارات المتون كالهدياية ان عسكرنا لو حاصروا اهل البغى والعسكر داخل المصر من ديار الاسلام تصح نيتهم للاقامة والمفهوم من اطلاق

المبسوط والسراج والذخيرة وهو مقتضى التعليل انها لا تصح وظاهر كلام العناية والمعراج اختياره وبه جزم الشرنبلالي في نور الايضاح. والله اعلم.

مولى محمد اخلاص برکتی مولى زمان شاه صاحب مولى احمد نوری

مولى نور محمد ثاقب و افغانستان و اسلامى امارت و مرکزى دارالافتاء سرپرست

دقروى امام امامت داهل اخيه لپاره جائز دى كنه ؟

پوښتنه : بعضى ملايان قروى امامت داهل اخيه وپه مفازا توکي کوى داصحت لري او كنه او مفازة كوم خاى ته ويل كيږي كوم حد لري او كنه ؟

(المستفتى ملا شاه ولى - له هلمند ولايته)

بسم الله الرحمن الرحيم

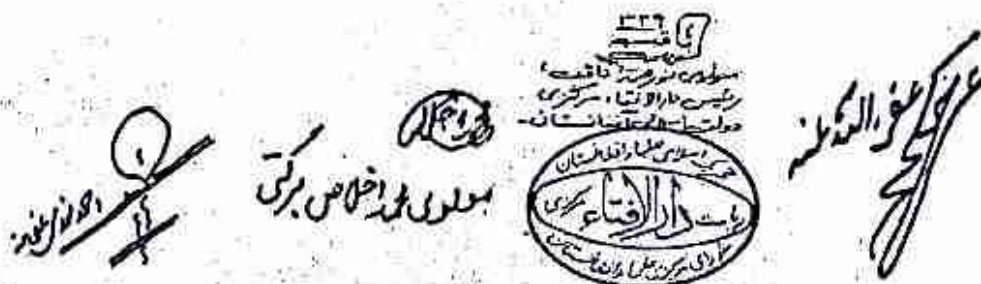
الجواب بعون الملك الوهاب

دقروى امام امامت داهل اخيه لپاره صحيح دى ځكه صحت د امامت پرقروى او غير قروى پوري اړه نه لري لکن که اهل اخيه نيت د اقامت وکړي په داسى مفازة کښي چي اوبه او وابنه دومره کافي کيږي چي مده د اقامت وي نو مقيمین گرزى او قروى مسافر دى که ئې نيت د اقامت کړى وي هم اعتبار نه لري ، نو دغه قروى امام به قصر کوي او اهل اخيه مقتديان به ئې اتمام کوي : په الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۱ ص ۵۸۳ ط رشيديه (کي راغلى دى : (بخلاف اهل الاخيه) کعرب و ترکمان (نوواها) فى المفازة فانها تصح

(فى الاصح) وبه يفتى اذا كان عند هم من الماء والكلاء ما يكفيهم مدتها لان الاقامة اصل الا اذا قصدوا موطئاً بينهما مدة السفر فيقصر ان نووا سفرأ والا لا ولونوى غيرهم الاقامة معهم لم يصح فى الاصح . په البحر الرئق ج ۲ ص ۲۳۵ ط رشيديه كوئته) کښي راغلى دى :

وقيد باهل الاخيه لان غيرهم من المسافرين لونوى الاقامة معهم فعن أبى يوسف رضى الله عنه روايتان وعند أبى حنيفة رضى الله عنه لا يصيرون مقيمين وهو الصحيح كذا فى البدائع .

په فتح القدیر ج ٢ ص ٣٩٩ ط دار صادر بیروت کنبی راغلی دی:
 امامن لیس من اهل البادية بل هو مسافر فلا یصیر مقيماً بنية الإقامة فی مرعى او جزيرة .
 مفارزه هغه خای ته ویل کیږي چي گمان دهلاکت پکنبی وی یعنی له ابادی څخه دومره
 لیری وی چي گمان دچولا وه کیدلو پکنبی کیږي
 په حاشیه دطحاوی علی الدر المختار ج ١ ص ٣٣٣ ط دار المعرفه بیروت) کنبی راغلی دی:
 (قوله فی المفازة) هی الموضع المهلك مأخوذه من فوز بالتشديد اذا مات لانها مظنة الموت وقيل من
 فاز اذا نجا وسلم سميت به تفاقواً بالسلامة . والله اعلم بالصواب

مولوی عبدالحکیم غفر الله عنه مولوی محمود میوندوال مولوی ذہب احمد احتاجی مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان داسلامی امارت دمرکزی دارالافتاء مشر

دوطني امام داقامت نیت دکوچیانوسره صحیح کیږي کنه ؟

پوښتنه: وحضورته دمحترم رئیس صاحب دارالافتاء اوهمکارانوته السلام علیکم بعدا:
 دکوچیانوداقامت نیت خوږه دښت اوصحراکي هم صحیح کیږي اماکه امام ئي وطنی
 سړی وی ددغه امام وطنی نیت په دغو کوچیانوسره په دښت کي صحیح کیږي کنه ؟
 (المستفتی ملا احمد شاه دمرکزي محکمی محرر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلي الاعلى:

محترم مستفتی صاحب وطنی او قروي سړی چي امام ودريږي دکوچیانوسره په یوداسی
 دښت اوصحری کي چي دهغونیت داقامت صحیح کیږي په هغه صحری کي ددغه قروي
 او وطنی امام نیت داقامت ورسره نه صحیح کیږي بلکه دی مسافر بلل کیږي که مسافه
 دسفرکي ووپه الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ١ ص ٥٨٣ ط رشیدیہ کوئته) کنبی
 راغلی دی:

(بخلاف اهل الاخبية) كعرب و ترکمان (نواها) فی المفازة فانها تصح (فی الاصح) وبه یفتی
 اذاکان عند هم من الماء والکلاء ما یکفیهم مدتها لان الإقامة اصل الا اذا قصدوا موضعاً بینهما ملة

اذا كان عند هم من الماء والكلاء ما يكفيهم مدتها لان الإقامة اصل الا اذا قصدوا موضعاً بينهما مدة السفر فيقصرون ان نوا سفرأ والا لا ولونوى غيرهم الإقامة معهم لم يصح فى الاصح.
په البحر الرئق (ج ٢/ص ١٢) كنبی راغلی دی:

وقيد باهل الاخبية لان غيرهم من المسافرين لونوى الإقامة معهم فعن ابى يوسف رحمته الله روايتان وعند ابى حنيفة رحمته الله لا يصبرون مقيمين وهو الصحيح كذا فى البدائع.
په فتح القدیر ج ٢ ص ٣٩٩ ط دار صادر بیروت كنبی راغلی دی:
امامن ليس من اهل البادية بل هو مسافر فلا يصبر مقيماً بنية الإقامة فى مرعى او جزيرة . والله اعلم.

احمد نوري مولوى محمد ميوندال مولوى نور محمد ثاقب د افغانستان د مرکزى دارالافتاء رئيس

کتاب الزکاة والعشر

چي زکاة نه ورکوي يائي غنيانو (مړو) ته ورکوي دهغوئ څه حکم دی ؟

پوښتنه: کوم خلک چي مالداروي او خپل زکاة اغنياؤ ته ورکوي او يائي نه ورکوي ، په دې باره کي به موږ ته د شرعي احکاموله رويه فتوى راکړئ . والسلام
(ملا محمد حسن رحمانی د کندهار والي)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلي الاعلى :

مالدار خلک چي خپل زکاة مالدارو او غنيانو ته ورکوي ، هغه اغنياء چي پر هغوئ زکاة نه کيږي لکه د سوال ظاهر چي هم د غسې دي د لکه نه ورکړه ده ځکه چي داتولو متونودغه شريفې او فتاواوو ليکلي دي : چي غني ته زکوة قصداً ورکړي زکوة يي نه کيږي .
فی البحر الرائق من المجلد الثاني باب المصرف ص ٤٢٦ ط رشيديه کوته (قوله وغنى بملك نصاباً) لا يجوز الدفع له لحديث معاذ رضي الله عنه المشهور خذها من اغنيائهم وردّها في فقرائهم .
باقی تارکین د زکاة چي زکاة نه ورکوي که نه ورکونکي د زکاة داموال ظاهره وو دی نو اسلامي حکومت او امام د مسلمانانو ته اجازه ده د شريعت له طرفه څخه چي په زور

اوجبرني خيلى واخلى كه په رضائي نه ورکوى لکه تاسود البحر الرائق اوله حواله وگورئ
چي په صراحت سره ذکر دی چي ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ قتال اعلان کړی وو د مانعینو د زکاة
سره او که نه ورکوونکي د زکاة د اموال باطنه وو وي نوبیا پس له پوره معلوماتو څخه چي
دی تارک د زکاة دی نودی مرتکب د معصیت بلل کیږي. حکم ئي داسی دی لکه حکم
د تارک الصلوة او خور وونکي دروژي بې له شرعی عذره چي هغه تعزیر دی په بندی
کولو سره یا په بل شی سره چي تر ختوبه وباسی.

فی الفتاوى الکاملية : (ص ۴۷) فائدة : قال فی الاشباه کل مرتکب معصية لاحد فيها ففيها
التعزير آه ونقله فی الدرر ونقل محشیه ابن عابدين عن الفتح انه يعزّر من شهد شرب الشاربين ويعزّر
من معه ركة خمر والمفطر فی رمضان وكذا المسلم يبيع الخمر وياً کل السربا والمغنى والمخنت
والنائحة يعزرون ويحبسون حتى يحدثوا توبة ، ومن يتهم بالقتل والرقعة يحبس ويخلد فی السجن
الى ان يظهر التوبة وكذا من قبل اجنبية او عاتقها او مسها بشهوة وذكر فی البحران الحاصل وجوبه
باجماع الامة لكل مرتکب معصية ليس فيها حد مقدر آه . والله اعلم

مولوي احمد نوري مولوي نور محمد ثاقب

د کورد نفقي پر ټکټرياموټر باندی زکوة شته او کنه ؟

پوښتنه : که څوک ټکټرياموټر د کورد نفقي (خواری) لپاره واخلى او مزدوری په کوی آیا په
دغه ټکټرکي یا موټرکي زکاة شته کنه ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامداً ومصلياً

په ټکټر او موټرکي چي مزدوری په کوي د فروش لپاره نه وی اگر که یې په نیت کي فروش
وی په آخر کي زکوة نشته. ادا شتری جوالق بعشرة آلاف درهم لیواجرها من الناس فحال
عليها الحول فلا زکوة فيها لانه اشتراها للغلة لا للتجارة فان كان فی نیته انه یببعها آخرافلا عبرة
لهذا وكذلك الجواب فی ابل الحمالین وحر المکارین (التاتارخانية ج ۲ ص ۱۸۲ ط قدیمی کتب

لهذا وكذلك الجواب في ابل الحمالين وجر المكارين (التاتارخانية ج ٢ ص ١٨٢ ط قديمي كتب
خانه كراچی، وخلاصة الفتاوى ج ١ ص ٢٤٠ ط رشیدیہ کوئٹہ) واللہ اعلم.

عبدالحق عارف الدہلوی

مولوی محمد اظہار

مولوی محمد اظہار برکتی مولوی احمد نوری مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان و اسلامی امارت و مرکزی دارالافتاء رئیس

له یوه ځای څخه بل ځای ته دزکوة انتقال (وېل) څه حکم لري ؟

پوښتنه: بحضور محترم رئیس صاحب دارالافتاء قندهار السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
بعد: دریاست عمومی عشر و زکوة له طرفه و ټولو مربوطه ولایاتو ته د عشر رئیسان مقرر
او معرفی شوی چي خپلو حوالی او اطرافو څخه د عشر اصناف را جمع کړي د قندهار د
ولایت نقدی پیسې هغه اندازه چي دمحل دامامانو د ضرورت څخه اضافه وی وریاست
عشر ته تحویل شوي چي په نتیجه کي مبلغ (١٢) زره لکه افغانۍ په ظرف د څلورو میاشتو
کي د ټول افغانستان د ولایاتو مسکینانو، معیوبینو، ګوډیانو، یتیمانو او بیوزلو ته توزیع
شوی تنها و تنها په ولایاتو کي غنم پاته دی چي دهغو په انتقال او توزیع کي ستاسو امر ته
سترګي په لاره یو چي هلته توزیع او یا مرکز ته راوړل شي، چي د ټول افغانستان و
مستحقینو ته تقسیم او د تمام تحریک په نفع کي مصرف شي با احترام.

(ملاحمید الله اخندزاده رئیس عمومی عشر تاریخ ١٣٧٥/٨/١٥)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامداً ومصلیاً

محترم رئیس صاحب د عشر او زکوة باید خپله مصلحت ته وګوري چي ایا مصلحت به
داوی چي په هغو ولایاتو کي چي غنم پکښي جمع شوی دی تقسیم شی او که مرکز ته را
انتقال شی او د مرکز له طرفه تقسیم شی، د مشرانو تر نظارت لاندی. هر چي مسئله د انتقال
د زکوة دیوه ځایه بل ځای ته ده حکم ئي د شریعت له نگاه په لاندی ډول دی: نقل زکوة
او د عشر دیوه ځایه وبل ځای ته مکروه تنزیهی دی لکن که چیري واقرباؤ محتاجانو ته وی
او یا و محتاجینو فقیرانو ته وی چي تر دغه ځای تر فقیرانو احوج وی او یا و اصلح ته

تردغواوياواورع ته تردغواوياوانفع للمسلمين ته تردغواوياو طلباؤته دعلم اويا وركول
دزكوة مخكي تروخت و اوياددارالحرب خخه ودارالسلام ته وه په دغوصورتونوكي
مكروه نه دى په غيرددغوصورتونوكي جائزدي لكن مكروه دى.

وكره (نقلها الالى قرابة واحوج) اصلح او اورع او انفع للمسلمين (او من دارالحرب الى دارالاسلام
اوالى طالب علم) وفي المعراج التصديق على العالم الفقير افضل (اوالى الزهاد او كانت معجلة) قبل
تمام الحول فلا يكره خلاصة (الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۲ ص ۷۵ ط رشيديه كوئته
، الفقه الاسلامي ج ۳ ص ۱۹۷۷ ط رشيديه، والدر المنتقى على هامش مجمع الانهر ج ۱ ص ۳۳۳ ط
مكتبه غفاريه كوئته) قوله: (وكره نقلها الى بلد آخر لغير قريب واحوج) اما الصحة فلا تطلق قوله
تعالى [انما الصدقات للفقراء] من غير قيد بالمكان واما حديث معاذ رضي الله عنه المشهور خذها من
اغنيائهم وردھا في فقرائهم فلا ينفي الصحة لان الضمير راجع الى فقراء المسلمين لا الى اهل اليمن
اولانه ورد لبيان انه عليه الصلوة والسلام لا طمع له في الصدقات ولانه صح عنه انه كان يقول لاهل
اليمن اتوني بخميس اوليس وهما الصغار من الثياب آخذه منكم في الصدقة مكان الشعير والذرة
اهون عليكم لاصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم فان كان في زمنه فهو تقرير وان كان في زمن
ابي بكر رضي الله عنه فذاك اجماع لسكوته عن عدم الكراهة في نقلها للقريب الجمع بين اجري الصدقة
والصلة وللاحوج لان المقصود منها سد خلة المحتاج فمن كان احوج كان اولى وليس عدم الكراهة
منحصراً في هاتين لانه لو نقلها الى فقير في بلد آخر او رجع واصلح كما فعل معاذ رضي الله عنه لا يكره
.. ولا يكره نقلها من دارالحرب الى فقراء دارالاسلام وكذا لا يكره نقل الزكوة المعجلة مطلقاً
... والمعتبر في الزكوة مكان المال في الروايات كلها آه البحر الرائق ج ۲ ص ۴۳۶ ط رشيديه كوئته)
وفي منحة الخالق على البحر الرائق بعد نقل قول الزيلعي اقول يؤخذ منه انها كراهة تنزيه آه (ج ۲ ص
۴۳۶) والله اعلم

مولوي محمد خورشيد برکتی

مولوي احمد نوري
مولوي نور محمد شاقب

مولوي احمد نوري مولوي زمان شاه مولوي نور محمد شاقب و افغانستان اسلامي ادارت و مرکزی دارالافتاء رئيس

بل ولايت نه دشر اوز كاة انتقال جائز دى كنه ؟

پوښتنه: د طالبانو د اسلامي تحريك د دارالافتاء محترم مقام ته ۱ څرنگه چي د طالبانو اسلامي تحريك غواړي عشر اوز كاة له ځينى مستعدو ولاياتو څخه هغو ولاياتو ته چي د اقتصاد په لحاظ كمزوري وي انتقال كړي دا چي دا موضوع د شريعت له نگاه څنگه ده ؟
(المستفتى حافظ عبد المجيد رئيس شهداء ومعلولين)

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

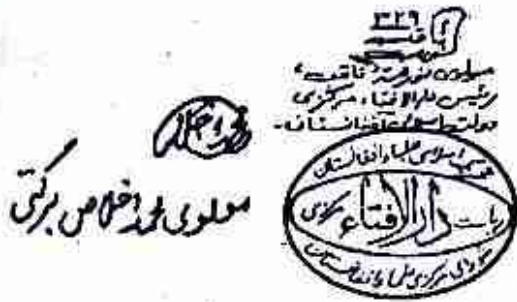
الجواب باسم ملهم الصواب

د عشر اوز كاة انتقال له يوه ښاره بل ښار ته له ضرورت پرته مكروه تنزيهي دى او بڼه پر ضرورت جائز دى بيله كراهته يعنى د بل ښار فقر آء د زكاة وركوونكي د ښار تر فقر آء ډير او وي يا قريبان وي يا صالحين او تقوى داره وي ، يايې نفعه و مسلمانانو ته ډيره رسيږي بلكه د ضرورت له مخې دغه انتقال اولى او بهتر دى

ويكره انتقال الزكاة من بلد الى بلد - الا ان ينقلها الانسان الى قرابته او الى قوم هم احوج من اهل بلده لمافيه من الصلة او زيادة دفع الحاجة ولو نقل الى غيرهم اجزاء وان كان مكروهاً لان المصرف مطلق الفقراء بالنص . الهداية ج ١ ص ١٩٠ ط رشيديه كونه (قوله الا ان ينقلها) استثناء من كراهة النقل (فتح القدير ج ٢ ص ٢١٧) قوله هم احوج من اهل بلده (وكذلك اذا كان الفقير الذي في بلد آخر اوسع وانفع للمسلمين بتعليمهم شرائع الاسلام الا ترى ان معاذ الله) كيف نقلها من اليمن الى المدينة لهذه المعاني (الكفاية مع فتح القدير ج ٢ ص ٢١٧) واما الى قوم هم احوج من اهل بلده فلان المقصود سد خلة الفقير فمن كان احوج كان اولى وقد صح عن معاذ الله انه كان يقول باليمن اتوني بخميس وليس آخذه منكم في الصدقة فانه ليس عليكم وانفع للمهاجرين بالمدينة والخميس

الثوب الصغير طوله خمسة ازرع واللبيس الخلق (العناية على هامش فتح القدير ج ٢ ص ٢١٧) وكراهة (نقلها) الى قرابة ... او احوج (او اصلح او اوسع او انفع للمسلمين) (الدر المختار) (قوله وكراهة نقلها) والمتبادر منه ان الكراهة تنزيهية تأمل فلو نقلها جاز (رد المحتار ط رشيديه ج ٢ ص ٧٥) فاما اذا لم يكن فقراء تلك البلدة محتاجين للحال او كانوا محتاجين الا ان فقراء بلدة اخرى اكثر حاجة فالصرف الى فقراء بلدة اخرى اولى (التاتارخانية ج ٢ ص ٢٨٢ ط قديمي كتب خانه كراچي) ويكره نقل الزكاة من بلد الى بلد الا ان ينقلها الانسان الى قرابته او الى قوم هم احوج اليها من اهل بلده (الهدية ج ١ ص ١٩٠ ط دلر الاشاعة العربية ، بحر الرائق ج ٢ ص ٤٣٦ ط رشيديه كونه ، والاختيار ج ١ ص ١٤٢ ، والفقه الاسلامي وادلته ج ٣ ص ١٩٧٧ ط رشيديه ، واملد المفتين ج ٢ ص ٤٦٦ ، واحسن الفتاوى ج ٤ ص ٢٢٥ ، ومجمع الانهر في شرح ملتقى الابحر وعلى

هامش الدر المتقی فی شرح الملتنی ج ۱ ص ۲۲۶-۲۲۵

عبدالحق محمد زکریا

عبدالحق محمد زکریا

مولوی محمد فاضل وفاق المدارس مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان اسلامی امارت و مرکزی دارالافتاء رئیس

ایادز کوة وکیل خیلو قریبانوته دغه زکوة ور کولای شی کنه ؟

پوښتنه: محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته !

محترم حاجي رئیس صاحب زه غنی یم یوسری دزکاة پیسی را کړی دی، زه یې خپل مسکین پلاریا مسکینی موریابالغ زوی یالورته چي مسکینان وی ورکولای شم کنه ؟ په دي اړه درڅخه فتوی غواړو

(المستفتی عبدالله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب:

وکالة په زکاة کي صحیح دی لکن وکالة پر دوه قسمه دی: یو وکالة په روکولو کي دزکاة عام وی یعنی وهرچاته چي یې ورکوي په دغه صورت کي ئي وهرمسکین ته ورکول صحیح دی اوضمان پروکیل نشته اودوهم صورت دادي: که ئي وکیل ته معین شخص وربودلی وی په دې صورت کي څوک وایي ضمان پروکیل باندی شته اوڅوک وایي ضمان نشته داچي ضمان شته ترجیح لري اود ترجیح قول صحیح دی.

هکذا فی الفقه الاسلامی ج ۳ ص ۱۹۷۶ ط رشیدیہ کوته) وان امره بالدفع الی شخص معین فدفعما لوكیل لغيره فقیه قولان عند الحنفیة قول بانه لا یضمن آه وقول رجحه ابن عابدين یضمن ... آه.

هغه ډول وکالة کي چي عام وي وهرمسکین ته ورکول دزکاة روادی که څه هم زوی یالورد وکیل وي اویائي زوجه وي.

هکذا فی الفقه الاسلامی ج ۳ ص ۱۹۷۶ ط رشیدیہ)، ودرالمحتار ج ۲ ص ۱۲ ط رشیدیہ کوته) وللوکیل ان يدفع الزکاة لولده الفقیر وزوجته الفقيرة اذالم يأمره بالدفع الی شخص معین آه. والله اعلم وعلمه اتم

عبدالحق محمد زکریا

احمد نوری العبد الاحقر زکریا محمد مولوی محمود میوند وال

عبدالحق محمد زکریا

دگمرک اوترانسپورټ عواند چاته باید ورکول سي ؟

پوښتنه: ویتیمانواو معیوبینو ته په قانونی شکل له گمرک اوترانسپورټ څخه تقسیم صحت لري او کنه ؟

(المستفتی حافظ عبدالمجید د شهداؤ او معلولينورئيس)

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

الجواب باسم ملهم الصواب:

د غنیمت پنځمه برخه یاد معدن او رکاز مبلغ په یتیمانوباندي مصرف کيدلای شي او هغه شيان چي پيدا شوی وی چي هغه ته اللقطات وايي ياد داسی شخص تر که چي دهغه وارث نه وی پاته شوی په معیوبینوباندي مصرف کيدلای شي نو که دگمرک اوترانسپورټ مبلغ دمذکوره اشياؤ څخه وی نو په یتیمانواو معیوبینو مصرف کيدای شي خو معیوبین به فقراء وی او هم د نفقی برابرولو قریب به نه لري

(والثانی) خمس الغنائم والمعادن والركاز ويصرف اليوم الى ثلاثة اصناف اليتامى والمساكين وابن السبيل (الهندية ج ۱ ص ۱۹۰ ط دار الاشاعة العربية قندهار، وبدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۲۴ ط ايج ايم سعيدکراچي) قوله المال المستخرج من الارض له اسام ثلاثة الكنز والمعدن والركاز، فالكنز اسم لما دفنه بنو آدم والمعدن اسم لما خلقه الله تعالى في الارض يوم خلق الارض والركاز اسم لهما جميعاً (العناية على هامش فتح القدير ج ۲ ص ۱۷۹)

(والرابع) اللقطات وما اخذ من تركه الميت الذي مات ولم يترك وارثاً... وهذا النوع يصرف الى انفقة المرضى وادويتهم وهم فقراء... والى نفقة من هو عاجز عن الكسب وليس له من تجب عليه نفقته (الهندية ج ۱ ص ۱۹۱ ط دار الاشاعة قندهار، وبدائع الصنائع ج ۲ ص ۶۹ ط ايج ايم سعيدکراچي) والله اعلم

عبدالحق نور محمد

د افغانستان

عبدالحق نور محمد نائب

د افغانستان اسلامي امارت د مرکزي دارالافتاء مشر

ایا پر عامو مسلمانانو، معیوبینو د شهداؤ

وارثانو د تحریک پر فقراء مسئولینو او تعلیم او تربیه بیت المال مصروفولای شي؟

پوښتنه: جناب محترم رئیس صاحب دارالافتاء اوستاسو ملگرو علماء کرامو څخه ددې فتوی غوښتونکی یوچي کوم عشر او زکوٰۃ دبیت المال حق ده دبیت المال څخه مصرف په دغو څلورو فریقو جواز لري او که ئي نه لري: (۱) عام مساکین (۲) دوهم معیوبین د جهاد او وارثین د تحریک د شهداؤ (۳) درېیم مسئولین د تحریک چي فقیران وی (۴) تعلیم او تربیه

(المستفتی عبدالمجید د شهیدانو او معلولینو د ریاست رئیس)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب وهو ملهم الصواب

په استفتاء کي چي اول او درېیم فریق دی یعنی عام مساکین او د تحریک مسئولین چي فقراء وی دوي مصرف د عشر او زکوٰۃ دی یعنی ورکول د عشر او د زکوٰۃ دوي ته بې شکه صحیح ده، او هرچي دوهم او څلورم فریق دی یعنی معیوبین د جهاد او د تحریک د شهیدانو وارثان او تعلیم او تربیه د مصرف د خراج (مالیه) او د جزیې دی، که څه هم دامام (باچا) لپاره جائزه چي دبیت العشر څخه قرض وکړي دبیت د خراج او جزیې لره ئي ورکړي او داسی بالعکس او د اقرض په څلورو واریو د مال کښي صحیح کیږي.

زیات تفصیل به دلاندي عبارتو څخه معلوم شي

په الدر المختار او رد المحتار ج ۳ ص ۳۰۶-۳۰۷ ط رشیدیہ کوټته) کي په بیان د مصرف د خراج او جزیه وغیرهما کي لیکلی دی:

(وکفاية العلماء) والمتعلمين تجنيس وبه يدخل طلبة العلم فتح (والقضاة والعمال) ككتبة قضاة وشهود قسمة ورقباء سواحل (ورزق المقاتلة وذرائعهم) أي ذراري من ذكر مسكين واعتمده في البحر (قوله وكفاية العلماء) هم اصحاب التفسير والحديث والظاهر ان المراد بهم من يعلم العلوم الشرعية فيشمل الصرف والنحو وغيرهما حموى عن البرجندي ط وفي التعبير بالكفاية اشعار بانه لا يزداد عليها وسيا تي بيانه وكذا يشعر باشتراط فقرهم لكن في حظر الخانية سئل على الرازي عن بيت المال هل للاغنياء فيه نصيب قال لا الا ان يكون عاملاً او قاضياً وليس للفقهاء فيه نصيب الا فقيه فرغ نفسه لتعليم الناس الفقه أو القرآن آه قال في البحر: أي بان صرف غالب اوقاته في العلم

ولیس مراد الرازی الاقتصار علی العامل او القاضی بل اشاریہما الی کل من فرغ نفسه لعمل المسلمین فیدخل فیہ المفتی والجنیدی فیستحقان الکفایة مع الغنی... آہ

و فسر الذراری فی شرح درر البحار بالزوجة والاولاد - نقل الشیخ عیس السفطی فی رسالته مانصہ قال ابو یوسف فی کتاب الخراج ان من کان مستحقاً فی بیت المال وفرض له استحقاقہ فیہ فانه یفرض لذریته ایضاً تبعاً لہ ولا یسقط بموته وقال صاحب الحاوی الفتوی : علی انه یفرض للذراری العلماء والفقہاء والمقاتلة ومن کان مستحقاً فی بیت المال لا یسقط ما فرض للذراریہم بموتہم آہ . قلت لکن قول الملتون الآتی ومن مات فی نصف الحول حرم من العطاء ینافی ذلک الا ان یجاب بان ما یجرى علی الذراری عطاء مستقل خاص بالذراری لا عطاء المیت بطریق الارث بین جمیع الورثة تأمل لکن مامراً عن الحاوی لم أرہ فی الحاوی القدسی ولا فی الحاوی الزاہدی وراجعت مواضع كثيرة من کتاب الخراج فلم أرہ فیہ واللہ اعلم نعم قال الحموی فی رسالته وقد ذکر علمائنا انہ یفرض لا ولادہم تبعاً ولا یسقط بموت الاصل ترغیباً آہ و ذکر العلامة المقدسی ان اعطائهم بالاولی لشدة احتیاجہم سیماء اذا کانوا یجتہدون فی سلوک طریق آبائهم آہ .

و ذکر فی (رد المحتار ج ۲ ص ۶۳ ط رشیدیہ کوئتہ) وقال الشرنبلالی فی رسالته ذکر وانہ یجب علیہ (ای الامام) ان یجعل لكل نوع منہایم یخصہ ولا یخلط ببعضہ ببعض وانہ اذا احتاج الی مصرف خزائنه و لیس فیہا ما یفی بہ یستقرض من خزائنه غیرہا ثم اذا حصل للتي استقرض لہا مال یرد الی المستقرض منہا الا ان یكون المصروف من الصدقات او خمس الغنائم علی اهل الخراج و ہم فقراء فانه لا یرد شیئاً لاستحقاقہم للصدقات بالفقر و کذا فی غیرہ اذا صرفہ الی المستحق... آہ .

او داخیری مضمون بہ فتاوی ہندیہ (ج ۱ ص ۱۹۱) دار الاشاعة العربیہ قندھار) کی اوہم بہ البحر الرائق ج ۵ ص ۲۰۰ ط رشیدیہ کوئتہ کی ذکر شوی دی

مولوی محمد رفیع برکتی

مولوی محمد رفیع

مولوی محمد رفیع

مولوی عبدالحکیم مہدی مولوی نور محمد ثاقب
دہرکزی دارالافتاء سرپرست

دعشتر اوز کوة عاملین جی سیدان وی دز کوة اخیستل ئی خه حکم لوی؟

ریاست عمومی عشروزکاة ولایت کند هار

بحضور جناب رئیس صاحب تمیز السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته !

اما بعد: ریاست عشروزکاة در ولایات و ولسوالی ها مربوطه خود عاشرین و عاملین برای فراهم آوردن عشروزکوة موظف و مقرر نموده که بعضی افراد آنان سادات میباشند که قابضین و آخذین عشر میباشند و مایان در قبض و اخذ عشر موصوفان متردد میباشم لطفاً مطابق شریعت غراء تا امر اجراء کار و وظیفه شان عنایت فرمائید احترام (ملاحمید الله اخندزاده رئیس عمومی عشروزکوة)

ملاحظه شد ۱۸/۵/۱۳۷۵

ریاست محترم دارالافتاء در مورد ابراز نظر شرعی فرمایند ! والسلام

(مولوی خلیل الله فیروزی رئیس عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب:

اگر عاشرین و عاملین سادات و بنی هاشم باشند و امام برایشان رزق مقرر نماید لکن بغير از عشروزکوة پس درست است و آنجا که ذکر میشود که عاشرین و عاملین بنی هاشم و سادات نباشند - مراد آن اینست که اگر گرفتن و خوردن برای خوایشان از آن عشروزکوة که آنها از مسلمین جمع کردند صحیح نیست زیرا که خوردن آن عشروزکوة برای شان حلال نیست - جهت تنزیه قرابة نبی کریم ﷺ از شبهه چرک و مراد این نیست که مقرر کردن آنها بوظیفه عاشرین و عاملین درست نیست بلکه درست است و برای ایشان رزق از دیگر حصه بیت المال مقرر گردد -

اعلم ان هذا الشرط اعنى كونه غير هاشمی عزاه فی البحر الى الغاية ولم ار من ذكره غيره وهو مخالف لما ذكره فی النهاية وغير هاشمی باب المصروف انه اذا استعمل الهاشمی علی الصدقة لا ينبغی له الا خدمتها ولو عمل ورزق من غير هاشم فلا بأس به آه. و مراده بلا ينبغی لا يحل كما عبر به الزيلعي هناك وهذا الصريح فی جواز نصبه عاملاً فيحمل ما هنا على انه شرط لحل آخذه من الصدقة ويدل عليه تعليل صاحب الغاية وبقوله لما فيه من شبهة الزكاة فان مفاده انه يجوز كونه هاشمياً اذ جعل له الامام شيئاً من بيت المال او كان لا يأخذ شيئاً مما يأخذه من المسلمين وسند ذكر فی باب المصروف تمامه. (رد المحتار ج ۲ ص ۴۲ ط رشیدیہ کوئته)

فلا تحل للعامل الهاشمی تنزیهاً لقرابة النبى ﷺ عن شبهة الوسخ وتحل للغنى لانه لا يوازي الهاشمی فی

کما بسطه فی الفتح قال فی النهر وفي النهاية استعمل الهاشمی علی الصدقة فأجرى له منها رزق لا ينبغي له اخذه ولو عمل ورزق من غيرهما فلا بأس به قال فی البحر وهذا في صدقة توليته وان اخذه منها مكروه لا حرام آه . والمراد الكراهة التحريم لقولهم لا يحل لكن مأمور من ان شرائط الساعي ان لا يكون هاشمياً يعارضه وهذا للذي ينبغي ان يعول عليه آه . مافي النهر اقول الظاهر ان الاشارة في قوله وهذا الى ما ذكرهنا من صحة توليته ووجهه ان ما ذكره هنا صريح في عدم حل الاخذ مما جمعه من الصدقة لا من غيره فلا دليل حيث ذل على عدم صحة توليته عاملاً ان رزق من غيرهما وقد منا ان اشتراط ان لا يكون هاشمياً نقله في البحر عن الغاية ولم آره لغيره على انه في الغاية علل ذلك بقوله لما فيه من شبهة الزكاة كما عللوا به هنا فعلم ان ذلك شرطاً لحل الاخذ من الصدقة لا لصحة التولية فلا يعارض ما هنا كما قدمناه هناك والله تعالى اعلم (رد المحتار ج ۲ ص ۶۴ ط رشيديه كوته) فان عمل الهاشمی عليها ورزق من غيرها لا بأس به - هكنا في الخلاصة - (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۸۸ ط دار الاشاعة قندهار)

مولوی محمد سلم حقانی مولوی عبدالحکیم مولوی نور محمد ثاقب و مرکزی دارالافتاء رئیس

ایا عاشر به دظاہری اوباطنی مالونودواروزکوة را تولى ؟

پوښتنه - ددارالافتاء محترمي اداري ته ! السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

دهغو كسانوزكوة چي مالداروي مثلاً دترياكوتجاران يادنور موادو تجاران چي له هغوي سره نغدي روپۍ وى آيا زكوة ئي عاشران تولى دمقدس شريعت له نگاه څخه څنگه دى ؟ (المستفتى ملا محمد حسن رحمانى د كندهار والى)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

ظاهري مالونه لكه حيوانات دامفوض دى دمسلمانانو امام لره هغه كه په ښاركي وى كه په كليوكي وى او كه په صحراء كي وي اوزكوة دباطنى مالونوپه شهركي او كه په كليوكي وركول ئي په خپلو مالكانوپوري تعلق لري هرچاته چي يي وركوي وركولاى يي شى چي مصرف دزكوة وي حكومت ئي په زورنشى ځينى اخيستلاى اخيستونكى دزكوة داموال

ظاهره و چي داسلامی حکومت لخوا مقرر کرل شوي وي ، په علم فقه شریفه کي ورته ساعی ویل کیږي او عاشرهغه چاته ویل کیږي چي امام د مسلمانانويي نصب کړی په یولاریاندي په صحراء کي چي زکاتونه دهغو تجارتارانوڅخه واخلی چي مالونه تیروی پردغه لاریاندي دغه عاشرته بیا حق شته داخیستلو د زکوة د هر قسم مالونو که اموال ظاهره وي او که باطنه او اموال باطنه لکه سره زرا و سپین زر.

فی مجمع الانهر من المجلد الاول (ص ۲۸۷ ط مکتبه غفاریه کوئته) (ولامدیون مطالب) ولو بالجبر والحبس طلباً واقعاً (من العباد) وهو اما الامام فی الاموال الظاهرة ای السوائيم او الملاك فی الاموال الباطنة فان الملاك نوابه لان حق الاخذ كان للامام فی الاموال الظاهرة والباطنة الى زمن عثمان فقوض الاموال الباطنة الى اربابها خوفاً عليهم من السعاة السوء -

وايضاً من هذا المجلد (ص ۳۰۹ ط مکتبه غفاریه کوئته) (باب العاشر) (هو من نصب) ای نصبه الامام (على الطريق) احترازاً عن الساعی وهو الذي يسعى فی القبائل ليأخذ صدقة المواشي فی اماكنها فلا يصح ان يكون عبداً ولا كافراً لعدم الولاية فيهما ولا هاشمياً لمافيه من شبهة الزکوة وبه يعلم حکم تولية الكافر فی زماننا على بعض الاعمال ولا شک فی حرمة ذالك (ليأخذ صدقات التجار) المارين باموالهم عليه فيأخذ من الاموال الظاهرة والباطنة وهذا بان لا يكون فی المصر ولا فی القرى بل فی المفازة قالوا انما ينصب لياً من التجار من اللصوص ويحميهم منهم - فيستفاد منه انه لا بد ان يكون قادراً على الحماية لان الجباية الحماية وانما سمى بالصدقة تغليياً لاسم الصدقة على غيرها - وايضاً من هذا المجلد (۳۱۰ ط مکتبه غفاریه کوئته) (او ادعى الاداء بنفسه الى الفقراء فی المصر) لان الاداء كان مفوضاً اليه فيه وولاية الاخذ بالمرور لدخوله تحت الحماية وانما قال فی المصر لانه لو ادعى الدفع اليهم بعد الخروج من المصر لا يقبل (فی غير السوائيم) لان حق الاخذ فی السوائيم للامام فی المصر وغيره ثم اذالم يجز الامام دفعه يضمن عندنا قيل الزکوة هو الاول والثاني سياسة وقيل هو الثاني والاوّل ينقلب نفلاً هو الصحيح.

وفی البحر الرائق من المجلد الثاني باب العاشر (ص ۴۰۳ ط رشیدیہ کوئته) وحاصله ان مال الزکوة نوعان ظاهر وهو المواشي والمال الذي يمر به التاجر على العاشر وباطن وهو الذهب والفضة و اموال التجارة فی مواضعها اما الظاهر فللامام ونوابه وهم المصدقون من السعاة والعشار و ولاية الاخذ للآية (خذ من أموالهم صدقة) ولجعل له للعاملين عليها حقاً فلولم يكن للامام مطالبتهم لم يكن له وجه ولما اشتهر من بعثه للقبائل لاخذ الزکوة وكذا الخلفاء بعده حتى قاتل الصديق مانعی الزکوة

(خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً) ولجعلله للعاملين عليها حقاً فلولم يكن للامام مطالبتهم لم يكن له وجه ولما اشتهر من بعثه ~~السلطان~~ للقبائل لاخذ الزكوة وكذا الخلفاء بعده حتى قاتل الصديق مانعاً الزكوة ولا شك ان السوائم تحتاج الى الحماية لانها تكون في البرارى بحماية السلطان وغيرها من الاموال اذا خرج في السفر احتاج الى الحماية بخلاف الاموال الباطنة اذالم يخرجها مالکها من المصر لفقد هذا المعنى.

مولوی احمد نوری مولوی محمد اعجاز برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت افغانستان

په اجاره کي زکوة پر مؤجودی که پر مستأجر؟

پوښتنه :- له محترمو علماء کرامو څخه دا پوښتنه کوم چي یو سړی په اول پسرلي کی چمن اجاره کړي مثلاً په (۶۰) لکه او گټه (۲۹۰) لکه شي زکوة يي پر مؤجودی که پر مستأجر؟
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامداً ومصلياً

مخکه چي اجاره کړائی شی نو که په اجرة کامله یعنی اجر مثل سره وی چي هغه د دغې زمکې پوره او موافق اجر وی نو عشریي پر مؤجری یعنی مالک د زمکې دی او که اجاره په اجر مثل سره نه بلکه په کم سره وی نو عشرییا پر مستأجر یعنی اجاره دار دی.
هکذا فی رد المحتار ج ۲ ص ۶۰ ط رشیدیہ کوئته وتنقیح حامدیة ج ۱ ص ۱۰) فان امکن اخذ الاجرة کامله یفتی بقول الامام والافیقو لهما لما یلزم علیه من الضرر الواضح الذی لا یقول به احد.

مولوی محمد امجد الحقانی

دا جاري زکوة پر مؤجودی که پر مستأجر؟

پوښتنه :- که زمکه اجاره کړله شی د حاصلو په وخت کي عشر پر چا باندي دی آیا پر مؤجودی که پر مستأجر؟

(المستفتی مولوی احمد الله فانی)

پوره او موافق اجر وی نو عشری پر مؤجر یعنی مالک دزمکې دی او که اجاره په اجر مثل سره نه بلکه په کم سره وی نو عشری پر مستاجر یعنی اجاره داردی.
 هکذا فی ردالمحتار ج ۲ ص ۶۰ ط رشیدیہ کوئٹہ والفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۱ ص ۱۰) فان امکن اخذ الاجرة كاملة یفتی بقول الامام والافقولهما لیلزم علیه من الضرر الواضح الذی لا یقول به احد . والله تعالی اعلم .

عبدالحکیم غفر الله عنه

مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری مخنی از مولوی محمد اخص برکتی مولوی عبدالحکیم مخنی از مولوی نور محمد نائب د افغانستان د اسلامی امارت د مرکزی دارالافتاء رئیس

د اهل ذمه په املاک کي عشر دی که خراج ؟

دولتي یا غیر دولتي املاک چي په اجاره ور کول شي عشری

پر مؤجر دی که پر مستاجر ؟ او دولتي املاک چي حکومت پخپله کړلي وی عشر لري او کنه ؟

پوښتنه جناب محترم د تمیز عالی رئیس صاحب السلام علیکم

مورد عشر دی لولو اداره دلاندي موضوعاتو سره مخامخ یو که لطفا دهغوی په باب شرعی فتوی راکړی ډیر ممنون به سو هغه املاک چې د اهل ذمه وویعنی (هندوانو) دی په هغوی عشرسته او که خراج او که دواړه اندازې خومره وی هغه شخصی املاک چې په اجاره ور کول شوی وی آیا عشری پر مؤجر او که پر مستاجر دی هغه املاک چې دولتي وی او بیا په اجاره ور کول شوی وی عشری پر چا دی همدارنگه هغه املاک چې دولتي وی او دولت پخپله کړلی وی آیا عشر لري که نه او خومرو که لطفا دغه درو گونو موادو په باب شرعی فتوی راکړی ډیره به ښه وی والسلام-
 (الحاج ملا حمید الله اخندزاده د عشر مسئول)

ریاست دارالافتاء در مورد فتوی شرعی بدهند والسلام

(مولوی خلیل الله رئیس عالی تمیز ۷۵\۵\۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

هغه املاک چې د اهل ذمه (هندوانو) دی په هغو کې خراج ده بیا خراج په دوه قسمه ده یو خراج مقاسمه ده چې واجب بعض د هغه مال خارج وی لکه خمس و غیره بل خراج موظف ده چې واجب یو شی وی پر ذمه باندی چې واجب وی په مجرد قدرت علی الانتفاع بالارض سره اگر که خارج موجوده نه وی هم حضرت عمر رضی الله عنه په خراج موظف کنسی وضع کړی وه په هر جریب چې اوبه ورته رسیږي یوه پیماننه د غنمو او یو درهم او یا یوه پیماننه دور بشو او یو درهم او په هر جریب د ترکاری وضع کړی وی پنځه روپي او په هر جریب د ونو د خرما د انگور و غیره چې ونی یو بل ته متصلی ولاری وی وضع کړی وی لس روپي (عشرة دراهم) او په هغو اشیاء کنسی چې مقرری د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه نه وی نو په هغو کنسی به مطابق د طاقت خراج وی او غایه د طاقت نصف د خارج ده پس زیاده په نصف باندی په هغو اشیاء کې او هم په خراج مقاسمه کې جائزنده او همدارنگه جائزنده زیاده په مقرری د حضرت عمر رضی الله عنه باندی په هغو اشیاء کې چې هغه مبارک مقرری کړی ده هغه املاک چې په اجاره ورکول شی عشری پر مؤجرده که ده پوره اجرة اخستلو او پر مستاجرده که مؤجر کم اجرة ځنی اخستلو هغه املاک چې دولتی وی او په اجاره ورکول شی په هغو کنسی اجرة ده چې دغه اجرة بیا په حق کې د امام خراج ده که دراهم وي خراج موظف ده او که بعض خارج وی نو خراج مقاسمه ده - هغه املاک چې دولتی وی او دولت پخپله کړلی وی په هغو کنسی عشر شته:

(قوله وخراج ان اشترى ذمی أرضاً عشرية من مسلم) ای يجب الخراج لان فی العشر معنى العبادة والكفر ینافیها ولا وجه الى التضعیف لان الکلام فی غیر التغلبی بخلاف الخراج لانه عقوبة والاسلام لا ینافیها کالرق وبه اندفع قول ابی یوسف من تضعیف العشر علیه وقول محمد ببقاء العشر البحر الرائق ج ۲ ص ۴۱۶ طرشیديه کوته)

(وهو) ای الخراج (نوعان خراج مقاسمه ان کان الواجب بعض الخراج كالخمس ونحوه وخراج وظیفه ان کان الواجب شیاء فی الذمة يتعلق بالتمکن من الانتفاع بالارض كما وضع عمر رضی الله عنه علی السواد لكل جریب) هوستون ذراعا فی ستین بذراع کسری سبع قبضات وقيل المعتبر فی کل بلدة عرفهم وعرف مصر التقدير بالفدان فتح وعلی الاول المعول بحر (یبلغه الماء صاعا من بر او شعیر ودرهما) عطف علی صاع من اجود النقود زیلعی (ولجریب الر طبة خمسة دراهم ولجریب الکرم او النخل متصلة) قید

فيهما (ضعفها ولما سواه) مما ليس فيه توظيف عمر (كرعفران وبستان) هو كل أرض يحوطها حائط وفيها اشجار متفرقة يمكن الزرع تحتها فلو ملتقة اي متصلة لا يمكن زراعة ارضها فهو كرم (طاقته و) غاية الطاقة (نصف الخارج) لان التنصيف عين الانصاف (فلايزاد عليه) في خراج المقاسمة ولا في الموظف على مقدار ما وظفه عمر رضي الله تعالى عنه الخ (ردالمحتار على هامش ردالمحتار ص ٢٨٤ ط رشيديه كوئته) فان امكن اخذ الاجرة كاملة يفتي بقول الامام والا فبقولهما لما يلزم عليه من الضرر الواضح الذي لا يقول به احد والله تعالى اعلم ١٢ (ردالمحتار ج ٢ ص ٦٠ ط رشيديه كوئته) اودغه تطبيق به ما بين دقول دامام صاحب اودقول دصاحبينو كنبى به امداد الفتاوى ج ٣ ص ٥٨ كنبى هم ذكر شوى دى قلت وهذانوع ثالث يعنى لاعشرية ولاخراجية من الاراضى تسمى ارض المملكة وارضى الحوز وهو مامات اربابه بلا وارث وال بيت المال او فتح عنوة وابقى للمسلمين الى يوم القيامة وحكمه على ما فى التاتارخانيه انه يجوز للامام دفعه للزراع باحد طريقين اما باقا متهم مقام الملاك فى الزراعة واعطاء الخراج واما باجارتها لهم بقدر الخراج فيكون المأخوذ فى حق الامام خراجا ثم ان كان دراهم فهو خراج موظف وان كان بعض الخارج فخر اج مقاسمة واما فى حق الاكرة فاجرة لا غير الخ (ردالمحتار ج ٣ ص ٢٨٠ ط رشيديه كوئته) فى التاتارخانية السطان اذ دفع اراضى لامالك لها وهى التى تسمى الاراضى المملكة الى قوم ليعطوا الخراج جاز وطريق الجواز احد شيئين اما اقامتهم مقام الملاك فى الزراعة واعطاء الخراج او الاجارة بقدر الخراج ويكون المأخوذ منهم خراجا فى حق الامام اجرة فى حقهم اه (ردالمحتار ج ٢ ص ٦٠ ط رشيديه كوئته) اودغه عبارة به منحة الخالق على البحرائق ج ٥ ص ١٧٨ ط رشيديه كوئته كنبى هم ذكر شوى ده به اراضى دبيت المال او اراضى دوقف كى عشر شته به (ردالمحتار ج ٣ ص ٢٧٩ ط رشيديه كوئته) كى به دىرو دلائلو سره عشر به اراضى دوقف كى ثابت كرى ده او به الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ١١٠ ط مكتبه حبيبه كوئته كنبى ليكلى: قد تقرر او اراضى بيت المال يسلك بها مسالك ارض الوقف خيرية من العشر والخراج الخ ١٢

په بيع وفاكي زكوة پر بائع دی كه پر مشتری

پوښتنه: يوه سړی ځمكه په بيع وفارانيوله د حاصلاتو زكوة يې پر مشتری (رانيونكي) دی او كه پريائع (خرخونكي) دی

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

په بيع وفاكي زكوة پر مشتری دی كه چيری كښت په كرلی وو او تاوان يې ځمكي ته نه رساوه او كه چيری وځمكي ته تاوان رساوه نو زكوة يې بيا پراصلی مالک دمخكي كيږي هكذا في رد المحتار على الدر المختار ج ۲ ص ۵۹ ط رشيديه كوته وفي البزازیة بعد التقابض ان لم تنقصها الزراعة فالعشر على المشتري وان نقصها فعلى البائع الخراج والعشر والله تعالى اعلم بالصواب مولوی ندامحمد الحقاني

دغرونواوصحراگانوپه ميوه كي عشرشته اوكنه

محترم دتميزرياست!

دليک لرونکی ورور سره دبادغیسی دپسته لغ په باب مفاهمه اوداستفتاء تحریري شرعی فتوی په هکله لطف وکړی- والسلام

(امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب دغرونواوصحراگانوپه ميوه جاتوكنښی عشرشته كه حماية كوی امام داهل حرب اوبغاة اوقطاع الطريق څخه او كه امام ټي حماية نكوی نوبيا پكښی عشر نشته اوداييا پشان دصيدده اوبله خبره داده چې ميوه جات دغرونو مباح دی دټولو مسلمانانو دپاره نو چې كله ورسپړی داميوه جات نوبيا جائز نه ده، نه امام اونه بل چالره چې منع كړی مسلمانان له دی ميوه جاتو څخه

(وكذا) يجب العشر (في ثمرة جبل او مفاضة ان حماه الامام) لانه مال مقصود لا ان لم يحمله لانه كالصيد (قوله في ثمرة جبل) يدخل فيه القطن لان الثمر اسم لشيء متفرع من اصل يصلح للاكل واللباس كمافي الكرمانی وفي القاموس انه اسم لحمل الشجر والمشهور ما في المفردات انه اسم لكل ما يستطعم من احمال الشجر ويجب العشر ولو كان الشجر غير مملوك ولم يعالجه احد وخرج ثمرة شجر في دار رجل ولو بستانا في داره لانه تبع للدار كذا في الخانية ط عن الفهستاني (قوله ان حماه الامام) الضمير عائذ الى المذكور وهو

العسل والثمرة والظاهر ان المراد الحماية من اهل الحرب والبغاة وقطاع الطريق لا عن كل احد فان ثمر الجبال مباح لا يجوز منع المسلمين عنه وقال ابو يوسف لا شيء فيما يوجد في الجبال لان الارض ليست مملوكة ولهما ان المقصود من ملكها النماء وقد حصل آه) الدر المختار ورد المحتار ج ۲ ص ۵۳ ط رشيديه كوته (صاحب در المختار داخل عبارت دحاشية الطحطاوى على الدر المختار ج ۱ ص ۴۱۸ ط دار المفرة بيروت خخه ئ نقل كرى ده او طحطاوى بياد عبارت دحاشية الحلبي على الدر المختار خخه راقل كرى ده ۱۲

مولوی عبدالکیم عفی اللہ عنہ مولوی محمد سلم حقانی مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان و اسلامی امارت و دارالافتاء رئیس

په لرگیو کی عشر شته اوکنه

پوښتنه: محرم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله محترمه مونږ د عشر مسثولینو ته د عشر په باب معلومات را کړي چې لرگی چې خرڅ کړل شی په دوه سوه لکه افغانی یا دوه لکه کلداري نو عشر پکښی شته اوکنه

(المستفتی ملا نعمت الله اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الملك العلي الاعلى

محترم مستفتی صاحب د عشر د مسؤلینو او نورو عامو مسلمانانو د شرعی معلوماتو لپاره د لرگود عشر په باب به موږ دا عرض او گزارش وړاندی کړو چې لرگی پر دوه ۲ ډوله دی یو هغه ډول لرگی دی چې دمخکی خخه واخستل شی او ټول کړی شی چې په هغه لرگوسره قصد او اراده د استغلال یعنی د گټې او نفع د مخکی شوی وی نو په دغه قسم لرگو کی عشر لازم دی او بل هغه ډول لرگی دی چې پر دغه مذکور صفت نه وی یعنی چې په هغه سره قصد او اراده د استغلال د مخکی نه وی شوی نو په دغه دوهم قسم لرگو کی عشر واجب او لازم نه دي دا ډول قسم لرگو مثال لکه په یو مخکه کی نهال شانی وسی په دی غرض او قصد چې د دغه نهالانو خخه چې غټ شي لرگی به اخستل کیږي او بیا به خرڅیږي او یا به په بله فائده راوستل کیږي د دوهم قسم لرگو مثال چې عشر پکښی لازم نه دي لکه دیو مخکی خخه لرگی ټول کړل شی چې هغه

داسى نه وى داستغلال دمخکى څخه نه شميرل کيږي بلکه ضمناً او تبعاً په گټى دمخکى کى راشى لکه ددرختو بڼاخلى چې پريکړى شى:

فلا عشر في الحطب والحشيش والقصب والطرفاء والسعف لان الاراضى لاتستمنى بهذه الاشياء بل تفسدها حتى لو استمنى بقوائم الخلاف والحشيش والقصب وغصون النخل او فيها دلب او صنوبر ونحوها وكان يقطعه ويبيعه يجب فيه العشر كذا في محيط السرخسى (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۸۶ ط دارالاشاعة قندهار) وايضاً في هذه الصفحة ولا عشر فيما هو تابع للارض كالنخل والاشجار وكل ما يخرج من الشجر كالصمغ والقطران لانه لا يقصد به الاستغلال كذا في البحر الرائق ولو جعل ارضه مشجرة او مقصبة يقطعها ويبيعه في كل سنة كان فيه العشر (الفتاوى الخانية على هامش الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۷۶ ط دارالاشاعة قندهار) (قوله حتى لو اشغل ارضه بها يجب العشر) فلو استمنى ارضه بقوائم الخلاف وما شبهه او بالقصب او بالحشيش وكان يقطع ذلك ويبيعه كان فيه العشر غاية البيان ومثله في البدائع وغيرها (ردالمحتار ج ۲ ص ۵۵ ط رشيديه) والله تعالى اعلم بالصواب

مولوى محمد زکریا صاحب برکتى

مولوى محمد زکریا صاحب برکتى

مولوى محمد زکریا صاحب برکتى

مولوى عبدالحکيم حنفى الله عنه مولوى محمد احمداحمادى مولوى محمود میوندوال

مولوى مفتى نور محمد شاقب رئيس عمومى دارالافتاء مركزى ومسن قضائى ستره محكمه دولت اسلامى طالباء افغانستان

په پرور کي عشر سته او گنه

پوښتنه جناب محترم رئيس صاحب دارالافتاء هغه مخکى چې دغنمو کښتونه کړى دهغه حاصلاتو څخه بى عشرونه اخستل کيږي داسى وقت اوزمان راسى چې په اصطلاح پرور کاوى په پوره قيمت خرڅيږي چې دهغه دقيقه څخه عشر اخستل کيږي که څنگه هيله ده چې شرعى قاطع امر را عطاء کړي په احترام

(المستفتى ملاحميد الله اخند مسئول عشرونه زکوة)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده: چپ په کښت د خرما کی او پروړ کی زکوة نشته او که پروړ مقصود مگر خیدلی وونویا زکوة شته او مقصود والی د پروړ په هغه وخت کی دی چپ تردانو تر پخید و مخ کی واخستل شی او په ډیر والی د قیمت سره مقصود والی د پروړ نه دي :

ولا يجب العشر فی التبن ولا فی الحطب والحشیش والقنب والصنوبر والقصب الفارسی ولا فی سعف النخل ولا فی الطرفاء ولا فی الدلب وشجر القطن والبادنجان (الفتاوی قاضیخان بهامش الفتاوی الهندیة ج ۱ ص ۲۷۶ ط دار الاشاعة العربیة قندهار) الا فیما لا یقصد به استغلال الارض (نحو حطب وقصب) فارسی (وحشیش) وتبن وسعف وصمغ وقطران وخطمی واشنان وشجر قطن وبادنجان وبزر بطیخ وقثاء وادویة کحلبة وشونیز حتی لو اشغل ارضه بها یجب العشر (قوله وتبن) بالباء الموحدة قال فی الفتح غیر انه لو فصله قبل انعقاد الحب وحب العشر فیه لانه صار هو المقصود وعن محمد فی التبن اذا بیس العشر (الدر المختار وزدالمختار ج ۲ ص ۵۵ ط رشیدیہ کوته) والله اعلم بالصواب

مولى محمد اسد بن بركت

عبدالحق عوف بالله اعلم

الافتاء

احمد نوری حنفی عن مولوی محمود میوند وال

مولوی مفتی نور محمد ثاقب

عشر دمصار فوتربستلووروسته وی او که مخکی

محترم ددارالافتاء مقام ته السلام علیکم پس له سلامه عرض دادی چپ غنمو جوار یواو نورودانو کښی حکم مفتی به په څه شان دی یعنی لود لوگرو او مصرف دماشین کښی هم عشر پر مالک دمخکی دی یا اول باید ذکرشوی مصارف تری لیری شی او بیاعشر ورکړی شی په دی حصه کی که رساله چاپ شی نو ډیر خلک به له تشویش څخه خلاص شی او خاص که مووسه وی نو د شرعی حکم سره موږ پوه کړی والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب منه والصدق والصواب

مسئله داده د حاصلاتود كنبت عشر چې وركول كيږي نواولا به دتول حاصلاتود كنبت چې مصارف ئ نه ځني ايستل شوي وي عشر به وركوي ثانيا به بيا مصارف وركول كيږي: (بلا رفع مؤن) اي كلف (الزراع) وبلا اخراج البذر لتصريحهم بالعشر في كل الخارج (الدر المختار بهامش رد المحتار ج ۲ ص ۵۶ ط رشيديه كوته) وفي مسقى مطر اوسيح اي ماء اوديه ... ونصفه (في مسقى غرب اودالية بلا رفع المؤن) اي يجب العشر في الاول ونصفه في الثاني بلا رفع اجرة العمال ونفقة البقر وكرى الانهار واجرة الحافظ ونحو ذلك (وبلا اخراج البذر) فان شراح الهداية وغيرهم صرحوا بوجوب العشر في كل الخارج (دررالحكام ج ۱ ص ۱۸۷) ولا تحسب اجرة العمال ونفقة البقر وكرى الانهار واجرة الحافظ وغير ذلك فيجب اخراج الواجب من جميع ماخرجته الارض عشرا او نصفها كذا في البحر الرائق (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۸۷ ط دار الاشاعة قندهار) قال رحمه الله (لا ترفع المؤن اي في كل ماخرجته الارض لا تحسب اجرة العمال ونفقة البقر وكرى الانهار واجرة الحافظ وغير ذلك) تبين الحقائق ج ۲ ص ۱۱۳ (ايچ ايم سعيد) وهكذا في فتح القدير ج ۲ ص ۱۹۴) والله اعلم بالصواب.

عبدالحق عظیمی

احمد نوری عفی عنہ العبد الاحقر محمد احمد احماتی مولوی محمود میوند وال مولوی مفتی نور محمد ثاقب

عشر دمصار فو تراخرا جولو وروسته وی که مخکی؟

د افغانستان د علماء دشوري د دارالافتاء عالي مقام ته السلام عليكم ورحمة الله وبعد محترمه ازه ملاجمعه خان د قشله جديد په مجبور آباد کی ملايم دمحل خلگ تول دولتي کارکوونکی او په دولتي مخکه پراته دی او هم کومی زراعتی مخکی چې کری هغه هم دولتي دی نو کله چې د زکاة مسئله مابين ته سی دوی لومړی تول مصارف ځني وباسی بيا د پاته مبلغ زکاة باسی نو پوښتنه داده چې زکاة بايد د سره څخه ويستل سی او که د

مصارفو خخه وروسته هيله ده معلومات راته راكړي والسلام-(المستفتي ملا جمعه خان)

بسم الرحمن الرحيم

الجواب ومنه التوفيق على الصواب

هركله چې عشور وركول كيږي نو مصارف به نه ځني ايسته كيږي بلكه دتوله كښت خخه به عشور وركول كيږي (بلا رفع مؤن)

اي كلف (الزرع) وبلا اخراج البذر لتصريحهم بالعشر في كل الخارج (الدرا المختار بهامش ردالمحتار ج ۲ ص ۵۶ ط رشيديه كوئته) ولا تحتسب اجرة العمال ونفقة البقرو كرى الانهار واجرة الحافظ وغير ذلك فيجب اخراج الواجب من جميع ما اخرجته الارض عشر او نصفاً كذا في البحر الرائق (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۸۷) وهكذا في الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۱ ص ۱۰ ط مكتبه حبيبيه كوئته

په دولتي مخكوكي چې دولت پخپله كړلي وي او په اجاره بي نه وي وركړي عشرسته او كه ي په اجاره وركړي وي نو په هغه كي اجرة دي چې دغه اجرة په حق كي دامام خراج دي وكذا ملك الارض ليس بشرط للوجوب لوجوبه في الاراضى الموقوفة (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۸۵ ط دار الاشاعة قندهار) نعم قد تقرر ان اراضى بيت المال يسلك بها مسالك ارض الوقف خيرية من العشرو الخراج (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۱۰ ط مكتبه حبيبيه كوئته) واستدل على اثبات العشر في اراضى الدولة في (ردالمحتار ج ۳ ص ۲۷۹ ط رشيديه كوئته) بدلائل كثيرة وفي التارخانية السلطان اذا دفع اراضى لا مالك لها وهى التى تسمى الاراضى المملكة الى قوم ليعطو الخراج جازو طريق الجواز احد شيئين اما اقامتهم مقام الملاك في الزراعة واعطاء الخراج او الاجارة بقدر الخراج ويكون الماخوذ منهم خراجا في حق الامام اجرة في حقهم... آه (ردالمحتار ج ۲ ص ۶۰ ط رشيديه پاكستان) والله اعلم وعلمه اتم واكمل

مولوى احمد نوري عفى عنه مولوى ندامحمد الحقاني

خراج له مصارفو خخه مخكي وي

كه وروسته اودبزرگرباره له خراج خخه پرته څه شئ شته او كنه

جناب محترم رئيس صاحب دار لافتهاء د تحريك مقدس تركنترول لاندې په اكثره ولاياتو كي دهندوانو مخكي باغونه جايدادونه وجود لري چې د نوموړو د حاصلاتو خخه د مقاسمي خراج اخستل كيږي هغه مخكي چې مسلمانانو په اجاره ځني اخيستي وي او يا بزگرانوته وركړه سوي وي او په زرو لكونو افغانى مصارف ي په روزنه كي لكيدلى وي خراج د عشر په قياس دتولو مصارفو مقدم يا څنگه اجراء ات تر سره كړو مفصل واضح

شرعی امر ته انتظار لیدل کیږي همد غه رنگه دبزرگر دحصی په هکله معلومات غواړو
چې څه شی ځنی علاوه ورڅخه اخستل کیږي که څنگه؟

(المستفتی ملاحمید الله اخند مسئول عشروزکوة)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلي الاعلى

داولی پوښتنی په جواب کی به موږ داو وایو په کومک دلوی اوتوانا خدای جل جلاله
سره چې خراج مقاسمه کوم چې تاسو په استفتاء کی ذکر کړي دی داپه ټولو احکامو کی
په مثل د عشر دی نو عشر خو مقدم دی تر ټولو مصارفو نو خراج مذکور په استفتاء کی
هم مقدم دی تر ټولو مصارفو لیکن پ یوخوا احکامو کی مخالف دی د عشر څخه یو دا چې
مصارف د خراج مفايردی دمصارف د عشر څخه بل دا چې حصص د خراج مفوض دی رای
دامام المسلمین لره او حصص د عشر شرعی دی تعلق په شریعت پوری لری لکه شارع ی
تعین کړي دی چې هغه عشر اونصف عشر دی اوبل دا چې امام اونائب د ده لره جائز دی
چې خراج معاف کړی ولی په شرط د دی خبری چې دامعاف کړی سوی به د اهل څخه
دمصرف د خراج وی او که مصرف نه وی نویادی خیرات کړی او په عشر کی هیڅ چا لره
دا حق نه دي حاصل چې معاف کړی

قال الخیر الرملی خراج المقاسمة کالموظف مصرفا وکالعشر مأخذالا فرق فيه بین الرطاب
والزروع والکرم ونخل المتصل وغيره فيقسم الجميع على حسب ما تطبق الارض من النصف
او الثلث او الربع او الخمس وقد تقرر ان خراج المقاسمة کالعشر لتعلقه بالخارج ولذا يتكرر بتكرر
الخارج في السنة وايضاً يفارقه في المصرف فكل شيء يؤخذ منه العشر اونصفه يو خدمته خراج
المقاسمة وتجري الاحكام التي قررت في العشر وفاقا وخلافا ردالمحتار ج ۳ ص ۲۸۴ وهکذا في
الاختیار لتعليل المختار ج ۴ ص ۱۴۴ وهکذا في حاشية الطحطاوی ج ۲ ص ۴۶۵ ط دارالمعرفت
بيروت) وتقديره مفوض الی رای الامام ردالمحتار ج ۴ ص ۱۸۴ (ترک السلطان) اونائبه
(الخراج لرب الارض) بان اخذه منه ثم اعطاه اياه جاز عند الثاني وحل له لو مصرفا والاتصدق به
به يفتی النخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۳ ص ۲۸۹ ط رشيدیه کوئته)

د دوهمی پوښتنی په جواب کی داویل کیږي چې دبزرگر دحصی د خراج څخه علاوه بل
شی نه اخستل کیږي بس هم دغه د خراج حصه ور لره کا فی کیږي

(ولا يؤخذ العشر من الخارج من ارض الخراج) لانهما لا يجتمعان خلافا لشافعي الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۳ ص ۲۸۹ والله اعلم وعلمه اتم

Handwritten signature: مولوی محمد رفیع صبرکتی

Handwritten signature: مولوی احمد نوری

مولوی احمد نوری مفتی عز مولوی محمود میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

دموترانو پرترمیم اوتیلو اونورو اوتیا ودعشر مصرفول خه حکم لری

پو بستنه خه وایي علماء ددین مبین اومفتیان ددارالافتاء

هغه عشرونه چې راجمع شی بیای عاملین او عاشرین پرهغو شانو لکه موتران اومو ترسی کلان مصرف کولاشی چې هغه په ترمیم شی او که څنگه؟ او خریداری دروغنیاتود موترانو په کولاشی او که نه؟ اودغه عاملین دخپلو احتیاجاتو په لحاظ په خپلو اوطاقو کښی مصرف څینی کولاشی او که نه؟ او په دغه عشر وباندی بغیرد عاملینو دحکومت نور موظفین موتران په رانیولای شی او که نه بینوا وتوجروا

(ملاحمید الله مسئول عمومی عشروزکوة)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب وهو ملهم الصواب:

مصرف د عشر عین مصرف د زکوة ده چې په مصرف کښی به هم فقروی او هم قبض اود موترانو اوموترسیکلانو په رانیولو او یاد هغه په ترمیم کولو کښی او یاد روغنیاتو په رانیولو کښی او یاد نور وفوجی وسائلو په رانیولو کښی قبض نشته لهذا عشر پدی شیانو خرچ کول درست نه ده اوداشیان مصالح دمؤمنینودی چې په دی کښی صلاح دمؤمنینوده او په کومو شیانو کی چې صلاح دمؤمنینووی په هغو شیانو مصرف او خرچ دخراج اوجزیه څخه کیږی نو ځکه پکارده چې په دی ذکر شوو شیانو کښی دبیت المال دخراج اوجزیه څخه رقم خرچ شی البته که رقم دخراج اودجزیه موجود نه وی نو امام له عشر څخه قرض ورکولاشی چې خرچ شی په دغه شیانو خود قرض ادا ضروری دی او عاملین او عاشرین که څه هم اغنیاء وی بیا هم دوی خرچ کولای شی د عشر اوزکوة څخه په

قدر كفاية اود عمل (متوسط مقدار) چې کافی کيږي دد وی اود اعوانود دوی دپاره په موده دتلو اوراتلو کښی او حرام ده پردوی اتباع دخواهشاتو په خورا کونو کښی او په ځښلو کښی او په لباس کی څکه دامحض اسراف ده او په امام باندی ضروری ده چې داسی اشخاص راه انتخاب کوی ددی کار دپاره چې راضی کيږي په متوسط مقدار بدون داسراف اود تقییر څخه په الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ٣ ص ٣٠٢ ط رشیدیہ کوته) کښی په بیان دمصرف دخراج اود جزیه کښی لیکلی دی:

(مصالحنا کسد ثغور وبناء قنطرة وجسر وكفاية العلماء) وبه يدخل طلبه العلم فتح (والقضاة العمال) ككتابة قضاة وشهود قسمة ورقباء سواحل (ورزق المقاتلة وذرائعهم) الخ

او په الفتاوی الهندیة ج ١ ص ١٩٠ ط دار الاشاعة العربیة قندهار) کی لیکلی دی:

والثالث الخراج والجزية وما صولح عليه بنونجران من الحلل وبنوتغلب من الصدقة المضاعفة وما اخذه العاشر من المستأمنين وتجار اهل الذمة كذافي السراج الوهاج وتصرف تلك الى عطايا المقاتلة وسد الثغور وبناء الحصون ثمة والى مراد الطريق في دار الاسلام حتى يقع الامن عن قطع اللصوص الطرق والى اصلاح القناطر والجسور كذا في محيط السرخسي والى كرى الانهار العظام التي لا ملك لاحد فيها كالجيحون والفرات ودجلة كذا في شرح الطحاوي والى بناء الرباطات والمساجد وسد البثق (معناه كسر شط النهر) وتحصين ما يخاف عليه البثق والى ارزاق الولاة وعوانهم والقضاة والمفتين والمحتسبين كذا في محيط السرخسي والمعلمين والمتعلمين كذا في لسراج الوهاج ويصرف الى كل من تقلد شيئا من امور المسلمين والى ما فيه صلاح المؤمنين كذا في محيط السرخسي) وقال الشرنبلالي في رسالته ذكر وانه يجب عليه ان يجعل لكل نوع منها بيتا يخصصه ولا يخلط بعضه ببعض وانه اذا احتاج الى مصرف خزانة وليس فيها ما يضي به يستقرض من خزانة غيرها ثم اذا حصل للتي استقرض لها مال يرد الى المستقرض منها الا ان يكون المصروف من الصدقات او خمس الغنائم على اهل الخراج وهم فقراء فانه لا يرد شيئا لاستحقاقهم للصدقات بالفقر وكذا في غيره اذا صرفه الى المستحق اه رد المحتار ج ٢ ص ٦٣ ط رشیدیہ کوته)

اودغه اخیری بیان په الفتاوی الهندیة ج ١ ص ١٩١ کښی او په البحر الرائق ج ٥ ص ٢٠٠ ط رشیدیہ کوته) کښی هم ذکر شوی ده:

(قوله والعامل) تقدم تفسيره في باب العاشر وعبر بالعامل دون العاشر ليشمل الساعي ايضا وقد

منا الفرق بينهما ما يكفيه واعوانه بالوسط مدة ذهابهم وإياهم مادام المال باقيا الا اذا استغرقت كفايته الزكاة فلا يزداد على النصف لان التنصيف عين الانصاف قيد نابا لوسط لانه لا يجوز له ان يتبع شهوة في المأكل والمشرب والملبس لانها حرام لكونها اسرافا محضا وعلى الامام ان يبعث من يرضى بالوسط من غير اسراف ولا تقتير كذا في غاية البيان البحر الرائق ج ۲ ص ۴۲۰ ط رشيديه (بقدر عمله) ما يكفيه واعوانه بالوسط لكن لا يزداد على نصف ما يقبضه (قوله ما يكفيه واعوانه) بيان لقوله بقدر عمله وقد مناته يعطى ما لم يهلك المال والا بطلت عمالته ولا يعطى من بيت المال شيئا كما في البحر النخ (قوله بالوسط) فيحرم ان يتبع شهوته في المأكل والمشرب لانه اسراف محض وعلى الامام ان يبعث من يرضى بالوسط بحر (قوله لكن النخ) اي لو استغرقت كفايته الزكاة لا يزداد على النصف لان التنصيف عين الانصاف (الدر المختار ورد المحتار ج ۲ ص ۶۵ ط رشيديه سرکي رو دکوئته -

منشی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی

به فقیر د عشر قبض گول اویا اور خینی

اخستل جائز دی او کنه اوفقی که ٲینگ شی عشر خان ته راوگر خوی نوخه حکم لری ؟

پوئستنه محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم

محترم مور دیو مدرسی دیاره عشر تولوی په امر دلوی ملا صاحب نود عشر ورکو نکو د غاری خلا صید و لپاره مور د اخیله کوله چې یونفر باندی به موقبض کری هغه به بیا مدرسی ته ورو بخینی آیا په دغه خیله سره دهغو غاری خلاصیری او که یا ؟ او که دغه کس پردغه عشر ٲینگ سی آیا حق دغه عامل لره سته چې جبرا خنی واخلی او که یا ؟

(استفتاء از جانب منسوبین مدرسه ناحیه کرز ولایت قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا خیله دمصرف کولو دزکاة په مسجد باندی اویا دمدرسی جوړولو اوپل جوړولو باندی دارنگه ده چې زکوة به اول وار په یو مسکین قبض کوی بیا که مسکین په مسجد او یا په مدرسه مصرف کړل صرف کیدل ئی جواز لری په زورد مسکین څخه څوک نسی اخستلای او ثواب ئی دمسکین کیږی ثواب داصلی مالک نه کیږی او غاری داصل مالک په خپل زکاة سره خلاصی دی

هكذا في الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۳۹۲ وكذلك في جميع ابواب البر التي لا يقع بها التملك كعمارة

المسجدو بناء القناطر والرباطات لايجوز صرف الزكاة الى هذه الوجوه والحيلة له ان يتصلق بمقدار زكاته على فقير ثم يأمره بذلك بالصرف والى هذه الوجوه فيكون للمتصدق ثواب الصدقة ولذلك الفقير ثواب بناء المسجد والله اعلم وعلمه آمين

مجلس شورای اسلامی
مجلس خبرگان

مجلس خبرگان

مجلس خبرگان

مولوی زہر مولوی حنفی احمد زوری مخی مر مولوی محمود میوند وال مولوی منقے نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی

کتاب الصوم

به رؤیت الهلال کی رادیو ته اعتبار سته او کنه

پو بنستنه: محترم رئیس صاحب دارالافتاء و احسانی شکی السلام علیکم ورحمة الله و تعالی رؤیت حلال در منحن و یا حیدر بنجد را دیو اعتبار سته؟

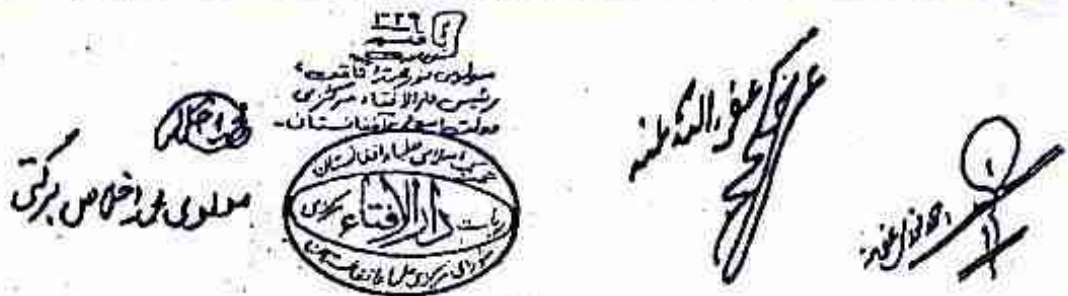
بینواتو جروا با احترام

المستفتی برادر شماعبد الواحد

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

خلاصة الجواب دسعودی درادیو یانورو اسلامی مملکتونودرادیوگانو په اعلان سره موږ کولای شو چې ملت ته دروژی خبر ورکړو لکن په مراعاة دڅو شرائطو سره یو دا چې دغه اعلان او خبر دهغه مملکت به په فیصله دعلماء دهغه مملکت وی او بل دا چې نشر کونکی به ثقه او معتمد خلق وی یعنی دغه نشر کونکی به بی احتیاط اوبی باکه کسان نه وی او بل دا چې ددغه مذکوره شرائطو پوره تحقیق او تفتیش به مخ کی (پخوا) تر قبول او عمل دا اعلان وی داځکه چې دشرائطو پوره پوره معلومات وشي امداد المفتین ص ۴۷۷ لکن داختر په باره کی دیوی رادیو په اعلان سره اکتفاء نه کیږی ترڅو پوری چې لس شلو یعنی ډیور رادیوگانو اعلان نه وی کړی دمختلف استیشتونو څخه ځکه چې ډیور رادیوگانو اعلانونه په نزد دعلماء ددیو بند په خبر مستفیض کښی داخل دی او په خبر مستفیض سره ساقطیږی شرائط د شهادت چې هغه شرط دی په لیدلو دمیاشتی داختر کی خو په دی شرط چې دمملکت یا شهر مفتی او قاضی دغه خبر مستفیض تسلیم کړی صرف دعوامو فیصله نوی امداد المفتین ص ۴۷۸ والله اعلم

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

درادیو پہ اعلان اودجنتری پہ حساب روژہ نیول خہ حکم لوی

د افغانستان د اسلامی دولت د دارالافتاء ریاست السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
 خرنګه چې دروژی مبارکه میاشت راروانه ده موږ غواړو چې په لنډوالفاظو سره ستاسو
 څخه استفتاء وکړو ا د سعودی درادیو په اعلان سره موږ کولای سو چې خپل ملت ته
 دروژی خبرور کړو ۲ چونکه بعض خلق دجنتری د حساب په یاد احتیاط له کبله روژه نیسی
 حکم ئ خه شی دی هغه صحیح قوی حکم که موږ ته لطفا روښانه کړی خو موږ یې
 هیوادوالو ته په لنډوالفاظو کښی نشر کړو والسلام -

(مولوی سالمی رئیس حج و اوقاف ۱۳۷۵/۱۱/۱۸)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

(۱) د سعودی درادیو یا نورو اسلامی مملکتونو درادیو ګانو په اعلان سره موږ کولای شو
 چې ملت ته دروژی خبرور کړو لکن په مراعات دخو شرائطو سره یو دا چې دغه اعلان او
 خبر د هغه مملکت به په فیصله د علماء دهغه مملکت وی اوبل دا چې نشر کونکی به ثقه
 او معتمد خلق وی یعنی دغه نشر کونکی به بی احتیاط اوبی با که کسان نوی اوبل دا چې
 د دغه مذکوره شرائطو تحقیق او تفتیش به مخ کی (پخوا) تر قبول او عمل دا اعلان وی
 دا ځکه چې د شرائطو پوره پوره معلومات وشی په امداد المفتین ص ۴۷۷ کښی لیکلی:

هلال رمضان کی باری میں جب تصریحات فقهاء مطلع غبار الودھونی کی صورت میں صرف ایک ثقه اور معتبر صادق
 کی خبر و ثبوت کی لئی کافی ہے باقاعدہ شہادت شرعیہ اور اس کی جملہ شرائط ضروری نہیں اس لی ہلال رمضان کی عام
 روت کی خبر یا کسی باقاعدہ قاضی مفتی کی سامنی شہادت گزرنی اور اس کی فیصلہ دینی کی اطلاع اگر کس ریزو میں
 علماء کی فیصلہ کی مطابق ثقه لوگوں کی انتظام سی نشر کیجائیس جس میں مغالطہ دوربی احتیاطی کا خطرہ نہ رہے

تو دوسری شروں میں جہاں یہ خبر سنی جاتی اس کا قبول کرنا اور اس خبر ثقہ کی بناء پر اہمیتی ہستی میں روزہ کا اعلان کر دینا جائز ہے لیکن اس پر عمل کرنی اور قبول کرنی سی پٹی اس کی تحقیق ضروری ہے کہ جن نشر کا حوں سی یہ خبر نشر ہوئی سی وہاں اس کا معقول انتظام ہے کہ بدون علماء کہ فیصلہ کی کوئی خبر ہلال کی متعلق نشر نہیں کی جاتی اور جب تک اس کی تحقیق نہ ہو ہلال رمضان میں بھی اس کا قبول کرنا درست نہیں (۱)۔

(دست ہلال میں ریڈیالی خبروں کی شرعی حیثیت) اس کے متعلق جو فتویٰ میری رسالہ کشف الظنون میں چھپا ہوا ہے وہ ہی صحیح اور معمول بہ ہے ہلال رمضان کی خبر میں چونکہ شہادت شرط نہیں اس لئے جس جگہ خبر دینے والی کی آواز نہ پجانی جائے اور اس کا ثقہ ہونا معلوم ہو یا کسی ریڈیو اسٹیشن کی متعلق یقینی ذرائع سے یہ معلوم ہو کہ اس میں خبر ہلال کی اشاعت علماء کے فتویٰ اور شرعی ضوابط کے مطابق نشر کی جاتی ہے تو دوسرے شروں میں اس عمل جائز ہے (۲)۔

امداد المفتین ص ۴۷۸ (بہت ریڈیو) ہاں اگر عام دست ہلال یا کسی قاضی مفتی کے سامنے شہادت گزرنے اور اس کے فیصلہ کی اطلاع مختلف شروں اور مختلف اطراف کے دس بیس ریڈیو نشر گاہوں سے آجائی تو اصطلاح فقہاء میں یہ خبر مستفیض ہو جائے گی جس میں شرائط شہادت ساقط ہو جاتی ہیں ایسی صورت میں ہلال رمضان و ہلال

(۱) ترجمہ دروژی دمیاشتی پہ ارہ دفقہاء دخر گندونی سرہ سم کہ پر آسمان گزروی نو یواخی دیوہ ثقہ اود معتبر صادق خبر دثبوت کفایت کوی باقاعدہ شرعی شہادت اود ہفہ تول شرطونہ ضروری نہ دی خکہ دروژی دمیاشتی دعام رویت خبر یا د کوم باقاعدہ قاضی مفتی ومختہ دشاہدی تیریدو اود ہفہ دفیصلہ کولو خبر تیا کہ پہ کومہ رادیو کی دعلماء دفیصلی سرہ سمہ دثفہ خلکو پہ انتظام خبرہ شی چی پکی دمغالطی اودی احتیاطی خطر نہ وی نو پہ نورو بنارو نو کی چیری چی داخبر واوریدل شی ددی قبول اوددی ثقہ خبر پہ وجہ پخیل کلی کی دروژی اعلان کول جائز دی خولہ عملی کولو او قبولو مخکی ددی تحقیق ضروری دی چی دخبرونی لہ کومو خایونو چی داخبر خپور شوی دی هلتنہ ددی معقول انتظام شتہ چی ہی دعلماء لہ فیصلی ہیخ خبر دمیاشتی پہ ارہ نہ خبریبری اوترخو چی ددی تحقیق نہ وی دروژی دمیاشتی پہ ارہ ہم ددی قبول صحیح نہ دی (مرتب)

(۲) (دمیاشتی پہ لیدنہ کی دخبرونو شرعی حیثیت) ددی پہ ارہ چی کومہ فتویٰ زما پہ رسالہ کشف الظنون کی چاپ شوی دہ ہفہ صحیح او معمول بہ دہ دروژی دمیاشتی پہ خبر کی خوشہادت شرط نہ دی خکہ کوم خای چی دخبر ورکونکی آواز ور درسیبری اود ہفہ ثقہ والی معلوم وی یاد کوم رادیو اسٹیشن پہ ارہ پہ یقینی وسیلو دامعلوم وی چی پہ ہفہ کی دمیاشتی دخبر خپرونہ دعلماء دفتویٰ اود شرعی دقاعدو سرہ سم کیبری نو پہ نورو بنارونو کی پہ دی عمل کول جائز دی لیکن داختر پہ بارہ کی دیو رادیو پہ اعلان سرہ اکتفاء نہ کیبری ترخوپوی چی لس شلو یعنی دیروادیو گانوا اعلانونہ نہ وی کہی دمختلفو اسٹیشنو خخہ خکہ چی دیروادیو گانوا اعلانونہ پہ نیز دعلماء دیوبند پہ خبر مستفیض کی داخل دی او پہ خبر مستفیض سرہ ساقطیبری شرائط دشہادت چی ہفہ شرط دی پہ لیدلو دمیاشتی داختر کی خوپہ دی شرط چی دمملکت یاشہر مفتی او قاضی دغہ خبر مستفیض تسلیم کری صرف دعوامو فیصلہ نہ وی

عیدین دونوں میں ریڈیو کی خبر پر عمل اور اس کے مطابق روزہ رکھنا یا افطار کرنا درست ہوگا بشرطیکہ مفتی قاضی اس چیز پر خبر مستفیض تسلیم کر لیں عوام خود اس کا فیصلہ نہ کری قال شمس الائمة الحلوانی الصحيح من مذهب اصحابنا ان الخبر اذ استفاض وتحقق فيما بين اهل البلدة الاخرى يلزمهم حكم هذه البلدة انتهى آه رسائل ابن عابدین ص ۲۰۲ ج ۱ (*)

دجنتری دحسابہ روژہ نیول اوماتول جائز اور واندی جنتری لره هیخ اعتبار په شرع شریف کی نشته په (الدر المختار ج ۲ ص ۱۰۰ طر شیدیہ) کنبی راغلی دی ولا عبرة بقول الموقتين ولو عدولا على المذهب قال فی الوهبانية وقول اولی التوقيت ليس بمو جب وقيل نعم والبعض ان كان يكثر آه په ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰۰ رشیدیہ کی دی بل فی المعراج لا يعتبر قولهم بالا جماع ولا يجوز للمنجم ان يعمل بحساب نفسه وفي النهر فلا يلزم بقول الموقتين انه ای الهلال يكون فی السماء ليلة كذا وان كانوا عدولا فی الصحيح كما فی الايضاح په مجموعة الرسائل لابن عابدین ج ۱ ص ۲۵۳ کی ذکر دی وانه لا يعتمد على ما يخبر به اهل الميقات والحساب والتنجيم لمخالفته شريعة نبينا عليه افضل الصلوة والتسليم - په فتاوی دار العلوم دیوبند کلان ج ۲ ص ۳۲۹ کی لیکلی دی

اور جنتری اور تار پر اعتبار نہ کرنا چائے (۲) دروژی په باره کی به داووايو چي دشک په ورځ روژه نیول کوم ممانعت نه لری رواده که په قصد اونیت جزما دنفلو سره اوبی دترددخه اوبی دنیت دماسوی دنفلو خخه وی بلکه په بعض اوقاتو کی لا مستحب گرځی روژه نیول په نیت دخالص نفلو سره چي په دغه ورځ موافق شی دده دعادت سره او مراد د خواصو خخه چي فقهاء رحمهم الله ذکر کړی دی هغه څوک دی چي پوهیږي په کیفیت دیوم الشک باندی او که نه پوهید هغه دجملی دعوا مو خخه دی

په الفقہ علی المذاهب الاربعة ج ۱ ص ۵۵۳ ط داراحیاء التراث بیروت) کنبی لیکلی دی: وينوب صومه بنية التطوع ان وافق اليوم الذي اعتاد صومه ولا باس بصيامه بهذه النية وان لم

(*) ژباړه: (ډیری رادیو گانی) هو که عام رویت دهلال یاد کوم قاضی مفتی ومخته د شهادت تیریدو اود هغه د فیصلی خبر تیا له مختلفو ښارونو اودیلا بیلو لورو لسو شلو رادیو گانو له خبرونی ځایونو خخه راشی نو د فقهاء په اصطلاح دا خبر مستفیض گرځی چی پکی د شهادت شرطونه ساقطیږي په داسی صورت کی درمضان او اخترانو په میاشته په دواړو کی درادیو په خبر عمل اوله هغه سره سم روژه نیول اوماتول صحیح کیږي په دی شرط چی مفتی قاضی پردی شی خبر مستفیض تسلیم کړی عوام پخپله ددی فیصله ونکړی (مرتب) (۲) ترجمه: په جنتری اوتار باور نه دی کول پکار

يوافق عادته ويكون صومه باطلا إذا صامه مترددا بين الصوم والافطار الخ او به الدر المختار على هامش ردالمحتار (ج ۲ ص ۹۵ ط رشيديه كوئته) كنبی ذکر دی (ولا يصام يوم الشك) هو يوم الثلاثين من شعبان وان لم يكن علة اى على القول بعدم اعتبار اختلاف المطالع لجواز تحقق الروية في بلدة اخرى واما على مقابله فليس بشك ولا يصام اصلا شرح المجمع للعيني عن الزاهدي (الا نفلا) ويكره غيره.

او په (ج ۲ ص ۹۷) كنبی راغلی دی
و (كل من علم كيفية صوم الشك فهو من الخواص والافمن العوام والنية) المعتبرة هناك ينوي التطوع على سبيل الجزم الخ

او په فتاوى دارالعلوم ديوبند كلان ج ۲ ص ۳۹۷ كنبی راغلی دی:

اور اگر محض به نیت نفل رکھے تو درست ہے۔ ہر حال اگر چاند کی جزا کی تودہ روزہ رمضان شریف کا ہو جائے گا (۱۰)
او په طحطاوى على مراقى الفلاح ص ۵۳۴ ط مكتبه انصاريه هرات افغانستان كنبی ليکلى دی:

(وكره فيه) اى يوم الشك (كل صوم) من فرض و واجب وصوم رد فيه بين نفل و واجب (الا صوم نفل جزم به بلا ترديد بينه وبين صوم آخر الخ)
داچې ديو مملکت او بنار رويت په بل مملکت او بنار کی معتبر يې نژدی وی او که ليری وی بنامدی پر مذهب د جمهور علماء چې هغه مذهب مختار او مفتی به دی هغه داچې اختلاف دمطالع لره اعتبار نشته۔

په الفقه على المذاهب الاربعة ج ۱ ص ۵۵۰ داراحياء التراث بيروت كنبی راغلی دی:
اذ اثبت روية الهلال بقطر من الاقطار وجب الصوم على سائر الاقطار لافرق بين القريب من جهة الثبوت والبعيد اذا بلغهم من طريق موجب للصوم ولا عبرة باختلاف مطلع الهلال مطلقا عند ثلاثة من الائمة وخالف الشافعية فانظر مذهبهم تحت الخط

(۱) او په الفقه الاسلامی ج ۳ ص ۱۲۵۷ ط رشيديه كوئته) كنبی راغلی دی:
المطلب الثالث اختلاف المطالع اختلف الفقهاء على رأيين في وجوب الصوم وعدم وجوبه (۱)
على جميع المسلمين في المشارق والمغرب في وقت واحد بحسب القول باتفاق مطالع القمر او اختلاف المطالع ففي رأى الجمهور يوحد الصوم بين المسلمين ولا عبرة باختلاف المطالع۔

۱۰ زیاده: او که صرف دنفلو به نیت ونیسی نو صحیح دی په هر حال که دمیا شتی خبر راغلی نو داروژده رمضان دمیا شتی مرغی۔

اوپہ ج ۳ ص ۱۲۵۸ کنبی دی:

قال الحنفیة اختلاف المطالع ورؤية الهلال نهرا قبل الزوال وبعده غير معتبر على ظاهر المذهب وعليه اكثر المشايخ وعليه الفتوى فيلزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذ اثبت عندهم رؤية اولئك بطريق موجب كأن يتحمل اثنان الشهادة او يشهد اعلى حكم القاضي او يستفيض الخبر بخلاف ما اذا اخبر اهل بلدة كذا رأوه لانه حكاية -

اوپہ عزیز الفتاوی ص ۳۷۲ کنبی لیکلی دی:

اور یہ ہی مسلم ہے کہ صحیح اور مختار مذهب کے موافق اختلاف مطالع صوم و فطر میں معتبر نہیں اہل مغرب کی رؤیت سے اہل مشرق کا حکم ہو جاتا ہے اور جبکہ معتبر دراج اور ظاہر الروایت و مفتی بہ عدم اعتبار اختلاف مطالع ہے تو پھر اس میں بحث کرنا ہم مقلدین کے لئے بی موقع ہے کیونکہ فقہاء محققین کی توضیح اس کے بارہ میں ہمارے لئے کافی حجت ہے (۴۴) الخ

اوپہ اعلیٰ السنن ج ۲ ص ۲۸۴۲ ط دار الفکر بیروت کنبی ذکر دی:

وفي الدر المختار واختلاف المطالع ورؤيته نهرا قبل الزوال وبعده غير معتبر على ظاهر المذهب وعليه اكثر المشايخ وعليه الفتوى بحر عن الخلاصة (۲: ۱۵۲) الدر المختار مع رد المحتار -

اوپہ فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۲ ص ۳۸۵ کنبی راغلی دی:

عند الحنفية اختلاف مطالع كاعتبار نہیں ہے اہل مشرق کی رؤیت اہل مغرب کے لئے لازم ہو جاتے ہے و برعکس اگر بطریق معتبر ثابت ہو جاوے (۴۵)

(۲) كذا في الشامي الخ اوپہ طحطاوی علی مرقی الفلاح ص ۵۴۰ ط مکتبہ انصاریہ ہرات کنبی ویلی دی (واذا ثبت) الهلال (فی) بلدة وی (مطلع قطر) ها (لزم سائر الناس فی ظاهر المذهب وعليه الفتوى) وهو قول اكثر المشايخ - والله اعلم وعلمه اتم

(۴۴) او ہمدغہ خبرہ مثل شوی دہ چي دصحيح او مختار مذهب سرہ سم اختلاف دمطلع پہ صوم او فطر کي معتبر نہ دی دغرب والو پہ رؤیت وشرق والو تہ حکم متوجہ کیڑی اوکلہ چي معتبر او راجع ظاہر الروایۃ او مفتی بہ دمطلع دا اختلاف اعتبار نشته نو بیا پہ دی کی بحث کول زمونہ مقلد بنو لپارہ ہی خایہ دی خکہ چي دمحققینو فقہاؤ خرکندونہ ددی پہ ارہ زمونہ لپارہ کافی حجت دی (مرتب)

(۴۵) زیارہ: دا حنافو پہ نزد مطالع دا اختلاف اعتبار نشته دا اہل مشرق رؤیت دا اہل مغرب لپارہ لاز میڑی او ددی برعکس کہ پہ معتبرہ طریقہ ثابت شی (مرتب)

عبدالله بن محمد

بدر الفتاوى

مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان مولوي محمد اخلاص برکتى، مولوي عبد الحکيم، مولوي نذير احمد تڅاڼي

پيلوټانو ته د پرواز پر مهال روژه ماتول څه حکم لري؟

پوښتنه: جناب محترم مولوي صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
صحت مود لوى خدای څو د دربار څخه غواړم هيله کوم دلاندى موضوع شرعى مسئله راته بيان کړي - څرنگه چې د افغانستان د اسلامي حکومت د هوايي قواوو پيلوټان چې د جهاد په صف کېني ولاړ دي د پرواز معین وخت يې نه دي معلوم هر دم امکان ددى شته چې د دولت د ښمنان د مجاهدينو پر صفونو باندې حمله وکړي او هوايي فوځ بايد خپله وظيفه اجراء کړي او د شرعى اولي الامر د خوا ورته د پرواز امر کيږي او د جسماني امکاناتو او د مسلکي طبي ډاکټرانو د خوا د وړي نس پرواز او يا د هغه پيلوټ پرواز چې د سگريټو او نسوارو عمل ولري او روژه يې وي امکانات يې ډير سته چې طياره سقوط وکړي او طياره او پيلوټ او مسافرين يې د مينځه ولاړ شي هيله کوم شرعى مسئله يې راته توضيح کړي والسلام -

(د هوايي قواوو قومندان بريد جنرال غلام جيلاني پيلوټ)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

اوسنى حالت جنگى حالت ده مثلاً اوس د جدې مياشت سنه ۱۳۷۵ هـ ش ده او بالفعل او يقينى جنگ او جهاد د مفسدينو سره جارى ده بالخصوص په دوه محاذونو کېني چې يو محاذ د کابل شمال او بل محاذ د بادغيس او فارياب سرحدات دي او جهاد چې بالفعل او يقينى وي دروژي پر ښودل روادى چې د جهاد د پاره قوي وي او بياني قضائي راوړي په بل وقت کېني او بالخصوص د هوايي قوې خوډير لوى رول ده په جهاد کېني او هر پرواز

چې کيږي دمخه دپيلوټ ځان مړولو ته او خوراک کولو ته سخت ضرورت ده او که خوراک ونکړي د ير خطر ددی ده چې طياره سقوط وکړي او طياره اوپيلوټ اوورسره نور- دمينځه ولاړشي او داشوی هم دی نو هغه پيلوټان چې هغوی وظيفه داروی يعنی دهغوی دوظيفی نوبت وی په ورځو درمضان کښی باک نشته چې روژه پريږدي او بيای قضای راوړي بل وقت خو کوشش داپکارده چې خوراک خفيه(پټه) طريقه سره وکړي:

الغازي اذا علم انه يقاتل العدو في رمضان وهو يخاف الضعف فله ان يفطر كذا في محيط السرخسي فان لم يتفق القتال فلا كفارة عليه لان في القتال يحتاج الى تقديم الافطار ليتقوى ولا كذلك المرض هكذا في الظهيرية في المقطعات الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۰۸ ط دار الاشاعة العربية قندهار

وكذا الرجل اذا كان بازاء العدو وهو يخاف الضعف على نفسه فله ان يفطر مقيما كان او مسافرا (فتاوى قاضيخان على هامش الهندية ج ۱ ص ۲۰۲ ط دار الاشاعة العربية قندهار) فالجهاد ولو بدون سفر سبب من اسباب اباحة الفطر للتقوى على لقاء العدو وعملا بالثابت في السنة عام فتح مكة (الفقه الاسلامي وادلته ج ۳ ص ۱۶۹۹ ط رشيديه كوثه) او بل دوی مکلف دی د حکومت لخوا په دی کار او حال دا چې دروژی سره خشية د هلاک ده په دی کار کی :

وكذا الذي ذهب به موكل السلطان الى العمارة في الايام الحارة اذا خشي الهلاك او نقصان العقل كذا في فتح القدير الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۰۷ ومثله في البحر الرائق ج ۲ ص ۴۹۲ ط رشيديه كوثه

او بل دا دچا چې دداسی تکلیف نوبت وی چې دهغه سره روژه پريښودل ورته رواوی نو که روژه ئی پريښوده مخکښی دتکلیف دظهور څخه هم رواده نو هغه پيلوټان چې هغوی وظيفه داردی يعنی دهغوی دوظيفی نوبت وی په رمضان کښی او ددوی گمان وی دجهاد په بمبارو غيره سره هغوی ته رواده پريښودل دروژی په داسی طريقه چې دسره يي نيت ونکړي نه داسی چی یواريي نيت وکړي او بيایي ماته کړي او هرکله چی داروژه پريښودله بيا به ئي قضايي راوړي په بل وقت کښی او دابه داسی وی لکه دچا دحمی نوبت وی یاد ښځی دحيض نوبت وی او روژه پريږدي مخکښی دراتلو ددی تکلیف څخه

وفي الخلاصة لو كان له نوبة حمى فاكل قبل ان تظهر يعنى فى يوم النوبة لا بأس به (فتح القدير ج ٢ ص ٢٧٢) ومن له نوبة حمى او عادة حيض لا بأس بفطره على ظن وجوده -
(الفقه الاسلامى ج ٣ ص ١٦٩٩ ط رشيديه)

رجل له حمى غب فافطر على ظن ان يومه يوم المرض وماحم فيه كان عليه الكفارة وكذا اذا فطرت المرأة على ظن ان يومها يوم حيض فلم تحض فى ذلك اليوم كان عليها الكفارة لوجود الافطار فى يوم ليس فيه شبهة الاباحة قال مولانا رضى الله تعالى عنه هذا اذ انوى الصوم ثم افطر بعد طلوع الفجر فان لم ينوى الصوم فى ذلك اليوم كان عليه القضاء دون الكفارة (الفتاوى قاضى خان على هامش الهندية ج ١ ص ٢٠٣)

وفي الخلاصة لو كان له نوبة حمى فاكل قبل ان تظهر يعنى فى يوم النوبة لا بأس فان لم يحم فيه كان عليه الكفارة كما لو افطرت على ظن انه يوم حيضها فلم تحض كان عليها الكفارة لوجود الافطار فى يوم ليس فيه شبهة الاباحة وهذا اذا فطر بعد مانوى الصوم وشرع فيه اما لو لم ينو كان عليه القضاء دون الكفارة كذا فى فتاوى قاضى خان -
(البحر الرائق ج ٢ ص ٤٩٣ ط رشيديه كوثته) والله اعلم.

مولوى احمد نوري

مولوى محمد اخص من برکتی

مولوى احمد نوري مولوى محمد اخص من برکتی مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان

درگ اوغوبني په پيچكاري روژه ماتيري اوگنه

پوښتنه: محترمينو اساتذو د دارالافتاء ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعد ددى مسئلى پوښتنه لرم چي په ستن (پيچكاري) روژه ماتيري كنه اود غوبني اودرگ تفرقه وكړي چي پوه شو - والسلام

(المستفتى ملا حبيب الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

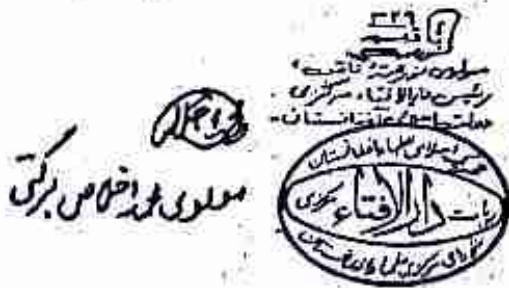
الجواب ومنه الصدق والصواب

روژه په ستن نه ماتیرې خواه دغوبی او که درگ وي چونکی ستن په وقت کنبی د مجتهدین اوسابقو مصنفین نه وه نو خود په عباراتو ددوی کی صراحتاً ستن نه ده ذکر شوي لکن دعام عباراتو څخه ددوی دامعلومیرې چې په ستن روژه نه ماتیرې لکه علماء دهند او نور عامو مفتیانو چې هم دغه معلوم کړی ده عامه قاعده او قانون په دغه باب کنبی چې د عباراتو څخه د مصنفین معلومیرې هغه دادی کچیری یو شی وجوف ته د دماغ او یا دمعدی ته د طرف دمنا فذ داخل شونو ماته ونکی دروژی دی او که د طرف مسام ورداخل شو هغه روژه نه ماته وی لکه چې په رد المحتار ج ۲ ص ۱۰۶ طرشدیه کونته کی راغلی:

(قوله وان وجد طعمه فی حلقه) ای طعم الکحل او الذهن کما فی السراج وکذالو بزق فو جدلونه فی الاصح (بحر) قال فی النهر لان الموجود فی حلقه اثر داخل من المسام الذی هو خلل البدن والمفطر انما هو الداخل من المنافذ للاتفاق علی ان من اغتسل فی ماء فوجد برده فی باطنه انه لا یفطر وانما کره الامام الدخول فی الماء والتلف بالثوب المبلول لمافیہ من اظهار الضجر فی اقامة العبادة لالانه مفطر -

او په طحطاوی ج ۱ ص ۴۵۲ ط دارالمعرفة بیروت کنبی راغلی دی لاندی تردغه قول: الدر المختار (واقطر فی احلیله ماء اودهن او ان وصل الی المثانة علی المذهب قوله وان وصل الی المثانة) عندهما لانه ليس بین المثانة والجوف منفذ ووصول البول من المعدة الی المثانة بالترشح وقال ابو یوسف یفطر لوجود المنفذ بینهما -

نه جوف د دماغ او نه جوف دمعدی درگ او یا بدن سره منفذ لری لکه علماء د دیوبند چې وروسته تر دیر تحقیق دغه معلوم کړی ده کچیری دواء و دماغ یا معدی ته داخل شوه نو هغه د طرف دمسام او پر طریق د ترشح داخل شوی ده او دغه قسم دخول روژه نه ماته وی د دغه مسئلې تحقیق په کتاب آلات جدیده ص ۱۵۳ کی شوی دی واللہ اعلم

امام المذنب

عبدالحکیم عفی الله عنه

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنه مولوی محمود میوندوال

کتاب الحج

دسر درختو اوتا کانو پر حاصلاتو حج فرض دی که پر قیمت

پوښتنه: دسر درختو اوتا کانو پر حاصلاتو حج فرض دی او که پر قیمت یی؟

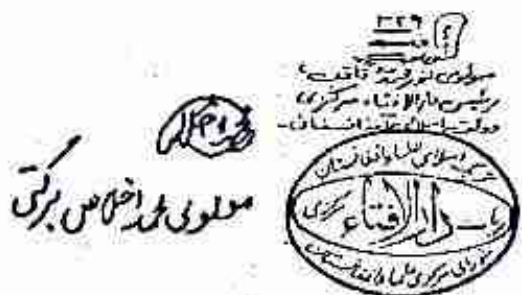
(ملا احمد شاه دمرکزی محکمی محرر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلى الا على

محترم مستفتی صاحب دسر درختو اوتا کانو حاصلات او پیداوار چې دسالانه اوکلنی خرج څخه دیو سړی او دکورنی دهغه زیات نه وی حج فرض نه دي اود جائداد پر قیمت باندی هغه وقت فرضیت دحج ثابتیږی چې دخرج شوی حصی څخه دزاد اوراحلی کفایت کیږی اوباقی یی دومره جائد ادپاته شي چې دده اود کورد ضروریاتوپوره کفایت کوی: ولوکان عنده طعام سنه ولواکثر لزمه بیع الزائدان کان فيه وفاء کما فی اللباب وشرحه (ردالمحتار ج ۲ ص ۱۵۶ ط رشیدیہ کوئته) وهکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۶ ص ۵۱۵ وهکذا فی التاتارخانیة ج ۲ ص ۳۲۸ ط قدیمی کتب خانه کراچی)

وان کان صاحب ضیاع ان کان له من الضیاع مالو باع مقدار ما یکفی لزاده وراحتله ذاهبا وجائیا ونفقة عیاله واولاده ویبقی له من الضیعة قدر ما یعیش بغلة الباقي یفترض علیه الحج والا فلا التاتارخانیة ج ۲ ص ۳۲۷ ط قدیمی کتب خانه) وهکذا فی احسن الفتاوی ج ۴ ص ۵۴۲ وهکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۶ ص ۵۳۷ وامداد الفتاوی ج ۶ ص ۱۹۱ واللہ تعالی اعلم

عبدالحق عظیمی

احمد نوری

مولوی احمد نوری غنی عن مولوی محمود میوندوال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

د حاجیانو و معلمینو او ډاکټرانو ته د حاجیانو له پیسو څخه پیسې ورکول څه حکم لری

محترم ددارالافتاء لوی ریاست څرنگه چې دمعمول اوضرورت په منظور دافغانستان داسلامی امارت دحجاجو لپاره څو تنه معلمین او ډاکتران دخدمت دکبله په کاردی چې ورسره ولاریسی چونکه اسلامی دولت داقتصاد دضعف له وجه نشی کولای چې دتیر کال

پہ شان دبیت المال دلاری ورسره دمعلمینو تعاون وکری کچیری دحجا جود مصارفو خخه
خه اندازه مبلغ واخستل شی اودغه نوموری مشکلات په حل کری دشریعت حکم خرنکه
دی که لطفاراته تشریح کری - والسلام

(له ارشاداواو قافو لخوا)

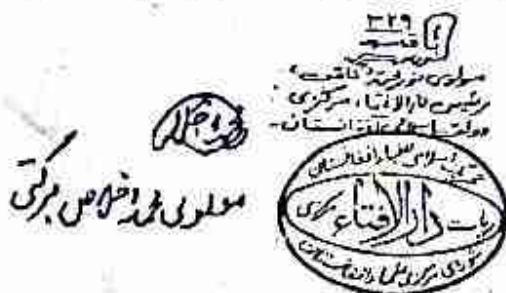
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

ددغه معلمینو اوډاکترانو مصرف دحاجیانو دپیسو خخه ورکول جائز دی خکه دغه د
حوائج عامه خخه دی حوائج عامه چی بیت المال بر داش نه شی کولای دخلقو خخه ئی
اخستل جائز دی په ردالمحتار کی راغلی دی ج ۲ ص ۲۲:

وقال ابو جعفر البلخی ما یضر به السلطان علی الرعیة مصلحة لهم یصیر دینا واجبا وحقا مستحقا
كالخراج وقال مشایخنا وكل ما یضر به الامام علیهم لمصلحة لهم فالجواب هکذا حتی الحرة
اجراسین لحفظ الطريق واللصوص ونصب الدروب الخ.....

لکن دغه معلمین اوډاکتران به اندازه دضرورت وی (خبرتیا) دغه معلمین اوډاکتران چی
خدمت او تعلیم ته دحاجانو معین شی پرهغوی خدمت فرض عین کیږی داسی نه دی لکه
عام علماء چی په حاجیانو کی ولاړشی یاډاکتران خکه هغوی دپاره ددغه خدمت معین
شوی نه دی باید دغه معلمین اوډاکتران خپله دغه وظیفه کی قصور ونکړی لکه چی په
الاحکام السلطانية کی دماوردی ص ۲۴ کی راغلی دی په فرق کی دمحتسب چی دپاره
دامر با لمعروف او نهی عن المنکر متعین شوی وی اودممتطوع چی دغه وظیفه پر
محتسب فرض ده او پرمتمطوع فرض کفایي ده - (الفرق بین الممتطوع والمحتسب من تسعة
اوجه احدهما فرضه متعین علی المحتسب بحکم الولاية وفرضه علی غیره داخل فی فروض
الكفاية دغه رنکه په الاحکام السلطانية کی دابی یعلی ص ۲۸۴ کی هم راغلی (والله اعلم)

Handwritten signatures and dates in Pashto script.

مولوی محمد اخلاص برکتی العبد الاحقر محمد احمد مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

کتاب النکاح

به لفظ دمضارع نکاح صحیح کیڑی اوکنه؟

پوښتنه: که یوسری چې دلورپلاردی اوبل سړی چې اجنبی دی دغه اجنبی سړی دلور پلارته وایي چې فلانی سړی وایي چې دی زماخسردی پلاری لورما ته راګړی ده او دغه فلانی هم دلته حاضر وی دلور پلار وایي چې درکوم یی په ۱۲ سوه لکه افغانی هغه فلانی وایي چې زما قبوله ده نور خلق هم په دغه ځای کی حاضر وی او دغه سړی یوه لور لری بله نه لری آیا په دغه الفاظو سره نکاح وشوه کیا بینواتوجروا -

(المستفتی مولوی عبد السلام)

بسم الله الرحمن الرحيم

هو الله تعالى المستعان

اما بعد فنقول وبالله التوفيق دانکاح که څه هم په لفظ دمضارع سره ده صحیح کیڑی که نوم دلور هم نه وی ذکر شوی په دی لاندی مسئلو سره

فقوله اتزوجک ینعقد به النکاح ایضاً لانه یحتمل الحال کما فی کلمة الشهادة وقدر ابدیه التحقيق لا المساومة بدلالة الخطبة و المقدمات بخلاف البیع کما فی البحر عن المحيط والحاصل انه اذا کان حقيقة فی الحال فلا کلام فی صحة الانعقاد به وكذا اذا کان حقيقة فی الاستقبال لقیام القرینة علی ارادة الحال و مقتضاه انه لو ادعی ارادة الاستقبال والوعد لا یصدق بعد تمام العقد با لقبول ویاتی قریباً (ردالمحتار ج ۲ ص ۲۸۷ ط رشیدیہ کوئته) مایؤیدہ رجل له ابنة واحدة فزوجها من رجل وقال زوجتک ابنتی ولم یذكر اسمها فقال الزوج قبلت جاز (فتاوی قاضی خان بهامش الفتاوی الهندیة کتاب النکاح ج ۱ ص ۳۲۴ ط دارالاشاعة العربیة قندهار وقال فی المحيط لوقال زوجت بنتی منك ولم یزد علی هذا وله بنت واحدة جاز (خلاصه الفتاوی ج ۲ ص ۵ ط رشیدیہ کوئته)

عبدالله الفتاوى

مولوی محمد میوند وال

مولوی محمد میوند وال مولوی محمد مولوی منق نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی

دیوہ سری اویوی بنخی بہ گواہی نکاح منعقدیروی اوکنہ

پوہشتہ مدعی شاہ ملنگ دادعویہ کوی چہ حاجی ملا میراجان چہ زما وروردی زما وزوی تہ چہ حاجی محمدنعیم نو میری خپلہ لور چہ دیونیم کال وہ وربخنبلی دہ اوس نوموری حاجی ملا میراجان انکار کوی نوزہ پردہ باندی دہ شہدان دہ دخولی لرم چہ یومرجان نو میری اوبل محمد ہاشم دی اودنکاح پہ وقت کی ٹی یوامیر محمد ووچہ ہغہ اوس وفات شوی دی اویوہ بنخہ وہ اویوزہ حاضروم اونکاح ٹی پخپلہ ملا میراجان وتپلہ اودخبر شہدان نورہم ۵ یر دی محترمو علماء کرامو زہ ددغہ دعوی پہ شریعت مقدس کی حق لرم کہ یا -

(المستفتی حاجی قاری علی محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون اللہ تعالیٰ

پہ انعقاد کی دعقد نکاح شہادت شرط دی یعنی عقد دنکاح لہ حضور ددووکسانو شہدانو یا یو سری دو بنخی شرط دی محترم مستفتی وایی چہ پہ وقت دنکاح کی یو امیر محمد و و اویوہ بنخہ وہ نو بنا پردغہ قول دمستفتی نصاب د شہادت پورہ نہ دی نو شرط دعقد موجود نہ شو نو عقد صحیح نہ شو خکہ چہ دہلک پلار او انجلی پلار خو عاقدان دی پہ نصاب کی د شہادت شمار نہ دی ہلہ پہ شہادت کی شمارل کیروی چہ ہلک یا انجلی بالغ و عاقل وی پہ عقد کی دنکاح حاضروی ویشترط العدد فلا ینعقد النکاح بشاہد واحد ہکذا فی البدائع ولا یشترط وصف الذکورہ حتی ینعقد بحضور رجل وامرأتین کذا فی الہدایۃ (الہندیۃ ج ۱ ص ۳۲۷ ط دارالاشاعۃ قندھار)

لوزوجت المرأة بنتها البالغة برضاها بحضور رجل وامرأة جاز بحضورتها وان كانت غائبة لم یجز لما قلنا وان كانت البنت صغيرة لم یجز سواء كانت حاضرة اولا لعدم الانتقال کالاب اذا زوج الصغرة بحضور رجل واحد (تبيين الحقائق ج ۲ ص ۴۵۷ ط قدیمی کتب خانہ کراچی) ولوزوج بنته البالغة العاقلة بمحضر شاہد واحد جاز ان كانت ابنته (حاضرة) لانها تجعل عاقدة (والالا) الاصل ان الامر متی حضر جعل مباشر (الدر المختار علی هامش رد المحتار) قوله ولوزوج ابنته الخ (وقيد بالبالغة لانها لو كانت صغيرة لا يكون الولی شاهدا لان العقد لا يمكن نقله اليها) (رد المحتار ج ۲ ص ۲۹۸ ط رشیدیہ کوئٹہ)

هرچی شاهدان دخولی دملا میراجان دی یاد خبر اوتسامع شاهدان دی هغه هله معتبردی
چی انعقادد عقدد نکاح موجود سی خکه چی دهغو خو اظهار او اثبات په وقت کی د
مخاصمی کیږی اظهار او ثبات د عقد د نکاح خو غیرده له انعقاد د عقد د نکاح څخه په
شهادت د فاسقین انعقاد راځی او اثبات نه راځی؛

قوله لو فاسقین الخ اعلم ان النکاح له حکمان حکم الانعقاد وحکم الاظهار فالاول ما ذکره والثاني
انما يكون عند التجاحد فلا يقبل في الاظهار الا لشهاد من تقبل شهادته في سائر الاحكام (الخرد
المختار ج ٢ ص ٢٩٦ ط رشيديه كوئته)

الحاصل چې مدعی په خپله د امنی چی په وقت کی د انعقاد نصاب د شهادت پوره نه
وؤنوبه د اثبات شاهدان څه فائده ورور سوی اودعوه به ئی کله معتبر سی والله اعلم
وعلمه اتم واحکم

په خط لیر لونکاح صحیح کیږی کله او وعده د نکاح او عین نکاح څه فرق لری

پوښتنه: کله چې یو سړی د انجلی پلار وبل چاته خط ولیکی چې ما خپله فلانی لور چې په
دی نامه بله لور نه لرم تاته په نکاح درکړه دغه نکاح کله صحیح او منعقد ه گرځی او په
دی مسئله کښی د قضاء اودیانه فرق راځی او کله اودوعدی د نکاح اودعین نکاح
جداوالی او فرق به څرنگه معلومیږی- والسلام

(استفتاء خاص امیر المؤمنین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصلیا-

که دیو چاله طرفه وبل چاته د خط په ذریعه نکاح ولیکل شی دغه نکاح هغه وقت صحیح
او منعقد ه گرځی چې هغه څوک چې دا خط ورته راغلی ده شاهدان را حاضر کړی او دغه
خط ورته ووايي او یاددی خط مضمون ورته ووايي چې داسی ماته لیکل شوی د نکاح په
باره کښی او بیا دوی ته ووايي چې تاسو شاهدان اوسی چې ما قبوله کړه او شاهدان به دوه
سړی او یایو سړی اودوه ښځی وی تنها ښځی نه کافی کیږی او که داسی یی نه وی کړی
اگر چې خط راغلی وی خو نکاح نه ده شوی؛

قال في الفتح ومن اشتراط السماع ما قدمناه في التزوج بالكتاب من انه لا بد من سماع الشهود ما في
الكتاب المشتمل على الخطبة بان تقرأ المرأة عليهم او سماعهم العبارة عنه بان نقول ان فلانا كتب

الی یخطبہنی ثم تشهدہم انہا زوجتہ نفسہا آہ (ردالمحتار ج ۲ ص ۲۹۶ ہکنا ج ۲ ص ۲۸۸ طرشیدیہ)
 وفتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۹۹ وج ۷ ص ۱۰۰ وعزیز الفتاوی ص ۴۱۰ والبحر الرائق ج ۳ ص ۱۵۶ طرشیدیہ)
 اس صورت کے موافق یہ بھی جائز ہے کہ عورت مرد کو خط لکھے اور مرد دو گواہوں کے سامنے اس کا خط پڑھے اور
 رکھ دے کہ میں نے اس عورت سے نکاح کیا غرض یہ کہ اگر دو گواہوں کے سامنے شوہر نے اس خط کو پڑھ دیا
 اور قبول کر لیا تو نکاح ہو گیا (۱۰) عزیز الفتاوی ص ۴۱۰)

سوال زید نے اپنی لڑکی بکر کو دیا اور اس سے یہ کھا کہ میں نے اپنی لڑکی تم کو دی اس کے زید نے بکر کو خط لکھا
 اور تین آدمیوں کے دستخط کرائے تو خط پر نکاح جائز ہو یا نہیں الجواب - اگر زید نے بکر کو خط اس مضمون کا بھیج دیا
 کہ میں نے اپنی دختر کا نکاح تم سے کیا اور مکتوب الیہ نے اس کے مضمون کو حاضرین کو سنایا اور قبول کیا تو نکاح
 منعقد ہو گیا فقط (۱۱) (فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۱۰۲)

اوکلہ چہ شاهدان نہ وی دایجاب او قبول پروقت نود انکاح منعقدہ نہ دہ
 نہ قضاء اونہ دیانہ اودانکاح نہ دہ نہ عند اللہ اونہ عند الناس پہ عزیز الفتاوی ص ۴۱۲
 کنبی لیکلی دی

پس معلوم ہوا کہ بلا شہود جیسا کہ قاضی کی نزدیک نکاح نہیں ہوتا دیانہ وما بینہ و بین اللہ بھی نہیں ہوتا اور حقوق
 زوجیت کچھ لازم نہیں ہوتی اور ضرورت استشہاد کی احادیث لانکاح الا بشہود وغیرہا کے وجہ سے ہے اور تفصل
 اس کی فتح القدیر (۱۲)۔ اوپہ فتاوی دارالعلوم دیوبند جلد ۷ صفحہ ۹۳ کنبی ہم لیکلی دی:
 دو گواہوں کا بوقت ایجاب و قبول موجود ہونا اور ایجاب و قبول کو سنا ضروری ہے اور شرط انعقاد نکاح کے ہے بدون
 دو گواہوں کے موجود ہونے کے بوقت ایجاب و قبول کے نکاح منعقد نہ ہوگا نہ عند اللہ اونہ عند الناس اور دلیل

(۱۲) ترجمہ: ددی صورت سرہ سم داهم جائز دی چی میرمن ونارینہ تہ خط ولیکی اونارینہ ددو گواہانو پہ مخکی ددی خط
 ووا ی اودا وینا وکری چی ماددی میرمنی سرہ نکاح وکرہ لندہ داچی کہ خاوند ددو گواہانو پہ مخکی دغہ خط ووائی او
 قبول یی وکرنو نکاح وشوہ (مرتب)

(۱۳) ترجمہ: پوشتنہ زید خیلہ لورو بکرتہ ورکرہ اوہغہ تہ داوویل چی ماخیلہ لورو تاتہ درکرہ ددی زید وبکرتہ خط ولیکی
 اوددریو کسانو خخہ دستخط پرواخیستی نوپہ خط نکاح جائز شوہ اوکنہ؟ خواب کہ زید وبکرتہ خط ددی مضمون
 ولیکی چی مادخیلی لور نکاح لہ تاسرہ وکرہ او مکتوب الیہ ددی مضمون پہ حاضرینو واوراوی او قبولہ کرہ نو نکاح
 منعقدہ شوہ فقط

(۱۴) ترجمہ: پس معلوم ہوا کہ جی بیلہ شاهدانو لکہ خنگہ چی دقاضی پہ نزد نکاح نہ صحیح کیچی دیانہ او ما بینہ و بین اللہ
 ہم نہ صحیح کیچی اودزوجیت حقوق ہیغ شئی نہ لازمیری اوضرورت داستشہاد دا حدیثو لانکاح الا بشہود اونورو پہ وجہ
 دی او تفصیل ددی پہ فتح القدیر کی راغلی دی

اس کے یہ عبارت کہ ہے و شرط حضور شاہدین... الخ (۵۵۵۵)

اوپہ احسن الفتاویٰ کبھی پہ حوالہ دالدرالمختار ورد المختار سرہ لیکلی دی چی یو
خوک و بل چاتہ و وائی چی ماتاتہ خپلہ لور در کرہ اگر چی لفظ دنکاح یاد کړی خو قرائن
د نکاح موجود نہ وی لکه ذکر د مهر او وجود د شہو دو او تقدم د خطبی وغیرہ نودی سرہ
نکاح منعقد نہ گرخی داوعدہ دنکاح ده.

اگر لفظ نکاح بھے ایسی طریقہ پر کھا کہ محض وعدہ کا تحمل بھی ہو اور محض وعدہ پر قرائن بھی موجود ہوں تو بھی
نکاح منعقد نہ ہوگا (۵)۔

(۱) کما فی شرح التنویر والثانی المضارع المبدوء بھمزۃ اونون اوتاء کتز و جینی نفسک اذالم ینو
الا استقبال و کذا نا متزوجک او جئتک خاطبا لعدم جریان المساومة فی النکاح او هل اعطيتها
فقال اعطيت ان كان المجلس للوعد فوعد وان كان للعقد فنکاح اه وبه علم ان المبدوء بالهمزة کما
لا یصح فیہ الاستبعاد لا یصح فیہ الوعد بالتزوج فی المستقبل عند قیام القرینۃ علی قصد التحقیق
والرضا کما قلناه انفا فافهم ج ۲ ص ۲۸۷ رشیدیہ

بیان مذکور سے ثابت ہوا کہ صورت سوال میں قرائن نکاح (ذکر مھر وغیرہ) نہ ہونے کے وجہ سے نکاح منعقد نہ
ہوگا صرف وعدہ نکاح ہے (۵) احسن الفتاویٰ ج ۵ ص ۱۷ واللہ اعلم وعلمہ اتم

مولوی محمد اخصاص برکتی مولوی محمد مولوی محمد نوری محی اللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
پہ وعدہ کی نکاح خنکہ ده

پوہستنه خه وایی علما عددین متین پہ دی مسئلہ شرعیہ کبھی چی دیوی بنسخی نکاح پہ

(۵) ترجمہ دایجاب او قبول پر مهال ددو و گواہانو موجودیت او ایجاب او قبول اور بدل ضروری دی او دنکاح دانعتقد شرط
دی بی ددو و گواہانو له موجودیہ بروخت دایجاب او قبول نکاح نہ منعقد یرپی نہ عند اللہ او نہ عند الناس او دلیل ددی
ددر مختار دغه عبارت و شرط حضور شاہدین الخ دی (مرتب)

(۶) ترجمہ: کہ دنکاح لفظ ہم پر داسی طریقہ کبھی بنود چی صرف دو عدی احتمال ہم لری او صرف پر وعدہ قرائن ہم
وجود لری نو ہم نکاح نہ منعقد یرپی

(۷) کہ ذکر شوی بیان خخہ ثابت شو چی دپوہستنی پہ صورت کی دنکاح دقرائنو (دمهر او نور و یادونه) دنیست والی له امل
نکاح نہ منعقد یرپی صرف وعدہ دنکاح ده (مرتب)

سنه ١٣٢٨ له جمال ولد فيض الله سره ترله سوى وه اوس په سنه ١٣٧٧ كښى دغه ښځه د جمال نومى پر نامه باندې را واده سوى خو څرنگه چې جمال مخ ته ترواده ١٥ شپى وفات سوى ووپه اوبو كښى او له موږ څخه ئې دا ښځه په غدر واده كړه ځكه موږ نه وو خبر چې داسې په اوبو كښى مړ سوي دى او بيا فيض الله نامى چې د جمال پلار وو په عده كښى او په ناخبر تيا كښى وبل كوچنى زوى ته نكاح وروتر له حاصل دا چې دهغى ښځى له عدى څخه ١٥ ورځى تيرى سوى وى چې دادويمه نكاح د دى ښځى فيض الله و دغه بل زوى ته و كړه ايا په عده كښى نكاح سته كه نسته ايا چې څوك د يوه دپاره وكالت وركړى د بل دپاره نكاح كيږي كنه يعنى دغى ښځى او مور كى خپل دنكاح وكالت د جمال په باب كښى دوى ته وركړى دوى پر خپل سرباندى د جمال دمړنى له وجهى وبل چاته دغه نكاح وكړله چې دوى په دى نكاح نه خبرى نه را ضى وى يعنى څوك دا جنبى ښځى نكاح بغير له وكالت له بل چا سره كولاى سى كنه ؟

بسم الله الرحمن الرحيم
نحمده ونصلى على رسوله الكريم

الجواب باسم ملهم الصواب

هغه ښځه چې خاوند او ميره ئې وفات سى كه ميره ته واده سوى وى كه نوى ميره ئې صغير وى كه بالغ وى ښځه صغيره وى كه بالغه وى په هر صورت كى دغه ښځه متوفى عنها زوجها بلل كيږي پر متوفى عنها زوجها په اتفاق د څلورو مذهبو بلكه په اجماع دامت سره څلور مياشتى اولس ورځى عده واجب ده نو چې په دغه عده كى دغه ښځى نكاح دهر چا سره وسى نكاح ئې باطله ده ځكه چې اوله نكاح تر څلور مياشتى او لس ورځى پورى باقى پاته ده نو چې اوله نكاح باقى ده او دوهمه چې نكاح باطله ده نود وكالت او فضولى د بيان هيڅ ضرورت هم نسته -

العنة واجبة شرعا على المرأة بالكتاب والسنة والاجماع اما الكتاب فقولہ تعالیٰ فی .. عدة الوفاة والذين يتوفون منكم وينذرون ازواجاً یتر بطن بانفسهن اربعة اشهر وعشرا (الفقه الاسلامی ج ٩ ص ٧١٦ ط رشیدیہ) وتجب العدة كذلك بالاتفاق بعد وفاة الزوج فی العقد الصحيح ولو قبل الدخول ... لاطلاق الايات القرآنية مثل والذين يتوفون منكم الاية (الفقه الاسلامی ج ٩ ص ٧١٧) واستدل بالاية على وجوب العنة على المتوفى عنها سواء كان مدخولاً بها اولا (روح المعانی ج ٢ ص ١٤٩) هذا من

اللہ للنساء اللاتی یتو فی عنهن ازواجهن ان یعتدون اربعة اشهر و عشرة لیل وهذا الحكم يشمل الزوجات المدخول بهن وغير المدخول بهن بالاجماع (تفسیر ابن کثیر ج ۱ ص ۳۷۱) عدة المتوفی عنها زوجها اربعة اشهر و عشر... وبه قال جمهور العلماء (الخازن ج ۱ ص ۱۷۵) فقد علم من هذه الایة ان عدة المرأة التي توفی عنها زوجها اربعة اشهر و عشر لیل مع ايام یعنی لاتنکح زوجها اخر فی هذه المدة (التفسیرات الاحمدیة ص ۱۴۶) ان عدة النساء اللاتی یموت ازواجهن اربعة اشهر و عشرة ايام لا یتعرض فیها للزواج (تفسیر المراغی ج ۲ ص ۱۹۱) هذه الایة فعلة المتوفی عنها زوجها (الجمع لاحکام القرآن ج ۳ ص ۱۷۵) فتشمل الصغيرة والكبيرة والمدخول بها وغيرها (الفتوحات الالهية ج ۱ ص ۱۹۰) واما السنة فقول النبی صلی اللہ علیہ وسلم لا یحل لامرأة تؤمن باللہ والیوم الآخر تحد علی میت فوق ثلاث الاعلی زوج اربعة اشهر و عشر و امر نبی صلی اللہ علیہ وسلم فاطمة بنت قیس ان تعتد عند ابن ام مکتوم واحادیث اخرى واما الاجماع فقد اجمعت الا مة علی وجوب العدة (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۱۷۶۷) وعدة الحرة فی الوفاة اربعة اشهر و عشر (الہدایة ج ۲ ص ۴۰۲ ط رشیدیہ کوئٹہ)

سواء كانت مدخولا... بها اولا صغيرة او كبيرة (فتح القدير ج ۴ ص ۱۴۱ والكفاية ج ۴ ص ۱۴۱) والعدة للموت اربعة اشهر و عشر مطلقا) وطئت اولا الدر المختار ج ۲ ص ۶۵۵ هـ کذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۱۰ ص ۲۹۱ والبحر الرائق ج ۴ ص ۲۱۷ ط رشیدیہ کوئٹہ لا یجوز للرجل ان یتزوج زوجة غیره وکذا المعتدة کذا فی السراج الوهاج سواء كانت العدة عن طلاق او وفاة (الهندية ج ۱ ص ۲۸۰ ط دارالاشاعة قندهار) ولا یجوز نکاح منکوحه الغير ومعتدة الغير عند الكل - (التاتارخانية ج ۳ ص ۸ ط قدیمی کتب خانہ کراچی)

اور نکاح فاسد و باطل میں بقول محققین کچھ فرق نہیں ہے بخلاف بیع کے (فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۱۰ ص ۳۰۰) (۱)

فیه انه لا فرق بین الفاسد والباطل فی النکاح بخلاف البیع... اما نکاح منکوحه الغير ومعتدة فالمدخول فیه لا یوجب العدة ان علم انها للغير لانه لم یقل احد بجوازه فلم ینعقد اصلار دالمحتار ط کراچی ج ۲ ص ۶۵۹ ط رشیدیہ)

مولوی محمد رفیع صاحب برکتی

عبدالحق عظیمی

محمد رفیع

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی ذہاب احمد

تر کونید و وروسته اختیار دینخی دی اودپردی په نوم پیسی اخستل څنگه دی

و مقام ته د محترم رئیس صاحب دار الافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترم مازما
اخبی چې د تریا کو معامله یی کوله او په وقت کی د حکومت د خلق زما دغه اخبی په نسبت د نه
اوبو په شهادت رسیدلی دی چې زما د اخبی د مرگ شاهدان موجوده ولاکن فعلا هغه شاهدان
مړه شوي دی اوبیا د طرفه څخه زما د اخبی د پلار زموږ څخه په باره کی زما د خور ۲ لکه پرده
غوښتله چې موږ د دغه پردی دور کولو توان او طاقت نه درلودی اوس بیا د دغی زما د خور
لیورونه و ماته وایی چې ته څلور سوه لکه پرده را کره اویا بیرته خپله خور په ۸۰۰ لکه روپی په
نکاح را کره نوزه ستا د مقام څخه هیله کوم چې درو یه د شریعت و ماته معلومات را کړی چې زه
ستا د معلومات سره سم د هغه کار په باره کی دخپل خور دور کړنگ کار و کړم دا به ستا لویه
وسيله وی په احترام -
(المستفتی ملا امیر محمد اخند ولسوالی موسی قلعه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب:

ښځه چې کونډه سی دخپل اختیار ده چې بالغه وی په زور ئی هیڅوک نسې کولای اونه ئی
په زور هیڅ څوک ور کولای سی وبل ته هکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۸ ص ۸۲

سوال زید کی لږکی یوه هوگی تو اس آه الجواب یه لږکی خود مختار ه آه (۵)

وهکذا فی الهدایة ج ۲ ص ۲۹۳ ط شیدیه کوئته ولا يجوز للولی اجبار البکر البالغة علی النکاح
لانها حرة فلا یكون للغير علیها ولا یت الا جبار وهکذا فی الهدایة ج ۲ ص ۲۹۵ ط رشیدیه کوئته
ولو استاذن الثیب فلا بد من رضاها بالقول وهکذا فی فتاوی قاضی خان بهامش الهدیة ج ۱ ص ۳۵۸ ط
دار الاشاعة قندهار ولا یزوج البکر البالغة ابوها علی کره منها خلافا للشافعی رحمه الله وفي الثیب
لا يجوز بالاجماع - او پرده اخستل روانه ده او که د ښځی رضا را غله په مهر کی د ښځی اختیار دی

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نذیر احمد حقانی مولوی محمود میوند وال
مولوی محمد عیسیٰ صاحب دارالافتاء
مولوی محمد عیسیٰ صاحب دارالافتاء
مولوی محمد عیسیٰ صاحب دارالافتاء
مولوی محمد عیسیٰ صاحب دارالافتاء

دحنفی اوشیعه ترمنخ نکاح خنکده ده

بمختور محترم محکم شریعت ولایت قندار السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اباعبر برادرم کل محمد نام چندین سال قبل فوت کریده است ازین که زه متونی از ایل مذہب جعفری شید بوده فطاد ختر برادرم رانی خواهد بدون شوره من به عقد نکاح یک نفر شید جعفری را آورد ازین که دختر مذہب امام صاحب بوده و برادرزاده من می باشد نمی خواهم که مذکورہ را به نکاح یک نفر شید جعفری عقد شود ازین مخاطب محکم محترم عارض شدم امیدوارم که غلام نبی را که پدر سرشید مذہب است به محکم حاضر و منع این گل آن شود با احترام

(المستقی نور محمد ولد حاجی عبدالرؤف باشندگان ناحیه ۵ شر قندار)

و حضورته دم محترم رئیس صاحب دار الافتاء السلام علیکم بعد ادعارض عارضه مو تاسو ته رجع کره کچیری دحنفی مذہب انجلی نکاح نی داهل تشیع والاوسره صحیح کیبری فتوی راکری چي نکاح نی وروترو او که صحت نه لری چي ددغه نکاح خنکده معانعت وکرو - ومن الله التوفيق

(دکندهار ولایت مرکزی عدلیه محکمه)

بسم الله الرحمن الرحيم

اما بعد فاقول وبالله التوفيق

الكفاية یعنی مساواة مخصوصة په ما بین کی دزو جین په نکاح کی معتبردی په لزوم کی دنکاح یعنی قریبا نو لره فسخ دنکاح په وخت دنه مساواة کی شته یعنی نکاح نی صحیح کیبری خو که دقریبا نو خوبنه نه وی فسخ کولای شی پر ظاهر رواية - آما فتوی پردی ده چي په وقت کی دنه مساواة چي قریبان نی راضی نه وی بیخی نی عقد دنکاح نه صحیح کیبری په سبب ددی لاندنیو مسئلو: ولو كان الزوج مبتدعا والمرأة سنية لم یکن کفو الها کما فی التفتا تهی -

و میگوید ظاهر کرید که مبتدع کنوه سنی نه نی تواند شد بهین وجه عقد مذکور منقذ کرید و صحیح نه شد و سنین ست مختار عند الفقهاء و برین است فتوی -

کما فی الکفاية امرأة زوجت نفسها من غیر کفو یصح ولكن لا ولیاء حق الا اعتراض وروی الحسن عن ابی حنیفة ان النکاح لا ینعقد و به اخذ كثير من مشايخنا وقال شمس الائمة السر

خسى هذا قرب الى الاحتياط فليس كل ولي يحسن المرافعة الى القاضي ولا كل قاضي يعدله انتهى الخ الكفاءة معتبرة قالوا معناه معتبرة في اللزوم حتى ان اعدمت جاز للولي الفسخ وهذابناء على ظاهر الرواية من ان العقد صحيح وللولي الا عراض اما على رواية الحسن المختار للفتوى من انه لا يصح الخ واما عدم نفاذ نكاح از غير كفو -

يس و بحر رائق ويجمع الانه وغيره مرقوم است والله تعالى اعلم بالصواب حرره محمد عبدالحق عا الله تعالى عنه بمخونه الفتاوى كتاب الخج بهاش خلاصة الفتاوى كتاب الخج ج ۲ ص ۴۶-۴۷ ط رشيد كوته

(وتعتبر) الكفاءة (ديانة) وهي التقوى فالمبتدعى ليس كفوءا للسنية كما في التفت (الدر المستقى في شرح الملتقى على هامش مجمع الانهر كتاب النكاح ج ۱ ص ۵۰۲ ط مكتبه غفاريه كوته لكن المروى عن الحسن رحمه الله تعالى عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى بطلان النكاح من غير الكفوء وبه اخذ كثير من مشايخنا قال شمس الاثمة السر خسى وهذا قرب الى الاحتياط فليس كل ولي يحسن المرافعة الى القاضي ولا كل قاض يعدل والا حوط سد باب التزوج من غير كفوء قال الامام فخر الدين رحمه الله تعالى والفتوى على قول الحسن رحمه الله تعالى في زماننا قال في البحر المفتى به رواية الحسن رحمه الله تعالى عن الامام رحمه الله تعالى من عدم انعقاده اصلا اذا كان لها ولي ولم يرض به قبل فلا يفيد الرضاء بعده واما تمكينها من الوطء فعلى المفتى به هو حرام كما يحرم عليه الوطء لعدم انعقاده وأصا على ظاهر الرواية ففى الولواجية ان لها ان تمنع نفسها ولا تمكنه من الوطى حتى يرضى الولي ... آه وفي البحر ايضا قال صدر الاسلام لوزوجت المطلقة نفسها من غير كفوء ودخل بها الزوج ثم طلقها لا تحل للزوج الاول على ما هو المختار وفي الحقائق هذا مما يجب حفظه لكثرة وقوعه وفي فتح القدير لان الغالب في المحلل كونه غير كفوء واما لو باشر الولي عقد المحلل فانها تحل آه وكذا لو لم يباشره لكنه رضى به نهر اقول اى رضى به قبل العقد اذا لا يفيد الرضاء بعده كما مر الفتاوى تنقيح الحامدية كتاب النكاح باب الكفوء ج ۱ ص ۲۱ سئلت عن حرة اصلية تزوجت بعقيق غير كفوء هل لا يتعقد هذا النكاح فالجواب نعم لا يتعقد هذا النكاح على المفتى به وهو رواية الحسن رحمه الله تعالى عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى قال في البحر المفتى به رواية الحسن رحمه الله تعالى عن الامام رحمه الله تعالى من عدم انعقاده اصلا اذا كان لها ولي ولم يرض به قبل فلا يفيد الرضى بعده آه من التنقيح والله تعالى اعلم (الفتاوى الكاملية باب الاولياء والاكفاء ص ۲۲ ط مكتبه حقانيه بشار) والله تعالى اعلم

مولى محمد رضا من بركتى
دار الافتاء
مركزى دولتى اسلامى افغانستان

عبدالحق عا الله تعالى عنه
محمد نوري

مولوى احمد نوري عفى عنه مولوى نذير محمد حقاني مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء مركزى دولتى اسلامى افغانستان

په عده کې د وفات د بنځي نکاح څه حکم لري

پوښتنه: څرنگه چې زه عبد الغياث د محمد هاشم خان زوی د کند هار ولايت د شورابک د اولسوالی د ابادی کاريز دکلی اوسيدونکی يم دد ارا لفتاء د محترم رئيس د حضور څخه دلاندی موضوع په هکله د شرعی فتوی غوښتونکی يم (۱) کچيری دیوی بنځی میره وفات شی او حال دا چې عده ئې پوره سوی نه وی دغه بنځه کولای شی چې بل څوک ئې وکړي (۲) کچيری د بنځی میره مړشی عده ئې پوره نه وی دا بنځه پر یو سړی باندی نعره کولای شی او کنه (۳) کچيری یوه بنځه چې کونډه وی او عده ئې نه وی وتلی دیوه مجبوریت په اساس یعنی د پناه لپاره یوه کورته ورغله او هغوی په دی خبره مجبوره کړه کچيری ته زموږ وکورته پناه راوړی نوته په دی مجبوره او مکلفه یې چې حتمی او ضروری به زموږ په کور کې پر یوه سړی نعره کوی نو بنځه په دی باندی مجبوره شوه چې په وقت د عدی کې ئې پر یوه سړی ددوی په کور کې نعره وکړه حال دا چې دداسړی اوددی بنځی ترمینځ نه نکاح شوی اونه شاهدان موجود دی یوازی ددی کور والا څخه ماسوانوپه دی وقت کې د بنځی قریبان راغلل او بنځه ئې د عده په وقت کې بوتله او څه چې دا بنځه قریبانو ته ولاړه نو د عدی په وقت کې ئې وویل چې دا سړی زه نه کوم نو اوس دغه سړی په دی بنځه باندی شرعی حق لري او کنه چې وئې کړی-

(عبد الغياث ولد محمد هاشم خان)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

یوه بنځه چې کونډه شی میره یې مړشی اودا په عده کې وی نو نکاح کول یې ناروا دی او که نکاح وشي هغه نکاح باطله دی او بیرته یې جلا کول سره ضروری ده هر کله چې عده ختم شی بیا که بنځه اوسړی دواړه په نکاح راضی وه نو نو ی نکاح به کوی او که هریو ددوی څخه ناراضه وو که بنځه ناراضه وه او که نر نودوی به پر نو ی نکاح نشی مجبوره کولای اونه په مابین کې ددوی څه شرعی حقوق شته نه مهر پر سړی لازم یږي که دخول ئې نه وی کړی-

لايجوز للاجنبی خطبة المعتدة صراحة سواء كانت مطلقة ام متوفى عنها زوجها (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۷۱۹۷ ط رشیدیہ کوئته وهکذا فی البحر لرائق ج ۴ ص ۲۵۵ ط رشیدیہ کوئته)

وفیه قوله ولا تخطب معتدة ای تحریم خطبتها انتہی وھکذا فی ردالمحتار ج ۴ ص ۶۷۲ ط رشیدیہ کوئٹہ والفتاویٰ الہندیہ ج ۱ ص ۵۳۴ وبدائع الصنائع ج ۳ ص ۳۲۳ ط رشیدیہ کوئٹہ) واذاتزوجت فالنکاح باطل لانھا ممنوعة من الزواج (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۷۱۹۸ ط رشیدیہ)

عدت یہ یعنی متعلق عھدازجھا کے چار ماہ دس یوم بین اس مدت سے پہلے نکاح نہیں ہو سکتا اور جو نکاح عدت میں ہوا وہ باطل ہے منعقد نہیں ہوا اس میں طلاق کے ضرورت نہیں ہے اور نہ وہ عورت اسے مرد سے نکاح کرنی مجبور ہے بعد گزرنی عدت کے جس سے چاہے نکاح کرے اور ایسے ناجائز نکاح میں بلا دخول رجعت کے مھر لازم نہیں ہوتا مگر رجعت ہو گے ہے تو مھر مثل لازم ہے (۱۰) فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ج ۴ ص ۳۸۳ سوال زید کا نکاح عدت گزرنے سے پہلے کھنڈہ دہندہ کے ساتھ غلطی سے ہو گیا تو وہ نکاح نافذ ہوا یا نہیں الجواب وہ نکاح نافذ صحیح نہیں ہوا المعجرات فتاویٰ دارالعلوم دیوبند یعنی عزیز الفتاویٰ ص ۳۸۸ (۱۰)

وحکم الزواج الباطل انه لا یترتب علیہ شی من اثار الزواج الصحیح فلا یحل فیہ الدخول بالمرءة ولا یجب بہ مہر ولا نفقة ولا طاعة ولا یثبت بہ توارث ولا مصاہرة ویجب عدم التمکین من الدخول بینہما فان دخلا فرق القاضی بینہما جبر اولاعدة فیہ بعد التفریق کالموقوف قبل اجازتہ (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۶۶۰۵ ط رشیدیہ کوئٹہ)

اور مستفتی دیبان خنہ معلو میری چچی پہ مابین ددوی کی شاہدان ہم نشہ باید وویل شی چچی نکاح بیلہ شاہد انو صحت نہ لری لکہ البحر الرائق (ج ۳ ص ۱۵۵ ط رشیدیہ) کبھی راغلی دی

قوله عند حرین الخ متعلق بین عقد بیان للشرط الخاص بہ وهو الاشهاد فلم یصح بغير شہود لحديث الترمذی البغایا اللاتی ینکحن انفسہن من غیر بینة ولما رواہ محمد بن الحسن مرفوعا لانکاح الابشہود فکان شرطاً انتہی۔

بلا موجودگی شاہدین جو بیجا قبول ہوا وہ غیر مجبر اور کالزم ہے وہ نکاح منعقد نہیں ہوتا اور اس حالت میں مفارقت و مجامعت نہ ہے... الخ

(۱۰) ترجمہ: دکوئہ یعنی متوفی عنہا زوجہا مدہ خلور میاشتی لس ورخی دہ تردی مودہ مخکی نکاح نشی کیدائی او کو مہ نکاح چچی پہ عدہ کی وشوہ ہفہ باطلہ دہ منعقدہ نہ شوہ پہ دی کی و طلاق تہ ضرورت نشہ اونہ دامیر من لہ دی سری سرہ پر نکاح کولو مجبورہ دہ ترعدی تیریدو وروستہ چچی لہ چاسرہ وغواری نکاح دی وکری اوپہ داسی ناروا نکاح کی بیلہ دخولہ او کو روالی مہر نہ لازم میری کہ کو روالی شوی دی نو مہر لازم دی۔

(۱۱) زیارہ ہو بنشتہ: دزید نکاح ترعدہ تیریدو یو ساعت دوہ ساعتہ مخکی دھندی سرہ پہ غلطی سرہ وشوہ نو دانکاح نافذہ شوہ اوکنہ خواب دانکاح نافذہ او صحیح نہ شوہ۔

فتاوى دارالعلوم دیوبند یعنی عزیز الفتاوى ص ۴۱۲ و هكذا فى فتاوى دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۹۴ واللہ اعلم بالصواب

عزیز الفتاوى

بدر الفتاوى

مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان مولوى محمد اخلاص برکتى مولوى احمد نوري عمى عن
دمفقود دنكاح په هكله

پوښتنه: د كند هار د دارالافتاء رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه ستا صحت دلوى خداى جل جلاله څخه غواړو وروسته زموږ يو مجاهد ورور طالب العلم ملا عبد الغفار د آب خرما په سيمه كې زخمى سو او پاته سوسره له دوو ملگرو وروسته يو ملگرى ئ راخلاص شو وى وئ ويل چې هغه ما وليدل چې تپيان شول اوزه هم تپى وم بيا مخالفين راغلل ما ځان په مړۍ واچاوه څما څخه تير شول چې هغوى طرف ته ورغلل ماضربى واوړيدى اوس د ملا عبد الغفار د خسر گنى لخوا د اويل كيږي چې دادوركو په مسئله كې ده اودغه مسئله هم سته -

لواخبر ها واحد بموت الغائب واخبر ها اثنان بحياته انكان المخبر بالموت شهد انه عاين موته اوشهد جنازته وكان عدلا وسع المرأة ان تتزوج بآخر بعد انقضاء العدة (الفتاوى الكاميله ص ۱۳۳ ط مکتبه حقانيه پشاور) (المستفتى محمد سرور طالب العلم مسئول غنډه توپچى)

بسم الله الرحمن الرحيم
نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

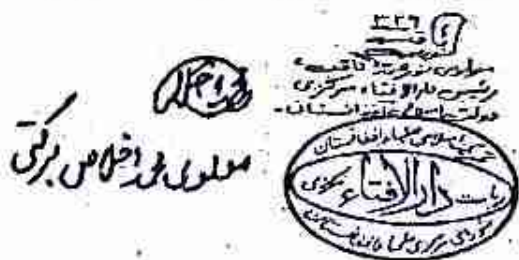
الجواب باسم ملهم الصواب

مذكوره مسئله دمفقود مسئله ده دمفقود په مسئله كې مفتى به قول دادى چې دمفقود د ولادت څخه تر نوى ۹۰ كاله پورې به د هغه زوجه انتظار كوي او مصنف درد المحتار د جامع الفتاوى په حواله ليكي كه چيرى يو شخص په ځاى كې د هلاكت ورك شو لكه د دشمن په ملاقات كې

كې دگواهانو له موجوديته چى كوم ايجاب او قبول وشوهغه نامعتبر او كالعدم دى داسى نكاح نه منعديږي او په دې حالت كې نژديكت او كوروالى زناده الخ (مرتب)

یاد قطع الطريق سره یایه په داسی مرض کی سفر وکړی چې د هغه مرض څخه غالباً هلاکت راتلی یایی په دریاب کی سفر وکړی نو حکم دی دده په موت سره وشي ځکه چې په داسی حالاتو کی غالباً موت واقع کیږي مگر بیا هم تیریدل ددرازی زمانی ضروری دی د دی لپاره چې د هغه په موت سره ظن غالب حاصل شي او صرف ددنبمن په ملاقات یاد دریاب په سفر سره دی پر هغه دموت حکم نکیږي مگر په هغه صورت کی که دغه مفقود ملک عظیم وو او مستفتی چې کوم عبارت دالفتاوی الکاملیه ص ۱۳۳ نقل کړیدی هغه صحیح دی مگر هلته ذکر د معاینی او د جنازی د لمانځه د حضور شوی دی او په استفتاء که معاینه یعنی په خپلو سترگو سره لیدل دموت نشته اود مفقود په مسئله کی علماء کرام کوشش کوی انشاء الله په لنډه موده کی به یو متفق علیه صورت دتوله مفقودینو په باره کی اعلان کړی -

(قوله علی المنه) وقيل يقدر بتسعين سنة بتقديم التاء من حين ولادته واختاره في الكنز وهو الارق هداية وعليه الفتوى ذخيرة (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۲ ط رشیدیہ کوئته) وقال الزيلعي لانه يختلف وعلى هذا يتنى على ما في جامع الفتاوى حيث قال واذا فقد في المهلكة فموتة غالب فيحكم بموتة كما اذا فقد في وقت الملاقة مع العدو او مع قطاع الطريق او سافر على المرض الغالب هلاکه او کان سفره فی البحر و ما شبه ذلك حکم بموتة لانه الغالب فی هذه الحالات وان كان بین احتمالین واحتمال موتة ناشئ عن دلیل لا احتمال حیاته ... لكن لا يخفى انه لا بد من مضي مدة طويلة حتى يغلب على الظن موتة لا بمجرد فقدہ عند ملاقات العدو او سفر البحر ونحوه الا اذا كان ملكاً عظيماً (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۳ ط رشیدیہ کوئته) والله اعلم

عبدالحکیم عفو اللہ عنہ

احمد نوری

مولانا احمد نوری عفی عنہ مولانا محمود میوند وال مولانا محمد احمد احماتی

پلار دنابالغي لورو کالت بل چاته ور کولای شي اوکنه

پوښتنه: یوه صغیره انجلی ده پلار ولایت پر کولای شي آیا په وخت دنکاح او ور کولو داپلار ددی انجلی وکالت بل چاته ور کولای شي که څنگه والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب: دصغیری پلارچی دخپلی صغیری لوردور کولو لپاره وکالت وبل چاته ور کړی او وکیل ددغه صغیری نکاح دکوم چا سره وکړی نو عقد دنکاح صحیح او نافذ دی ومن امر رجلا بان یزوج ابته الصغیره فزوجها والاب حاضر بشهادة رجل واحد سواهما جاز النکاح

(هدایه ۲ ص ۲۸۷ ط رشیدیہ کوئټه) سوال (۸۷۸) ایک شخص نے اپنے خرم کو اپنا مپ هک دیا اور که دیکه لیری دختر نابالغ

کالنکح میرا خرمهاں چاهے کردی اب مگر شخص مذکور کا خرم اپنے نوای کالنکاح کرا دی تو بلا اجازت امکی والدکی نکاح درست هے یا نہیں جواب

طی اس صورت میں نابالغکی نکاح کا اس کا باپ هے لیکن اگر باپ نے نابالغکی نانا کو اجازت دی دی لوراس هے نکاح کرایا تو ده نکاح صحیح

هے (*) (فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۸ ص ۳۷) فلوزوج الا بعد حال قیام الا قرب توقف اجازت ه (الدر المختار ج ۲

ص ۳۴۱ ط رشیدیہ کوئټه پاکستان)

له مهر څخه پرته نوری زیاتي روپي غوښتل

پوښتنه: ددی انجلی نکاح په مهر شرعی سره بسته شوی ده اوس دانجلی پلاردنورو

پیسو حق لری اوکنه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

کوم مقدار دمهر چي دښځي له طرفه پر زوج باندي لازم شي له هغه څخه سوانور شي

(*) ترجمه: پوښتنه: یوه سړی و خپل خستره لیکلی او په خوله وویل چي زما دنا بالغي لور نکاح چي چیري وغواری زما خستر دی وکړی اوس که دنوموړی خستر دخپلی لمسی نکاح وروکړی نو بی ددی دپلار له اجازی نکاح صحیح ده اوکنه خواب په دی صورت کي دنابالغي دنکاح ولی ددی پلاردی خو که پلار دنابالغي ونیکه ته اجازه وکړه او هغه نکاح وروکړه نو داسی نکاح صحیح ده (مرتب)

غوڻستل حرام اور شوت دی -

ومن السحت ما ياخذ الصهر من الختن بسبب بته بطيب نفسه حتى لو كان بطلبه يرجع الختن به (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۱ ط رشیدیہ کوئٹہ) واللہ اعلم بالصواب

باب في حرمة المصاهرة

په حالت دمس کي دیوه جانب شهوت هم کفایت کوی

پوڻستنه: و حضورته ددار الافتاء دمحرتمو علماء کرامو السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وبعد دحرمت مصاهرت په صورت کي دفعهی کتابونه لیکي چي که دمس په حال کي انزال وشي نو حرمت دمصاهرت نه ثابتیږي اوس عرض دادی چي مونږ ته په مذکورہ مسئلہ کي پوره معلومات دمعتدو کتابونو په حواله را کول شي چي دمس په حال کي شوت دجانبینو څخه ضروری دی او که دجانب واحد څخه هم کفایت کوی (المستفتی حاجی نیک محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

دجانب واحد څخه هم کفایت کوی -

ولا يشترط شهو تهما جميعا بل يكفي اشتهاا احدهما اذا كان الاخر محل الشهوة واشتهاا احد هما عند المس ايهما كان الذكر او الانثى الماس او الممسو (الفتاوى التاتارخانيه ج ۲ ص ۴۶۰ ط قديمی کتب خانہ کراچی)

دمس پر مهال ددواړو جانبہ شهوت راپاريدل او ددواړو يايوه انزاليدل

پوښتنه: دمس حالت کي که جا نښينو ته شهوت پيدا شو دواړه انزال شو او که يواځي نارينه او يا يواځي ښځه انزال شوه نو څه حکم لري؟

(المستفتی حاجی نیک محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

که دواړه انزال شی خو واضح ده چې حرمت نه راځي.

و شرطه ان لا ينزل حتى لو انزل عند المس او النظر لم تثبت به حرمة المصاهرة كذا في التبيين قال الصدر الشهيد وعليه الفتوى (الفتاوى الهندية ج ١ ص ٢٧٥ ط دار الاشاعة قندهار) -

او که شهوة دواړو ته پيښ وي او يوازي نارينه انزال شی حرمة مصاهرة راځي ځکه چې پر ښځه دغه عبارت تطبيق کيږي. وفي الهداية ومن مسته امرأة بشهوة حرمت عليه امها وبنتها وقال الشافعي لا تحرم (الفتاوى التاتار خانيه ج ٢ ص ٤٦٤ ط قديمي کتب خانه کراچي) -

او که يوازي ښځه انزال شی هم حرمة مصاهرة ثابت دي ځکه چې پر نارينه دغه قول تطبيق کيږي. وعلى هذا الخلاف اي بين الحنفية والشافعية مسه امرأة بشهوة ونظره الي فرجها الخ (الفتاوى التاتار خانيه ج ٢ ص ٤٦٤ ط قديمي کتب خانه کراچي)

که يو جانب ته شهوت پيدا شي او انزال وشي نو

پوښتنه: دمس په حالت کې که يواځي نارينه ته يا يواځي ښځي ته شهوت پيدا شي او انزال شي نو څه حکم دي؟

(المستفتي حاجي نيك محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

که يو طرف ته شهوة او انزال پيښ شي او بل طرف ته نه وي پيښ نو حرمة نه راځي.

و وجود الشهوة أحدهما يكفي و شرطه أن لا ينزل حتى لو أنزل عند المس أو النظر لم تثبت به حرمة المصاهرة... ولومس فانزل لم تثبت به حرمة المصاهرة في الصحيح لانه تبين بالانزال انه غير داع الى الوط كذا في الكافي الفتاوى الهندية ج ١ ص ٢٧٥ ط دار الاشاعة العربية قندهار

ددوولس کلني لوريه مس سره حرمت دمصاهرت ثابتيږي او کنه

بمضور جناب محترم رئيس صاحب ثوري مرکزی علماء افغانستان السلام عليكم

محترم ښځه درستر خود بوديم که اراده نمودم که بازن مکتوبه خویش جامع نمایم و فیکه دست برایش دراز کردم عوض زن ام بد ختر خویش که عمر آن به دوازده ساکنی قریب بود و یعنی صغیره بود که از ضعف آن معلوم میشود ستم بر خورد اکنون برایم تشویش واقع بگردیده که

حرمت مصاحبتہ واقع نہ ہو کر دیدہ باشد امیدواریم از روی مہربانی شرعاً برائیم حکم دہید۔ والسلام۔

(المستفتی حمد اللہ مسکون ولسوالی شاہ ولیکوٹ)

وکتل شوہ ۱۳۷۲/۹/۲۰

جناب محترم رئیس صاحب دارالافتاء مرکزی السلام علیکم لطفاً نوموڑی عارضہ تہ شرعی فتویٰ ورکری۔ والسلام

رئیس شوری مرکزی علماء افغانستان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب حامداً ومصلیاً

محترم مفتی صاحب مس کردن دوست زون دختر حرمت مصاحبت یعنی حرمت زوجہ کہ مادر دختر باشد بزواج میاورد باین شرط کہ این مس و دوست زون بشہوت باشد و بلا حیولت پردہ کہ مانع حرارت دست باشد و دختر مشہاۃ باشد کہ نہ ۹ سالہ باشد یا زائد از ان و لیکن یک سخن قابل غور است کہ علامہ شامی بحوالہ الفتح نقل کردہ کہ اگر یک کسی متشرالالہ باشد تلاش و طلب میکند زن خود را پس دخول کر دین دوران دختر آن زن بنا بر خطاء حرام نہ شود مادر آن دختر تا حالیکہ زیادت اقتار نہ شدہ باشد دیگر حوالہ بر علم مبتلاہ است و ہم شہوت کہ اعتبار در شرع دارد و وقت مس کردن و نظر کردن است نہ یس از ان حد و اندازہ شہوت در صورت مس و نظر مرد و تحرک آلت است و یا زیادت آن کہ پیش از ان در تحرک بود بنا بر قول مفتی بہ سوال (۵۴۴) شخصی در حالت شہوت دختر خود کہ زوجہ خود نہ داشتہ بگرفت چون معلوم نمود کہ دختر او دست نہ زوجہ او خود را دست برداشت زوجہ اش برو حرام خواہد شد یا نہ؟

(الجواب)

در مختار میں ہے۔

و کذا لو فرغت فدخلت فراش ايها عريانة فانتشر لها ابوها تحرم عليه ا مها وفي الشامي (قوله فدخلت فراش ايها) كنى به عن المس والا فمجرد الدخول في الفراش بغير مس لا يعتبر شامی ج ۲ ص ۳۰۷ ط رشیدیہ کویتہ)۔

اس روایت سی معلوم ہو کہ حالت شہوت میں بلا حیولت مس کرنا دختر مشہاۃ حرام

کرتاهي اس کي مان کي يعني اپنی زوجہ کو "فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۳۳۱ -

(قوله ليست بمشتهاة به يفتي) كذا في البحر عن الخانية ثم قال فأفادانه لافرق بين ان تكون سميئة اولا ولذا قال في المعراج بنت خمس لا تكون مشتهاة اتفاقا وبنت تسع فصاعد امشتهاة اتفاقا وفيما بين الخمس والتسع اختلاف الرواية والمشايخ والاصح انها لا تثبت الحرمة ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰۷ ط رشيديه كوثته) والعبرة للشهوة عند المس والنظر لا بعدهما وحدهما فيهما تحرك الله اوزياته به يفتي الخ قال في الفتح وفرع عليه مالوا انتشر وطلب امرأته فاولج بين فخدي بستها خطاء لا تحرم امها مال يزدد الا تشار (ردالمحتار على هامش ردالمحتار وردالمحتار ج ۴ ص ۳۰۲)

دخوابني سره به زنا متهم سري لپاره خپله ښځه څنگه ده؟

پوښتنه: و حضور ته دعالي جناب محترم دشوای آخند زاده صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته زه عبد الله د ملاجلال اخند زوی د شناه چوی دکلی دشاه وليکوت دولسوالی اوسیدونکی داسی عرض لرم - محترما یو نفر چې ابراهیم نومیري خپله یوه لور چې شافعه نومیري تقریبا ۲۰ شل کاله کیږي چې په حلال نکاح سره وعبد الحمید ته ورکړي ده مور صحیح او معتبر معلومات لرو چې دغه عبد الحمید نامی دخپلی خوابني سره چې ددغه شافعی نامی مورده فعل دزنا کړي دی نوموړی عبد الحمید نامی لادرکه دی ددی شافعی نومی مور او پلار دواړه مړه دی او هیڅ څوک نه لری نو ستاسو دمحترم حضور څخه داسی هیله کوو چې دغه شافعه نامه ودغه عبد الحمید نامی ته دشریعت دنگاه څخه رواده کنه ددی په هکله شرعی مسئله غور او - والسلام (عبدالله جان) بریاست محترم دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ددغی مسئلی حل ستاسی څخه امید لرو چې وشي والسلام -

(اخذ زاده صاحب عبد الغفور سینانی)

رئیس ستره محکمه ۱۳۷۵/۱۲/۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

دغه عبد الحمید نامی سري چې دده زنا دخپلي خوابني سره دده په اقرار یا شرعی شهادت سره چې هغه شهادت د دوو سړو یا یوه سري دوو ښځو دی ثابته شوی وی نو حرمت مصاهرت (یعنی) حرمت دخسرگنی راځي دغه شافعه نامی چې دده ښځه ده پرده باندي

(ترجمه: له دی روایت څخه معلوم شو چې مشتهاة لور په حالت دشهوت کي بیله حائله مسه کول ددی مویعنی خپله کوروالا حراموی (مرتب)

دابد دپاره حرامیږي او که په صرف آوازه سره وی بغیر د اقرار او شهادت شرعی څخه نویيانه حرامیږي ددده بنځه ده.

(ولغیر هامن الحقوق سواء كان) الحق (مالا او غیره کنکاح و طلاق الخ رجلا ن اور جل و امرأتان الخ) الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۴ ص ۴۱۳ ط (رشیدیہ) (قوله لغیرها) ای لغیر الحدود و القصاص و مالا یطلع علیها الرجال منح (رد المحتار ج ۴ ص ۴۱۳) و فتاوی دارالعلوم دیوبند مدلل ج ۷ ص ۳۲۸ -

او کله چې حرمت مذکوره ثابت هم شي په فوق الذکر حجت شرعی سره بیا هم د شافعه نکاح نه روا کیږي د بل زوج او میره سره ترڅو پوری چې عبد الحمید متارکت نه وی کړي او عده ئ ختم نسي (یعنی) وه نه وایي چې دامایرینبوله او یا قاضی جد او الی رانه ولی په ما بین ددوی کنبی.

و بحرمة المصاهرة لا یرفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج باخر الا بعد المتاركة و انقضاء العدة الخ (قوله الا بعد المتاركة) ای وان مضی علیها سنون کما فی البزازیة و عبارة الحاوی الا بعد تفريق القاضی او بعد المتاركة الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار و ایضاً رد المحتار ج ۲ ص ۳۰۷ ط رشیدیہ کوته) و فتاوی دارالعلوم دیوبند ج ۷ ص ۳۳۳ واللہ اعلم

مولوی محمد اخص برکتی مولوی عبد الحکیم مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
په شہوت سره مسه کړی بنځي د مور سره نکاح څنگه ده

زید وایي چې مازینبه په شہوت مسه کړی وه انزال اونه انزال می هیږدی خوده آله سرمی لوندوو بیازینبه بل چا وکړه په نکاح مائې مور چې هنده ده په نکاح وکړه اوس زما نکاح دهندی سره صحیح ده کیا د شریعت د نگاه څخه جواب را کړی الله جل جلاله دی ثواب درکړی - والسلام

(الحاج مولوی بهاء الدین حقانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کچیری یو سړی یوه ښځه مس کړې په شهوت سره او انزال نشی موری پر حرامه ده خواه مذی بی راخارج شی او که نشی نو دغه زید چې زینب یی په شهوت سره مس کړې ده که انزال شوی نه وی نو د زینب مور چې هنده نو میړی پر حرامه ده هر چې لوند والی ده آله دی هغه معتبر نه دي ځکه چې هغه مذی خارج شوی ده۔

من نظر الى فرج امرأة بشهوة اولمسها بشهوة حرمت عليه امها وبنتها وحرمت على ابنه واييه) الاختيار لتعليل المختار ج ۲ ص ۸۸) وفي الهداية ولو مس فانزل فقد قيل يو جب حرمة المصاهرة والصحيح انه لا يوجبها (الفتاوى التاتارخانية ج ۲ ص ۴۶۰ ط قديمي كتب خانه کرجی) سئل ابو القاسم عن رجل صافح ربيته وانزل المذی هل يوجب ذلك حرمة؟ قال اذا كانت الشهوة متحركة عند ملاقة يده يد هاجرمت عليه امها الخ (الفتاوى التاتارخانية ج ۲ ص ۴۶۱)

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی مفتی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان
 مولوی محمد رفیع برکتی
 دارالافتاء
 مولوی محمد رفیع برکتی

که ښځه دعوی وکړې چې خسر اسره زنا وکړه نو

پوښتنه: په حضور د جناب محترم مولانا صاحب سرپرست دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله محترم څرنګه چې یو عالم دی لوری بی چاته په مخی ورکړې وه پس له یوی یادوو میاشتو دغه نجلی دخسر او خواښی له مخه وویل خپل پلارته چې زما ددی کوره او دخسر څخه ډیر بد راځی ماکورته بوزه پلار کورته بوتله پس له څه وخته پلاریی وویل چې انجلی درڅه کورته هغه په ډیره نارضی وویل چې زه نه ځم هلته څما خسر یوه پلا ماته لاس واچاوه بیامی خواښی خسرت بد اورد وویل نو خواښی ډیره سخته ووهله دوی ورځی وروسته بیا خسر وویل چې اوبه راوړه زیر خانی ته خواښی هم د ډاره وویل وری وړه ما چې اوبه وروړی هالته یی زه ونیولم اوزنای راسره وکړه نو اوس زه نه ځم پلارنې حکومت ته اطلاع ورکړه او خسر منکر دی او قاضی وایی چې انجلی پلاس ورکړه نو آیا دغه عالم اوس څه وکړی قضاء اودیانتا او سیاستا څه لارد ګرځیدو شته کنه؟

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون ملہم الصدق والصواب

کچیری انجلی داو وایی چہ زما خسر زما سرہ زنا و کرہ نو د ضرورت لری چہ اثبات بہ
بی کوی اودا انجلی میرہ بہ ہم ددی نجلی تصدیق کوی اویا بہ دانجلی پردغہ میرہ
حرامیہی اوسرہ جلا کیہی بہ او کہہ بی میرہ تصدیق و نکری نو پہ دی سرہ حرمت نہ راخی
اونہ حکم پہ جلا والی سرہ کیدلای شی اگر کہہ انجلی او خسر دواہ اقرار پہ زنا سرہ و کری
تزوج بکرا فوجدہا ثیبا و قالت ابوک فضنی ان صدقہا بانت بلا مہر والا لاشمنی (الدر المختار
علی ہامش ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰۳ ط رشیدیہ کوئٹہ) البحر الرائق ج ۳ ص ۹۴ الفتاوی الہندیہ
ج ۱ ص ۲۷۶ (قولہ فوجدہا ثیبا) الذی فی البحر فلما اراد مجامعتها وجدہا ثیبا بغير جماعہ امالو
جامعہا فمقتضى قولہم ان الوطء فی دار الاسلام لا یخلو عن حد او مہر لزوم المہر (طحطاوی
علی الدر المختار ج ۲ ص ۱۵ دار المعرفۃ بیروت) رجل قبل امرأۃ ابیہ بشہوۃ او قبل الاب امرأۃ
ابنہ بشہوۃ وہی مکرہۃ وانکر الزوج ان یکون بشہوۃ فالقول قول الزوج وان صدقہ الزوج وقعت
الفرقۃ و یجب المہر علی الزوج ویرجع بذلك علی الذی فعل ان تعمد الفاعل الفساد وان لم
یتعمد لا یرجع و فی الوطء لا یرجع وان تعمد بالوطء الفساد لانه وجب الحد والمال مع الحد لا
یجتمع (الفتاوی الہندیہ ج ۱ ص ۲۷۶ ط دار الاشاعۃ قندھار)

سوال زید قرعے کی میں نے اپنے بیٹے کی عورت کو شہوۃ سے کیا ہے ایازید کے بیٹے پر اس کے عورت حرام ہو گئے یا نہیں اگر حرام ہو
گئے تو نکاح فلح ہو کیا یا تفریق قاضی کے ضرورت ہے اگر ہے تو کون تفریق کر سکتا ہے اور تفریق کا کیا طریقہ ہے جواب زید کا کہنا بی بی بی بی
نہیں ہو سکتا لیکن اگر بی بی بی اس کے تصدیق کرتا ہی اور کوہوں سے ایسا مس ملت ہے جس سے حرمت مصاہرت ملت ہو جائے تو بی
پرہ عورت مسوسہ پدر با شہوۃ حرام ہو گئے لہذا بلا تارک شوہر یا تفریق قاضی نکاح فلح نہ ہوگا الخ (*)

فتاوی دارالعلوم دیوبند یعنی عزیز الفتاوی ص ۵۴۶ -

اوہمد ارنگہ دامستلہ پہ امداد الفتاوی ج ۲ ص ۳۲۰ کفایت المفتی ج ۵ ص ۱۸۷ کنسی

(*) ترجمہ: پویشتنہ: زید اقرار کوی چہ ماد خپل زوی کور والا پہ شہوت سرہ مسہ کرہ آیا دزید پر زوی خپلہ ہنخہ حرامہ
شوہ اوکنہ کہ حرامہ شوہ نو نکاح ماتہ شوہ کہ دقاضی و تفریق تہ ارتبا شتہ کہ شتہ نو خوک تفریق کولائی شی اود تفریق خہ
طریقہ دہ؟ خواب دزید وینا پر زوی حجتہ نشی کید لائی خوکہ زوی ہم ددہ تصدیق کوی او پہ گواہانو داسی مس ثابت دی
چہ ور خخہ حرمت دمصاہرت ثابت شی نو پر زوی دغہ دیلا پہ شہوت سرہ مسہ کری میرمن حرامہ شوہ خکہ بی دخواند لہ
متارکی یاد قاضی لہ تفریقہ نکاح نہ ماتیری (مرتب)

ذکر شوی ده نود مذکورہ عبارتو څخه دامعلومه شوه چې قاضي صاحب چې دافيصله کړې ده چې انجلی دی دخپل خاوند په لاس ورکول شی دافيصله صحیح او پرځای ده که بې میره تصدیق دبنځی نه وی کړی او که میره ټې تصدیق کړی وی نو بیا پر حرامیږي البته که داخسر داسی ډیر بی باکه سړی وی نو حکومت دی نورز جراو تعزیر ور کړی بغير دراگر خید ود انجلی څخه واللہ اعلم

مولوی محمد خالص برکتی

عبدالمعز الدین

امام نورانی

مولوی احمد نوری مثنیٰ عن مولوی محمد خالص برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دبنځي دعوی چې خسر داسره زناو کړه

پوښتنه: محترم ددارالافتاء رئیس صاحب السلام علیکم ورحمة الله محترمه یو سړی په خپله مېرور باندی متهم شوی چې موضوع ټي په لاندی ډول ده ۱ چې ددغه سړی خپله بنځه راغلی یو عالم ته چې یو تعویذ راو کړه چې زما میره څما په مېرور باندی پسې دی او بد فعل ورسره کوی اودغه بنځه دوه واره دغه عالم ته ورغلی ده اودغه عالم شاهدی ادا کوی ۲ دوهم دغه بنځی یو ملنگ ته ویلی چې یو دم راو کړه چې زما میره زما په مېرور باندی پسې دی او ملنگ زما د مېرور څخه پوښتنه وکړه چې رښتیا ده هغی وویل چې هو ملنگ دستی ووتی چې دلته دقهر اور اوری ۳ نوموړی نفر خپله مېرور دپلارد کوره څخه را وستله او په لاره کښی ټي خپله مېرور سره بد کاری کوی او ترکی پر راغلی څرنگه چې شرعی حکم وی معلومات را کړی والسلام-

(قوماندان ملا حاجی محمد اخند مسئول ولسوالی ارغستان)

بسم الله الرحمن الرحيم

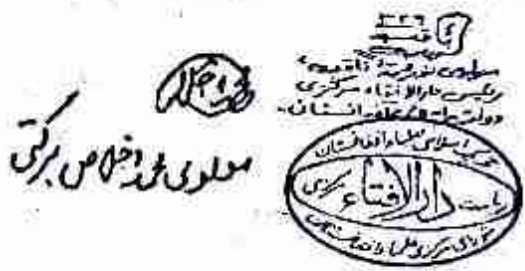
الجواب بعون الملک الوهاب-

دغه سړی یعنی خسر چې پخپله مېرور باندی متهم شوی ده دمتهم شخص په باره کښی حکم داده چې تعزیر ورکول شی او حبس شی او همدارنگه سړی چې هغه تقبیل دا جنیبه بنځی وکړی او یا ورسره معانقه وکړی یا بې مس بالشهوة وکړی نو هم به حبس کیږي تر هغو چې توبه وباسی-

ویجوز الحبس بالتهمة لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم حبس رجلا بالتهمة الخ بدائع الصنائع ج ۷ ص ۸۱ ط ایچ ایم سعید کراچی) ومن يتهم بالقتل والسرقة يحبس ويخلد في السجن الى ان يظهر التوبة وكذا من قبل اجنبية او عانقها او مسها بشهوة وذكر في البحر ان الحاصل وجوبه باجماع الامة لكل مرتكب معصية ليس فيها حد مقدر... آه (الفتاوى الكاملية ص ۴۷ ط مكتبه حقانيه پشاور) نقلا عن الاشباه والدر المختار ورد المختار -

اوهرچی دا خبره چي دانسته (مربور) په خپل ميره باندی حرامیږي او که یانواو یو چي مسئله داده چي یو بنه اقرار وکړي چي زما خسر ماسره زنا وکړه نو که ئي اثبات د زنا وکړو او ميره ئي تصدیق وکړي نو پردغه ميره حرامیږي اوسره جلا کیږي او که داسی نه وو نو بیا حرمت نه راځي اوهر چي دغه نور قرائن دی دغه هم موثر نه گرزی په جلا والی د بنه کښي دخپل ميره څخه -

تزوج بکرا فوجد هائيبا وقالت ابوك فضني ان صدقها بانت بلامهر والا لاشمني (الدر المختار على هامش رد المختار ج ۲ ص ۳۰۳ ط رشيديه کوئته) وكذا البحر الرائق ج ۳ ص ۹۴ وكذا الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۷۶ قوله (فوجد هائيبا) الذي في البحر فلما اراد مجامعتها وجد هائيبا بغير جماعه امالو جامعها فمقتضى قولهم ان الوط في دار الاسلام لا يخلو عن حد او مهر لزوم المهر (الطحطاوى على الدر ج ۲ ص ۱۵ ط دار المعرفة بيروت) رجل قبل امرأة ابیه بشهوة او قبل الاب امرأة ابنه بشهوة وهى مكرهه وانكر الزوج ان يكون بشهوة فالقول قول الزوج وان صدقه الزوج وقعت الفرقة ويجب المهر على الزوج ويرجع بذلك على الذى فعل ان تعمد الفاعل الفساد وان لم يتعمد لا يرجع وفي الوط لا يرجع وان تعمد بالوطء الفساد لانه وجب الحد والمال مع الحد لا يجتمع (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۲۷۶ ط دار الاشاعة قندهار ومثله فى فتاوى دارالعلوم ديوبند يعنى عزيز الفتاوى ص ۵۳۶ وامداد الفتاوى ج ۲ ص ۳۲۰ وكفايت المفتى ج ۵ ص ۱۸۷) والله اعلم

عبدالله بن محمد
محمد ابراهيم
محمد ابراهيم

مولوی احمد نوری مفتی عز مولوی محمد اخص برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

باب الرضاع

رضاعت په شهادت يابه اقرار مع الاصرار سره ثابتيږي

پوښتنه: ددار الافتاء محترم رئيس صاحب ماخپل لور گل رام نامه د عبد المنان زوی ته چې ميراجان نومېږي په شرعي او مسلماني په نکاح دري کاله کيږي چې مي ورکړي وه او پس له نکاح زما ورنډاري وويل چې دغه ميراجان دلس کالودي مایه دوه کلني په عمر چې دی په تي کي ووتی مي ورکړي زما په يادنه وو اوس ماستاسی لور گل رام نامی ته هم تي ورکړي دی چې ددوی دنکاح ورسته پيښه شوي دی زه غواړم چې خلور شاهداني ښځی اویو نر یعنی دميراجان پلار وایي چې دغه ښځه زما وزوی ته تي ورکړي دی اوزه محمد ابراهيم اوزما مایه هم وایي چې ستا ورنډاري دغه دوو ته تي ورکړي دی هيله لرم چې ددغه موضوع شرعي فيصله زړپلاس کی راکړي چې زه په دنیا او آخرت کښي مسئول نه شم.

(په درناوی محمد ابراهيم ١٣٧٥\٥١٨)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

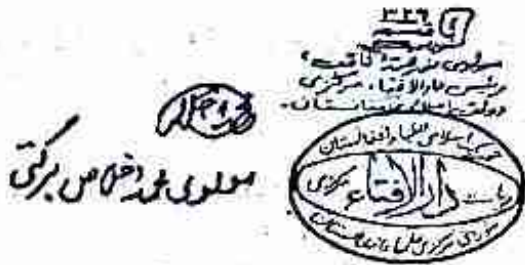
رضاع یعنی تی ورکول ثابتيږي په اقرار مع الاصرار سره او که انکار موجود وي نو بیا به ثابتيږي په شهادت ددوه عاد لانو سر یا نو او یا شهادت دیو عادل سړي اودوه عادلانی ښځو سره اونه ثابتيږي په خبر دیو کس سره خواه ښځه وي او که سړي هم مخکښی د عقد دنکاح څخه او هم بعد دنکاح څخه او کله چې رضاع ثابت شي اونکاح شوی وي نو تفريق په ما بين دزوج اوزوجه کی دقاضی دخواه صورت نیسی - او کله چې دا شهادت مذکوره موجود شي او تفريق راشی نو که دا تفريق قبل الدخول وي په دی زوجه باندی پس هیڅ شي نه کيږي هغی لره او که بعد الدخول وي بیا واجبيږي هغی لره کوم چې اقل وي په مهر مسمی او مهر مثل کښي او واجب نه ده هغی دپاره نفقه اونه سکني او که خبر ورکونکی په رضاع باندی یو کس وي او په زړه کښي واقع شي چې دی صادق ده نو بیا اولی او بهتر پرهیز کول دی دنکاح څخه او که یو سړي نکاح وکړه دیو ښځی سره بلی ښځی وويل چې ماتا سودا وروته تي درکړي ده نو بیا دلته خلور وجی دی که دواړوي تصدیق وکړو نکاح فاسد ده او مهر نشته ښځی لره که دخول نه وي شوی که دواړوي تکذيب وکړو اودا خبر ورکونکی عادل وي نو بیا بهتره جدائی ده او که دخول نوی شوی سړي لره افضل

داده چې نصف مهر هغی ته ورکړی او بنځی لره افضل داده چې هیڅ شی وانځلی او که دخول شوی وی بیاسړی لره افضل داده چې پوره مهر او نفقه اوسکني ورکړی او بنځی لره افضل داده چې اقل دمهر مثل او مهر مسمی واخلی نه نفقه اوسکني

الرضاع (حجته حجة المال) وهي شهادة عدلين او عدل وعدلتين لكن لاتقع الفرقة الا بتفريق القاضى لتضمنها حق العبد (وهل يتوقف ثبوته على دعوى المرأة الظاهر لا) لتضمنها حرمة الفرج وهي من حقوقه تعالى (كما في الشهادة بطلاقها) الخ (قوله حجته الخ) اى دليل اثباته وهذا عند الانكار لانه يثبت بالاقرار مع الاصرار كما مر (قوله وهي شهادة عدلين الخ) اى من الرجال وافادانه لا يثبت بخبر الواحد امرأة كان اورجلا قبل العقد او بعده وبه صرح فى الكافى والنهاية تبعالما فى رضاع الخانية لو شهدت به امرأة قبل النكاح فهو فى سعة من تكذيبها لكن فى محرمات الخانية ان كان قبله والمخير عدل ثقة لا يجوز النكاح وان بعده وهما كبيران فلا حوط التنزه وبه جزم البزازى معللا بان الشك فى الاول وقع فى الجواز وفى الثانى فى البطلان والدفع اسهل من الرفع ويوفق بحمل الاول على ما اذالم تعلم عدالة المخبر او على ما فى المحيط من ان فيه روايتين ومقتضاه انه بعد العقد لا يعتبر اتفاقا لكن نقل الزيلعى عن المغنى وكراهية الهداية ان خبر الواحد مقبول فى الرضاع الطارئ بان كان تحته صغيرة فشهدت واحدة بان امه او اخته ارضعتها بعد العقد قلت ويشير اليه ما مر من قول الخانية وهما كبيران لكن قال فى البحر بعد ذلك ان ظاهر المتن انه لا يعمل به مطلقا فليكن هو المعتمد فى المذهب قلت وهو ايضا ظاهر كلام كافى الحاكم الذى هو جمع كتب ظاهر الرواية وفرق بينه وبين قبول خبر الواحد بنجاسة الماء او اللحم فراجع من كتاب الاستحسان (تنبيه) فى الهندية تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو على اربعة اوجه ان صدقاها فسد النكاح ولا مهر ان لم يدخل وان كذباها وهى عادلة فالتنزه المفارقة والا فضل له اعطاء نصف المهر لو لم يدخل والا فضل لها ان لاتاخذ شيئا ولو دخل فالا فضل دفع كماله والنفقة والسكنى والا فضل لها اخذ الاقل من مهر المثل والمسمى لالنفقة والسكنى (الدر المختار ورد المحتار ج ٢ ص ٤٤٨ ط رشيديه كوثه)

ولا يقبل فى الرضاع الا شهادة رجلين اورجل وامرأتين عدول كذا فى المحيط - ولا تقع الفرقة الا بتفريق القاضى كذا فى النهر القائق واذا شهد رجلان عدلان اورجل وامرأتان وفرق بينهما فان كان قبل الدخول بها فلا شي لها وان كان بعد الدخول بها يجب الاقل من المسمى ومن مهر المثل ولا تجب النفقة والسكنى كذا فى البدائع ولو شهد رجلان عدلان اورجل وامرأتان بعد النكاح عند

ها لا يسعها المقام مع الزوج لان هذه شهادة لو قامت عند القاضي يثبت الرضاع فكذا اذا قامت عندها كذا في فتاوى قاضيخان وان كان المخبر واحد او وقع في قلبه انه صادق فالاولى ان يتنزه وياخذ بالثقة وجد الاخبار قبل العقد او بعده ولا يجب عليه ذلك كذا في المحيط الخ (الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۳۴۷ ط دار الاشاعة قندهار)

عبدالحکیم عفی عنہ

مؤید

مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی محمد سلیم حقانی مفتی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی افغانستان
یوازی دښخونه وینا اثبات در ضاعت کیری اوکته

پوښتنه: محترم و مکرم مولوی ثاقب صاحب رئیس دارالافتاء ته السلام علیکم ورحمة الله
خرنگه چې بی بی هاجره دملا محمد یار اخندلور چې وعبدالحلیم د عبد الله زوی په نکاح
شرعی باندی ورکړی وه اوبی بی مریمه چې د عبد الله لورده وعبد الرشید ته چې دعطاء الله
زوی ده په موخی باندی یو دبله سره ورکړی وی اوددوی په منځ کی ایجاب او قبول هم سوی وو
وروسته له ۵ میاشتو د عبدالحلیم مور وویل چې دغی بی بی هاجری ته ماتی ورکړی ده
وروسته بیا ۳ ښخونو روهم وویل چې ودغی نجلی ته د عبدالحلیم مورتنی ورکړی ده چې هغه
ښخی عبارت له (دبی بی هاجری مور - انا - اودبی بی هاجری د اکا ښخه) او همدارنگه
د عبدالحلیم مور وائی چې په یقین سره دملا محمد یار اخند په ورونیو کی ویوه ته ماتی ورکړی
ده لیکن داسی راته معلوم نه ده چې کوم یولره او اوس نو مونږ تاسو ته دا عرض وړاندی کړ چې
شریعت خرنګه فیصلی کوی موږ ته اطمینان را کړی -

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلي الاعلى

داولی اودوهمی پوښتنی دواړو په جواب کی به موږ دا وایو چې یوازی دښخو په قول
سره چې نارینه نه وی ورسره که هرڅونه وی اثبات در ضاع اوتی رودلونه په کیږی په وقت
دانکار کی نواوس دلته په اول صورت کی څلور ښخی دی نارینه نسته او په دوهم صورت
کی یوه ښخه ده اونارینه نسته او په دغه وروستنی صورت کی شک هم واقع دی ولی دغه

بسخه وايي چي ماد ملا محمد يار په ورونو کي يوه ورورته تي ورکړي دي اورا معلوم نه دي چي کوم يودي او په شک سره هم رضاع نه ثابتيږي هادا يوه خبره ده چاته چي ديوثقه مخبر په خبر سره اعتماد او اطمینان حاصل سي اودغه مخبر صادق وبلل سي اگرکه يوه بسخه وي نور رضاع احتياطا ثابتيږي -

(سئل) في شهادة النساء وحدهن على الرضاع هل تقبل (الجواب) حجة الرضاع حجة المال وهو شهادة عدلين او عدل وعدلتين ولا يثبت بشهادة النساء وحدهن لكن ان وقع في قلبه صدق المخبر ترك قبل العقد او بعده كما في البزازية (اقول) اي ترك احتياطا وذكر في البحر عن الكافي والنهاية انه لا يثبت بخبر الواحد ولورجلا قبل العقد او بعده ثم ذكر عن محرمات الخانية انه لو اخبر عدل ثقة يؤخذ بقوله ولا يجوز النكاح وان اخبر بعد النكاح فلا حوط ان يفارقها الخ (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۱ ص ۳۴ ط مكتبه حبيبيه كوثه) وهكذا في الدر المختار على هامش ردالمحتار وردالمحتار ج ۲ ص ۴۴۸ ط رشيديه كوثه) وان كان المخبر واحد او وقع في قلبه انه صادق فالاولي ان يتنزه وبأخذ بالثقة وجد الاخبار قبل العقد او بعده ولا يجب عليه ذلك كذا في المحيط الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۳۴۷ ط رشيديه كوثه (قوله ثم لم يدر) اخذ من ذلك ان الرضاع لا يكون محرما الا اذا علمت المرضعة قاله صاحب النهر حاشية الطحطاوي على الدر المختار ج ۲ ص ۹۴ ط دار المعرفة بيروت وهكذا في الاختيار لتعليل المختار ج ۳ ص ۱۲۰ والدر المختار على هامش ردالمحتار وردالمحتار ج ۲ ص ۴۳۹ ط رشيديه كوثه)

مولوي احمد نوري عفي عنه

مولوي احمد نوري عفي عنه

در ضاعي ورور و زوی ته لور په نکاح ورکول

پوښتنه: السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمينو علماؤ دوه د اکا زامن چي ده مور شيدى سره خوړلي وي د يوه اکا زوی لورده بل اکا زوی ته روايت لري که يا مسئله تحريري را کړي ډير لطف او مرحمت به مووي په درناوي -

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

دوه کسان چی سره تی و خوری داد واره رضاعی ورونه بلل کی پی ده دغه یوه لورد دی بل رضاعی وریره ده اور رضاعی وریره په سری باندی حرامه ده لکه نسبی وریره په تبیین الحقائق ج ۲ ص ۴۲۳ ط ایچ ایم سعید) کی د بیان څخه د محرماتو نسبیه وروسته ذکر سوی دی -

(والکل رضاعاً) ای یحرم علیه جمیع من تقدم ذكره من الرضاع وهن امه وبنته واخته وبنات اخوته وعمته وخالته وام امرته وبناتها وامرأة ابیه وامرأة ابنه کل ذلك یحرم من الرضاع كما یحرم من النسب لقوله تعالی واما تكم اللاتی ارضعنکم و اخواتکم من الرضاعة ولقوله ﷺ: یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب -

او همداسی بیان په البحر الرائق ج ۳ ص ۹۴ کبسی هم ذکر شوی دی او په الفتاوی الهندیه ج ۱ ص ۲۷۷ ط دار الاشاعة کی په باب د محرماتو کبسی ذکر شوی دی: (القسم الثالث المحرمات بالرضاع) کل من تحرم بالقرابة والصهرية تحرم بالرضاع علی ما عرف فی کتاب الرضاع - کذا فی محیط السرخسی - اود دی حدیث نه چی یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب چی کوم صورتونه مستثنی دی په هغو کبسی هم استثناء رضاعی وریری نه ده شوی چی هغه صورتونه د استثناء ابن وهبان په شرح المنظومه کی څه د پاسه ۲۰ ته رسولی او صاحب البحر الرائق ۸۱ ته او صاحب النهر الفائق ۱۰۸ ته او صاحب الدر المختار ۱۲۰ ته رسولی دی او بعضو نور مقادیر هم بنوولی دی -

فهی مائة وعشرون وهن من خواص کتابنا (قوله وهن من خواص کتابنا) اعلم ان ابن وهبان فی شرح منظومه اوصلها الی نیف وستین وینتها صاحب البحر وزاد علیها حتی اوصلها الی احدى وثمانین وقال انه من خواص هذا الكتاب و اوصلها فی النهر الی مائة وثمانية وقال انها من خواص کتابه فاراد الشارح ان یوصلها الی مائة وعشرين (الدر المختار ورد المحتار ج ۲ ص ۴۴۲ ط رشیدیہ کوته)

مولوی محمد اظہار علی برکتی

عبدالحکیم صاحب

مولوی محمد اسلم خان

مولوی محمد اسلم خان صاحب مولوی عبدالحکیم صاحب مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

دقی نه رودنگو نکاح سره رواده

پوښتنه: دیوسری رضاعی خورده چې ددغه رضاعی خورئ بیابله کشره نسبی خورده ددغه سری کشر نسبی وروردی دده دهغه رضاعی خورد کشری نسبی خورد ددغه سری د کشر نسبی ورور سره نکاح صحیح ده او کیا احوال دادی چې دواړو ته هم نه دي رودی لی بینو ابالبرهان واجر کم علی الرحمن -

(المستفتی حاجی فدا محمد تلکان)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

ذکر کړه شوي دي په غايه کی که چیري یوځای دوی ښځی وی چې دیوی ښځی لپاره زامن وه او دهغه بلې ښځی لپاره لونې وی اوس هغه ښځه چې دهغی لپاره لونې دی تی ئ ورکړي یوه زوی ته دهغی ښځی چې دهغی لپاره زامن دی نو لونې ددغه ښځی حرامی دی پردغه زوی باندی بشخصه او نه دي حرامی یوه ددغه لونو څخه پرنورو زامنو باندی ددغه ښځی ځکه چې نه دي جمع شوی دوی پرتی باندی دیوی ښځی -

ذکرت فی الغایة ولوان امرأة لها بنون واخرى لها بنات فارضعت التي لها بنات ابنا من بنی الاخرى فان بناتها تحرم على ذلك الابن بعینه ولا تحرم واحدة من بناتها على سائر بنی المرأة لعدم اجتماعهما على ثدی امرأة واحدة (لسان الحکام بهامش معین الحکام ص ۱۱۴)

ولوان امرأتین لاحدهما بنون وللأخرى بنات فارضعت التي لها البنات ابنا واحدا من بنی المرأة الاخرى لم یجز لذلك الابن ان یتزوج بتلك المرأة التي ارضعته ولا بواحدة من بناتها ویجوز لسائر البنین ان یتزوجوا تلك المرأة وبناتها ایتھن شاؤوا (الفتاوی التاتار خانیة ج ۳ ص ۱۶۹ ط قدیمی کتب خانه کراچی)

(سئل) فی امرأتین اجنبیتین ارضعت کل واحدة منهما اولادا معلومین للأخرى ثم ولدت احدهما ذکرا والاخرى انثی ولم یجتمعا على ثدی واحد بان لم یرضع الذکر من ام الانثی ولا الانثی من ام الذکر اصلا فهل یسوغ للذکر التزوج بالانثی (الجواب) نعم حیث لم یکن بینهما رضاعا وتحل اخت اخیه رضاعا کما فی التنویر وغیره الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۱ ص ۳۴ ط مکتبه حبیبه کوئته (وتحل اخت اخیه رضاعا) الدرالمختار بهامش ردالمحتار ج ۲ ص ۴۴۲ ط رشیدیہ کوئته (والبحر الرائق ج ۳ ص ۳۹۶ ط رشیدیہ کوئته)

وهكذا في مجمع الانهر ج ۱ ص ۳۷۷ ط مكتبة غفاريه كوئته (وفتاوى دارالعلوم ديوبند كلان ج ۸ ص ۳۸۷ واللہ اعلم

مولوی احمد نوری ضی من مولوی محمود میوند وال مولوی ذہیر احمد تھانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی طلباء افغانستان

کتاب الطلاق

دغه نسخہ له ماخڅه پاتي ده اودری لوتی وغورخولي ددې څه حکم دی؟

پوښتنه: و محترم ریاست ته ددارالافتاء مرکزی وبعده یوسری دقهرپه حال کی وویل خپل پلار او داکازوی ته چې دغه نسخہ زما دخواخڅه پاته ده اودری لوتی ټی وغورخولي اوبسخه هم تروسه راوده سوی نه وه -

(المستفتی عبید الله ولد عبدالله)

بسم الله الرحمن الرحيم

بِعَوْنِ الْمَلِكِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

دقهرپه حال کی په بعض الفاظو سره چې دمیره دخواصا درشی یو طلاق بائن واقع کیږی اگرکه دطلاق کوونکی نیت هم نه وی دغه حال دقهر او غضب دلیل دی پروقوع دطلاق باندی په استفتاء کی لفظ مذکور دغه الفاظو څخه دی - صرف په تجدید دنکاح سره (یعنی نوی کیدو) دنکاح سره روا کیږی اونورنودری لوتی غورخول په شریعت مقدس کی هیڅ اعتبار نه لری -

وانما يفهم الطلاق منها بالقرينة اودلالة الحال وهي حالة مذاكرة الطلاق او الغضب (الفقه الاسلامی ج ۹ ص ۶۸۹ ط رشیدیة) (باب الکنايات) (کنايته) عند الفقهاء (مالم یوضع له) ای الطلاق (واحتمله) وغيره فالکنايات (لا تطلق بها) قضاء (الابنية اودلالة الحال) وهي حالة مذاكرة الطلاق او الغضب الخ الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۲ ص ۵۰۱ ۵۰۲ ط رشیدیة کوئته (هکذا فی فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۹ ص ۱۳۶ سوال (۴۵۰/۲) رجل طرح ثلاث مدرات الی امرأته وقال انت اورچلی جامیری مگر مین نه بقیه ما حکم طلاقه ای هی باینه بتطليقة

واحدة ام مطلقة بثلاث مغلظة فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره جواب (۲) فی الشامی
فلا يقع بالقاء ثلاثة احجار اليها او بامرها بحلق شعرها وان اعتقد الالقاء والحلق طلاقا انتهى
وقوله انه چلی جا الخ انكان بنية الطلاق تقع به واحدة بائنة كما مر فقط فتاوی دارالعلوم دیوبند
کلان ج ۹ ص ۲۸۵ ۲۸۶) هکذا فی ردالمحتار ج ۲ ص ۴۵۳-

سوال (۳۳۶) ایک شخص فی کما کہ میں نے فلان شخص کی بیٹی چوڑے اس لفظ چوڑ کو آپ صاحب کیا ترجیح دتی ہیں کیونکہ
بعض علماء اس لفظ کو بائن کہتے اور بعض صریح آپ کتابوں کے حوالہ سے جواب تحریر فرماویں الجواب ولفظ چوڑا ترجمہ ہے
سرک اور قارنک کا پس جیسی کہ لفظ کنایات میں ہے ان کا ترجمہ بھی کنایہ ہے نیت یا دلالت حال سے طلاق واقع ہو کے
اور چوڑے کا لفظ ہماری عرف میں جیسا کہ نکاح سے چوڑے پر لولا جاتا ہے نفقہ وغیرہ کے خبر نہ لینے اور حقوق زوجیت کے
ادانہ کرنے پر بھی بولا جاتا ہے (۱۰) فقط واللہ تعالی اعلم کذا فی الدر المختار باب الکفایات
فتاوی دارالعلوم دیوبند کلان ج ۹ ص ۳۷۲

وله ان يتزوج مطلقة المبانة بدون الثلاث في العدة و بعدها لان حل المحلطة باق اذ زواله بالثالثة
ولم توجد وانما يجوز لغيره في العدة تحرزا عن اشتباه الانساب وهو معدوم في حقه (الاختیار
لتعلیل المختار ج ۳ ص ۱۵۰ واللہ اعلم

مولی احمد نوری
مولی محمد امجد علی

مولی احمد نوری محضی مہم مولی محمد میوند وال مولی مفتی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی و مسین قضا فی سترہ محکم
امارت اسلامی افغانستان

(۱۰) ترجمہ: پوینتہ (۴۳۲) یہ وہ سری و ویل جی ماد فلانی سری لور پریسودہ دغہ لفظ دپریسودہ تہ تاسو صاحبہ خہ ترجیح
درکوی خکہ جی خینی علماء و دی لفظ تہ بائن و ایسی او خینی صریح تاسو د کتابونوپہ حوالہ خواب و لیکی الجواب: لفظ
دپریسودہ ترجمہ دہ د سرحتک او فارقتک نولکہ خنگہ جی لفظ لہ کنایا تو خخہ دی دغہ ترجمہ ہم لہ کنایا تو خخہ دہ پہ
نیت یا دلالت حال سرہ طلاق واقع کیہی او دپریسودہ لفظ زمونوپہ عرف کی لکہ خنگہ جی لہ نکاح خخہ پریسودہ لہ لہارہ
ویل کیہی دنفقی او نورود خبر نہ اخستلو او دزوجیت د حقوق نہ ادا کولو لہارہ ہم ویل کیہی (مرتب)

دغسي پر مهال په ابد سره مفید طلاق څه حکم دی

پوښتنه: څرنگه چې یو سړی په کور کېنې خوشکه کړې وه و خپلې کوروالته یې د خوشکۍ په جریان کېنې دغه الفاظ استعمال کړې وه چې یعنې (پر ماد ابد د پاره طلاقه یې) نو ستاسې د محترم حضور څخه هیله کېږي چې دا امکان تر حده د دغې موضوع حل په لاس را کړئ و السلام -
(المستفتی محمد کبیر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام

په دغه صورت د طلاق کې چې په استفتاء کې ذکر سوی دی یو طلاق بائن واقع کېږي ځکه چې ابد داسې وصف دی چې په طلاق کې مفید د زیاده او شدة ګرځي او هر هغه وصف چې مفید د شدة او زیاده وي په هغه سره طلاق درجې څخه بائن ته اوړي لکه په فتح القدير کې چې وايي:
الاصل انه اذا وصف الطلاق بما لا يوصف به يلغو الوصف ويقع رجعيان نحو طلاقا لا يقع عليك او على لئي بالخيار وان كان يوصف به فاما ان لا يبنى عن زيادة في اثره كقوله احسن الطلاق الخ فيقع به رجعيان الخ او يبنى كاشده واطوله يقع به بائنا (فتح القدير ج ٣ ص ٣٩٠ وهكنا في الفقه الاسلامي ج ٩ ص ٦٩١٣ طرشيديه كوثه) ولو قال انت طلاق كل يوم او ابدا او طالق الايام او قال انت طالق اليوم وغدا او بعد غد فهي واحدة الفتاوى الهندية ج ١ ص ٣٦٧ ط دار الاشاعة قنهار) او طلاق په حال کې د غضب ٣ قسمه دی كه غضب داسې درجې ته رسولی وو چې په خپلو اقوالو او افعالو هېڅ نه پوهيږي يا داسې درجې ته رسيدلی وو چې په اقوالو او افعالو کې يې خلل او اضطراب پيدا شوی وو نو طلاق يې نه واقع کېږي او كه پخپلو اقوالو او افعالو پوهيږي او خلل او اضطراب هم نه وو پکېنې کې نو بيا طلاق واقع کېږي -

يفهم مما ذكر ان طلاق الغضبان لا يقع انما شتد الغضب بان وصل الى درجة لا يدري فيها ما يقول ويفعل ولا يقصده او وصل به الغضب الى درجة يغلب عليه فيها الخلل والاضطراب في اقواله وافعاله وهذه حالة نادرة فان ظل الشخص في حالة وعي وادراك لما يقول فيقع طلاقه وهذا هو الغالب في كل طلاق (الفقه الاسلامي ج ٩ ص ٦٨٨٢ طرشيديه كوثه) وهكنا في رد المحتار ج ٢ ص ٤٦٣ طرشيديه كوثه) والله اعلم

مولوي محمد رفيع الله
مولى محمد رفيع الله

مولوي احمد نوري

مولوي احمد نوري

مولوي احمد نوري مولى محمد رفيع الله

دحلا لي لپاره دزوج ثاني دڅومره عمر كيدل ضروري دي

پوښتنه جناب فضيلت مآب ددارالافتاء محترم رئيس صاحب السلام عليكم محترما زموږ دعلماء دمرکزي شوري څخه يو نفر داسي استفتاء کړي ده که يوه ښځه په کلمات ثلاثه سره طلاقه شي نو زوج آخری څومره کوچنی وي چې بيا زوج اول ته رواشي او همدارنگه څومره کوچنی وي چې دخول ي جواز پيدا کوي و زوج اول ته او په حديث شريف کي خوداسي راغلي دي حتی تذوق عسيلته ويذوق عسيلتک نو موږ دغه موضع و تاسو ته راجع کړه هيله ده چې شرعي فتوى ورکړي السلام

(الحاج مولوي عبد الودود اخند رئيس شوري مرکزي)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام

يو ښځه چې په ثلاثه سره طلاقه شي نو زوج اول ته نه روا کيږي ترڅو چې زوج ثاني يي په نکاح نکړي په نکاح صحيح سره او بيا دخول په ونکړي او بيا بينونه په طلاق يا موت سره رانشي او عده تيره نشي او شرط په دخول کي ايلاج دي چې مراد ځني التقاء الختاني دي نه انزال نو که چيري زوج ثاني دويمره کوچنی وو چې قادر پر ايلاج نه و نو تحليل نشي راتلای او که صبي مراهق وو چې مثل دده جماع کولای شي نو بيا تحليل راتلای شي لکه په الاختيار کښي چې وايي:

والمبائة بالثلاث لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره نکاح صحيحا ويدخل بها ثم تبين منه الخ والشرط هو الا يلاج دون الانزال وان يكون المحلل يجامع مثله الخ قوله وان يكون المحلل الخ ولا يجوز صغير لا يقدر على الايلاج لعدم الوطء المراد من النكاح (الاختيار لتعليق المختار ج ۳ ص ۱۵۰ ط رشيديه کوته) وهكذافي ردالمحتار ج ۲ ص ۵۸۳ والفتاوى الهندية ج ۱ ص ۴۷۳ ط دارالاشاعة قندهار) وفيها ويشترط ان يكون الايلاج موجبا للفعل وهو التقاء الختاني (وهكذافي الفقه الاسلامي ج ۹ ص ۷۰۰۲ ط رشيديه کوته) والله تعالى اعلم

مولوي نور محمد خان بکري

عبدالحق محمد زکریا

امام الفتاوى

مولوي احمد نوري حنفی مزي مولوي محمد اسحاق فاضل و فلق المدارس مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

په یو فعل سره معلق طلاق حکم

پوښتنه: ومحترمو علماؤ ته د دارالافتاء السلام ورحمة الله وبركاته

ستاسو محترم حضور څخه داسی شرعی پوښتنه لرم عبد الجبار د حاجی امان الله زوی دخپلی
ښځې په باب ومورته داسی وویل که بیا دغه زما ورور دغه خبره وکړه دغه ښځه پر ما خورده
دری وارثي وویل دغه دری واره ئي تیپ کړی دی وروسته ئی دیو عالم څخه پوښتنه کړی وه
هغه ورته ویلی وه چی نه ده طلاقه د نور علماؤ څخه یی پوښتنه کړی وه هغوی ته داسی وویل
چی ما خپلی ښځې ته دری واره طلاق ورکړی دی د حقیقت تفصیل ئی ورته کړی نه وونو علماؤ
ورته ویلی وه چی طلاقه ده که تاسو موږ ته شرعی حکم راکړی خبر به مونږ نصیب شی والسلام.

(مستفتی مولوی گل محمد صاحب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

هر چی قول اول وارد عبد الجبار دی په باب دخپلی ښځې کی هغه تعلیق دی بالفعل طلاق نه
دی هر چی اخبار عبد الجبار دی د طلاق دوهم وار نورو علماؤ ته احوال دادی چی ده طلاق نه ده
ورکړی هغه اخبار کاذب دی حکم داخبار کاذب په باب د طلاق دادی چی طلاق د دغه مخبر
کاذب دیانه واقع نه دي یعنی چی د ښځې دخواه دعوه وقاضی ته ونه سی او ښځه د دغه سړی
مزاحم ونه گرځی د دغه سړی او د ښځې په مابین کی معاش جائز دی دیانه مسؤلیت نشته طلاق
واقع نه وی او کچیری ښځه د دغه زوج مزاحم وگرزی مرافعه وقاضی ته وکړی قاضی به حکم په
فرقه کوی لکه په البحر الرائق کی راغلی دی په (ج ۳ ص ۴۲۸ ط رشیدیہ کوئته)

لواکره علی ان یقر بالطلاق فاقر لا یقع کمالو اقر بالطلاق هازلا او کذبا کذا فی الخانیة من الاکراه
ومراده بعدم الوقوع فی المشبه به عدمه دیانه لمافی فتح القدير ولو اقر بالطلاق وهو کاذب وقع فی
القضاء آه وصرح فی البزازیة بان له فی الديانة امساکها الخ (وهکذا فی ردالمحتار ج ۲ ص ۴۵۷ ط
رشیدیہ کوئته) وفی الکاملیة ص ۲۶ ط حقانیہ پشاور) والله اعلم

عبدالله بن محمد

مولى محمد اظفر

مولوی عبدالحکیم عنی اللہ عز مولوی محمد اظہار فاضل و فلق لائرس مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دمعلق طلاق بہ صورت طلاق لازمی کی کہ کفارہ دیمین

پوینتہ : من قال لغيره ان بعث لك الثوب فامرأته طالق فباع له الثوب أفیه كفارة يمين أم وقوع الطلاق بينوا تو جروا (المستفتى مولوى محمد حسن رياست استيناف)

بسم الله الرحمن الرحيم

(الجواب واللہ الموفق للصواب)

فقہاء کرام پر تعلیق دطلاق اطلاق دیمین کوی لکن بہ وقت دحنت یعنی دوجود دشرط کی صرف طلاق واقع کیڑی نہ کفارہ وبعبارة آخري دیمین با لطلاق بہ صورتہ حنت کنبی طلاق واقع کیڑی نہ کفارہ۔

رجل قال اگر من هرگز کشت کنم بهذه القرية فامرأتي طالق قالوا ان زرع فيها زرعاً او فاليزالو قطناً كان حاثاً الخ الفتاوى قاضيخان على هامش الهندية ج ۱ ص ۴۷۳ ط دارالاشاعة قندهار) رجل حلف بالفارسية وقال هرگاه كه من اين كار كنم فكذا - فهذه جملة الفاظ الفارسية هروقت وهرگاه وهرچی گاه وهرزمان وهرمی وهرمیشه وهربارفی واحدة منها يتكرر الحنث بتكرار الفعل فی قولهم وهو قوله هر بار كما لو قال بالعربية كلما دخلت الدار فامرأته طالق فدخل الدار مرارا يتكرر الطلاق بتكرر الدخول وفيما سواها من الفاظ زمان وهرگاه لا يتكرر الحنث بتكرار الفعل ولا يحنث الا مرة واحدة الخ (الفتاوى قاضيخان على هامش الهندية ج ۱ ص ۴۷۳) فقال أئمة المذاهب الاربعة يقع الطلاق المعلق متى وجد المعلق عليه سواء أكان فعلاً لا أحد الزوجين ام كان امراً سماً وسواء أكان التعليق قسماً وهو الحث على فعل شيء او تركه او تأكيد الخبر ام شرطياً يقصده حصول الجزاء عند حصول الشرط آه (الفقه الاسلامي وادلته ج ۹ ص ۶۹۷۲)

مولوی محمد خلاص برکتی

مولوی محمد خلاص برکتی

مولوی محمد خلاص برکتی

مولوی محمد خلاص برکتی مولوی محمد احتشانی

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

کتاب الجہاد

دمسلمانولہ غمکی غنہ ددفاع لپارہ لہ کفارو مرستہ فوبنتل خنکھ دی

یونبنتہ :مانایقول علماء الشریعۃ الاسلامیۃ فی حکم المسئلۃ التالیۃ فی ضوء احکام القرآن والسنة لولا -هل يجوز للمسلمين او الحكومة الاسلامية دعوة الكفار من الصليبين واليهود وغير هم من اعداء الاسلام الى دفاع اراضي الاسلام والمسلمين مع ان المسلمين قادرون بانفسهم بالدفاع عن اراضيهم مع انهم لم يكونوا مهتدين من قبل الكفار (المستفتی قاری محمود شاہ)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

لا يجوز للمسلمين ولا للحكومة الاسلامية الاستعانة بالكفار في امور الحرب الا عند الحاجة كما في الدر المختار - ومفاده جواز الاستعانة بالكافر عند الحاجة وقد استعان عليه الصلوة والسلام باليهود على اليهود ورضخ لهم آه وفي رد المحتار قوله عند الحاجة) اما بدونها فلا لانه لا يؤمن غدره آه ج ۳ ص ۲۵۷ ط رشيديه كوثه) وكذا في مجمع الانهر شرح ملتقى الابحر ج ۲ ص ۴۳۴ ط مكتبة غفاريه) وفي البحر الرائق ج ۵ ص ۱۵۲ ط رشيديه) وبشرط في الاستعانة عند الحاجة ان لا تكون لهم راية تخصهم بل يكونون تحت راية المسلمين كما في حاشية الطحطاوي على الدر المختار قال في الفتح ولا بأس ان يستعان بالمشرکين على قتال المشرکين لذا خرجوا طوعا ويرضخ لهم ولا يسهم ولا تكون لهم راية تخصهم ولا يثبت عن النبي ﷺ انه سهم لهم ولعل رد من رده في غزوة بدر جاء ان يسلم آه ج ۲ ص ۴۵۱ ط در المعرفة بيروت) وايضا يشترط ان يكون الاسلام هو الغالب كما في اعلاء السنن (ص ۵۲ ج ۱۲) وفي شرح السير ولا بأس بان يستعين المسلمون باهل الشرك على اهل الشرك اذا كان حكم الاسلام هو الظاهر عليهم لان رسول الله ﷺ استعان بيهود قينقاع على بني قريظة وخروج صفوان مع النبي ﷺ حتى شهد حنيناً والطائف وهو مشرك ففرنا انه لا بأس بالاستعانة بهم وما ذلك الانظير الاستعانة بالكلاب على المشرکين والي ذلك اشار رسول الله صلى عليه وسلم بقوله ان الله تعالى يؤيد هذا الدين باقوام لا خلاق لهم في الاخرة آه وفي الفتاوى التاتارخانية ج ۵ ص ۱۵۶ ط قديمي كتب خانه كرجي) وفي شرح الطحاوي ولا ينبغي للامام ان يستعين باهل الذمة على القتال مع اهل الحرب الا ان يكون الاسلام هو الغالب فلا بأس بان يستعين بهم حيث شاء والله اعلم بالصواب

مولوی محمد رفیع الرحمن برکتی

مولوی محمد رفیع الرحمن برکتی

مولوی محمد رفیع الرحمن برکتی

مولوی عبدالحکیم منی اللہ عنہ مولوی زمان شاہ مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

موقت حکومت جو ردول خورنگه دی

پوښتنه تاسیس حکومت موقت در شریعت محمدی چه حکم دارد و میزاج و توجروا

(المستفتی الحاج مولوی خلیل الله فیروزی رئیس ریاست عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

تقدیم نامہ امام بوقت معین در شریعت جائز است و در مختار بهائش رد المحتار ج ۱ ص ۴۰۶ آورده:

و كذا يصح وينبغي ان يفوض امور التقليد على وال تابع له وال سلطان في الرسم هو الولد وفي الحقيقة هو الوالي لعدم صحة اذنه بقضاء وجمعة كما في الاشباه عن البرازية وفيها لو بلغ السلطان او الوالي يحتاج الى تقليد جديد (انتهى) ودر المختار (قوله و كذا يصح اي تصح سلطنته للضرورة لكن في الظاهر لاحقية قال في الاشباه ج ۳ ص ۲۳ ط ادلة القران كرجي) وتصح سلطنته ظاهرا قال في البرازية مات السلطان وانفتحت الرعية على سلطنة ابن صغير له ينبغي ان يفوض امور التقليد على وال وبعد هذا الوالي نفسه تبعا لابن السلطان لشرفه وال سلطان في الرسم هو الابن وفي الحقيقة هو الوالي لعدم صحة الاذن بالقضاء والجمعة ممن لا ولاية له آه اي لان هذا الوالي لو لم يكن هو السلطان في الحقيقة لم يصح اذنه بالقضاء والجمعة لكن ينبغي ان يقال انه سلطان الى غاية وهي بلوغ الابن لثلا يحتاج الى عرله عند تولية ابن السلطان اذا بلغ تامل (انتهى) (قوله وفيها) اي في الاشباه عن البرازية ايضا وذكر نالك بعد ملزم بنحو ورقة فافهم وذكر الحموي ان تجديد تقليده بعد بلوغه لا يكون الا اذا عزل ذلك الوالي نفسه لان السلطان لا يعزل الا بعزل نفسه وهذا غير واقع آه قلت قد يقال ان سلطنته ذلك الوالي ليست مطلقة بل هي مقيدة بمدة صر ابن السلطان فاذا بلغ انتهت سلطنة ذلك الوالي كما قلنا آ (نفا رد مختار ج ۱ ص ۴۰۶ ط رشيديه كوثه) الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۷۰۲) آورده ويرى الدكتور السهودي أن روح النظام الاسلامي لا تتنافى اسراء اطلاقا مع توقيت الخلافة بمدة زمينة محدودة اذا تضمن عقدة الخلافة ذلك آه ونيز تقيدمارت وقضاء جواز دلرد كما في اكثر كتب الفقه مثل رد المحتار ج ۴ ص ۳۸۰ ط رشيديه كوثه فتح القدير ج ۶ ص ۲۵۸

مولوی محمد رفیع من بکری

عبدالحکیم منی

محمد نوری

مولوی احمد نوری منی من مولوی عبدالحکیم منی الله من مولوی نور محمد ثاقب دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

اسیران و تبادلہ کے حکم لری

پوچھتے ہیں: تبادلہ محبوسین طلبہ کرام ہمراہ مخالفین و کبیر محلی جواز دارد یا خیر میفرماید:

(المستفتی الحاج مولوی خلیل اللہ فیروزی رئیس ریاست عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

تبادلہ محبوسین طلبہ بحرہای مخالفین جائز است زیرا کہ در تحفہ الفقہاء آورده است کہ برای امام رد کردن الاسلامی الاثنائی اسراء بغاۃ بدون شی جائز است بناء علی ہذا رد کردن اسراء بمقابل اسراء طلبہ کرام بطریق اولی جائز است:

وبعد الانهزام يقتلون مدبريهم واسراء هم ويجهزون على جريحتهم واصله قوله تعالى وان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فاصلحو ايئنهما فان بغت احدهما على الاخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفي الى امر الله وان عفا الامام عن اسراء هم فلا بأس به ايضاً (تحفه الفقہاء ج ۳ ص ۳۱۴) ودر تبادل محبوسين همراہ كفار اختلاف بين ابی حنیفہ رحمہ اللہ تعالی وصاحبين رحمہما اللہ تعالی هست واز بعضی کتب فقہ مثل طحطاوی وفتح القدير جواز تبادل محبوسين مسلمين همراہ كفار معلوم میشود وحریم (فداء هم) بعد تمام الحرب اما قبلہ فيجوز بالمال لا بالاسير المسلم در و صدر شریعہ و قالای يجوز وهو اظهر الروایتين عن الامام (شمی) الدر المختار بهامش الطحطاوی (قوله و قالای يجوز) وبه قالت الائمة الثلاثة لان تخليص المسلم اولى من قتل الكافر لا تنفع به لان حرمة عظيمة واما الضرر الذي يعود علينا بدفعه اليهم يدفعه ظاهر المسلم الذي يتخلص منهم لانه ضرر شخص واحد فيقوم بدفعه واحد مثله ظاهراً فيتكافئان وتبقى فضيلة تخليص المسلم وتمكينه من عبادة ربه وقد ثبت ذلك عن رسول الله صلى الله عليه وسلم (طحطاوی ج ۳ ص ۴۴۷ ط دار المعرفة بيروت) ودر فتح القدير (ج ۵ ص ۲۲۰) ذکر شده وجه الرواية الموافقة لقول العامة ان تخليص المسلم اولى من قتل الكافر والاتفاق به لان حرمة عظيمة وما ذكر من الضرر الذي يعود علينا بدفعه اليهم يدفعه ظاهراً المسلم الذي يتخلص منهم لانه ضرر شخص واحد فيقوم بدفعه واحد مثله ظاهراً فيتكافئان فان ثم يبقى فضيلة تخليص المسلم وتمكينه من عبادة الله كما ينبغي زيادة ترجيح ثم انه قد ثبت ذلك عن رسول الله ﷺ اخرج مسلم في صحيحه وابوداؤد والترمذی عن عمران بن حصين ان رسول الله صلى الله عليه وسلم فدى رجلين من المسلمين برجل من المشركين آه

موسوی محمد خاں برکتی

عبدالحکیم عفی عنہ

امام احمد نوری

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولانا عبدالحکیم عفی عنہ الله عنہ مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

اور بند کول خہ حکم لری

پوښتنه: جنگ بندی طلبہ ہمراہ مخالفین در کیر جنگ جواز دارد یا خیر؟ میواتو جروا۔

(المستفتی الحاج مولوی خلیل الله فیروزی رئیس ریاست عمومی عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب جنگ بندی طلبہ کرام ہمراہ مخالفین جائز است بشرط مصلحت و فائدہ طلبہ کرام
(ولو طلبوا المودة اجیبوا) ایها ان خیر للمسلمین کما فی اهل الحرب (والالا) یجابوا (بحر
(ولا یؤخذ منهم شیء) (در مختار) باب البغاة قوله ولو طلبوا المودة ای الصلح علی ترک قتالهم
(قوله ان خیر للمسلمین) کما اذا علم انهم لا یتھیئون تلک المدة بالعدو العدد لقتال المسلمین وان
المیرة تمتنع عنهم لولا الصلح (قوله ولا یؤخذ منهم شیء) ای ولا هدیة ولا مال لاجل الصلح
طحطاوی ج ۲ ص ۴۹۴ ط دارالمعرفة بیروت و در رد مختار ج ۳ ص ۳۴۱ ط رشیدیہ کوئتہ
(ذکر است) (قوله ولا یؤخذ منهم شیء) ای علی المودة لانهم مسلمون ومثله فی المرتدین (فتح)
و در مبسوط ج ۶ ص ۱۳۵ ط غفاریہ کوئتہ) آورده فان طلب اهل البغی المودة اجیبوا ایها ان
کان خیرا للمسلمین لما ینا انهم قد یحتاجون الی المودة لحفظ قوة انفسهم اذ الم یقووا علی
قتالهم و کما یجوز ذالک فی حق المرتدین یجوز فی حق اهل البغی ولم یؤخذ منهم علیها شی
لانهم مسلمون لا یجوز اخذ الجزیة من المسلمین آه

فائده: تقدیم است و المارة و قضاء بناء بر دلائل سابقه جائز است لکن در وقت مصلحت ذوی الارای و الطر و نیز تبادل مجوسین طلبہ
کرام ہمراہ مخالفین و جنگ بندی در بین طلبہ و مخالفین در کیر جنگ در وقت مصلحت او فائدہ طلبہ کرام جواز دارد) والله اعلم

دحربي يامستامن په پاتي شوي مال بايد څه وشي

پوښتنه: تاريخ ۱۲-۲-۱۳۷۵ د دارالافتاء محترمينو علماء کرامو ته السلام عليكم
ورحمة الله وبركاته وبعده د شوروي اتحاد د بندي پيلوټانو بعضي شخصي سامانونه لکه
توسان يا نور شيان پاته دي چي ددي شيانو په باب سورصليب والا هم پوښتنه کوي موږ ته
معلومات نسته چي ايا دا شيان موږ ورکړو که څه په وکړو په دي باب هيله منديو چي ده
شريعت مقدس په رڼاکي موږ ته فتوي راکي چي موږ ېې دا سامانونه ورکړو که څه په
وکړو - والسلام

(الحاج ملا محمد حسن اخند د جنوبي ولاياتو تنظيمه رئيس)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

که داروسي پيلوټان په امان او اجازه د طالبانو سره داخل شوي وي زموږ دي دارته نوبيا
چي دوي عود وکړ و خپل دار حرب ته او شخصي مالونه او سامانونه يې پاتي شول دا شيان
ددوي دي په حال د ژوند د دوي کسبي او که دوي مړه وي نو بيا هم ددوي د وارث دي
او ددوي خيانت کولو سره لکه دوي چي رباني ته مرمي راوړي وي ددوي دا عهده نه
ماتيږي او امان نه ختميږي البته که داروسي پيلوټان بغير د امان او اجازي
د طالبانو داخل شوي وي زموږ دارته نو بيا دوي او ددوي ټول سامانونه فيي گرځي
د مسلمانانو د پاره - فان رجع الحربي المستامن الى دار الحرب وترك وديعة عند مسلم او ذمي
او ديننا عليهما حل دمه بالعود الى دار الحرب وما كان في ايدي المسلمين او الذميين من ماله فهو باق
على ما كان عليه حرام التناول (الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۲۳۵ ط دار الاشاعة قندهار)

قوله ولوان حرييا دخل دارنا بامان ثم عاد الى دار الحرب وترك وديعة عند مسلم او ذمي او ديننا في
ذمتهم فقد صار دمه مباحا بالعود وما في دار الاسلام من ماله له مادام حيا وان مات فهو لورثته (فتح
القدیر ج ۵ ص ۲۷۲) (اومات فقط) بلا غلبة عليه (فديته وترضه ووديعته لورثته) لان نفسه لم
تصر مغنومة فكذا ماله كما لو ظهر عليه فهرب فماله له (قوله فماله له) وكذا دينه ويلزم من ذلك
انه لو ارسل من يأخذه وجب تسليمه كما لا يخفى (الدر المختار ورد المحتار ج ۳ ص ۲۷۵ ط
رشيديه كوئته) - اودا چي ددوي په خيانت کولو سره ددوي امان نه ختميږي په (رد المحتار
ج ۳ ص ۲۷۳) کي ليکلي دي: وذكر في موضع آخر ان المستامن لو قتل مسلما ولو عمدا وقطع

الطريق او تجسس اخبارنا فبعث بها اليهم اوزنى بمسلمة او ذمية كرها او سرق لا ينقض عهده آه
ملخصا او همداسي ذكرشوي په (الفتاوى السراجية ص ۲۵ ط ايچ ايم سعيد كراچي)
(كنبي هم او كه روسي پيلوتان بغير د امان خخه داخل شوي وي زموږ د ارته موږ وويل
چې د دوي ټول سامانونه فني گرځي په (رد المحتار ج ۳ ص ۲۷۲ ط رشيديه كوټه) كنبي
ليكلي دي: قيد بالمستأمن لانه لو دخل دارنا بلا امان كان ومامعه فيم ولو قال دخلت بامان الا ان
يثبت الخ... او په (فتاوى التاتارخانيه ج ۵ ص ۱۹۰ ط قديمي كتب خانه كراچي) كنبي
ليكلي دي:

اذا دخل الحربى دارنا بغير امان واخذه واحد من المسلمين لا يختص به الاخذ ويكون فينا
لجماعة المسلمين هذا قول ابى حنيفة رحمه الله وفي الخانية يباع ويوضع ثمنه في بيت مال
المسلمين م- وقال ابو يوسف ومحمد هو للاخذ الخ او په (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۰۴) كنبي
ليكلي دي ولوان حرييا دخل دارنا لا سلام بغير امان يصير فيم لجماعة المسلمين حتى لو اسلم
قبل ان يأخذه واحد من المسلمين فانه لا يعتق وهذا عند ابى حنيفة فاما عندهما فيصير ملكا
للاخذ حتى لو اسلم قبل الاخذ يكون حرا او په فتاوى السراجية كنبي ص ۶۵ ط ايچ ايم سعيد
ليكلي دي حربى دخل الينا بغير امان فاخذه رجل منا فهو فيم لعامة المسلمين وقال ابو يوسف
ومحمد رحمهما الله هوللذي اخذه- اود فيم مصرف جميع المسلمين دي يعنى ټول
پكنبي حصه لرلاي شي او امام به يي په خلكو تقسيموي په تكملة د (فتح الملهم ج ۳
ص ۷۸ ط مكتبه دارالعلوم كراتشي) كي ليكلي دي: قال ابن رشد في بداية المجتهد ۱: ۳۸۹
قال قوم: الفئ يصرف لجميع المسلمين الفقير ولغنى ويعطى الامام منه المقاتلة والولاء والحكام
وينفق منه في النوائب التي تنوب المسلمين كبناء القناطر واصلاح المساجد وغير ذلك ولا خمس
في شيء منه وبه قال الجمهور وهو الثابت عن ابى بكر وعمر رضى الله عنهما الخ. والله اعلم

عبدالحکیم عفی الله عنہ

مولوی نور محمد ثاقب

مولوی محمد سلم حقانی مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی عبد الله صاحب
مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی تحریک اسلامی طلباء افغانستان

په بنديانو کارونه کولوڅه حکم دی

پوښتنه کوم اشخاص چې زمونږ سره په محبس کې بنديان دي زمونږ لپاره په هغوی باندې د محبس د یوال جوړول جواز لري که نه اجرة نه ورکوي خودوي ورکوي.

المستفتی مولوی آغالالی

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

د شریعت په مقدس دین کې د بند اصل مقصد دادي چې د بند په وقت کې بندي شخص دخپلو هغه تصرفاتو څخه بندشي څرنگه چې ده مخکې تر بند کول باقی حکومت د بندې څخه د مزدور کار نسي آخستلای مگر که یې په خپله رضا څه خدمت کاوه :

ان الحبس الشرعی فی اصله لیس هو الحبس فی مکان ضیق وانما هو تعویق الشخص ومنعه من التصرف بنفسه سواء اکان فی بیت ام مسجد الخ (الفقه الاسلامی ج ۸ ص ۵۹۶۷ ط رشیدیة) لا ینبغی للمقاضی ان يضرب محبوسا فی دین ولا غیره ولا یصفد ولا یقید ولا یغل ولا یعمد ولا یقیمه فی الشمس (الهنديہ ج ۳ ص ۴۱۴ ط دار الاشاعة قندهار والبزازیة علی هامش الهنديہ ج ۵ ص ۲۲۴ ط دار الاشاعة قندهار ورد المحتار ج ۴ ص ۳۴۹ ط رشیدیہ کوئته) وفي كفالة الاصل لا يضرب المديون ولا يؤاجر (خلاصة الفتاوى ج ۴ ص ۴۵ ط رشیدیہ کوئته) والبحر الرائق ج ۶ ص ۴۷۶ ط رشیدیہ کوئته

مولوی احمد نوري عفی عنہ
مولوی محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
مولوی محمد شویو موثرانو حکم

مولوی احمد نوري عفی عنہ ۱۹-۶-۱۳۷۶ مولوی ذمہد احماني مولوی محمود میوند وال مولوی
مفتی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
له هزارگانو څخه نیول شویو موثرانو حکم
پوښتنه : د هزارگانو موثران چې مونږ نیولی دي دهغوی استعمال مونږ ته جائز دی کنه؟
(المستفتی مولوی آغالالی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

هزاره گان ۲ قسمه دی اول هغه هزاره گان چې د طالبانو سره جنگ او مقابلې کوی د هغو حکم د باغیانو دی یعنی د هغو سره که د بیت المال شی و نیول شی هغه به بیت المال ته تسلیم شی او که د هغو شخصی ملکیت و نیول شی هغه حکومت بنا بر ضرورت استعمالو لای شی ورنه ورته ساتی به ئې کوم وخت چې دوی تسلیم شی بیرته به هغه ورته و سپارل شی دوهم هغه هزاره گان دی چې هغه یاد هغو موثران یا نور اموال شخصیه و نیول شی د هغو حکم داسی دی لکه د نورو اشخاصو د اموالو -

واما اموالهم فيحبسها عنهم الامام الى ان يزول بغيبهم فاذا زال ردها اليهم لان اموالهم لا تحتل التملك بالاستيلاء لكونهم مسلمين (الفقه الاسلامي ج ۷ ص ۵۴۸۱ ط رشيديه) وما اصاب المسلمون منهم من كراع او سلاح و ليس لهم اليه حاجة قال اما الكراع فيباع ويحبس الثمن ... حتى يتفرق جمعهم فيرد ذلك على صاحبه (المبسوط ج ۶ ص ۱۳۵ ط غفاريه كوثته) ولا يؤخذ مال على سبيل التملك بطريق الاغتنام ... فان التملك بالقهر ينخص بمحل ليس فيه عصمة الاحراز بدار الاسلام (المبسوط ج ۶ ص ۱۳۵ ط غفاريه كوثته) والله اعلم وعلمه احكم

مولوي احمد نوري

مولوي محمد يوسف

مولوي احمد نوري مني مز مولوي محمود ميوندوال مولوي مفتي نور محمد ثاقب رئيس عمومي دارالافتاء مركزي دولت اسلامي علماء افغانستان

څوک چې د اسلامي تحریک په مقابل تبلیغات کوی

پوښتنه: که یو څوک د اسلامي تحریک په مقابل کې مخالف تبلیغات وکړي ولوکه هر څوک وی د دغسې چا سره څرنگه عمل باید وشي
(المستفتی: د تحقیق مدیریت د استخباراتو څانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

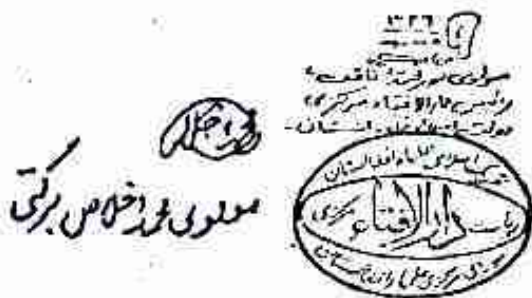
الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دغه سړی چې پر خلاف د اسلامي دلی تبلیغات کوی او خلق و فاسدی لاری ته را بولی او جاسوسی کوی اول

دی تعزیر پہ وھل اوپہ بندور کری چہی تائب شی کہ ٹہی دغہ عمل ترتوبی وروستہ ییا ییا مکرر کاوہ اوپہ وھلو او بند ٹہی نہ پربینودی نوئی قتل جائز دی۔

وقال الداودی الجاسوس يقتل وانما نفى القتل عن حاطب لما علم النبي صلى الله عليه وسلم منه ولكن مذهب الشافعي وطائفة رحمهم الله تعالى ان الجاسوس المسلم يعزر ولا يجوز قتله وان كان فاهيئة عفى عنه لهذا الحديث وعن ابي حنيفة والاوزاعي رحمهما الله تعالى يوجع عقوبة ويطال حبسه الخ (عمدة القاري ۱۴ ص ۳۵۶ ط رشيديه كوثه) وفي المجتبى الاصل ان كل شخص رأى مسلماً يزن ان يحل له قتله وانما يمتنع خوفاً من ان لا يصلح له زني) وعلى هذا القياس المكابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المكس وجميع الظلمة بادنئ شيء له قيمة) وجميع الكبار والاعونة والسعاة يباح قتل الكل ويثاب قاتلهم آه وافتي الناصحي بوجوب قتل كل مؤذآه (الدر المختار على هامش الطحطاوى ج ۲ ص ۴۱۱ ط دار المعرفة بيروت) (قوله يباح قتل الكل) اى تعزير ان لم ينز جروا كما افاده صدر كلامه (الطحطاوى على الدر ج ۲ ص ۴۱۱ ط دار المعرفة بيروت) ومن لم يندفع فسادہ فی الارض الا بالقتل قتل مثل المفرق لجماعة المسلمين والداعى الى البدع فى الدين الخ ثم قال والخلاصة انه يجوز القتل سياسة لمعتادى الاجرام ومدمنى الخمر ودعاة الفساد ومجرمى امن الدولة ونحوهم (الفقه الاسلامى ج ۷ ص ۵۵۹۴)

سوال: جو مسلمان کافر حکومت کا جاسوس بن کر مسلمانوں کے خفیہ راز اسرک بھنجائے یا حکومت کافرہ کے تعاون سے وہاں کے مسلمانوں کو ستائے اور ان کے فوج کو ظلم پر آمادہ کرے ایسے مسلمان کا شرعی حکم کیا ہے؟ اس کا قتل کرنا جائز ہے یا نہیں بیٹو! جواب: باسم ملہم الصواب اگر بدون قتل کوئی تدبیر اسکی فھمائش کے لئے کار کر سوتا ہے قتل کرنا جائز ہے (*) قال الامام القرطبي رحمه الله تعالى فان كان الجاسوس كافرا افتال الاوزاعي رحمه الله تعالى يكون نقضا لعهدہ وقال اصعب الجاسوس الحربى يقتل والجاسوس المسلم والذمى يعاقبان الا ان تظاهرا على الاسلام فيقتلان الخ (احكام القرآن للقرطبي ج ۱۸ ص ۵۳) احسن الفتاوى ج ۶ ص ۲۹

عبدالحق عظیمی

عبدالحق عظیمی

مولانا عبدالحق عظیمی عنہ مولانا محمد اعجاز برکتی مولانا محمد امجد الحسنانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

(*) اکوم مسلمان چہی دکفارو جاسوس شی دمسلمانانو پتہ رازونہ هغوی ته وررسوی یاد کافر حکومت پہ مرستہ دھغه خای مسلمانان زوروی اود هغوی فوخ پر ظلم راپاروی دداسی مسلمان شرعی حکم خہ دی دده وژل روادی او که تد؟ بیٹواتو جرو۔
الجواب: باسم ملہم الصواب کہ ییلہ وژلو کوم تدبیر دده دیوہ کولو لپارہ مؤثر نہ وی نو دده وژل جائز دی۔

کتاب اللقطه

به ریاست حج و اوقاف و کی له حاجیانو پاتی شوی آب زمزم اوجائی نماز و خه حکم دی

پوښتنه :- محترم جناب منول ریاست دارالافتاء ولایت قندهار استقامت می کردو اینک در سال قبل در موسم حج از مکتب ادعاج خارجی مثلاً اندونزی و افغانستان یکمقدار آب زمزم و جای نماز قایلین دی کر چیزهای معمولی بریاست حج و اوقاف ولایت قندهار مانده است که صاحبش تا امروز پیدا شده است اکنون استقامت می کردو از مقام عالی درباره چه تقسیم بکیریم و حی باید شود و السلام -

(المستفتی مسئول ریاست حج و اوقاف ولایت قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

هر هغه اشیاء چې پیدائی کړی یو څوک هغه دوه نوعی دی ۱ هغه اشیاء دی چې مالک ئې طلب نکوی (۱) لکه نواة (۲) قشر الرمان (۳) بطیخ او دغه اشیاء هم پیداسی په مواضع متفرقه کی نود دغه پید اکونکی ته داشته چې وایی خلی او نفع پروا خلی ۲ نوع هغه اشیاء دی چې مالک ئې طلب کوی (۱) لکه نقدین (۲) او عروض نو آخذی واخلی دغه اشیاء او حفاظت دی وکړی تر هغه وخت چې مالک ئې پید اکیري او قشور او نواة چې مجتمع وی همدغه نوع څخه دی اوس چې مالک پیدانشی پس د تعریف او اعلان څخه مسئله داده چې افضل دپاره وپید اکونکی دلقطی داده چې امام ته به ئې ورکړی او بیا چې امام ته ئې ورکړه نو امام بیا مخیر دی که ئې قبلوی او که ئې نه قبلوی او که ئې قبوله کړه نو بیا د لره خیار دی که ئې فقیرانولره ورکوی او که ئې قرض ورکوی یو ماره سړی لره لکه په (الفتاوی البرازیة بهامش الفتاوی الهندیة ج ۶ ص ۲۱۹ ط دارالاشاعة قندهار) کی لیکلی دی:

ثم ما يجده نوعان نوع لا يطلبه مالكة كالنواة وقشر الرمان والبطيخ في مواضع متفرقة له ان يأخذ وينتفع بها ولكن لا يصير ملكا لاحد ولو وجدها مالكة في يده له اخذها الا اذا كان قال حالة الرمي من اخذه فهو له لقوم معلومين ولم يذ كر السر خسي رحمه الله تعالى هذا التفصيل وكذا الحكم في التقاط السنابل بعد جمع غيره يعد دناءة وقال بعض المشايخ ليس للرامي اخذها وان لم يقل وقت الالتقاء من اخذه فهو له لمعلومين ونوع يطلبه مالكة كالنقدین والعروض ونحوها فياً خذه ويحفظه الى ان يوجد صاحبه والقشور والنواة المجتمعة من هذا النوع الخ.....

او همدارنگه په (الفتاوی التاتارخانية ج ۵ ص ۵۸۵) کښی لیکلی دی:

نوع منه يعلم ان صاحبه يطلبه كالذهب والفضة وسائر العروض واشباهها وفي هذا الوجه له ان يأخذها ويحفظها ويعرفها حتى يوصلها الى صاحبها الخ وفي الذخيرة وفي السير الكبير يقول الافضل لمن وجد لقطة ان يدفعها الى الامام ثم اذا دفعها الى الامام كان للامام الخيار ان شاء قبل منه وان شاء لم يقبل فان قبل فهو بالخيار ان شاء صدقها على الفقراء وان شاء اقرضها من رجل موثوق ملئ الخ (الفتاوى التاتارخانية ج ٥ ص ٣٩٧ ط قديمي كتب خانه كراچي) والله سبحانه وتعالى اعلم (العبد الاحقر مولوى ندامحمد الحقاني)

کوم مالونه چي ونيول شي او مالکان بي معلوم نه وي

پوښتنه : ددار الافتاء محترم علماء کراموته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته څرنگه چي عبد الخالق خان چي پيش په پاکستان کي وظيفه اجراء کوله دقنصل گري تقريباً دري کاله ترمخ دحاجيانو څخه څه اندازه روپي اخيستي وي او بيرته خپل مالکانوته نه دي ورکړه شوي او فعلاً ئي مالکان معلوميدل امکان نه لري نو په دغه روپوکه دتعليم وتريه دپاره کتابونه رانيول شي څرنگه به وي او مشر ملا صاحب (امير المؤمنين) هم اجازه کړي ده او که نه وي نو څه بايد په وکړه شي - والسلام

(الحاج ملا عبد الجليل آخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

دغه روپي چي عبد الخالق دحاجيانو څخه اخستي دي او فعلاً بي مالکان معلوميدل امکان نه لري دقسم څخه دهغه اموالودي چي مالکان لري خو معلوم نه وي لکه دهغه اموال چي قطاع الطريق سره ونيول شي يا نور اموال ضائعة ددغه قسم اموالو حکم دادی چي وروسته ترعدم دطمع دپيدا کيدلو څخه دمالک داييت المال ته سپارل کيږي مصرف ددغه قسم داييت المال نفقه دمريضانو او عاجزانو چي داسي څوک ورله نه وي چي ددوي نفقه پر لازم وي هم دغه ښه دوا ددغه مريضانو ئي مصرف ده په کتاب الخراج کښي دامام ابو يوسف رحمه الله تعالى (ص ١٨٢) کي راغلي دي:

قال ابو يوسف واما ما سألت عنه يا امير المؤمنين مما يصيبه ولا تك في الا مصار مع اللصوص اذا اخذوا من المال والمتاع والسلاح وغير ذلك فما أصبت معهم من شيء فتقدم الى ولاتك في ان يصير الى رجل من اهل الامانة والصلاح فيصيره في موضع حريز فان جاء له طالب واقام بذلك

بينه شهود الالباس بهم قوما من اهل التجارة معروفين رد عليه متاعه واشهد عليه وضمنه المتاع اوقيمة ان جاء مستحق له وان لم يأت له طالب بيع المتاع والسلاح وصير ثمنه والمال الذي اصيب معهم الى بيت المال فان هذا وشبهه مما يذهب به الولاية ولا يحل لهم ولا يسمعهم الا ان يرفعوه اليك آه به (الفقه الاسلامي كى ج ۵ ص ۵۲۳) كى راغلى دى النوع الثالث الاموال التى تؤول ملكيتها للدولة من الافراد اويكون للدولة عليها الولاية فالاولى مثل مايؤول الى بيت المال كالاموال الضائعة او التى لا وارث من لا وارث لها لان بيت المال وارث له... آه

به تقريرات الرافعى در المحتار ج ۱۳۹ ط رشيديه كوئته كبنى تفسير داموال ضائعه به دى عبارت شوى دى اى التى لها مستحق لكنه غير معلوم آه او هم نهي هلته تركه دميت چي وارث نه لري داموال ضائعه ثخه مگر حولى ده او به الفتاوى الهندية ج ۱ ص ۱۹۱ ط دار الاشاعة قندهار) كبنى راغلى دى به بيان ديوت دييت المال كبنى :

والرابع اللقطات هكذا فى محيط السرخسى وما اخذ من تركه الميت الذى مات ولم يترك وارثا او ترك زوجا او زوجة وهذا النوع يصرف الى نفقة المرضى وادويتهم وهم فقراء والى كفن الموتى الذين لا مال لهم والى اللقيط وعقل جانيته والى نفقة من هو عاجز عن الكسب وليس له من تجب عليه نفقته وما اشبه ذلك كذا فى شرح الطحاوى... آه والله تعالى اعلم

عبدالحکیم عفی عنہ

احمد نوری

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولوی زمان شاہ مولوی محمد اخلاص برکتی
مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

کتاب الشریکة

دیلاریه ژوند کی دخپل کسب کونکو زامنو گټه دجاده

پوښتنه: بیا سمه تعالی و به نستعین محترمینو د دارالافتاء اساتذو ته لومړی تحیه سلام وړاندی کړی السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته و بعد محترمینو اساتذو ژره عبد الحبيب دمستوفیت مسئول دیوی مسئلی پوښتنه په لاندی ډول کوم مثلاً دیوسړی ۶ زامن وی او غټان شی پلارنې مسکین وی شی نه لری اوزامن نې څه اندازه دنیا کسب کړی بیا یو د زامنو وفات شی ترکه جوړه نشی او مال ډیر لږ کسب سوی وی تقریباً (۱۰) کاله پس پاته ۵ ډیر مال وگټی او یو د دغه پنځو څخه وفات شی تقسیم خو په منع دورونو کی نه وی سوی اوس ځان پوه کړم چې پلارنې یو حصه د حق پیدا کوی په ترکه دمیت زوی کښی اویا مال دیلار بلل کړی

(مستفتی عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب وسنه الصدق والصواب

مسئله داده چې په مذکوره صورت کی دمستفتی پلار دخپل دغه میت زوی په متروکه کی چې د هغه دخپل ځان کسب و وحق دمیراث لری او کل مال دیلار حق نه کړی په الفتاوی تنقیح الحامدیة کی لیکلی دی:

واما قول علماء ناب وابن یکتسبان فی صنعة واحدة ولم یکن لهما شیء ثم اجتمع لهما مال یكون كله للاب اذا كان الابن فی عیاله فهو مشروط كما یعلم من عباراتهم بشروط منها اتحاد الصنعة وعدم مال سابق لهما وكون الابن فی عیال اییه فاذا عدم واحد منها لایكون کسب الابن للاب الخ والله اعلم بالصواب الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۱۷ ط مکتبه حبیبیه کوئته

مولوی احمد نوری ضی عن

دنورو وارانو بی اجازی په مشترکه ځمکه کی نهالان ایښودل

پوښتنه: محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد: موږ موروثي ځمکه چې راپاتی ده پر هغه موږ آبادی کړی او نهالان مو پکښی ایښی دی نو اوس زموږ عمه یعنی دیلار خور په دی آبادی او نهالانو کښی چې موږ پخپله کښینول حق لری که

يا هيله ده چې شرعى لارښونه راته وکړئ. والسلام

(مستفتي ملايار محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

مخکه چې ميراث پاته شى د خپلو شريکانو چې ورته دى مشترک بلل کيږي اوس که چيري تصرف ځينو شريکانو وکړي که چيري په اجازه دنور شريکانو و و صحيح دى او کچيري په اجازه دنور شريکانو و و تصرف ټي روانه دى او هغه خونى اودرختي چې بيله اجازي د شريکانو جوړي شوى دى حکم دارنگه دى د تقسيم اودويش وروسته که چيري په حصه کي دخپل ځان ټي شوه خود ده ده اود ځان ملک ټي دى او که چيري دبل شريک په خواه او طرف کي شوه خپل د بنا دنريدو لو حق لري هکذا فى الکاملية ص ۵۰ ط حقانيه پشاور -

سئلت فيمن بنى فى ارض مشتركة بينه وبين آخر بغير اذن شريكه فهل يكون مابناه ملكا له فله هدمه والانتفاع بانقاضه فالجواب نعم كما فى الفتاوى تنقيح الحامدية واذابنى فى الارض المشتركة بغير اذن الشريك له ان ينقض بناءه وهكذا فى الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۱ ص ۱۰۰ ط مكتبه حبيبه (سئل فى دار مشتركة بين جماعة بنى فيها بعضهم بناء لانفسهم آه الجواب حيث كانت قابلة للقسمة وينتفع كل بنصيبه بعد القسمة فلبقية الشركاء ذالك ثم البناء حيث كان بدون اذنهم ان وقع فى نصيب الباقيين بعد قسمة الدار فيها ونعمت والاهدم البناء كمافى التنوير وغيره والله سبحانه وتعالى اعلم

مولوى احمد نوري محضى عن مولوى محمود ميموند وال

مولوى نور محمد ثاقب ريس دار الافتاء مركزى امارت اسلامى افغانستان

ځيني وړتيا که مشترک ځمکه خرڅه کړي نور وارثان ټوله راگرځولای شي که خپل حق پوښتنه : محترم عاليقدر دکندهار ولايت ددارالافتاء درياست مقام السلام عليكم ورحمة الله وبرکاته محترما په ډير احترام سره خپله موضوع داسي روښانه کوو چې ۳ کاله دمخه

موږ يو دكان چې په هرات بازار كې ۱ - ناحيه مربوط موقعيت لري د حاجي محمد اسلم دورثي څخه رانيولى دى چې عبارت دى د گلالى ظاهر جان محمد هاشم عبدالسلام گل غوتى نامه گل حرمه چې خوندې ئې دى او مور ئې بى بى خاتمو چې ددوى مشترك دكان وو موږ رانيوى په حضور د شاهدانو چې موږ ئې څلورم خريداران يو چې دا ورثي پر خرڅ كړى دى اوس ددوى دوو ۲ نور وروڼو مخالفت كړى دى چې موږ حقوق لرو په دى دكان كې ستاسو محترم مقام څخه هيله كوو چې د شريعت مطابق موږ ته فتوى راكړى مهرباني به مووى ومن الله التوفيق

(المستفتى حاجي عبد الله ولد محمد سرور)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

الجواب باسم ملهم الصواب

په مذکور صورت كې دورته و څخه كو مو اشخاصو (چې عبارت د مور خوندو او څلورو وروڼو څخه دى) چې مو روڼه دكان خرڅ كړي دى بڼه پر تقسيم د ميراث د مسئلې ددوى په حصه كې بيع صحيح او نافذه ده او كو مو اشخاصو چې (عبارت د نورو دوو وروڼو څخه دى) اجازه نه وه كړى د بيع څخه مخكې د مور څلورو وروڼو دوو خوندو سره شريكان وه اوس د مشتري سره شريكان دى ټوله دكان دخپلې حصې پر بنياد نشي راگرزولاي ځكه چې د خرڅونكو له طرفه ملكيت و مشتري ته نقل شوي دى او يو شريك د بل شريك بيله اجازې څخه خپله حصه پر اجنبى خرڅولاي شي اوس دكان چې هر څه قيمت لري هغه به دورته وو پر حصو باندي تقسيم شي دغه دوه وروڼه چې دعوي كوى دوى دخپلې حصې حقداره دى:

اذاباع الرجل مال الغير عندنا يتوقف البيع على اجازة المالك (الهندية ج ۳ ص ۱۵۲ ط دار الاشاعة قندهار) لايجوز تصرف احد الورثة فى مال الاخر لانه اجنبى (الفقه الاسلامى ج ۵ ص ۳۴۹۳ ط رشيديه كوته) بيع الفضولى موقوف على اجازة المالك الفقه الاسلامى ج ۴ ص ۳۷۲ (المادة ۱۰۸۸) الشريك مخيران شاء باع حصته من شريكه وان شاء باعها من اجنبى بدون اذن شريكه (شرح المجلة سليم باز ص ۶۰۸ ط حنفيه كوته)

دميراث د تقسيم صورت يي داسى دى اصل مسئله د ۸ څخه ده او تصحيح يي د ۱۱۲ څخه

کیرپی په ۱۱۲ کی ثمن دموردی چې ۱۴ دی باقی للذکر مثل حظ الاثین خوندوته ۷-۷-
رسیپی او ورونوته ۱۴-۱۴ رسیپی.

والثالث ان لاتكون بين سهامهم ورموسهم موافقة فيضرب كل عدد رؤس من انكسرت عليهم
السهم في اصل المسئلة سراجی ۲۲ ط حافظ کتب خانه کوته

۱۱۲

مسئله ۸

زوجہ	بنت	بنت	۷	ابن	ابن	ابن	ابن	ابن	یت
۱			۹۸						
۱۴	۷	۷	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴

والله اعلم بالصواب

مولوی عبدالحکیم مبنی اللہ عنہ مولوی احمد نوری مبنی عنہ مولوی محمود میوندوال

مولوی مفتی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی امدت اسلامی افغانستان

مشترک مال رانیول یا خرخول

پوښتنه داده چې که یوسری مشترک مال خرخ کړی اویائی رانیسی او خبرهم وی بغیرد
شریک له اجازت اورضائیت خخه نوداسی سودافاسده ده او که یا ؟
(مستفتیه بی بی روزی گله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کوم شخص چې داسی شی خرخ کړی چې دبل چا حق پکښی کی وی نودغه خرخوونکی
شخص پنخپله حصه کی اصل دی دده په خپله حصه کی یی بیعه صحیح ده اودشریک په
حصه کی فضولی دی که چیری هغه شریک اجازه وکړی نوپه توله بیعه کی د مشتری
ملکیت ثابتیږی ورنه دشریک حصه به وشریک ته تسلیمیږی نود بیع نفاذ پرا اجازه موقوف
دی :

اذبايع الرجل مال الغير عندنا يتوقف البيع على اجازة المالك ويشترط لصحة الاجازة قيام العا
قدين والمعقود عليه (الهندية ج ۳ ص ۱۵۲ ط دارالاشاعة قندهار) (وقف بيع مال الغير) ای علی

الاجازہ (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۵۲ ط رشیدیہ کوئٹہ) لفظ العقد شرطان ۱ الملك ۲ الا يكون في المبيع حق لغير البائع ان كان في المبيع حق لغير البائع كان العقد موقوفا غير نافذ الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۳۲۷ ط رشیدیہ کوئٹہ) واللہ سبحانہ اعلم

مولوی احمد نوری مہتمم مولوی مفتی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی امدت اسلامی افغانستان

کہ دود شریکان له مشترک مال خخه حج وکری نودریم هم حق دحج لری اوکته

پوښتنه: دري وروړنه په ویش سره ګلدي دپلار میراث ټي هم سته په دي ګلدي ویش کی دود وروړنو حجونه وکړه دهغه خخه وروسته ددوي په مایین کی تقیسم راغلی اوس دغه دریم وروړ په دي ګلدي ویش کی دحج حق لری اوکته نه اوپه وخت دحج کښی دغه یو وروړ اجازه کړي وه چې دوي ولاړشی والسلام-

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

دغه وروړ چې د مال مشترک خخه ټي دحج کولو دپاره نور وروړونو ته اجازه کړی ده په دي صورت کی دي تر خپل حق په خپله تیر سوی دی اوس که دباقي ورثه ووا اجازه وه د مال مشترک خخه حج کولای سی اوکته دورثه ووا اجازه نه ویا د مال مشترک خخه حق دحج نه لري:

الماده (۱۰۷۵) كل من الشركاء في شركة الملك اجنبي في حصة سائر هم فليس احدهم وكيلا عن الاخر ولا يجوز له من ثم ان يتصرف في حصة شريكه بدون اذنه (شرح المجله لسليم باز ص ۶۰۱ ط حنفیه کوئٹہ) واللہ اعلم بالصواب

دمشترک مال بيع بي دشركاء له اجازي خخه ده

پوښتنه: یو سړی مړ سوی دی ۱ بنځه ۵ زامن غټان ۲ لونی غټانی یوزوی صغیر یوه لور صغیره ټوله ۱۰ نفره سوله مړی دخپلی دریمه وصی خپله بنځه کړی ده یو باغ چې مشترک دی ویشل سوی نه دي دورثه ووپه مایین کی دغه مشترک دی ددوی او اکا د زامنو تقسیم

نه دي سوي اود چاحصه نه ده معلومه دغه باغ غتها نوزامنو اواکا زامنو خرڅ کړي دي ييله
اجازي دموراود خونديو اود صغير اود صغيري دغه باغ کوچني او غټ تاکان لري تخمين ۵
مياشتي کيږي چې خرڅ کړي دي موريي چې وصي ده او خوندي او صغير او صغيره ټوله په
ناراضه دي اوس شرعي فتوي غواړي چې ټوله باغ را کرځي او که دريمه دمړي اود مور حق
اود خونديو حق او صغير او صغيره حق راگرزي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون الملك المستعان

دغه باغ چې بعضی شرکاء خرڅ کړي دی بغیر د اجازي دنورو شرکاء یا به مشتری قبض کړی وی یا نه په دواړه صورتونو کی په هغه اندازه چې دناراضه شرکاء حق دی بیع باطله ده خو کومه اندازه چې پاته شوه د باغ په صورت د نه قبض کی مشتری لره اختیار شته چې غواړی یی کی یی بایع ته ورده وی او په صورت کی د قبض به کتل کیږی چې هغه باقی پاته قابل د استفادی دی کنه که وونو هغه د مشتری دی او که نه و نوده لره اختیار دی چې غواړی یی که یی بایع ته ورمستړه وی حاصل دادی چې ټوله باغ نه راگرځی بلکه هغه حصی راگرځی چې اصحاب یی ناراضه وی اود دوی (یعنی خرڅونکو) دخپل حق په باره کی بیع صحیح ده:

ان استحق بعض المعقود عليه قبل القبض ولم يجز المستحق بطل العقد في القدر المستحق الخ
وللمشتري الخيار في الباقي ان شاء رضى به بحصته من الثمن وان شاء رده سواء احدث عيباً في الباقي
ام لا الخ وان كان الاستحقاق بعد قبض البعض دون البعض او بعد قبض الكل بطل البيع في القدر المستحق
ثم ينظر في حالة قبض الكل ان كان استحقاق ما استحق يوجب العيب في الباقي بان كان المعقود عليه
شيئاً واحداً كالدار والسيارة والدابة ونحوها فالمشتري بالخيار في الباقي الخ وان كان استحقاق ما استحق
لا يوجب عيباً في الباقي بان كان المعقود عليه شيئين كالدابتين الخ فانه يلزم المشتري الباقي بحصته من
الثمن لانه لا ضرر في تبعيضه فلم يكن له خيار الرد (الفقه الاسلامي ج ٦ ص ٤٣٩٥ ط رشيديه كوثته)
وكذا في رد المختار ج ٤ ص ٢٢٤

۲۲۶
مجله علمی و ادبی
تأسیس و تدوین: دکتر سید علی حسینی
مجله علمی و ادبی
تأسیس و تدوین: دکتر سید علی حسینی

عن أبي بكر بن عوف، رحمه الله

Handwritten signature

مولوی ذہبہ اسحاقی مولوی محمود میوند وال مولوی احمد نوری ضی منہ مولوی مفتی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

آيا مور مشترک سراى خرخولای شي

پوښتنه : و حضور ته د محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته و بعد هليه كوم چي مونږ ته دارامعلومه كړې چې ديوه وفات شوى شخص په وار ثانوكي مور زوجه كوچنى لور او عيني خور دى آيا يوازى مور كولاى شي چې مشترک سراى خرڅ كړى د باقى ورثاء بى اجازه سره والسلام -

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصديق والصواب

شرکت د شرکاؤ د مال موروث شرکت ملک بلل کیږي او په شرکت ملک کي قانون شرعى دادى چې هر يوله شرکاء څخه د دغه شرکت اجنبى بلل کیږي په منع د تصرف مضرکي په مال دخپل ملگری کي نومورنشى کولای چې دنورو ورثه ووحصى په دغه سراى کي بغیر د اجازت څخه خرڅ کړي صرف خپله حصه خرڅي ولای شي بى د اجازت دنورو څخه (وهی ضربان شرکة ملک وهی ان یملک متعدد) اثنان فاکثر (عینا) او حفظا کثوب هبه الريح فی دارهما فانهما شریکان فی الحفظ قهستانی (اودینا) علی ما هو الحق فلو دفع الخ (بارث اویع او غیرهما) بای سبب کان جبریا او اختیاریا ولو متعاقبا کما لو اشترى شیئا ثم اشرك فيه آخر منیة (کل) من شرکاء الملک (اجنبی فی) الامتناع عن تصرف مضر فی (مال صاحبه) لعدم تضمنها الوكالة (فصح له بیع حصته ولو من غیر شریک بلا اذن الا فی صورة الخلط) الخ (الدرا المختار علی هامش حاشیة الطحطاوی ج ۲ ص ۵۱۱ ط دارالمعرفة بیروت) وایضاً فی الفتاوی الکاملیة ص ۴۹ ط حقانیه پشاور والله اعلم بالصواب

مولانا محمد اکرم

مولانا محمد اکرم

مولانا عبدالحکیم منی الله عزوجل مولانا محمد احمدي مولانا محمود میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی طالبان افغانستان

یو وارث که خپل موروثی دکان به دعوی وگتې نو نور حق پکې لری

پوښتنه : که یوله ورثاؤ څخه پر خپل موروثی دکان دیو اجنبی سړی سره دعوی وکړي اوله اجنبی څخه وگتې او مصرف د دعوی له مشترک مال څخه وکړي اوس دغه گتېل شوی دکان مشترک د ټولو ورثاؤ دی او که تنها د دعوی کونکي؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه دکان مشترک دی دتولو ورثاؤ ترمنځ ځکه چې په دې ځای کې وارث په عوض د مورث دی او حکم د وارث لپاره یا پروارث باندې بعینه حکم دی پر مورث باندې؛
 احد الورثة يصلح خصما عن المورث فيما له وعليه ويظهر ذلك في حق الكل الا ان له قبض حصته فقط اذا ثبت حق الكل وانما يثبت لو ادعاه وقضى به اموالو ادعى حصته فقط وقضى بها فلا يثبت حق الباقيين (جامع الفصولين ج ۲ ص ۲۵)

مولوی محمد امجد الحقانی مولوی محمود میوندوال

په مشترک کو پیسورانیول شوی ځمکه د چاق کپړی

پوښتنه: یوه سړی د پلار تر مرګ وروسته په مشترک مال ځمکه رانیوله او قباله یې پر خپل نامه ولیکله او پیسې یې له مشترک مال څخه ورکړې د تقسیم پروخت آیادغه رانیول شوی ځمکه درانیو نکی ده او که دتولو ورثاؤ مشترک ده او که قیمت د مځکې له شخصې پیسو څخه ورکړی بیا دغه رانیول شوی ځمکه د چاده ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

که مشتری په وقت کې درانیولو د دغه مځکې نسبت و ځان ته وکړې چې زه یې رانیسم یا یې مطلق وویل یعنی نسبت یې وورته ووته نه وکړې نو دغه مځکه یوازې د مشتری ده مشترک نه ده او که یې داسې وویل چې زه یې دتولو ورثه د پاره رانیسم او بايع وویل چې زه یې دهغو د پاره درباندي خرڅوم نو بیا د ورثه د اجازه غواړې که دهغو خوښه سوه نود تولو مشترک ده او که یې نه سوه خوښه یوازې دده ده ځکه ورثه ټول یو د بل په مال کې فضولی گرځي او شراء د فضولی دغه حکم لري چې تیرسو او قباله پر خپل نامه جوړول حجة نه دی:

شركة الاملاک... وهی نوعان شركة اختيار وشركة جبر وهی التي تثبت لشخصين فاکثر بغیر فعلهما کان يرث اثنان شيئا فيكون الموروث مشتركا بينهما شركة ملك وحكم هذه الشركة بنوعها هوان كل واحد من الشريكين كانه اجنبي في نصيب صاحبه فلا يجوز له التصرف فيه بغیر انه اذا ولاية لاحد هما في نصيب الاخر (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۸۷۷ ط رشيديه كوئته هكذافي بدائع الصنائع ج ۶ ص ۶۵ ط ايچ ايم سعيد كراچي) وكل اجنبي في قسط صاحبه تبين

الحقائق ج ۴ ص ۲۳۵ ط ایچ ایم سعید) واما حکم شراء الفضولی فجملته الکلام فيه فان... اضافة الى نفسه کان المشتري له سواء وجدت الاجازة من الذی اشتری له اولم توجد... وان اضاف العقد الى الذی اشتری له بان قال الفضولی للبائع اوقال البائع... بعت هذا العبد من فلان بكذا وقبل المشتري الشراء منه لاجل فلان فانه يتوقف على اجازة المشتري له

(بدائع الصنائع ج ۵ ص ۱۵۰ ط ایچ ایم سعید کراچی)

او که یو طرف نسبة و مشتری ته و کړی اوبل طرف یی ونکړي هم یوازې د مشتری گرځی
مخکه چې نسبة په طرفینو کی غوړی:

اوقال البائع للفضولی بعت منك هذا العبد بكذا لفلان فقال اشتریت لا يتوقف وينفذ الشراء عليه لانه لم توجد الاضافة الى فلان في الايجاب والقبول وانما وجدت في احدهما واحدهما شطر العقد فلا يتوقف لما ذكرنا (بدائع الصنائع ج ۵ ص ۱۵۰ ط ایچ ایم سعید کراچی)

يادونه:- که چيری دغه رانيوونکی درانيوولو ترمنځه اجازه دنورو ورثه څخه اخيستی وه نودغه مخکه مشترکه ده او که يی دهغوبی اجازی رانيولی وه نو هغه دی چې حکم يی تیر شو او یوازې دا خبره چې د مشترک مال څخه يی پیسی ورکړی دی ددی حجة نه گرځی چې مخکه دی مشترکه شی بلکه یوازې دهغه مصرف سوی مال ضمان پرده دی فقط وما اشتراه احدهم لنفسه يکون له ويضمن حصة شركائه من ثمنه اذادفعه من المال المشترك (الفتاوی الکاملية ص ۵۰ ط مکتبه حقانيه پشاور)

مولوی محمود میوندوال مولوی ندامحمد الحقانی

که دځمکي رانيونکي يووی اوقباله دټولو وروڼو پر نامه وی نو د شراکت په باب څه حکم لری
پوښتنه: که یوله وروڼو مخکه په قیمت رانیسی اوقباله دټولو وروڼو پر نامه واخلي آیا دغه ځمکه مشترکه ده که یواځی درانيونکی ده

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

که دغه رانيوونکی دهغه نورو په وکاله یا په اجازه دغه مخکه رانیسی نو مشترکه گرځی او که يی دهغوبی اجازی دځان دپاره رانیسی یوازې دده گرځی او که يی دهغوبی اجازی دهغودپاره رانیسی نو بیا هغه تفصیل پکښی دي لکه دځمکی سوال په جواب کی چې تیر سو -
وما اشتراه احدهم لنفسه يکون له ويضمن حصة شركائه من ثمنه اذادفعه من المال المشترك

الفتاویٰ الکاملیہ ص ۵۰ ط مکتبہ حقانیہ پشاور)۔ مولوی نذیر احمد اتحافی مولوی محمود مسعود وال

که له مشترکي څمکي څخه هر ورور څه برخه څرخه کړي نو

پوښتنه: که له وروڼو څخه هریو د هغی مځکی څخه چي رانیولی او قباله پر خپل نامه لری څه قدر ځمکه خرڅه کړی دغه بیع صحیح ده او کنه که صحی شی نو دغه د ځمکی قیمت مشترک دی او کنه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

که دغه مخکه درانیولو په وقت کی مشترکه گرځیدلی وی نو هر ورور خپله حصه خرڅولای
سی اوقیمت یی دده کیږی اود ورونو په حق کی فضولی گرځی چې تفصیل یی دڅلورم
سوال په جواب کی تیر سو او که درانیولو په وقت کی یوه ورور یوازی دخپل ځان دپاره
رانیولی وه نو هغه نور ورونه ټوله فضولی بلل کیږی اوقیمت هم یوازی دهغه یوه و
رور کیږی:

فكل اجنبی فی مال صاحبه فصیح له بیع حصته ولو من غیر شریکه (الفتاویٰ الکامله ص ۲۹ ط حقایق بنار)

مولوی نذیر احمد الحثانی مولوی محمود مسونڈ وال

ٻه گدوئيش ڪي رانيول شوي يا خرڇه ڪرل شوي ڇمڪه يا قيمت دتقسيم پر مهال دڇاڪيري

پوښتنه: په ګډ ویش کې یوه ورور ځمکه رانیولی او بل مځکه خرڅه کړې وی د تقسیم پر وخت د نوموړو مځکو قیمت او مصرف د وروڼو ترمنځ په څه ډول تقسیمېږي آیا دهغه وخت قیمت به منځ ته راوړي او که د تقسیم دورځي؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه مخکه که یی دنورو په اجازه رانیولی وه نومشترکه گرځی په وقت کی دتقسیم که پخپله دغه مخکه نه تقسیمیدل نو قیمت دتقسیم دورځی معتبردی او که یی دهغوبی اجازی رانیولی وه نوهرڅه قیمت چې یی دمشرک مال څخه اخیستی دی دهغه ضامن دی گته د مخکی یوازی دده ده او دخړخولو په صورت کی هم دوه صورته دی که دغه خړخول دتولو په اجازه وه نو هغه قیمت به ددوی په مایین کی ویشل کیږی او که ددوی بی اجازی خړڅه سوی

وه او متروكة دمورث وه نو په هر خو چې يی خرڅه کړی وه دنورو ورثه وود حصی ضامن دی:
سئلت عن ورثة لهم مال ورنه من مورثهم فعمل فيه احدثهم بدون اذن الباقيين فربح فهل لا يكون
الربح بينه وبين سائر الورثة فالجواب نعم لا يكون لهم فيه حظ (الفتاوى الكاملية ص ۵۳ ط
حقانيه پشاور) ويضمن حصته شركائه من ثمنه اذا دفعه من المال المشترك (الفتاوى الكاملية
ص ۵۰) ولما باعه وسلمه للمشتري بلا اذن شريكه او وهبه وسلمه كذلك وهو ظاهر متعدد فيضمن
والله اعلم (الفتاوى الخيرية ج ۱ ص ۱۱۱)

مولانا محمود ميوند وال مولانا محمد احتشاني

کتاب الوقف

وقف شوی سرای جي داستفادی وړنه وی څه حکم لری

پوښتنه : محترم ددارالافتاء رئيس صاحب السلام عليكم وبعد زموږ یو سرای دمسجد
دامام لپاره زمانیکه وقف کړیدی اوس فعلاً دگذاری څخه وتلی دی اوزه ددغه سرای په
عوض بل سرای په دغه اندازه جوړول غواړم چې دمسجد دپاره شي وقف کړم چې امام
دمسجد پکښی گذاره کوی نوزه ددغه سابقه سرای څخه شخصی استفاده کولای سم کیا؟
(المستفتی الحاج عبدالقاهر خان امیر مخصوص)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

محترمو چې واقف په وخت کی دوقف کیدو دسرای شرط دبدلید ونه وی کړی نو برابره
خبره ده که شي شرط دنه بدلید وویلی وی یا ئې سکوت کړی وی نو اوس دا وقفی سرای په
داسی حال کی وی چې بالکل نفع نه په اخستل کيږی اونه له دغه سرای څخه کوم شي
حاصلیږی چې ددغه سرای موقوفه ترمیم په وشي نو په دغه وقت کی شي تبدیل په بل سرای
یا مخکه سره روادی چې په اذن دقاضی وی چې دی صاحب دعلم او عمل وی اودا تبدیل
هغه وقت جائز دی چې دغه دواړه موقوفه سرايونه په یوه محله کی وی او یا دغه سرای چې
په بدل دهغه بل سرای کی دی دابه په ادونه محله کی نه وی بلکه په اعلی محله کی به وی
او که په ادونه محله کی وونودا تبدیل بیا جائز نه دی:

والثانی ان لا یشرطه سواء شرط عدمه اوسکت لکن صار بحيث لا یتنفع به بالکلیه بان لا یحصل منه شی
اصلاً ولا بقی بمؤتته فهو ایضاً جائز علی الاصح اذا کان باذن القاضی ورأیه المصلحة فیه (ردالمحتار ج ۲)

ص ۴۲۴ ط رشيديه كوئته) والمعتمد انه بلا شرط يجوز للقاضي بشرط ان يخرج عن الانتفاع بالكلية وان لا يكون هناك ريع للوقف يعمر به وان لا يكون البيع بغبن فاحش وشرط في الاسعاف ان يكون المستبدل قاضي الجنة المفسر بذى العلم والعمل لثلايحصل التطرق الى ابطال اوقاف المسلمين كما هو الغالب في زماننا آه ويجب ان يزداد آخر في زماننا وهو ان يستبدل بعقار لا بدراهم ودنانير فانا قد شاهدنا النظار يأكلونها وقل ان يشتري بها بدلا ولم نراحد امن القضاة فتش على ذلك مع كثرة الاستبدال في زماننا آه (و ذكر بعد خمسة اسطر من البيان) وفي القنية مبادلة دار الوقف بدار اخرى انما يجوز اذا كانتا في محلة واحدة او محلة الاخرى خيرا وبالعكس لا يجوز وان كانت المملوكة اكثر مساحة وقيمة واجرة لاحتمال خرابها في ادون المحليتين لدناءتها وقللة الرغبة فيها آه (رد المحتار ج ۳ ص ۴۲۵ ط رشيديه كوئته) والمعتمد انه يجوز للقاضي بشرط ان يخرج عن الانتفاع بالكلية وان لا يكون هناك ريع للوقف يعمر به وان لا يكون البيع بغبن فاحش كذا في البحر الرائق وشرط في الاسعاف ان يكون المستبدل قاضي الجنة المفسر بذى العلم والعمل كذا في النهر الفائق (الفتاوى الهندية ج ۲ ص ۴۰۱) والله اعلم

مولوى احمد نوري عني عن مولوى نذير احمد احتافى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان

عارضى مسجد خه حكم لري

د صحت عامى و محترم رياست ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته د مور او ماشوم كليڼك چې د باقى تعمير كار شروع كړى دى خو خو اطاقونه چې د خليفانو په وخت كى براى نام مسجد سوى و نو د صحت عامى د مقام څخه د اهيله كوو چې تعمير بيرته پر هغه خپل پخوانى حالت جوړسى البته ستاسى د خبر تيا د پاره مو دغه مکتوب درواستوى چې مو پرته لازم هدايت وكړى ومن الله التوفيق پوښتنه : جناب محترم رئيس دار الافتاء مولوى نور محمد ثاقب صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته موضع اصلا په تاسى پورې اړه لري لطفا ځاى د نژدى څخه وگورئ نو خپل نظر د ليك په واسطه د كليڼك و مسئولينو ته خبر ور كړئ په احترام.

(محمد معصوم افغانى د عامى روغتيا مركزى رئيس)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب وهو ملهم الصواب : په عارضى مسجد جوړولو سره هغه ځاى مسجد نه گرځي

اوداداسی وی لکه مسجد دییت (کور) اوپہ اتفاق دامت سرہ مساجدو دیوتو یعنی ہفہ
 خایونہ چہ پہ کورونو کنبی دتنہ دلمانخہ دیارہ جور شوی وی پہ حکم دمسا جد کنبی نہ
 دی دمرکزی دارالافتاء یوہیشت دمور او ماشوم کلینک تہ ورغلی وہ اوپخپلہ ٹی ہفہ اطا
 قونہ ولیدل چہ دخلقیانو پہ وخت کنبی ترینہ برای نام او برای نمایش مسجد جور شوی وہ
 ہلتہ صرف یوہ نیمہ دروازہ بندہ شوی او یوہ نیمہ خلاصہ شوی وہ اونور ہیخ شی
 اثار دمسجد نہ وہ علاوہ پردی داکلینک دزنانہ دہ چہ دمسجد ہیخ ضرورت نشتہ او کہ شوک
 سری لمونخ کوی نودہغوی دیارہ دکلینک ترخنک یوہ لویہ جامع شتہ او بل ہلتہ چہ کوم
 خلک دترمیم پہ کاراختہ ول ہغوی وویل چہ کہ دمسجد ضرورت پینش شی نومونہ ارادہ لرو
 چہ پہ دی لویہ ساحہ دکلینک کنبی ییایو مستقل مسجد جور کرو نولہذا کہ دکلینک تعمیر پہ
 ہفہ پنخوانی حالت باندی جورشی ہیخ مضائقہ اوباک نشتہ: ولو اتخذ فی بیتہ موزعا للصلوة
 فلیس لہ حکم المسجد اصلا (الشرح الكبير للشيخ ابراهيم الحلي ۶۱۴ ط سهيل اکیڈمی لاہور)

عارضی طور ہ مسجد بنائی سے وہ جگہ مسجد ہوگی اور یہ ایسے مسجد ہو جائے گے جسے حدیث میں ہے کہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے حکم فرمایا کہ
 ایسے گروں میں مسجد بنانا مکروہ لکن اتفاق امت جو جگہ گروں کے اندر نماز کے لئے بنائے جاتی ہے وہ احکام مسجد میں نہیں ہوتے لکن
 اہتمام نماز اور پاک وصال وغیرہ ان سے بے حاصل ہو جاتا ہے جب ضرورت نہ ہے کہ مندرم کردی جائے گے (*) وهذا اللذی ذکرناہ
 ملخص مافی الشامی واللہ تعالی اعلم (فتاوی دارالعلوم دیوبند المسمی امداد المفتین ص ۷۷۱)
 اوپہ ردالمحتار دابن عابدین الشامی ج ۳ ص ۴۰۵ ط رشیدیہ کوئٹہ) کی داسی عبارتہ ہم شتہ چہ
 وائی: ولاهل المحلة تحويل باب المسجد خانيه وفي جامع الفتاوى لهم تحويل المسجد الى
 مكان اخر ان تركوه بحيث لا يصلى فيه... الخ

عبدالحق مفتی الدہلوی

محمد رفیع

(*) ترجمہ: پہ عارضی توگہ مسجد جورولو ہفہ خای مسجد نہ گروخی اوداہ داسی مسجدشی لکہ چہ پہ حدیث کی دی چہ
 رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حکم وکری چہ پخپلو کورونو کی مسجد نہ جورکری (مشکوٰۃ) خودامت پہ اتفاق سرہ کوم
 خای چہ پہ کورونو کی دلمانخہ لپارہ جورپری دہفہ احکام دمسجد نہ وی خود دلمانخہ اہتمام اوپاکي اونورلہ دوی خفہ ہم
 حاصلیری کلہ چہ ضرورت نشی پاتی رنگول کیپی (مرتب)

مولانا محمد مسلم حنفی مولانا عبدالحکیم رضی اللہ عنہ مولانا عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی ادارت اسلامی افغانستان

پرمشترکہ محکمہ مسجد جوړول

پوښتنه: و شریف مقام ته درئيس صاحب مقام عالی دارالافتاء ته احترامانه صمیمانه السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاته اما بعد محترم زه نور علی د حاجی عبد الصمد زوی د هلمند ولایت د باغران ولسوالی اوسیدونکی یوه پوښتنه لرم هغه دا چې زموږ د کلی ټول خلک څه اندازه په تشویش کی دی څرنگه چې زموږ مسجد شریف پرمشترکه محکمہ جوړ او بناء دی څه خلق موپه پاکستان کی دی څه خلک موپه شمال یعنی په مزاره شریفه کی محکمې پیدا کړی دی اما اکثریت خلک مودلته دی که وموږ ته یو فتوایی مسئله را کړی چې زموږ لمونځ خوبه په خطر کی نه سوای کیدای زموږ طرف ته که یو رحمتی نظرو کړی عینی مهربانی به دی وی په زیات احترام . (مستفتی نور علی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې پرمشترکه محکمہ باندي تصرف کول د مسجد د بناء بغير درضاء د شریکانو د اصحیح نه دي اودا مسجد شرعی مسجد نه دي اولمونځ پنکبنی مکروه دی لکه په (البحر الرائق ج ۵ ص ۳۲۹ ط رشیدیہ کوئته) کی لیکلی دی: والحاصل ان وقف المشاع مسجد او مقبرة غير جائز مطلقا اتفاقا الخ او همدارنگه په (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۳۶۵) کښی لیکلی دی واتفقا علی عدم جعل المشاع مسجد او مقبرة مطلقا سواء كان مما لا یحتمل القسمة او یحتملها هکذا فی فتح القدير - او همدارنگه په امداد المفتیین ص ۸۱۳ کښی لیکلی دی

یہ جگہ مشرک ہے دونوں بھائیوں کے اولاد میں لھذا کسی ایک شرک کی وقف کرنی سے اور مسجد بنانے سے یہ جگہ مسجد شرعی نہیں ہوتی جب تک تمام شرکاء بعد بلغ ہونے کے اپنے خوشی سے مسجد بنانی کی اجازت نہ دیں اس وقت تک یہ جگہ مسجد شرعی نہیں ہو سکتی (*) لمافی البحر الرائق من الوقف والحاصل ان وقف المشاع مسجد او مقبرة غير جائز مطلقا اتفاقا الخ و هکذا فی کفایت المفتی ج ۷ ص ۵۷ ط دارالاشاعت کراچی) لایجوز التصرف فی مال غیرہ بلا اذنه ولا ولا یتنه الافی مسائل مذکورة فی الاشباه (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۱۴۰ ط رشیدیہ کوئته)

(*) زیارہ: داځای مشترک دی د دارو ورونو په اولاده کي څکه نو د کوم یوه شریک په وقف کولو او مسجد جوړولو داځای شرعی مسجد نه شو ترڅو ټول شریکان وروسته تر بالغیدو پخپله خوښی د مسجد جوړولو اجازه ونکړی تر هغو داځای شرعی مسجد نه گرځي (مرتب)

عبدالحق عزالله سنة ١٤٠٤ هـ
مولوى احمد نوري، مولوى نذير احمد اتحافى، مولوى محمود ميوند وال

دمسجد لپاره وقف شوى خمکي خنجه نوره استفاده کول

پوښتنه : دکندهارولایت ددارالافتاء دمحترم رئیس صاحب حضورته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترمه دلوی ویالی په منطقه کی یوه خالصه مخکه چې اصلا دولتی وه دپخواخنجه دمسجد په نیت پاته سوي ده او ۸ میاشتی کیږي چې پرهمدغه ځای باندی دجماعت لمونځ ادا کیږي فعلازمور دمحل خلک غواړي چې دمسجد تعمیر جوړکړي مگر اوس یوسری پیدا سوي دی دعوي کوی چې دغه مخکه زماده اوزه سرای پر جوړوم اودی هم پخپله اقرار کوی چې مادغه مخکه دمسجد دپاره پری یښی ده اودیوال هم پری راگرخیدلی اوباقاعده محراب هم لری موضوع موستاسی محترم حضورته عرض کړه چې آیا پردغه مخکه چې دمسجد په نیت پاته سوي ده اوهم پردغه مخکه دمسجد په نیت لمنځونه هم فعلا پکښی کیږي پردغه ځای سرای جوړیدای سی اوکیا والسلام .
(المستفتی حاجی مولوی آغاللی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الاستعانة على الصواب

کومه مخکه دیو چا شخصي وی اویایی وقف کړی دمسجد دپاره پس دوقف خنجه ییاد اجائز نه ده چې سواله مسجد خنجه نوره استفاده ځنی وشي بلکه ترقیامت پوري به دامسجد وی اوکه یی نیت ددی کړی وی چې داځای اودغه مخکه به مسجد کوم اوتراوسه یی لاوقف کړی نه وی اویرته ښی دانیت پریښودی وی نودامسجد نه دی نوره استفاده ځنی کیدای شی :

واتفق العلماء فی وقف المساجد انها من باب الاستقاط والعنق لاملک لاحد فیها وان المساجد لله تعالى (الفقه الاسلامی ج ۱۰ ص ۷۶۰۲ ط رشیدیہ کوته) وقف لا یصح الا مؤبدا وتوقیته باطل وهو وقف المسجد والوقف على المسجد وهذا رأی الجمهور غیر المالکیة (الفقه الاسلامی ج ۱۰ ص ۷۶۵۷ ط رشیدیہ کوته) وقال ابو یوسف هو مسجد ابدالی قیام الساعة لا یعود میراثا ولا یجوز نقله ونقل ماله الی مسجد آخر (صفحه ۲۷۳) وبه علم ان الفتوی علی قول محمد فی آلات المسجد وعلی قول ابی یوسف فی تأیید المسجد (شامی جلد ثالث کتاب الوقف ص ۴۰۷ ط رشیدیہ کوته عزیز الفتاوی ص ۵۹۲)

اگر اس زمین کو جو برائے تعمیر مسجد خریدی تھی ابھی وقف نہیں کیا تھا تو اس کو فوخت کر کے دوسری زمین مجھ کے لئے خرید سکتے ہیں
 (*) عزیز الفتاوی ص ۵۴

(*) ترجمہ کہ دغہ حمکہ دم مسجد ودانولولپارہ رانیولی وہ تراوسہ وقف کری نہ وہ نوچی دا خرخہ کری بلہ حمکہ دم مسجد لپارہ
 رانیولی شی۔

او که یو څو عمر په یو ځای کې څوک لمونځ وکړی بغير له دې څخه چې دا ځای د مسجد د پاره وقف شوی وی نو په دې سره دغه ځای حکم د مسجد نه پیدا کوي بلکه شخصی استفاده ترینه کیدلای شي حاصل دا چې د مسجد د پاره وقف کیدل شرط دی:

عارضی طور پر مسجد نیټه د «جکه مسجد نه یوکی» (**/امداد المفتیین ص ۷۷۱)

والله تعالى اعلم

مولوی احمد نوری مفتی مہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی طلباء افغانستان

د خرابه شوی مسجد څه حکم دی

پوښتنه: حضور عالیقدر فضیلت پناه محترم رئیس صاحب مقام عالی دارالافتاء احتراماً السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته البعد یایان الملی قریرہ کاری مربوط ولسوالی دند ولایت قندھار حرکت حاجی شیر علی و د محمد و محمد تاج حضور مروجی برمن میر سامن ایکنه مهرباناً بشتر معلوم است که دولت ولایت قندھار بازر تصادفات تمام خراب و حریق شدة خاندان مردم و مسجد خرابه است اکنون یایان الملی قبلاً د قریرہ مذکوره دو باب مسجد داشتیم اکنون به اتفاق اراء الملی مسجد برای ناز در کجاکه وسعت داشت باشد بناء و اعمار غایم از مقام محترم دارالافتاء استثناء نماییم که دو باب مسجد سابقه که باطل از زمین رفته و خرابه است شریعت خرابه محمدی چه حکم میکنند و برای یایان چه میفرمایند و آنجه امر میفرمایند موجب تعمیل است والسلام.

بسم الله الرحمن الرحيم

بعضون الحک الک العلی الاعلی

محترم مفتی صاحب این باب مسجد که د مورد آن استثناء نمایند تا هر چند که از زمین رفته و خراب و ویران شده باشد حتی که صاف و خالی زمین مانده هم از حکم مسجد خارج و بیرون نه شود تا قیام روز قیامت مسجد میماند بناء بر قول مفتی به از اقوال مجتهدین ما رحمهم الله تعالی و نه هیچ وقت از ان بغير از مسجد کار و کمر صورت بند و نه خرید و فروخت آن جائز است:

ولم یذکر المصنف حکم المسجد بعد خرابه وقد اختلف فيه الشیخان فقال محمد: اذا حارب و لیس

(**) په عارضی توګه مسجد جوړولو دا ځای مسجد نه ګرځي -

له ما يعمر به وقد استغنى الناس عنه لبناء مسجد آخر اولخراب القرية اولم يخرب لكن خربت القرية بنقل اهلها واستغنوا عنه فانه يعود الى ملك الواقف او ورثته وقال ابو يوسف هو مسجد ابدالى قيام الساعة لا يعود ميراثا ولا يجوز نقله وتقل ماله الى مسجد آخر سواء كانوا يصلون فيه اولا وهو الفتوى كذا في الحاوى القدسي وفي المجتبى واكثر المشايخ على قول ابى يوسف ورجح في فتح القدير قول أبى يوسف بانه الاوجه (البحر الرائق ج ۵ ص ۴۲۱ وايضا في ج ۵ ص ۴۲۲ ط رشيديه كوئته) وبه علم ان الفتوى على قول محمد في آلات المسجد وعلى قول ابى يوسف في تايد المسجد الخ (هكذا في ردالمحتار ج ۳ ص ۴۰۶ وهكذا في احسن الفتاوى ج ۶ ص ۴۵۶ في ضمن السؤال والجواب وهكذا في التتار خانية ج ۵ ص ۵۷۴ ط قديمى كتب خانه كراچى) وهكذا في عزيز الفتاوى ص ۲۰۴ في ضمن السؤال والجواب والله تعالى اعلم بالصواب.

مولى محمد يوسف من بركتى

عبدالحق عظمى الله منته

محمد نور محمد

مولوى محمود ميونذوال مولوى محمد احمداختاى مولوى احمد نوري منى عن مولوى منقى نور محمد ثاقب

رئيس عمومى دارالافتاء مركزى ومعين قضايى ستره محكه امارت اسلامى افغانستان

نژدى ويوه مسجدته بل مسجد جوړول

پوښتنه: په يوه كلى كې ديوه شخص لخوا مسجد جوړشوى او نسبت يې ځان ته كوى خو نور مقتديان ورسره مخالفت لري مسجدته نه ورځي آيا مخالفين بل مسجد په نژدى حدودو كې جوړولائى شي يا خير.

(رياست ارشاد و اوقاف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

كه په څه وجه دمقتديانو ترمايين اختلاف پېښ وي نو بايد خلق دا كوشش وكړي چې ماين كى ددوى صلح وكړي او كه صلحي امكان نه درلودى نو بيا داجائز ده چې بل مسجد جوړكړي البته دمسجد جوړول دپاره دفخر او مباهاات او ياد پاره ددى چې دهغه بل مسجد جماعت لېشى او ياپه بل فاسد نيت ثواب خوبالكل نه لري البته په بعض ځايو كى مستلزم دگناه دى او كه يومسجد په دغه سى فاسد نيت جوړشوى هم دغه مسجد داسى حكم لري لكه

په صحيح نيت چې جوړشوی وی احترام يی واجب دی لمونځ پکښی کول دهرچا دپاره
صحيح دی که څه هم دجوړونکي دپاره ثواب نه لری البته اگر مسجد کے نمازوں میں کسی وجہ سے اختلاف ہو
تو بخر تو اس وقت بھی ہے کہ اس میں صلح کی کوشش کی جائے اور ایک ہے مسجد میں سب نماز پڑھیں لیکن اگر یہ صورت نہ ہو سکے تو بخر
دوسری مسجد قرب میں بھی پالیا درست ہے (*) (امداد المفتین ص ۷۶۱) اگرچہ شرعی پہلی مسجد کی جماعت کم کرنے یا محض غرضمندیات
کے لئے دوسری مسجد بنائی گئی تو مانے والوں کو بجائے ثواب کے گناہ ہوگا لیکن جرماسجدی نہیں ہے مگر حال واجب الاحترام اور تمام احکام
میں مسجد کا حکم رکھتی ہیں (**) (امداد المفتین ص ۷۶۵)

مولوی احمد نوری مضمیٰ عن مولوی محمود میوندوال مولوی ذہبہ امتحانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
بسم الله الرحمن الرحيم

په يوه محله يا کلي کې څومره نژدې مسجد جوړيدای شي

پوښتنه: په يوه محله يا کلي کې په څومره اندازه کې مسجد جوړيدای شي. (رياست ارشاد و اوقاف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب په يوه محله کې بايد دونه مسجدونه جوړشي چې په واقع کې ورته دخلقو ضرورت
وی معين اندازه نه لری او که ضرورت شرعی دبل مسجد دپاره نه وی نو جوړول يی مناسب نه دی هکذا فی امداد
المفتين ص ۷۶۶

مولانا احمد نوری مضمیٰ عن مولانا ذہبہ امتحانی مولانا محمود میوندوال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان
بسم الله الرحمن الرحيم

مولانا احمد نوری مضمیٰ عن مولانا ذہبہ امتحانی مولانا محمود میوندوال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

(*) زیاده: څوکه دمسجد دلمونځ کونکو ترمنځ په کومه وجه اختلاف وی نو غوره څوپه دغه وخت همدغه دی چې پخپل مینځ
کې دصلح کوشش وشي او په يوه مسجد کې ټول لمونځونه وکړي څوکه داسی صورت نشي کیدلای نو بیا تر دی بل مسجد
جوړول صحيح دی -

(**) ترجمه: که بیله شرعی وجی دلو مری مسجد دجماعت کمولو یا صرف د فخر او نامه لپاره نور مسجدونه جوړکړی دی نو
و جوړونکو ته به دثواب پرځای گناه وی څو کوم مسجدونه چې جوړشوی دی هغه په هر حال واجب الاحترام او په ټولو احکامو
کې دمسجدونو حکم لری (مرتب)

دمسجد ضرار تعريف

پوښتنه : مسجد ضرار کوم مسجد ته ويل کيږي ؟

(رياست ارشاد و اوقاف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

مسجد ضرار هغه مسجد ته ويل کيږي چې لاندې څلور شيان پکې وي :

۱ د مسلمانانو جماعت ته ضرر رسول

۲ د کفر حمايت کول

۳ په مسلمانانو کې تفريق اچول

۴ د خداي اور رسول په خلاف جنگ کونکو ته کمک ورکول يعينه دامضمون په امداد المفتين ص ۸۰۸ کې ذکر شوی دی والله سبحانه وتعالى اعلم بالصواب.

عبد الرحمن

عبد الرحمن

مولوي احمد نوري محي منزه مولوي محمود ميوندوال مولوي مذهب احمد اخواني مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دمسجد په حريم کي د دکانو جوړولو حکم

پوښتنه : وډير معزز او قدردان مقام ته د دارالافتاء مرکز د کندهار السلام عليكم ورحمة الله وبركاته اما بعد حفظکم الله تعالى محترما د مطلق مسجد او خصوصا دهغه مسجد جامع چې ايريا او حريم يې وډير کم وي چې دهغه مسجد لوازم نسي پکښې تهيه کيدلای مگر په ډير کم او ناقص ډول سره لکه داود سونو دځای او غسل خانې وغيره د دغه مسجد د حريم څه حکم دی خلق چې دغه حريم قبضه کړي او د کانونه ورباندې جوړ کړي لکه څنگه په منځکې رجيم کې د دغه مسجد نيمه حصه قبضه شوی ده او د کانونه يې ورباندې جوړ کړي دی په ملحوظ د بعضو سائطو سره ستاسو د عالي حضور څخه په دی هکله د شرعي فتوی په هيله يو چې د مسلمانانو د پاره د قناعت وړ او دليل وبرهان وگرځي والسلام (مولوي عبد الرحمن مسئول ولسوالی بند کجکی)

پر عید گاہ دیوال را اگر حول او منبر بکسی جوړول څنگه دی

پوښتنه دیوال را اگر حول پر عید گاه او منبر جوړول جائز دی او کنه ؟

(المستفتی الحاج ملا محمد حسن اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

دیوال پر عید گاه جائز دی هم بناء د منبر جائز ده پر راجح قول باندی په فتاوی تاتا رخانیة ج ۲ ص ۷۶ ط قدیمی کتب خانه کراچی) کی راغلی دی :

وامام صلی العید فقد اختلف المشايخ والصحيح ان له حكم المسجد في يوم العيد الى ان يصلي العيد حتى انها لولم تكن الصفوف متصلة جازت صلواتهم ثم اذا صلى العيد خرج عن حكم المسجد حتى لو دخل الناس في الجبابة والمرأة في الحيض في المحوط لا بأس والمراد بالمصلي والجبابة داخل الجدران المبنية لصلوة العيد.... آه

په صلوة مسعودی (ج ۲ ص ۱۸۲) کی راغلی دی :

وغازگاه عید را حکم چیست خواجہ امام زاید فخر الدین گفته است کہ حکم مسجد دارد از برای آنکہ مسجد جای را بگویند کہ ویرا چهار دیوار و دروی حامت گذارند ویرا محراب بود این بر دغازگاه عید موجود است یس حکم مسجد دارد و غ....

په الدر المختار کی راغلی دی :

(ولا بأس باخراج منبر اليها) لكن في الخلاصة لا بأس ببنائه دون اخراجه به رد المختار کی راغلی دی (ج ۱ ص ۶۱۳ ط رشیدیہ) (قوله لكن في الخلاصة... الخ) ومثله في الخانية فانهما قالوا ولا يخرج المنبر الى الجبابة يوم العيد واختلف المشايخ في بنيه في الجبابة الخ (ثم قال) وفي الخلاصة عن خواهر زاده هذا بنو حسن في زماننا وهكذا في البحر الرائق (ج ۲ ص ۲۷۸ ط رشیدیہ کوته) په فتاوی (هندیہ ج ۱ ص ۱۵۰ ط دار الاشاعة قندهار) کسبی راغلی دی ولا يخرج المنبر الى الجبابة يوم العيد واختلف المشايخ في بناء المنبر في الجبابة قال بعضهم لا يكره وقال بعضهم يكره كذا في فتاوی قاضیخان والصحيح انه لا يكره كذا في الغرائب -

معلوی محمد خالص برکتی

عبدالحق مفتی الرحمن

مولوی احمد نورانی

مولوی احمد نورانی مفتی مولوی محمد اخص برکتی مولوی محمد احتشامی فاضل وفاق المدارس مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی

دعید گاه لپاره دسرایونونړولو څه حکم دی

پوښتنه: سرایونه چې خلقو پردښت ځمکه جوړ کړی وی دپاره دعید گاه ئې نړیدل و حکومت ته جائز دی کنه؟

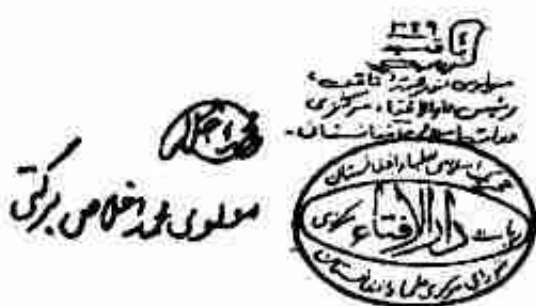
(المستفتی الحاج ملا محمد حسن اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

سرایونه چې پر سرکاری ځمکه جوړ شوی وی که په اجازه د امام وی که څه هم امام متغلب وی جوړه ونکړي مالک دی امام حق دنړید و نه لری او که په اجازه دامام نه وی نو امام لره حق دنړیدو شته ځکه دپاره داحیاء اجازه د امام په نزد دامام ابوحنیفه رحمه الله تعالی شرط ده او که سلطان نه وو نو امیر چې غلبه ئې پریو ځای کړی وی او مستقل وی په حکم کښی او یا خلقو اتفاق پرکړی وی پر منزله دسلطان دی په فتاوی هندیة کی راغلی دی (ج ۵ ص ۳۸۶ ط دارالاشاعة قندهار):

ومن احيا ارضا ميتة بغير اذن الامام لا يملكها في قول ابي حنيفة رحمه الله تعالى الخ وهكذا في قاضيخان ج ۱ ص ۲۷۹ علی هامش الهندية په ردالمحتار کی راغلی دی (ج ۴ ص ۳۴۲ ط رشيدیه کوئته) ثم ان الظاهر ان البلاد التي ليست تحت حكم سلطان بل لهم امير منهم مستقل بالحكم عليهم بالتغلب او باتفاقهم عليه يكون ذلك الامير في حكم السلطان فيصح منه تولية القاضي عليهم والله اعلم

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

مولانا محمد اخص برکتی مولانا احمد نوری محضی عن مولانا محمد احمداختانی مولانا عبدالحکیم محضی عن مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

پرمقبره بناء يا ذراعت گول خه حکم لری

پوښتنه: دکندهار ددارالافتاء محترم مسئول ته السلام عليكم

محترما دمیرویس روغتون په محوطه کی دپخواڅخه یوڅو قبرونه موجود دی او اوس د ۴ موسیسی لخوا په میرویس روغتون دمنطقه پاکی او هموار کاری کار شروع دی نو ددی دپورته قبرونه دشرعی حکم په خاطر می تاسوته خبر درکړه هیله ده چې هدایت وکړی چې نوموړی مقبری همواری کړو که یا؟ والسلام

(دمیرویس روغتون رئیس ملا اکبر شاه اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملک الوهاب

کچیری زمکه وقف شوی و دپاره دمقبرې نوې تحول و بل شی ته جائز نه دی که څه هم مردگان خاوری شی او که زمکه دپاره دمقبرې وقف شوی نه وی نوې تحول و بل شی ته لکه بناء اوزراعت وغیره جائز دی هغه وقت چې مردگان زاره او خاوری شی.

ولولې المیت وصارت را با جاز دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء علیه (تبیین الحقائق ج ۱ ص ۵۸۹ ط ایچ ایم سعید) سئل القاضی الامام شمس الائمة محمود ^{رحمته} عن المقبرة فی القرى اذا ندرست ولم یبق فیها اثر الموتی لا العظم ولا غیره هل یجوز زرعها واستغلالها قال لا ولها حکم المقبرة کذا فی المحيط (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۴۷۰ ط دار الاشاعة قندهار)

قال المصحح تحت هذه العبارة قوله قال لاهذا لا ینافی ما قاله الزیلعی فی باب الجنائز من ان المیت اذا بلی وصارت را با جاز زرعه والبناء علیه آه لان المانع هنا کون المحل موقوفا علی الدفن فلا یجوز استعماله فی غیره فلیتأمل ولیحرر.. آه

دغه مضمون په فتاوی دارالعلوم دیوبند کی هم ذکر شوی دی (ج ۵ ص ۳۷۹)

وقال الزیلعی ولولې المیت وصارت را با جاز دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء علیه... آه قال فی الامدادوینخالقه ما فی التاتار خانیة اذا صار المیت ترابا فی القبر یکره دفن غیره فی قبره لان الحرمة باقیة وان جمعو اعظامه فی ناحية ثم دفن غیره فیه تبرکا بالجبیران الصالحین ویوجد موضع فارغ یکره ذلک اه قلت لکن فی هذا مشقة عظيمة والاولی اناطة الجواز بالبلا اذ لا یمکن ان یعد لکل میت قبر لا یدفن فیه غیره وان صار الاول ترابا لاسیما فی الا مصار الكبيرة الجامعة والالزم ان تعم القبور السهل والوعر علی ان المنع من الحفر الی ان لا یتقی عظم عسر جدا وان لمکن ذلک لبعض الناس لکن الکلام فی جعله حکما عاما لکل احد فتأمل (رد المحتار ج ۱ ص ۶۵۹ ط رشیدیہ کوته)

حاصل دادی کچیری دغه زمکه دپاره دمقبری وقف نه وی نود هغو قبرونه چې مردگان ئې خاوری وی همواری ئې جائز ده او هغه قبرونه چې مردگان ئې خاوری نه وی همواری ئې جائز نه ده - البته دارومدار د خاوری کیدو په غالب ظن ده نو که غالب گمان داوی چې مردگان خاوری شوی دی بیا همواری د قبرونو جائز ده ۱۲ کفایت المفتی ج ۷ ص ۱۱۸

مولانا محمد سلم حانی مولوی عبدالحکیم حنی

مولانا محمد سلم حانی مولوی عبدالحکیم حنی از مولوی عبد الله مولوی نور محمد شاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی تحریک طلبہ کرام
په عامه هدیره کې مؤمنان له دفن څخه منع کول

پوښتنه: . محضو محترمين علماء کرام شوری مرکزی علماء السلام علیکم عرض ایښه یان چنډین نفر که بطور رسمی حصه تعین شده د قبر
 ستان شرق قدر نذارم و برای تدفین مردگان مردم ممانعت ینماید امید وارم که برای یان یک راه حل پیدا شود ابهر شرط یان
 د مقبره سلمان حق داشته باشیم امید است که از طریق اعلان مردم فهمانده شود که یان راز دفن مردگان در مقابر منع شوند و اگر کدام منع
 شرعی وجود داشته باشد امید است که برای یان یک راه حل دیگر سنجیده و یان از مثل خلاص نمایند بوی از مرحمت شما نخواهد بود والسلام
 (عارضین حمید الله و حاجی سردار محمد و حاجی عبد الله وغیره)

ملاحظه شد

بریاست محترم دارالافتاء مرکزی السلام علیکم درباره موارد فوق ابراز نظر شرعی
 بفرمائید والسلام

الحاج مولوی عبد الودود بنوری رئیس شوری مرکزی علماء
 بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

هغه مقبره چې وقف سوی وی دپاره دعام مسلمانانو هیڅ څوک نشی کولای چې دهغه
 مقبرې څخه دچا مری منع کړی ځکه چې په هغه کی حق دعامو مسلمانانو ثابت دی او که
 داسی مقبره وه چې هغه د خاص قوم یا یو خاص کورنی یا یو خاص محلی دپاره وقف وه

نوپہ ہفہ کی یوازی دھفہ قوم یا کورنی یا محلنی حق دی بل ڄوڪ نسی کولای چپ بی اجازی هلته خپل مری بنخ کری بلکه خپله واقف لره دا حق نسته چپ مقبره یی عامه وقف کری وی او یا ڄوڪ منع کوی:

فان شرائط الواقف معتبرة اذ الم تخالف الشرع وهو مالک فله ان يجعل ماله حيث شاء مالم یکن معصية وله ان یخص صنفاً من الفقراء ولو کان الوضع فی کلهم قرابة (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۹۵ طرہبہ کوته)

ابداء وقف میں جب زمین کو عام مسلمان کی دفن اموات کے لئے وقف کر دیا گیا تو اب اس کے کسی حصہ کو واقف اپنی خاندان یا اور مخصوص لوگوں کے لئے معین نہیں کر سکتا کیونکہ اب تمام زمین کے ساتھ حق عامہ معلق ہو گیا اور سلب حق کا خود واقف کو بھی بعد تمامی وقف کے اختیار نہیں رہتا (*)

وفی فتاوی الشیخ قاسم وماکان من شرط معتبر فی الوقف فلیس للواقف تغیرہ ولا تخصیصہ بعد تقریرہ ولا سیما بعد الحکم آہ فقد ثبت ان الرجوع عن الشروط لا یصح الا التولية مالم یشرط ذلک لنفسه (ردالمحتار)

کلمات الفتی (ج ۷ ص ۲۹) قبرستان وقف میں کسی کو دفن کرنے سے روکا درست نہیں ہے (**) (عزیز الفتاوی ص ۳۴۳) واللہ اعلم بالصواب

مولوی محمد خلیل الرحمن برکتی

عبدالحق عارف اللہ علیہ

مولانا محمد نور

مولانا احمد نوری مخی عن مولانا محمود میوند وال مولانا محمد امجد الحقانی

دمقبري خرخول

پوڻستنه : جناب محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته عزت منده زموږ هديره چي تقريباً ۹۰ كاله سابقه لري او موږ ديوال هم پراگړزولي دي دتوپكيانو په وقت كي دغه زموږ هديره پر خپل سريوه توپكي پر بل توپكي خرڅه كړي ده چي اوس ئي رانيونكي دعوه كوي په دي مورد كي ستا سودلوږ حضور څخه هيله لرو چي شرعا

ترجمه: په پيل كې دوقف چي كله ځمكه دعامو مسلمانانو دمرو ددفن لپاره وقف كړل شوه نو اوس ددي كومې برخه واقف دخپلي كورني يادنورو خاصو خلكو لپاره نشي معينولاي ځكه چي اوس دتولي ځمكي سره عام حق تړون وموندی او دحق سلولو واك دوقف تر بشپړ كيدو ورسته پخپله وواقف ته هم نه پاتېږي (مرتب)

ترجمه: په وقف هديره كي څوك له بنځولو څخه منع كول صحيح نه دي

معلومات را کړی ډیره مهربانی به مووی والسلام-

(المستفتی غلام نبی د عبد القادر زوی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

مقبره ۲ قسمه ده يوه عامه ده يوه خاصه ده عامه مقبره داده چې هر څوک کولای شي چې خپل مړی پکښی ښخ کړي په داسی مقبره کی باید لاندی ۳ شروط مراعاة شوی وی یو دادی چې متعین کړی به یی وی دغه مخکه دمقبری دپاره دوهم داچې یو متولی ته به یی سپارلی وی دریم داچې وقف ددغه ځمکی به ابدی وی په وقت سره به یی نه وی مقید کړی دداسی مقبری حکم دادی چې نه یی څوک دعوی کولای شي نه یی څوک مالک کیدلای شي ځکه چې ابدی وقف پکښی کی دی بلکه تصرف به یی دمتولی پلاس کی وی او خاصه مقبره داده چې خپله یوه توتیه مخکه متعین کړی دپاره دښخولو دخپلو اقرباء دمرو او وقف کړی یی نه وی اویيگا نه چاته اجازه نه وی چې خپل مړی پکښی ښخ کی دداسی مقبری حکم دشخصی ملک دی هم یی بیع صحیح کیږی هم یی یو څوک مالک کیدلای شي داسی مقبره که یو چاپریل چاپه خپل سرخرڅه کړی وی نو خرڅونکی یی غاصب بلل کیږی اودغه بیع چې غاصب کړی ده موقوفه ده پرا اجازه د مالک که مالک اجازه وکړی نو مخکه دمشری ده او غاصب به هغه قیمت مالک ته ورکوی او که یی اجازه نه وکړه مخکه به مالک ته ورکوی او بایع به هغه اخستل شوی قیمت مشتری ته وړدوی او که دسره غاصب دغه مخکه خرڅه کړی نه وه نو پرده لازمه ده چې اصل مالک ته به یی ردوی:

وشرائطه [ای الوقف] ثلث منها ان یکون مقسوما ومنها ان یکون مخرجا عن یدہ مسلما الی المتولی وان یشرط فیہ التایید الخ (خلاصة الفتاوی ج ۴ ص ۴۰۸ ط رشیدیہ کوئته) المفصوب ان کان عقارا یلزم الغاصب رده الی صاحبه من دون ان یغیره وینقصه (شرح المجلة لسیم رستم باز المادة ۹۰۵ ص ۵۰۱ ط مکتبه حنفیه کوئته) ان اثبت المستحق ملکية المبیع کله بالبینه قفزی له به لا ینفسخ البیع بل یصبح متوقفا علی اجازه المستحق الخ (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۴۳۹۶ ط رشیدیہ کوئته) وفی الجملة ان تصرفات الفضولی جائزة موقوفة علی اجازه صاحب الشان عند الحنفیه وتصرفات الفضولی مثل بیع المسلم فیہ والمفصوب وبیع الوکیل الخ (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۳۳۴۰ ط رشیدیہ کوئته) وخلاصة الفتاوی ج ۴ ص ۲۷۱ واللہ تعالی اعلم

مولوی احمد نوری سنی من مولوی ذمہد احماتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی

وقف یوازی پر ذکور وراثتہ حکم لری او تسلیم نہ ایتیاشته او کنه

پوہنتہ : یوہ سری خپل مال پہ داسی دول وقف کړ چي زما مال او جایداد زما تر مرگ وروسته پر ذکور وراثتہ باندی وقف دی او تصرف د مال او ملک به مشر ذکور کوی او اناث یی ورڅخه محروم کړ آیا دغه وقف صحیح دی او کنه چي په ژوند کي یی نه وی ورتسلیم کړی او کنه په ژوند کي ورتسلیم کړی څه حکم لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه وقف پر دغه طریقہ چي مستفتی ذکر کړي دی صحیح دی ددریمی څخه د مال د میت او هغه نوری ۲ حصی څخه هم صحیح دی که نورو ورثه وو اجازه کول او که یی اجازه نکول صحت نه لری بلکه هغه دوی حصی میراث دی ولو علق الوقف بموته الخ (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۳۵۱ دارالاشاعة قندهار) خوش شرط دادی چي واقف به دغه وقف په حاله کی دصحت کړی وی نه په حال کی دمرض موت څکه چي وقف په مرض موت کي حکم دوصیت لري او دتسلیم په باره کی دامام محمد صاحب او امام ابو یوسف صاحب رحمهما الله تعالی اختلاف دی امام محمد صاحب تسلیم و متولی ته شرط دوقف بولی او امام ابو یوسف صاحب صرف الفاظ دوقف کافی بولی تسلیم شرط نه بولی خوا کثر علماء دامام ابو یوسف صاحب قول ته ترجیح ورکوی ولی په دی کی هم احتیاط دی هم سهوله:

لو وقف ارضه علی ولده الذکور یدخل فیہ الذکور دون الاناث (الفتاوی الهندیة ج ۲ ص ۲۷۳ هکذا فی مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۷۶ ط غفاریه کویته والجوهره النيرة ج ۲ ص ۲۳ ط حقانیه ودرر الحکام شرح غرر الحکام ج ۲ ص ۱۴۰) ولا شک ان الوقف فی مرض الموت وصية ردالمحتار ج ۳ ص ۳۹۸ ط رشیدیہ کویته وهکذا فی الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۱ ص ۱۱۲ ط حبیبیہ کویته والفقہ الاسلامی ج ۱۰ ص ۷۶۸۴ ط رشیدیہ کویته والاختیار لتعلیل المختار ج ۳

ص ٤٥ و امداد الفتاوى ج ٢ ص ٥٦٨) وقال ابو يوسف رحمه الله تعالى يزول الملك بمجرد القول
 وقال محمد رحمه الله تعالى لا يزول حتى يجعل وليا ويسلمه للوقف اليه كذا في الهداية (لسان
 الحكام بهامش معين الحكام ص ٨٦) قال الصدر الشهيد ومشايخ بلخ يفتون بقول ابي يوسف
 ونحن نفتي بقوله ايضا لمكان العرف (البحر الرائق ج ٥ ص ١٩٠) والمختار فيها ما ذكرنا من قول ابي
 يوسف (تاتار خانية ج ٥ ص ٢٦٩ ط) قديمي كتب خانه ملتان هكذا في الفتاوى الهندية ج ٢
 ص ٣٥١ و درر الحكام ج ٣ ص ١٣٤ فلذا كان قول ابي يوسف اوجه عند المحققين وفي المنية
 الفتوى على قول ابي يوسف وهذا قول مشايخ بلخ (فتح القدير ج ٥ ص ٢٢٤ هكذا في ردالمحتار
 ج ٣ ص ٤٠١) والاخذ بقول الثاني اي قول الامام ابي يوسف رحمه الله احوط واسهل الخ وبه يفتي
 (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ٣ ص ٤٠١) هكذا في البحر الرائق ج ٥ ص ٣٢٩ ط رشديه
 كوته (وكذا) (بكل ما هو انفع للوقف فيما اختلف العلماء فيه الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ٣
 ص ٢٤٠ هكذا في الفقه الاسلامي ج ١٠ ص ٧٦٩)

محمود بن محمد بن بكر

عبد الله بن محمد بن بكر

عبد الله بن محمد بن بكر

مولوي محمد احتشاني مولوي محمود ميوندوال

کتاب الحدود والتعزيرات

مورچي خپل ماشوم تربغل لاندې کړی

پوښتنه: علماء دين مقدس اسلام درين مسئله چې مي فرمايند که مادر اولاد خود را زير بغل خطاء وسهوا بميراند بينوا تو جروا -
(المستفتي مولوی باری داد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

پر مورچي فرزند تر بغل لاندې مړ کړی دية او كفارة شته هرچي فرق په مابين دمور او پلار او د عام خلقو دى هغه په قتل عمد په باره كى د قصاص دى نه په دية او كفاره كى:
والرابع ماجرى مجراه مجرى الخطاء كنائم انقلب على رجل فقتله لانه معذور كالمخطئ وموجبه اى موجب هذا النوع من الفعل وهو الخطاء وما جرى مجراه الكفارة والدية على العاقلة الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۷۷ ط رشيديه كوئته وهكذافي بدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۰۰ ط ايج ايم سعيد)

مورچي كوچني دخوبه مړ کړی څه حکم لری؟

پوښتنه: مورچي كوچني مړ کړی اعنی دخوبه كفاره پر شته كنه؟

(المستفتي ملا عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون خالق الدنيا :- مورچي فرزند تر بغل لاندې مړ کړی ديت او كفارة شته هو چي فرق په مابين دمور او پلار او د عام خلقو كښى دى هغه په قتل عمد كښى په باره د قصاص كښى دى نه په ديت او كفاره كى:

والرابع ماجرى مجراه مجرى الخطاء كنائم انقلب على رجل فقتله لانه معذور كالمخطئ وموجبه اى موجب هذا النوع من الفعل وهو الخطاء وما جرى مجراه الكفارة والدية على العاقلة (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۷۷ ط رشيديه كوئته وكذافي بدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۰۰ ط ايج ايم سعيد)

عبدالله بن محمد

مولى محمد اخلاص برکتى

مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دموتربه چبه كيدو كه سواريان مړه شي پرموتېروان څه شی لازمېږي او كنه

پوښتنه : علماء دين مقدس اسلام دين مسکه چه ميگر يانکه که مو تر وان بدون قصور مو تر شان چه شود و سوار يان که شتون ميواتو جروا۔

(المستفتی مولوی باری داد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

پرموتروان چپي موٽر ورڻه ڇپه شي د مالو ضمان او دانسانانو ضمان نشته او ڪه دده د عمل په واسطه نه وو ڇپه شوي لکه پرپول ورشي موٽروان په خبرنه وي پول مات شي نو د مالو ضمان هم پري نشته:

وماتلف بعمله كتخريق الثوب من دقه وزلق الحمال وانقطاع الحبل الذى يشد به الحمل وغرق السفينة من مدها مضمونه الخ ولا يضمن به بنى آدم يعنى ممن غرق فى السفينة او سقط من الدابة وان كان بسوقه وقوده لان ضمان الادمى لا يجب بالعقد وانما يجب بالجناية ولهذا لا تتحمله العاقلة الا اذا كان بالجناية وقيل هذا اذا كان كبير امين يستمسك على الدابة ويركب وحده والا فهو كالمتاع والصحيح انه لا فرق آه (تبين الحقائق ج ٦ ص ١٣٥ - ١٤١ ايچ ايم ط سعيدو كذا فى الدر المختار على هامش رد المحتار ج ٥ ص ٤٦ ط رشيديه وكذا مجمع الانهر ج ٣ ص ٥٤٥ ط غفاريه كوئته) ولا يضمن الادمى اذا هلك بفرق السفينة او بسقوط الدابة الخ (شرح المجله سليم باز ص ٣٣١ ط حنفية كوئته)

۱۰
مجله علمی و ادبی
تأسیس در سال ۱۳۲۵ خورشیدی
شماره اول
چاپخانه ...
تهران

مجله علمی و ادبی
تأسیس در سال ۱۳۲۵ خورشیدی
شماره اول
چاپخانه ...
تهران

عمر بن الخطاب

۱۰۰

مولوی زمان شاہ مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

موہروان کہ یوانسان یا حیوان پہ موہر مہ کری

پوڻيسته : علماء دين مقدس اسلام دين مسئلہ چي ميغريانديک مورتوان انسان يا حيوان بدون قصد کڻندي مواتو جروا۔

(المستفتی مولوی باری داد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

که موټروان انسان یا حیوان په موټر مرکزي ضمان ته شته:

الاصل ان المرور في طريق المسلمين مباح بشرط السلامة فيما يمكن الاحتراز عنه ضمن الراكب في طريق العامة ما وطئت دابته وما اصاب يدها او رجلها او اسها الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۴۲۷ ط رشيديه ومجمع الانهر ج ۴ ص ۳۷۲ ط غفاريه) قال في الحاوي الزاهدي اصاب العجلة صبيا فكسرت رجله وصاحبها راكب عليها وقال كنت نائما فعليه ارش الكسر آه (الخيرية على هامش الحامدية ج ۲ ص ۳۱۹ ط حبيبيه كوئته) والله اعلم

مولوي محمد اظلام برکتی
مولوي عبداللہ بنو

مولوي محمد اظلام برکتی مولوي عبدالله مولوي نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

له موټر څخه ځان غورځونکي ضمان پر موټروان شته ګڼه

پوښتنه : دمحرترم ریاست ته ددارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وبعد عرض دادی چې یوسری موټروان وی اودی خپل موټر چلوی اوبل څوک چې په دی موټر کی ورسره ناست وی یا کوچنی وی یا لوی سړی وی هغه پخپله دموټر څخه ځان وغورځوی اومرسي آیا پردی موټروان باندی ضمان یعنی دیته شته اوکیا جواب راکړی په حواله دکتاب سره اجر مویر الله تعالی -

(المستفتی داسلام خادم امیر المؤمنین)

(مجاهد ملا محمد عمر اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

که یوسری موټروان وی اودی خپل موټر چلوی اوبل څوک چې په دی موټر کښی ورسره ناست وی اوسفرکوی هغه پخپله دموټر څخه ځان وغورځوی اومرسي په موټروان هیڅ ضمان نشته ځکه چې ضمان دانسان لازمیري په جنایه اودلته موټروان جنایه نه ده کړی

اوددی داسی مثال ده لکه یوسری ناست وی په کشتی کی او هلاک شی په غرق دکشتی سره اویا په یوی بلی دابه باندی سوری او غوزارشی له دابی څخه نوهیڅ ضمان نشته په شرح المجلة دسلیم باز کبسی په (ص ۳۳۱ ط حنفیه کوئته) باندی لیکلی دی:

ولا یضمن الادمی اذا هلك بغرق السفينة او بسقوط الدابة ولو سقطت بسوق المکارى او قوده ولا فرق فيما اذا كان الادمی ممن یستمسک علی الدابة ام لا؟ لان ضمان الادمی لا یجب بالعقد بل بالجناية وهذاليس بجناية لکونه مأذونا فيه آه.....

اوپه (تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق ج ۶ ص ۱۴۱ ط ایچ ایم سعید) کبسی لیکلی دی:

(ولا یضمن به بنی ادم) یعنی ممن غرق فی السفينة او سقط من الدابة وان كان بسوقه وقوده لان ضمان الادمی لا یجب بالعقد وانما یجب بالجناية ولهذا لا تتحمل العاقلة الا اذا كان بالجناية وقيل هذا اذا كان کبیرا ممن یستمسک علی الدابة ويركب وحده والافهو کالمتاع والصحيح انه لا فرق - او همدغه مضمون په الدر المختار ورد المحتار (ج ۵ ص ۴۷) کبسی هم لیکلی ده او په مجمع الانهر شرح ملتقى الابرار (ج ۳ ص ۵۴۶ ط غفاریه کوئته) کی لیکلی دی:

لكن لا یضمن به ای بغرق السفينة (الادمی) من مدها (ممن غرق فی السفينة او سقط من الدابة) وانکن بسوقه او قوده لان ضمان الادمی لا یجب بالعقد بل بالجناية وما یجب بها یجب علی العاقلة والعاقلة لا تتحمل ضمان القود وهذاليس بجناية لکونه مأذونا فيه قيل هذا الکلام اذا كان ممن یستمسک علی الدابة ويركب وحده والافهو کالمتاع والصحيح انه لا فرق فيه - او همداسی په الدر المنتقى شرح المنتقى په هامش د مجمع الانهر (ج ۳ ص ۵۴۶) کی هم لیکلی دی واللہ تعالی اعلم وعلمه اتم

محمد رفیع الرحمن

محمد رفیع الرحمن

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی ذاکر احمد خاں فاضل وفاق المدارس مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

خطا د جادیوی پښی په پری کولودیت لازمی پری اوکته

پوښتنه : مدعی امیر محمد ولد مأمور زه خدای نور په کلاشنکوف ویشتلې او پښه می قطع سوي ده قصدا مدعی علیه خدای نور وایی چې د تعرض تیاری ووما کلاشنکوف پاکوی نو پدغه زما علم نه وه خو ځله می کفاک کش کړی بالاخر ضربه وسوه شاجورته زما فکر نه وه

امير محمد ولگیدی زما قصدنه وه داکار خطاً وو دوی اندیوالان په یوه اطاق کی اواندیوالان هم وایی چې خطاً کاروو پښه دساق په نښی قطع شوی ده او فخذ بند پورته پلی پری شوی او کارنه کوی ترزنګانه کښته قطع شوی ده۔

(ریاست محکمه نظامی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام

قطع کول دپښی په مایین کی دساق یا د فخذ که عمدا وی که خطاً وی مستلزم دی دیه لره چې هغه نصف ددیه کامله دی په یوه پښه کی اودیه کامله دي په دواړو پښو کی ولی که داقطع خطاً وه خو واضح ده چې قصاص نشته دیه غواړی او که عمد او په نوبه نصف ساق یا نصف فخذ کی مماثلة نشي راتلای نو هم قصاص نشته دیه دی لکه په مجمع الانهر کښی چې وایی:

فيقتص بقطع اليد من المفصل وان كانت اكبر من يد المقطوع وكذا الرجل اذا قطعت من المفصل للمائلة لامن نصف الساق حيث لا يمكن المماثلة ايضا مجمع الانهر ج ۴ ص ۳۳۲ ط غفاريه کوته کل قطع من مفصل ففيه القصاص في ذلك الموضع فاما كل قطع لا يكون من مفصل بل يكون بكسر العظم فانه لا يجبا لقصاص عندنا كذا في المبسوط الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۹) فان لم يمكن (اي المماثلة) لا يجب الا الدية الدر المتقى بهامش (مجمع الانهر ج ۴ ص ۳۲۳ ط غفاريه وما في البدن اثنان ففيهما الدية في احدهما نصف الدية وهي الاذنان والعينان الخ واليدان والرجلان الخ) الاختيار لتعليل المختار ج ۵ ص ۳۸) وهكذا في مجمع الانهر ج ۴ ص ۳۴۶ وبدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۹۳ ط رشيديه۔

اوپه صورت کی داستفتاء چې مقطوع دعوی د عمد کوی نو پرده باندي لازمه ده چې اثبات د عمد به کوی لکه په الفتاوی التنقيح الحامدية کښی چې وایی:

اذا طلب الرجل المضروب من الضارب القصاص حيث كان عمد ا يقتص منه بعد الثبوت الشرعي السن بالسن (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۵۱)

حاصل دا چې دعوی د عمد ثبوت شرعی غواړی پاته شوه ددیه موضوع که چیري دغه قطع عمد او نودیه په مال کی د قاطع دی او که خطاً وه نودیه پر عاقله دي چې هغه دیوان دی که داهل دیوان څخه ویاخپل قوم او قبيله ده پر هغه ترتیب چې په معاقل کی علماء کرامو ذکر کړی دی او که ښي عاقله نه درلوده یا ښي درلوده خو په مایین کی ددوي تناصر او شفقت نه وو لکه چې داحال ډاکثر آهالی وو دنن زمانی دی نوبه وگورو که ښي قوم یا ورته درلوده نودده یعنی د قاطع په خپل مال کی

دی او که بی قوم او ورثه نه درلوده نودیه پریت المال دی:

اذالم تكن لقاتل الخطأ عاقلة تجب الدية في ماله وكذا العمد المحض اذاوجب الدية يجب في ماله في النفس وفيما دون النفس والخطأ فيهما على العاقلة (الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۷) ويحمل على القول بسقوط العاقلة في زماننا كما ذكره العلای والحانوتي لان التناصر مستف الان لغلبة الحسد والبغض وتعمى كل واحد المكره لصاحبه الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۴) وفيه في الصفحة المذكورة قال الفقيه ابو جعفر انه لا عاقلة للعجم وبه كان يفتي ظهير الدين المرغيناني (وهكذا في الخانية بهامش الهندية ج ۳ ص ۴۴۸ والفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۴) وذكر في كتاب الولاء ان بيت المال لا يعقل من له عشيرة او ورث سواء كان مستحقا للميراث بان كان حرا مسلما او لم يكن بان كان كافرا او عبدا الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۴ وقال صاحب البرازية مانعه وان لم تكن له عشيرة ولا ديوان فعاقلة بيت المال في ظاهر الرواية وعليه الفتوى (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۴)

او که دادیه پر عقلت و نو عاقله به دادیه په دري ۳ کاله کی اداکوی پرداسی طریقه چې هر یو د عاقله څخه به یو درهم یا یو درهم او ثلث درهم په کال کی تأدیه کوی چې پر هر واحد د عاقله په ۳ کاله کی ۳ - ی ۴ درهمه شی او په خپله دغه جاني هم حکم د عاقله لري چې ۳ - یا ۴ درهمه به په ۳ کاله کی ورکوي او که د دده په خپل مال کی شونو دي به هم دغه د دده په ۳ کاله کی اداکوی:

وذكر الناطقى رحمه الله تعالى ان دية القتل تكون على عاقلة في ثلاث سنين ولا تكون على كل واحد من العاقلة اكثر من ثلاثة دراهم او اربعة دراهم (الفتاوى الخانية بهامش الهندية ج ۳ ص ۴۴۸ ط دار الاشاعة قندهار) وهكذا في (الفتاوى الهندية ج ۶ ص ۸۳) وفيها ثم القاتل احد العواقل يلزمه من الدية مثل ما يلزم احد العواقل عندنا كذا في المبسوط وهكذا في (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۴) وفيها فتعين المصير الى ما نقله عن اكثر المواضع من وجوبها في ماله في ثلث سنين فانه لا اشكال فيه الخ واذا فقد بيت المال ووجبت الدية على المسلم في ماله صار كالذمي فتجب عليه في ثلاث سنين ابتداءها من يوم القضاء لا من يوم الجناية فاغتنم هذا المقام (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۷۵ ط حبيبيه) كونه والله اعلم

Handwritten signatures and notes in Urdu/Persian script.

مولوی احمد نوری مفتی سید مولوی ذہمہ اعجازی فاضل و فلق المدارس مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دوت اسلامی افغانستان

دتریا کو او نورو مسکراتو دخور لو په عذر قصاص ساقطیږي ګڼه

پوښتنه: المسکر من اکل الحبوب المروجة بین الفسقة تأکل للهو هل یسقط بسکر حاصل من اکلها القصاص املا؟

(رئیس ریاست استیناف مولوی احمد جان فیضی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

دغه گولي چې راګټ يا رونال يا نور نومونه لري اوفساق اوفجاري دنشي دپاره استعمالوي اوددي په استعمالولو سره حد دسکر ته رسيږي حرامي دي په هيڅ وجه شي خوراک جائز نه دي او که يي څوک استعمالوي هغه فاسق دي اوددي حرمة دترياکو (افيون) څخه زيات دي ځکه چې افیون دتداوی دپاره استعمالیږي اما دا گولي بغير دسکر څخه نور هيڅ مفاد نه لري او يو څوک چې نشه شوی وي په حرامه طريقه سره هغه په حکم کی دجوړسړي دي زجر په ټولو احکامو کی مکلف دي سوی له يو څو محدودو اومحصورو مسائلو څخه اقراري په حقوقو دبندگانو سره صحيح کيږي په حال کی دنشي اوهمدارنگه يي طلاق واقع کيږي او که يو څوک مړ کی قصاص ځنی اخسته کيږي اوداسی نور احکام او که نشه سوی وي په حلاله طريقه سره مثلاً دوايي وخورل په قصد دشفاء هغه نشه شواو يانوري حلالی طریقی هغه سړي بيا په حکم کی دمکلف نه دي ځکه چې مستحق دزجر نه دي مستحق دزجر هغه څوک دي چې دپاره دتلهي يوشي استعمالوي اوددي بيان څخه هغه تعارض چې په اقوالو کی دفقهاء راغلي دي په حل او حرمت کی دبنگو (بنج) چې بعض فقهاء يي حلال بولي اوبعض حرام هغه هم دفع شوولي که بنګي څوک دتداوی يا تغذي دپاره وخوري نو حلالی دي او که يي دتلهي دپاره وخوري نو حرامی دي اوداحکم دي دنورو مسکراتو هم:

(ويحرم اكل البنج والحشيشة) هي ورق القنب (والافيون) لانه مفسد للعقل ويصد عن ذكر الله وعن الصلوة (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۵) يحرم كل ما يزيل العقل من غير الاشربة المائعة كالبنج والحشيشة والافيون لما فيها من ضرر محقق ولا ضرر ولا ضرار هي الاسلام (الفقه الاسلامي ج ۷ ص ۵۵۰ ط رشيدية) (قوله وممن حزم الخ) قد علمت اجماع العلماء على ذلك (اي على حرمة الحشيش) (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۷) السكر من البنج ولين

الرمكة حرام بالا جماع كذا في جواهر الاخلاط (الفتاوى الهندية ج ٥ ص ٢١٥) ومن سكر من البنج يقع طلاقه ويحد لفشو هذا الفعل بين الناس وعليه الفتوى في زماننا كذا في جواهر الاخلاط (الفتاوى الهندية ج ١ ص ٣٥٣ ط) دار الاشاعة قندهار والبحر الرائق ج ٣ ص ٢٣٢ ط رشديه كوئته وهكذا في كفايت المفتي ج ٧ ص ٧٣ وفتاوى دارالعلوم ديوبند ج ٩ ص ١٢٣ وج ٩ ص ١٤٠ وغمز عيون البصائر ج ٢ ص ١١٧ ورد المحتار ج ٢ ص ٤٦٠ وقدمنا هناك عن النهر انه صرح في البدائع وغيرها بعدم الوقوع لانه لم يزل عقله بسبب هو معصية والحق التفصيل ان كان للتدوى فكذلك وان للهو وادخال الافة قصدا فينبغي ان لا يتردد في الوقوع قلت ويدل للاول تعليل البدائع وللثاني تعليل العلامة قاسم وقد منا هناك ايضا عن الفتح ان مشايخ المذهبين من الحنفية والشافعية اتفقوا على وقوع طلاق من غاب عقله بالحشيشة وهي ورق القنب بعد ان اختلفوا فيها قبل ان يظهر امرها من الفساد (رد المحتار ج ٢ ص ١٨١) السكر وهو نوعان سكر بطريق مباح كالحاصل من الدوا او البنج او حالة الاضطراب او الاكراه وسكر بطريق حرام كالحاصل من الخمر او اي مسكر آخر حتى البيرة الخ حتى قال وقال جمهور الفقهاء (غير المذكورين) يفرق بين السكر بمباح فليس لعبارة اي اعتبار وبين السكر بمحرم فتقبل عبارته زجراله وعقابه على تسببه في تعطيل عقله فتعد تصرفاته من قول او فعل صحيحة نافذة عقابا وزجراله ولا مثاله سواء في ذلك الزواج والطلاق والبيع والشراء والاجارة والرهن والكفالة ونحوها (الفقه الاسلامي ج ٤ ص ٢٩٧٣ ط رشديه كوئته) اما اقرار السكران فجائز اذا كان سكره بطريق محظور ويصح في كل حق الا فيما يقبل الرجوع كالحدود والخالصة لله تعالى (شرح المجلة سليم باز المادة ١٥٧٣ ص ٨٦٠) وهكذا في الفتاوى الهندية ج ٤ ص ١٧٠ وبدائع الصنائع ج ٧ ص ٢٢٣ والفقه الاسلامي ج ٦ ص ٣٨٧ وشرح المجلة الاتاسي ج ٤ ص ٦٠٢ والدر المختار بهامش رد المحتار ج ٤ ص ٥٢٢ والبحر الرائق ج ٧ ص ٢٥٠ والقصاص من السكران واجب لانه حق ادمي وقياسا على ايجاب حد الشرب عليه وسد للذرائع امام المفسدين الجناة فلو لم يقتص منه لشرب ما يسكره ثم يقتل ويذني ويسرق وهو بئامن من العقوبة والمأثم ويصير عصيانا سببا لسقوط عقوبة الدنيا والاخرة عنه (الفقه الاسلامي ج ٧ ص ٥٦٦٥ وهكذا في اعلاء السنن ج ١٨ ص ١٣١ وخلاصة الفتاوى ج ٢ ص ٧٥) وبين في التحرير حكمه انه ان كان سكره بطريق محرم لا يبطل تكليفه فتلزمه الاحكام وتصح عباراته من الطلاق والعناق والبيع والاقرار وتزويج الصغار من كفء والاقراض والاستقراض لان العقل قائم وانما عرض فوات فهم الخطاب بمعصية فبقى في حق الاثم ووجوب القضاء (رد المحتار ج ٢

(ص ۴۵۹) وفي الاشبه ان السكران بمحرم كالصاحي الافى مسائل (شرح المجلة سليم باز ص ۸۶۰) اما السكران فلا يدخل فيهم لانه مخاطب زجراله وتشديد اعليه لزوال عقله بمحرم ولذلك قال في منية المفتي صلح السكران جائز (شرح المجلة سليم باز ص ۸۳۰ وللاتاسي ج ۴ ص ۵۳۷) التصرفات تنفذ من السكران كما تنفذ من الصاحي كذا في الكافي (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۱۷۰) وهكذا في البحر الرائق ج ۳ ص ۲۴۷ والفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۶۵ وج ۶ ص ۳۸۷ وبدائع الصنائع ج ۷ ص ۲۲۴ والفتاوى البزازية بهامش الهندية ج ۶ ص ۴۳۰) وفيها زنى او سرق حال سكره يحد -

اوسكر يوازي به شرابو پورى خاص نه دي بلكه دهر محرم شى خخه چي سكر راشي دهغه حكم هم دغه دى چي ذكر شو لكه دتيرو عباراتو خخه چي صراحة معلوم پي اى (رد المحتار ج ۲ ص ۴۶۰) كنبى وايي وبقوله يفتي لان السكر من كل شراب محرم وهكذا في البحر الرائق ج ۳ ص ۲۴۸) حاصل دا چي دققهاء به عباراتو كى كه شه هم دراكتياد نورو گوليو به نومونو تصريح نه ده شوى لكن اصل وجه د حرمت چي هغه سكر به وجه دتلهي دى به دى گوليو كى موجوده ده نو افيون چي دتلهي دپاره مستعمل شى اوسرى نشه كرى فقهاء هغه ته حكم دجور اود هونبيار سري ور كرى دى چي دواء هم استعماليد اى شى نودغه گولى چي سري نشه كرى به طريق اولي بايد دجور اوهونبيار حكم ولرى ولي وضع يي دتلهي اوسكر دپاره ده نور هيخ مفاد نه لرى نو خكه اقرار ده به حقوق العباد سره به حالت كى دنشى صحيح دى او طلاق يي به حالت كى دنشى واقع كيږي او قصاص يي واجب دى او همدارنگه صلح او نور عبادات يي صحيح كيږي كه شه هم نشه وي دپاره د زجر والله اعلم

مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق
مولوى محمد اعجاز الحق

مولوى عبدالحكيم عني الله عن مولوى محمد اعجاز الحق، مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان

به قصاص كي چي صلح پريو مقدار وشي دغه مقدار بر عاقله يا بابت المال راخي كنه

پوښتنه: بمقام محترم دارالافتاء السلام عليكم ورحمه الله وبركاته وبعد دغزنى دوليت له طرفه زموږ خخه دقتل دديت پيسى طلب كرى موږ ورته وويل چي دديت حق پرييت المال نسته دوى وويل چي محكمى فيصله كرى ده چي حق پرييت المال دى اوس فيصله راوړي

تاسی ٹی وگوری چپی صحیح ده کنه والسلام.

(مولوی صاحب احمد اللہ نانی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

خرنگہ چپی دقتل دوسیہ مور مطالعہ کرہ دا راتہ معلومہ سوہ چپی جانبین دواقعی ثخہ وروستہ صلح کری ده اوپہ صلح کی چپی کوم شی معلوم اومتعین شی هغه پرعاقله نه دي یعنی بیت المال ته نه راجع کیڑی:

ولا تعقل عاقله جنایة عبدولا عمد ولا مالزم بصلح او اعتراف ولا مادون نصف عشر الدیت لقوله عليه السلام لا تعقل العواقل عمدا ولا عبدا ولا صلحا ولا اعترافا ولا مادون ارش الموضحة بل الجانی (قوله ولا مالزم بصلح) ای عن دم عمد او خطاء آه ط فانه على القاتل حالا الا اذا جل قهستانی (قوله او اعتراف) ای بقتل خطاء فانه على المقر فی ثلاث سنین قهستانی (ردالمحتار ج ۵ ص ۴۵۵) ومثله فی طحطاوی علی الدر المختار ج ۴ ص ۳۱۳ (ولا تعقل عاقله جنایة العبد والعمد ولا مالزم صلحا ولا اعترافا لما روينا ولانه لا یتناصر بالعبد والاقرار والصلح لا یلزمان العاقلة لقصور ولا یتنه عنهم) تبیین الحقائق ج ۷ ص ۳۶۹ ط ایچ ایم سعید) ومثله فی البحر الرائق ج ۸ ص ۴۰۱) وكذلك اذا صولح من الجنایة على مال لا یجب على العاقلة ویجب على القاتل فی ماله حالا لانه ما وجب بنفس القتل وانما وجب بعقد الصلح فان جعله مؤجلا یكون مؤجلا والا فیکون حالا کضمن المبیع (تحفه الفقهاء ج ۳ ص ۱۱۹) واللہ اعلم

عزیز اللہ علیہ

موسیٰ محمد خاں

مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولوی احمد نوری عفی اللہ عنہ مولوی مبداء اللہ مولوی نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

به قتل خطاء كي تعزیر شته کنه؟

پوئبسته: بمقام محترم ریاست عالی دارالافتاء السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ محترمہاد جرائم قتل خطا مانند قتل خطا و حوادث تراکی علاوہ بریت و پرداخت جبران خسارہ بمقرر مطابق احکام فقہ حنفی شریعت غزالی محمدی باجرم مجازاة تعزیری تطبیق شہدہ می تواند

یا خیر ہدایت و معلومات ار تہ خواہند فرمودہ این اواخر چند قطعہ اقرار نامی شارنوالی مرافعہ حرات بہ این شارنوالی واصل کردیدہ کہ در آن بہ جزا دیت کہ دام مجازاتہ تعزیری در ضمن قتل حادثات تراکیبی موجود نیست ایک قرار ریاست شارنوالی ولایت حرات ہمیشہا ہذا عرض ملاحظہ تقدیم است در حصہ مطابق احکام شریعت غزالی محمدی بہ این شارنوالی ہدایت و معلومات اعطاء خواہند فرمود تا بعد اہل لفظ آن اجراء آت کہ در نظر است مرعی بکمر و دونا بکشتہ نامہ ایکہ بعض اشخاص معینہ خاطری کہ ہدایات تراکیبی را امرعات میکنند از دست نشان چند مرتبہ سسل جنایت قتل خطاء بہ وجود میاید والسلام (المستفتی مولوی اللہ نظر رئیس شارنوالی مرافعہ کندھار) بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب باسم ملہم الصواب

در ان جنایت حاکم تعزیر دوادہ میتواند کہ در آن جنایت حدود و قصاص و کفارہ نباشد در صورت قتل خطاء شریعت مقدس برای قاتل کفارہ مقرر کردہ است علاوہ بر این خاطی معذور ہم شمرده میشود بناء بر معذوریتش باتفاق فقہاء در قتل خطاء تعزیر نیست:

فکل من اتی فعلا محرما لاحد فیه ولا قصاص ولا کفارة فان علی الحاکم ان یعزرہ بما یراہ زاجرا
 له عن العودۃ من ضرب او سجن او توبیخ (الفقه علی المذاهب الاربعۃ ج ۵ ص ۳۹۷) ان الدیۃ فی
 الخطاء مائۃ من الابل علی العاقلۃ... و هذا قول ابن مسعود اخذوا بہ ولانہ اخف فکان البق بحالۃ
 الخطاء لان الخاطی معذور (الفقه علی المذاهب الاربعۃ ج ۵ ص ۳۶۸ ط بیروت الہدایۃ ج ۴
 ص ۵۸۱) ولا قصاص فی الخطاء وشبہہ باتفاق الفقہاء وانمالہ عقوبتان فقط اصلیۃ وهی الدیۃ
 والکفارة وتبعیۃ وهی الحرمان من المیراث والوصیۃ-- ولا تعزیر فی الخطاء باتفاق الفقہاء
 (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۳۲۸)

البہ شخص مذکور را کہ ہدایات تراکیبی مراعات نمیکند امام مطابق رأی خودش بنا بر ریاست و مصلحت تعزیر دوادہ میتواند بفرستہ کر فتن مال
 زیرا کہ تعزیر بالمال جائز نیست: تصرف الحاکم علی الرعیۃ منوط بالمصلحۃ (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۸۰
 و شرح المجلۃ سلیم باز م ۵۸ ص ۴۲) وفی شرح الاثار التعزیر بالمال کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ
 والحاصل ان المذہب عدم التعزیر باخذ المال (البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱) واللہ اعلم وعلمہ احکم-

مولوی محمود میوند وال مولوی احمد نوری رضی عنہ مولوی محمد اعجازی

آيا به حق العبد سره حق الله ساقطيزي اوبه قتل عمد كي تعزير شته كنه

پوښتنه: ددارالافتاء محترم رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته په دغه وسيله د لاندې مسئلې په هكله هغه موضوع چې حق العبد په عفوې او يا شېهي سره ساقط شي حق الله يي ساقطيزي او كه څنگه د مثال په ډول په قتل عمدې يا خاطايي كي كه چيري حق العبد ساقط شي آيا حق الله يي هم ساقطيزي او هم مفصل معلومات راكړي چې په قتل عمد كي تعزيري جزاگانې شته او كنه د شرعي معلوماتو غوښتونكي يو ترڅو دهغه پراساس د قضيې او دعو اگانو په حل او فصل كي لازم اجراءات وشي والسلام -

(دلوي څارنوالې سرپرست مولوي عبد الشكور)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام

په قصاص كي دوه حقه دي يو حق العبد دي بل حق الله په بل تعبير حق السلطان دي حق العبد چې ساقط شي حق السلطان پاته دي دسلطان دپاره حق دتعزير شته لكه په الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۹۱ كي راغلي دي:

اذا عفى ولي القاتل مطلقا عن القاتل عمد اصح العفو وبقي عند الحنفية والمالكية حق السلطان في عقوبته تعزير الان القصاص فيه حقان حق الله وحق المجتمع او الحق العام وحق المجنى عليه.. آه په الفقه على المذاهب الاربعة ج ۵ ص ۲۶۵ كي راغلي دي:

ولا يقال اذا عفى اولياء الدم عن القاتل كان اطلاقه خطرا على الامن لاننا نقول ولي الدم في الغالب يصر على القصاص واذا فرض وعفاه عنه ولكن رءى الحاكم ان اطلاقه يهدد الامن العام فله ان يعزره بما شاء وله ان يجعله تحت المراقبة التي تحول بينه وبين العدوان حتى يتحقق من حسن سلوكه ج ۵ ص ۲۶۵)

حق السلطان يعنى تعزير چې وروسته ترسقوط دقصاص پاته شو دهغه كيفية (يعنى بندياو هل يا غير) او اندازه مفوض راي ته دسلطان ده ياراي ته دهغه شخص چې آميردغه كارته مقرر كړي وي ځكه دهر تعزير حكم هم دغه دي چې مفوض راي ته دامام دي چې په راي كي دامام كوم قسم تعزير او اندازه مفيد گړزي هغه تعزير به وركوي اختلاف دتعزير په اختلاف دجرائم او اشخاصو هم شته لكه په البحر الرائق ج ۵ ص ۱۴ كي راغلي دي:

وصرح السرخسي بانه ليس في التعزير شئ مقدر بل مفوض الى راي القاضى لان المقصود منه زجره واحوال الناس مختلفة فيه وفي الشافى التعزير على مراتب تعزير اشراف الاشرف وهم العلماء والعلوية بالاعلام وهو ان يقول القاضى انك تفعل كذا وكذا فينجز جربه وتعزير الاشراف وهم

الامراء والداهاقين بالاعلام والجرالى باب القاضى والخصومة وتعزير الاوساط وهم السوقة بالجر والحبس وتعزير الاخسة بهذا كله وبالضرب آه به (الفقه الاسلامى ج ۶ ص ۳۱۲) كى راغلى دى اذا سقط القصاص فى القتل العمد كان التعزير عقوبة بدلية عنه لكن هذا التعزير امر واجب ام جائز وقد اشرنا له فى حالة عفوولى الدم قال المالكية يجب التعزير اذالم يقتص منه والعقوبة هى جلد مائة وحبس سنة عملا باثر ضعيف عن عمر رضى الله عنه وقال الجمهور لا يجب التعزير وانما يفوض الامر للحاكم يفعل ما يراه مناسبا للمصلحة فيؤدب الشرير بالحبس او الضرب او التانيب ونحوها

او تعزير دمتهم بالقتل يا سرقه مخكى تراثبات جائز دى په بند سره په دى شرط چې تهمت به په دوو مستورينو شاهدينو يا په يوه عادل شاهد سره ثابتيږي يعنى چې يو عادل شاهد يادوه مستورين شاهدين شاهدى پرقتل يا سرقة اداء كړى نو تهمت دقتل يا سرقه ثابتيږي تعزير بالحبس ئې جائز دى نفس قتل او سرقة په دغه شاهدانونه ثابتيږي ترهغه وخت چې دوه عادلان شاهدان شاهدى اداء كړى په (الدر المختار على هامش رد المحتار كى ج ۳ ص ۲۰۶) راغلى دى:

وفى كفاية العينى عن الثانى من يجمع الخمر ويشربه ويترك الصلوة احبسه او اذبه ثم اخرج به ومن يتهم بالقتل والسرقة وضرب الناس احبسه واخذه فى السجن حتى يتوب لان شر هذا على الناسى وشر الاول على نفسه - په (رد المحتار ج ۳ ص ۲۰۶) كى راغلى دى :
ذكر وافى كتاب الكفاية ان التهمة تثبت بشهادة مستورين او واحد عدل فظاهره انه لو شهد عند الحاكم واحد مستور وفاسق بفساد شخص ليس للحاكم حبسه آه وهكذا فى البحر الرائق ج ۵ ص ۴۳ والله اعلم

عبدالحميد هوتک
مولى محمد اخصاص برکتى

مولانا عبدالحکیم مولانا محمد اخصاص برکتى مولانا محمد اسماعیل مولانا احمد نوری عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

آيا خاوند هم دقصاص حق لري ولوکه دقاتل وروروي

پوښتنه: محترم دارالافتاء محکه عدليه تميز السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترما زمالور چې ورکړې مې وه وحمد الله ته اغاجان چې دحمد الله وروردي زمالور ئې په قتل

ورسوله چي اغاجان په ولسوالي کښي په حضور د شهودو اقرار کړي دي فعلا په قومانداني کښي دوليت بندي دي او هغه اقرار و دوسه هم په قومانداني کښي ده هغه زما زوم هم په خپل ورور عارض دي ايادي حق په قصاص کښي لري کيا؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب

د عارض زوم چي دمقتولي زوج کيږي حق په قصاص کښي لري ځکه چي دي هم دورته څخه دي قتل صاحب الحق في القصاص او مستوفيه او ولي الدم هو عند الحنفية والحنابلة والصحيح عند الشافعية كل وارث يرث المال سواء أكان من ذوى القروض أم العصبه اى جمع الورثة نساء ورجالا ازواجاً وزوجات (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۷۸) وهكذا في رد المحتار ج ۵ ص ۴۰۲ وبدائع الصنائع ج ۷ ص ۲۴۲

مولوي احمد نوري عفي عن مولوي محمد احماني

د خاوند په عفو قصاص ساقطیږي ګڼه

پوښتنه: (که خاوند) حق په قصاص کي ولري چي خپل حق معاف کړي زما (پلار) حق د قصاص څي ګڼه؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب

په عفو سره د اولياء قصاص د قاتل څخه ساقطیږي او هغه نور اولياء لره دمقتول حق د ديه پاتېږي: واما اذا تعدد الاولياء فعفا احدهم سقط القصاص عن القاتل لان القصاص لا يتجزء وهو شيء واحد فلا يتصور استيفاء بعضه دون بعض ويبقى للآخرين حصتهم من الدية (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۹۰) وهكذا في بدائع الصنائع ج ۷ ص ۲۴۶

مولانا احمد نوري عفي عن مولانا محمد احماني

د قاتل قريبان څه جزاء لري او ګڼه

پوښتنه زه عارض يم پر حمد الله او اغاجان اويوئي بل ورور عبدالکريم نوميږي اويوئي پلار دي حق د قصاص پريوه مقررا ځي پردانورو به څه جزاء وي کيا؟ چي حمد الله او اغاجان او عبدالکريم دري سره د عبد الاحد زامن دي والسلام -

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب
 پلار او ورونه دقاتل که شریکان او معاونین دقتل وه مثلاً یوه نیولی وواوهغه بل واژه یا
 یوه پیره کول یا یوه تشویقاوه و قتل ته نو پر هغه باندی تعزیر دی او پر قاتل قصاص دی او په
 دی حکم کی قریب دقاتل او بیگانه فرق نه لری یوازی دقرابه په واسطه دهیڅ جزاء مستحق
 نه دی:

وبناء علیه لو امسک رجل شخصا ليقضه اخر يضمن القاتل فقط عند الحنفية الخ ويجب التعزير
 على الممسك من غير حبس (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۴۶ وهكذاج ۶ ص ۲۳۷)
 خوشرط دادی چې دغه معاونین دقاتل به یوازی معونه کړی وی او په قتل کی به یی برخه
 نه وی اخستی او په قاتل کی به شروط دقصاص ټول جمع شوی وی والله اعلم وعلمه اتم

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی زکریا محمد احمادی

که قاتل وتبستي نودهغه يادهغه دقريب مال قبضه کول څه حکم لری

پوښتنه: ډیر محترم داسلامی امارت ددارالافتاء دریاست مقام ته السلام علیکم ورحمت
 الله وبرکاته محترمه زه اغامحمد دشرعی مسئلې دجواب غوښتونکی یم هیله لرم چې
 پرشرعی اصولو باندی جواب راکړی څرنگه چې یونفریه کلی او منطقه کښی دوه نفره په
 قتل رسولی وه وروسته قاتل وتبستیدی دپخوانیو قوماندانانو له خوا دقاتل پلارونیول
 سو وروسته دطالبانو داسلامی تحریک ترراتگ وروسته دقاتل پلارازاد شو څه موده
 وروسته په کله باندی پاکستان ته ولاړی کوچ ئې وکړی اوس دمقتولینو وارثان
 راولرسوی چې دقاتل دپلار ملک ئې قبضه کړی حاصلات ئې خپل ځان ته وړی
 ایاداشرعا جواز لری او کنه بینواتوجروا -

(المستفتی اغامحمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم الملهم الصواب
 مسئله داده چې پرموروثی ملک قبضه کول که دمسلمان وی او که دهندووی جائز نه ده
 نواوس دمقتولینو وارثان چې دقاتل دپلار ملک یی قبضه کړی دی دشرعی جواز نه لری

یوازی دمقتولینو وارشان چي ولی دقاتل دی جائز دی دوی لره قصاص نه قبضه دملک په احکام القرآن ج ۱ ص ۱۸۵ کنبی لیکلی دی:

قال الله تعالى: كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ وَقَالَ تَعَالَى: وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَقَالَ تَعَالَى: وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا وَقَدْ اتَّفَقُوا أَنْ الْقَوْدُ مَرَادُ بِهِ وَقَالَ تَعَالَى:
إِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِبِشَلٍ مَّا عُوِقِبْتُمْ بِهِ وَقَالَ: فَإِنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِبِشَلٍ مَّا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ
فاقتضت هذه الايات ايجاب القصاص لاغير ويدل عليه ايضاً قوله تعالى: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ -

وبمثله قدورد الاثر عن النبي صلى الله عليه وسلم في قوله لا يحل مال امرئ مسلم الا بطيبة من نفسه وهكذافي معارف القرآن پ ۲ ص ۱۲۵ وپ ۲ ص ۱۲۷ وهكذافي امداد المفتين ص ۸۸۱ وعزيز الفتاوى ص ۶۹۵ والله تعالى اعلم

مولوی احمد نوری عفی عنہ

قصاص که معاف کرل شی نو حکومت نه حق دتعزیر پاتیری

پوښتنه: بحضور محترم ریاست عالی دارالافتاء السلام علیکم اکر بالای یک شخص بسبب جرم قتل دمحکمانی فیصله قصاص مدوریافته لکن قتل از اجراء قصاص اولیاء و ورثه متول صلح نمایند بدل صلح رویه را اخذ نمایند و از قصاص منوکنند بعد ازین در مورد حق الله تعالی قاتل مذکور مجازاة میگرد و یا حکم سابق قصاص منقضی حق الله تعالی میگرد و میواتو بچروا

(مولوی حمید الله فائز معاون ریاست عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

د فقهاء د عباراتو څخه داسی معلومیږی چې هر کله قصاص ساقط شی نو حاکم لره اختیار شته دده دتعزیر لپاره ځکه چې په قصاص کی حق الله تعالی او حق العبد دواړه شته نو دیو په سقوط سره بل نه ساقطیږی بلکه حاکم په هغه کی اختیار دداره دی:

اذا سقط القصاص بعفو ولی القاتل او بموت الجانی او بغیر هما طبقت عقوبتان اخریان وهما - ۱ -
الدية الخ - ۲ - التعزیر الذی هو بدل حتمی ایضاً عند المالکة وباختیار الحاکم عند الجمهور

الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۹۷) اذا سقط القصاص فی القتل العمد كان التعزیر عقوبة بدلیة عند الخ
وقال الجمهور لا یجب التعزیر وانما یفوض لامر الحاكم یفعل ما یراه مناسبا للمصلحة فیؤدب
الشریب بالحبس او الضرب او التانیب ونحوها (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۳۱۲) مانص علیه من
التعزیر كما فی وطء جاریة امرأته او المشتركة وجب امثال الامر فیه ومالم ینص علیه اذ ارى
الامام المصلحة او علم انه لا ینزجر الابه وجب لانه زاجر مشروع لحقه تعالی كالحد وما علم انه
انزجر بدونه لا یجب (رد المحتار ج ۳ ص ۲۰۵) واللہ اعلم وعلمه اتم واحکم

عفو اللہ عنہ

الافتاء

مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نذیر احمد اتحافی مولوی محمود میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دولت اسلامی افغانستان
کہ لہ نہایی فیصلی وروستہ قصاص ثابت شی بیاعفوه وشي تعزیر بر قاتل شتہ او کنہ
پوہنتنہ : محترم ریاست دارالافتاء السلام علیکم بعدہ استثناء مادہ موضوع است کہ حکم محکمہ قصاص قاتل صادر شود کہ در ضمن حکم
حق اللہ تعالی ساقط میگردد لکن قتل از استثناء قصاص صلو صلیح صورت بگیرد آیا از سقوط قصاص حق اللہ تعالی یکند یا نہ
در شرح المجلد مادہ ۵۱ میونسد الساقط لا یعود کما ان المعدوم لا یعود ودر مادہ ۵۲ مینویسد اذا بطل الشی بطل
ما فی ضمنہ کہ از مضموم کلی مادہ اولی بطر میرسد کہ حق اللہ تعالی کہ بموجب حکم قصاص گردیدہ باطل نگردد واز مادہ دوم بطر میرسد
کہ قصاص کہ بسبب صلح باطل گردیدہ یس حق اللہ تعالی کہ بموجب حکم قصاص ساقط شد سقوط آن باطل گردید باید نمود نماید وکدام
سائل کہ شاعر بر نموده محل تطبیق آن سقوط قصاص است کہ قتل از اصدار حکم قصاص صورت گرفتہ باشد مانحن فی سقوط قصاص
است کہ بعد از اصدار حکم قصاص صورت گرفتہ باشد لہذا آرزو من کہ در موضوع مانحن فی یک جزئیہ فقیہ را دریافت شود
(مولوی حمید اللہ فائز معاون ریاست عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دققاء د عبارتو د عموم خنجه داسی معلومیږي چې قصاص ساقط شی نو د تعزیر په باره کی د حاکم اختیار شته که د اسقوطی مخ کی تر قضاوی که وروسته ولی عفو او صلح هم مخ کی تر قضا صحیح کیږي هم وروسته او عام عبارتونه مطلق راغلی دی چې هروقت قصاص په عفو ساقط شی نو تعزیری عقوبه بدلیه ثابتیږي او هغه مواد چې مستفتی رانقل کړي دی چې:

الساقط لا يعود اذا بطل الشی بطل مافی ضمنه هغه مواد ددی حکم سره هیڅ تنافی نه لری ځکه چې تعزیر یو داسی عقوبه دی چې په بدل کی د قصاص ثابتیږي او په عوض کی دهغه راځی نه د قصاص په سقوط سره دده سقوط راځی او نه تعزیر د قصاص په ضمن کی پروت دی ځکه فقهاء چي تعزیر عقوبه بدلیه بولی او مبدل نه د مبدل منه په ضمن کی وی نه ورسره لازم وی او په عفو یا صلح سره صرف د اولیاء حق ساقطیږي د مقتول حق لانه ساقطیږي نو تعزیر چې حق الله تعالی دی هغه خویځی نه ساقطیږي:

العقوبة البدلية الثانية للعمد التعزیر اذا سقط القصاص فی القتل العمد کان التعزیر عقوبة بدلية عنه (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۳۱۲) اذا عفا ولی القتل مطلقا عن القاتل عمد اصح العفو وبقي عند الحنفية والمالكية حق السلطان فی عقوبته تعزیر الان القصاص فيه حقان حق الله الخ وحق المجنی علیه (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۹۱) اذا سقط القصاص بعفو ولی القتل او بموت الجانی او بغير هما بقى عقوبتان اخريان وهما الدية والخ والتعزیر الذی هو بدل حتمی ایضاً عند المالكية وباختیار الحاکم عند الجمهور الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۹۸ صلح الاولیاء وعفوهم عن القاتل يسقط حقهم فی القصاص والدية لاحق المقتول (کنافی المنية الاشباه والنظائر ص ۲۸۹) المالكية والحنفية رحمهم الله تعالى قالوا ان للحاکم حقاً علی القاتل اذا عفا عنه اولیاء الدم وله ان یجلده مائة جلدة ویسجنه سنة كاملة وبه قال اهل المدينة (الفقه علی المذاهب الاربعة ج ۵ ص ۲۶۵)

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب
مکتبہ دارالافتاء

مولوی محمد احتشامی مولوی احمد نوری محنی عز مولوی نور محمد شاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی

قسامة پر مالک دسرای وی که پر هستوگن

پوښتنه: ددارالافتاء ولور مقامه -- السلام عليكم ورحمة الله وبركاته یونفر چې عبدالرازق نومیدی په سنه (۱۳۷۰) کی د لوی اختر په ورځ د کور د سامان د پاره بازار ته وتلی وو دهغی ورځی څخه لادرکه سوی دی تر شپږ اویاسنی پوری لادرکه ووپس له هغه څخه د ګرځک په ولسوالی د فاروق خان په سرای کی مړ پیدا سو چې اصلی دسرای مالک خپله فاروق خان دی په هغه وقت کی فاروق خان مهاجر و ګرځک ته د خلیانو د لاسه خپل سرای ته نه سوور تلای په ذکر شوی سرای کی د سید نبی او محمد نبی په نومانو خلک پراته وه چې هغه خپله زبردسته خلیان وه نور دوه مړی ئې هم کړی وه او س دغه دوه نفر په دغه اقرار کوی چې په هغه تاریخ کی چې مقتول درک و سو موږ په دغه سرای کی وواو په دی اقرار نه کوي چې موږ وژلی دی اوبی غیر ددوي اقرار څخه نور شاهدان هم سته چې په هغه وخت کی دوي په دی سرای کی وه او س چې موږ دوي راگیر کړه حکومت بندیان کړه نو د ګرځک د محکمی قاضیانو وویل چې پنځوس قسمونه اودیت دسرای اصلی مالک ته کیږی چې فاروق خان دي اوبعض علماء وایی چې ددوي وجود په دغه سرای کی د اقرینه قاطعه بلل کیږی ایادغه نه راتګ د فاروق خان و خپل سرای ته دهغه د پاره عذر نه بلل کیږی چې دانور باره راگیری دا جریان مو تاسی ته عرض کړ څنگه چې تاسی ته شرعی معلومات وسی

(المستفتی الحاج ملا حبیب الله اخند ولسوال سنگین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامد او مصليا

د قسامه د پاره خپل شرائط سته چې ټول په کتابونو کښی د فقهی حنفی ذکر شوی دي د محترم مستفتی سوال یوازی دادی چې قسامت پر مالک دهغه سرای دي چې مقتول پکښی پیدا شوی دي او که پر ساکن دهغه سرای دی په دغه مسئله دامام صاحب رحمه الله تعالی او امام ابو یوسف رح په مابین کښی اختلاف دي امام ابو حنیفه رحمه الله تعالی یی پر مالک بولی او امام ابو یوسف رحمه الله تعالی ئې پر ساکن بولی لکن د اکثر فقهاء عبارات دلالت کوی پر ترجیح د قول دامام ابو حنیفه رح او حضرت علامه تهانوی رحمه الله تعالی په اعلاء السنن کښی وائی چې: «ه اختلاف د عصر اوزماني دی: قال ابو حنیفه اذا وقع القتل فی ملک احد السباکن غیره فالقسامه علی المالك وقال ابو یوسف

القسامة على السكان (اعلاء السنن ج ۱۸ ص ۲۸۱) وان كان العسكر في ارض رجل فالقسامة والدية عليه كذا في محيط السرخسي (الهندي ج ۶ ص ۸۲) وهكذا في الدر المختار على هامش الطحطاوي ج ۴ ص ۳۱۱) قال ولا تدخل السكان في القسامة مع الملاك عند ابي حنيفة وهو قول محمد وقال ابو يوسف وهو عليهم جميعا الخ (الهداية ج ۴ ص ۶۳۵)

دعوات شخه دهادية هم ترجيح دقول دامام ابو حنيفة رح معلوميزي تحكه چي دليل ني ددغه قول آخر كرى دي:

وبخلاف ما اذا كانت الدار في يده وديعة لان هذا لضمان ضمان ترك الحفظ وهو انما يجب على من كان قادرا على الحفظ وهو يد اصاله لا يد نيابة ويد المودع يد نيابة وكذا المستعير والمرتهن وكذا الغاصب لا يده يد امانة لان العقار لا يضمن بالغضب عندنا تبين الحقائق ج ۶ ص ۱۸۴ وكذا في تكملة البحر الرائق ج ۸ ص ۳۹۶ قوله دون السكان كالمستأجرين والمستعيرين فالقسامة على اربابها وان كانوا اغيبا (تاتارخانيه) (ردالمحتار ج ۵ ص ۴۴۷) قال العبد الضعيف وظني ان الخلاف خلاف العصر والزمان فلعل الدار كانت تعرف بريها وتنسب اليه في عصر الامام لتعهد لها واختلافه اليها لحفظها وكانت تعرف بالسكان في عصره الخ (اعلاء السنن ج ۱۸ ص ۲۸۳)

او كچيري دغه ساكنان دسرای اهل دحکومت وه او خلقیان وه مالک دسرای ددوي دلاسه مهاجر وه لکه چي مستفتی ذکر كرى دي نوييا دغه قتيل هدر كيږي لکه چي الدر المختار په لفظ دينبغی ذکر كرى دي:

واما الاراضى التى لها مالک اخذها وال ظلما فينبغى ان يكون القتل فيها هدرالانه ليس على الغاصب دية الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۴۴۶)

هرچي داخبره دقريني قاطعى ده دغه قرينه قاطعه نه بلل كيږي تحكه چي قرينه قاطعه دي نه وايي چي هغه يقين او جزم فائده كوى لکه چي په (مجلة الاحكام المادة ۱۷۴۱) كښي ذکر شوى دي:

القرينة القاطعة هي الامارة البالغة حداليقين مثلا اذا خرج احد من دار خالية خائفا مدهوشا وفي يده سكين ملوثة بالدم فدخل في الدار في الحال وشوهد فيها رجل مذبوح في ذلك الوقت فلا يشبه في ان قاتله هو ذلك الرجل ولا يلتفت الى الاحتمالات التي هي امحض اتوهم كالقول ان الرجل انما قتل نفسه والله تعالى اعلم -

بہ قرآنو سرہ اثبات دقتل کبری

اوکنہ او اهل محلہ کہ یو خوک متهم کری قسامہ ساقطیروی اوکنہ

پوښتنه : دمحکمہ ابتدائیه اولسوالی پشنهاد ومقام ته دمحترم رئیس صاحب دارالافتاء محترم یونفریه نامه دملاقیوم یو خو میاشتی دمخه اولسوالی ته راغلی او اولسوال ته ئی وویل چې زما زوجه بنجمو نامه دفضل محمد لور پر ماطلاقه ده په ثلاثه وکلما طلاق سره اولسوال قهرورته وکړی چې داخه وایی هغه ملاقیوم و اولسوال ته وویل چې وابه ئی وری چې ملاقیوم مری کړی دی نویا اولسوال ومحکمی ته ملاقیوم راوستوی او خپله ښځه ئی په محکمہ کی په ثلاثه کلما طلاق سره طلاق کړه نوماقاضی دمحکمی ملاقیوم ته وویل چې ولی ښځه طلاقه وی ملاقیوم وویل چې زما داکازوی سید محمد نام باندي زماشک دي چې زما دښځی سره کارلری اوقاضی ورته وویل چې تاو لیدی ملاقیوم وویل چې یوه شپه زه راغلم نودغه سید محمد نام زما په سرای کی پروت وه اویده وه اوزما ښځه خلوریا پنځه گزه اندازه جدايیده وه نوزما دبدکاری گمان دي پرښځه او پرسید محمد نام باندي ماقاضی وملاقیوم ته وویل چې داقصه څه وخت وه ملاقیوم وویل چې څلویښت شپې دمخه داقصه وه نوماورته وویل چې ته ولی اطلاع نه کوي اوددغه سید محمد کور چیری دی چې ستا سرای ته راغلی وه ملاقیوم راته وویل چې دغه سید محمد زما داکازوی دي اوزما سره په کورکی وه اوماستر نه ځنی کاوی نوماقاضی دمحکمی طلاقنامه دده ولیکل اوښځه می پلارته پلاس ورکړه کورته پلار بوتله پس ددوو میاشتو څخه دغه سید محمد نام په قتل ورسیدی دماخستن داډانو پروخت ورور دمقتول اولسوالی ته اطلاع راکړه چې زما ورور په قتل ورسیدی اولسوالی چې کوشش وکړی قاتل معلوم نسواو ملاقیوم هم دوطنه څخه فراره سوی وه پس دیوڅو مودی څخه ملاقیوم په فرست کی پیدا سونود اولسوالی په ذریعه پنجوائی ته حاضر سو چې دتوله وطن اوزموږ ولسوالی گمان دقتل پر ملاقیوم وه ملاقیوم اوس منکر سو چې ماداقتل نه دی کړی بیاموږ دوطن (۵۰) یا (۶۰) نفره جمع کړه بطور دقسامی اورته وموویل چې موږ قاتل غواړو ستاسی دقربی څخه اوتا سوته قسم درکو واهل قریه وویل چې موږ قسم نه اخلو یقین مودادي چې قاتل ملاقیوم دی ولی چې دغه مقتول دبل چاسره عداوت نه درلودی نوزما قاضی دپنجوائی دمحکمی نظر په وینا داهل قریه اود اولسوال صاحب په وینا سره چې اولسوال صاحب ته ملاقیوم چې والله چې واورى چې ملاقیوم قتل کړی دي په وخت کی دطلاق دغه وینا ملاقیوم کړي ده اوبل اهل قریه چې موږ راجمع کړل دهغو هم یقین چی داقتل ملاقیوم کړی دی نوموږ ستاسو دحضور څخه

په دغه موضوع کی فتواء غواړو چې خدا ناخواسته موږ غلط نه سواودغه پشنهاد موستاسی
حضورته وړاندي کړی چې لطفا فتواى را کړی والسلام

(مستفتی مولوی داد محمد قاضی محکمہ پنجوايي)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دغه مذکوره قرائن په استفتاء کښی قرائن قاطعه نه دي چې حکم په ثابت سی محکه قرینه قاطعه هغه
ده چې ده یقین حدته رسیدلی وي نو دغه ملا عبد القيوم په دغه قرائن قاتل نه ثابتیږی:

القرينة القاطعة هي الامارة البالغة حد اليقين مثلا اذا خرج احد من دار خالية خائفا مدهوشا في يده سكين
ملوثة بالدم فدخل في الدار وروي فيها شخص مذبح في ذلك الوقت فلا يشتبه في كونه قاتل ذلك
الشخص ولا يلتفت الى الاحتمالات الوهمية الصرفة كان يكون الشخص المذكور انما قتل نفسه (المجلة
المادة ١٧٤١)

هر چې قول د اهل محلی دی چې موږ قسم نه اخلو یقین امر دادي چې قاتل ملا عبد القيوم دی ولی چې
دغه مقتول د بل چا سره عداوت نه درلودی اول خودغه قول شهادت نه دي اوبل دغه اهل محله متهم
په دفعه د خصومة لخیلو خانو څخه دی نویي قول معتبر نه دي:

ولا تقبل شهادتهم اي اهل المحلة به اي بالقتل على غيرهم اي على غير اهل المحلة الذي ادعى الولي القتل
عليه هذا عند الامام خلافا لهما ولا تقبل شهادة اهل المحلة على بعضهم لو ادعاه اي الولي اجماعا لان
الخصومة قائمة مع الكل لأمرائهم كانوا اخصماء في هذه الحادثة اوبالشهادة تقطع الخصومة عن نفسه فكان
متهما في هذه الشهادة فلا تقبل شهادته (مجمع الانهر ج ٢ ص ٦٧٩ وص ٦٨٠ وبطل شهادة بعض اهل المحلة
بقتل غيرهم خلافا لهما اوبقتل واحد منهم بعينه للثمة (الدر المختار على هامش رد المحتار ج ٥ ص ٢٥٠)
هر چې قسامه ده لپاره د اولياء دمقتول حق د قسامه پرا اهل محلی سته که ئې چیری اولياء دمقتول
دعوه کوي په دعوي سره د قتل پر دغه معین د اهل محلی ئې حق د قسامه نه ساقطیږی:

فان ادعى الولي على واحد من غيرهم كان ابراء منه لاهل المحلة وسقطت القسامة عنهم وان ادعى الولي
على معين منهم لا تسقط وقيل تسقط (الدر المختار على هامش رد المحتار) (قوله لا تسقط) اي في ظاهر
الرواية (رد المحتار ج ٥ ص ٢٤٥)

اهل محلی والا که چیری قسم نه اخلی وائي چې موږ قسم نه اخلو کچیری دعوي د قتل خطا ووی
نو قاضی به قضاء په دیت وکړی او که دعوي د قتل عمد وی قاضی به ئې بنديان کړی تر هغه پوری

چي قسم اخلي بيابه قضاء په ديت وکړي ومن نکل حبس حتی یحلف کما ذکر هدا فی دعوی العمد
امافی الخطاء فيقضى بالدية على عاقلتهم ولا يحبسون كما في البرهان وغيره (الدرالمتقى على
هامش مجمع الانهرج ۲ ص ۶۷۹)

دسحاق حکم

پوښتنه: محترم ددارالافتاء مرکزي رئيس صاحب ته زه ملا بخت محمد دشپږمی امنیتي حوزي
مسئول ستاسی له حضور څخه استفتاء کومه دوه بنځي چې په خپل مایین کی درجالونا وره اعمال
ترسره کوي یعنی یوه بنځه دبلې بنځي سره ایلاج کوي او خپل ځان په یوه ورځ شپږکرته معذوره
کوي په شریعت غراء محمدی کی څه حکم لري شرعی حکم راته واضح کړي والسلام-
(ملا بخت محمد قوماندان حوزه ۶ کندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

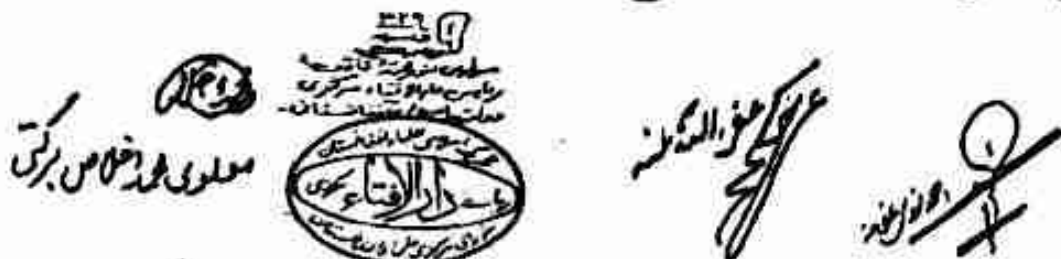
الجواب والله الموفق للصواب دمستفتي داستفتاء څخه دوه سوالونه صراحة دی اول دادی چې
دسحاق حکم څه شی دی په شریعت غراء محمدی کی دوهم سوال دادی چې دفاعل دمساحقة څه
حکم دی دوه سوالونه ضمنی دی اول دسحاق حکم په فساد دروژه او عدم فساد کی څنگه دی دوهم
دمضاجعه حکم په جواز او عدم جواز کی څنگه دی جواب دسوال اول دسحاق حکم دادی چې سحاق
حرام دی لکه زنا اولواطه چې حرام دی اما حرمة المساحقة بین المرأتين جواب دسوال دوهم دفاعل
دمساحقة حکم تعزیر دی چې تعزیر به ورکول کیږي:

انفذ صح ان المرأة المساحقة عاصية فقد اتت منكر افوجب تغيير فالك باليد كما امر رسول الله صلى الله
عليه وسلم من رأى منكر افلغيره الخ والسحاق وهو فعل النساء بعضهن ببعضهن حرام ايضاً ويعزر فاعل
المساحقة ولو كان ذالك بين رجل وامرأة او بين رجلين وروى البيهقي عن ابي موسى الاشعري رضي الله
عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال اذا أتى الرجل الرجل فهما زانيتان واذا أتت المرأة المرأة فهما زانيتان وعن
وائلة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم سحاق النساء بينهن زنا (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۲۴)

جواب ددریم سوال داول جزء دادی چې مساحقة د دوو ښځو روژه فاسده وی په شرط د انزال: وان
ساحت امرءتان ان انزلا وانزل مجبوب بالسحاق فسد الصوم (الفقه الاسلامي ج ۲ ص ۶۷۳)

ددریم سوال دوهم جزء جواب دادی چې مضاجعة جائز نه ده
واما المضاجعة فلا يجوز ان يجتمع رجل وامرأة غير زوجته في مضجع واحد لا متجردين ولا غير متجردين
ولا يجوز ان يجتمع رجلان ولامرءتان في مضجع واحد وقنهنى عن المكامعة او المكامعة ومعناها

المضاجعة التي لا ستر بينهما (الفقه الاسلامي ج ۲ ص ۵۶۹) والله اعلم

مولوی محمد اخص برکتی مولوی نذیر احمد اسحاقی مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی عبدالحکیم عفی عنہ

مولوی نور محمد ثاقب ریس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

دسرقی دحد جاری کولو شرط دادی

جي اصل مالک به دعوی کوی اوډه ته به خپل مال تسلیم شوی نه وی

پوښتنه: بمقام محترم عالی تمیز متیم ولایت قندار قابل توجه دارالافتاء مرکزی کندهار محترما در ولایت زابل یک نفر سارق با استفاده از تاریکی شب جینتر برق را بسرقت برده که در نتیجه از طرف طلاب کرام بانفصل میست سروده دنگیر گردید چون جریان بعد از تحقیق بمحکم رجعت داده شده با وجودیک سارق مقرر سرقه می باشد محکم به نسبت اینک اصل سروده از طرف محکم ب مالک تفویض و تسلیم نگردیده سارق را قابل حد ناست چون دین موضوع از مولوی عبدالنور نیانده زابل در شوری قندار و مولوی محمد علی که شخص متدین و عالم فقه بوده معلومات نموده علماء فوق بقضات محکم تحریر داشته که در مجموع سرقه به نسبت کثرت کتب و کثرت علماء از دارالافتاء قندار معلومات مطالبه شود تا در مورد سرقه از جمیع وجوه تفصیلات به سنده قضات محترم محکم طلاب کرام از اعوان محکم محبوب می کند بام مراتب عرض گردید البت در مورد سرقت برویت کتب معتبر منضلا موضوع راتحت غور و مذاقه قرار گرفته و از نتایج آن هر چه زودتر مقام ولایت زابل را مسبق و مطلع فرماید با احترام -

(الحاج مولوی عبدالحکیم شرعی والی ولایت زابل)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب دپاره دجاری کولو دحد دسرقی پر نور و شروط و سیریه یو د شرط هم دی چې دغه مسروقه مال به د دعوی څخه د اصل مالک ترمنځه مالک ته نه وی سپارل شوی او د شرط هم دی چې مالک به دعوی د مال په محکمه کی کوی او طلب د خپل مال به کوی بیا به یی

اثبات په اقرار يا شاهدانو کوی او که چیری اصل مالک محکمی ته رانسی او دعوی ونکړی دخپل مال یوازی دسارق په اقرار یا په شاهی د شاهدانو حدنشی جاری کیدلای حتی که سارق حکومت ونیسی او شاهدان شاهی اداء کړی چې دفلانی مال یې غلاکړی دی او فلانی غائب وی حاضر نه دی په دی صورت کی هم حدنشی جاری کیدلای او که چیری مال و مالک ته سپارل شوی وی وروسته حاضری ده د مالک و محکمی ته او طلب کول د جاری کولو د حد هم صحت نه لری ولی مال چې وده ته و سپارل شونو بیادی دعوی نشی کولای د مال او مراد د مالک څخه په دی ځای کی مسروق منه دی

من سرق سرقة وردها على المالك قبل الارتفاع الى الحاكم لم يقطع (الفتاوى الهندية ج ٢ ص ١٨٤ ط در الاشاعة قندهار الدر المختار وردالمختار ج ٣ ص ٢٢٩ فتح القدير ج ٥ ص ١٦٢ البحر الرائق ج ٥ ص ٦٣ الفقه الاسلامي ج ٦ ص ١٢٦) قوله (وطلب المسروق منه شرط القطع) اي وطلبه المال فلا قطع بدونه لان الخصومة شرط لظهورها اطلقه فشمّل ما اذا اقر او اقيمت عليه البيّنة لاحتمال ان يقر له بالملك فيسقط القطع فلا بد من حضوره عند الاداء والقطع لتستفي تلك الشبهة وبما ذكرناه ظهر ان مافى التبيين معزيا الى البدائع من انه اذا قرّنه سرق من فلان الغائب قطع استحسانا ولا ينتظر حضور الغائب وتصديقه فانما هو رواية عن ابى يوسف وليست هذه عبارة البدائع فان عبارته قال ابو حنيفة ومحمد الدعوى فى الاقرار شرط حتى لو اقر السارق انه سرق مال فلان الغائب لم يقع مالم يحضر المسروق منه ويخاصم عندهما وقال ابو يوسف الدعوى فى الاقرار ليست بشرط الى آخره (البحر الرائق ج ٥ ص ٦٢ الدر المختار على هامش ردالمختار ج ٣ ص ٢٢٧ فتح القدير ج ٥ ص ١٥٨) ولا يقطع السارق الا ان يحضر المسروق منه فيطالب بالسرقة وقال ابو يوسف رحمه الله تعالى اقطعه والصحيح ظاهر الرواية كذا فى زاد الفقهاء (الفتاوى الهندية ج ٢ ص ١٨٣) وبعضها يخص ارباب الاموال والحقوق وهو الخصومة والدعوى ممن له يد صحيحة حتى لو شهد وانه سرق من فلان الغائب لم تقبل شهادتهم مالم يحضر المسروق منه ويخاصم لما ذكرنا ان كون المسروق ملكا لغير السارق شرط لكون الفعل سرقة ولا يظهر ذلك الا بالخصومة فاذا لم توجد الخصومة لم تقبل شهادتهم ولكن يحبس السارق لان اخبارهم اورث تهمة ويجوز الحبس بالتهمة لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم حبس رجلا بالتهمة (بدائع الصنائع ج ٧ ص ٨١) فقد صرح بانه لا يملك طلب القطع الا ان يقال انه لا يملك طلب القطع مجرّدا عن طلب المال والظاهر ان الشرط انما هو طلب المال ويشترط حضرته عند القطع لا طلبه القطع انه هو حق الله تعالى فلا يتوقف على طلب العبد (البحر الرائق ج ٥ ص ٦٣ ردالمختار ج ٣ ص ٢٢٨) نوّددى تولى عباراتو څخه دامعلومه شوه چې مسروق منه ته که مال رسيدلى وو ترد دعوى او طلب دمخه

نویا حدنه جاری کیږي او که محکمی ته راغلی او طلب د مال یی وکړی او اثبات د دعوی یی وکړی
نویا حد جاری کیدلای سی په دی شرط چې په وقت کی د اجرا حد به هم مسروق منه حاضروی.

مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی احمد نوری منی من مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

د بي لمانځو لپاره څه تعزیر دی

پوښتنه: کوم خلق چې لمونځ نه کوی دهغو په شریعت کی څه تعزیر دی؟

(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

هغه څوک چې تارک الصلوة وی هغه فاسق دی تعزیر یې حبس دی تر هغه وخت پوری چې
تائب کیږي ولمانځه ته منقاد کیږي څوک وایي و دی وهی تر هغو پوری چې ویني شي
وبهیري په الدر المختار علی هامش رد المحتار (ج ۱ ص ۲۵۹) کښی راغلی دی وتارکها
عمد امجانة اي تکاسلا فاسق یحبس حتی یصلی لانه یحبس لحق العبد فحق الله تعالی
احق وقیل یضرب حتی یسیر منه الدم (وهكذا فی الدر المنقی علی هامش مجمع الانهر
ج ۱ ص ۶۷ ودرر الحکام فی شرح غرر الحکام ج ۱ ص ۵۰)

مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی عبد الحکیم منی من مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

د تارک الجماعة تعزیر

پوښتنه: کوم خلق چې تارک الجماعة وی دهغو په شریعت کی څه تعزیر دی؟

(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

ترك جماعت ترك سنت مؤكده ياد واجب دي تارك جماعت مستحق دتعزير دي حكه
چي رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلى دي:

لقد هممت ان امر اصحابي ان يجمعوا حطبا وامر بالصلوة فيؤذن لها وتقام ثم اخالف الى منازل قوم
لا يحضرون الصلوة فاحرقها عليهم به (معين القضاة والمفتين ص ۷۰)

(به حواله دبازية او انقرويه) كي راغلي دي من لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ المال
چونكي تعزير بالمال په مذهب كي منسوخ دي الا پر طريقه دحبس دمال نوتعزير ددغه
شخص مفوض رأي لره دحاكم دي اوياراي لري دهغه چاچي ودغه كارتو معين شوي وي
لكه حكم د اكثر تعزير اتوچي هم ددغه دي په (تاتارخانيه ج ۵ ص ۱۳۸) كي راغلي دي:

وفي نصاب الاحتساب الفرق بين الحد والتعزير من وجوه احدها ان الحد مقدرو التعزير مفوض
الي رأي الامام ... آه

مولوي محمد اخص برکتی
مولوي محمد اخص برکتی
مولوي محمد اخص برکتی
مولوي محمد اخص برکتی

مولوي محمد اخص برکتی مولوي نذ احمد احماني مولوي عبد الحکيم مني عز مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

دبيري لنډولو يا خريلو تعزير

پوښتنه: کوم خلک چي بیره لنډوي يا بیره خري د هغوي په شريعت کي څه تعزير دي؟
(المستفتي مولوي شاکري معاون رياست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دبيري پريښوول تر قبضي پوري واجب د خريل اولنډي کول که تر حد د قبضي غير جائز
او مکروه تحريمي دي دوام ئې فسق دي هر چي قبضه کول دي (يعني پري کول دهغه
اندازي چي تر قبضي زانډوي) هغه جائز دي بلکه بعضي علماؤ مستحب بلکه سنة بللي
دي چونکه خريل دبيري يا کمول کم تر قبضي غير جائز کاردی چي د شرع شريف لخوا مقرر
معين حد نشته او هر غير جائز کار چي د شرع شريف لخوا ورته معين حد نه وي مقرر شوي په

ہفتہ کار کی تعزیر شتہ نودغہ عمل کونکی سری تہ باید محترمین منصوبین دامر بالمعروف ونہی عن المنکر تعزیر موافق د مصلحت سرہ ورکری پہ الفتاوی تنقیح الحامدیہ ج ۱ ص ۳۲۹ کی راغلی دی:

وقد ذکر العلامی فی الدر المختار من الحظر والاباحۃ عن المجتبی والبرزازیہ اذا قطعت شعر رأسها اثم ولعنّت وان باذن الزوج لانه لا طاعة للمخلوق فی معصیۃ الخالق ولذا یحرم للرجل قطع لحيته والمعنی المؤثر التشبه بالرجال وقال العلامی فی کتاب الصوم قبیل فصل العوارض ان الاخذ من اللحية وهی دون القبضۃ كما یفعله بعض المغاربة ومختلّة الرجال لم یبہہ احد واخذ کلها فعل یهود ومجوس الاعاجم فحبث امن علی فعل هذا المحرم یفسق... آہ۔
پہ شیخ د مشکوٰۃ کی ج ۱ ص ۲۲۸ راغلی دی:

وخلق کردن یہ حرام است وروش افنج و نمود و جالتان است کہ ایشان را قندریہ کہیند و کذا شتن آن بہ قدر قبضہ واجب است و آن کہ آن راست بگویند بمعنای طریقہ سلوک درین است یا بہمت آن کہ ثبوت آن بنسبت است چنانکہ نماز عید راست گذر اند آہ۔
پہ بریقہ شرح طریقہ محمدیہ ج ۴ ص ۸۳ کی راغلی دی:

واما انکانت اکثر من القبضۃ فیجوز قص الزائد بل مستحب وفی الاختیار سنۃ لانه طول فاحش وخلاف زینۃ وفی الصرة عن النہایۃ واجب وروی انه صلی اللہ علیہ وسلم کان یاخذ من طول لحيته وعرضها وعن الفتاوی من سعادة المرء خفة لحيته وكان ابن عمر رضی اللہ تعالی عنہما یقطع الزیادۃ وبہ اخذ ابو حنیفۃ وابو یوسف رحمہما اللہ تعالی پہ بل محای د (بریقہ ج ۴ ص ۱۸۴) کنبی راغلی دی وعن النصاب لا یجوز حلق اللحية الخ پہ الفقہ الاسلامی (ج ۳ ص ۵۶۹) کنبی راغلی دی وقد حرم المالکیۃ والحنابلۃ حلقها واعتبر الحنفیۃ حلقها مکروہا تحریمًا والمسنون فی اللحية هو القبضۃ واما الاخذ منها دون ذلك او اخذ کلها فلا یجوز... آہ۔
پہ معین الحکام ص ۲۳۱ کی راغلی دی:

وقال ابن قیم الجوزیۃ اتفق العلماء علی ان التعزیر مشروع فی کل معصیۃ لیس فیها حد بحسب الجنایۃ فی العظم والصغر وحسب الجانی فی الشر وعدمہ وهكذا فی معین القضاء والمفتین (ص ۷۰)

عبدالحق محمدی

محمدی

مولوی محمد احتشامی مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی عبدالحکیم محنی من مولوی نور محمد ثاقب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

د کبوتر باز تعزیر

پوښتنه: کوم خلک چي کبوتری په هوا کوی د هغوی په شریعت کي څه تعزیر دی؟
(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

د کبوترو په هوا کول چې خلقو ته ضرر په رسيږي مثلاً پريام خيږي دخلقو کورونه معلومېږي يا دېري پسي غورځوي دخلقو سامانونه په ماتيږي يا پر خلقو موښلي يا نور ضررونه خلقو ته په رسيږي غير جائز کاردی محتسب به دغه عمل کوونکی په اشد منع منع کوي او تعزیر به ورکوي که چيرې ددغه کار څخه څي لاس نه اخيستی نو کوترې به ورذبح کړي او نفس آموخته کول د کبوترو يا دنورو مرغانو جائز دی هر چي په قفس کي اچول د مرغانو دې دغه مکروه دی لکن تعزیر نه لري په الدر المختار علی هامش رد المحتار (ج ۵ ص ۲۸۴) کي راغلی دی:

ويكره امساك الحمامات ان كان يضرب بالناس فان كان يطيرها فوق السطح مطلعا على عورات المسلمين ويكسر زجاجات الناس برميده تلك الحمامات عزرو منع اشد المنع فان لم يمنع بذلك ذبحها المحتسب و صرح في الوهبانية بوجوب التعزير وذبح الحمامات ولم يقيد به بامر ولعله اعتمد عاداتهم واما الاستثناس فمباح الخ...

په رد المحتار کي راغلی دی:

(قوله ولم يقيد به بامر) من الاطلاع على العورات وكسر الزجاجات قال شارحه العلامة عبد البر ولم اطلاق التعزير لغيره من المتقدمين (قوله واما الاستثناس فمباح) قال في المجتبى رامزا لا باس بحبس الطيور والدجاج في بيته ولكن يعلقها وهو خير من ارسالها في السكك آه وفي القنية رامزا حبس بلبل في القفص وعلقها لا يجوز آه اقول لکن فی فتاوی العلامة قاری الهدایة سئل هل يجوز حبس الطيور المفردة وهل يجوز عتقها وهل في ذلك ثواب وهل يجوز قتل الوطا ويط لتلوئتها حصر المسجد بخرها الفاحش فاجاب يجوز حبسها للاستثناس بها واما اعتاقها فليس فيه ثواب وقتل المؤذي منها ومن الدواب جائز آه قلت ولعل الكراهة في الحبس في القفص لانه سجن وتعذيب دون غيره كما يؤخذ من مجموع ما ذكرنا وبه يحصل التوفيق فتأمل.

هم دغه مضمون په بريځه شرح طريقه محمديه ج ۴ ص ۷۹ كي راغلی دی.

مولوي محمد ابراهيم برکتی مولوي محمد احتشاني مولوي عبدالحکيم مني عن مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

دسروز اوريدونکي تعزير

پوښتنه: کوم خلک چي سروز اوري دهغوی په شريعت کي څه تعزير دی؟

(المستفتی مولوي شاکري معاون رياست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

اوريدل دالات دلهو معصيت دی او حرام کار دی البته که له وجهی د ضرورت وونو جائز دی لکن دغه جواز هم مشروط دی په دی شرط چې په خپل قصد او اختيار به غوږنه ورته نسی دغه ضرورت عام دی دينی وی لکه ډول دپاره دغزا مثلاً او ياد نياوی وی لکه ډول دپاره د تجارت مثلاً دغه اوريدونکی اووهونکی ته بلا ضرورت به امام تعزير ورکوی هغه تعزير چې دامام په رأی مفيد وی په الاختيار (ج ۴ ص ۱۶۵) کی راغلی دی:

قال واستماع الملاهي حرام كالضرب بالقضيب والدف والمزمار وغير ذلك فان سمعه بفتة يكون معذورا ويجب ان يجتهد ان لا يسمعه الخ ثم قال وقال ابو يوسف في دار يسمع منها صوت المزامر والمعازف ادخل عليهم بغير اذنهم لان النهي عن المنكر فرض ولولم يجز الدخول بغير اذن لامتنع الناس عن اقامة هذا الفرض رجل اظهر الفسق في داره ينبغي للامام ان يتقدم عليه فان كف عنه والا ان شاء حبسه او ضربه سياطاً وان شاء ازعجه عن داره الخ....

په بريځه شرح محمديه (ج ۴ ص ۵۱) کی راغلی دی:

ومنها ای من افات الاذن استماع الملاهي بلا اضطرار كذلك المذكور قبله دينی او دينوی كال التجارة مثال للدينوى والغزو والحج مثالان للدينية اذالم يمكن كل واحد منها الا مع استماع الملاهي. هرچې غزلی دی کچيری ذکر د شراب يا هلكانو يا نور غير جائز شيانو پکښی وی نو ويل او اوريدل او جوړيدل ئې ټول ناجائز دی او که ذکر د مدائحو د اسلام او د قرآن يا د نورو محترم

شیانو پکنبی وی نو جائز دی لکن په دی شرط چې داسی ډیر به نه وی چې دنورو عباداتو مشغول کړی په فتاوی خانیه علی هامش الهندیة ج ۳ ص ۴۰۶ کنبی راغلی دی:

واما قراة اشعار العرب ما كان فيها من ذكر الفسق والخمر والغلام فمكروه لانه ذكر الفواحش. په بريقه (ج ۴ ص ۲۶) کنبی راغلی دی:

والثالث الشعر وهو جائز اذا خلا عن الكذب والرياء وهجومالايجوز هجوه بل يجب تعظيمه واحترامه وعن ذكر الفسق والتغنى وآفات المدح والاسكثار منه والتجرد له حتى يشغله عن بعض الواجبات والسنن وقلمايخلو عن هذه الافات... آه

مولوی محمد اعلاص برکتی مولوی نذیر احمد احتانی مولوی عبدالحکیم منی من مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

د چرس څکونکي تعزیر

پوښتنه: کوم خلک چي چرس څکوی دهغوی په شریعت کي څه تعزیر دی؟
(المستفتی مولوی شاګری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

د چرسو څکول غیر جائز دی تعزیر یې مفوض دی رأی دمام لره عدم جواز یې د ډیرو وجوه څخه دی اول بدن لره مضر دی په بريقه ج ۴ ص ۹۳ کي راغلی دی:

اعلم ان اسباب الحرمة امور الاسكار كالخمر او النجاسة كالبول والدم او المضرة كالطين والحجر او الاستقذار كالمنى والمخاطة او الخبث كالخنفساء او القاتلية كالسم فماعتادوا من الدخان فقليل انه مضر بالبدن كماريت ان اكثرهم مرضى والحكم في مثله بالنظر الى الجنس لا الى كل فرد فدر آه دویم مفتر دی مفتر حرام دی لحديث ام سلمة رضى الله تعالى عنها قالت نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم عن كل مسكر ومفتر.

درېیم د چرسو څکول دپاره دلهودی مانع د عبادات دی لکه دغه وجه د حرمت د بعض مشروباتو ده که څه هم فی نفسها حلال وی په (رد المحتار ج ۵ ص ۳۲۳) کي راغلی دی:

اقول الظاهر ان مرادهم التحريم مطلقا وسد الباب بالكلية والّا فالحرمة عند قصد اللّهو ليست محل الخلاف بل متفق عليه آه خلورم دغه يونوى مكروه كاردى په ردالمحتار ج ۵ ص ۳۲۷ كنى ليكلى دى اقول ظاهر كلام العمادى انه مكروه تحريما ويفسق متعاطيه فانه قال فى فصل الجماعة ويكره الاقتداء بالمعروف باكل الربا وشئ من المحرمات اويد اوم الاسرار على شئ من البدع المكروهات كالدخان المبتدع فى هذا الزمان ولا سيما بعد صدور منع السلطان... آه

عبدالحق عوف بالله العزّة

مولى محمد ابراهيم

مولوى عبدالحق عوف بالله العزّة، مولوى محمد ابراهيم، مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

دبنگي کرونگي حکم

پوښتنه: کوم خلک چي بنگي کړي دهغوی په شان کي څه حکم کول پکار دی؟
(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب
زراعت د چرسو غیر جائز دی باید حکومت ټي بند کړي بلکه بندول ټي لازم دی ځکه زراعت ټي خاص د پاره د چرسو دی بل هیڅ قصده نه دی پکښی نو په منزله دهغه الات د لهودی چي بغیر لهود بل شی د پاره نه مستعملیږي په ردالمحتار ج ۵ ص ۱۴۹ کی راغلی دی:
وهذا اختلاف ای لاختلاف بین ابی حنیفة وصاحبین رحمهم الله تعالی فی الضمان بکسر الان اللّهو فیما یصلح لعمل آخر واللم یضمن اتفاقا... آه

عبدالحق عوف بالله العزّة

مولى محمد ابراهيم

مولوى عبدالحق عوف بالله العزّة، مولوى محمد ابراهيم، مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

بي محرمه له كوره وتونكي ميرمني تعزير

پوښتنه: کومى ښځى چي بى محرمه له كوره وزى دهغوى څه تعزير دى؟

(المستفتى مولوى شاكري معاون رياست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

ښځه كه د كوره وتله كه په اندازه د سفرو وتله دغه وتل ئې بى محرمه جائز نه دي خامخا
يا زوج يا محرم قريب به ورسره وي حتى كه د پاره د حج وي هم ئې دغه حكم دى په بريځه ج ۴
ص ۱۷۸ كښى راغلى دى:

ومنهاى من الافات سفر الحرة بلا زوج ولا محرم ولوللحج لانه ليس بفرض عليها عند عدم الزوج
اوالمحرم.

هر چي دغه روزانه خروج دى هغه درې قسمه دى:

(۱) اول هغه دى چي بى اذن د زوج هم جائز دى لكه د پاره د ملاقات د مور او پلار په هفته كى
يانور محرم قريبان په كال كى:

فعلى الصحيح المفتى به تخرج للوالدين فى كل جمعة باذنه وبغير اذنه ولزيارة المحارم فى كل
سنة مرة باذنه وبغير اذنه الخ (البحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)

كه چيرى قابله وي يا غسالة وي او يائې پريو چا حق باندى وي بى اذن د زوج وتلاى شى.
فان كانت قابلة او غسالة او كان لها على آخر حق تخرج بالاذن وبغير الاذن الخ البحر الرائق ج ۴
ص ۱۹۵ وفتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸)

دغه رنگه كچيرى يو مسئله ورپېښه شوه او زوج د دى د پاره سوال ديو عالم څخه نه كاوه
اوبى رضا د زوج وتل د دغه مسئلې د پاره جائز دى:

(فان وقعت لها نازلة ان سأل الزوج من العالم واخبرها بذلك لايسعها الخروج وان امتنع من
السؤال يسعها ان تخرج من غير رضاه آه (فتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸ والبحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)

(۲) هغه دى چي په اذن د زوج وتلايې اوبى اذنه نشى وتلاى لكه د پاره د تعليم د مسائلو
غير له هغه مسئلې څخه چي ورپېښ شوى وي.

(وان لم يكن لها زلة ولكن ارادت ان تخرج لتعلم مسألة من مسائل الوضوء والصلوة ان كان
الزوج يحفظ المسائل ويذكر معها له ان يمنعها وان كان لا يحفظ الاولى ان يأذن احيانا وان لم يأذن

فلا شيء عليه ولا يسعها الخروج مالم يقع لها نازلة (فتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸ والبحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)
 كه چيرى خروج دپاره دملاقات دموراوپلارووپه كم دهفتى كى يادپاره دملاقاة دنورو
 محارم قريبانو په كم كى دكال وونوپه اذن دزوج جائز دى (واما الخروج للاهل زائد اعلى
 ذلك فلها ذلك باذنه (البحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)

(۳) درپيم هغه خروج دى چې مطلقا غير جائز وى لكه دپاره دملاقات داجانب ياخروج
 وبازارته ياوودوته ياغيره ددغه قسم شخه وفيما عداذلك من زيارة الاجانب وعيادتهم
 والوليمة لا ياذن لها ولا تخرج ولو اذن وخرجت كانا عاصيين (البحر الرائق ج ۴ ص ۱۹۵)
 ددغه درى قسمو دپاره نور امثال هم شته لكن دغه مذكور افراد او امثال دپاره دتوضيح موږ
 ذكر كړى دى دپادور خبره داده چې هروقت بڼه دكوره خارجيږي كه په اذن دزوج وى كه بى
 اذن دزوج وى دشرط دى چې په ستركى به وزى په زينت كى به نه وزى عطربه ئې نه وى
 لگولى.

(حيث ابحنالها الخروج فانما يباح بشرط عدم الزينة وتغير الهيئة الى ما لا يكون داعية الى نظر
 الرجال الخ (فتح القدير ج ۴ ص ۲۰۸) دزوج دپار حق دتعزير شته چې بڼه ئې بى اذنه وزى په
 هغه صورتو كى چې بى اذن ئې وتل غير جائز وى.

(وكما يجوز ضربها للخروج اذا كان الخروج بغير حق الخ البحر الرائق ج ۵ ص ۴۰۹ دسلطان
 دخواتعزير وبنحو ته جائز دى (اباح التعزير للنساء عند الحاجة الى ذلك (الفتاوى التاتارخانية
 ج ۵ ص ۱۴۳) وان رأى المحتسب رجلا مع امرأة فى الطريق يتحدثان فماذا يصنع بهما الجواب
 روى ان عمر رضى الله تعالى عنه رأى رجلا مع امرأة يتحدثان فى الطريق فعلاهما بالدرة فقال
 الرجل هى امرأة فقال له لو كانت امرأة تك فلم لاتدخلها فى بيتك الحديث (الفتاوى التاتارخانية
 ج ۵ ص ۹۷ ط قديمي كتب خانه كراچي) والله اعلم

عبدالحکیم محمد
 مولوي محمد اخلص برکتی

مولوي محمد اخلص برکتی مولوي عبدالحکیم محمدي مولوي نوره محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

دترافیکي قواعدوبه خلاف کونکي ته تعزیر بالمال ورکول

پوښتنه : دتمیز ریاست عالی مقام ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته څرنگه چې ستاسو حضورته معلومه ده په اوسنیو شرایطوکی دنقلیه وسائلو اذحام دیرزیات دی او خصوصاً په داخل دښارکښی ددغو وسائطو تگ اوراتگ خوراډیر دی چې اکثره موټروانان ترافیکی قواعد او مقررات نه مراعته وی اودترافیکوله مسئولینو سره جنجال کوی موږپه دغه دوه کاله کښی چې په هررنگ او طریقه ددوی داصلاح په منظور چلند ورسره وکړکومه مثبت نتیجه ئې ورنکړه ستاسوله عالی حضور څخه هیله کوم که چیری شرعی موانع نه وی دتنبییه مالی امرراکړی چې دمتخلفینو موټروانانوسره دسرغړونی اودتخلف په وخت کښی ورته رسماً دتنبییه پارچې ورکول سی څرنگه چی په نورو ولایتوکښی هم معمول ده اوروپی ددولت په نامه بیت المال ته تحویل سی له یوی خوابه دمتخلفینو داصلاح سبب وگرځی اوله بلی خوابه دبلی وزلو او غریبو خلکو سره دضرورت په وخت کښی دبیت المال له طرفه ددغو پیسو ورسره مرسته اوکومک وسی څرنگه چې لازمه بولی هدایت راکړی. والسلام.

(المستفتی دترافیکومدیر)

محترم قوماندان صاحب ترافیک قندهار هرگاه این موضوع بعد از ملا حظه والی صاحب قندهار از طریق ولایت به شورای عالی علماء مرکز راجع شود بهتر میگردد تادرین باره شرعاً قرض صادر گردد. مولوی عنایت الله (غبرگی)

محترم ددارالافتاء رئیس صاحب مقدم دغه موضع تعقیب کړی ډیر آذیت روان دی امید دی په دی هکله فتوی ورکړه سی.

(ملا محمد حسن رحمانی والی قندهار ۲-۷-۱۳۷۵)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

نه تعزیر بالمال جائز نه دی هرچی په یو قول کی دامام یوسف رحمة الله تعالی علیه د جواز راغلی دی بعض فقهاء وایی چی داضعیف روایت دی لکه په ردالمحتار ج ۳ ص ۱۹۵ کی لیکلی دی:

قال فی الفتح وعن ابی یوسف رح يجوز التعزیر للسلطان باخذ المال وعندهما وباقي الائمة

لا يجوز آه ومثله في المعراج وظاهره ان ذالك رواية ضعيفة عن ابي يوسف في الشر نبلاية ولا يفتى بهذا لما فيه من تسليط الظلمة على اخذ مال الناس فيا كلونه آه مثله في شرح الوهبانية عن ابن وهبان انتهى .

بعض فقهاء معنى دتعزير بالمال داكوى چى امام به مال دجاني شخه بند كرى شخه موده چى جاني په لارشى بيادى پريو طريقه وجاني ته ور كرى اومعنى دتعزير بالمال دانه ده چى حاكم به ئي دحان دپاره اوياديت المال دپاره اخلى لكه چى ظلمه ئي توهم كوى خكه چى دپاره ديو مسلمان جائز نه دى چى دبل مال پرته له طريق شرعى وخورى په رد المحتار كى ليكلى دى (ج ۳ ص ۱۹۵)

ان معنى التعذير بالمال على القول به امساك شىء من ماله عنه مدة لينزجر ثم يعيده الحاكم اليه لان يأخذه الحاكم اول نفسه اول بيت المال كما يتوهمه الظلمة اذ لا يجوز لاحد من المسلمين اخذ مال احد بغير سبب شرعى انتهى

وهكذا فى البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ الدر المختار ج ۱ ص ۳۲۶ كى ليكلى دى:

لا باخذ مال فى المذهب (بحر) وفيه عن البزازية وقيل يجوز ومعناه يمسكه مدة لينزجر ثم يعيده له فان ائیس من توبته صرفه الى ما يرى وفي المجتبى انه كان فى ابتداء الاسلام ثم نسخ... آه
په البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ كى ليكلى دى:

وفي المجتبى لم يذكر كيفية الاخذ وارى ان يأخذها فيمسكها اليس من توبته يصرفها الى ما يرى وفيه شرح الاثار التعذير بالمال كان فى ابتداء الاسلام ثم نسخ الحاصل ان المذهب عدم التعذير باخذ المال... آه

اوپه فتح القدير ج ۵ ص ۱۱۲ كى ليكلى دي:

وعن ابي يوسف يجوز التعذير للسلطان باخذ المال وعندهما باقى الائمة الثلاثة لا يجوز وما فى الخلاصة سمعت من ثقة ان التعذير باخذ المال اورى القاضى ذالك او الوالى جاز ومن جملة ذالك رجل لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ ان لمال مبنى على اختيار من قال بذالك من المشايخ كقول ابي يوسف... آه حاصل تعذير بالمال جائز نه دي لكن په طريقه دامساك جائز دى لكه چى سابق ذكر شوى نوغوره طريقه دده چى ددغو موتهروالا چى خلاف قانون كوى موتهر ئي حبس شى اويابوبله طريقه چى ستاسوپه نظر مفيده وى خوييسى به نه اخيسته كيږي خكه چى جائز هم نه ده په دغه طريقه چى سوال كنىي ذكر شوى دى اودبى

پروا خلقو لاس هم ازاد پیری اوبد نامی هم ده والله تعالی اعلم.

مولوی عبدالحکیم منی من مولوی عبداللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دترافیکی قواعدو په خلاف کونکي ته تعزیر بالمال

پوښتنه: ددارالفتوی محترم رئیس صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دکندهار ترافیکو مدیریت تاسی محترم حضور ته داسی پیشنهاد دکوو اکثرا دریوران چې قانون دترافیکونه مراعاتوی اودترافیکو دلخراشی واقعی منع ته راوړی په داخل د شهر کښی د سرعت له امله خطر ناکي پیښی منع ته راځی نو مخکښی دترافیکو د قانون له مخی تأدیبی جزایعنی نقدی جریمی کیدل و وچی پیسی بیت المال ته تحویلیدی اودغه دریوان بی له جریمی څخه په هیش رقم نه اصلاح کیږی نو ستاسی له محترم حضور څخه هیله کوو چې په دغه هکله موږ ته شرعی فتوی راکړی ترڅو دترافیکی پیښو په ښه توګه مخنیوی وشي اومسلمانان به له مرګه خلاص شی والسلام. (دترافیکو مدیریت مدیر ملا عبد الباری)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

محترمه لکه څرنگه چې په دی هکله موږ تاسوته مخکی هم فتوی لیکلی وه په تاریخ ۹ - ۷ - ۷۵ د فقه حنفی د کتابو مطابق تعزیر بالمال (جرمانه) ناروا عمل دی تاسو باید و دی ته یوه بله طریقه وسنجوی که دموټر بندی کول وی که موټروان او که بله لاروی هغه په تاسو پوری اړه لری دجرمانی اخستل ناروا عمل دی هیش لاریی د جواز نشته . والسلام

مولوی عبدالحکیم منی من مولوی محمد اخص برکتی مولوی احمد نوری منی من مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دجمال ضبطول

پوښتنه: و حضور ته د محترم مقام عاليه محکمه تمیز مرکزی ولایت کندهار السلام علیکم
 ورحمة الله خرنګه چې څه وخت مخکېنې تاسو ته هم معلومات شته چې لس زره نوټونه ددو
 لخوا چاپ شوي وه او د طالبانو لخوا اعلان وشو چې دغه جعلی نوټونه بنددي بنډېږي
 اساس دیو صراف څخه موږ دوه سوه لکه افغانی ضبط کړي مذكور صراف وویل چې ما د
 هرات څخه په صرافۍ کې رانیولی دی مانه دی پیژندلی په دغه باب شرعی معلومات
 راکړي چې موږ دغه مبلغ مذكور صراف ته ورکړو او که خرنګه ستاسو د هدایت په انتظار
 یو. والسلام -

(مولوی محمد سلیم د کندهار ولایت د احتساب ریاست)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دغه ضبط کول د پیسو تعزیر بالمال دی او تعزیر بالمال روانه دی او که چیرې یو څو موده ئې
 دغه پیسې بندولې چې د دغه صراف خیال داشی چې نې راکوی دپاره د زجر خویر ته ئې
 پر یو طریق وړ کړی نو صحیح ده لکن ښه خبره داده چې یوه بله طریق د تعزیر غوره کړې چې
 ستاسو په خیال کې مفیده وی دغه عمل د صراف د قبیلې څخه د غش المبیعات او تدلیس
 الاثمان دی باید سخت انکار پروسې چې څوک بل وخت د غسې عمل ونکړي عام خلق خطا
 نکړې په معاملاتو کې گلو وې رامیانځ ته نکړې په (الدر المختار ج ۱ ص ۳۲۶) کې لیکلې
 دی:

لا باخذ المال في المذهب (بحر) وفيه عن البزازیة وقيل يجوز ومعناه ان يمسه مدة لينزجر ثم
 يعيده له فان ايس من توبته صرفه الى ما يرى وفي المجتبى انه كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ... آه
 په البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ کې لیکلې دی:

وفي المجتبى لم يذكر كيفية الاخذ وأرى ان يأخذها فيمسكها فان ايس من توبته يصرفها الى
 ما يرى وفي شرح الآثار التعزير بالمال كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم
 التعزير بأخذ المال... آه

په (رد المحتار ج ۳ ص ۱۹۵) کې لیکلې دی چې روایت د جواز د تعزیر بالمال د امام ابی
 یوسف رحمه الله روایت ضعیفه دی تعزیر بالمال خو جائز نسو لکن پر دغسې اعمالو باید

امام تعزير وركري دغه خلق مستحق دتعزير تاودی په الدر المختار ج ۱ ص ۳۲۷ کی لیكلی دی وعزر كل مرتكب منكر او مؤذی مسلم بغير حق بقول او فعل آه
په (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۷۶۸) کی لیكلی دی:

المعاملات المنكرة كالربا والبيوع الفاسدة وما منع الشرع منه كالغش والتدليس وبخس الكيل والميزان وعلى المحتسب انكاره والمنع منه والزجر عليه والتأديب عليه حسب الاحوال اذا كان متفقا على حظره واما المختلف فيه بين الفقهاء بالحظر والاباحة فلا دخل له في انكاره... آه

په (الفقه على المذاهب الاربعة ج ۵ ص ۴۰) کی لیكلی دی:

ومن هذه الجنايات ان يختلي بامرأة محرمة او يشهد زورا ويغش شخصا او يخدعه او يحتال عليه او يقامر او يبذر ماله فيما يؤذى الناس او يسعى بالنميمة بين الناس او يطفف الكيل والميزان او يصرف وقته في الملاهى او غير ذلك مما لا يمكن حصره ههنا فكل جنائية لم يضع لها الشارع حدا ولا كفارة فان للحاكم ان يعاقب عليها بالسجن او الضرب بحسب ما يراه زاجر للمجرم... آه

په احكام سلطانية لابی الحسن الماوردی ص ۲۵۳ کښی لیكلی دی:

ومما يتعلق بالمعاملات غش المبيعات وتدليس الاثمان فينكره ويمنع منه ويؤدب عليه بحسب الحال فيه روى عن النبي صلى الله عليه وسلم ليس منامن غش فان كان هذا الغش تدليسا على المشتري ويخفى عليه فهو اغلظ الغش تحريما واعظمها مائثا فالانكار عليه اغلظ والتأديب عليه اشد وان كان لا يخفى على المشتري كان اضعف مائثا والين انكارا وينظر في مشتريه فان اشتراه لبيعه من غيره توجه الانكار على البائع لغشه والمشتري بابتياعه لانه قذيبه لمن لا يعلم بغشه فان كان يشتريه ليستعمله خرج المشتري من جملة الانكار وتفرد البائع وحده وكذلك القول في تدليس الاثمان آه والله تعالى اعلم

مولوي محمد عليم من بركتي
دار الافتاء
مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء
مولوي عبد الحكيم مني من مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء
مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء

مولوي عبد الحكيم مني من مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

دتليفون پر محصول نه تحويلولو تعزير مالي خه حكم لري

پوښتنه: الى حضرت مفتي صاحب رئيس دار الافتاء كندهار السلام عليكم ورحمة الله
خرنگه چې په تيرو حكومتو كې چاچې به محصول دتليفون پړوقت اوزمان تحويل نكړي

پرهغه نږباندې جريمه راوتله دولت به ځنې اخستل څنگه چې اوس حکومت د طلبای کرامو دې د شريعت د نگاه څخه موږ جريمه واخلو يا نه هيله کوو په دې حصه کې معلومات او هدايت راکړي ديره مهرباني به مووی ومن الله التوفيق.

(مولوی عبد العزيز رئيس مخبرات ۲۹ - ۱۰ - ۱۳۷۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

مسئله داده چې په تیرو حکومتو کې چا چې به محصول د تلیفون پړوخت اوزمان تحویل نکړي پرهغه نږباندې به جريمه راوتله نو دغه جريمه د تعزیر بالمال دی او تعزیر بالمال جائز نه دی هر چې په یو قول کې د امام ابو یوسف رحمه الله تعالی جواز راغلی دی بعض فقهاء وایي چې د اضعیف روایت دی لکه رد المحتار ج ۳ ص ۱۹۵ کې لیکلی دی:

قال في الفتح وعن أبي يوسف رحمه الله يجوز التعزير للسلطان باخذ المال وعندهما وباقي الائمة لا يجوز آه ومثله في المعراج وظاهره ان ذلك رواية ضعيفة عن أبي يوسف قال في الشر نبلاية ولا يفتى بهذا المافيه من تسليط الظلمة على اخذ مال الناس فيا كلونه آه ومثله في شرح الوهبانية عن ابن وهبان انتهى.

او بعضی فقهاء معنی د تعزیر بالمال دا کوی چې امام به مال د جانی څخه بند کړي څه موده چې جانی په زجر شي بیا دی پریو طریقو و جانی ته ورکړي او معنی د تعزیر بالمال دانه ده چې حاکم به ټي د ځان د پاره او یا د بیت المال د پاره اخلی لکه چې ظلمه شي توهم کوی ځکه چې د پاره دیو مسلمان جائز نه دی چې د بل مال پرته له طریق شرعی و خوری په (رد المحتار ج ۳ ص ۱۹۵) کې لیکلی دی:

ان معنى التعزير بالمال على القول به امساك شيء من ماله عنه مدة لينزجر ثم يعيده الحاكم اليه لان يأخذه الحاكم لنفسه اولبيت المال كما يتوهمه الظلمة اذ لا يجوز لاحد من المسلمين اخذ مال احد بغير سبب شرعى انتهى وهكذا في البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱

او په الدر المختار ج ۱ ص ۳۲۶ کې لیکلی دی:

لا باخذ مال في المذهب (بحر) وفيه عن البرازية وقيل يجوز ومعناه ان يمسكه مدة لينزجر ثم يعيده له فان ايس من توبته صرفه الى ما يرى وفي المجتبى انه كان في ابتداء الاسلام ثم نسخه... آه او په البحر الرائق ج ۵ ص ۴۱ کې لیکلی دی:

وفي المجتبى لم يذكر كيفية الاخذ وارى ان ياخذها فيمسكها فان ايس من توبته بصرفها الى مايرى وفي شرح الاثار التعزير بالمال كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزير باخذ المال... آه

اوپه فتح القدیر ج ۵ ص ۱۱۲ کنسی لیکن دی:

وعن ابی یوسف رحمه الله يجوز التعزير للسلطان باخذ المال وعندهما وباقي الائمة الثلاثة لايجوز وما في الخلاصة سمعت من ثقة ان التعزير باخذ المال ان رءى القاضى ذلك او الوالى جاز ومن جملة ذلك رجل لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ المال مبنى على اختيار من قال بذلك من المشايخ كقول ابی یوسف رحمه الله تعالى.

الحاصل تعزير بالمال جائز نه دي لكن په طريقه دامساک جائز دی لکه چې سابق ذکر شو نوغوره طريقه داده چې ددغو تليفون والاچې خلاف دقانون کوی تليفون ئې قطعہ شی اویا یو بله طريقه چې ستاسوپه نظر مفیده وی خو پیسی به نه اخیسته کیږی ځکه چې جائز نه دی په دغه طريقه چې په سوال کنسی ذکر شوی والله تعالی اعلم بالصواب

جزاء دهغه خائنا نو چې په تجارتي اسنادو کې جعلګار ګوی

پوښتنه: برباست محترم دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته: تعقيب فیصله تاریخ ۱۷-۴-۱۳۷۵ شوراسی عالی طلباء ذیلا عرض یکړو ددباره کسانیکه تقلب یا جعلګاری د اسنادو تجارتي یا نړه نموده ددباره دولت تمام می شود تقریر یا از هزار لک الی ده هزار لک افغانی خیانت بلووت کرده ددباره جزاین کونه اشخاص شرعا حکم چه می باشد دد حکومت داسی سابق قانون موجود است که اگر کسی جعلګاری می نمود و جل سازی آن ثابت می شد دآن وقت به علاوه اصل سلخ به عوض مثلاً ده افغانی سلخ ۲۰ یست افغانی دد پندی اخذ می شد از مقام محترم دد زینه توضیحات فرمایند که شرعا این اجرات چه طور بوده. والسلام.

(مولوی عبدالولی رئیس اطلاق تجارت)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصديق والصواب: برای مرتکبین چنین جنایت تعزیر دلاوه می شود که بر انواع مختلف می باشد مثل ضرب و جس و کوش مالی و سخن زشت و بطن پریشانی ترش و دشنام بغیر از حدف و غیره که برای قاضی معوض است اما اگر ضرب باشد دآن از

۳۹. ده زیلات جائز نیست و کم از آن درست است و هر چه تنزیر بآنچه المال است مثل دو چند محصول و غیره شرعاً امام ابوحنیفه و محمد
رحمهما الله تعالى و باقی آن را رحمهم الله جائز نیست و کدام روایه یحیی که از امام ابی یوسف رحمه الله آمده فتوی بر آن داده نشود و نیز درین
زمان مراجعات نشود آن طریقه و کیفیت که در مذہب امام ابی یوسف ذکر شده لهذا تنزیر بآنچه المال درست نیست

ويكون به اى بالضرب وبالحبس وبالصفع على العنق وفرك الاذن وبالكلام العنيف وبنظر القاضي له بوجه عبوس وشم غير القذف مجتبي وفيه عن السرخسى لا يباح بالصف لانه من اعلى مايكون فى المتانة ص ٥٥٢ فى نصاب الاحتساب ومن موجبات التعزير كتابة الصكوك والخطوط بالتزوير آه من الاستخفاف فيصان عنه اهل القبلة (لاخذ المال فى المذهب) بحروفه عن البرازية وقيل يجوز ومعناه ان يمسكه مدة لينزجر ثم يعيده له فان ايس من توبته صرفه الى مايرى وفى المجتبى انه كان فى ابتداء الاسلام ثم نسخ والتعزير ليس فيه تقدير بل هو مفوض الى راي القاضي وعليه مشايخنا زيلعى لان المقصود منه الزجر واحوال الناس فيه مختلفة بحر (قوله لا باخذ المال فى المذهب) قال فى الفتح وعن ابى يوسف يجوز التعزير للسلطان باخذ المال وعندهما وبقا الاثمة لا يجوزاه ومثله فى المعراج وظاهره ان ذالك رواية ضعيفة عن ابى يوسف قال فى الشربلالية ولا يفتى بهذا لعافيه من تسليط الظلمة على اخذ مال الناس فيا كلونه اه ومثله فى شرح الوهبانية من ابن وهبان (قوله وفيه الخ) اى فى البحر حيث قال وافاد فى البرازية ان معنى التعزير باخذ المال على القول به امسك شئ من ماله عند مدة لينزجر ثم يعيده الحاكم اليه لان يأخذه الحاكم لنفسه اولبيت المال كما يتوهمه الظلمة اذ لا يجوز لاحد من المسلمين اخذ مال احد بغير سبب شرعى وفى المجتبى لم يذكر كيفية الاخذ وارى ان يأخذها فيمسكها فان ايس من توبته يصرفها الى مايرى وفى شرح الآثار التعزير بالمال كان فى ابتداء الاسلام ثم نسخ اه والحاصل ان المذهب عدم التعزير باخذ المال الدر المختار ورد المختار ج ٣ ص ١٩٥ ص ١٩٦

عبدالله بن محمد
مفتي

مولانا محمد مسلم حقانی مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولانا عبدالحق مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

اسيران چي په محبس کي سرکښي کوي څه جزاء لري

پوښتنه: بنديان چي په محبس کي سرکښي کوي مسئول دمحبس ته جواز شته چي جزاء ورکړي کنه که جواز وي هيله کوم چي اندازه يي راته معلومه شي؟

(دامني قومانداني لخوا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

بنديان په محبس کي چې څرنگه سرکشي کوي که چيغي اوناري وهي يادرواږي ټکوي کوټه قلفه دي شي نوروڅه جزاء ورکوي او که دنورو بنديانو سره جنگ کوي اوپوچ وايي نوياهغه قسم جزاء گاني پرسته لکه دمحبس دباندې چې خلکوسره جنگونه وکړي ياپوچ ووايي.

عبدالحکیم غني

۱۳۶۲

مولوي عبدالکريم غني مرمولوي محمد احمدي مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي احمد نوري غني مرمولوي نور محمد ثاقب رئيس د امرالافتاء دولت اسلامي افغانستان

دمتمر دڅه تعزیر دی

پوښتنه: هغه شخص چي متمر دوی حبس يي جواز لري کنه که وي ترکومي اندازه به وي؟

(دامني قومانداني لخوا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى دتمرد شخص حبس جائز دی اندازه ئي مفوض رای ته دحاکم وقاضي ده لکن په شرط دثبوت دتمرد مثلاً مديون شخص دی پورددائن نه ورکوي وخت دپورپوره وي اومديون قدرت هم پرلري اودائن هم طلب کوي دحبس په بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۷۳ کي راغلي دي:

واماشرائط الوجوب اي وجوب الحبس فانواع منها بعضها يرجع الى الدين وبعضها يرجع الى المديون وبعضها يرجع الى صاحب الدين اماالذي يرجع الى الدين فهو ان يكون حالاً الخ واماالذي يرجع الى المديون فمنها القدرة ومنها المظل ومنها ان يكون من عليه الدين ممن سواي الوالدين لصاحب الدين الخ

بیع او شرایبی صحیح ده لکه په الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۵ ص ۳۲۳ کی وایی او ماهران داکتران وایی چې دواکی ئې هم استعمال ږیردی او که ئې یوسری عادی شی داسی عادی که ئې ونه خوری هلاکیزې یقینا هلاکت معلوم وی نو ئې خوراک ورته حلال بلکه واجب دی خو په دی شرط چې تدریجا به ئې کموی چې عادت ئې ختم شی لکه په رد المحتار ص ۳۲۸ کی وایی دغه ټول دلائل دتاریاک دتقوم دی نودغه تاریاک چې دتورن څخه نیول شوی دی چې مالکان ئې شاهدان تیرکړی اویا قسم واخلی هغوته دی تسلیم شی او هر چې چرس دی هغه خاص دل هو دپاره مستعملیزې هغه دی مالکانوته نه تسلیمیزې بلکه و دی سیخل شی په نیت داحتساب هر چې هیروئین دی غالب داده چې هغه بلانسی بله فائده نه لری نو چرس او هیروئین چې په نیت داحتساب و سیخل شی مناسب کار دی لکه هغه الات دل هو اولعب چې بلال هو اولعب په بل شی کی نه مستعملیزې په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۲۳۷ کی راغلی دی:

ومن کسر معزفا اوراق سکرًا ومنصفا ضمن وصح بیع هذه الاشياء وهذا عند ابی حنیفة رحمة الله تعالى وقال لا یضمنها ولا یجوز بیعها لانها معدة للمعصية فیسقط تقومها کالخمیر ولانه فعله یاذن الشرع لقوله علیه الصلوة والسلام بعثت بکسر المزامیر و قتل الخنازیر و لقوله صلی الله علیه وسلم اذا رأى احدکم منکر افلینکر بیده الحدیث و الکسر هو الانکار بالید و لهذا لو فعل بامر لولی الامر کالامام لا یضمن فبامر الشرع اولی الخ وروسته تر څو سطر ئې ویلی دی و الفتوی فی زماننا علی قولهما لکثرة الفساد فیما بین الناس والله اعلم.

عبدالحکیم غنی

مولوی محمد اخص برکتی

مولوی عبدالحکیم غنی م د مولوی محمد اخص برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

څوک چې په خبر و اقرار نه کوی

پوښتنه: یو نفر چې سلاح فروش وی یا مخ کی یا اوس بیار او ستل شی دتحقیق په وخت کی د خبر و دلاری اقرار و نکړی نو د شریعت په چوکاټ کی څنگه عمل ورسره وشی؟
(د تحقیق مدیریت داستخباراتو څانگه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

سلاح فروش چې سلاح دييت المال خرثوى يعنى دييت المال سلاح ٿي وري وي اويائي
 خرثوى كچيرى اقرار كوي اوياشاهدان عادلان ورباندى وي خوجوره خبره ده او كه نه
 شاهدان عادلان وي اونه اقرار كوي اوتهمت ٿي په دغه كار هم ثابت وي هم ٿي بند هم وهل
 روادى بناپررمى دامام تهمت په دوو ۲ مستورينو شاهدينو اويابو شاهد عادل سره
 ثابتېږي اويادغه سري مشهور په دغه عمل وي اوياعلامات ددغه عمل پربنكاره شي په
 دغه وقتوكي ٿي بندياوهل جائزدي په اندازه دراي دامام.

قلت وفيه من الكفاية معزيا للبحر وغيره للقاضي تعزير المتهم الخ الدر المختار (قوله للقاضي
 تعزير المتهم) ذكروا في كتاب الكفالة ان التهمة تثبت بشهادة مستورين او واحد عدل فظاهر انه
 لو شهد عند الحاكم واحد مستور وفاسق بفساد شخص ليس للحاكم حبسه بخلاف ما اذا كان
 عدلا او مستورين فان له حبسه (بحر) الخ رد المحتار ج ۳ ص ۲۰۵ وعن الحسن يحل ضربه حتى
 يقر ما لم يظهر العظم الخ الدر المختار.

وروسته ټي دپاره دتائيد ويلی دی:

ثم نقل عن الزيلعي في آخر باب قطع الطريق جواز ذلك سياسة واقره المصنف تبعا للبحر وابن
 الكمال زاد في النهر وينبغي التحويل عليه في زماننا لغلبة الفساد الخ الدر المختار (قوله ثم نقل
 المصنف وقوله جواز ذلك اي جواز ضرب المتهم حيث قال نقلا عن الزيلعي ومنها اي من
 السياسة ما حكى عن الفقيه ابي بكر الاعمش ان المدعى عليه اذا انكر فللامام ان يعمل باكبر رايه
 فان غلب على ظنه انه سارق وان المسروق عنده عاقبه ويجوز ذلك كمالوراه الامام مع الفاسق
 في مجلس الشرب وكمالوراه يمشي مع السارق الخ رد المحتار ج ۳ ص ۲۱۴

عبدالحکیم غفر الله عنه

محمد اخلاص برکتی

مولوی عبدالحکیم معنی عز مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی محمد احتاجی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

دخائن لپاره شفاعت کول څه حکم لری

پوښتنه : د هر مجرم بندي په باب واسطه د شريعت په چوکاټ کي څنگه ده ؟

(د تحقيق مديريت د استخباراتو څانگه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

شفاعت او واسطه کول په باب د حدود کی وروسته تر اثبات په نزد د حاکم جائز نه دي مخکی له اثبات په نزد د حاکم بیا جائزه لکه عفو چي جائزه هر چي شفاعت دی په باب د قصاص کی هغه جائز دی په هروقت کی ځکه عفو په کښي جائزه هر چي شفاعت دی په باب د تعزیر کی یعنی چي یو سړی داسی عمل کړی وی چي تعزیر پر وی یو بل کس د دغه سړی واسطه شی او شفاعت ئې کوی کچیری په داسي شي کی وی چي نظام ته د عام ملت منځل وی نو شفاعت او سفارش پکښي جائز نه دي او که په دغه شان نه وی نو جائز دی په هغو مواضع کښي چي شفاعت جائز وی د حاکم دپاره ئې قبولول هم جائز و الا فلا په غیر کی د دغه مذکور امور و شفاعت کول جائز دی بلکه ثواب پر مرتب کيږی که په صحیح نیت وو.

الحد عقوبة مقدرة وجبت حقا لله تعالى زجر افلاتجوز الشفاعة فيه بعد الوصول للحاكم آه الدر المختار (قوله فلاتجوز الشفاعة فيه) تفريع على قوله تجب الخ قال في الفتح فانه طلب ترك الواجب ولذا انكر صلى الله عليه وسلم على اسامة بن زيد حين شفع في المخزومية التي سرقت فقال اتشفع في الحد من حدود الله قوله بعد الوصول للحاكم واما قبل الوصول اليه والثبوت عنده فتجوز الشفاعة عند الرفع له الى الحاكم ليطلقه لان وجوب الحد قبل ذلك لم يثبت فالوجوب لا يثبت بمجرد الفعل بل على الامام عند الثبوت عنده كذا في الفتح وظاهره جواز الشفاعة بعد الوصول للحاكم قبل الثبوت عنده وبه صرح عن الحموي رد المحتار ج ٣ ص ١٥٤ وهكذا في البحر الرائق ج ٥ ص ٢ -

په الفقه على المذاهب الاربعه ج ٥ ص ٥ په بيان کی د حدیث د شفاعت د اسامة بن زید راغلی دی : ویوخذ من هذا الحديث انه لا يحل لحاكم ان يقبل الشفاعة في حد من حدود الله تعالى الاتي بيانها كما لا يحل لاحد ان يشفع في حد وصل الى الحاكم وهذا ما لا خلاف فيه بين العلماء واما قبل الوصول الى الحاكم فان الشفاعة تصح كما يصح العفو بشرط ان يكون مستحق العقوبة غير معروف بالجرائم هذافي الحدود واما في القصاص فان الشفاعة فيه تجوز لانه حق العبد وله ان يعفو

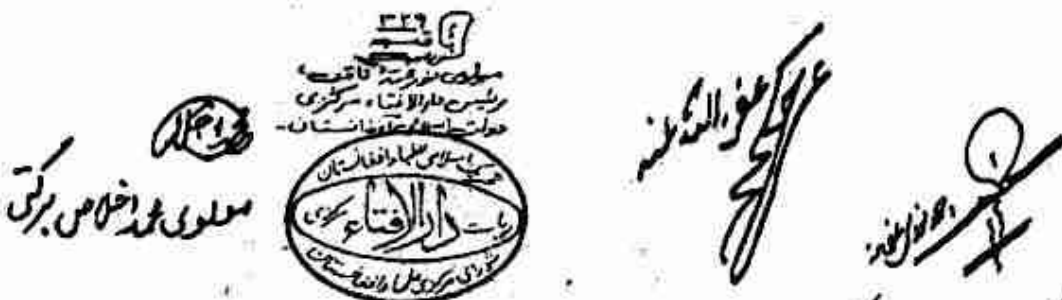
مولوی عبدالحکیم حنی عنہ مولوی ذہمہ احماتی مولوی محمد اخلص برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
کہ دیوہ بندی جرم ثابت نہ وی نو باید خه وشي

پوښتنه : که چیری دیو بندی جرم ثابت نہ وی څنگه باید وکړو ؟

(د تحقیق مدیریت داستخباراتو خانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب دغه بندی چي جرم يي ثابت نه دی متهم دی په جرم سره
 بیان د متهم په تفصیل سره مخکی (د څوک چي په خبرو اقرار نه کوی تر عنوان لاندی)
 ذکر شو اعادی ته ضرورت نشته والله تعالی اعلم

مولوی محمد اخلص برکتی مولوی عبدالحکیم حنی عنہ مولوی ذہمہ احماتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
پرسرګ باندی له شیان خرڅولو څخه نه منع کیدونګي تغزیر

پوښتنه : د دارالافتاء محترم مقام ته د ښاروالی ریاست دهغه خلګو په باب استفتاء غواړی
 کوم چې پرسرګ شیان خرڅوی او یا پر پیاده رو شیان خرڅوی څرنگه عمل کولای ایا دوی
 شیان ضبط کولای شی کله په هغه وقت کښی کوم چی دوی د ښاروالی خبره ونه منی او د
 خلګو سخت مزاحم واقع سی ؟

(المستفتی ملا هدايت الله رئيس ښاروالی قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

پہ لارہ کی دشیانو خرثول حلال نہ دی کہ یی خلقوتہ ضرر رسا وہ او حکومت تہ دالازمہ دہ
چہ منع یی کپی لکن نہ پہ ضبط کولو سرہ ددوی دمال ٹککہ چہ ضبط کول دمال تعزیر
مالی دی او تعزیر مالی حرام دی:

رجل یبیع علی الطريق ان کان لا یضر بالمارة لسعة الطريق یحل الشراء منه وان اضر بالمارة لا
یحل الشراء منه (الفتاوی البزازیة بہامش الہندیة ج ۴ ص ۵۲۳) وفی شرح الاثار التعزیر بالمال
کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزیر باخذ المال (البحر الرائق ج ۵
ص ۴۱) وعزر کل مرتکب منکر او مؤذی مسلم بغير حق بقول او فعل آہ (الدرا مختار بہامش ردالمحتار
ج ۳ ص ۱۹۹) لا یجوز التعزیر باخذ المال فی الراجح عند الایمة (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۰۱)

کہ چیری دغہ بائعین نہ منع کیدل او حکومت ٹی مصلحت پہ ہلاکیدلو کینی ولیدی نو
حکومت تہ ہلاکیدل جائز دی پہ (فتاوی ہندیہ ج ۵ ص ۳۵۴) کی راغلی دی:
المحتسب اذا نهى قطانا وضع القطن على طريق العامة فلم يمتنع فاقعد المحتسب النار في قطنه واحرقه
یضمن الا اذا علم فسادا فی ذلك ورأى المصلحة فی احراقه فلا یضمن کذا فی الخلاصة ۱۲

عبدالحکیم عنی عن مولوی احمد نوری عنی عن

مولوی عبدالحکیم عنی عن مولوی احمد نوری عنی عن

ضرب او حبس بیلہ قاضی نور مسئولین کولای شی کنہ

پونبنتنہ : ضرب وزدن و حبس بدون امر و اجازہ قاضی برای قہانڈان آنیہ و جنائی و دولوال جواز دار دیانڈا اگر نڈا شتہ باشد باید برای تمام
ولایات از مرکز مکتوب صادر می شود و ایشان نمیدہ شود
(المستفتی مولوی حمد اللہ فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

تہیز برای غیر قاضی نیز جائز است مثل زوج و مولی و معلم و غیران بشرط مصلحت و فکر دقیق و فہم عمیق و تفصل آن در کتب فہ

مذکور است که مصلحت آنست که تمبر بر این کس حواله شود که صاحب رای و فکر باشد و غیر این منع شود.
وزاد بعض المتأخرين ان الحد مختص بالامام والتعزير يفعله الزوج والمولى وكل من رأى
احد ايباشر المعصية ردالمحتار ج ٣ ص ١٩٤

مولوی عبدالحکیم مری
مولوی عبد اللہ

مولوی عبدالحکیم مری از مولوی عبد اللہ مولوی نور محمد نائب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

دلوطی، زانی، سارق اقطاع الطريق دزجراندا زاه

پوښتنه : مرکزی دار الافتاء ته په لاندی مجرمینو کی دامیر دزجرحد او صلاحیت راته
معلوم کړی ۱ لوطی ۲ زانی ۳ قطاع الطريق ۴ غل.
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعنون الله الوهاب

دلته ۲ خبری دی یو خود دی مجرمینو خپلی اصلی جزاگانې دی اوبل دامیر لخوا صلاحیت
دزجرده ددوی دپاره هر چې ددوی اصلی جزاگانې دی هغه خولکه عامو کتابونو چې
لیکلی چې دزانی جزاء رجم او سنگساره ده که محصن (شادی شده) وه او سل دُری دی که
غیر محصن وه او دسارق (غل) جزاء قطع دید (لاس) ده او دقطاع الطريق جزاء داده کله
چې ونيول او ټینګ شې په داسې حال کې چې هغوی قتل نه وی کړی او مال ئې هم نه وی
وړی نو حبس کیږي به پس له تعزیر څخه تر څو چې توبه وکړی او یا مړه شې او که ټینګ شول
په داسې حال کې چې هغوی مالونه دخلکو وړی وی نو ښی لاس او چپه پښه به ئې
پریکيږي او که ټینګ شول په داسې حال کې چې تنها قتل ئې کړی وه نو به دوی هم قتل کړل
شې او که ټینګ شول په داسې حال کې چې هم ئې قتل کړی وی او هم ئې مالونه وړی وی
نو جزاء ئې قطع او قتل او زړه ول دی تردری ۳ ورځو پوری او دلوطی په جزاء کېښي دصحابه
کرامو اختلاف ده لکه په تبیین الحقائق وغیره کی لیکلی چې بعضی وايي چې په اوږدې
وسو زول شې او بعضی وايي چې دجګ ځای (کمر) څخه دی راغوزار کړل شې او بعضی

وايې چې په يوبد بويه خای کښی دی واچول شی چې هلته دېد بويي څخه مرشی اوبعضي وايي چې دیوال دی ورباندی ونړیږي اوترینه دی لاندی کرل شی اوبعضي بیاداواي چې حکم ئې حکم دزانی دی چې یارجم اویا جلدده اوهرچې دامیر اوسلطان لخواصلاحت اواندازه دزجرده ددی مجرمینو دپاره نوهغه داده چې امام اوامیرلره صلاحیت شته ده دقتلولو ددوی آن په شمول دسارق اودلوطی چې دوی معتادوی ددی فعل سره اومکرر ورځنی صادروی کله چې امام لره معلوم شی مصلحت په قتل ددوی کښی نو قتل به ئې کړی سیاست بلکه هر مفسد اوساعی بالفساد فی الارض چې وی نو امام لره جائز دی چې دفع دشرده وکړی په قتل دده سره په ردالمحتار ج ۳ ص ۱۹۶ کی لیکلی دی:

ان من اصول الحنفية ان مالا قتل فيه عندهم مثل القتل بالمثل والجماع في غير القبل اذا تكرر فللامام ان يقتل فاعله وكذلك له ان يزيد على الحد المقدر اذ ارى المصلحة في ذلك ويحملون ما جاء عن النبي صلى الله عليه وسلم واصحابه من القتل في مثل هذه الجرائم على انه روى المصلحة في ذلك ويسمونه القتل سياسة ومن ذلك ما سيذكره المصنف من ان للامام قتل السارق سياسة اي ان تكرر منه الخ او به الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۳ ص ۱۷۱ کښی لیکلی دی ولواعتاد اللواطه قتله الامام سياسة... الخ

اوپه البحر الرائق ج ۵ ص ۱۶ کی لیکلی:

ولو اعتاد اللواطه قتله الامام محصنا كان او غير محصن سياسة الخ او په الفتاوى الهندية ج ۳ ص ۱۵۰ کښی هم دغه مضمون لیکل شوی ده او په تبیین الحقائق ج ۳ ص ۱۸۱ کښی لیکلی دی حتی لوروی الامام فی قتل من اعتاده مصلحة جاز له قتله.

اوپه الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۳ ص ۲۲۵ کښی لیکلی دی:

(للامام قتل السارق سياسة) لسعيه في الارض بالفساد درو هذا ان عادوا ما قتله ابتداء فليس من السياسة في شيء نهر... الخ

اوپه الدر المختار ورد المحتار ج ۳ ص ۱۹۷ کی لیکلی دی:

(وعلى هذا) القياس (المكابر بالظلم وقطاع الطريق وصاحب المكس وجميع الظلمة بادنئ شيء له قيمة) وجميع الكبائر والاعونة والسعاة يباح قتل الكل ويثاب قاتلهم انتهى وافتي الناصحي بوجوب قتل كل مؤذ (قوله وجميع الكبائر) فيشمل كل من كان من اهل الفساد كالساحر وقاطع الطريق واللص واللوطي والخناق ونحوهم ممن عم ضرره ولا ينزجر بغير القتل او په الدر المختار

وردالمختار ج ۳ ص ۲۳۶ کنبی لیکلی دی (قتل به) سیاسته لسعیه فی الارض بالفساد وکل من کان کذاک یدفع شره بالقتل (قوله وکل من کان کذاک) کاللوطنی والساحر والعوانی والزندق والسارق کما قدمناه فی اوائل باب التعزیر الخ

مولوی احمد نوری مخی عن مولوی محمد امجد الحقانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

مجسمه اودسروز آلات که حکومت ونیسی

پوښتنه: دقندهار دمرکزی دارالافتاء ومحترم رئیس صاحب اواعضاءته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وروسته زموږ پانډیوالان دخلقوڅخه داسی شیان ټینگوی چې قیمت ئې ټیری روپی وی خوپه شریعت کی نارواوی لکه مجسمی چې قیمت ئې ۵ لکه ۶ لکه وی یالکه ټیپونه چې قیمت ئې ۲۰ لکه ۳۰ لکه وی خودسروز په حالت کی ئې ټینگ کړی یالکه ویدیو چې قیمت ئې ۳۰ لکه وی یالکه پنج بکس چې قیمت ئې ټیری روپی وی یانورشیان چې دسروز سامان وی یادقتل آله وی هیله کوو چې په دغه حصه کی فتوی راکړی چې موږ دغه شیان مات کړو او که ئې بیت المال ته تسلیم کړو او که ئې مالکانوته بیرته ورردکړو؟

(الحاج مولوی بهاء الدین حقانی)

معاون ریاست امر بالمعروف

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

دویدیو او مجسمی استعمال اورانیول او خرڅول شرعا حرام دی ځکه چې دادواړه دمال متقوم دجملی څخه نه دی مال متقوم وهغه شی ته وایی چې وهغه شی ته دانسان طبیعت میلان کوی اودوقت حاجت لپاره ذخیره کیدلای شي اوشرعا مباح اونفع پری اخستل جائز وی نوویدیو او مجسمه اگرچې مال دی لیکن متقوم نه دي نواستعمال ئې حرام دی اوبیع ئې باطله ده نوداسی شیان باید دخپلو مالکانو څخه زجرا ضبط اوددوی په حضورکی ضائع شی په مذکورعمل به ودوی اوتولومسلمانانوته عبرت حاصل شی.

المادة ۲۱۱ بیع غیر المتقوم من المال باطل وكون غیر المتقوم من المال له معنی عرفی ومعنی

شرعی نقله فی ردالمحتار عن ابن کمال حیث قال المتقوم علی ما ذکر فی التلویح ضربان عرفی و هو بالاحراز و شرعی و هو اباحه الانتفاع به و هو المراد بالمتقوم المنفی ههنا شرح المجلة للاتاسی ج ۲ ص ۱۰۴ و المال ما یمیل الیه الطبع و یمکن ادخاره لوقت الحاجة و المتقوم ما یمکن ادخاره مع اباحه شرعا (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۳۵۷)

دسروز الہ کہ یو چا دبل چاورماتہ اوضائع کرہ امام ابوحنیفہ رحمہ اللہ وایي ماتونکی دہغہ دقیمت ضامن دی او حضرات صاحبین رحمہما اللہ وایي ضامن نہ دی اوفتوای پر قول دصاحبین دی او کہ دامام پہ اجازہ دسروز الہ ماتہ سی بالاتفاق ئی ضمان نشته نو حاصل دادی چي طالبانو اعلانونہ کری دی چي پہ افغانستان کی سروز بند دی بیاہم چي خو ک تجاوزکوی دامیر المومنین پہ اجازہ دی دداسی کسانو سرہ دما تیدو عمل وشی اوتیپ دی ورمات سی :

ومن کسر لمسلم بربطاً (وہو آلة الطرب عناية طرب آلة موسيقى فرهنگ نوی ص ۴۰۱) فهو ضامن وبيع هذه الاشياء جائز وهذا عند ابي حنيفة رحمه الله وقال ابو يوسف ومحمد رحمهما الله لا يضمن ولا يجوز بيعها وقيل الفتوى في الضمان على قولهما (فتح القدير ج ۸ ص ۲۹۳) اذا كسر بربط انسان او طنبوره او دفه او ما شبه ذلك من آلات الملاهي فعلى قولهما لا ضمان وعلى قول ابي حنيفة رحمه الله يجب الضمان وذكر في الجامع الصغير ان على قول ابي حنيفة رحمه الله يضمن الا اذا فعل باذن الامام قال القاضي الامام صدر الاسلام الفتوى على قولهما لكثرة الفساد فيما بين الناس (الهندية ج ۵ ص ۱۳۱) -

پنجه بُکس یا بلہ آلہ دقتل دی ورشحہ ضبط شی پہ خاطر دتہنگیدلو دامنیت دخلیفہ دو وظائف سیاسیو شخہ یوہ وظیفہ دادہ چي خلیفہ بہ آمن راوی نو کہ داسی شیان ازادوی بیابہ امن نشی راتلای الوظائف الساسیة اولاً المحافظة علی الامن والنظام العام فی الدولة (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۷۰۰) بیابہ کتل کیڑی چي آیاداد بیت المال دی کہ دہ دوی شخصی دی دہغی مطابق دی معاملہ ورسرہ وشی .

مولوی محمد رفیع الرحمن برکتی

 دار الافتاء
 حکومت خیبر پختونخوا

عبدالحق عظیمی

مولوی محمد احتشام

مولوی ذہمداختانی مولوی محمود میوندوال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

کتاب البیوع

په لاره کي بيع او شراء خه حکم لری

پوښتنه: محترم و علماء کرامو السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته لوی څښتن تعالی موپرموږ او ټوله نړۍ باندې سایه دائم قائم ولره څه وایي علماء دین متین په دغه لاندې مسئله کښې چې یو سړی د سرک پر غاړه د دکان په مخکې یوشی خرڅوی او هغه دکاندار نه وی په خوشحاله (اول) داگته څنگه ده حلاله ده او کنه (دوهم) دغه دکاندار پر دغه سړی چې د دکان وېش ته ناست دی حق پرلری چې ولاړې کړی کنه؟ د دغه مسئلې حل که د شریعت په رڼا کړی راته روښانه کي ستاسی به ډیر شفقت وی فقط والسلام.

(المستفتی طیب محمد شهر کندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

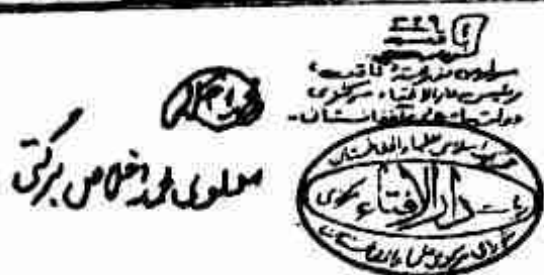
الجواب ومنه الصدق والصواب

د اول سوال جواب که چیرې یو سړی (رجل) چې بیع کوی په یو لار باندې که چیر ضرر نه رساوه په تیریدونکې باندې دوجه څخه دلوی والی دلاری نواوس روادی رانیول (شراء) د دغه سړی څخه او کچیرې ضرر رساوی په تیریدونکې باندې نواوس روانه ده شراء د دغه سړی څخه که څه هم لار لویه وی او یو چا ویلی دی چې دا شراء د دغه سړی څخه مکروه ده.

رجل یبیع علی الطريق انکان لایضر بالمارة لسعة الطريق یحل الشراء منه وان اضر بالمارة لایحل الشراء منه وانکان الطريق واسعا وقیل یکره (الفتاوی البزازیه بهامش الهندیه)

د دویم سوال جواب هیڅ څوک نشی منع کیدای له تصرف څخه په خپل ملک کښې همیش او هغه وقت بیا منع کیداشی که چیرې ضرر رساوه وغیرته او هغه ضرر ضرر فاحش وی او ضرر فاحش هغه شی دی چې منع کوی حوائج اصلیه یعنی منفعة اصلیه مقصوده د بڼه لکه سکنا او یا ضرر رسول دی بڼه ته چې هغه سبب د انهدام د بڼه نشی چونکه دا ضرر د دکان دار فاحش نه ده نو منع نشی کیدای:

لایمنع احد من التصرف فی ملكه ابدا الا اذا اضر بغيره ضرر افاحشا كما یأتی تفصیله فی الفصل الثانی الضرر الفاحش هو کل ما یمنع الحوائج الاصلیه یعنی المنفعة الاصلیه المقصوده من البناء كالسكنی او یضر البناء بان یجلب علیه وهنا ویكون سبب انهدامه المادة (۱۱۹۷) والمادة (۱۱۹۹) من مجلة الاحکام والله اعلم بالصواب

عبدالله بن محمد

محمد نوري

مولوي نذير احمد احماني مولوي احمد نوري عفي عن مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

بولي يابيع دمن يزيده حكم لري

پوښتنه: و حضور ته د محترمو علماء کرامو السلام عليكم ورحمة الله وبركاته بعدا عرض دادی دغه څلور نفرو لکه حاجی باران حاجی عبد الباقي اکبر خان بلوڅ او علی سعید پاکستانی بولي یا لیلام کښی حاضر اود ټولو څخه موامضاوی اخستی دی چی که هر چا بولي وگټل بیا حق ده شکایت نه لري اوس بیا هغه کسان تر قیمت یوسل او پنځه ویشته لکه کالداری زیادت ورکوی اوس تاسی فیصله وکړی چی موږ څه وکړو او بل مود او عده د بولي مخ کښی وشوه چی ددی کان څخه به څوک هیڅ یوشی نه وړی او بل پر حاجی عبد الباقي بولي ختمه سوه او په دوه لکه او پنځویشته زره کالداری مو تر ییعه سو با احترام.

(ملاحیدر شاه مسئول معدن و صنایع)

جناب محترم ملاحیدر شاه اخند السلام عليكم وبعده دېری د خرڅ موضوع ته دارالافتاء ته حواله کړه چی گناه موپه غاړه نسی والسلام - ۱۷ - ۶ - ۱۳۷۵ وکتل سو و حضور ته د محترمو علماء کرام السلام عليكم ورحمة الله وبركاته و بعد محترمو دغه دېری موضوع باید ترجدی نظر لاندی ونیول شی با احترام.

(ملاحیدر شاه)

محترم د علماء کرامو شوری د دارالافتاء ریاست د معادن او صنایع رئیس دېری په باب د ملاحیدر شاه اخند معلوماتی لیک درته درولیرل شو هیله ده شرعی معلومات را کړی رسما ورسره لاتراوسه پروتوکول هم نه دي لاسلیک سوی او بل داچی دا چاری خود ملاحیدر شاه اخند اړوند دی مگر موږ ورته د دومره مودی یعنی یو کال خبره نه وه کړی تاسی لیکلی را کړی والسلام.

(د اسلامي تحریک امیر محترم امیر المؤمنین ملا محمد عمر اخند) ۲۰ -- ۶ -- ۱۳۷۰

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دهلمند ددبری دمعاملی په باره کی چی محترم امیر المؤمنین یوه داپو بښتنه کړی چی تر اوسه پروتو کول رسما نه دی لاسلیک شوی اوبله ئې داپو بښتنه کړی چی رئیس د معادن اوصنائع ته ددومره مودی نه و ویل شوی د دی حکم په شریعت کښی څه ده نود اولی پوښتنی په جواب کښی ویل کیږی چی عقد یوواری وشي اگرکه زبانی وی په شریعت کښی دا عقد پوره دی اوتر لاس لیک پوری موقوف نه گرځي لکه په عامو کتابونو د فقه کی ذکر شوی دی اود دویمی پوښتنی په جواب کښی ویل کیږی چی رئیس د معادن اوصنائع که مطلق وکیل اوناثب د امیر المؤمنین وی او وکالت اونیابت د ده مقید نه وی نویاد ده له خوا که هر قسم بیع وشي اوتر هری مودی پوری چي وی بیاصحیح ده لکه دامعلومیږی د تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۲۳۴ الفتاوی الهندیة ج ۳ ص ۵۸۸ او که وکالت د ده مقید وی مثلاً د امیر المؤمنین له خوا ورته یوه خاصه موده بنودل سوی وی اویا هغه وکیل تری خلاف ورزی کړی وی نویاد ده وکالت اونیابت ختمیږی اودی برطرف کیږی اوتعین د آمر معتبر دی لکه د الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۴ ص ۴۵۳ څخه معلومیږی باقی خبره داده چی دایبع ددبری په طریق د بولی سره دایبع د من یزید ده اوجائزده خو په دی شوی بیع کی یاد ددبری د اینده خرڅولود پاره چی کومه لائحه وضع شوی ده په دی کښی بعضی مادی اوبعضی قیود دي چی قابل د ملاحظی دی (اول) داچی د دی کان څخه به طالبان یابل قرار دادی ډبره نه وړی ترڅود دغه قرار دادی قرار داد نه وی پوره شوی (دوهم) داچی مشتری به پنځوس لکه کالداری د مخه تسلیموی د ضمانت په شکل او که قرار دادی ترمعین وقت تیرشی پنځوس لکه ئې ضبط کیږی (دریم) داچی دغه ددبری د استخراج ماشین به په اینده کښی د طالبانو وی بناء په ضرورت د هغه وقت په قیمت اوداسی نور نو که دامادی اوقیود محض وعدی وی خو خبره آسانه ده ځکه په شریعت کښی که پرو عده باندي وفا وشوه خودیر بڼه ده او که وفا ونشووه گناه خوده لکن پر عقد باندي کوم اثر نکوی او که داشروط وی د مقتضیانو اوملایماتود عقد څخه نه دي او په دي کی نفع ده یود بائع اود مشتری د پار اوبعضی ددی شرطو خلاف د عرف دی نوداشروط شروط فاسده دی په دی سره عقد فاسد گرځي او عقد فاسد واجب الفسخ دی نویا باید دا عقد

دبیع مواضعه (تلجئه) حکم

پوینتنه : استقامت از ریاست دارالافتاء افغانستان مقیم قندار محتسب تاریخ ۹-۱۲-۱۳۵۸ درین ورثه حاجی محمد قاسم اخندزاده یک خط بطور بخشش حقوق بعض ورثه برای بعض آنها از حصص میراث مال متروکه شدن ترتیب شده که چه در ظاهر شروط آن بطور الفاظ و شواهد تکمیل شده اما در اصل مواضع بود دوباره دفع قانون حکومت تره کی فلذ او اقامه د تاریخ ۹-۱۲-۱۳۵۸ بود اما تاریخ تحریر خط ۹-۱۲-۱۳۵۵ گرفته شده فلذا بعض ورثه که اولاد عبدالرزاق اخندزاده که یسر مورث مذکور است مواضع مذکور را قاعیت ندارند و انکار میکنند علاوه بر آن مواضع که بیان شده شهادت بهم وجود بر اقرار عبدالرزاق اخندزاده موجود است که بعد از آن خط مواضع بر حقوق باقی ورثه قاعیت داشت و بعض آثار قاعیت شبان مثل انجیه و یادیکر حقوق اشتراک بهم اثباتات موجود بود در وقت حیات عبدالرزاق اخندزاده و یبعد از موت مذکور خود و ارثان عبدالرزاق اخندزاده مقرر بود اما خلا قاعیت ندارند و از مواضع مذکور انکار نمیانند فلذا از حضور ریاست دارالافتاء استقامت میخواهم اگر حقوق بایان از طریق شریعت دارند برای بایان فتوی عیایت فرمایند والسلام -

(محمد اسلم ۲۰-۲-۱۳۷۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

مواضعه (تلجئه) حکم دهنزل لری او تصرفات او عقود دهازل لغودی سوی له ۵ خایه خخه چپ هغه عبارت دی دزواج طلاق رجعة اعتاق یمین خخه او سوی له دی پنخو خخه هر خه عقود او تصرفات چپ محل او خای دو قوعیی مال وی دهازل د طرفه صحت نه لری نوددی وجهی بیع دهازل او اقرار دده او هبه و دیعة عاریة اوداسی نور صحت نه لری اونه دده پر عبارت کوم اثر مرتب کیبری.

والاظهر ان جميع التلجئة والهزل سواء في الاصطلاح (شرح المجلة للاتاسی ج ۲ ص ۴۳۰) تنمة التلجئة كالهزل الا انه اعم منها لما في المغرب التلجئة ان يأتى امرابطنه خلاف ظاهره فهى انما تكون عن اضطرار ولا يكون مقارنا والهزل قديكون مضطر اليه وقد لا يكون وقديكون سابقا ومقارنا قال في التقرير والظاهر سواء (طحطاوى على الدر المختار ج ۳ ص ۵) وفصل الحنفية والحنابلة واكثر المالكية بين عقود المبادلات المالية وغيرها فعقد المبادلات المالية كالبيع

اوالتي محلها المال كالهبة والوديعة والعارية لا يترتب على عبارة الهازل بها اي اثر لعدم تحقق الرضا او القصد الذي تقوم عليه واما التصرفات الخمسة التي سوى الشارع فيها بين الجذ والهزل وهي الزواج والطلاق والاعتاق واليمين فصحوا عبارة الهازل فيها ورتبوا عليها اثارها الفقه الاسلامي التلجئة او المواضعة هي ان يتظاهر او يتواطأ شخصان على ابرام عقد صوري بينهما اما بقصد التخلص من اعتداء ظالم على بعض الملكية او باظهار مقدار بدل اكثر من البذل الحقيقي ابتغاء الشهرة الخ (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۱۹۳) فقال الحنفية والحنابلة انه (اي بيع التلجئة عقد فاسد غير صحيح كحالة الهزل تماما) (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۱۹۴) وهكذا في شرح المجلة للاتاسي ج ۲ ص ۴۳۰ ورد بالمحتار ج ۴ ص ۸ وكذا لا يصح اقرار التلجئة شرح المجلة لسليم باز ص ۸۶۳ وللاتاسي ج ۴ ص ۶۰۷ -

او كه ددو و كسانو ترمايين اختلاف راغلي يوه ويل چي دا اقرار اقرار د تلجئة و و اوبل ويل چي دا اقرار جدي او حقيقي و و نواول ته مدعي ويل كيږي شاهدان پرده دي او دوهم ته مدعي عليه ويل كيږي:

وان ادعي احدهما ان هذا الاقرار هزل و تلجئة و ادعي الاخر انه جد فالتقول لمدعي الجذ و على الاخر البينة كما في التتارخانية شرح المجلة لسليم باز ص ۸۶۳ وللاتاسي ج ۴ ص ۶۰۷ (تنبيه) دهزل دپاره شرط دادی چي صراحة به په ژبه داوای چي زه دا بيع دهزل كوم صرف تقاضا د حال كفاية نكوی او داويل ئې په وقت كی د عقد شرط نه دي بلكه ترمنځه چي ووايي هم صحت لري لكه رد المحتار ج ۴ ص ۸ كښي چي وايي:

و شرط اي شرط تحقيق الهزل واعتباره في التصرفات ان يكون صريحا باللسان مثل ان يقول اني ابيع هازلا ولا يكتفي بدلالة الحال الا انه لا يشترط ذكره في العقد فيكفي ان تكون المواضعة سابقة على العقد الخ والله اعلم بالصواب

مولوي محمد خالص بركتي

مولوي احمد نوري

مولوي احمد نوري مخي عز مولوي نذير احمد حقاني مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

مفصل احكام دسر قلقي

پوښتنه : په باره دخلو الحوانيت (سرقلقي) كې چې دمختلفو ځايونو څخه دافغانستان داسلامي دولت مركزي دارالافتاء ته ډيرى استفتاء گانې راغلي بالخصوص دتميز دعالى رياست دديوان تجارت لخوا مكرره استفتاء شوى ده .

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دډيرى مودى راپه دى خواد مختلفو ځايو څخه دافغانستان داسلامي دولت مركزي دارالافتاء ته دسرقلقي په باره كښى استفتاء گانې راغلي دي اوهم دتميز دعالى رياست دديوان تجارت لخوا مكرره استفتاء شوى ده لهادد مركزي دارالافتاء دعلماء دډير محنت او تتبع څخه وروسته دغه يوه فتوى دخلو الحوانيت (سرقلقي) په باره كښى ترتيب كړى ده چې په لاندې ډول ده اصل دخلو الحوانيت (سرقلقي) چې بناء پر عرف او عاده باندې دډيرو معتبرو كتابونو د عبارتو څخه ثابتېږي او دخلو الحوانيت ډير اقسام او ډيرى طريقى په كتابونو كې ذكر شوى خو موږ به دلته شپږ ۶ قسمونه او طريقى بيان كړو او داخلو (سرقلقي) خرڅېږي او هبه كيږي او په ميراث وړل كيږي او هم گرو (رهن) كيږي وغير ذلك ځكه چې دملك حكم لري او دسرقلقي دوكان چې هدم (ونړيږي) دسرقلقي والادپاره حق دابقاء او د اعادى شته ده چې دى په وركولو د اجرة د مثل دمخكى قائم او ثابت وي -

(تفصيل) موږ چې دا وويل چې اصل دسرقلقي دډيرو معتبرو كتابونو د عبارتو څخه ثابتېږي دنمونى په طريقه به ووايو چې په رد المحتار ج ۵ ص ۱۸ كتاب الاجارة كې ليكلي: نعم يفتى به فيما دعت اليه الحاجة وجرت به في المدة المديدة العادة وتعارفه الاعيان بلانكير كالخلو المتعارف في الحوانيت الخ اوبيائي ويلى فيفتى بجواز ذلك قياسا على بيع الوفا الذي تعارفه المتأخرون احتيا لا على الربا الخ اوبيائي ويلى ومن القواعد الكلية اذا ضاق الامر اتسع حكمه فيندرج تحتها امثال ذلك مما دعت اليه الضرورة والله اعلم آه ملخصا -

اود دى رد المحتار څخه دغه عبارت په شرح المجلة دسليم باز ص ۲۴۸ كښى هم نقل شوى ده او په الاشباه والنظائر دابن نجيم كښى ليكلي دي:

المذهب عدم اعتبار العرف الخاص لكن افتى كثير باعتباره وعليه فيفتى بجواز النزول عن الوظائف وبلزوم خلو الحوانيت... الخ

اوددى الاشياء والنظائر ثخه دغه عبارة په الدر المختار اورد المختار ج ٤ ص ١٧ كتاب البيوع كى هم نقل كرى ده اوپه الدر المختار على هامش رد المختار ج ٣ ص ٢٧٧ قبيل كتاب الكفالة كنبى هم نقل شوى ده اوپه الطحطاوى على الدر المختار ج ٤ ص ١٠ ليكلى: (قوله ويلزوم خلوا الحوانيت الخ مما يستدل به على جواز ذلك مافى واقعات الضريرى الخ اوپه رد المختار ج ٤ ص ١٩ كتاب البيوع كنبى ليكلى دى وممن افتى بلزوم الخلو الذى يكون بمقابلة دراهم يدفعها للمتولى او المالك العلامة المحقق عبد الرحمن آفندى العمادى صاحب هدية ابن العماد اويائى ولى فيفتى بجواز ذلك للضرورة قياسا على بيع الوفا -

اوداچى موږوويل چې دخلو الحوانيت شپږ قسمونه او طريقى به بيان كړونو ه (١) طريقه داده چې مالک دكان يو چاته دكان ورکړى او يو مقدار پيسى ورڅخه واخلي غيردکرايه بياکرايه په قدردمثل داجرة اداء کړى شى او که قدردمثل اداء نشى دا عين رباگرخى او مالک ددکان دغه صاحب دخلونش وپستلى ددکان څخه اونه دا دکان بل چاته په اجاره ورکولای شى ترڅوچى هغه مقدار پيسى بيرته نه وي ورکړى او په دى قسم کنبى فرق نشته په مابين دشخصى او وقفى اودولتى زمکه کنبى په رد المختار ج ٤ ص ١٩ كتاب البيوع كى ليكلى دى:

وممن افتى بلزوم الخلو الذى يكون بمقابلة دراهم يدفعها للمتولى او المالك العلامة المحقق عبد الرحمن آفندى العمادى صاحب هدية ابن العماد وقال فلا يملك صاحب الحانوت اخراجه ولا اجارتها لغيره ما لم يدفع له المبلغ المرقوم فيفتى بجواز ذلك للضرورة قياسا على بيع الوفا الذى تعارفه المتأخرون احتيالا على الربا الخ قلت وهو مقيد ايضا بما قلنا بما اذا كان يدفع اجر المثل والا كانت مسكنه بمقابلة مادفعه من الدراهم عين الربا كما قالوا فيمن دفع للمعترض دارا او ليسكنها او حمارا ليركبه الى ان يستوفى قرضه انه يلزمه اجرة الدار او الحمار الخ اوپه الطحطاوى على الدر المختار ج ٣ ص ١٠ كنبى ليكلى واعلم ان الخلو يثبت فى الارض المملوكة لما ذكره المؤلف فى كتاب الوقف ان وقف البناء بدون الارض صحيح وان الخلو يتحقق ولو الارض مملوكة على ما عليه الفتوى انتهى اوپه رد المختار ج ٥ ص ١٨ كتاب الاجارة كنبى ليكلى نعم يفتى به فيما دعت اليه الحاجة وجرت به فى المدة المديدة العادة وتعارفه الا عيان بلانكير كالخلو المتعارف فى الحوانيت وهوان يجعل الواقف او المتولى او المالك على الحانوت قدرا معيناً يؤخذ من الساكن ويعطيه به تمسكا شرعيا فلا يملك صاحب الحانوت بعد ذلك اخراج الساكن الذى ثبت له

الخلو ولا اجارتها لغيره مالم يدفع المبلغ المرقوم فيفتى بجواز ذلك قياساً على بيع الوفا الذي تعارفه المتأخرون احتيالا على الربا حتى قال في مجموع النوازل اتفق مشايخنا في هذا الزمان على صحته بيعا لا اضطرار الناس الى ذلك ومن القواعد الكلية اذا ضاق الامر اتسع حكمه فيندرج تحتها امثال ذلك مما دعت اليه الضرورة والله اعلم... آه ملخصا -

اوپه شرح المجلة دسليم باز ص ٢٤٨ كنبی هم داراز نقل شوی دی دویمه طریقه داده چي مستأجر په دكان دموجر كنبی جدك جوړ كړی لكه الماری یا نور الات دصناعة نوپه دی سره دمستأجر دپاره حق دقرار ثابتیږي چي داکار په اذن دموجر وکړي او هم اداء داجرة دمثل ددكان کوی غیر له جدك څخه په الفتاوی تنقیح الحامدية ج ٢ ص ١٩٩ باب مشد المسكة كنبی ليکلی دی :

وهذا الكر دار يوجد في زماننا ايضاً في الحوانيت ويسمى جدكا وهو ما يبيئيه المستأجر في الحانوت من ماله لنفسه وما يضعه فيها من الات الصناعة ونحو ذلك من الاعيان القائمة فيها باذن المتولين له بذلك اولمن باعه ذلك ويثبت له بذلك حق القرار مادام يدفع اجرة مثل الحانوت خالية عن جدكه... آه

اوپه الفتاوی المهدية فی الوقائع المصرية ج ٥ ص ٤٣ كتاب الاجارة كي ليکلی دی :
سئل في رجل يملك جدكافي حانوت بحجة شرعية والهانوت المذكور ملك لآخر وصاحب الجدد ساكن في الحانوت المذكور ويدفع اجرة الحانوت لمالكها وهي اجرة مثلها فهل اذا اراد المالك للهانوت اخراجه منها لا يكون له وليس له زيادتها عن اجرة المثل بدون رضاه (اجاب) ليس لمالك اجر المثل اذا ثبت ما ذكر بطريق شرعي والله تعالى اعلم.

او همدارنگه په الفتاوی المهدية ج ٢ ص ٤٥٧ كتاب الوقف كنبی هم مضمون ذكرده په عنوان د سوال او جواب سره دريم قسم او طریقه داده چي مخکه مملوکه یا موقوفه اویا سلطانیه کی مستأجر تعمیر بناء كړی په اذن د مالک یا د ناظر په شرط د قرار نوبانی لره حق د قرار شته په دي شرط چي اجرة مثل دمخکي قطع نظر د بناء څخه ادا کوی په ردالمحتار كنبی ليکلی دی :

قال في جامع الفصولين وغيره بنى المستأجر او غرس في ارض الوقف صار له حق القرار وهو المسمى بالكر دار له الاستبقاء باجر المثل آه اوپه الفتاوی المهدية ج ٥ ص ٤٩ كنبی ليکلی دی :
سئل في جماعة يملكون مكانا استأجره منهم رجل بازيد من اجر المثل واذنوه بالبناء فيه ليكون له

خلو باحق البقاء والقرار فبنى وعمر حسب الاذن منهم وجعله معدا للصباغة ووضع يده عليه مدة نحو اربع سنوات ثم باع ذلك الخلو لرجل آخر ووضع يده عليه مدة تزيد على خمس عشرة سنة وهو يدفع اجرة المثل وزيادة للمالكين ثم بعد تلك المدة قام المالكون الان يريدون ابطال ذالك الخلو واجارة المكان لغيره ويزيدون عليه الاجرة تعتا فهل اذا كان ذالك الخلو ثابتا باعترافهم واطلاعهم وأخذهم الاجرة تلك المدة لا يجابون لما ذكر ولا يواجرونه لغيره حيث كان يدفع صاحب الخلو اجرة المثل وزيادة (اجاب) اذا ثبت الخلو المذكور مستوفيا شرائط الصحة وواضع اليد قائم بدفع اجر مثل ذلك المكان بقطع النظر عما حدث فيه لا يكون لمالكى المكان المذكور ابطال الخلو يريدون وجه شرعى ولا اجارة المكان من غير صاحب الخلو والله تعالى اعلم.

اوپه الفقه الاسلامى وادلته ج ٨ ص ٢٢٣ كى هم دامضمون ليكل شوى ده او كچيرته صاحب دخلو بعض عمارة كرى وى نودى شريك ده په دى مكان كى په اندازه دخيل عمارت يياكه عمارت ته په اينده كبنى حاجت وودى به په خيله اندازه مصرف برداشت كوى لكه په غمزعيون البصائر على الاشباه والنظائر دامام حموى كبنى په ج ١ ص ٣٢١ كى ليكللى دى: اماكن ايلة الى الخراب فيكرها ناظر الوقف لمن يعمرها ويكون ماصرفه خلو اله ويصير شريكا للواقف بمازادته عمارته مثلا لو كانت الاماكن قبل العمارة بنصف كل يوم وصارت بعدها تكثرى بثلاثة انصاف فيكون صاحب الخلو شريكا بالثلث والثلثين فاذا احتاجت تلك المحلات الى عمارة كان على الواقف فى تلك الصورة مثلا الثلث وعلى صاحب الخلو الثلثان... آه

(٤) خلورم قسم او طريقه داده چې يوشخص اراده وكړى چې دكانونه ياسرايونه جوړ كړى مخكى دجوړولو دخلگو څخه پيسى واخلى ديويو دكان او يادسراى كيفيت او اندازه د دكان يادسراى ورته بيان كړى وروسته ترجوړيدوى خلگوته تسليم او كرايه پري مقرر كړى په دې صورت كى هم صاحب دخلوپه خپله حصه كى شريك بللى كيږي دځاوند د دكان سره په غمزعيون البصائر ج ١ ص ٣٢١ كى ليكللى دى:

ووجهه ان الواقف لما يريدان يبنى محلا للواقف فيأتى له اناس يدفعون له دراهم على ان يكون لكل شخص محل من تلك المواضع التى يريد الواقف بناءها فاذا قبل منهم تلك الدراهم فكانه باعهم تلك الحصّة بمادفعوه له وكأنه لم يقف جزء من تلك الحصّة التى لكل وغايته انه وظف عليهم كل شهر كذا فليس للواقف فيه بعد ذلك تصرف الاقبض الحصّة الموظفة فقط وليس له ان يوجهه لغيره وكان رب الخلو صار شريكا للواقف فى تلك الحصّة... آه

(۵) پنجم قسم او طریقه داده چې مالک د دکان وچاته دکان په خلو (سرقلفی) باندی ورکړی او مالک واخلی د سرقلفی والاڅخه یو مقدار پیسی چې داجزه معجل د هغه اجرة او کرایه وی او هغه پیسی چې میاشت په میاشت یا کال په کال په کرایه کښی ورکوی هغه جزا آخر مؤجل مکمل د اجرة وی یعنی هغه پیسی چې مالک ئې دمخه اخلی په کرایه کښی حساب شی په الفقه الاسلامی وادله ج ۴ ص ۷۵۱ کی لیکلی دی:

مقابل الخلو ان ما يؤخذ اليوم مما يسمى بالفروغ او خلو الرجل او الید لا مانع منه شرعا فی تقدیر نافل للمالك المؤجر ان يأخذ من المستأجر مقداراً مقطوعاً من المال مقابل الخلو والفروغ وبعداً المأخوذ جزءاً امعجلاً من الاجرة المشروطة فی العقد واما ما يدفع فی المستقبل شهرياً او سنوياً فهو بلاضافة الى ماتم تعجيله بعد جزء آخر مکمل من الاجرة مؤجل الوفاء... الخ -

او په رد المحتار ج ۴ ص ۱۹ کښی هم مثل ددی بیان ذکر شوی ده (۶) شپږم قسم او طریقه داده چې یوه مخکه وقفی وی او د پاره د تعمیر په اجاره ورکول شی او د اجاری وقت معین وی مستاجر چې تعمیر او بناء پری وکړی روسته د تیریدو د وقت د اجاری څخه د امستاجر کولای شی چې په اجرة مثل باندی راوگرځوی خو په دی شرط چې وقف ته ضرر ونرسېږی او د ا طریقه په دولتی مخکه کی هم کیدای شی ځکه د وقف او دییت المال یو حکم دی اما په شخصی مملوکه کښی د ا طریقه نشی کیدای په مجموعه رسائل ابن عابدین ج ۲ ص ۱۴۸ کښی په رساله مسماة تحریر العبارة فیمن هو ا حق بالاجارة کښی لیکلی دی:

وقال فی متن الملتقى وصح استیجار الارض للزرع ان بین ما یزرع او قال علی ان یزرع ماشاء وللبناء والغرس واذا انقضت المدة لزمه ان یقلعها ویسلمها فارغة الخ (ثم قال) وهکذا فی عامة المتون والشروح والفتاوى فلا حاجة الى التویل والاطناب الخ ثم قال لکن ذکر فی البحر عن القنیة مانصه استاجر ارضا وقفا وغرس فیها وبنى ثم مضت مدة الاجارة فللمستأجر ان یتبقيها باجر المثل اذالم یکن فی ذلك ضرر ولوا بی الموقوف علیهم الا القلع لیس لهم ذلك انتهى (ثم قال) قلت وحاصله ان کلام المتون والشروح وانکان شاملاً للوقف والملك لکن کلام القنیة حیث اعتضد بما ذکره الخصاص صار مخصصاً لكلام المتون والشروح بالملك ویكون الوقف خارجاً عن ذلك فللمستأجر الاستبقاء باجر المثل بشرط عدم الضرر علی الوقف اصلاً... آه -

او همدارنگه دغه مضمون په منحة الخالق علی البحر الرائق ج ۷ ص ۳۰۵ کښی هم ذکر شوی ده داوي یو څو طریقی او اقسام دخلو (سرقلفی) اودا چې موږ وویل چې دخلو

(سرقلفي) خرثيڙي اوهبه ڪيڙي اويہ ميراث ورل ڪيڙي وغيره ٽڪه ڇي غمز عيون البصائر على الاشياء والنظائر د حموي ج ١ ص ٣٢٢ ڪنبي ليکلي دي:

وفائدة الخلو انه كالملك فتجری عليه احكامه من بيع واجارة وهبة ورهن ووفاء دين وارث ووقف على الخلاف في الاخير وهذه الامور تؤخذ من فتوى الناصر اللقاني حيث جعله كالملك ومنه يعلم انه لا مانع من تعدد الخلوات اذ الملك يتعدد... آه

اويہ الفقه الاسلامي ج ٤ ص ٧٥٢ ڪي ليکلي دي: ونقل فتوى الفارسيين بجواز بيع الخلو وقال الشيخ محمد يرم وما شبه الخلو بالمفارقة غير ان الخلو لا تحصل به ملكية الرقبة لتعلقه بالمنفعة... الخ

او همدارنگه دنور وديرو عباراتو دفقهاء ٽخه هم معلوميڙي اوداڇي موڙ وويل ڇي دسرقلفي دکان ونهڙي دسرقلفي والادپاره حق دابقاء اوداعاده ڪولو شته ڇي اجرة دمثل دمخڪي اداء ڪوي په الفتاوى المهدية ج ٢ ص ٤٨٧ ڪنبي ليکلي دي:

سئل في بناء في ارض موقوفة مستحق للبقاء والقرار تهدم ذلك البناء وصارت الارض خالية فهل لربه اعادته ثانيا كما كان اولا اجاب للمحتكر حق الابقاء والاعادة حيث كان قائما بدفع اجرة مثل الارض خالية عن البناء على ما عليه العمل والله تعالى اعلم

اويہ همدي الفتاوى المهدية ج ٢ ص ٤٩٥ ڪي هم ليکلي دي:

(سئل) في دكان موقوفة آلت الى السقوط فجاء رجل واخذها من ناظر الوقف وبنائها واصلاحها وكتب له الناظر حجة بان الباني صار له في الدكان خلوا وانتفع وهو البناء الذي بناء وبقيت ارض الدكان وحيطا نها القديمة وقفا عليها الحكر كل سنة يؤخذ من الباني ثم باع الرجل ذالك الخلو لرجل آخر وصار ناظر الوقف يأخذ الحكر من المشتري ايضاً ثم هدمت تلك الدكان هي وغير هافي طريق امر الحاكم بتوسعتها وتلف من ارضها مقدار الثلثين في توسعة الطريق المأ مورها واخذ ذالك الرجل المشتري للخلو بدل ما كان يملكه من الحاكم الهادم للدكان فيما كان هدمه من الدكان وامره ناظر الوقف بعدم البناء فيما بقي من ارض الدكان ثم ان الناظر توجه للحج ورجع فوجده بانيا في تلك محلا فهل يكون متعديا بينائه لزوال معظم ما كان يملكه واخذ بدله وهل له قيمة ما بناء منقوضا لتعديه ويرجع المحل وقفا خالصا لاشائبة ملك فيه (اجاب) للمحتكر حق الاعادة فيما من الارض التي كانت بيده مادام يدفع اجرة مثل الارض خالية عن بنائه وليس لنا ظر الارض معارضته ولا تكليفه القلع والحال هذه والله تعالى اعلم.

مولانا احمد نوری حنی منہ مولانا عبد اللہ مولانا محمد خواجہ مولوی ذہبہ اسحاقی مولوی عبد الحکیم حنی منہ مولانا نذیر شاہ مولوی نور محمد

ثاقب رئیس دار افتاء دولت افغانستان

یوازی بائع بے فسخ کولای شی اوکته

پوښتنه : یو شخص چې د بل شخص څخه زمکه په بیع قطعی رانسی بائع ودغه مشتری ته زمکه تسلیم کړی او اندازه او حدود یې معین کړی بیا دغه بائع و مشتری ته وواښ چې دغه زمکه تر هغه اندازی ډیره ده چې بیع پرسوی وه راسه چې دوهم واریا زمکه بیرته اندازه کړونو کچیری مشتری دپاره د دفع د جنجال دوباره زمکه ورسره اندازه کوی په دغه وخت کی د اندازی بائع کوه لای سی چې بیع ماته کړی بیله رضاء د مشتری که یا شرعی فتوای غواړم اجر موروزی سه.

(مستفتی ملا فضل کرم اخند)

باسمه تعالی

الجواب حامد او مصلیا

کچیری مشتری دبائع سره دوهم و ارز زمکه اندازه کړی د دفع د جنجال دپاره بائع نسی کولای چې په دغه وخت کښی د اندازی بیع نقض کړی بی اختیار د مشتری ځکه چې بیع خوپه ایجاب او قبول سره تامیری وروسته تر ایجاب او قبول بیا یو حق د فسخ بی رضاء هغه بل نه لري او فسخ چې ده رضاء د دواړو عاقدین غواړی:

واذا حصل الايجاب والقبول لزم البيع ولا خيار لواحد منهما الا من عیب او عدم رؤیة (الهدایة ج ۳ ص ۲۵) للعاقدين ان يتقايلا البيع برضاها بعد انعقاده المجله المادة (۱۹۰) فالرضاء شرط الاقالة كما فی سائر العقود (شرح المجله لسلم باز ص ۹۲) واللّه اعلم بالصواب

مشتری چې مبيع پر دریم سړی خرڅه کړی نو اول بائع حق درجوع پر مبيع لری اوکته

پوښتنه : اول سعید احمد ۶۸ زره ریاله د عبدالرحمن نامی قرض داره وودوهم دغه قرضداره چې سید احمد نومیزی خپل ۲ دکانه یې په ۲ نیم سوه لکه په بیعه د سر قلفی ورکړل

درېم عبدالرحمن خپل ۶۸ زره ريال په كالداروښي تسعير كړي سيد احمد نامي خپلي افغانی په كالدارو واولی په دی وخت کی د سید احمد تقریبا ۱۴ زره كالداري ورغلي چې عبدالرحمن ورکړي څلورم عبدالرحمن نامي خپل دكانونه د تسليمي دخط سره واخيستل تقریبا ۳ میاشتي بعد دكانونه ښي پرېل چاخرڅ كړل په هر علة چې وه هغه سړي دكانونه بیرته عبدالرحمن ته پرېښودل پسله دی عبدالرحمن دكانونه و خپل اول مالک سید احمد ته په رضادجانبین مسترد کړه عبدالرحمن ادعاء دخپلو پیسو وکړل اوس تقریبا دوه دری کاله تیرسوی دی اوس عبدالرحمن نامي داته شپيته زره ريال مستحق دی او که دكالدارو چې ريال په تبادلې سوي دي او که دهغه افغانیو چې ۲ نیم سوه لکه دي چې هغه دكانونه ښي په رانیولی وه والسلام -

(مستفتی اغامحمد ۱۲ سرطان ۱۳۷۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

عبدالرحمن نامي نه ۶۸ زره ريال مستحق دی نه دكالدارونه دافغانیو بلکه هغه دكانونه دده کیږي او په هغو کړي ده ته خپل قرض رسیدلی دی دی نشي کولای چې دكانونه سید احمد ته ور مسترد کي البته که بیع وکی ددغه دكانو د سید احمد سره (نوی بیع) نوصحت لري اودا اقاله ځکه صحت نه لري چې عبدالرحمن دادكانونه پردريم سړي خرڅ کړي دی اودده دملک څخه وتلی دی نوددي وروسته حق داقالی قطعاً نه لري لکه خیار عیب چې په بیع سره دمبیعی باطلیږي اودا قانون دفعهاء دی چې هر شی چې خیار عیب باطلوی نواقاله هم باطلوی خیار عیب په بیع سره دمبیعی باطلیدی نواقاله هم په بیع دمبیعی باطلیږي:

وزاد صاحب المنع اذا باع المشتري المبيع من آخر ثم تقايلا ثم اطلع على عيب كان في يد البائع فاراد ان يرده على البائع ليس له ذلك لانه بيع في حقه كانه اشتراه من المشتري منه (مجمع الانهر ج ۲ ص ۲۷) وهكذافي (شرح المجلة للاتاسي ج ۲ ص ۷۲) ما يمنع الرد بالعيب يمنع الاقاله (فتح القدير ج ۵ ص ۲۵۱ ط دار صادر بيروت) وهكذافي ردالمحتار ج ۴ ص ۱۶۷ (ويمنع صحتها هلاك المبيع) ولو حكما كاباق الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۴ ص ۱۶۷ وهكذافي مجمع الانهر ج ۲ ص ۷۳

او بیع دمبیعی په هلاک حکمی کی داخل دی لکه چې وایي:

فلا تصح بعد هلاكه ولو حكما على الظاهر بان باعه ثم شراه (الدر المختار) قوله (بان باعه ثم شراه)
(من صور الهلاك حكما لان تبديل الملك كتبديل العين ولذا يمنع بذلك رده بالعيب والرجوع في
الهيئة) رد المحتار ج ٢ ص ١٨٦) والله اعلم بالصواب

عبدالحق عظمي

عبدالحق عظمي

مولوی عبدالحق عظمیٰ بن مولوی محمد عظیم الدین مولوی محمد عظیم الدین مولوی محمد عظیم الدین مولوی محمد عظیم الدین

حکومت یو خوک پر خپل ملک خر خو لو مجبور ولای شي کنه؟

دغائب ملک په عمومي لاره گډول څه حکم لري؟

که جائزوي نو غائب ته به د کوم وخت قیمت ورکول کيږي؟

اودغه اجباري رانيول شوي ملک بيرته حکومت خر خولای شي کنه؟

او خلک يا اصلي مالک قبضه پر کولای شي او کنه؟

پوښتنه: د افغانستان د علماء د مرکزي شوري د دارالافتاء عالي مقام ته السلام عليكم
ورحمه الله وبركاته محترما د کمونستي انقلاب په دوران کې دوخت حاکمانو د کندهار ښار
٤ ناحيو کې د خلگو کورونه او د کانونه تخريب شرقا او غربا شمالا او جنوبا سرکان وایستل
چې د ١٣٥٧ کال څخه دمخه د ترتیب شوي ماسټر پلان سره ټي داوولي ناحیه شرقی او غربی
طرف سرک او د څلورمې ناحیه شمالی او جنوبی طرف سرک څه ناڅه مطابق دی چې ددی ٤
ناحيو د سرکانو په ایستلو کې لاندنۍ مشکلات منع ته راغلي چې په لاندې ډول ټي په عرض
رسوو (١) یو تعداد خلگ چې کورونه یا د کانونه ټي تخريب او تعین سوی قیمت ټي
د ښاروالی څخه اخستی او قبالی ټي دولت ته ورکړي او یو تعداد خلق چې اصلا په هغه
وقت کې نه وه اوس حاضر او دهغه وقت په تعین سوی قیمت قناعت نه لري داسی وایي چې
یادی داوسنی وخت قیمت را کول سی یادی زموږ د ملکیت باقی حصه چې په استملاک کې
راغلی او تر سرک اضافه ده موږ ته پاته سی که څه هم تیر کال مرافعی محکمی دیو استعلام
په جواب کې سابقه تعین سوی قیمت تائید کړی ووپه دی هکله لازم هدایت وکړی که څه
هم په سلو کې پنځه نوی خلگو تعین سوی قیمت اخستی دیر کم خلق پاته دی (٢) دیو

تعداد خلگو چي کورونه ياد کانونه ئي په سرک کي تخريب او قيمت ئي نه دي اخستی په هغه وقت کي د بناروالي لخوا د سرک څخه اضافه حصه په نورو خلگو د قانوني مراحلو د صحت کيدو وروسته څرخه سوی او شرعي قباله ورکړه سوي ده آيا لومړی نفر چي کور ئي تخريب او قيمت ئي نه دي اخستی او په استملاک کي راغلی مستحق دی او که دوهم نفر چي بناروالي همده ځای چي د لومړي نفر ووت تخريب سوی او قيمت ئي نه دي اخستی ورباندې څرخ کړی او شرعي قباله ئي ورکړی مستحق دی (۳) بناروالي په نظر کي لری چي دنوموړو سرکانوپه توسعه کي اقدام وکړی دنوموړو سرکانوبرچي (۲۰) متره دی او بعضی اضافه حصی بناروالي په هغه وخت د قانون مطابق څرخي کړی اوزياته برخه ئي يو تعداد خلگو په خپل سر قبضه کړی چي د سرک ماهيت او کيفيت ئي له منځه وړی چي په دی حصه کي دهغو خلگو ملکيت هم شامل دی چي قيمت ئي نه دي اخستی د شرعي احکامو مطابق بناروالي څنگه اقدام د سرکانوپه توسعه کي وکړی اود نوموړو سرکانو د پلان تطبيق پاته کيدونکی نه دی والسلام.

(رياست بناروالي قندهار مدیریت املاک)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

څرنگه چي دمستفتي پوښتنه پرڅو جزئياتو مشتمله ده نو د پاره د توضيح د مطلب بايد دلاندی جزئياتو لپاره جلا جلا جواب ووايو ترڅو چي شافي جواب د اصل استفتاء بڼه واضح سی اول سوال آيا د سرکانو جوړولو د پاره يو څوک مجبورول دخپل سراي ياد کان څرخولو ته جائز دی کنه؟ جواب جائز دی که چيري مصلحت دعامو خلقوپه نظر کي نيول سوی وولکه په الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۵۱۸ کي چي راغلی دی:

وكذلك يحق للدولة التدخل في الملكيات الخاصة الشريعة التحقيق العدل والمصلحة العامة -
خوپه دی شرط چي دهغه وقت مناسب قيمت به ورکول کيږي او بايد قيمت د قبض څخه د ملک مخ ته ورکول سی:

لدى الحاجة يؤخذ ملك كائن من كان بالقيمة بامر السلطان ويلحق بالطريق لكن لا يؤخذ من يده مالم يؤ
دله الثمن انظر الى مادتي ۲۵۱ انتهى (المجلة المادة ۱۲۱۶ وهكنا في شرح المجلة لسليم باز ص ۴۳
والا تاسي ج ۴ ص ۱۵۸ والفتاوى الخانية بهامش الهندية ج ۱ ص ۲۷۹ والفقه الاسلامی ج ۵ ص ۵۹۰)

دوهم سوال آیا ملک دغائب گدول په لاریانندی جائز دی کنه؟

جواب که چیری قریب دغائب یا وکیل دده حاضر و ددهغه سره به بیع وشی او که هغه نه وونود ضرورت په خاطر جائز دی کچیری ضرورت شدید وولکه الاشباه والنظائر ص ۸۵ کی وایی:

الضرورات تبیح المحظورات ومن ثم جاز الخ وكذا اتلاف المال واخذ مال الممتنع من اداء الدين بغير اذنه اويه جامع الفصولين ج ۱ ص ۴۳ کی وایی اقول قد اضطربت اراء هم وبيانهم في مسائل الحكم على الغائب وله ولم يصف ولم ينقل عنهم اصل قوى ظاهر تبتنى عليه الفروع بلا اضطراب ولا اشكال فالظاهر عندى ان يتأمل في الوقائع ويلاحظ الحرج والضرورات فيفتى بحسبها جوازا وفسادا-

درېم سوال آیا دغه غائب که یو وقت حاضر شی آیاده ته به دکوم وقت قیمت ورکول کیږی ددهغه وقت چې دده مال تلف شوی دی او که ددهغه وقت چې دی حاضر شوی دی؟ جواب ددهغه وقت قیمت معتبر یږی چې اتلاف دده دمال شوی دی اوداڅکه چې حکم داتلاف دضمان په باره کی حکم دغصب دی او په غصب کی قیمت دورخی دغصب معتبر یږی لکه په الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۷۵۰ کی چې وایی:

الواجب بالاتلافات المالية هو الواجب بالغصب وهو ضمان المثل ان كان المتلف مثليا وضمان القيمة يوم الاتلاف فيما لا مثل له الخ (وهكذا في بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۶۸) وان كان المنصوب من القيميات وتلف فالواجب القيمة الخ وان كانت زيادة القيمة لتفسير الاسعار لم تضمن الزيادة لان نقصان القيمة لهذا السبب لا يضمن اذ اردت العين المغصوبة بذاتها فلا يضمن عند تلفها (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۷۲۲) واما العقار كالارض والدار فلا يتصور وجود الغصب فيه لعدم امكان نقله وتحويله فمن غصب عقار اهلك في يده باقية سماوية كغلبة سيل لم يضمنه عندهما لعدم تحقق الغصب بازالة اليد لان العقار في محله لم ينتقل فصار كمالو حال بين المالك وبين متاعه فتلف المتاع اما لو كان الهلاك بفعل الغاصب كان هدمه فيضمنه لان الغصب اذا لم يتحقق في العقار فيعتبر الاتلاف (الفقه الاسلامی وادلته ج ۶ ص ۴۷۹ ط رشیدیہ کوئته)

خلورم سوال: آیاده غائب سړی چې دسرای یوڅه حصه ئې په سرک کی تللی او یوڅه حصه ئې پاته ده ددهغه باقی حصی حق لری کنه؟ جواب غاصب یا متلف چې یوځای قبض کړی اوضمان پری لازم شی نو هغه ځای پس دضمان دده ملکیت گرځی مغصوب منه حق ددعوی بیانه لری لکن غاصب یا متلف ته حق دتصرف په دغه شی کی هغه وقت شته چې ضمان

ورکړی لکه الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۷۲۳ کی وایی:

قال الحنفية يملك الغاصب الشيء المغصوب بعد ضمانه من وقت وجود الغصب حتى لا يجتمع البذل والمبدل في ملك المالك النخ ولكن في رأى ابي حنيفة ومحمد رحمهما الله تعالى لا يحل للغاصب الانتفاع بالمغصوب بان ياكله بنفسه او يطعمه غيره قبل اداء الضمان النخ (هكذا في بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۵۲ وتبيين الحقائق ج ۵ ص ۲۳۰)

پنځم سوال: هغه حصه چې دلاری څه اضافه وی او ضرورت ورته نه وی آیا خرڅول یی پر غیر جائز دی کنه؟ جواب جائز دی لکه المجلة المادة ۱۲۱۷ کښی چې وایی:

يجوز ان يعطى رجل مازاد عن حاجة الطريق من جانب الميرى بضمن مثله ويلحقه بداره اذالم يضر ذلك بالمارين (سليم باز ص ۶۶۷ وهكنا ص ۴۳ والفتاوى الخانية بهامش الهندية ج ۱ ص ۲۷۹)

شپږم سوال: هغه حصه چې دلاری څخه اضافه وی قبضه کول یی دخلقودپاره جائز دی کنه؟ جواب قبضه کول یی دخلقودپاره یی اذنه د حکومت حرام دی والله اعلم

مولوی ذمہ امتحانی مولوی احمد نوری مخی من مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دلاری جوړولو لپاره د چا ځمکه په زور را نیول څه حکم لری

پوښتنه: و محترم دکندهار د دارالافتاء رئیس صاحب ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترمه څرنگه چې په کلیو او دهاتو کی لاری بندی دی غټ غټ کلی دی چې خلک ئې طلب کوی چې لا ورته جوړی سی طالبان چې لاری جوړوی دخلگو په شخصی ځمکو کښی تیر یی حتی د یتیمانو په ځمکو کی تیر یی او د لار تیرول هم ضروری وی ځکه چې دیو غله اوقاتل وغیره مجرم نه کیږی چې لاری نه وی ځکه چې ۲ ساعته مزل لاره وی او هغه کار په یوه یا ۲ کسانو هم نه کیږی چې ډیر نفر نه وی ځکه چې مجرمین د کمزوری په صورت کی مقابلہ کوی نو بیا پردی ضرورت هیله لرم چې شرعی فیصله راکړی چې دخلگود اکثریت

رضاوى يونفر مانع وى يايتميم يائي وارث مانع وى په داسى صورت كي لاره جوړول جائز دى كه يا هيله ده چې يوه شرعى فيصله راكړي موږ كوشش كوو پرهغه لاره لارى باسوچي ډير نقصان پكښي نه وى مثلاً پريوه طرف ډير درختي اوديوالونه وى موږ بله داسى لاره لټوو چې درختي اوديوالونه پكښي وى نه يا خولپوړى نسبت وهغه بلى لارى ته نوهيله ده چې دامشكل ديو شرعى فيصلې په اساس راحل كړي والسلام.

(ملا محمد حسن رحمانى والى قندهار)

جواب للاستفتاء بعون الله تعالى

مخكه چې په ملك كى دخلگوي تصرف دهیچا پكښي روانه دى بيله اجازى اوييله رضادخاوند دمخكى:

كما قال في تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۱ ارض مملوكة عامرة لا يجوز لاحد التصرف فيها والانتفاع بها الا برضا صاحبها -

په وقت د ضرورت كى امام لره تصرف په مخكه كى دبل سته اوچي دلاس داصلى مالك يي وباسى داهم رواده:

هكذا في الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۲۳ فان لولى الامر عند الضرورة ان ينتزع الارض من ايدى واضعى اليد عليها ويعرضهم عنها اذا اقتضت المصلحة العامة نزعها -

نو معلومه سوه چې په عوض سره رواده په وقت د ضرورت كي مخكه ديتيم په حكم كى دوقف ده او مخكه دبيت المال هم په حكم كى دوقف ده.

هكذا في رد المحتار على الدر المختار ج ۳ ص ۴۳۵ ثم ان ارض اليتيم في حكم ارض الوقف كما ذكره في الجوهرة وافتي به صاحب البحر والمصنف كذا ارض بيت المال وهكذا في شرح المجلة سليم باز مادة ۵۸ ص ۴۲ التصرف على الرعية منوط بالمصلحة آه وكذا في ص ۴۳ وقد قالوا ايضا للسلطان ان يجعل ملك الرجل طريقا عند الحاجة وكذا تصرف القاضي فيما له فعله في اموال اليتامى والتركات والاقواف فانه مقيد بالمصلحة آه هكذا في شرح المجلة لسليم باز م ۱۲۱۶ ص ۶۶۷ لدى الحاجة يؤخذ ملك كائن من كان بالقيمة بامر السلطان ويلحق بالطريق آه هكذا في الخانية ج ۱ ص ۲۷۹ على هامش الهندية قالوا للسلطان ان يجعل ملك الرجل طريقا عند الحاجة هكذا في (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۰۹ - ب - الاستملاك للمصالح العام وهو استملاك الارض سعرها العادل جبراً عن صاحبها للضرورة او المصلحة العامة كتوسيع مسجد او طريق ونحوهما

وایضاً الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۵۱۸) وکذلك يحق للدولة التدخل في الملكيات الخاصة المشروعة لتحقيق العدل والمصلحة العامة - خوش شرط دادی چي دهغه وقت مناسب قیمت به ورکوی اوباید قیمت دقبض څخه دملک ترمنځه ورکول شی: لدی الحاجة یؤخذ ملک کائن من کان بالقيمة بامر السلطان ويلحق بالطريق لكن لا یؤخذ من یده مالم یؤدله الثمن انظر الی مادتی ۲۵۱ - ۲۶۲ انتهى المجلة المادة ۱۲۱۶ - واللہ اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری محی عن مولوی ذاهد احمادی مولوی محمود میوندوال

مشتري كه بي دشمن له ادا كولو مبيع خرڅه كړی او پر شي نوبائع به څه كوی ؟

پوښتنه: غواړم ستاسو د محترم حضور څخه مسئله یوسړی موټر خرڅ کړی پر بل چا باند نو اوس هغه سړی هلاک او مړ سو نو اوس به فعلاً رجوع پر چا کوی چې ثمن ئې نه وی تسلیم سوی بایع ته آیا پر ورته د مشتری به رجوع کوی او که به پر مبیعه باندی حال دا چې مبیعه خرڅه سوی ده پر بل دریم چا باندی والسلام.

(المسفتی محمد هاشم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

که چیری مشتری مبیعه قبض کړه اودی په حالت دافلاس کی وفات سو ترمنځه دادا کولو دشمن په دغه صورت کی بائع حق نه لري چی طلب ردوالی وکړی دمیت له ورته څخه بلکه دغه بائع دمبیعی دشمن په باره کی دنورو غرماء سره برابر دی نو په صورت مسئوله کی بائع اول پر مبیعه باندی چې د مشتری ثانی په لاس کی ده په طریق اولی رجوع نسی کولای:

اذ قبض المشتري المبيع ثم مات مفلساً قبل اداء الثمن ليس للبائع استرداد المبيع بل يكون مثل الغرماء (معین القضاة والمفتین م ۶۶۷ ص ۱۰۹) وقال الحنابلة والحنفية والمالكية صاحب المتاع اسوة الغرماء بدلیل رواية ابی بکر بن عبد الرحمن عن ابی هريرة ومعناها ایما رجل مات او افلس فوجد بعض غرمائه ماله بعينه فصاحب المتاع اسوة الغرماء (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۴۸۰) واللہ اعلم.

مولوی ذاهد احمادی مولوی احمد نوری محی عن

دشريكانوبى اجازى مشتركه ځمكه

خرخول حال دا چې په شريكانو كې صغيران هم وي څه حكم لري

پوښتنه : و حضور ته د افغانستان د اسلامي دولت و مقام ته د كندهار د دارالافتاء جناب محترم رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه ! زه مولوى امين الله د محمد روستم زوى د شاه وليكوټ د ولسوالۍ مربوط عرض ستاسو مقام ته كوم چې يو ورور مشتركه ځمكه ييله مصلحت خرڅه كړې په دغه وخت كې صغيران هم وي د دغې ځمكې بيع صحت لري او كه به باطله وي د شريعت د نگاه څخه نوزه ستاسو د محترم مقام څخه اميد كوم چې وماته د دغې ځمكې د شريعت په حكم معلومات راكړي دا به ستاسو د شفقت څخه بعيد نه وي با احترام .

(المستفتى مولوى امين الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم

كوم وورور چې دورته ووي له اجازى څخه مشتركه ځمكه خرڅه كړې ده د هغه بيع دده په خپله حصه كې صحيح ده او په ورته ووكي چې كوم كسان بالغان دي د هغو په حصه كې بيع د هغو پر اجازه موقوفه ده كه ئې اجازه كړې وي د دوى په حصه كې بيع صحيح ده كه اجازه نه وي بيع صحيح نه ده او د صغيرانو په حصه كې ئې بيع باطله ده ځكه چې دغه د ځمكې خرڅوونكى د صغيرانونه ولي دى نه وصى دى :

باع نصف البناء مع نصف الارض جاز سواء باعه من اجنبى او من شريكه (الفتاوى الهندية ج ۳ ص ۱۵۶) (اذا باع الرجل مال الغير عندنا يتوقف البيع على اجازة... المالك ويشترط لصحة الاجازة قيام العاقلين والمعقود عليه... واذا مات المالك لا يتخذ باجازه الوارث) (الهندية ج ۳ ص ۱۵۲) (اما الولاية على مال الصغير القاصر فتكون لاحد الاولياء الستة الذين ذكرناهم سابقا وهم الاب ووصيه والجد ووصيه والقاضى ووصيه) (الفقه الاسلامى ج ۴ ص ۱۴۳)

مولوى محمد رفيع الله خان
مولوى محمد رفيع الله خان
مولوى محمد رفيع الله خان
مولوى محمد رفيع الله خان

مولوى محمد رفيع الله خان مولوى احمد نوري ضى من

پورور کونکي که په غبن فاحش سره له پورورې خریداري وکړې حق درجوع لري ګڼه پوښتنه زما پريو چاپور باندې دې نود مدیون څخه مایوشی رانیوی مثلاً په ۱۵۰۰ هغه شې په بازار کې په ۱۰۰۰ وونود دغه ۵۰۰ دپاره زه رجوع و مدیون ته کولای سم ګڼه؟
(المستفتی ملا شهاب الدین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

په صورت مذکور کې دغه زیادت د پنځه سوه غبن فاحش بلل کیږي که چیرې تر قیمت د قیمت کونکونه لاندې کیدي په غبن فاحش کې کي دمیعی صفت بغیر د هغه د حقیقه څخه کړي ووچي وهغه ته تغیر وای نور رجوع کیدلای شي ورنه رجوع نشي کیدلای :
واعلم انه لا رد بغبن فاحش وهو ما لا يدخل تحت تقويم المتقومين في ظاهر الرواية وبه افتى بعضهم مطلقا كعافي القنية ثم رقم وقال ويفتي بالرد... ان غره اي غر المشتري البائع او بالعكس او غره الدال فله الرد الخ (الدر المختار بهامش رد المختار ج ۴ ص ۱۷۸) وذلك كمال وقوع البيع بعشرة مثلا ثم ان البعض المتقومين يقول انه يساوي خمسة وبعضهم ستة وبعضهم سبعة فهذا غبن فاحش لانه لم يدخل تحت تقويم احد (رد المختار ج ۴ ص ۱۷۸) ليس للغبن الفاحش وحده في ظاهر الرواية اثر على العقد فلا يجيز رد المعقود عليه اوفسخ العقد الا اذا انضم اليه تغير (اي وصف المبيع بغير حقيقته) من احد العاقدین او من شخص اخر كالدلال ونحوه وهذا ما اخذت به المجلة (م ۳۵۷) لان الغبن المجرد عن كل خديعة يدل على تقصير المغبون وعدم ترويه وسواله اهل الخبرة ولا يدل على مكر العاقد الاخر الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۲۲۲) والله اعلم وعلمه اتم واحكم

مولوي محمد احتشاني

ديتيم حصه نورورثاء خرڅولای شي او ګڼه

پوښتنه : محترم رئيس صاحب دارالافتاء په ورثه ووکښي يو يتيم د ۹ نيم کالودي آياد دغه يتيم حصه دسرای څخه موريا انايا بل قریب خرڅه ولای سي ګڼه؟ بينواتو جروا
(المستفتی حاجي میر آغا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

موريا انا ديتيم دمخکي دخرڅ تصرف نسي کولای حاصل دادی که يتيم وصی دپلاردرلود

خو هغه به ئې تصرف كوي كه ئې نه درلود يعنى پلار ئې مرسوى و وصى ئې نه و و درولى نوييا حق د تصرف وصى لره دنيكه دى او كه ئې وصى دنيكه هم نو و نوييا حق د تصرف قاضى لره او يا وصى لره د قاضى دى نو دغه مذكور اشخاص مټكه د يتيم خرڅولاي سى فقط لکن دغه خرڅ هم په هغه وقت كېنى دى چې دغه لاندې اعدار موجود شى:

- (۱) په ضعف د قيمت ئې خرڅه كړه
 - (۲) د پاره د نفقى د يتيم ئې خرڅه كړه
 - (۳) د پاره د پور پر مټ ئې خرڅه كړه
 - (۴) د پاره د وصيت د مټ ئې خرڅه كړه
 - (۵) حاصلات ئې پر مؤنت نه زائد كيدل نو ئې خرڅه كړه
 - (۶) د ييرى د خراييدلو ئې خرڅه كړه
 - (۷) د ييرى د نقصان ئې خرڅه كړه
 - (۸) پلاس كېنى د متغلب وه وصى ييرى دى چې متغلب ئې قبضه كوي نو ئې خرڅه كړه او كه دغه اعدار موجود نه وه دغه مذكور اشخاص هم مټكه د يتيم نسي خرڅولاي او هر چې نور منقوله اموال دى په هغو كېنى مصلحانه تصرف كولا سى:
- وجاز يبعه عقار صغير من اجنبى لامن نفسه بضعف قيمته اولنفقة الصغير اودين الميت او وصية مرسله لانفاذها الامنه اولكون غلاته لاتزيد على مؤنته او خوف خرابه او نقصانه او كونه فى يد متغلب درر و لثبا ملخصا قلت وهذا للبائع وصيلا لامن قبل ام واخ فانهما لا يملكان بيع العقار مطلقا ولا شراء غير طعام وكسوة الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۵۰۲) قوله لا من قبل ام واخ اى او نحوهما من الاقارب غير الاب والجد والقاضى (ردالمحتار ج ۵ ص ۵۰۲) وولىه ابوه ثم وصيه بعموته ثم وصى وصيه كعاقى القهستاني عن العمادية ثم بعدهم جده الصحيح وان علا ثم وصيه ثم وصى وصيه قهستاني ثم القاضى او وصيه ايها تصرف يصح آه (طحطاوى على الدر المختار ج ۴ ص ۳۴۳)

مولوى احمد نوري ضى عن مولوى محمد احمد حقانى مولوى محمود ميوند وال

پہ دري کالہ کی دآبادولویہ شرط جي بناو والي خمکي خرخوی جواز لری کنہ

پوہنتہ : بریاست وارالافاء بہ طانی محترم شرع بین السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ بہ سند ذیل شریعت چہ میفرماید زبیکہ از طرف دولت از ملکیت شخصی خریداری واستحاک شده و بعدا طبق نقش شری بہ فروش رسیده باد نظر داشت قانون : ساروالی خریدارید و طرف سہ سال بہ آبادی آن اقدام کند ولی اقدام نکرده : ساروالی طبق قانون خود بعد از میعاد سہ سال دیامیشر طبق ماده ۳۷ و ۳۸ : ستروی آن اقدام و بہ نفردوم بہ فروش رسانیده نفردوم بہ آبادی آن اقدام نکرده توانست کہ آباد نماید خودش زمین را بہ : ساروالی واگزار شده و : ساروالی بہ نفروم بہ فروش رسانیده کہ نفروم طبق نقش شری آباد نموده و از طرف : ساروالی سند ملکیت و از ریاست محکمہ قبلا شرمی اخذ کرده است اکنون نفراول ادعاء ملکیت دارد و : ساروالی نفروم را کہ قبلا شرمی بدست دارد مستحق میداند دین بارہ چہ میفرماید تلماباد نظر داشت شریعہ فراء محمد صلی اللہ علیہ وسلم بہ قاعمت مراجین پروازیم و من اللہ التوفیق

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بعون اللہ الملک العلی الاعلی

زبیکہ از طرف دولت بہ فروش رسیده باد نظر داشت قانون : ساروالی کہ آن در ذیل استعاء مذکور است کہ خریدارید و طرف سہ سال بہ آبادی آن اقدام نماید چون این قانون : ساروالی بایک شرط متعارف آمان است و شرط متعارف در شریعت مطہرہ صحیح و معتبر است و لازم الوفا است اگر چہ از مقتضیات عقد نباشد و طایم باو نباشد خواه عام باشد خواه خاص اگر چہ کہ حادث باشد کہ در کتب فقہاء کرام یافتہ نشود بعد از آن کہ مخالف نص شرمی یعنی کتاب و سنت و اجماع نباشد پس بناء بر این شرط مذکور اقدام : ساروالی بہ ستروی آن زمین طبق ماده مذکور در استعاء از مشتری اول صحیح و بجا است و ہم واگذاشتن مشتری دوم زمین را بسبب توانستن بجا آوردن شرط مذکور و اخذ نمودن : ساروالی از وجہ و معتبر است پس اکنون مشتری سوم کہ : ساروالی اورا مستحق میداند مستحق است چرا کہ ایفاء و عمل نمودن شرط متعارف کرده : (المادة ۱۸۸) البیع بشرط متعارف و هو الشرط المرعى فی عرف البلدة صحیح و الشرط معتبر مثلا لو باع فرواً علی ان یخیط بها الظہارة او القفل علی ان یسمره فی الباب او الثوب علی ان یرقعه یصح البیع ویلزم علی البائع الوفاء بهذه الشروط و هذا اذا کان الشرط متعارفا فی عرف البلدة و الا فالشرط مفسد و البیع فاسد راجع شرح المادة ۳۶ و لو باع الثمر علی

الشجر وکان بعضه قد ادرك والبعض الآخر لم يدرك فشرط بقاءه على الشجر حتى ينضج صبح على قول محمد وبه يفتی (ردمحتار) شرح المجلة سليم باز ص ۸۸ العادة محكمة یعنی ان العادة عامة كانت او خاصة تجعل حكما لا ثبات حکم شرعی مجلة الاحکام (المادة ۳۶) وايضا في شرح المجلة الاناسي ج ۲ ص ۶۴ ج ۲ ص ۶۵ ورسائل ابن عابدين ج ۲ ص ۱۱۴ الى اخر رسالة نشر العرف في بناء بعض الاحكام على العرف والله تعالى اعلم

مولوی احمد نوری حنی عز مولوی ذمہد احماتی

له نورو دکانونو خفه مخالف جنس په یوه دکان کي خرڅول

پوښتنه: دهغه خلقو په باب چې په خپل دکان کي داسي اجناس خرڅوي چې د همسایگانو د دکانونو سره ډیر توپیر ولري مثلاً دبزازانو د دکانو په مابین کي د پتاتو یا پیازو خرڅول او همسایگان شکایت ځني ولري والسلام.

(مستفتی ملا هدايت الله رئيس بنار والي قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

هر سړی کولای سی چې په خپل دکان کي دخپلي خوښی اورضا مطابق شی خرڅ کړي او هيڅ چا لرو دا حق نسته چې دی منع کړي ترڅو چې بل چاته يی ضرر فاحش نه وي رسولی او ضرر فاحش دی ته ویل کیږي چې یا منع د منفعة اصلیه مقصوده څخه راوړلی یا سبب د نړید لود همسایگانو د بناء سی:

لا يمنع احد من التصرف في ملكه ابد الا اذا ضر بغيره ضرر فاحشا (المادة ۱۱۹۷) الضرر الفاحش هو كل ما يمنع الحوائج الأصلية یعنی المنفعة الأصلية المقصودة من البناء كالسكنی او يضر البناء بان يجلب عليه وهنا ويكون سبب انه دامه (المادة ۱۱۹۹) والله تعالى اعلم

عبدالحکیم غفر الله عنه

مولوی عبدالحکیم حنی عز مولوی ذمہد احماتی

یو جاته په بیع او اجاره کي اختیار وړ کول

پوښتنه: یو تجارت که یوه کرایه کس ته رخت ورکړي او درخت گزپه پنځوس روپۍ يی او نوموړی تجارت کرایه کس ته ووايي چې دغه رخت کوټه ته ورسوه هر کله چې د ورساوه

نوته اختيار من يي که ماته رخت را کوی یو گزیه پنخوس روپی تاته زه په گزه ۵ روپی کرایه درکوم او که تابل ځاي خرڅاوه ماته بیا خپلی روپی را کره ستا خوښه ده بینواتو جوړوا جزاکم الله خیر او یو فقکم الله ددارالافتاء محترم رئیس صاحب استفتاء درته راجع شوه دمستفتی مشکل به حل کړی.

(الحاج مولوی خلیل الله فیروزی)

(رئیس ریاست عالی تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

تجار چې دغه رخت گزیه پنخوس روپی پر کرایه کش خرڅ کړی که په عقد کښی دغه مذکور شرط ورسره کړی وی بیع فاسد جوړیږي او که نه وروسته تر عقد دغه شرط ذکر کړی وی نویا عقد صحیح دی دغه شرط محض وعده ده او په الدر المختار کښی راغلی دی: (ولایع بشرط) عطف علی الی النیروز یعنی الاصل الجامع فی فساد العقد بسبب شرط... الخ او په رد المحتار ج ۴ ص ۱۳۵ کی راغلی دی:

قوله ولایع بشرط شروع فی الفساد الواقع فی العقد بسبب الشرط لنهی صلی الله علیه وسلم عن بیع بشرط لکن لیس کل شرط یفسد البیع (نهر) و اشار بقوله بشرط الی انه لابد من کونه مقارنا للعقد لان الشرط الفاسد لو التحق بعد العقد قیل یلتحق عند ابی حنيفة رحمه الله تعالى وقیل لا وهو الاصح کما فی جامع الفصولین والله تعالی اعلم

مولوی محمد امجد الحقانی مولوی احمد نوری مضمی عز مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
 مولوی محمد خالص برکتی
 دارالافتاء کوی
 مولوی محمد امجد الحقانی

د خبریداری په ځمکه کې حدود اعتبار لري که جریونه

پوښتنه: و حضورته ددارالافتاء محترم رئیس صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته زه ملا دریا شاه د صدو خان زوی د اجیرستان دولسوالی اوسیدونکی یم وروسته زه پوښتنه لرم هغه دا چې ما (۱۰) جریبه ځمکه په گلو جان نامی باندی خرڅه کړی ده تقریبا ۲۸ کاله کیږي

دسابقه انقلاب په دورکی تدریجا تدریجا ده یوڅه نوره ځمکه لاندی کړه اوس موږ ورته وایو چې جریب راسره وکړه ځکه چې تاله موږه څخه خریداری کړي ده گلو جان نامی وارثان وایي چې موږ ئې نه جریبه وو ځکه چې زما حدود معلوم دی اوس موږ ته دشریعت له نظره داراته معلومه کړی چې دخیرداری په زمکه کی حدود معتبردی که جریب کوم دلائل چې دشریعت دی په دی باره کی چې کومه یوه ددی څخه آیا جریبی که حدودات معتبردی دشریعت غراء په رڼاکی ئې واضح کړی او کوم دلائل چې دحدودو په باب وی هغه راته واضح ولیکی او که دجریبی په باب وی هغه راته واضح کړی او په کوم یو چې حکم سوی وی هغه راته لطفا ولیکی.

(والسلام المستفتی ملا عبدالقدوس)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

په دی باره کی چې دخیرداری په مځکه کی حدود معتبردی که جریبونه باید ووایو چې داپه عقد پوری اړه لری که عقد پر حدودو شوی ووحدود اعتبار لری او که عقد پر جریبونو شوی وو جریبونه اعتبار لری مثلاً که د عقد په وقت کی ویل شوی وه چې دغه مځکه چې دغه یی حدود دی او ۱۰۰ گزه کیږی یا ۱۰۰ جریبه کیږی په دونه قیمت یی درکوم نودا عقد پر حدودو دی وروسته که دامځکه کمه سوه یا بالاسوه قیمت تغیر نه پیدا کوی لکن مشتری لره اختیار د قبول او دردد عقد شته په صورت دکمبود کی او که ویل شوی وی چې دغه مځکه چې ۱۰۰ جریبه کیږی جریب په زر افغانی مثلاً درکوم نودا عقد پر جریب شوی دی آینده جریب اعتبار لری که مځکه هرڅو جریبه شوله دفی جریب قیمت به ورکوی او عقد پر دواړو (یعنی حدود او جریبونه) صحت لری:

كما يصح بيع العقار المحدود بالذراع والجریب يصح بيعه بتعيين حدوده المجلة المادة ۲۲۱ انما يعتبر القدر الذي يقع عليه عقد البيع لا غير (المجلة المادة ۲۲۲) وكما يصح بيع العقار بالكيل او بالحد ود يصح بيعه ايضاً بكليهما فلو باع ارضا ذكر حدودها وقال ان مساحتها كذا ذراعاً كل ذراع بكذا صح وكانت العبرة للكيل لانه بتفصيل الثمن اصبح العقد وارداً عليه اموالاً باع ارضا بالف وذكر حدودها وزرعها فالعبرة للحدود وفي الحالين اذا وجد الارض ازيد او انقص من القدر الذي ذكر في العقد فتجرى عليه احكام المادة ۲۲۶ شرح المجلة سليم باز م ۲۲۲ ص ۱۰۷ وجاء في المجلة المادة ۲۲۶ اذا بيع مجموع من المذروعات سواء كان من الاراضي او من الامتعة وسائر

الاشياء وبين مقداره وجمله ثمنه فقط او فصل اثمان ذرعانه ففي هاتين الصورتين يجري الحكم على مقتضى حكم الموزونات التي في تبعضها ضرر واما الامتعة والاشياء التي ليس في تبعضها ضرر كالجوخ والكرباس فالحكم فيها كالحكم في المكيلات مثلاً لو بيعت عرصة على انها مائة ذراع بالف غرش المكيلات فظهر انها خمسة وتسعون ذراعاً فالمشتري مخير ان شاء تركها وان شاء اخذ تلك العرصة بالف غرش واذا ظهرت زائد اخذها المشتري ايضاً بالف غرش فقط الخ كذلك لو بيعت عرصة على انها مئة ذراع كل ذراع بعشرة غروش فظهرت خمسة وتسعين ذراعاً او مائة وخمسة اذرع خیر المشتري ان شاء تركها وان شاء اخذها اذا كانت خمسة وتسعين ذراعاً بتسعمائة وخمسين قرشاً واذا كانت مئة وخمسة اذرع بالف وخمسين قرشاً الخ (المجلة المادة ۲۲۶ وهكذا في شرح المجلة للاتاسي في تشريح المواد المذكورة) والله اعلم وعلمه اتم

مولوی ذہمہ احسانی مولوی محمد اظہار حسین برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء ودولت اسلامی افغانستان

په مخکني حکومتو کي چي چادولتي شيان رانيولي وي

پوښتنه: دقندهار د مرکزی دارالافتاء ومحترم رئيس صاحب اوعضاء ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وروسته زموږ په منطقه كې يو تعداد خلق دي چې دولتي شيان ئې رانيولي دي دكمونستانو دحکومت په وخت كې يادرياني دحکومت په وخت كې چې هغوی ليلام وي اوليلام ئې تثبيت وي اودوی ياتولي روپي ورکړي يائي بعضی قسطونه ورکړي وي بعضی ئې پاته وي لکه موټران يادكانونه ياژرندی ياخمکي هيله کووچي په دغه حصه كې فتوی راکړي چې ذكرسوی شيان دولتي دي اوکه دمشتريانو دى اوکه دولتي وي هغه روپي ئې دولت ورکوي کيا اوکه مشتريانووي پاته قسطونه دولت په هغه قيمت ځني اخلي اوکه په اوسني قيمت والله اعلم

(الحاج مولوی بهاء الدين حقاني)

(معاون رياست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

دبیع دانعقاد لپاره یو شرط دادی چې مبیعه به مملوک فی نفسه وی که چیری مبیعه مملوک فی نفسه نه وی دبیع دانعقاد شرط فوت شو و داسی بیع ته بیع باطله ویل کیږی دبیع باطلی حکم دادی چې په قبض باندی هم ملک دمیعی و مشتری ته نه نقل کیږی نو حاصل دادی چې کمونستان یاربانیان یاتوپکیانو چې دولتی ځمکی یاد کانونه یا ژرندي یا موټران پر خلقو خرڅ کړي دی هغه ددوی بیع بیع باطله ده ځکه چې دغه شیان چې ذکر شول ټول دیت المال دی و مذکور و کسانو ته ملک فی نفسه نه دي ثابت بیع چې باطله سوه ملکیت و مشتریانو ته نه دي نقل سوی دهغه وجه داده چې په مذکور و کسانو کی هر چا چې دیت المال شی خرڅاوه هغه شخص نه خلیفه نه امام نه قاضی نه وکیل د امام و نو په دغه وجه ددوی بیع صحیح نه ده زموږ په نظر دحل مناسبه لاری داده چې کوم خلق د دولت له خوا څخه د مال مشتری سند په لاس کی لری دامیر المومنین په اجازه دی د موجوده وقت په قیمت د مذکور اشیاء د مشتریانو سره بیع تجدید سی که چیری دامیر المومنین رضا یت و وورنه نو د اکار به نه کیږی په دی صورت کی دوی لوی فایدی شته اول دا چې کله بالکل ورڅخه ضبط او قبض شی درعیت ډیر غټ نقصان دی او حال دا چې پر رعیت باندی ډیر زیاد شفقت په کاردی خصوصاً په موجوده اضطراری حالت کی دوهمه فایده داده چې رعیت به په نفرت کی نه واقع کیږی او کوم خلق چې سند د دولت لخوا نه لری دهغو څخه دی بیله چون وچرا ضبط شی.

الشرط الخامس وهو كون الملك للبائع فيما يبيعه لنفسه فيبطل بيع ماله مملوكه اذ باع لنفسه وان ملكه بعده شرح المجلة للاتاسي ج ۲ ص ۸۸ ومنها (اي من شرائط الانعقاد) في المبيع وهو ان يكون موجود وان يكون مملوكا في نفسه وان يكون ملك البائع فيما يبيعه لنفسه فلا ينعقد بيع الكلاء ولو في ارض مملوكة له (الهندية ج ۳ ص ۲) الشرط الثالث للمعقود عليه ان يكون مملوكا في نفسه اي محرز او هو ما دخل تحت حيازة مالك خاص فلا ينعقد بيع ما بمملوك لاحد من اناس (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۳۵۸) واما انواعه (اي البيع) فبالنظر الى مطلق البيع اربعة نافذ وموقوف وفاسد وباطل فالنافذ ما افاده الحكم للحال والموقوف ما افاده عند الاجازة والفساد ما افاده عند القبض والباطل ما لم يفده اصلا (الهندية ج ۳ ص ۳) والله اعلم بالصواب

مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع

باب الربا

دووی به قرض ورکول

پوښتنه: دارغستان له اولسوالی علماء کرامو فتوی ورکړی ده چي د دووی قرض ورکول او اخیستل روادی شرعی منع پکی نشته هیله لرو چي دامسئله تصویب یا تردید کړی.

(المستفتی حاجی ملا محمد آخند دارغستان اولسوال)

بسم الله الرحمن الرحيم

د مرکزی دار الافتاء نظر

ذکرت فی ردالمحتار ج ۴ ص ۱۹۷ وج ۴ ص ۲۰۸ و طحطاوی علی الدر ج ۳ ص ۱۱۲ و الهمدیه ج ۳ ص ۲۰۱ و الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۶۱۸ و فتح القدير ج ۶ ص ۱۷۷ و تحفه الفقهاء ج ۲ ص ۱۷ فتوی الدر المختار و ردالمحتار علی جواز استقرار الخبز و زنا و عدا و هو قول محمد رحمه الله و رجحه فی فتح القدير و فتوی الهمدیه علی جواز استقراره و زنا لا عدا و هو قول ابی یوسف رحمه الله تعالی علیه و المختار قول محمد رحمه الله تعالی لان فتوی اکثر الكتب علیه و علوه بالتعامل و حاجة الناس کما فی تحفه الفقهاء و غیره و الله اعلم.

مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع مولوی محمد رفیع

دغنمو تبادله په اوږوسره څه حکم لري

پوښتنه : محترمينو اساتذو د دارالافتاء ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته وبعده پوښتنه لرو چي تبادله دغنمو په اوږو چي مقدار يواندازه وي صحيح دى كنه ؟
(المستفتى ملا عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

تبادله او بيع دغنمو په اوږو مطلقا غير جائز كه په يوه اندازه وي او كه نه وي :
وفي شرح در البحار ومنع اتفاقا ان يباع البر باجزائه كدقيق وسويق ونخالة الخ ردالمحتار ج ۴ ص ۲۰۸

اوپه الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۴ ص ۲۰۸ كښي راغلي دى :
لا يجوز بيع البر بدقيق او سويق وهو المجروش ولا بيع دقيق بسويق مطلقا ولو متساويا لعدم المسوى فيحرم لشبهة الرباه والله اعلم.

مولانا محمود میوندوال مولوی عبدالحکیم حنفی مز

له مشترک مال څخه په دې شرط قرض

اخستل چي راتلونکي گټه به ټوله دپور ورکونکي وي

پوښتنه : محترم مسئول دارالافتاء قندهار محترمو موږ دوه شريکان يوهغه مال مشترک مويه (۵۰) زره نقدواو ۲۰۰۰۰۰ پور دڅلورؤ مياشتو مو ورکړي اوس يو شريک دغه (۵۰) زره) نقدى اخلى اود ابل شريک ورته وايي چي صحيح ده دغه د مال مشترک گټه چي ټوله په دې معامله کښي شوى ده ځکه اصل سرمايه ۲۰۰۰۰۰ وه اوس ئې پنځوس زره گټلى څلور مياشتي بعدز مادي په دغه شرط ئې درکوم دغه ۵۰ زره نقدى اوس دغه زموږ طريقه صحيح ده او که نه اوبل صورت دغه د مال مشترک گټه په تقسيم سره وويشو هغه ۵۰ زره چي ده وړي دى هغه گټه نه لري دا صحيح ده كنه بينوا بالصواب توجروا عند الوهاب.

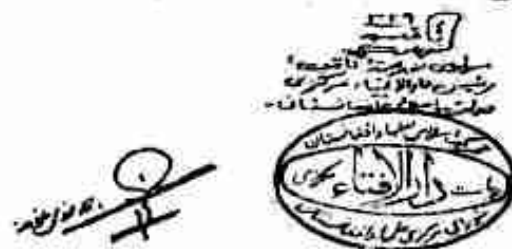
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

محترم ورور مستفتى صاحب چونکه ستاسودا شريک مال ربح او گټه کړي ده نو اوس به

تقسیم کیڙي په وفق د شرط ستاسو کله چې په رأس المال اوربڼه کی یوڅه مقدار نقدی روپی وی او نور پور و په نقد او پور دواړو کی تاسو دواړه حق لري نو اوس چې دایو شریک وایي چې دانقدی ټول ماته را کړی ځکه چې زما ضروری پکار دی دالکه دي دهغه بل شریک د حصی په دغه نقدی مال کی دهغه څخه مطالبه کوی په طریقه د دین او قرض سره اوس چې د ابل شریک ورته وایي چې صحیح ده خو گټه به ټوله زما وی اوزیاته حصه ترهغه چې په عقد کی شرط شوي وی درېڅ څخه په هر تقدیر دادواړه صورت ته اعتیاض او عوض اخستل بلل کیږي پر قرض او دین باندی د اسماعله ناروا او سود دی لکه په اعلاء السنن ج ۱۴ ص ۵۱۲ کی لیکل شوي دی ۴۸۵۸ :

عن علی امیر المؤمنین مرفوعاً (کل قرض جر منفعة فهو ربا) وقال الموفق فی المغنی وکل قرض شرط فيه الزیادة فهو حرام بلا خلاف قال ابن المنذر اجمعوا علی ان المسلف اذا شرط علی المستلف زیادة او هدیة فأسلف علی ذالک أن أخذ الزیادة علی ذالک ربا وقد روی عن ابی بن کعب وابن عباس وابن مسعود انه نهو عن قرض جر منفعة ولانه عقد ارفاق وقربة فانما شرط فيه الزیادة اخرجه عن موضوعه ولا فرق بین الزیادة فی القدر او فی الصفة (اعلاء السنن ج ۱۴ ص ۵۱۳) والله اعلم بالصواب

مولوی محمد احمدي مولوی احمد نوري مفي عز مولوی نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

گومه مؤسسه چي د تجارت په غرض خلکو ته قرض ورکوي

پوښتنه: د کندهارو محترم المقام دارالافتاء ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمو اول موصحت وعافيت دخداوند متعال څخه مطلوب لرم اوبل عرض او مطلوب دادی چي دلته يو مؤسسه غواړی چی وبی روزگاره خلکو ته پیسی ورکړی چې هغه خلگ کاروبار په وکړی خو مؤسسه غواړی چی یو معلوم شی پر خلگو مقرر کړی مثلاً یوه نفر ته سل ډالر ورکوی خو ما هانه پنځه ډالر غواړی آیاداسی صورت به بنائزوی که یا که جوازونه لری بل داسی صورت به وی چی هم دلته و خلکو ته د کار دپاره پیسی پیداسی او هم جوازولری محترمو هیله ده چی په دی ارتباط یوه مفیده لاره راته معلومه کړی والسلام.

(المستفتی والی کندهار ملا محمد حسن رحمانی ۷ - ۵ - ۱۳۷۵)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب ومنه الصدق والصواب

دایسی به یاپه طریقہ دقرض ورکوی اویاپه طریقہ دمضاربة اویاپه بله طریقہ که چیری په طریقہ دقرض وی اویاهم مؤسسه یومعلوم شیء مقرر کړی پرخلکو ماهانه اویه اخیر کبسی خپلی پوره پیسی هم غواړی نو داپرقرض نفع شرط کول او اخستل دی دانا جائز ده او که چیری په طریقہ دمضاربة وی اودا ماهانه نفع درب المال دپاره پکبسی شرط وی که خلکو یعنی مضاربینو گټه کړی وی او که تاوان نودا مضاربة هم فاسد او ناجائز ده او که چیری بل صورت وی دهغی نوتعین پکار ده چې بیا وکتل شی چې صحیح ده او که نه نوزموږ مشوره خوداده چې یادی قرض ورکړی خونفع دی نه شرط کوی اویادی مضاربة صحیح وکړی چې ربح جزء شائع وی لکه نصف یاثلث وغیره اودیو طرف لپاره به تعین دیو قدر معین نکوی او که مضارب نفع و نکړی اویائی نقصان وکړ ونورب المال به نفع نه غواړی:

واما الذی یرجع الی نفس القرض فهو ان لا یكون فیه جر منفعة فان کان لم یجز نحو ما اذا قرضه دراهم غلة علی ان یرد علیه صحاحا او اقرضه و شرط شرطاً له فیه منفعة لما روی عن رسول الله صلی الله علیه وسلم انه نهی عن قرض جر نفعا ولان الزیادة المشروطة تشبه الربا لانها فضل لا یقابله عوض والتحرز عن حقیقة الربا وعن شبهة الربا واجب هذا اذا كانت الزیادة مشروطة فی القرض فاما اذا كانت غیر مشروطة فیه ولكن المستقرض اعطاه اجودهما فلا بأس بذلك الخ بدائع الصنائع ج ۷ ص ۳۹۵

وفی الاشباه کل قرض جر نفعا حرام (قوله کل قرض جر نفعا حرام) ای ذاکان مشروطاً کما علم مما نقله عن البحر وعن الخلاصة وفی الذخيرة وان لم یکن النفع مشروطاً فی القرض فعلى قول الکرخی لا بأس به ویأتی تمامه رد المحتار ج ۴ ص ۱۹۴ المضاربة تفسد باشیاء منها اذا شرط لاحدهما من الربح ما یقطع الشركة نحو ان یجعل له دراهم مسماة مائة او اقل او اکثر فسدت المضاربة الفتاوی قاضیخان علی هامش الهندیة ج ۳ ص ۱۶۱ ویشترط ایضا ان یكون جزء اشائعا کالنصف او الثلث لتحقق المشاركة بینهما فی الربح قل او اکثر فلو شرط لاحدهما قدر معین کمائة مثلاً فسدت المضاربة لقطع الشركة فی الربح ولا احتمال ان لا یحصل من الربح الا مقدار ما شرط له راجع المادة ۱۳۳۷ وشرحها شرح المجلة لسلیم باز ج ۲ ص ۷۴۷

اودغه مضمون په شرح المجلة للاتاسي ج ۴ ص ۳۳۳ کښي هم ذکر شوی ده ۱۲

مولانا محمد سلم حانی مولانا عبد الله مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

کتاب الاجاره

دمشاع اجاره ابتداء صحیح کیږي ګڼه ؟

پوښتنه :- محترم مولوی صاحب ثاقب عزتمنده څرنگه چې څه اندازه افواهی معلومات موږ تاسو محترم ته درکړي دي ستاسود هدايت سره سم مو اوس تحریري معلومات درولیرل ستاسو حضور ته یوه قطعه مځکه دولتي موږ په اجاره ورکړي تیر کال زموږ په فکر ټوله دولتي وه بالاخر په دغه مځکه کښي یوه قطعه مځکه رعیتی شوه داسناد د مځي اوس دغه مالک د مځکي زموږ څخه دخپل مځکي په اندازه غنم غواړي او هم بل کال دغه شخصي مځکه حکومت په اجاره ورکړي او حال دادي چې دغه شخصي مځکه اوبه نه لري زموږ په اوبو او ییږي او هم دغه شخصي مځکه کښي اجاره دار پالیز کرلي اوزموږ په مځکه ټي غنم او پیا زکرلي او موږ دغه ټوله مځکه په ۳۰ خرواره ورکړي آیا دغه سړي په دغه خپل پالیز کښي حق لري او یا زموږ په غنمو کی هم ؟

(المستفتی دمځکو مسئول جمعه خان او غلام رسول)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

محترموا اجاره دمشاع که تقسیم قبلوی او که ټي نه قبلوی غیر لځپله شریکه څخه ابتداء نه صحیح کیږي په قوله دامام ابو حنیفه رحمه الله تعالی او په قول دصاحبینو رحمهما الله تعالی په شرط دیان دنصیبی صحیح کیږي او اجاره ورکول خپل شریک ته دخپلي نصیبی روادی که قسمه قبلوی یا ټي نه قبلوی که ګرده خپله حصه ورکي یا بعضی اوشیوع عارضی اجاره نه فاسده وی په اتفاق سره دامامانور رحمهم الله تعالی - په سبب داو بیډو دشخصی مځکي په اوبو دولتي مځکي که په اذن سره وی که بی اذن وی هیڅ ضرر

ياتاوان دشخصی مخکی و خاوندته نه رسوی .

اجارة المشاع فيما يقسم وفيما لا يقسم فاسدة في قول ابي حنيفة رحمه الله تعالى وعليه الفتوى كذا في فتاوى قاضين خان وعندهما يجوز بشرط بيان نصيبه الخ واجمعوا انه لو آجر من شريكه يجوز سواء كان مشاعا يحتمل القسمة اولا يحتمل وسواء آجر كل نصيبه او بعضه كذا في الخلاصة والشيوع الطاري لا يفسدها اجماعاً كما لو آجر كلها ثم تفاسخا في نصفها او مات احدهما او استحق بعضها يبقى في الباقي في النصاب والصغرى الفتاوى الهندية كتاب الاجارة الباب السادس عشر في مسائل الشيوع في الاجارة (ج ۴ صفحه ۴۴۷ و ج ۴ صفحه ۴۴۸) ولا يضمن من سقى ارضه او زرعه من شرب غيره بغير اذنه في رواية الاصل وعليه الفتوى شرح وهبانية وابن الكمال عن الخلاصة لما مر انه غير متقوم الدر المختار بهامش رد المحتار (ج ۵ صفحه ۳۱۷) واما ضمانه بالاتلاف بان يسقى ارضه بشرب غيره فهو احدى الروايتين والفتوى على عدمه كما في الذخيرة وهو الاصح كما في الظهيرية وتامامه في النهر رد المحتار (ج ۴ صفحه ۱۳۲)

نوچې اجاره صحيح سوه په سبب د شيوع عارضی نودی هغه دشخصی مخکی خاوندته پر قدر د مخکی دی غنم ورکړی یعنی دغه خرواره غنم دی پر سرکاری مخکه او شخصي مخکی باندی تقسیم سی هرڅه چې ورور سیده هغه دی ورکی که دولتی مخکه او شخصي مخکه په قیمت کی سره برابره وه یعنی خلور گزه دشخصی مخکی په یولک افغانی اود دولت د مخکی خلور گزه هم په یولک افغانی وو تفاوت ئې نه درلود او په مقدار کی هم سره برابري وی یعنی دولتی مخکه سل (۱۰۰) جریبه وه او شخصي مخکه هم سل (۱۰۰) جریبه وه نودی دا غنم سره نیمای کی او که یی تفاوت سره درلود یعنی دولتی مخکه (۱۰۰) جریبه وه او شخصي (۲۰) جریبه وه نودی پنځمه حصه وصاحب ته دشخصی مخکی ورکړه سی اود شخصي اود دولتی دپاره ئې غنم مذکور مقرر کړي دی نومستاً جرلره اختیار دی چې هر قسم تصرف پکښی کوی که په دواړه کی غنم کړی یا په دواړو کی پالیز کړی یا په یوه کی یوشئ کړی په بله کی بل شئ کړي:

وتصح اجارة ارض المزارعة مع بيان ما يزرع فيها او قال على ان ازرع فيها ما اشاء (الدر المختار بهامش رد المحتار ج ۵ ص ۲۰) والله اعلم بالصواب .

مولوی محمد اعجازی مولوی محمود میوندوال

دریگواو دبرو اجاره خه حکم لری

پوښتنه و محترم مولوی صاحب نور محمد ثاقب و حضورته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (۱) ددغه ریگواو دبرو اجاره صحت لری چې حکومت یی پریوچا اجاره کړی او که یی نه لری ځکه چې دغه خویونا معلومه شی دی ځکه خلک ئې په غلاخیلو کوروته وړی نو د جنایې مدیریت ددغه مشکلاتو سره مخامخ دی ترڅو ددغه اجاری په باره کښی د صحت درلودلو او نه درلودلو په باره کښی پوره معلومات را کړی ځکه چې دغه ریگ خویو کال د باران اوبه پریوه خوا وړی اوبل کال ئې پر بله خوا وړی یو کال دیو سړی مځکه لاندی کړی اوبل کال ئې د بل چا مځکه لاندی کړی وی نو ځکه دغه نامعلومه شی ددغه اجاره صحت لری او کیا ځکه چې نامعلومه شی دی والسلام.

(المستفتی مولوی صاحب محمد سلیم مدیر جنایې)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې ددغه ریگواو دبرو اجاره صحت نه لری ځکه چې د اتملیک دعین دی او اجاره چې واقع شی پر عین باندي هغه جائزه او صحیح نه ده لکه په الفتاوی البزازیة بهامش الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۴۷ کی لیکلی دی:

الاجارة اذا وقعت على العين لا يجوز فلا يصح استجار الاجام والحياض لصيد السمك اورفع القصب وقطع الحطب او يسقى ارضه او غنمه منها وكذا اجارة المراعى.

او همدارنگه په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۱۰۵ کی لیکلی دی:

وقال الامام الاسييجابى فى شرح الطحاوى التملك على ضربين تملك منفعة و تملك عين وكل وجه على وجهين اما ان يكون ببدل او غير بدل فتملك العين ببدل هو البيع و تملك العين بغير البدل هي الهبة والصدقة والوصية وما شبه ذلك و اما تملك المنفعة ببدل فهي الاجارة و تملك المنفعة بغير بدل هي العارية او همدارنگه په ردالمحتار على الدر المختار ج ۵ ص ۴۳ کښی لیکلی دی و ذکرهنا الاجارة اذا وقعت على العين لا تصح الخ و هکذا فی الاختیار لتعلیل المختار ج ۲ ص ۵۰ و ایضاً فی البدائع ج ۴ ص ۱۷۴ (و ج ۴ ص ۱۷۵) والله سبحانه و تعالی اعلم

مولوی احمد نوری مخنی عن مولوی محمد احمداختانی

ددلالي او اجرت ددلالي نه حکم دی

پوښتنه: دکندهار ولایت دامنی محترم قومندان صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته زه عبدالظاهر دپیر محمد زوی ددمان ولسوالی اوسیدونکی محترمه! موږ د کشمشو په سرایکي ددلالي وظیفه اجراء کوو لکن بعض تجاران زموږ څخه دلالي په یوه نامه په بل نامه گرځوی کچیری دغه دلالي دشریعت مطابق ددی حق لری چې زموږ څخه وگرځوی موږ څه نه وایو کچیری حقیقت نه لری باید په آینده کی زموږ څخه دلالي ونگرځول شی په احترام. (المستفتی عبدالظاهر ۲۸ - ۷ - ۱۳۷۶)

وکتل سو امریت جنائی دشرعی احکامو مطابق اجراءات وکړی.

(حافظ عبدالمجید قوماندان امنیه کندهار)

دابتدائیه محکمی محترم مقام ته دعارض عارضه من حیث الارتباط تاسوته راجع سوه څرنګه چې پوهیږی اجراءات یی وکړی والسلام.

(مولوی محمد سلیم مدیر جنایي)

محترم ددارالافتاء رئیس صاحب ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته بعد دمستفتی عارضه درته راجع سوه امید دی چې مشکل ټی ورحل کړی. ومن الله التوفیق (دکندهار ولایت ابتدائیه محکمه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم الجواب باسم ملهم الصواب ددلالت اجرت او مزدوری اخستل رواو جائز ده لیکن دغه ددلالتی اجرت او مزدوری به معلومه وی دلته غلبا ۳ صورته سته اول ۲ صورته دجواز دی دریم صورت دنه جواز دی (۱) دلالتی کوم شی وکوم شخص ته ورځرځوی یا ټی ورته رانسی داسی به ورته وای چې فلان شی درته څرخوم یا ټی درته رانیسم مثلاً ۲۰ زره افغانی غواړم ۲ که ټی مزدوری معلومه نکره دعرف له وجهی حق د مزدوری لری مګر تراجر مثل به اضافه نه ورڅخه اخلی دغه ۲ صور ته جائز دی ۳ که دلالتی وچاته وویل چې فلان شی چې په کوم مقدار مبلغ می درته څرخ کړی مثلاً ۵۰۰۰۰ افغانی ستادی هغه باقی زمادی دغه دریم صورت یی ناجائز دی مفتی رشید احمد صاحب دامت برکاته په احسن الفتاوی ج ۷ ص ۲۷۲ کی لیکلی:

سوال: دلال کی اجرت جانین سے شرعاً جائز ہے یا نہیں الجواب ومنه الصدق والصواب جائز ہے بشرطیکہ صاف طور پر اجرت معلوم کر لی جائے (*) قال فی الشامیة عن البزازیة اجارة السمسار والمنادی والحمامی والصکاک وما لا یقدر فیہ الوقت ولا العمل تجوز لما کان للناس به حجة ویطیب الاجر المأخوذ لو قدر اجر المثل ردالمحتار ج ۵ ص ۳۴ وایضاً فی بیوع الشرح واما الدلال فان باع العین بنفسه باذن ربها فاجرته علی البائع وان سعی بينهما وباع المالك بنفسه یعتبر العرف وفی الشامیة فتجب الدلالة علی البائع او المشتري او علیهما بحسب العرف جامع الفصولین ردالمحتار ج ۴ ص ۴۶)

سوال: نیمے بکسے کہا کہ میں تمہاری بہنیں عمر کہ ہاتھ فروخت کرادیتا ہوں مگر اس شرط سے کہ مٹی تین سو پچاس روپیہ تمہیں دے گا اور اس سے زائد جتنی وصول ہو وہ میں لے لوں گا..... الجواب یہ معاملہ ناجائز ہے آہ احسن الفتاوی (۳۰) ج ۷ ص ۲۷۳ واللہ تعالی اعلم۔

دیو چاسرہ ترا جازہ گولو وروستہ بیاہفہ شی وبل تہ پہ اجارہ ور گول

پوہنتنہ: محترم ریاست دارالافتاء السلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ چہ دوو کسانوتہ بناروالی دزمکی اجازہ وکری چہ دکان کی جو رکہہ خودیوہ تاریخ مخ تہ وی دبل مؤخروی لکن دموخر تاریخ سری تصرف مخ تہ وکری یعنی خاورہ راوری اوہفہ بل نفر چہ تاریخ یی مختہ ووہفہ تصرف وروستہ وکری دمخ کی خاوری خخہ دیو الونہ جو رکہہ پہ دی کی شریعت خہ حکم کوی چہ دادکان دچادی دجواب پہ انتظار۔

(از طرف رئیس استثناف مولوی محمد داد گل صاحب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم الجواب باسم ملهم الصواب پہ مذکور صورت کی کہ اول شخص تہ مخکہ تسيلم سوی وی نو بیا اجارہ ثانیہ صحت نہ لری:

رجل اجر داره من رجل وسلمها اليه ثم بعد ذلك اجرها من اخر لا يجوز ولا ينقذ الاجارة الثانية في حق الآخر حتى لو انفسخت الاجارة الاولى وسقط حق المستاجر الاولى لا يلزم ان يسلم الى الثاني (خلاصة الفتاوى ج ۳ ص ۱۱۹) وتسليم الدار والارض يتم بان يقف المشتري في داخلها او قريبا منها بحيث يرى جانب الارض او يقدر على اغلاق باب الدار فوراً (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۴۱۹) والقبض عند الحنفية يتم بالتخلية بان يخلی المالك بين المعقود عليه والطرف الآخر برفع الحائل بينهما على وجه يتمكن الاخر من الحيازة والتصرف في الشيء الفقه الاسلامي ج ۴

(*) ترجمہ: پوہنتنہ: دلال اجرت لہ جانینو شرعاً جائز دی اوکنہ خواب جائز دی پہ دی شرط چہ پہ خرگندہ توگہ اجرت معلوم کرل شی

ص ۲۲۶ واللّه اعلم وعلمه اتم واحکم

مولانا محمد نوری حنی من مولانا محمود میوند وال

که دی تودومره به زیاتو خرڅ کړی نوزیاتې ستادی

پوښتنه ومقام ته دمحترم رئیس صاحب ددارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

محترمه! وماته عبد العظیم وویل چې زما په اندازه ۱۹۶۰۰۰۰ میتره مخکې فی میتر په ۲۳۰۰۰۰ افغانی ته خرڅه کړه او که دی اضافه زما تر پورته قیمت دغه مخکې زما خرڅه کړه هغه اضافه پیسې ئې ستادی مافعال دغه مخکې په ۲۴۰۰۰۰۰ افغانی خرڅه کړي ده چې زما په اندازه ۱۹۶۰۰۰۰۰ لکه افغانی و عبد العظیم ته ورځی نوزه ستاد مقام څه هیله کوم چې دروید شریعت وماته معلومات را کړی چې زه دغه ذکر شوی پیسې دده څخه واخلم او ماته دروید شریعت روایت لری که یا چې زه ستاد مقام د هدایت سره سم هغه کارو کړم او زما غاړی د خدای اورسول پوری خلاصی وی

(المستفتی محمد ظاهر ولد محمد اسماعیل)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

کچیری په وکالة کی اجرة شرط شوی وی نو وکیل مستحق د اجرة دی او کچیری په وکاله کی اجرة نه وو شرط سوی اودا وکیل هم هغه څوک وو چې خدمت ئې په اجرة سره نه کاوه نویادی متبرع دی نودده لپاره مطالبه نسته د اجرة او کچیری دا وکیل هغه څوک وو چې خدمت ئې په اجرة سره کاوه نویادی دغه وکیل لپاره اجر مثل دی:

اذا اشترطت الاجرة في الوكالة واوفاها الوكيل استحق الاجرة اطلاقه يدل على انه لا فرق فيما اذ لوقت وقتا معلوما لا يفاء الوكالة اولا وان لم تشترط ولم يكن الوكيل ممن يخدم بالاجرة كان متبرعا فليس له ان يطالب بالاجر واما اذا كان ممن يخدم بالاجرة فله اجر مثله لان المعروف عرفا كالمشروط شرطا المادة (۱۴۶۷) من مجله الاحكام مع شرحه لسليم باز ۷۸۹ الوکالة باجر تصح الوکالة باجر و بغير

(*) ژباړه: پوښتنه زید و بکر ته وویل چې زه ستا ګا مینه پر عمر خرڅوم خو په دی شرط چې درې نیم سوه روپۍ و تاته درکوم او تردی زیاتې که مې خرڅوم هم ځنې واخستې هغه زه اخلم ځواب دا معامله نا جائزه (مرتبه)

اجر لان النبی صلی اللہ علیہ وسلم کان یبعث عمالہ لقبض الصدقات ویجعل لهم عمولة فان اتممت
الوكالة باجر لزم العقود ینكون للوكیل حكم الاجیر ای انه یلزم الوکیل تنفيذ العمل و لیس له التخلی عنه
بدون عذر ینبیح له ذلك واذالم یذكر الاجر صراحة حكم العرف فان كانت مأجورة عادة كتوكیل
المحامین وسماسرة البیع والشراء لزم اجر المثل ویدفعه احد العاقدین بحسب العرف وان كانت غیر
مأجورة عرفا كانت مجاناً او تبرعاً عملاً بالأصل فی الوكالات وهو ان تكون بغير اجر علی سبیل
التعاون فی الخیر الخ (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۱۵۱) واللہ اعلم بالصواب

مولانا احمد نوری عفی عنہ مولانا محمد اسحاقی مولانا محمود میوند وال

که دی تردومره په زیاتو خرڅه کړه نوزیاتې روپۍ ستادې

پوښتنه چې یو سړی بل چاته ووايي زما فلانی قطعہ مخکې په لس لکه افغانی راخرڅه کړه
بالا بود تر لسو لکوی ستادی هغه سړی ټپ په ۱۵ لکه افغانی خرڅه کړی دغه پنځه لکه
افغانی د چادی اودغه دلالت څه شی شته؟

(ملا احمد شاه دمركزی محکمی محرر)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلي الاعلى

محترم مستفسر صاحب دغه مذکورہ معاملہ جائز نہ ده فاسدہ ده اود مخکې ټول قیمت
اوبدل د مالک دی د دلالت د پاره اجر مثل دی یعنی دهغه د کار په مثل مزدوری کیږي:

سوال: نیمه برس ۷ کماکه میں تمہاری بنیس عمر کہ ہاتھ فروخت کراؤ آہ مگر اس شرط سے کہ ملغ تین سو پچاس روپے تھیں دہنگہ اس
سے زائد تھائی و مول ہوا میں لے لوں گا..... الخ جواب یہ معاملہ ناجائز ہے (۴) الخ احسن الفتاوی من ج ۷ ص ۲۷۲ الی ج ۷ ص ۲۷۴

لما كانت الاجارة نوعاً من البیع فتفسد بكلمة یفسد البیع كجهالة مأجور او اجرة او عمل او ملة
(درمختار) الخ شرح المجلة لسليم باز البناني ص ۲۵۷

په دغه مذکور شرح ص ۲۵۹ کی راغلی دی:

الاجارة الفاسدة نافذة - حتی ان المستأجر فاسدا لو أجز اجارة صحيحة جاز لو بعد القبض انظر الى

(۴) گواړه: پوښتنه زید و بکر ته وویل چې زه ستا ګامینښه پر عمر خرڅوم خو په دی شرط چې درې نیم سو روپۍ و تاته در کوم تردی
زیاتۍ که هر څومره وی هغه زه اخلم الخ جواب دا معاملہ ناجائز ده الخ (مرتب)

مادة ۵۸۸ لكن الاجر يملك فيها اجر المثل ولا يملك الاجر المسمى هكذا في الاختيار لتعليل المختار من ج ۲ ص ۵۷ الى ج ۲ ص ۵۸ والله تعالى اعلم وعلمه اتم

مولانا احمد نوري حنفی حن مولانا محمود میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی امارت اسلامی افغانستان

دبائیسکلانویه اجرت ساتلو حکم

پوښتنه: جناب محترم رئیس صاحب دارالافتاء راجع به موضوع بانگل های که پیش روی دامن قومندانی از مراجهین میاشد قومندانی از رجب خودش مبلغ ۳۰۰۰۰۰ معاش میدهند مبلغ فوق الذکر کسی این وظیفه را اجراء میکند به هر شخص که این وظیفه سفرده شود اجراء آن میکند حال این استقامت میکنم که مبلغ مذکوره اوراضی نشود و لهذا نفر خاص سلا که فی بانگل مبلغ ۵۰۰ افغانی اخذ نماید دین موضوع برای من بدایت شرمی عطاء فرماید و اگر از آن کسی بانگل با موتور سیکل با سرقه گردیده جواب آن به کدام مقام میرسد.

(المستفتی ملاتاج محمد آخذ)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلى الاعلى

محترم مستفتی صاحب نوموری شخص چې د قومندانی لخواه اجیر او ملازم مقرر شوی وو د عامو خلقو دبائیسکلانو د حفاظت لپاره په مقابل د ۳۰۰۰۰۰ افغانی معاش نوپه دغه وقت کی دده اخستل دروېدونورو عامو خلقو څخه جائز او روانه دی ځکه چې دی اجیر بلل کیږی او د اجیر خاص عمل دیو خاص مرجع لپاره وی لکه په الفقه الاسلامی (ج ۴ ص ۷۶۶) کی لیکل شوی دی:

والاجیر نوعان اجیر خاص وأجیر مشترک فالاجیر الخاص اواجیر الواحد هو الذی یعمل لشخص واحد مدة معلومة وحکمه انه لا یجوز له العمل لغير مستأجره۔

او کله چې دده بی کفایتی د معاش په وجه د قومندانۍ سره خپل عقد د ملازمت فسخ او ختم کړی نو اوس په دغه وقت کی ده لږه جائز دی چې د عامو خلقو لپاره خپل خان اجیر جوړ کړی په مناسب اجرة سره هغه که ۵۰۰ وی او که زیات وی او که کم وی نو دی په دغه وقت کی اجیر مشترک بلل کیږي او دده عمل او کار د عامو خلقو لپاره وی او دده څخه که بایسکل ورک کړی شو ضامن د قیمت به دی وی او پرده تاوان دی بنا پر قول مختار او مفتی به دا قوالو څخه د علماء او مجتهدینو رحمهم الله تعالی لکن که ورک کیدل او هلاک کیدل د بایسکل په داسی آفت سره وی چې دهغه څخه حفاظت ممکن نه وی نو بیادې ضامن نه دی لکه اور لگیدل یا سیلاب عام :

والاجیر المشترك هو الذی یعمل لعامة الناس كما لصباغ والحداد والكواء ونحوهم وحکمه انه یجوز له العمل لكافة الناس وليس لمن استأجره ان یمنعه عن العمل لغيره (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۷۶۶) وقال صاحبان واحمد فی رواية اخرى ید الاجیر المشترك ید ضمان فهو ضامن لا یهلك فی ینده ولو بغير تعد او تقصیر منه الا اذا حصل الهلاك بحریق غالب عام او غرق غالب ونحوهما و استدلو ابفعل عمرو علی الاتی بیا نه قال البغدادی عن بعض كتب الحنفية وبقول صاحبین یفتی الیوم لتغیر احوال الناس وبه یحصل صیانت اموالهم (الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۷۶۸) وهکذا فی شرح المجلة لسليم باز اللبناني (ص ۳۳۲) والله اعلم بالصواب

د مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب د دارالافتاء د مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب د دارالافتاء د مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب د دارالافتاء

مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب د دارالافتاء د مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب د دارالافتاء د مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب د دارالافتاء

په شرطو لود ضمان اجاره فاسدیږي او کله

پوښتنه : یو سړی تجارت او لارشی کرایه کس ته مال ورکړی په کرایه چې لس روپی درکوم په یوه گزه کرایه خو په دې شرط چې دغه مال که ورک یا هلاک سوته به ئې ضامن یی او ماته به یی ضمان را کوی.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

دغه تجار چي ڪرايه ڪش ته مال په دغه مذڪور شرط ور ڪري ڪچيري ٿي دغه شرط دضمان په داسي هلاڪت ڪنبي لگولي وو چي حفظ ٿي ددغه هلاڪت ڇڻه ممڪن نه وي نو شرط فاسد اجاره اتفاقا په فاسد پيري داجاره فاسد حڪم دادی چي دآجير اجرت مثل لازم پيري ڪه مال هلاڪ شو په اجير ضمان نشته اتفاقا ڪچيري ٿي دغه شرط دضمان په داسي هلاڪت ڪنبي لگولي وو چي حفظ ددغسي هلاڪت ڇڻه ممڪن وونو پر قول دامام ابوحنيفه رحمه الله تعالى اجاره فاسده ده اوپر قول دصاحبان رحمهما الله تعالى اجاره صحيح ده ڇڪه چي دغه شرط دمقتضي د عقد ڇڻه مخالف نه دي ڪه چيري دغه شرط دضمان نه وي هم پر اجير باندي په دغه قسم هلاڪت ڪنبي ضمان شته پر رايه دصاحبان رحمهما الله تعالى دغه رايه دپاره دفتوي راجح ده په تبیین الحقائق ڪنبي راغلي دي:

ويقولهما يفتي اليوم لتغير احوال الناس وبه تحصل صيانة اموالهم وان شرط الضمان على الاجير المشترك في العقد فان شرط عليه فيما لا يمكن الاحتراز عنه لا يجوز بالاجماع لانه شرط لا يقتضيه العقد وفيه منفعة لاحد العاقلين ففسدت وان شرط عليه فيما يمكن الاحتراز عنه فعلى الخلاف فعند هما يجوز لانه يقتضيه العقد عندهما وعنده يفسد لان العقد لا يقتضيه فيكون اشتراطه فيه مفسدا (تبیین الحقائق ج ۵ ص ۱۳۵)

اوپه حاشية الطحطاوى على الدر المختار (ج ۴ ص ۳۵) ڪي راغلي دي:

وفي المحيط والخلاف فيما اذا كانت الاجارة صحيحة فان كانت فاسدة فلا ضمان بالاتفاق لان العين حيثئذ تكون امانة لكون المعقود عليه وهو المنفعة مضمونة باجر المثل ابو السعود عن شرح المجمع لابن الملك (قوله وان شرط عليه الضمان) قال في التبيين وان شرط الضمان على الاجير المشترك في العقد فان شرط عليه فيما لا يمكن الخ قوله (خلافا للاشباه) اي من انه ان شرط ضمانه ضمن اجماعا آه حلي وهو منقول عن الخلاصة قال الفقيه ابو الليث الشرط وعدمه سواء لانه امين واشترط الضمان على الامين باطل وبه يفتي آه وفي البزازية والفتوى على انه لا اثر له واشترطه وعدمه سواء.

مولوي احمد نوري مضمون
 مولوي محمد شفيع
 مولوي محمد شفيع
 مولوي محمد شفيع
 مولوي محمد شفيع

مولوي احمد نوري مضمون مولوي نذير احمد مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء مركزي دولت اسلامي افغانستان

په مرگ دمؤجریا مستاجر اجاره باطلیږي اوکته

پوښتنه زما داکالور مخکې ورکړي وه ددرو کالو په اجاره اوس می داکالور مړه شوي ده
نوموږ مخکې راگرځوودمخکې ددو وکلو حاصلات ټي دوی خور لیدلی ددي په مرگ سره
اجاره باطلیږي که یا ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

اجاره په مرگ دهر چا چې عقد دا جاري دده دپاره شوي وي که مؤجریا مستأجر فسخ کیږي
چې ضرورت نه وي لکه مرگ دمستأجر په لار کې دمکې کي او دلته دغه ضرورت موجود نه
دی په سبب ددي لاندې مسئلې:

(وتنفسخ) بلا حجة الى الفسخ (بموت احد عاقدین) عند نالابجنونه مطبقا (عقدها لنفسه)
الضرورة كموته في طريق مكة ولا حاكم في الطريق الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار
ج ۵ ص ۵۷) كل من وقع له عقد الاجارة اذا مات تنفسخ الاجارة بموته ومن لم يقع له العقد لا
ينفسخ العقد بموته (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۴۶۳) والله تعالى اعلم.

مولوي محمد اعظمي خاں
مولوي محمد امجد علی
مولوي محمد امجد علی
مولوي محمد امجد علی

مولوي محمد اعظمي خاں وفاق دارس مولوي احمد نوري محي مد مولوي نور محمد ثاقب دین دارالافتاء مرکزی دوت اسلامی افغانستان

گوروانی په ډوډی اوشپني په وړيانو او مرغومانو څه حکم لري

پوښتنه: دارغستان اولسوالی علماء کرامو دادوی مسئلې په دی ډول بیان کړی دی چې ۱
گوروانی په ډوډی سره جائز اوروانه ده باید په پیسو او مثلی شيانو وکړه شی ۲ شپني په
وړيانو او مرغومانو جائز اوروانه ده باید په پیسو او مثلی شيانو وشی ستاسو څخه هیله ده
چي دامستله تصویب یا تردید کړی.

(المستفتی اولسوال ملاحاجی محمد اخند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب ۱-۲

عندنا صحيحتان لان معلومية الاجرة ضرورية في شرح المجلة للاتاسي وان كانت اي الاجرة

عروضاً أو ثياباً يشترط فيه بيان القدر والصنعة والاجل لأنها لا تثبت في الذمة إلا سلماً فيراعى فيها شرائط السلم وان كانت من العبيد والجواري وسائر الحيوانات فلا بد فيها من أن تكون معينة مشار إليها (ج ۲ ص ۵۴۸)

مولانا عبد الحکیم رضی اللہ عنہ مولانا احمد نوری رضی عنہ مولوی محمد اخلص برکتی مولانا محمد احتشانی فاضل وفاق المدارس

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

داجاری ترمودی پوره کید و وروسته که مؤجر غائب وی

پوښتنه: مخکه په اجاره اخستلی شوی د پنځو کالو په مده سره داجاری د بقاء په وقت کښی بیا تر لسو ۱۰ کلو پوری د مخکی مالک ورک دی او وارث ته هم معلوم نه دی اوس مخکه پرڅه طریقه جواز د کرنی پیدا کولای شی د مستأجر سره.

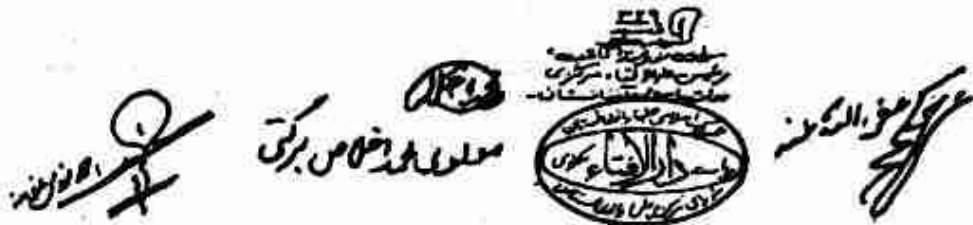
(المستفتی مولوی صاحب احمد الله نانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك العلام كومه مخکه چې په استفتاء کښی مذکورده هغه وقت جواز د کرنی پیدا کولای شی چې قاضی دورک شوی سړی پر مخکه یو محافظ اونگهبان مقرر کړی چې دهغه سره به بیا عقد داجاری کیږی دا هغه وقت چې دورک شوی سړی د طرف څخه وکیل نه وی او که وونود هغه سره به تجدید د عقد کیږی چې مده د عقد پوره شی ځکه چې دهغه وکالت اوس هم باقی دی دهغه په ورک والی سره دی معزول نه شمیرل کیږی او هغه مده چې دورک شوی داجاری دمدی څخه وروسته پکښی کرهنه شوی ده په هغه کښی اجر مثل د مخکی لازمېږی پرکرونکی باندي که عرف نه وواوکه عرف وونویا بڼه پر عرف ده دهغه ځای (فینصب له القاضی من یحفظ ماله ویستوفی حقه).

ای یقبض غلاته والدين الذی اقر به غرماؤه لانه من باب الحفظ فلا یخاصم فی الدین المجهود الذی تولاه المفقود ولا فی نصیب له فی عقار او عروض فی ید رجل لان وکیل القاضی بالقبض لیس وکیل بالخصومة بالاجماع لکن لو قضی به نفذ وتما مه فی البحر (مما) ای من شیء (لا وکیل له فیہ) واما فی ماله فیہ وکیل فیستوفیه الوکیل لانه لا ینعزل بفقد مؤکله (مجمع الانهر ج ۱)

ص ۷۱۲) والبحر الرائق ج ۵ ص ۱۶۳ (الجواب) حيث زرع ارض الغير بغير اذنه يعتبر العرف فان اقسامو الفلة انصافا او ارباعا اعتبروا الا فالخارج للزارع وعليه اجر مثل الارض وقال في جامع الفتاوى ولو سكن دارا معدة للفلة او زرع ارضا معدة للاستغلال بغير استئجار يجب الاجر (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۱۴)

مولوی عبدالکیم غنی اللہ عنہ مولوی احمد نوری غنی عنہ مولوی محمد اخص مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء مرکزی ہوت اسلامی افغانستان

پروا جبر مشترک ضمان شته او کنه

پوښتنه: د کندهار ولايت دارالافتاء رياست لور مقام ته په احترام السلام عليكم ورحمة الله وبركاته دملا عبدالعزيز دباز محمد دزوی د عرض په اساس په لاندی مضمون دی قومندانى ته عارض شوى وائي چې ما په ضيائي مارکيت کی د کندهار ښار (۶۶۵۴۹) کالدارو په قيمت مال او توکران رانيول او مال می گادی وان ته ورکړ چې دگرشک ادى ته ئې انتقال کړی گادی له سرايه ووتله زه دغه وخت دپاره په سراى کی وځنډيدم وروسته چې دگرشک ادى ته ورغلم چې زما مال او گادی نه وه گادی وان په خپلو اظهاراتو کی وويل څرنگه چې زه د ضيائي مارکيت څخه راغلم دلته د سنگين موټر ته انتظار ووم او ۴۰ دقيقى هلته کښينستم په دی وخت کی طالب راغلی ماته ئې وويل چې لمانځه ته ولاړسه ماورته وويل چې دغه مال په گادی کی باردی طالب راته وويل چې څه ولاړسه اوزه ئې خو شلاقى وو هلم زه لمانځه ته ولاړم کله چې دلمانځه څخه راغلم نه گادی وه نه مال اونه هم طالب وومال واله راغلی ماته ئې وويل چې مال څه سو؟ ماورته وويل چې زه ئې په زوره لمانځه ته بوتلم چې راغلم نه مال وونه گادی او هم دهغه طالب څخه چې موږ اظهارات واخستل هغه وويل زه دملا بخت محمد په امرزه هره ورځ خلق لمانځه ته بيايم وايي ددغه گادی او مال څخه خبرنه يم دغه موضوع ستاسو حضور ته شرعى احکام د حکم سره سم دا جراء تواو فيصلی دپاره چې د عدلي محکمی فيصله هم سوى ستاسی حضور ته تقديم شول په درناوى.

(مدیر جنایي الحاج عبدالقاهر)

بسم الله الرحمن الرحيم

بمعون الله تعالى الجواب :

هر چي طالب دي هغه محتسب دي حق ددغه ورلره سته چي خلق جماعت ته ولاړكي تحكه جماعت داسي مهم شرعي كاردى چي تارك الجماعة مستحق دتعزيردى په حديث شريف كى راغلى دي دابو هريره رضى الله تعالى عنه خخه روايت ده :

قال صلى الله عليه وسلم لقد هممت ان آمر اصحابي ان يجمعوا خطبا وأمر بالصلوة فيؤذن بها وتقام ثم اخالف الى منازل قوم لا يحضرون الصلوة فاحرقها عليهم به (فتاوى بزازية علا هاشم الهندية ص ۴۲۷ ج ۶) كينى راغلى دي من لا يحضر الجماعة يجوز تعزيره باخذ المال.

محتسب ته چي اجازه د شرعي لخوا پيدا شوه چي خلق جماعت ته ولاړكي نودغه ولاړيدل سبب دضمان نه گرزي تحكه په مجله ماده ۹۱ كى راغلى دي :

الجواز الشرعي ينافي الضمان دغه محتسب داسي متسبب دور كيدونه دي چي ضمان پر لازم شى تحكه پر متسبب چي ضمان لازميرى په شرط دقصد او تعدى په مجله ماده ۹۳ كى راغلى دي المتسبب لا يضمن الا بالتعمد او بالتعدى دريم شرط ئي دادى چي دغه سبب به خامخا مفضى تلف لره وي ثلورم ۴ شرط يي دادى چي په مايين كى دسبب او تلف به فعل دفاعل مختار نه وي راغلى الحاصل سبب چي موجب دضمان گرزي په دغه ثلورو شرائطو گرزي په دغه محتسب كى ظاهر معلوم ده چي دغه شرائط نشته مجموعا په شرح المجله للاتاسى ج ۳ ص ۴۶۴ كى راغلى دي :

اعلم ان الاتلاف تسببا انما يكون موجبا للضمان بشروط اربعة احدها ان يصدر من فاعله عن عمد كما صرح به المادة ۹۳ وثانيها ان يكون متعديا في فعل ذلك السبب كما اعربت عنه المادة ۹۲۴ وثالثها ان يكون ذلك السبب مفضيا للاتلاف لامحالة ورابعها ان لا يتدخل بين السبب والتلف فعل فاعل مختار... الخ

هر چي گادى وان دي هغه تقصير په محافظة كى دمال كړى دي تحكه دغه گاديوان ولى گادى او مال داوداسه اولما نخه حاي ته دحان سره نه ييوله په مجله ماده ۶۰۹ كينى راغلى دي :

تقصير الاجير وهو عدم اعتناؤه في محافظة المسأجر فيه بلاعذر مثلا لوندت شاة من الغنم ولم يذهب الراعى لقبضها تكاسلا او اهمالا يضمن حيث يكون مقصر الخ.

ددغه تقصير له وجی پرگادی وان ضمان شته او که ئی تقصیر ته نظرونه شی هم پرگادی وان ضمان شته حکه اجیر مشترک دی او په ضمان کی داجیر مشترک مفتی به اوراجح قول دادی چی پر اجیر مشترک ضمان شته په داسی قسم هلاک کی چی احتراز ورڅخه ممکن وی لکه غلادغه قول دصاحبین دی په ردالمحتار کی راغلی دی ج ۵ ص ۴۵:

وقولهما قول عمرو على رضى الله عنهما وبه يفتى احتشاما للعمر وعلى وصيانة لاموال الناس... آه لانه اذا علم انه لا يضمن ربما يدعي انه سرق اوضاع من يده به شرح المجلة لسليم باز ص ۳۳۲ کی راغلی دی و قداقتی بقولهما كثير من الفقهاء لتغير احوال الناس وبه تصان اموالهم لانه اذا علم الاجير انه لا يضمن فربما يدعي انه سرق اوضاع في يده والله اعلم وعلمه اتم

مولانا محمد اظہار علی برکتی مولانا محمد اسحاقی مولانا عبدالحکیم علی اللہ مولانا نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

تریشر چی دکار په جریان اورواخلي

ضمان يي پر چادی ا وتریشر وال حق دمزدوری لری اوکته

پوښتنه یوسری راولاړسودبل سړی درمند یی ورتیشین کړی په دی مابین کی یو وار تریشین خراب سوییادا تریشین والا بیرته جوړ کړی ۹ نیم ساعته بعد داناری اورواختی تریشین چی جوړسوی دی ۱۲ گاتیی کیږی ولاړووباره داخلق لکه خاوند دماشین اوبزگر ان دواړه ولاړه کوچی ناری وهلی دماپښین پردرې نیمې بجې چی ناری اورواخیستی موږ ور غلو تریشین هم اوراختی وو بیاموتریشین سم کړی اودلمبی څخه مووایستی ماشین والا طلب دمزدوری ځنی وکړی هغه ورته وویل چی زما در من تا وسو آیاددغه درمن تاوان پردغه ماشین والا کیږی او که پر خاوند کیږی آیا ماشین والا حق دمزدوری لری که یی نه لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

که ماشین والا خپل عمل پای ته رسولی وو اود عمل نتیجه یعنی هغه کار چی په ماشین والا پوری موقوف وو کړی ئې وو اوو مستأجر ته ئې ورسپارلی وونو که دغه اوروروسته لگیدلی وود ماشین والا دمزدوری حق کیږی او که ئې عمل نه وو کړی یا ئې کړي وو خو

مستاجرته هي نه ووسپارلى دماشين والامزدورى حق نكيري او اوربليدل داجنبى سري بي له اذنه خخه دمالك تاوان لري دهغه چاچي ييله بادخخه اوروررسيدلى وي اويپه خپله طبعه يي اورو سوخي او كه دونه ليري وي چې اوريپه خپل طبعه نسي وررسيداي ييله حركته دباددغه تاوان نسته نوچې داجنبى سري تاوان نه وي نو كه مالك دمخكي اوربل كي اودبل شخص وشي ته ئ تاوان ورساوه په سبب دباددهم تاوان نه لري په طريق اولي سره اذا ستاجر رجلا ليني له بناء في داره اويعمل له ساباطا وما لشبه ذلك في ملكه او فيما في يده فعمل بعضه فله ان يطالبه بقدره من الاجر لكنه يجبر على الباقي حتى لو انهدم فله اجر ما عمله بحصته ولو كان عين ذلك في غير ملكه ويده ليس له ان يطلب شيئا من الاجرة قبل الفراغ من عمله وتسليمه اليه حتى لو هلك قبل التسليم لا يجب شيء من الاجرة (الهندية ج ٤ ص ٤٣٦) ومن استأجر أرضا او استعارها فاحرق الحصاد فاحرق شيء في أرض أخرى فلا ضمان عليه لان هذا تسبب ليس بمباشرة والضمان في التسبب لا يجب بدون التعدي ولم يوجد لانه تصرف في ملك نفسه وقال الصدر الشهيد رجل احرق شوكا او تبنا في أرضه فذهبت الريح بالشرارات الى أرض جاره فاحرق زرعه ان كانت النار ببعد من أرض الجار على وجه لا يصل اليه شرار النار في العادة فلا ضمان عليه لان ذلك بفعل النار وان كانت بقرب أرضه على وجه يصل شرار النار غالبا فانه يضمن ذلك لان له ان يوقد النار في أرضه ولكن على وجه لا يتعدى ضرره الى أرض جاره هكذا في غاية البيان (الفتاوى الهندية ج ٤ ص ٤٧٢ رشيديه)

(نوټ) او عمل كول په ملك يعنى دمستأجر په مخكه كي كه پای ته ورسپړي او صراحة يي مزدور و مالك ته دمخكي ورتسليم نه كي بيا هم حكم دتسليم لري والله اعلم وعلمه اتم واحكم -

مولوي محمود ميوندوال مولوي محمد احمدي

دكرايي شي كه غلاشي نو

پوښتنه: مانور محمد خپله ريږي او ترازو عبدالقادر ته په كرايه وركړه ديوي مياشته ٥ ورځي وروسته د شپي ريږي غلاسوه آيا زما پر عبدالقادر باندې حق د ضمان كيږي كيا؟ ريږي دسړك پر غاړه ولاړه وه او قلف كړي يي نه وه چې غلاسوه.

(المستفتي نور محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

جواب د استفتاء دارنگه دی هغه شی چې خوک ته په اجاره سره وبل چاته ورکي اوس چې د اجاري وخت نه شي پوره شوی دغه شی کچیری تاوانی شو په وجه د کوتاهي اولووالي دده سره دغه شی ضمانتی اوتوان لری او کچیری کوتاهي اولووالي دده نه وه بیاتوان نه لري اوس چې دغه رپړی عبدالقادر نه ده قلف کړي دغه د عبدالقادر کوتاهي اولووالي ده تاوان به نور محمد ته ورکوي هکذا فی مجمع الضمانات ص ۱۲ نزل المستاجر عن الدابة فی سكة ودخل المسجد لیصلی وخی عنها فضاعت کان ضامنا قالوا هذا اذالم یربطها وان ربطها لا یضمن هغه شی چې په اجاره وی هغه لکه امانت داسی دی د امانت حکم په وقت کی د هلاک دادی که په کوتاهي اولووالي دده وو تاوان لري او کنه وو په کوتاهي دده تاوان نه لري

هکذا فی الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۷۷۵ اما العین المستأجرة فلا خلاف بین العلماء فی انها امانة فی ید المستاجر فلا یضمنها ان تلفت بغير تفريط منه لانه قبض العین آه هکذا فی الکاملية ص ۱۹۶ سئلت عن استاجر عینا آه والله اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری محلی مدرسہ دارالافتاء مرکزی اسلام آباد
 مولوی نور محمد ثاقب رئیس عمومی دارالافتاء مرکزی اسلام آباد
 مولوی عزیز الرحمن برکتی مدرسہ دارالافتاء مرکزی اسلام آباد

مولوی احمد نوری محلی مدرسہ دارالافتاء مرکزی اسلام آباد

کرایه دار چې په دکان مصرف وکړي ددی رجوع پر مالک کولای شي کنه ؟

پوښتنه: احمد الله ولد احمد رسول ۴ ناحیه دارنگه د افغانستان اسلامي دولت د دارالافتاء محترم رئیس صاحب حضور ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترم! یو باب دکان واقع ۴ ناحیه چې په کوټ باب - علیه الرحمة سره موقعیت لري چې په دری محاکمو شرعی کی فیصله پر جانب مقابل حبیب الله ولد عبدالله چې نوموړی اصلا کرایه کش وویایی د قطعی بیع ادعا وکړه اوس په قوماندانی کی عارض دی چې زه د دکان مصارف غواړم نو په دې باب عارض یم چې نوموړی خو کرایه نشین و و آیاد شریعت غراء محمدی اوفقه حنفی دلاری د مصارف حقیقت شي کیږي او کنه که چیری حقیقت نکیري نوموړي ته شرعی

مسئله له مخى موضوع حل كړى او هم بايد وويل شى موږ دخټو دبنديد و خبرور كړو
اونوموړى قطعى ادعا شروع كى والسلام.

(المستفتى احمد الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلى الاعلى

كوم سړى چې كرايه كش وى ديوځاى اويياپه هغه كى څه بناء و كړى نودغه بناء به ياپه
امردمالك وى اويابه دخپل ځان دپاره وى بغير دحكم دمالك اويابه دابناء دپاره دمالك
دځاى وى بغير دامردمالك په اول صورت كى بناء دمالك دپاره ده په دوهم صورت كى
بناء دكرايه كش ده دى به ټي كاپي كه ضرر نه و بناء دمالك ته او كه ضرر و نو منع به كړاى
شى دپورته كولو دبناء څخه اودپاره دمالك دځاى اجراءات لازم دى په لاندې تفصيل سره
څښتنى دبناء كه ددغه ځاى څخه وى يعنى دخاورو څخه ددغه ځاى وى كه وروسته دپورته
كولو دبناء څښتنى باقى پاته كيږي نو كرايه كش دى خپله بناء پورته كړى اودخاورو قيمت
دى ور كړى مالك ته او كه څښتنى نه پاته كيدى بلكه څښتنى خاورى گرځيدى نو كرايه كش
لره بناء پورته كول نشته ځكه فائده نه لري خاورى خو هسى هم دمالك دى اودغه بناء چې
كرايه كش كړي ده كه خټى وى اوددغه ځاى دخاورى څخه وى نو بناء اودغه خټى دى پاته
كړايشي او كه خاوره دكرايه كش وى نوييادى دى ددغه خپلى خاورى خټى لري كړى او په
دريم صورت كى يعنى چې بناء دپاره د مالك دځاى وى بغير دامردمالك څخه نو كرايه
كښى متبرع او احسان كونكى دمالك سره بلل كيږي هيڅ شى هم نه لازم كيږي كرايه كش لره:
والاجرو اللين ان كان من تراب الدار فان كان بعد النقص يبقى اجرا اولبنا فله قلعو ويضمن قيمة
التراب لصاحب الدار وان كان يعود ترابا فليس له قلعو لعدم الفائدة لانه مستحق لصاحب الدار
واما الطين فان كان من تراب الدار فحكمه كاللين اذا عاد ترابا وان كان ملك المستأجر بان اتى به
من خارج فله قلعو لانه عين ملكه (شرح المجلة للاتاسى ج ٢ ص ٦٢٤ وفيه برمز (عه) لكل من
بنى فى دار غيره بأمره والبناء لامره ولوبنى لنفسه بلامره يكون له وله رفعه الا ان يضر بالبناء
فيمنع ولو بنى لرب الارض بلامره ينبغى ان يكون متبرعا كما مر شرح المجلة للاتاسى ج ٢
ص ٦٢٥):

اوپه كوم صورت كى چې مال دكرايه كښ وى او بغير داجازى دمالك څخه ټي مصرف

کړی وی او په پورته کولو کې نقصان رسیږي بڼامته نو پاته به شی او پر مالک باندې قیمت دورځي د دعوی لازمېږي د پاره د کرایه کښ:

(سئل) فی مستاجر بیت من دار عمل فيه طوانا لسقفه وکتبتین و قمریتین من الزجاج و مصباحا فی حائطه کل ذلک من مال نفسه بلا اذن المجر فاذا خرج فهل له قلع ماعمله حیث لا یضر قلعه (الجواب) نعم و فی تجرید البرهانی و اذا حصص المستاجر الدار و فرشها بالاجر و ركب فیها بابا او غلقا او جعل مسمارا فی بابها و اقربه الاجر و اراد المستاجر قلعه و ذلک لا یضر قلعه و ما یضر قلعه بالدار لیس له قلعه و لکن یضمن له رب الدار قيمة ذلک و تعتبر قیمته یوم یختصمان عمادیة من احکام العمارة فی ملک الغیر (الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ٢ ص ١٣٥) واللہ اعلم بالصواب

مولانا محمد اسحاق فاضل و فلق الدارس مولانا نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء مرکزی دولت اسلامی افغانستان

د لومړي مستاجر تر تصرف مخکي که په زیات

قیمت بل مستاجر پیدا شي نو لومړي اجاره فسخ کیږي ګڼه

پوښتنه: که مخکه د بیت المال وی او متصرف دمخکي د بیت المال یو سړی ته په اجاره ورکړی بل سړی راغلی مخکي تردی چی اول سړی تصرف نه و وپکښی کړی و ویل شي چی زه شي په زیات اجرت تر اول سړی غواړم او زیادت هم معتبر زیادت و نو آیا اجاره د اول سړی فسخ کیږي که یا؟

(المستفتی امیر المؤمنین مجاهد ملا محمد عمر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب د بیت المال مخکي کی واجب داده چی په مناسب اجرة چی هغه اجره مثل دی ورکړه شی او که چیري تراجرة مثل په کم قیمت ورکول شوی وی نو دغه اجاره فاسده ده پر مستاجر باندې واجب ده چی اجرة مثل پوره ورکړي:

(سئل فی مزرعة ميرية معلومة اجرها المفوض له امرها من رجل مدة معلومة باجرة معلومة من الدراهم هي دون اجرة مثلها بغبن فاحش ثم زاد رجل آخر في اجرتها زيادة معتبرة نحو نصف

الاجرة المرقومة هي اجرة مثلها ويريد المتكلم عليها ايجارها منه باجر المثل فهل له ذلك الجواب نعم قد تقرران اراضى بيت المال يسلك بها مسالك ارض الوقف خيرية من المشر والخراج وفيها والحاصل انه يجب مراعاة مصلحة بيت المال كما تجب مراعاة مال اليتيم وماورد فيه غير خاف على فقيه وفيها ايضاً نزل الامام الاعظم في مال بيت المال منزلة والى اليتيم وفيها ايضاً للتمارى اجارتها شرعاً باجرة المثل الخ (تنقيح الحامدية ج ٢ ص ١٠٢)

او الازمة نه ده چي پردى اول مستأجر دى بيا عرض كره شى ولى دا اجاره فاسده ده بل چاته په اجاره وركول كيدلا شى بى له عرض پراول مستأجر لکه تنقيح كى چى وايي: (لكن فى هذه الصورة يوجرها اليتمارى ممن زاد بالزيادة المزبورة من غير عرض على الاول اذا لاجارة الاولى فاسدة بغبن فاحش وفى الفاسدة توجر من غير عرض) (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ١٠٢)

ديت المال اوديتيم اودوقف دمخكو حكم يودى لکه څنگه چي ديتيم اودوقف مخكه تراجرة مثل په كمه وركول نارواده همدارنگه ديتت المال مخكه په كمه وركول نارواده: (فى الخيرية ايضاً من الدعوى ان اراضى بيت المال جرت على رقبته احكام الوقف الموبدة) الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ١٠٢) واجارة الوقف ومال اليتيم لايجوز الا باجر المثل فلو اجر بدون اجرة المثل يلزم المستأجر تمام الاجرة وعليه الفتوى البحر الرائق ج ٨ ص ٤ مجمع الانهر ج ٢ ص ٣٧٠ الفتاوى الكاملية ص ١٩١ ومثله فى مادة ص ٤٤١ المجلة) والله اعلم

مولانا شاه مولانا احمد نوري مولانا عبد الله مولوى نور محمد ثاقب سرپرست دارالافتاء مركزى دولت اسلامى افغانستان
 مولانا محمد رفيع صبري
 مولانا محمد رفيع صبري
 مولانا محمد رفيع صبري

كتاب الودیعة والعارية

دودیع، امین او وکیل حکم یودی چي ضمان ورباندى نشته قسم به وركول كېږي پوښتنه: ما قولكم رحمكم الله تعالى يوطالب دلوگرولايت دپاره دامير المومنين وفقه الله لاعلاء كلمة الله په امضاء باندى له بانک افغانستان څخه څلورزره لکه افغانى راويستلى كله چي نقد مذکور دلوگر ولايت ته ورسيدى اودهغه ولايت والى ته تسليم شوى زر لکه افغانى ناقصى شوى دلوگروالى په طالب دعوى وكړه چي ته سارق ټي او طالب دبانك

خزانہ دار تہ خپلہ امضاء د خلور زرہ لکھ ورکری دہ نو طالب پہ دفع کبسی وویل چہ خزانہ دار ناقصی را کپیدی دخپلی دعوی ثبوت ئی پخپلو اندیوالانو وکری چہ زما سرہ دوه کسه اندیوالان ملگری وه په وخت درا اخیستو کی یو ترمیدان هوایی پوری ووچہ کله موږ په طیاره کی کښینستو نو هغه دموږ څخه پاته شو کله چہ طیارنی پرواز وکری نو د کابل پر میدان چہ طیاره کښینسته دطیاری دروازی ته زموږ دلوگر ولایت مستوفی او رئیس بانگ راغله نو د پیسو گونی هغو و اخیستی پخپل مو تر کبسی کښینو ولی څوچہ لوگر ته په گډه ولاړو مستوفی صاحب پیسی پخپله کوته کبسی بندی کړی څوچہ صباح ورځ والی صاحب ته تسلیمی دی پیسی کمی شوی خو کله چہ زموږ د محکمی مسئولینو دده د ملگری ملا محمد هاشم څخه پوښتنه وکړه عین بیان ئی وکړی کله چہ دطالب څخه پوښتنه وشوه چہ ولی نقصان پر خزانہ داری ولی پر تانندی طالب وویل دا ځکه چہ مادده پر حساب اکتفاء وکړه ولی چہ موږ یر د تلوار په حالت کی وو او خزانہ دار موږ ته پیسی راویستلی چہ دغه پیسی ۴۰۰۰۰۰۰۰ خلور زرہ لکھ دی موږ قناعت په وکړی موږ نه دی حساب کړی (د نظامی محکمی ریاست)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

دغه طالب چہ پیسی انتقالولی دلوگر ولایت ته دی طالب ته آمین ویل کیږی ولی دغه پیسی ده ته د امانت په شکل ورکول شوی دی رسول او و دیع او وکیل ټوله یو حکم لری په امانت کی یعنی دغه ۳ کسانو ته چہ شی سپارل شوی وی هغه ددوی سره امانت گرځی که چیری هلاک شی ضمان نه لری که تقصیر په حفظ او ساتلو کی ددغه شی نه وکړی او په دی مسئله کی چہ طالب د زر لکه څخه منکر شوی دی طالب ته قسم ایښوول کیږی که یی قسم واخستی نو دی خلاصیږی که چیر دبانک د خزانہ دار سره شاهدان نه وه:

فاذا صحت الدعوى سأل المدعى عليه عنها فان اقر او انكر فبرهن المدعى قضى عليه والاحلف بطلبه (كنز الدقائق بهامش البحر الرائق ج ۷ ص ۲۰۲) (الدعوى) ان كانت مقيدة بسبب بان ادعى انه اقرضه الفا او غصبه الفا او اودعه الفا وانكر المدعى عليه فقد اختلف ابو يوسف ومحمد في انه يحلف على السبب او على الحكم قال ابو يوسف يحلف على السبب بالله ما استقرضت منه الفا او ما غصبته الفا او ما اودعنى الفا الخ وقال محمد يحلف على الحكم من الابتداء بالله ماله عليك هذه

الالف التي ادعى (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۲۲۸)

وهكذا في الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۵۲۵) وقد اتفق العلماء على انه ليس في الاختطاف او الخيانة فيما ائتمن عليه او الاختلاس او النهب او الغصب حد (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۹۳) وقال الجمهور لا يقطع جاحد المستعار ولا جاحد الوديعة (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۹۴) وفي تهذيب القلانسي الوكيل من يباشر العقد والرسول من يبلغ المباشرة والسلعة امانة في ايدهما (البحر الرائق ج ۷ ص ۱۴۰) وقبض الامانة هو ما كان فيه القابض غير مسئول عن المقبوض الا بالتعدي او التقصير في الحفظ كالوديعة او العارية او المأجور او مال الشركة في يد الوديع او المستعير او المستأجر او الشريك (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۴۲۱) الركيل امين فيما في يده كالمودع فيضمن بما يضمن به المودع ويبرء به والقول قوله في دفع الضمان عن نفسه (الفتاوى الهندية ج ۳ ص ۵۶۷)

او همدارنگه خزانه دارد بانگ وديع دي او امين دي قول دده معتبر دي په حق كي ددفع دضمان دده دخيل خان شخه نه په حق كي دايجاب دضمان پر طالب باندې بلكه طريقه هغه ده چې ذكر شوه چې كه په خزانه دار باندې يو شو ك دعوه وكې او شاهدان و نه لري نوده ته به قسم وركول كيږي:

اذا امر صاحب الوديعة المودع بالدفع الى رجل بعينه فقال دفعتها اليه وقال ذلك الرجل لم اقبضها منك وقال رب الوديعة لم تدفع اليها المودع فالقول قول المودع في حق براءته عن الضمان لافي حق ايجاب الضمان على المدفوع اليه كذا في الظهيرية (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۳۵۸)

لكن قسم خزانه دار او طالب دواړه نه ايښوول كيږي بلكه مدعي كه دهر يوه تصديق وكې او دبل تكذيب يي وكې نو قسم به هغه چاته وركول كيږي چې تكذيب يي شوي دي:

وتجب اليمين على احدهما لا عليهما لانه لا بد للمؤكل من تصديق احدهما وتكذيب الاخر فيحلف المكذب منهما دون المصدق (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۳۴) المامور بالدفع الى فلان اذا ادعاه وكذبه فلان فالقول له في براءة نفسه الا اذا كان غاصبا او مديونا كما في منظومة ابن وهبان (مجمع الضمانات ص ۲۵۹)

مولانا احمد نوري
مولانا عبد الحكيم
مولانا احمد نوري
مولانا عبد الحكيم
مولانا احمد نوري
مولانا عبد الحكيم

مولانا احمد نوري محي عن مولانا عبد الحكيم محي عن الله عز وجل ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱۵۵۲ ۱۵۵۳ ۱۵۵۴ ۱۵۵۵ ۱۵۵۶ ۱۵۵۷ ۱۵۵۸ ۱۵۵۹ ۱۵۶۰ ۱۵۶۱ ۱۵۶۲ ۱۵۶۳ ۱۵۶۴ ۱۵۶۵ ۱۵۶۶ ۱۵۶۷ ۱۵۶۸ ۱۵۶۹ ۱۵۷۰ ۱۵۷۱ ۱۵۷۲ ۱۵۷۳ ۱۵۷۴ ۱۵۷۵ ۱۵۷۶ ۱۵۷۷ ۱۵۷۸ ۱۵۷۹ ۱۵۸۰ ۱۵۸۱ ۱۵۸۲ ۱۵۸۳ ۱۵۸۴ ۱۵۸۵ ۱۵۸۶ ۱۵۸۷ ۱۵۸۸ ۱۵۸۹ ۱۵۹۰ ۱۵۹۱ ۱۵۹۲ ۱۵۹۳ ۱۵۹۴ ۱۵۹۵ ۱۵۹۶ ۱۵۹۷ ۱۵۹۸ ۱۵۹۹ ۱۶۰۰ ۱۶۰۱ ۱۶۰۲ ۱۶۰۳ ۱۶۰۴ ۱۶۰۵ ۱۶۰۶ ۱۶۰۷ ۱۶۰۸ ۱۶۰۹ ۱۶۱۰ ۱۶۱۱ ۱۶۱۲ ۱۶۱۳ ۱۶۱۴ ۱۶۱۵ ۱۶۱۶ ۱۶۱۷ ۱۶۱۸ ۱۶۱۹ ۱۶۲۰ ۱۶۲۱ ۱۶۲۲ ۱۶۲۳ ۱۶۲۴ ۱۶۲۵ ۱۶۲۶ ۱۶۲۷ ۱۶۲۸ ۱۶۲۹ ۱۶۳۰ ۱۶۳۱ ۱۶۳۲ ۱۶۳۳ ۱۶۳۴ ۱۶۳۵ ۱۶۳۶ ۱۶۳۷ ۱۶۳۸ ۱۶۳۹ ۱۶۴۰ ۱۶۴۱ ۱۶۴۲ ۱۶۴۳ ۱۶۴۴ ۱۶۴۵ ۱۶۴۶ ۱۶۴۷ ۱۶۴۸ ۱۶۴۹ ۱۶۵۰ ۱۶۵۱ ۱۶۵۲ ۱۶۵۳ ۱۶۵۴ ۱۶۵۵ ۱۶۵۶ ۱۶۵۷ ۱۶۵۸ ۱۶۵۹ ۱۶۶۰ ۱۶۶۱ ۱۶۶۲ ۱۶۶۳ ۱۶۶۴ ۱۶۶۵ ۱۶۶۶ ۱۶۶۷ ۱۶۶۸ ۱۶۶۹ ۱۶۷۰ ۱۶۷۱ ۱۶۷۲ ۱۶۷۳ ۱۶۷۴ ۱۶۷۵ ۱۶۷۶ ۱۶۷۷ ۱۶۷۸ ۱۶۷۹ ۱۶۸۰ ۱۶۸۱ ۱۶۸۲ ۱۶۸۳ ۱۶۸۴ ۱۶۸۵ ۱۶۸۶ ۱۶۸۷ ۱۶۸۸ ۱۶۸۹ ۱۶۹۰ ۱۶۹۱ ۱۶۹۲ ۱۶۹۳ ۱۶۹۴ ۱۶۹۵ ۱۶۹۶ ۱۶۹۷ ۱۶۹۸ ۱۶۹۹ ۱۷۰۰ ۱۷۰۱ ۱۷۰۲ ۱۷۰۳ ۱۷۰۴ ۱۷۰۵ ۱۷۰۶ ۱۷۰۷ ۱۷۰۸ ۱۷۰۹ ۱۷۱۰ ۱۷۱۱ ۱۷۱۲ ۱۷۱۳ ۱۷۱۴ ۱۷۱۵ ۱۷۱۶ ۱۷۱۷ ۱۷۱۸ ۱۷۱۹ ۱۷۲۰ ۱۷۲۱ ۱۷۲۲ ۱۷۲۳ ۱۷۲۴ ۱۷۲۵ ۱۷۲۶ ۱۷۲۷ ۱۷۲۸ ۱۷۲۹ ۱۷۳۰ ۱۷۳۱ ۱۷۳۲ ۱۷۳۳ ۱۷۳۴ ۱۷۳۵ ۱۷۳۶ ۱۷۳۷ ۱۷۳۸ ۱۷۳۹ ۱۷۴۰ ۱۷۴۱ ۱۷۴۲ ۱۷۴۳ ۱۷۴۴ ۱۷۴۵ ۱۷۴۶ ۱۷۴۷ ۱۷۴۸ ۱۷۴۹ ۱۷۵۰ ۱۷۵۱ ۱۷۵۲ ۱۷۵۳ ۱۷۵۴ ۱۷۵۵ ۱۷۵۶ ۱۷۵۷ ۱۷۵۸ ۱۷۵۹ ۱۷۶۰ ۱۷۶۱ ۱۷۶۲ ۱۷۶۳ ۱۷۶۴ ۱۷۶۵ ۱۷۶۶ ۱۷۶۷ ۱۷۶۸ ۱۷۶۹ ۱۷۷۰ ۱۷۷۱ ۱۷۷۲ ۱۷۷۳ ۱۷۷۴ ۱۷۷۵ ۱۷۷۶ ۱۷۷۷ ۱۷۷۸ ۱۷۷۹ ۱۷۸۰ ۱۷۸۱ ۱۷۸۲ ۱۷۸۳ ۱۷۸۴ ۱۷۸۵ ۱۷۸۶ ۱۷۸۷ ۱۷۸۸ ۱۷۸۹ ۱۷۹۰ ۱۷۹۱ ۱۷۹۲ ۱۷۹۳ ۱۷۹۴ ۱۷۹۵ ۱۷۹۶ ۱۷۹۷ ۱۷۹۸ ۱۷۹۹ ۱۸۰۰ ۱۸۰۱ ۱۸۰۲ ۱۸۰۳ ۱۸۰۴ ۱۸۰۵ ۱۸۰۶ ۱۸۰۷ ۱۸۰۸ ۱۸۰۹ ۱۸۱۰ ۱۸۱۱ ۱۸۱۲ ۱۸۱۳ ۱۸۱۴ ۱۸۱۵ ۱۸۱۶ ۱۸۱۷ ۱۸۱۸ ۱۸۱۹ ۱۸۲۰ ۱۸۲۱ ۱۸۲۲ ۱۸۲۳ ۱۸۲۴ ۱۸۲۵ ۱۸۲۶ ۱۸۲۷ ۱۸۲۸ ۱۸۲۹ ۱۸۳۰ ۱۸۳۱ ۱۸۳۲ ۱۸۳۳ ۱۸۳۴ ۱۸۳۵ ۱۸۳۶ ۱۸۳۷ ۱۸۳۸ ۱۸۳۹ ۱۸۴۰ ۱۸۴۱ ۱۸۴۲ ۱۸۴۳ ۱۸۴۴ ۱۸۴۵ ۱۸۴۶ ۱۸۴۷ ۱۸۴۸ ۱۸۴۹ ۱۸۵۰ ۱۸۵۱ ۱۸۵۲ ۱۸۵۳ ۱۸۵۴ ۱۸۵۵ ۱۸۵۶ ۱۸۵۷ ۱۸۵۸ ۱۸۵۹ ۱۸۶۰ ۱۸۶۱ ۱۸۶۲ ۱۸۶۳ ۱۸۶۴ ۱۸۶۵ ۱۸۶۶ ۱۸۶۷ ۱۸۶۸ ۱۸۶۹ ۱۸۷۰ ۱۸۷۱ ۱۸۷۲ ۱۸۷۳ ۱۸۷۴ ۱۸۷۵ ۱۸۷۶ ۱۸۷۷ ۱۸۷۸ ۱۸۷۹ ۱۸۸۰ ۱۸۸۱ ۱۸۸۲ ۱۸۸۳ ۱۸۸۴ ۱۸۸۵ ۱۸۸۶ ۱۸۸۷ ۱۸۸۸ ۱۸۸۹ ۱۸۹۰ ۱۸۹۱ ۱۸۹۲ ۱۸۹۳ ۱۸۹۴ ۱۸۹۵ ۱۸۹۶ ۱۸۹۷ ۱۸۹۸ ۱۸۹۹ ۱۹۰۰ ۱۹۰۱ ۱۹۰۲ ۱۹۰۳ ۱۹۰۴ ۱۹۰۵ ۱۹۰۶ ۱۹۰۷ ۱۹۰۸ ۱۹۰۹ ۱۹۱۰ ۱۹۱۱ ۱۹۱۲ ۱۹۱۳ ۱۹۱۴ ۱۹۱۵ ۱۹۱۶ ۱۹۱۷ ۱۹۱۸ ۱۹۱۹ ۱۹۲۰ ۱۹۲۱ ۱۹۲۲ ۱۹۲۳ ۱۹۲۴ ۱۹۲۵ ۱۹۲۶ ۱۹۲۷ ۱۹۲۸ ۱۹۲۹ ۱۹۳۰ ۱۹۳۱ ۱۹۳۲ ۱۹۳۳ ۱۹۳۴ ۱۹۳۵ ۱۹۳۶ ۱۹۳۷ ۱۹۳۸ ۱۹۳۹ ۱۹۴۰ ۱۹۴۱ ۱۹۴۲ ۱۹۴۳ ۱۹۴۴ ۱۹۴۵ ۱۹۴۶ ۱۹۴۷ ۱۹۴۸ ۱۹۴۹ ۱۹۵۰ ۱۹۵۱ ۱۹۵۲ ۱۹۵۳ ۱۹۵۴ ۱۹۵۵ ۱۹۵۶ ۱۹۵۷ ۱۹۵۸ ۱۹۵۹ ۱۹۶۰ ۱۹۶۱ ۱۹۶۲ ۱۹۶۳ ۱۹۶۴ ۱۹۶۵ ۱۹۶۶ ۱۹۶۷ ۱۹۶۸ ۱۹۶۹ ۱۹۷۰ ۱۹۷۱ ۱۹۷۲ ۱۹۷۳ ۱۹۷۴ ۱۹۷۵ ۱۹۷۶ ۱۹۷۷ ۱۹۷۸ ۱۹۷۹ ۱۹۸۰ ۱۹۸۱ ۱۹۸۲ ۱۹۸۳ ۱۹۸۴ ۱۹۸۵ ۱۹۸۶ ۱۹۸۷ ۱۹۸۸ ۱۹۸۹ ۱۹۹۰ ۱۹۹۱ ۱۹۹۲ ۱۹۹۳ ۱۹۹۴ ۱۹۹۵ ۱۹۹۶ ۱۹۹۷ ۱۹۹۸ ۱۹۹۹ ۲۰۰۰ ۲۰۰۱ ۲۰۰۲ ۲۰۰۳ ۲۰۰۴ ۲۰۰۵ ۲۰۰۶ ۲۰۰۷ ۲۰۰۸ ۲۰۰۹ ۲۰۱۰ ۲۰۱۱ ۲۰۱۲ ۲۰۱۳ ۲۰۱۴ ۲۰۱۵ ۲۰۱۶ ۲۰۱۷ ۲۰۱۸ ۲۰۱۹ ۲۰۲۰ ۲۰۲۱ ۲۰۲۲ ۲۰۲۳ ۲۰۲۴ ۲۰۲۵ ۲۰۲۶ ۲۰۲۷ ۲۰۲۸ ۲۰۲۹ ۲۰۳۰ ۲۰۳۱ ۲۰۳۲ ۲۰۳۳ ۲۰۳۴ ۲۰۳۵ ۲۰۳۶ ۲۰۳۷ ۲۰۳۸ ۲۰۳۹ ۲۰۴۰ ۲۰۴۱ ۲۰۴۲ ۲۰۴۳ ۲۰۴۴ ۲۰۴۵ ۲۰۴۶ ۲۰۴۷ ۲۰۴۸ ۲۰۴۹ ۲۰۵۰ ۲۰۵۱ ۲۰۵۲ ۲۰۵۳ ۲۰۵۴ ۲۰۵۵ ۲۰۵۶ ۲۰۵۷ ۲۰۵۸ ۲۰۵۹ ۲۰۶۰ ۲۰۶۱ ۲۰۶۲ ۲۰۶۳ ۲۰۶۴ ۲۰۶۵ ۲۰۶۶ ۲۰۶۷ ۲۰۶۸ ۲۰۶۹ ۲۰۷۰ ۲۰۷۱ ۲۰۷۲ ۲۰۷۳ ۲۰۷۴ ۲۰۷۵ ۲۰۷۶ ۲۰۷۷ ۲۰۷۸ ۲۰۷۹ ۲۰۸۰ ۲۰۸۱ ۲۰۸۲ ۲۰۸۳ ۲۰۸۴ ۲۰۸۵ ۲۰۸۶ ۲۰۸۷ ۲۰۸۸ ۲۰۸۹ ۲۰۹۰ ۲۰۹۱ ۲۰۹۲ ۲۰۹۳ ۲۰۹۴ ۲۰۹۵ ۲۰۹۶ ۲۰۹۷ ۲۰۹۸ ۲۰۹۹ ۲۱۰۰ ۲۱۰۱ ۲۱۰۲ ۲۱۰۳ ۲۱۰۴ ۲۱۰۵ ۲۱۰۶ ۲۱۰۷ ۲۱۰۸ ۲۱۰۹ ۲۱۱۰ ۲۱۱۱ ۲۱۱۲ ۲۱۱۳ ۲۱۱۴ ۲۱۱۵ ۲۱۱۶ ۲۱۱۷ ۲۱۱۸ ۲۱۱۹ ۲۱۲۰ ۲۱۲۱ ۲۱۲۲ ۲۱۲۳ ۲۱۲۴ ۲۱۲۵ ۲۱۲۶ ۲۱۲۷ ۲۱۲۸ ۲۱۲۹ ۲۱۳۰ ۲۱۳۱ ۲۱۳۲ ۲۱۳۳ ۲۱۳۴ ۲۱۳۵ ۲۱۳۶ ۲۱۳۷ ۲۱۳۸ ۲۱۳۹ ۲۱۴۰ ۲۱۴۱ ۲۱۴۲ ۲۱۴۳ ۲۱۴۴ ۲۱۴۵ ۲۱۴۶ ۲۱۴۷ ۲۱۴۸ ۲۱۴۹ ۲۱۵۰ ۲۱۵۱ ۲۱۵۲ ۲۱۵۳ ۲۱۵۴ ۲۱۵۵ ۲۱۵۶ ۲۱۵۷ ۲۱۵۸ ۲۱۵۹ ۲۱۶۰ ۲۱۶۱ ۲۱۶۲ ۲۱۶۳ ۲۱۶۴ ۲۱۶۵ ۲۱۶۶ ۲۱۶۷ ۲۱۶۸ ۲۱۶۹ ۲۱۷۰ ۲۱۷۱ ۲۱۷۲ ۲۱۷۳ ۲۱۷۴ ۲۱۷۵ ۲۱۷۶ ۲۱۷۷ ۲۱۷۸ ۲۱۷۹ ۲۱۸۰ ۲۱۸۱ ۲۱۸۲ ۲۱۸۳ ۲۱۸۴ ۲۱۸۵ ۲۱۸۶ ۲۱۸۷ ۲۱۸۸ ۲۱۸۹ ۲۱۹۰ ۲۱۹۱ ۲۱۹۲ ۲۱۹۳ ۲۱۹۴ ۲۱۹۵ ۲۱۹۶ ۲۱۹۷ ۲۱۹۸ ۲۱۹۹ ۲۲۰۰ ۲۲۰۱ ۲۲۰۲ ۲۲۰۳ ۲۲۰۴ ۲۲۰۵ ۲۲۰۶ ۲۲۰۷ ۲۲۰۸ ۲۲۰۹ ۲۲۱۰ ۲۲۱۱ ۲۲۱۲ ۲۲۱۳ ۲۲۱۴ ۲۲۱۵ ۲۲۱۶ ۲۲۱۷ ۲۲۱۸ ۲۲۱۹ ۲۲۲۰ ۲۲۲۱ ۲۲۲۲ ۲۲۲۳ ۲۲۲۴ ۲۲۲۵ ۲۲۲۶ ۲۲۲۷ ۲۲۲۸ ۲۲۲۹ ۲۲۳۰ ۲۲۳۱ ۲۲۳۲ ۲۲۳۳ ۲۲۳۴ ۲۲۳۵ ۲۲۳۶ ۲۲۳۷ ۲۲۳۸ ۲۲۳۹ ۲۲۴۰ ۲۲۴۱ ۲۲۴۲ ۲۲۴۳ ۲۲۴۴ ۲۲۴۵ ۲۲۴۶ ۲۲۴۷ ۲۲۴۸ ۲۲۴۹ ۲۲۵۰ ۲۲۵۱ ۲۲۵۲ ۲۲۵۳ ۲۲۵۴ ۲۲۵۵ ۲۲۵۶ ۲۲۵۷ ۲۲۵۸ ۲۲۵۹ ۲۲۶۰ ۲۲۶۱ ۲۲۶۲ ۲۲۶۳ ۲۲۶۴ ۲۲۶۵ ۲۲۶۶ ۲۲۶۷ ۲۲۶۸ ۲۲۶۹ ۲۲۷۰ ۲۲۷۱ ۲۲۷۲ ۲۲۷۳ ۲۲۷۴ ۲۲۷۵ ۲۲۷۶ ۲۲۷۷ ۲۲۷۸ ۲۲۷۹ ۲۲۸۰ ۲۲۸۱ ۲۲۸۲ ۲۲۸۳ ۲۲۸۴ ۲۲۸۵ ۲۲۸۶ ۲۲۸۷ ۲۲۸۸ ۲۲۸۹ ۲۲۹۰ ۲۲۹۱ ۲۲۹۲ ۲۲۹۳ ۲۲۹۴ ۲۲۹۵ ۲۲۹۶ ۲۲۹۷ ۲۲۹۸ ۲۲۹۹ ۲۳۰۰ ۲۳۰۱ ۲۳۰۲ ۲۳۰۳ ۲۳۰۴ ۲۳۰۵ ۲۳۰۶ ۲۳۰۷ ۲۳۰۸ ۲۳۰۹ ۲۳۱۰ ۲۳۱۱ ۲۳۱۲ ۲۳۱۳ ۲۳۱۴ ۲۳۱۵ ۲۳۱۶ ۲۳۱۷ ۲۳۱۸ ۲۳۱۹ ۲۳۲۰ ۲۳۲۱ ۲۳۲۲ ۲۳۲۳ ۲۳۲۴ ۲۳۲۵ ۲۳۲۶ ۲۳۲۷ ۲۳۲۸ ۲۳۲۹ ۲۳۳۰ ۲۳۳۱ ۲۳۳۲ ۲۳۳۳ ۲۳۳۴ ۲۳۳۵ ۲۳۳۶ ۲۳۳۷ ۲۳۳۸ ۲۳۳۹ ۲۳۴۰ ۲۳۴۱ ۲۳۴۲ ۲۳۴۳ ۲۳۴۴ ۲۳۴۵ ۲۳۴۶ ۲۳۴۷ ۲۳۴۸ ۲۳۴۹ ۲۳۵۰ ۲۳۵۱ ۲۳۵۲ ۲۳۵۳ ۲۳۵۴ ۲۳۵۵ ۲۳۵۶ ۲۳۵۷ ۲۳۵۸ ۲۳۵۹ ۲۳۶۰ ۲۳۶۱ ۲۳۶۲ ۲۳۶۳ ۲۳۶۴ ۲۳۶۵ ۲۳۶۶ ۲۳۶۷ ۲۳۶۸ ۲۳۶۹ ۲۳۷۰ ۲۳۷۱ ۲۳۷۲ ۲۳۷۳ ۲۳۷۴ ۲۳۷۵ ۲۳۷۶ ۲۳۷۷ ۲۳۷۸ ۲۳۷۹ ۲۳۸۰ ۲۳۸۱ ۲۳۸۲ ۲۳۸۳ ۲۳۸۴ ۲۳۸۵ ۲۳۸۶ ۲۳۸۷ ۲۳۸۸ ۲۳۸۹ ۲۳۹۰ ۲۳۹۱ ۲۳۹۲ ۲۳۹۳ ۲۳۹۴ ۲۳۹۵ ۲۳۹۶ ۲۳۹۷ ۲۳۹۸ ۲۳۹۹ ۲۴۰۰ ۲۴۰۱ ۲۴۰۲ ۲۴۰۳ ۲۴۰۴ ۲۴۰۵ ۲۴۰۶ ۲۴۰۷ ۲۴۰۸ ۲۴۰۹ ۲۴۱۰ ۲۴۱۱ ۲۴۱۲ ۲۴۱۳ ۲۴۱۴ ۲۴۱۵ ۲۴۱۶ ۲۴۱۷ ۲۴۱۸ ۲۴۱۹ ۲۴۲۰ ۲۴۲۱ ۲۴۲۲ ۲۴۲۳ ۲۴۲۴ ۲۴۲۵ ۲۴۲۶ ۲۴۲۷ ۲۴۲۸ ۲۴۲۹ ۲۴۳۰ ۲۴۳۱ ۲۴۳۲ ۲۴۳۳ ۲۴۳۴ ۲۴۳۵ ۲۴۳۶ ۲۴۳۷ ۲۴۳۸ ۲۴۳۹ ۲۴۴۰ ۲۴۴۱ ۲۴۴۲ ۲۴۴۳ ۲۴۴۴ ۲۴۴۵ ۲۴۴۶ ۲۴۴۷ ۲۴۴۸ ۲۴۴۹ ۲۴۵۰ ۲۴۵۱ ۲۴۵۲ ۲۴۵۳ ۲۴۵۴ ۲۴۵۵ ۲۴۵

مستعير جي به ڏمڪه کي درختي کڻي ڇڏي

وارث دمير رجوع پر درختوهم کولائي شي که پر نفس ڏمڪه؟

پوڻيڻه: که يو کس وبل کس ته زمڪه په اعاره ورکري وي مستعير درختي پر ايڻي وي نو اياورث دمير دا حق لري چي دغه درختي راوگرڇوي کنه؟ بينو اتوجروا.

(المستفتي ملا عبد الستار مجاهد ۱۵-۸-۱۳۷۵)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الوهاب

وارث حق در رجوع په نفسي زمڪي کي لري لکه په شرح المجلة لسليم باز ص ۴۴۸ المادة ۸۰۷ کي وايي:

تفسخ الاعارة بموت المعير او المستعير فلومات المعير فلورثته الرجوع... آه

هر چي درختي دي هغه دمستعير دي معير حق په درختو کي نه لري اونه هم حق داجرة لري ځکه چي منفعت دعارية دمستعير دي لکه چي په دغه نوموري کتاب م ۸۱۲ ص ۴۵۰ کي وايي:

المستعير يملك منفعة العارية بدون بدل فليس للمعير ان يطلب من المستعير اجرتها بعد الاستعمال لان الاعارة تمليك المنفعة مجاناً اي بلا عوض وشرطها خلوها من شرط العوض لانها نصير اجارة... آه

په الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۴ ص ۵۶۳ کي وايي:

ولو اعار ارضا للبناء والفرس صح وله ان يرجع متى شاء لماتقرر انها غير لازمة ويكلفه قلعها الا اذا كان فيه مضرة بالارض فيتركان بالقيمة مقلوعين لثلاثتلف ارضه آه والله اعلم وعلمه اتم

مولانا احمد نوري محي عن مولانا عبد الحليم محي عن الله عز مولانا محمد احمد اتحاني
مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء مركزي دولت اسلامي افغانستان

كتاب الهبة

هبة دمشاع څه حکم لری اویه هبه کي قبل القبض رجوع څنگه ده

پوښتنه : عبدالغنی د حاجی صبغت الله زوی د ۴۰ ناحی اوسیدونکی پوښتنه د افغانستان د اسلامي دولت محترم عالیقدر د دارالافتاء رئیس صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته د دارالافتاء عالیقدر رئیس صاحب دوی مسئلې د شرعی شریفی پوښتنه کوم (لومړی) زما مور خپله حصه د بعض حویلي موروثه پدري و خپل وراره ته چې محمد ولي نومېږي وباڅښه او په هبه شي ورکړي په طور دمشاع ییله کوم امتیاز او ییله قبض او تسلیم پس له هبه شي رجوع وکړه یعنی وني ويل چې زه رد کوم آیا دغه رجوع دهبي قبل القبض او قبل التسليم صحت لری کنه ؟

(المستفتی عبدالغنی ولد حاجی صبغت الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الملك العلي الاعلى

که چیري دغه حصه هبه کړي سوی د حویلي چې مشاع غیر مقسوم ده قابل د قسمت وی یعنی پس له قسمت څخه منتفع به پاته کیږي په هغه قسم د نفع سره چې پخواتر قسمت وی نودا هبه د سره سوی نه ده اونه صحت او جواز لری ځکه چې شرط د جواز دهبي دپاره کیدل دموهوب دی مقسوم غیر مشاع (یعنی) قسمت شرط د جواز دهبي دی په هغه موهوب کی چې قابل د قسمت وی او که دغه حصه مذکوره قابل د قسمت نه وی نودغه هبه خوصحیح ده لکن د تمام دهبي دپاره خو بیا هم قبض شرط دی اوبله دا خبره چې رجوع په هبه کی قبل القبض صحت لری او کنه د واضح او روښانه ده د عبارتو د فقهاو څخه چې صحت لری.

ولکن لاتصح هبة مشاع يحتمل القسمة على وجه ينتفع به بعد القسمة كما قبلها كالدار والثوب والارض ونحو ذلك ولو كانت الهبة لشريك الواهب لان القبض في الهبة منصوص عليه فيشترط كماله والمشاع لا يقبل لقبض الا بضم غيره اليه وذلك غير موهوب فلم يوجد القبض الكامل فاكتفى بالقبض القاصر ضرورة (مجمع الانهر) (شرح المجلة لسليم باز اللبناني ص ۴۷۳) للواهب ان يرجع عن الهبة قبل القبض بدون رضا الموهوب (شرح المجلة المذكور م ۸۶۲ ص ۴۷۴) وفي الزيلعي واما القبض فلا بد منه لثبوت الملك اذ الجواز ثابت قبل القبض بالاتفاق انتهى سري الدين وهذا يفيد ان القبض شرط لثبوت

الملك لا للصحة خلاف ما يعطيه كلام المصنف (قوله غير مشاع) هذا شرط الجواز في محتمل القسمة
لا في غير كما يأتي حاشية الطحطاوي على الدرر ج ٢ ص ٣٩٢ وايضا في تبين الحقائق ج ٥ ص ٩١ الى ج ٥ ص ٩٣

مولانا احمد نوري عني عن مولانا محمد احمد الحاتفي مولوي مفتي نور محمد نائب رئيس عمومي دارالافتاء مركزي دولت اسلامي افغانستان

قبالة ديو چاپر نامه جوړول معني دهبي لري او كنه

پوښتنه: و حضور ته د فضيلت پناه عاليقدر محترم رئيس صاحب د علماء كرامو د دارالافتاء
د طالبانو اسلامي تحريك ته احتراماً السلام عليكم ورحمة الله وبركاته اما بعد زه
حاجي محمد اسماعيل د حاجي عبد العزيز زوي د عبد الحليم لمسي ستاسو محترم ته
عرض لرم څنگه چې د نجيب د حكومت په دوره كې يوه اندازه ځمكه په څو قباليو شرعي سره
خريداری كړي ده په قرار قبالة ٦٠ - ٢١٠ - ١٧ - ٥ - ٦٨ اونمبر - ٢٦٥ - ٧ - ٥ -
٧٠ - اونمبر ٣٠ - ٤٩ - ٢٧ - ١٢ - ٧٠ زما پر نامه و كړه او په قبالة من ٣٢ - ٢١٠ - ١٢ -
٤ - ٢٨ - زما د زوي محمد ظاهر پر نامه او بله قبالة ١١١ - ٥٥٤ - ١٥ - ١١ -
١٣٦٨ زما زوي عبد الحكيم په نامه خريداری كړي ده چونكه زما ټوله موروثي
اوزر خريده زما په تصرف او ملكيت جاري دی او دواړه زامن زما سره وجود لري نفقه
او كسوت وركوم سره له دې خبرې چې نور اثا او ذكور اولادونه هم لرم او ټولوته زه محمد
اسماعيل نفقه وركوم و غنا نوته مې ودونه وركړي دی اولادونه لري هغوته فعلا نفقه
او كسوت وركوم نو اوس چې دا يوه قبالة د محمد ظاهر پر نامه او بله قبالة د عبد الحكيم
پر نامه كړي ده آيا معني دهبه ده او كه څنگه تراوسه هيڅ نه په عقیده اونه په تصرف اونه په
قولي نه فعلي ماو زامنوته هيڅ هبه كړي نه دی البته زما زامن چې محمد ظاهر او عبد
الحكيم به دغه فكر ولري چې قبالة زما پر نامه ده نو دغه د قبالي د متن مال زما ملك دی زه
نه غواړم چې زما نور اولادونه دی د دغه مال او ملك څخه بې بهرې شي ستاسو د لوړ حضور
څخه استفتاء غواړم چې كوم كتاب او څنگه فتوى او په كوم مسئله شرعي په كومه صفحه
سره څنگه حكم راته وفرماياست چې دغه شك او شبهه او معضله حل و فصل شي.
والسلام مع الاكرام.
(محمد اسماعيل عارض - ١٤ - ١٢ - ١٣٧٥)

شاهد انويي وصيت وکړی چې دغه قبالي چې ددغه کشرانوپه نامه دی ددوی نه دی زما تو
ل زامن اولونی پکښی مشترک دی اوس په دغه محکه کی چې قبالي دهغو دروپه نامه دی
دپلارد وصیت له رویه موږ دغه دقبالیو په محکه کی ازروی شریعت حق لرو که ئې نه لرو
اوس ازروی شریعت اعتبارو قبالي ته دی او که وصیت نامی ته دی.

(المستفتی جمال الدین)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې پلار خپلو زامنو ته محکه یا مال ورکړی دپاره ددی چې هغه زامن تصرف
پکې وکړی په طریقه دهبې اویا زامن هم تصرف پکښی وکړی اویا پلار مړسی نو ټوله
محکه دهغه زامنو ده او که ئې په طریقه دهبې نه وه ورکړی نو بیا محکه یا مال پر طریقه
دمیراث تقسیم کیږی یوازی قبالة دچاپه نامه جوړول دلیل دهبې نه گرځی:

دفع لابنه مالا یتصرف فيه ففعل وكثر ذلك فمات الاب ان اعطاه هبة فالكل له والا فميراث
وتعامة في جواهر الفتاوى (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۴ ص ۵۸۲) يملك الموهوب له
الموهوب بالقبض فالبض شرط لثبوت الملك الخ (شرح المجلة لسليم باز م ۸۶۱ ص ۴۷۳)

اب انتقال ملک بغير کسی عقد صحیح معتبر تام کی نسې هوکا... تا ویکه کولی عقد صحیح معتبر مفید انتقال ملک واقع نه هو حالانکه
بیشتر تصرفات مالکانه خود کرتارها^(۱) امداد الفتاوی ج ۳ ص ۳۱) واللہ اعلم وعلمه اتم

مولوی نذیر احمد اکتانی مولوی محمود میوند وال مولانا احمد نوری حنفی

د هبه خط په لیکلو د هبې څه حکم دی

اودغه هبه خط قبل القبض د ملک حجة دی کنه او په داسې هبه خط کې رجوع څنگه ده؟

پوښتنه: (۱) یو څوک چې چاته خپل ملک ور هبه کړی اود هبې خط ددو و مسلمانانو په
حضور کې ورکړی خو هغه ملک ورته تسلیم نکړی او هغه سړی په دغه هبه شوی ملک کې
تصرف ونکړی نو دا هبه صحیح ده کنه خو تقسیم معلوم ده چې هغه څمکه ده (۲) که دغه هبه

^(۱) ترجمه: اوس د ملک منتقلید ل بیله کوم صحیح معتبر او تام عقد نه کیږی ترڅو چې کوم صحیح او معتبر عقد د ملک د انتقال
مفید واقع نشی حال دادی چې مالکانه تصرفات یې پخپله تل کول... الخ

شوی ملک هغه سړی بیرته راوگرزوی چې زه ئې نه درکوم اودابل ئې ورپرېږدی شفاهی داصحیح ده کنه ملک بیرته دکوم یوکیږی (۳) هغه هبه خط وروسته دوفات څخه شرعاً دهغه بل سړی چې ملک ورته هبه شوی مدارداعتبارده کنه اوو رڼه دده دغه هبه گرزولای شی کنه ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

په دی اجزا کښی په دی هبی سره ثبوت دملک نه ده راغلی ځکه قبض نشته پکښی اوپه هبه کی قبض شرط دی داثبوت دملک دپاره نوپه دغه ۳ اجزاء کښی داستفتاء مال ټوله میراث دی په طریقه د میراث به تقسیم کیږی هبه خط هیڅ فائده نه کوی په شرح المجلة لسلیم باز ص ۴۷۳ کښی لیکلی:

(المادة ۸۶۱) يملك الموهوب له الموهوب بالقبض فالقبض شرط لثبوت الملك لالصحة الهبة (طحاوی) لان جوازها قبل القبض ثابت بالاتفاق (مجمع الانهر)

والله اعلم بالصواب

مولوی محمد امجد الحقانی مولوی محمود میوندوال مولوی عبدالحکیم محضی الله عنہ مولوی احمد نوری محضی عنہ
مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء رئیس

موهوب له چي په هبه شوی ځمکه کي تصرف وکړي واهب حق درجوع لري اوکنه

پوښتنه: محترم استاد مولوی صاحب زه عبد الحبيب دستوفيت مسئول غوارم چې په دی مسئله کښی چی لاندی لیکل کیږی پوره معلومات را کړی څو چې زموږ مشکل رفع شی په هبه شوی ځمکه کښی چې موهوب له تصرف پکښی کړی اعنی سرای ئې پر جوړ کړی وی واهب بیرته رجوع کولای شی کنه؟ والسلام.

(عبد الحبيب مسئول دستوفيت)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب به هبه شوى شى كى چى موهوب له داسى زيادة وكبرى چى
دموهوب شى سره متصل وى نه جدا كبرى اود موهوب شى قيمت په زائد كبرى نو واهب
رجوع په دغه موهوب شى كى نشي كولاي نو كه موهوب مخكه وى موهوب له سراى
پر جوړ كړى وى (لكه چى مستفتى وايي) واهب لره حق درجوع نسته په تبیین الحقائق ج ۵
ص ۹۸ كى ليكلى دى:

(ومنع الرجوع دمع خزقة يعنى الموانع للرجوع فى الهبة اشياء يجمعها هذه الحروف على مانبيها
فالدال الزيادة المتصلة كالغرس والبناء والسمن) لان الرجوع لا يصح الا فى الموهوب والزيادة
فامتنع اصلا وبطل حق الواهب لان له حق التملك فى الاصل دون الزيادة ليست بموهوبة
فلا رجوع فيها والفصل متعذر ليرجع فى الاصل دون الزيادة وحق الموهوب له حقيقة الملك
فيهما فكان مراعاته اولى عند تعذر الفصل ولا يمكن ايجاب الضمان عليه لان حق التملك لا
يجوز اخذ العوض عنه فبطل اصلا... آه

په الدر المختار على هامش الطحطاوى ج ۳ ص ۴۰۱ كى ليكلى دى:

ويمنع الرجوع الرجوع فيها دمع خزقة يعنى الموانع السبعة الاتية فالدال الزيادة فى نفس العين
الموجبة لزيادة القيمة المتصلة كبناء وغرس ان عدا زيادة فى كل الارض والارجع ولو عدا فى
قطعة منها امتنع فيها فقط زيلعى... آه

په طحطاوى كى په شرح ددغه عبارت كى ليكلى دى:

وفى الهندية عن الكافى ان وهب لآخر ارضا بيضاء فانبت الموهوب له فى ناحية منها نخلا او بنى
بناء او دكانا وكان ذلك زيادة فيها فليس له ان يرجع فى شى منها... آه

دغه مسئله چى زيادة متصله چى دموهوب په قيمت كى زيادة راولى مانع درجوع څخه د
واهب ده د مذهب په ډيرو كتابونو كى ذكر شوى ده لكه رد المحتار ج ۴ ص ۵۷۴ بدائع

الصنائع ج ۶ ص ۱۲۹ مبسوط ج ۱۲ ص ۸۶

عبد الحكيم محمد الله
مولوى محمد بخش بركتى
دار الافتاء كابل

عبد الحكيم عفى الله عنه مولانا عبد الله مولوى نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزى دارالافتاء رئيس

بي دقبضي له موهوب له دپلار هبه وزوی ته څنگه ده ؟

پوښتنه : که پلار په خپل ژوند کې یو چاته پیسې ورکې په شراکت او هغه سړی ته ووايي چې دغه پیسې ته چلوه پیسې اوگټه یې تو له زما د مرگ وروسته زما د فلانی زوی دی او یو څو کاله وروسته پلار مړی او پیسې د هغه سړی سره وي آیا وروسته دغه پیسې یوازې د هغه زوی کیږي او که دا حق مشترک دی د ټوله ورثه وو والسلام با احترام (المستفتی ملا عبد الباسط)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله العلي الاعلى

دپلار تخصیص یوه زوی لره په هې د مال خپل سره پس له مرگ څخه دا شرعا وصیت بلل کیږي لکه په الفتاوی تنقیح الحامدیه ج ۲ ص ۲۸۰ کښی لیکل شوي دي اذ قال اوصیت ان یوهب لفلان سدس داری بعد موتی کان ذلک وصية عملاً بقوله بعد موتی فالهبة بعد الموت هی الوصية فتصح مع الشیوع ولا یشرط قبضه فی حیاة الموصی تاتارخانیة اول کتاب الوصية نوکله چې زوی وارث دی وارث لره وصیت نه صحیح کیږي بغير د اجازت څخه دنورو ورثه وو پس دغه پیسې دا حق مشترک دی د ټولو ورثا مگر که هغو اجازت وکړي دغه یوه زوی دمړي لره کوم چې هغه ورته وصیت کړي وولکن دغه اجازت به هم وروسته تر مرگ دپلار وې ځکه چې په حال د حیات دپلار کې د اجازت څخه رجوع صحیح کیږي :

(ولالوارثه) لقوله عليه الصلوة والسلام ان الله اعطى كل ذی حق حقه الا الوصية لو ارث ولان بقية الورثة یتاذون بايثاره بعضهم ففي تجویزه قطیعة الرحم (الاباجازة الورثة) استثناء مما تقدم من عدم الصحة بما زاد على الثلث وعدم صحة الوصية لقاتله ووارثه یعنی لا تصح الوصية بما زاد على الثلث ولاللقاتل ولالوارث فی حال من الاحوال الا فی حال التباسها باجازة الورثة مجمع الانهر ج ۲ ص ۶۹۲ و الفتاوی تنقیح الحامدیه ج ۲ ص ۲۸۶ والدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۴۶۴ والله اعلم .

مولوي محمد رفيع

مولوي محمد رفيع صاحب برکت

مولوي محمد رفيع

مولوي محمد رفيع صاحب برکت مولوي نور محمد نائب د افغانستان د مرکز دارالافتاء رئيس

د تقسيم پر مهال که پلار ځني ورته پرېږدي نو هغوی د حق دعوی کولای شي او ګڼه؟
پوښتنه: یو څوک چې خپل ملکیت په خپل ژوند خپل وروسته ورکړی او هریو ته خپله حصه
ورمعلومه کړې او خپلې منکوحي ته حق ور نه کړی نو وروسته دده له وفات څخه دده
منکوچه د حق دعوی کولای شي ګڼه حق لری ګڼه لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

چې پلار خپل زوی ته خپل ملکیت او مال ورکړی دا ورکړه ئې پر دوه قسمه ده (۱) دادی چې
پلار خپل زوی ته مال ورکړی لپاره ددی چې هغه تصرف پکښی وکړی او بیا فعلاً دی هغه
تصرف وکړی او دا مال دیر کړی نو وروسته بیا پلار مړ شي نو اوس که دا پلار دا مال ورکړی
وی (هبه) نو دا ټول مال دپاره ددغه زوی او اولاد دی نور څوک حق نه پکښی لری (۲)
پلار خپل زوی ته خپل مال نه وی ورکړی په طریقه د هبی بلکه ورکړی وی په طریقه د قرض
اویانې ورکړی وی دپاره ددی چې عمل وکړی دپاره دخپل پلار نو دا مال بیا چې ورکړی دی
ټوله په طریقه دمیراث دی اصل ئې ټوله میراث دی (ریح) ئې او ګټه ئې ټوله دده ده لکه په
الدر المختار بهامشر رد المحتار کی لیکلی دی ج ۴ ص ۵۸۲ -

دفع لابنه مالا لیتصرف فيه ففعل وکثر ذالک فمات الاب ان اعطاه هبة فالکل له والافمیراث
او همدارنگه په تکمله رد المحتار کښی لیکلی دی ج ۲ ص ۳۸۶ دفع لابنه مالا لیتصرف فيه ففعل
وکثر ذالک فمات الاب ان اعطاه هبة فالکل له والافمیراث (قوله: والا) ای وان لم يعطه هبة بان
اعطاه قرضا ودفع اليه ليعمل للاب (قوله فمیراث) فالاصل میراث والربح له.

مولوي محمد امجد علي خان
مولوي محمد امجد علي خان
مولوي محمد امجد علي خان

مولوي محمد امجد علي خان مولوي محمد امجد علي خان مولوي محمد امجد علي خان

د پلار و اولاد ته مشترکه يا جلا جلا ځمکه هبه کول

پوښتنه: محترم د دارالافتاء رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه!
زموږ نيکه د پلار په ژوند کی خپل جايداد په لاندی ډول په خپلو اولاده ويشلی دی یو باغ
چې ریکه باغ په نامه ياديږي خپلو دوو لوڼو ته بل باغ چې د ترنگ د باغ او څو جووی نوری

چې د بادام د جوو و په نامه یادېږي و خپل زوی ته چې زموږ پلار کېږي ورکړي دی چې دغه سند په کورکي لیکل شوی دی او شاهدان پر نیول شوی دی فعلا سند موجود نه دی او یو شاهد موجود او ژوندی دی همدارنگه په دی ویش او سند زموږ دواړه عمه گانې چې زما د پلار خوندی کېږي اگاهي لري کله چې تقیسم معلوم شو زموږ پلار پخپل باغ کی تصرف کړي دی او د هغه باغ سرپرستی ئې تر مرگ تر ساعت پوري کړي ده او هم زموږ د پلار تر مرگ وروسته بیا زموږ نیکه په شفاهي ډول وصیت کړي دی چې هغه زما د زوی حق زما د لمسیانو دی اوبل زما د لوڼو دی زموږ د پلار تر مرگ وروسته د باغ تصرف زموږ وروڼو په لاس کی شوي دي څرنگه چې د پنځلس کاله راپدی خوا تر اوسه پوري زموږ عمه گانې د هجرت په ډول په پاکستان کی ژوند کوي او دخپل باغ تصرف ئې تر اوسه ندی کړی دوه کاله کېږي موږ د عمه گانو باغ د پنځو کالو د پاره و غلام جان ته ورکړی دی نوموړی شخص به پنځه کاله په باغ کی کار کوي حصول به ئې خوری پس له پنځه کاله بیرته موږ ته راتسليمېږي موضوع مو محترم مقام ته عرض کړی په دی حصه کی د شرعي احکامو مطابق فتوای غواړم چې زموږ قناعت پوري حاصل شی والسلام ۰ - ۲۵ - ۱۰ - ۱۳۷۵

بسم الله الرحمن الرحيم

بِعون الله الکریم پلار و خپل اولاد ته مخکی ورو ویشی په طور د هبه دغه هبه صحیح ده په دې شرط چې د هریوه حصه به ئې هغه ته ورکول کړي وي هغه به په مالکانه طور قبض کړی وی دوه اولادونه به ئې په یو حصه نه وی شریک که شریکان وه هبه د مشاع نه صحیح کېږي په استفتاء کنبی مستفتی وایي چې یو باغ چې دریکه باغ په نامه یادېږي و خپلو لوڼو ته ورکړی دی که ئې باغ چیري تقسیم کړی وی د هر لور حصه ئې معلوم کړی صحی دی که ئې مشترک ورکړی وی نو دغه هبه نه صحیح کېږي لکن که چیري دغه لوڼې فقیراني وی نو هبه صدقه گرزی صحی کېږي که څه هم مشاع وي هر چې وصیه د نیکه دی د دغه باغ هبه که صحی نشی د وجه د شیوع څخه نو د ثلث مال څخه هم نه نافذ کېږي ځکه چې وصیت و وارث ته نه صحیح کېږي هر چې مستفتی وایي چې یو شاهد ژوندی او موجود دی نور شاهدان مړه دی او سند هم ورک دی دغه شواهد او سندونه په وخت کی د دعوی په مخکی د قاضی پکار دی که موجود نه وه نو قسم دی هر چې دیانته ده دخولی ورکړی او تسلیم ته اعتبار دی ځکه عقد د هبه په ایجاب و قبول په شرط د قبض تامیږي په شرح المجلة للاتاسی کی راغلی دی ج ۳ ص ۳۶۲ :

مادة ٨٥٠ (اذا وهب احد لابنه الكبير البالغ العاقل شيئاً يلزم التسليم وبدون قبضه لا تتم الهبة اذا فرق بينه وبين الاجنبى حيثئذ به الدرالمختار كى راغلى دى وهب اثنان دار الواحد صح لعدم الشبوع وبقلبه لكبير ين لا عنده للشبوع فيما يحتمل القسمة (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ٤ ص ٥٧٣)

به ردالمحتار ج ٤ ص ٥٧٣ كى راغلى دى:

قوله لكبير ين اى غير فقيرين والا كانت صدقة فتصح به البحر الرائق ج ٧ ص ٢٩٠ كى راغلى دى قوله وصح تصدق عشرة وهبتها لفقيرين (لا للغنيين) اى لا يجوز التصدق بهما على غنيين ولا هبتها لهما والفرق ان الصدقة يراد بها وجه الله وهو واحد فلا شيوخ والهبة يراد بها وجه الغنى وهما اثنان والصدقة على الغنى مجاز عن الهبة كالهبة من الفقير مجاز عن الصدقة.... الخ

به تبين الحقائق ج ٦ ص ١٨٢ كبنى راغلى دى:

ولا تصح بما زاد على الثلاث ولا لقاتله ووارثه ان لم تجز الورثة اما الثالث فلقوله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى اعطى كل ذى حق حقه فلا وصية لوارث الخ والله اعلم

عبد المولى محمد باقر
مولى محمد باقر
مولى محمد باقر

مولانا محمد زوى محى محمد مولى عبد الحكيم محى الله عنه مولى محمد اخلاص برکتى مولى نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزى دارالافتاء رئيس

دخيني زامنويه نوم رانيول شوى خمكه دجاده

پوښتنه: يوسرى مخكى رانيولى او قبالة ئې ديوه زوى په نامه او بله مخكه ئې رانيولى قبالة ئې دنورو زامنو په نامه ليكله دغه دقبالو داخلي مخكى مشتركى دورونو ترمنځ دى او كنه دپلار دمرگه وروسته ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

كچيرى ئې دغه مخكه هبه كړى وى او زامنو مالكانه تصرف پكښى كړى وويي دغه جائداد ئې ځان ته دپلار دلاسه تسليم كړى وونودا جائداد خاص دى په زامنو پورې مشترك نه گرځي او كه ئې هبه نوه كړى يا زامنو دپلار په ژوند كى قبض د مخكو نه ووكړى بيانو مشترك گرځي يوازى قبالة ديوچاپه نامه جوړول معنى دهې نه لري اونه انتقال

دملک په کیدای سی:

دفع لابنه مالا لتصرف فيه ففعل وكثر ذلك فمات الاب ان اعطاه هبة فالكل له والا فميراث (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ٤ ص ٥٨٢) يملك الموهوب له الموهوب بالقبض فالتبض شرط لثبوت الملك الخ (شرح المجله نسليم باز م ٨٦١ ص ٤٧٣)
اب انتقال ملک بغير کسی عقد صحیح مجرب تمام کی نہیں ہوگا۔ تا وقتیکہ کوئی عقد صحیح مجرب مفید انتقال ملک واقع نہ ہو حالانکہ ہمیشہ تصرفات مالکانہ خود کرتا رہا (١) الخ امداد الفتاوى ج ٣ ص ٣٦ ملاحظہ فی امداد المقتیین ٨٣٣)

کتاب الغصب

دعقار دغصب حکم

پوښتنه ددارالافتاء فضيلت مآب رئيس صاحب لاندی عرض کوم یو قطعه مخکه چې تقریبا دوه جریبه دیار لس بسوی کیږی دکابل جادی ته نژدې ددوراهی په حدود کی په تاریخ ١٥ - ٢ - ١٣٥٤ په بیع قطعی دحاجی رحمت الله خخه رانیولی وه چې سندې په لاس لرواوپه ٢٠ - ٥ - ١٣٥٦ کال رسمی عریضه دشرعی قبالی لپاره دوخت حکومت ته ورکړی وه تراوسه ذوالیده یوواوس خودسرانه ډبره پرلوید لی ده چې معلومات موو کړی عبد الولی دحاجی رحمت الله زوی په زبردستی داکارکړي دي موږ دقانون برابری داخله شعبی ته عاریضه ورکړي ده دامینی قوماندانی د عبد الولی خودسرانه کاربند کړي دي په دي هکله ستاسو دمقدس مقام خخه هیله لرم چې موږ ته شرعی معتمده مسئله راکړی که موږ حق په جانب یو متجاوزدی مربوط شعبی ته معرفی اولازمه جزاء دي ورکړه سی والسلام.

(حاجی محمد اکبر عارض)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

کومه ډبره چې عبد الولی دحاجی رحمت الله زوی په زبردستی پراچولی ده پردغه مخکه باندي داصوړه دغصب دعقار دي اودعقار په غصب کی اختلاف دی په مینځ کی دامامینو

(١) ترجمه: اوس انتقال دملک بیله کوم صحیح اومعتبر عقدنه تامیږی ترڅو کوم صحیح معتبر اود ملک دانتقال لپاره مفید عقد واقع نشی حال دادی چې تل بي دمالک په توگه تصرفات پنځپله کول... الخ

او امام محمد رحمته الله عليه امامین رحمة الله علیهما وایي چې په عقار کی غصب نه متحقق کیږي او امام محمد رحمته الله عليه وایي چې په عقار کی غصب متحقق کیږي او حکم د غصب داده: که مفسوب موجود وي دده د عین مفسوب بل شی نشته په صورت مذكوره کې فقط د مخکی تسلیمی ده چې مخکه و خپل خاوند ته تسلیم شی مخکه چې مخکی ته کوم تاوان نه دی رسیدلی لکن خلاصه داده چې امامین رح چې واثې چې غصب په عقار کې نه متحقق کیږي داهغه (۱) وخت چې غصب د عقار په حکم د ضمان کبسی داخلي او (۲) هر چې په ماورا خنجه د ضمان چې واخلی نویا امامین رح هم قول کوی په غصب د عقار سره مخکه چې متحقق کیږي دا غصب د عقار په وجوب سره درد (المفسوب الی مالک) که چیري غصب متحقق په نزد امامینو رح په ماعد الضمان کې نوای نونه به وای متحقق شوی وجوب درد ثم ان غصب العقار انما لا يتحقق عندهما فی حکم الضمان اما فیما وراء ذلك يتحقق الاثری انه يتحقق فی وجوب رد المفسوب الی مالکة فلولم يتحقق الغصب عندهما فیما عد الضمان لما يتحقق وجوب الرد (شرح المجلة لسلم رستم ص ۵۰۱) وفي اجارة الفیض انما لا يتحقق الغصب عندهما فی العقار فی حکم الضمان اما فیما وراء ذلك فيتحقق الاثری انه يتحقق فی الرد الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۵ ص ۱۳۱) اي فی وجوب رده علی مالکة فلولم يتحقق الغصب عندهما ایضاً فیما عد الضمان لما يتحقق وجوب الرد (رد المحتار ج ۵ ص ۱۳۱) والله تعالی اعلم بالصواب.

مولوی ذاهد الحقانی مولوی نور محمد ثاقب د افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئیس
 مولوی محمد خلیل الرحمن برکتی
 دارالافتاء
 مولوی محمد رفیع الله

د بیت المال کوم اجناس چې غصب شي

پوښتنه: د بیت المال اجناس لکه آهنی گاډران او تختی چې یو نفر پر خونه ایښی وی او خونۍ یې پری جوړی کړی وی په ده گاډران راوړل شی او که په عوض کې پیسې ځنی واخستل شی په بس باب شرعی فتوی او فیصله غواړو.

(د تحقیق مدیریت د استخباراتو څانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دغه دبيت المال اجناس چي خلقو وړي وي او بڼايي پر جوړه كړي وي كچيري د بڼا قيمت پر قيمت ددغه اجناس ډير وي نو دهغه وړونكي نفر څخه قيمت ددغه اجناس اخستل كيږي او كه ددغه اجناس قيمت پر قيمت د بڼا ډير وړونو اجناس اخستل كيږي:

والبناء على ساجه وقيمتها اي البناء اكثر منها اي من قيمة الساجه يملكها الباني بالقيمة (الدر المختار) (قوله وقيمتها اي البناء اكثر منها) جملة حالية قال في المنع واما اذا كان قيمة الساجه اكثر من قيمة البناء فلم ينقطع حق المالك عنها كما في النهاية عن الذخيرة وبه قيد الزيلعي كلام الكنز آه (ردالمحتار ج ۵ ص ۱۳۵ كتاب الغصب)

او كچيري قيمت د بڼا او د اجناسو برابر وړونو كه دغه وړونكي او متصرف د اجناس پريوشئ صلح وكړه رواده او كه يي صلح نكول نو دغه بڼا سره د اجناس خر څيږي ثمن ئې په اندازه ددوي د مالو تقسيميږي:

لو كانت قيمته الساجه والبناء سواء فان اصطلاحا على شئ جاز وان تنازعا يباع البناء عليهما ويقسم الثمن بينهما على قدر مالهما شر نبلاية عن البرازية (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۱۳۵)

عبد المولى محمد
مولى محمد اخلص برکتی
مولى محمد اخلص برکتی
مولى محمد اخلص برکتی

مولوي محمد اخلص برکتی مولوي عبد الحکيم عفي الله عنه مولوي نذير محمد احماني مولوي نور محمد ثاقب د افغانستان د مرکزي دارالافتاء رئيس

دتوپکيانو په کورونو کي په اثبات رسيدلي دولتي اجناس

پوښتنه: هر هغه شئ چي د بيت المال وي د توپکيانو په وقت کي په ځينو کورونو کي موجود وي هغه په اثبات او شواهد رسيدلي وي لکه داو بو پيښونه چپر کتان او تليفون خادي او داسي نور چکونه اجناس؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دغه اشيائ چي په اثبات رسيدلي وي كه اوس هم دهغو خلقو سره موجود وي عين دغه شيان اخستل كيږي او كچيري دغه خلق دعوي كوي چي هلاك شوي دي اوس زموږ سره وجود نه لري حاكم به ئې بنديان كړي تر هغه وقت پوري چي حاكم ته معلوم شي كچيري دغه شيان

د دغه خلقو سره موجود وای اقرار به ئې په کړې وای که ئې اقرار وکړی نو دغه شيان اخستل کيږي او که ئې اقرار ونه کړی نو مثل د دغه شيان که چيري مثلي وي يا قيمت کچيري قيمی وي اخستل کيږي:

يلزم ردالمفصوب عينا وتسليمه الي صاحبه في مكان الفصب ان كان موجودا (المجلة م ۸۹۰) وهكذافي الدر المختار على هامش رد المختار ج ۵ ص ۱۲۸ فان ادعى هلاكه حبس حتى يعلم الحاكم انه لوبقى لظهر اي لاظهره ثم قضى الحاكم عليه بالبدل من مثل اوقيعه اه (الدر المختار على هامش رد المختار ج ۵ ص ۱۳۰)

مولوي عبدالحکيم محي الدين
مولوي محمد رضا صاحب برکتی
دارالافتاء
مولوي نور محمد ثاقب

مولوي عبدالحکيم محي الدين عز مولوي نذير احمد استخاني مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي نور محمد ثاقب د افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس

چاچي سلاح وړی وي

پوښتنه: هغه سلاح چې د توپکيانو په وخت کې وړل شوی وي يائې خرڅه کړی وي د توپکيانو يا د تحریک اسلامي حکومت کې دغه نفر سره څنگه وکړو؟
(د تحقیق مدیریت د استخباراتو څانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

اسلحي دييت المال چې توپکيانو په وقت يا تحریک اسلامي په وخت کې خلقو خپل پرسوړی وي يائې خرڅ کړی وي که دغه اسلحي د دغه خلقو سره موجود وي دغه اسلحي اخستل کيږي که موجود نه وي قيمت د دغه اسلحو اخستل کيږي لکه چې د پورتنی پوښتنی په جواب کې چې ذکر شول سره د حوالو والله تعالى اعلم.

مولوي عبدالحکيم محي الدين
مولوي محمد رضا صاحب برکتی
دارالافتاء
مولوي نور محمد ثاقب

مولوي عبدالحکيم محي الدين عز مولوي نذير احمد استخاني مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي نور محمد ثاقب د افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس

مغضوب عنه که دغاصب پر نور مال قدرت ومومی نو

پوښتنه : دافغانستان داسلامی دولت محترم رئیس صاحب دار الافتاء وعالی مقام ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته عالیقدره زموږ څخه یوه رڼه چې ۲۶۱ میږی وی دغور په منطقه کښی ددوستم نفروه چې ارباب عبد الصمد اوارباب رحیم په زوره راڅخه بوتلل نواوس داریاب عبد الصمد نامی چې زما مال ئې بیولی دی دده نورپسونه دهلمند په ولایت کښی داغا بادار پلاس کښی دی چې هغه هم کوچی دی نودمهربانی دمخی وماته داسی فتوی راکړی چې زما لاس په دغه مالو چې داغا بادار پلاس کی دی لگیږی اوکنه ؟ (المستفتی ادم اکا ولد نیک محمد کوچی)

بسم الله الرحمن الرحيم

هو الله تعالى المستعان

اما بعد فنقول ومن الله تعالى التوفيق محترمو خاوند لره دحق په اوس زمانه کی چې قدره ئې پرهغه چا چې مال ئې ځنی اخستی وی که بعینه هغه مال چې له ده څخه ئې اخستی وی په زبردستی سره یابل چې هغه قدر قیمت لری واخلي روادی لکن په دی شرط چې یقینی معلوم شی چې دامال د عبد الصمد دی :

لیس لذي الحق ان ياخذ غير جنس حقه وجوزه الشافعي رحمه الله قد منافي كتاب الحبران عدم الجواز كان في زمانهم اما اليوم فالفتوى على الجواز وهو الاوسع لتعينه طريقا لا ستيفاء حقه فينتقل حقه من الصورة الى المالية كما في الغضب والاتلاف (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۰)

(تنبيه) : قال الحموي في شرح الكنز نقلاً عن العلامة المقدسي عن جده الاشقر عن شرح القدوري للاخصب ان عدم جوازه من خلاف الجنس كان في زمانهم لمطاوعتهم في الحقوق والفتوى اليوم على جواز عند القدرة من اي مال كان لاسيما في ديارنا لعداومتهم العقوق ردالمحتار ج ۵ ص ۱۰۵ كتاب الحبر والقاضي يحبس الحر المديون لبيع ماله لدينه وقضى دراهم دينه من دراهمه يعني بلامره وكذالوكان دنانير (وباع دنانير بدراهم دينه وبا لعكس استحسانا) لاتحادهما في الثمنية (لا) يبيع القاضي (عرضه ولا عقاره) للدين (خلافا لهما وبه) اي بقولهما يبيعهما للدين (يفتي) اختيار وصححه في تصحيح القدوري ويبيع كل ما لا يحتاجه في الحال (الدر المختار) قوله ويبيع كل ما لا يحتاجه الخ قال في التبيين ثم عندهما يبدء القاضي ببيع النقود ثم العروض ثم العقار الخ (ردالمحتار ج ۵ ص ۱۰۵ كتاب الحبر والله تعالى اعلم :

مولانا د محمد الحقاني

دغصب په ځمکه تصرف کونکي حق دتصرف لري ګنه؟

پوښتنه : دمحرترم ددارالافتاء ورياست ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترم څرنگه چې دمشکل په صورت کې ددغه مسئلې په ذکر کې معلومات مفصل راګی (۱) ددولت مخکې یونفر غصب کړی ده او بل نفر ته په اجاره ورکړی ده اجاره دار په هغه مخکې مصرف کړی دی اوس دولت بیرته هغه مخکې د معلومات په صورت کې ضبط کړل اوس اجاره دار وایي چې زما مصرف په سوی دی چې ۱۲ سوه گزه جرپکښی ویستل شوی او بل په ټکړه اړول شوی او خاوره ورکول شوی نو دغه مصرف په کوم طرف پوری مربوطیت لري دامکان په صورت کې موږ ته ددغې مسئلې په باره کې معلومات راګری والسلام.

(المستفتی حاجی خیر محمد معاون زراعت)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

محترم مستفتی صاحب نوموړی اجاره دار چې کوم په استفتاء کې ذکر سوی مصارف په مخکې دغصب کړی دی هیڅ حق دعوض دمصارفو نه لري پرهیڅ چاباندی ځکه چې دی په حکم دعین غاصب کې شمیرل کیږي اودغاصب حکم دادی چې دی متبرع (یعنی ښه ځوانی کوونکی او احسان کوونکی) بلل کیږي په هغه مصارفو کې چې مال متقوم نه وی لکه کوم مصارف چې په استفتاء کې مذکور دي:

(المادة ۹۰۸) اذا كرب ارضا غصبها ثم استردها صاحبها فليس للغاصب ان يطالب باجرة الكراب لكونه متبرعا وليس الكراب مالا متقوما ليسترده الغاصب قال في الهندية وان كان الغاصب زادا في الارض من عنده ان لم تكن الزيادة مالا متقوما بان كرب الارض وحفر النهر او القى في الارض سرقينا واختلط بالتراب وصار بمنزلة المستهلك فان للقيم ليسترد الارض بغير شيء آه وفي الخانية ولو غصب نخلا او زراعا فسقاه وانفق عليه حتى انتهى فلا شيء له وكذا لو قصر الثوب المصوب آه (المادة ۹۱۰) غاصب الغاصب في حكم عين الغاصب وكذا مودع الغاصب والمرمى منه والمتهب والمستعير والمستأجر من الغاصب ردالمحتار وكذا من اخذ المصوب من الغاصب ليرده الى مالكه (هندية) شرح المجلة لسليم باز اللبناني من ص ۵۰۶ الى ص ۵۰۷ والله اعلم وعلمه اكمل واتم.

مولوی محمد احتشامی مولوی احمد نوری سنی عز

باب الضمان

په ضیاع سره دبل دمال ضمان لازمیری

پوښتنه : محترم دتمیز عالی ریاست رئیس محترم مولوی صاحب السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ملا عبد القیوم اخند وایی چی ما دهرات مربوط دزنده جان په ولسوالی کی یوه عراده لنډ کروزر موټر په آویا خلتو تریا کو چی وزن دهری خلتی یومن ۲۳ سیره رانیولی چی دخپل ددغه سودا شاهدان د شخصیت تیر کړی امادمخه تردی چی دی موټر راویلی په هرات کی طالبانو د اشتباه په خاطر موټر یولی چی اخیر موټر په کابل کی سوی اوس مونږ ته شرعامعلومات نه کیږی ددغه موټر تاوان ورکړو که یا او که ئې ورکوباید په څه ترتیب ئې ورکړو دوی مو درواستول تا سوبه معلومات را کړی والسلام.

(المستفتی ملا صاحب الحاج محمد حسن)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

چا که دبل چا مال ضائع کړو اگر چې داثي گمان و چې دا ځما مال ده نو ضمان پری لازمیری په شرح المجلة للاتاسی ج ۳ ص ۴۵۶ کښی لیکلی دی:

لو اتلف احد مال غیره علی زعمه انه ماله یضمن (لان هذا حق العبد فلا یتوقف علی عمله وقصدہ کما فی مجمع الانهر نعم لا یتعلق به اثم کما تقدم فی شرح المادة ۸۸۷ والثانی لا یتعلق به المأثم وهو ما وقع علی الجهل کمن اتلف مال غیره وهو لیضمن انه له فانه یضمن ویأثم لقوله علیه الصلوة والسلام رفع عن امتی الخطاء والنسیان معناه رفع مأثم الخطا آفاده الشلیبی (شرح المجلة للاتاسی ج ۳ ص ۴۱۱).

او کله دا خلیږی په حکم د غصب کښی غیر غصب هم چي په دواړو کی ازاله د تصرف د مالک وی دخپل ملک څخه -

بینت هذه المادة انه قد یدخل فی حکم الغصب مالیس بغصب ان ساواه فی ازالة تصرف المالك عن ملكه الخ شرح المجلة للاتاسی ج ۳ ص ۴۳۲)

نویا به ضمان په شان د ضمان د غصب وی او په غصب کی که مال مغصوب د مثلیاتو څخه وی نویا به اداء د مثل وی او که د قیمیاتو څخه وی نو ادا د قیمة به کیږی په زمان د غصب او هم په مکان د غصب کښی او که مثلی شی وی خود مثل برابرل او اداء کول مشکل وی چی

دامثل نه پيدا كيرى نويابا به ددي مثلى هم قيمة آداء كيرى خوزمونر ددرى امامانوپكبنى
اختلاف دى امام اعظم ابوحنيفه رحمته الله فرمايى چى قيمة ديوم الخصومة عند القاضى
واجب دى او امام محمد رحمته الله وايي چى قيمة دورخى دانقطاع دمثل واجب ده او امام
ابويوسف رحمته الله وايي چى قيمة ديوم الغصب واجب ده درى واره اقوال ترجيحات لرى
خو قول دامام ابويوسف رحمته الله اعدل الاقوال بلل شوى دى:

ويجب رد مثله ان هلك وهو مثلى وان انقطع المثل بان لا يوجد فى السوق الذى يباع فيه وان كان
يوجد فى البيوت ابن كمال (فقيمه يوم الخصومة) اى وقت القضاء وعند ابى يوسف يوم الغصب
وعند محمد يوم الانقطاع ورجحاه قهستاني (وتجب القيمة فى القيمى يوم غصبه) اجماعا قوله
(ورجحا) اى قول ابى يوسف وقول محمد وكان الاولى ان يقول ايضا اى كمارجح قول الامام ضمنا
لمشى المتون عليه وصريحا قال القهستاني وهو الاصح كفاى الخزانة وهو الصحيح كفاى
التحفة و عند ابى يوسف يوم الغصب وهو اعدل الاقوال كما قال المصنف وهو المختار على ما قال
صاحب النهاية وعند محمد يوم الانقطاع وعليه الفتوى كفاى ذخيرة الفتاوى وبه افتى كثير من
المشايع (قوله يوم غصبه اجماعا) هذا فى الهلاك كما هو فرض المسئلة قال القهستاني اما اذا
استهلك فكذلك عنده وعندهما يوم الاستهلاك اه وفى جامع الفصولين غصب شاة فسمنت ثم
ذبحها ضمن قيمتها يوم غصب لا يوم ذبحه عنده وعندهما يوم ذبحه ولو تلفت بلا اهلاكه ضمن
قيمتها يوم غصب.... آه (الدرورد المحتار ج ٥ ص ١٢٨)

ان انصرم المثلى فقيمه يوم الخصومة يعنى اذا انقطع المثلى عن ايدى الناس يجب على الغاصب
منه يوم الخصومة وهذا قول الامام وقال الثانى يوم الغصب وقال محمد يوم الانقطاع لان المثل
هو الواجب والقيمة انما يصار اليها للعجز عنه والعجز فى يوم الانقطاع فيعتبر فيه وللثانى ان المثل
لما انقطع التحق بالقيمى وفيه يعتبر القيمة يوم الغصب وللإمام ان المثل هو الواجب بالغصب وهو
باق فى ذمته مالم يقض القاضى بالقيمة ولهذا وصبر الى ان يعود لمثل كان له ذلك وحد الانقطاع
ان لا يوجد فى السوق الذى يباع فيه وان كان يوجد فى البيوت ذكره فى النهاية وقال فى النهاية
فان قلت ولم قدم قول ابى يوسف فى التعليل لم يوسطه كما هو حقه قلت لعله ان يكون هو المختار
لانه اعدل الاقوال (تكملة البحر الرائق ج ٨ ص ١١٠)

تجب قيمة يوم الخصومة المعتبرة وهى ما تكون عند القاضى وهذا عند ابى حنيفة رحمه الله تعالى
وعليه مشت المتون وهو الاصح كفاى الخزانة وهو الصحيح كفاى التحفة وعند ابى يوسف

دباغیانوسره دجنگ پر مهال تلف شوی مالونه ضمان لری اوکته

پوښتنه: نور محمد دداد مولى زوى د ترينكوټ د چارچينو د ولسوالۍ د ښځان د اوسيدونكى غوښتنى ليك د افغانستان د اسلامي دولت محترم عاليقدر مشر مجاهد امير المؤمنين السلام عليكم ورحمة الله عاليقدره موږ دوه موټر سيكلان هونډا د تجارت لپاره كجران ته بيولي وه په ولسوالۍ باندې ټكان وسول او په نتيجه كېنې زموږ ذكر سوي موټر سيكلان و سوځل سول اوس هغه قاتلان او مجرمان نيول سوي دي د حكومت په لاس كېنې دي يادې زموږ خساره دولت راكړې او يادې د كجران ولسوال امر راكړې ترڅو زموږ حق د شريعت مطابق د دغو باغيانو څخه راواخلي چې اوس ورسره بنديان دي وكتل سو د دارالافتاء محترم رئيس د پورته موټر سيكلانو د ضمان په هكله به معلومات راكړي چې پرچا كېږي. والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

د افغانستان د اسلامي دولت محترم عاليقدر مشر مجاهد امير المؤمنين السلام عليكم ودام ظلكم العالی کوم موټر سايكلان چې په استفتاء كېنې بيان شوي دي دهغو د ضمان په باره كېنې به دا ووايو چې د دغه موټر سيكلانو پر هېچا ضمان لازم نه دي نه پر دولت لازم دي اونه هم پر باغيانو لازمېږي او د امانت تلف دي يعنې هدر دي ځكه چې دا په حين او وقت د قتال او جنگ د باغيانو كې تلف شوي دي او كوم شئ چې تلف شي د لاس څخه د باغيانو په حال د جنگ كېنې هغه ضمان نه لري پر هېچا خود عدم ضمان دپاره يو خوش طونه دي چې لېوړو سته به ئې په حواله در دالمحتار سره وليكو:

واذا نجلت الحرب ومع اهل العدل اموال ردت عليهم وما يتلف منها في غير القتال فهو مضمون على متلفه وما اتلف عليهم في نائرة الحرب من نفس ومال فهو هدر (ا) لاحكام السلطانية للقاضي ابي يعلى محمد بن الحسين الفراء ص ٥٤ (ب) ضمان ما اتلفوه من الانفس والاموال قال الحنفية والمالكية والحنابلة والشافعية في اظهر القولين عندهم لا يضمن البغاة المشأولون بين الناس وفيهم البديرون فاجمعوا في وقائعهم كوقعة الجمل وصفين على الايقام حد على رجل استحل فرجا حراما بتاويل القرآن ولا يغرم مال اتلفه بتاويل القرآن ولان البغاة طائفة ممتنعة بالحرب بتاويل سائغ فلم تضمن ما اتلفت على الاخرى كاهل العدل ولان تضمينهم يفضي الى تنفيرهم

عن الرجوع الى الطاعة فلا يشرع كتضمين اهل الحرب (الفقه الاسلامي ج ۶ ص ۱۴۴) -

لكن دغه عدم دضمان پرتلف دباغيانو مالونو دخلقولره په وقت دجنگ ددوى كښى بناء دى پريوڅو شرطونو باندې چې هغه په دى ډول دى (۱) دغه باغيان به ډيروى چې لښكرو لري (۲) چې دوى به په جمع وارى سره راجمع شوى وي جنگ داهل عدل لره (۳) چې دوى به په تاويل سره عقیده لري دحلال والى دجنگ داهل عدل سره او كه دغه شرطونه نه وه موجود نوييا په دغه صورت كښى ضمان پر باغيانو لازمېږي په (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۴۲ باب البغاة) كښى ليكلى دى:

قلت فتحصل من ذلك كله ان اهل البغى اذا كانوا اكثر من ذوى منعة وتحيز والتقالنا معتقدين حله بتأويل سقط عنهم ضمان ما تلفوا من دم او مال دون ما كان قائما ويضمنون كل ذلك اذا كانوا اقليلين لا منعة لهم او قبل تحيزهم او بعد تفرق جمعهم.... الخ والله اعلم بالصواب

مولوى محمد اسحاقى مولوى عبدالحكيم عفى الله عنه مولوى احمد نوري عفى الله عنه مولوى نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزى دارالافتاء رئيس

حکم دآلاتو دسروز

پوښتنه : محترم رئيس صاحب ددارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله محترمه! الات دسروز لكه ټيپ اوريد يو ټلويزون وغيره ماتول څه حكم لري او پورته شيان چې گيرشى خلق هم ددغو شيانو څخه ناوړه استفاده كوي بهترينه لارېې كومه ده څه په كوى په دغه شيانو والسلام.

(نور محمد پوښتنه كوونكى)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب الات دل هو كه داسى وي چې يوازي په لهو لعب كى مستعملېږي پرماتونكى ئې په اتفاق ضمان نشته او كه په غير كى دل هو هم مستعملېږي كه ماتول په اذن دامام وه هم په اتفاق ضمان نشته او كه په اذن دامام نه وه امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى وايي ضمان شته او صاحبان رحمهما الله تعالى وايي ضمان نشته ترجيح قول لره دصاحبانو ده دوجهى دفساد د زمان هر چى الات دى چې په مباح ځايو كى مستعملېږي

لکه طبل دغزایا تیپ رادیو دمتدین شخص چي په لھو کی نه مستعملوی په اتفاق ضمان پرماتونکی شته هرچي تیپ یارادیو د فاسقانوده دهغه حکم دالات دلهو دی چي سابق ذکر شو پرماتوونکی ئي پر قول مفتی به ضمان نشته که څه هم بلاذن دامام وی دغه مسائل او حکمونه دلاندي عبارتو مدلول دی

(تنبيه) امام ابو حنیفه رحمه الله تعالى چي ضمان وایي هغه داسی ضمان چي کار دغیر دلهو ورڅخه اخسته کیږي مثلاً په ډول کی ضمان د قیمت د داسی ډول شته چي پنبه پکی ساتی په (فتاوی هندیه ج ۵ ص ۱۳۱) کی راغلی دی:

اذا كسر بربط انسان او طنپوره او دغه او ما شبه ذلك من الات الملاهی فعلى قولهما لا ضمان وعلى قول ابی حنیفه رحمه الله تعالى يجب الضمان وذكر فی الجامع الصغير ان على قول ابی حنیفه رحمه الله تعالى يضمن الا اذا فعل باذن الامام قال القاضي الامام صدر الاسلام الفتوى على قولهما لكثرة الفساد فيما بين الناس وذكر الشيخ فخر الاسلام فی شرح الجامع الصغير ان قول ابی حنیفه رحمه الله تعالى قياس وقولهما استحسان وقال صدر الاسلام ثم عند ابی حنیفه اذا وجب الضمان يجب على وجه الصلاح لغير التلهی على ادنى وجه يمكن الا تتفاح بذلك وعلى هذا الاختلاف التردو الشطرنج لانه يمكن ان يجعل هذه الاشياء سنجات الوزن وفي القدوري فی مسئلة الطنبور والبربط انه يضمن قيمته خشبا منحوتا وفي المتقى يضمن قيمته خشبا الواحا كذا فی المحيط والذ خيرة والطبل الذي يضرب للصبيان يضمن بالاتلاف من غير خلاف كذا فی التاتار خانية آه په الدر المختار کی راغلی دی (وضمن بكسر معزف) بكسر الميم آله الله ولو لكافر ابن كمال قيمته خشبا منحوتا صالحا لغير الله وضمن القيمة لا المثل وباراقة سكر ومنصف سيجي بيانه فی الاشربة وصح بيعها كلها وقال لا يضمن ولا يصح بيعها وعليه الفتوى ودرر وزيلعي وغيرها واقره المصنف واما طبل الغزاة زاد فی حظر الخلاصة والصيداين والدف الذي يباح ضربه فی العرس فمضمون اتفاقا (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۱۴۹) په ردالمحتار کی راغلی دی قوله وقال الخ هذا الاختلاف فی الضمان دون اباحة اتلاف المعازف وفيما يصلح لعمل آخر والالم يضمن شيئا اتفاقا وفيما اذا فعل بلاذن الامام والالم يضمن اتفاقا... الخ

په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۲۳۷ کی راغلی دی:

ومن كسر معزفا او راق سكر او منصفاً ضمن وصح بيع هذه الاشياء وهذا عند ابی حنیفه رحمه الله تعالى وقال لا يضمنها ولا يجوز بيعها لانها معدة للمعصية فيسقط تقومها كالخمر ولانه فعله باذن

الشرع لقوله صلى الله عليه وسلم بعثت بكسر المزامير وقتل الخنازير ولقوله صلى الله عليه وسلم اذا راي احدكم منكر افلينكر بيده فان لم يستطع فبلسانه فان لم يستطع فبقلبه وذلك اضعف الايمان والكسر هو الانكار باليد ولهذا الوفعله بامر اولى الامر كالامام لا يضمن فبامر الشرع اولى... الخ

(وروسته ترڅو سطر وايي)

والفتوى في زماننا على قولهما لكثرة الفساد فيما بين الناس

په مجمع الضمانات ص ۱۳۲ كې هم فتوى پر قول د صاحبين ذكر شوى ده په طحطاوى على الدرج ۴ ص ۱۱۴ كې راغلى دى:

(قوله صاحب الفير اللهو) ففي الدف قيمته دفا يوضع فيه القطن والبربط يضمن قيمته قصعة يجعل فيه الشربة ونحو ذلك ذكره قاضيخان -

په مجمع الانهر او الدر المنتقى بهامش مجمع الانهر ج ۲ ص ۴۶۹ كېنى ذكر د فتوى پر قول د صاحبين رحمه الله تعالى راغلى دى

(نوټ) الات دلهو چې گيرشى موظفين به ئې ماتوى خپله به ئې نه مستعملوى ځكه مال دغيردى استعمال دمال غير بلا اذن جائز نه دى هرچې ماتول دى هغه په اذن دشرعى دى لكن موظفين حضراتوته ډير احتياط پكاردى د موټرانو هندارى به نه ماتوى كه ئې ماتيكى ضمان پرشته او اذى به مسلمانانوته نه رسوى چې دثواب پرځاى گناه زياته نسي هرامير او مشر مجبور دى چې خپل افراد به اصلاح كوى ځكه چې په حديث شريف كې دى كلکم راع وکلکم مسئول عن رعيتہ واللہ اعلم

عبدالحکیم عفی الله عنہ
مولوی محمد اظہار الحق
مولوی محمد اظہار الحق
مولوی محمد اظہار الحق

مولوی عبدالحکیم عفی الله عنہ مولوی محمد اظہار الحق مولوی محمد اظہار الحق مولوی محمد اظہار الحق

کتاب الدعوى

مدعى په قول کي که تناقض راشي نو توفيق ته آيا اړتياشته؟

پوښتنه: الحمد لله الذى هدانا لاسلام وصيرنا من امة خير الانام صلى عليه وسلم اما بعد
خه وايي علماء دين مابين او مفتيان د شرع متين په دى مسئله کي چې دوى قطعى مخکي
وى يوه په بله پورې متصله پردى
شکل باندې

شمالى قطعه	زید مشتری
شرق	غرب
جنوبى قطعه	عمرو مشتری

که دغه دوى قطعى مخکه دوه نفره رانسى مثلاً شمالى قطعه زید رانسى او جنوبى قطعه
عمرو رانسى لکن په دى مخکه کي يوبل شریک هم وى دبائع سره چې هغه په وقت د عقد
کي غائب وى کله چې دغه شریک را حاضر شي نو دخپل حق دعوى وکړي کله چې مدعى
دواړو قطعو حدود بيان وى نو دشمالى قطعى اضافه وزيد ته وکړي او د جنوبى قطعى
وعمر و ته وکړي يعنى په بيان که حدود دشمالى قطعى داسى وليکي چې جنوبا متصله ده
په مخکه پورې دعمر و داسى ئې نه وى ليکلي چې متصله ده په مخکه مملوک يا په ملک
پورې دعمر و او په بيان د حدود د جنوبى قطعى دارنگه وليکي چې شمالا متصله ده په
مخکه پورې د زيد اضافه دمخکي وزيد ته وکړي مدعى عليه په خپل دفع کي وليکي چې
مدعى اقرار کړى دى يعنى مثلاً عمرو وليکي چې مدعى اقرار کړى دى چې دغه مخکه
زما مدعى عليه ده مخکه چې دغه مدعى په خپل صورت دعوى کي دشمالى قطعى د حدود
په بيانولو کي اضافه دمخکي و ما مدعى عليه ته کړى ده يعنى داسى يي ليکلي چې جنوبا
متصله ده په مخکه پورې دعمر و نويادى څرنگه دعوى کوي چې په دى مخکه کي زه
شریک یم او حق لرم مدعى په جواب کي داسى ووايي چې ما دمخکي اضافه و مدعى

عليه ته کړې په اعتبار د تصرف او ذواليدی یعنی چې مدعی علیه ټي متصرف او ذواليدی فی الحالہ چې دی اضافی ته د علم نحوی علماء اضافه دادنی ملاسته وايي نه په دی اعتبار چې مدعی علیه يي مالک د ټولي مخکي او مخکۀ ټي مملوکه ده ځکه که چيری مادی مالک بوللای د ټولي مخکي نومايياولی دعوی کوله اوبل جواب داسی وکی چې ماددغی قطعی د نصف دعوی کړی ده په حقیقت سره اودهغه بل نصف دعوی چې کوم نوهغه په شفع سره لکن دغه نصف خود مشتری گرځيدلی په شرا سره نوزه مدعی اودی مدعی علیه دواړه په دي مخکۀ کي سره شريکان شوو کله چې اصحاب د يوحد متعددشی نويوچې ذکرشی هم جواز لری آبادغه اضافه سره ددغه جوا يينو اقرار بلل کيږی اوکله يينو بالبرهان واجرکم علی الرحمن.

(المستفتی عبدالله حقانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

ددغه مدعی چې شریک دبائع سره ځان بولی په دغه دوو قطعو دمخکي کی چې هغه په سوال کښی په تفصیل سره بیان شوي دی نودده دغه اضافه سره د جوا يينو اقرار نه بلل کيږی ځکه چې ده توفیق راو ستلی دی بالفعل په جوا يينو سره اودغه توفیق بالفعل دمدعی اعتبار لری په دفع د تناقض کښی - المادة ١٦٥٧ -

لوا مکن توفیق الکلام الذی یری متناقضا ووفقہ المدعی ایضا یرفع التناقض مفاد قولهم ووفقہ المدعی ایضا انه لا یکتفی بامکان التوفیق بل لابد من التوفیق بالفعل وهذا القول مختار من اربعة اقوال الخ (شرح المجلة لسليم باز اللبناني ص ٩٧٥) -

اوپه داسی محل کی چې هلته توفیق ظاهر غیر خفی وی لکه په استفتاء مذکور کښی چې اضافه مدعی کړي دی مدعی علیه ته دمدعی به په اعتبار د تصرف سره دامجاز متعارف دی صرف امکان د توفیق هم کفایت کوی بغیر د توفیق بالفعل:

وقد ذکر والقولین فی مسائل التناقض والذی اختاره فی جامع الفصولین وقال انه الا صوب عندی واقره فی نورالعین انه ان کان التناقض ظاهرا والتوفیق خفيا لا یکتفی امکان التوفیق والایکتفی الامکان الخ (الفتاوی تنقیح الحامدية ج ٢ ص ٣٨) -

اودغه شان که چيری صادرشی دمدعی څخه داسی یوشی چې هغه محتمل دا احتمالین وی

هم دائر او هم د عدم اقرار ترجيح به په هغه صورت کښی قرائنو او علاماتولره وی په صورت داستفتاء کی قرینه د عدم د اقرار ده چې هغه دعوی د مدعی ده؛
ولو صدر عنه مایحتمل الاقرار وعدمه فالترجیح بالقرائن والافلا یكون اقرار اللشک (جامع الفصولین ج ۱ ص ۱۰۱) والسلام والله اعلم بالصواب

مولانا محمد نوری حنفی
مولوی محمد رفیع مس برکتی
دارالافتاء
مولانا محمد نوری حنفی

مولانا محمد نوری حنفی مولوی محمد رفیع مس برکتی دارالافتاء رئیس

کوم څوک چې بخیل ژوند کي دعوی ونکړي وړتاء یي حق د دعوی لری کنه؟

پوښتنه: نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم اما بعد څه فرمایي علماء د دین مبین او مفتیان د شرع متین په دې مسئله کي چې یوسړی وفات سی نروارث ئې پاته نسی بلکه یوه ماشومه لور ئې پاته سی او نور زنانه ورته ئې پاته سی او میراث ئې اجنبیان خلق سره تقسیم کړی کله چې دغه ماشومه لویه سی نو ۷ یا ۸ کاله ژوند وکی بیا وفات سی مطلب دا چې دخپل حق دعوی ونکی په خپل ژوند کي وروسته د دغه ښځی اولاد ددی د حق دعوی وکی مرور الزمان هم نه وی راغلی صرف دا خبره نه وی چې والدی ئې دعوی نه وی کړی دخپل لوی والی په ژوند کی آیا دغه دعوی په شریعت کی مسموع ده او کنه؟ بینوا تو جروا -

(المستفتی محمد عیسی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب والله الموفق للصواب

چې یو رجل تصرف وکی یوه زمانه چې هغه زمانه هم د مرور زمان نه وی په یوه محکه کی اوبل رجل ئې وینی هغه محکه او هغه تصرف د دغه رجل اویا هم دعوه ونکی او مړسی نو د دغه مذکور سړی دولت دعوی نه اوریدل کیږی او پاته کیږی په لاس کی دهغه متصرف ځکه چې حال شاهد دی نورنو الله هادی دی او پر هغه زموږ اعتماد دی لکن مشروط په دې شرط چې موانع به د مدعی د پاره نه وی موجود په دغه وقت کی د ترک د دعوی لکه صغر د مدعی یا دا چې مدعی علیه متغلب او جابروی یا د اسی نور او هر هغه وقت چې مدعی ناظر او مطلع وی پر تصرف د مدعی علیه تر هغه وخته چې مړشی مدعی علیه نونه اوریده کیږی

دعوى پرورثه دهغه باندی او همدارنگه که مرسى مدعى نه اوریده کيږي دعوى دورثه د دهغه مدعى چې دغه صوره په استفتاء کې هم دى:

قال في فتاوى الولوالجية رجل تصرف زمنا في ارض ورجل آخر راي الارض والتصرف ولم يدع ومات على ذلك لم تسمع بعد ذلك دعوى ولده فترك على يد المتصرف (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲)

وابضا في مجموعة الفتاوى على هامش خلاصة الفتاوى (ج ۴ ص ۸۷) رجل تصرف زمنا في ارض ورجل آخر يرى الارض والتصرف ولم يدع ومات على ذلك لم تسمع بعد ذلك دعوى ولده فترك على يد المتصرف والظاهر ان الموت غير قيد بدليل انهم لم يقيد وابه هنا وبه علم ان مجرد السكوت عند الاطلاع على التصرف مانع (رد المحتار على الدر المختار ج ۵ ص ۵۲۴) سئل عن رجل له بيت في دار سكنه مدة تزيد على ثلاث سنوات وله جار بجانبه والرجل المذكور يتصرف في البيت المذكور هدمًا وعمارة مع اطلاع جاره على تصرفه في المدة المذكورة فحصل اذا ادعى البيت اوبعضه بعد ما ذكر من تصرف الرجل المذكور في البيت هدمًا وبناء في المدة المذكورة تسمع دعواه ام لا اجاب لا تسمع دعواه على ما عليه الفتوى آه فانظر كيف افتى بمنع سماعها من غير القريب بمجرد التصرف مع عدم سبق البيع وبدون مضي خمس عشرة سنة او اكثر الخ (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۴) والله اعلم وعلمه اتم

مولوي محمد امجد الحقاني
مولوي محمد امجد الحقاني
مولوي محمد امجد الحقاني

مولوي محمد امجد الحقاني مولانا احمد نوري غني عن مولوي نور محمد ثاقب و افغانستان د مرکزى دارالافتاء رئيس

دارت په دعوى کې مرور د زمان ته اعتبار شته او کله

پوښتنه: په حضور د محترم د دارالافتاء رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته معترمو ستاسوپه حضور کې دميراث په باره کې پوښتنه لرم عبد الحميد د محمد ايوب زوى د محمد انور لمسى د شاه ولى کوټ دولسوالى اوسيدونكى چې د دهغه عبد الحميد نامى خپله موروثي ځمکه زما د اکا د زامنو سره ده اوډيره زمانه وتلى ده چې دا ځمکه موروثه گرځيدلى او تقسيم نه دى شوى زه غواړم چې زما د شريعت غراء دا حکامو سره سم خپل تقسيم راکړي والسلام س ۱۵ - ۱۲ - ۱۳۷۵

(المستفتى غلام محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب حكم ددعوى دارث په باب دمرور دزمان كښى حكم دعامود دعاوى ده يعنى كچيرى امام قضاة منع كړى وه دسماع او اوريد لو ددعوى څخه پس له پنځلس كلونو نودغه قضاة دميراث په دعوى كښى هم منع دى داوريدو څخه او پس له دير شو كلونو يادري ديرش كلونو ياشپږ ديرش كلونو بناء پر اختلاف دفقهاء رحمهم الله كله مدعى دعوى ونكړه نوقاضى به ئي دعوى نه اوري كه څه هم امام ورته امر كړى وي راجح قول دشپږ ديرش كلونو ده هادعوى اوريدل كيږي كه دا يو څو عذرونه وي چې مدعى غائب وي په دى زمانه كښى اوياصبى اويامجنون وي اوولى نه لري اويامدعى عليه امير جابر ظالم وي په مجلة الاحكام مادة ۱۶۶۰ كى ليكلې:

لاتسمع دعوى الدين والوديعة وملك العقار والميراث وما لا يعود من الدعاوى الى العامة ولا الى اصل الوقف كدعوى المقاطعة او التصرف بالاجارتين والتولية المشروطة والغلة فى العقارات الموقوفة بعد ان تركت خمس عشرة سنة... آه

اوپه شرح المجلة للاتاسى ج ۵ ص ۱۶۸ كى په شرح ددى ماده كښى وايي: دغه ماده صريح ده چې دعوى دارث مستثنى نه ده دحكم څخه دنورود دعاوى اوپه فتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۵ كښى ليكلې:

سئل فى رجل يريد الدعوى على زيد بميراث أمه المتوفاة من اكثر من خمس عشرة سنة وزيد يجحد ومضت هذه المدة من بلوغه رشيد اولم يدعى بذلك ولا منع مانع شرعى وهما مقيمان فى بلدة واحدة فهل تكون دعواه بذلك غير مسموعة للمنع السلطاني (الجواب نعم) -

اوپه ردالمحتار ج ۴ ص ۳۸۲ كى ليكلې:

وفى جامع الفتوى عن فتاوى العتائى قال المتأخرون من اهل الفتوى لاتسمع الدعوى بعد ست و ثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبيا او مجنونا وليس لهما ولى او المدعى عليه امير اجائرا... آه

اوهرچې په الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۴ ص ۳۸۲ كښى فتوى دابوسعود ليكلې په داسى شان:

لوامر السلطان بعدم سماع الدعوى بعد خمس عشرة سنة فسمعها لم ينفذ قلت فلا تسمع الان بعدها الا بالامر الا فى الوقف والارث ووجود عذ شرعى وبه افتى المفتى ابوالسعود فليحفظ

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

زيد مثلاً تصرف مالكانه په محكه كى ياسراى كى كوى عمر مثلاً دغه تصرف ويني هيڅ دعوى يا انكار نه پر كوى دغه متصرف زید مړسى وروسته عمر پر ورثه دزید دعوى وكى دغه دعوى ئې مسموع نه ده دغه رنگه چي عمر مړسى ورثه ئې دعوه وكى پر زید باندې دعوى مسموع نه ده: في جامع الفتاوى اول كتاب الدعوى عن الخلاصة رجل تصرف في ارض زمانا ورجل آخر يرى تصرفه فيها ثم مات المتصرف ولم يدع الرجل حال حياته لا تسمع دعواه بعد وفاته وفي الحامدية عن الولوالجية رجل تصرف زمانا في ارض ورجل آخر يرى الارض والتصرف ولم يدع ومات على ذلك لم تسمع بعد ذلك دعوى ولده فترك على يد المتصرف... آه والظاهر ان الموت غير قيداً (رد المحتار ج ٥ ص ٥٢٢) هكنا في الفتاوى تنقيح الحامدية ج ٢ ص ٣ (وفيه وانا كان المدعى ناظر الوامطلماعا على تصرف المدعى عليه لا تسمع الدعوى على ورثته كما مر عن الخلاصة وكذلك الموت المدعى لا تسمع دعوى ورثته كما مر عن الولوالجية والظاهر ان الموت ليس بقيد وانه لا تقدير بالمدة مع الاطلاع على التصرف... آه (مر ج ٢) كه چيرى ئې اطلاع پر تصرف نوه نه وئې دعوى تر هغه وخت صحى كيږي چي وخت د سماع د دعوى پر تيرېږي چي هغه وخت ديرش يا درو ديرش يا شپږ ديرش كاله بناء پر منع فقهي يا پنځلس كاله بناء پر منع سلطان ده

والظاهر ان عدم سماعها بعد هذه المدة اعم من كونه مع الاطلاع على التصرف او بدونه لان عدم سماعها مع الاطلاع على التصرف لم يقيد و هنا بمدة فلا منافاة بين كلامهم تأمل آه رد المحتار ج ٥ ص ٥٢٢ ط رشيديه

مولانا محمد عابد المكي
مولانا احمد نوري
مولانا محمد ثاقب
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري
مولانا محمد نوري

مولانا محمد شاه مولانا عبد المكي مكي الله عنه مولانا احمد نوري مولوي نور محمد ثاقب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئيس

د مالكانه تصرفاتو كولوسره بيله عذره

دمشتري په ژوند كې سكوت او دمشتري پراولا دود دعوى

پوښتنه: يو څوك چي محكه خرڅه كړې او مشتري په هغه محكه كېنې دبايع په حضور كې تصرفات په ملكانه طور كوي او بايع ته شرعي عذر موجود نه وي او مشتري وفات شي

دمشتری په اولاد باندی د بايع دعوی صحت لری کنه ؟

(المستفتی عبداللہ ولد عبدالودود معروف ولسوالی)

الجواب بعون الملک الوهاب

بائع چی دمشتری سره بيع صحی شرعی قطعی وکړه وروسته حق د دعوی پردغه دمشتری نه لری په وخت د حیات دمشتری وروسته تر مرگه دمشتری حق د دعوی پر ورثه وود دمشتری په طریق اولی نه لری ځکه دغه بائع نقض دهغه شی کوی چې دده د جانب تام سوی دی من سعی فی نقض ماتم من جهته فيكون سعيه مردودا عليه (المجلة المادة ١٠٠) دغه بيعه صحی قطعی په اقرار یا شاهدانو سره ثابت وه او که ددغه بائع نه اقرار ئې په بيعه صحی قطعی ثابت وواونه هم شاهدان پر بيع صحی قطعی وه بيا ئې دعوه د بيع فاسد او يا بيع وفا وکړه دعوی ئې صحی ده ځکه چې په بيع فاسد کی په مرگ دیوه دعا قدين حق د فسخ نه ساقطیږي:

ولا يبطل حق الفسخ بموت احدهما فيخلفه الوارث به يفتی (الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ٤ ص ١٤٣ البحر الرائق ج ٦ ص ٩٤) اذا اقر احد بصدور عقد باب صحيح منه وربط اقراره هنا بسند ثم ادعى بان ذلك العقد كان وفاء او فاسدا فلا تسمع دعواه راجع (المادة ١٠٠) مثلاً لو باع احد داره لاخر في مقابلة ثمن معلوم وسلمها ثم ذهب الى حضور الحاكم واقرب قوله اني بعث داري المحدودة بهذه الحدود لفلان في مقابلة هذا الثمن بيعا باتا صحيحا وربط اقراره هذا بوثيقة شرعية وبعد ذلك ادعى ان يبيعي المذكور كان عقدا بطريق الوفاء او بشرط فاسد اه وكذا فلا تسمع دعواه... آه (مجلة المادة ١٦٥٨) -

والظاهر ان قوله وربط اقراره بسند لبس قيدا احترازيا انما هو مماشاة مع العادة الغالبة من ان المتعاقدين يربطان عقدهما بسند ويصرحان فيه بان العقد المربوط فيه وقع صحيحا باتا خالياً من الشروط المفسدة والقيود المطلقة ونحو ذلك حتى لو لم يربط عقدهما بسند لكن ثبت اقرارهما بما ذكر بالبينة الشرعية يكون الحكم كذلك لما صرحوا به من ان الثابت بالبرهان كالثابت بالعيان ولو ذكر في السند مجرد الايجاب والقبول ولم يذكر فيه الاقرار بوقوع العقد صحيح باتا فالظاهر انه تسمع دعوى الوفاء والفساد ونحوهما لان مجرد ذكر الايجاب والقبول لا ينافي ان العقد وقع فاسدا او موقوفا فلا يكون مدعى الفساد ونحوه متناقضا ولا يكون ساعيا في نقض ماتم من جهته بل هو ساع في نقض مالم يتم من جهته على زعمه فتسمع دعواه هذا ما يقتضيه مفهوم هذه المادة وهو

الذى يظهر فتدبر آه شرع المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٥٦

عبدالحق مفتي دارالافتاء
مولانا محمد شفيع صاحب
دارالافتاء
مولانا محمد شفيع صاحب
دارالافتاء

مولوى زمان شاه مولوى عبدالحكيم مولوى احمد نوري منى من مولوى نور محمد ثاقب و افغانستان و مركزى دارالافتاء رئيس
دغه مدعي بهاماستا پريلار خرخه كرى وه

پوښتنه: مدعى دعوى كوى چې دغه مدعى بهاپه بيع الوفا موستا (مدعى عليه) پريلار
خرخه كړى ده او مدعى عليه په مورث شي دعوى نه وي كړى په وارث شي دعوى صحت لري
او كه دنوموړي وارث لپاره نوموړي بيع قطعى كړى ؟
ستاسو محترم حضور خخه هيله كوم چې مشكل مو د شريعت په رڼا كې راحل كړي.
(په احترام عبدالله ٣ - ٩ - ١٣٧٥)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

كه بيع صحى بات ثابت وه په اقرار دبائع اويابه شاهد انونويي بيا دعوى دييع الوفا منه
صحى كيږي لكه تفصيل شي په جواب كې دپورتنى پوښتنى ذكر سوي دى او كه دبائع
اقرار ثابت نه وي نو شي دعوى صحى كيږي يابه دغه مدعى خپله دعوه په شاهدانو ثابتوي
يابه وارث ته قسم د علم وركوي مطابق حديث:

البينة على المدعى واليمين على من انكر وعلى العلم لوورث عبدا فادعاه آخر لانه لا علم له بما
صنع المورث فلا يحلف على البتات البحر الرائق ج ٧ ص ٢١٧ (والله تعالى اعلم وعلمه اتم) ١٠ -

١٣٧٥ - ٩

عبدالحق مفتي دارالافتاء
مولانا محمد شفيع صاحب
دارالافتاء
مولانا محمد شفيع صاحب
دارالافتاء

مولانا زمان شاه مولوى عبدالحكيم منى الله عنه مولانا عبد الله مولانا احمد نوري مولوى نور محمد ثاقب و افغانستان و مركزى دارالافتاء رئيس

دمالکانه تصرفاتو لیدلوسره بی له عذر سکوت دعوی باطلوی

پوښتنه: و حضور ته دمحرتمو علماء کرامو ددارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد دلاندي موضوع په باب پوښتنه لرم امید لرم چی شرعی فتوی راکړی هغه دادی چی موږ دسنگین په ولسوالی کی محکمه په بیع قطعی رانیوله اول څه وخت مو روپی ورنکړی کچیری یوکس دعوی کول دشغعی یا غیره خو څوک پیدا نه سویا مو روپی ورنکړی او څه موده نور هم مو کار معطل کړی بیا هم څوک پیدا نسواخر مو کار په هسته هسته شروع کړی سرای پرتکمیل سو په دغه جریان کی تر یو کال ډیر وخت تیر سو او ټول خلک په دغه رانیو لواو کار کولو خبر وو کچیری اوس یو څوک ددغه محکمی او یادشراکت دعوی وکی او په دغه جریان هم خبروی آیا شرعاً ئې دعوه صحی کیږی که یا؟ فقط په احترام

(المستفی: اکتر ملا عبد الرحمن)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

کچیری یوکس محکمه یا غیره رانیول او مالکانه تصرف ئې پکښی وکی لکه کښت یا بڼه مدعی په دغه بیع او تصرف خبر وو او شرعی عذر دترک ددعوی ورته متوجه نه وو خو بیا هم ساکت وو وروسته ئې دعوی وکړه ددغه میبعی یادشراکت په دغه میبعه کی دعوی ئې شرعاً نه صحی کیږی که قریب دبائع وی او که اجنبی وی ځکه دغه سکوت ئې په منزلة د اقرار دی نو دغه مدعی کچیری اقرار وکی چی دغه خرڅ سوی شی دبائع دی وروسته دعوه په وکی دعوی نه صحی کیږی دغه رنگه د سکوت حکم هم دی سکوت چی مانع د سماع څخه ددعوی وی هغه دری ۳ قسم دی اول سکوت د قریب دبائع دی لکه زوی او زوجه دغه سکوت مانع ددعوی څخه بشرط نفس اطلاع پریع او تسلیم د میبعی دی دوهم سکوت د اجنبی که څه هم جاروی په وخت کی دیع او تصرف د مشتری په میبعه کی ددغه اجنبی سکوت وروسته تر علم پریع او تصرف د مشتری مانع د سماع څخه ددعوی دی دریم سکوت دی په معنی دترک ددعوی طویل مده چی هغه دیرش کاله یا درودیرش کاله یا شپږ دریرش بڼه پر منع فقهی او یا پنځلس کاله بڼه پر منع سلطانی نو دغه اندازه مده چی مدعی دعوی ونکړی او عذری شرعی هم نه وی نو دعوی ددغه مدعی مسموع نه ده:

باع عقارا او حیوانا او ثوباً وابنه او امراته او غیرهما من اقاربه حاضر یعلم به ثم ادعی الابن مثلاً انه

ملكه لاتسمع دعوى وكذا اطلقه في الكنز والملتقى وجعل سكوته كالافصاح قطعاً للتزوير والحيل بخلاف الاجنبى فان سكوته ولو جاراً لا يكون رضا الا اذا سككت الجار وقت البيع والتسليم وتصرف المشتري فيه زرعا وبناء فحينئذ لاتسمع دعواه على ما عليه الفتوى قطعاً للاطماع الفاسدة آه (الدرا المختار على هامش ردالمحتار)

(قوله حاضر) المراد من الحضور الاطلاع (رملى) (قوله وجعل سكوته كالافصاح) اى بانه ملك البائع (قوله بخلاف الاجنبى) قال الرملى اقول الذى ظهر لى فى الفرق ان الاطماع الفاسدة فى القريب اغلب فمظنة التلبيس فيه ارجح وكذلك اغلب فى الاقرار خصوصاً فى دعوى الارث لسهولة اثباته بخلاف الاجنبى فان طمعه فى مال من هو اجنبى عنه نادر فلا بد من مرجح يرجح جهة التزوير وهى ان يتصرف فيه المشتري زماناً (قوله الا اذا سككت الجار) وغيره من الاجانب بالاولى فتخصيص الجار بالذكر لانه مظنة انه فى حكم القريب والزوجة (قوله وقت البيع والتسليم) اى وقت علمه بهما كما افاده كلام الرملى السابق وقد علمت ان البيع غير قيد بل مجرد سكوت عند الاطلاع على التصرف مانع من الدعوى (قوله زرعا وبناء) المراد به كل تصرف لا يطلق الا للمالك فهما من قبيل التمثيل آه (ردالمحتار ج ٥ ص ٥٢٤) هكذاني موضع آخر من ردالمحتار ج ٤ ص ٣٨٢) وهكذاني الفتاوى تنقيح البهامدية ج ٢ ص ٣ وفى شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٥٨) (سئلت) فيمن باع عقار او سلمه للمشتري وتصرف فيه زماناً وجاره او غيره حاضري البيع والتسليم والتصرف وهو ساكت بلامانع ثم يقوم ويدعى انه كله او بعضه له هل لاتسمع دعواه هذه؟ الجواب لاتسمع لما تقرر ان من يرى غيره يبيع ارضاً او داراً فتصرف فيه المشتري زماناً والرأى ساكت تسقط دعواه كما فى جامع الفصولين والاشباه افاده فى الخيرية اقول ولا يشترط حضوره مجلس البيع بل علمه كاف كما فى بهجة الفتاوى والله تعالى اعلم آه) الفتاوى الكاملية ص ١١٤) ان باع احداً لاعلى انه ملكه فى حضور اخر لشخص وسلمه ثم ادعى الحاضر بانه ملكه مع انه كان حاضراً فى مجلس البيع وسكت بلاعذر ينظر الى ان الحاضر هل كان من اقارب البائع ام لا فان كان من اقاربه او زوجها او زوجته لاتسمع دعواه هذه مطلقاً وان كان من الاجانب فلا يكون حضوره وسكوته فى مجلس البيع فقط مانعاً لدعواه بل بعد حضوره وسكوته فى مجلس البيع بلاعذر ان تصرف المشتري فى ذلك الملك تصرف الملاك بناء او هدماً او غرساً او آه الحاضر ثم بعد ذلك ادعى بقوله هذا ملكى اولى فيه حصة لاتسمع دعواه (المجلة المادة ١٦٥٩) -

پہ شرح المجلة للاتاسی کی وروستہ ترزیات تحقیق خخہ راغلی دی؛
والحاصل ان المصرح به عند السکوت المانع من سماع الدعوی علی ماعلیہ الفتوی ثلاثة انواع
سکوت القریب والزوجة عند مجرد اطلاعهما علی البیع والتسليم وعللو اذالک کما فی ردالمحتار
عن الرملی بان الا طماع الفاسدة فی القریب اغلب فمظنة التلبیس فیہ ارجح فجعل سکوتہما عند
مجرد البیع والتسليم کالاقرار الصریح بان لاحق لهما فی المبیع النوع الثانی سکوت الاجنبی
ولو جاراً عند کل من البیع والتسليم مع تصرف المشتري بعد الشراء وعللو اذالک بان طمع
الانسان فی من هو اجنبی عنه نادر فلا بد من مرجح یرجح جهة التزوير وهی ان يتصرف فیہ
المشتري زماناً والنوع الثالث السکوت بمعنی ترک الدعوی مدة طويلة هی خمس عشرة سنة
علی ماورد به الامر سلطانی وثلانون سنة او ثلاث وثلانون اوست وثلانون علی ما ذکره الفقهاء
وقبل ثلاث سنوات فقط وهو قول مهجور ولا یعمل به وعللو اذالک بان ترک الدعوی جمیع هذه
المدة مع التمكن منها يدل علی عدم الحق ظاهر آه شرح المجلة للاتاسی ج ۵ ص ۱۶۴)

مولانا محمد امجد علی صاحب دارالافتاء
مولانا محمد امجد علی صاحب دارالافتاء
مولانا محمد امجد علی صاحب دارالافتاء

مولانا محمد امجد علی صاحب دارالافتاء
مولانا محمد امجد علی صاحب دارالافتاء
مولانا محمد امجد علی صاحب دارالافتاء

پس له اویا کاله دعوی دمیراث خه حکم لوی

پو بنسنته محترم رئیس صاحب دارالافتاء چه میزاید علمه شرع بین دبدہ شخص کہ دعوی بدت تقریباً متداول در میراث نکرده باشد فلان کی دعوی
برای میراث برایش شود یا خیر برای التخلدی علی

(المستفتی مولوی عبد الوهاب هلمندی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

حکم د دعوی دارث په باب کی دمرور زمان حکم دعا مودعاوی وی یعنی کچیری امام
قضاة منع کری وه د سماع خخه د دعوی پسله پنخلسو کلونو
نودغه قضاہ په دعوی کی دارث هم منع دی د سماع خخه پسله دیر شو کلونو یا درودیر شو
کلو یا شیردیر شو کلو بنا پر اختلاف د علماء رحمهم الله که دعوی مدعی ونکره قاضی به ثی

دعوى نه اورى كه خه هم امام امرورته وكړي په مجله المادة ص ۱۶۶۰ -

لا تسمع دعوى الدين والوديعة وملك العقار والميراث وما لا يعود من الدعاوى الى العامة ولا الى اصل الوقف كدعوى المقاطعة او التصرف بالجارتين والتولية المشروطة والغلة في العقار الموقوفة بعد ان تركت خمس عشرة سنة... آه -

علامة اتاسى رحمه الله تعالى وايي په شرح كى ددغى مادي چى دغه ماده صريح ده چى دعوى دارث مستثنى نه ده يعنى دحكيم خخه دنورو دعاوى ونه ده وتلى (شرح المجلة للاتاسى ج ۵ ص ۱۶۸) په فتاوى حامديه كى ليكلى دى:

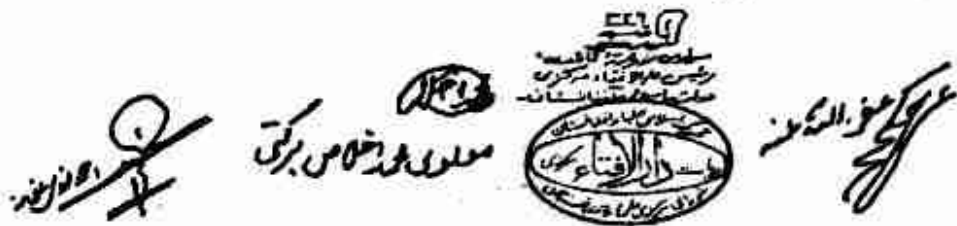
سئل فى رجل يريد الدعوى على زيد بميراث امه المتوفاة من اكثر من خمس عشرة سنة وزيد يجحد ومضت هذه المدة من بلوغه رشيدا ولم يدعى بذلك ولا منعه مانع شرعى وهما مقيمان فى بلدة واحدة فهل تكون دعواه بذلك غير مسموعة للمنع السلطاني الجواب نعم (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۵) او په ردالمحتار كى ليكلى دى (ج ۴ ص ۳۸۲) ذكره فى البحر فى كتاب الدعوى عن ابن الفرس عن المبسوط اذا ترك الدعوى ثلاثا وثلاثين سنة النخ ثم قال وفى جامع الفتوى عن الفتاوى العتايى قال المتأخرون من اهل الفتوى لا تسمع الدعوى بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبيبا او مجنونا وليس لهما ولى او المدعى عليه امير اجائر آه ونقل عن الخلاصة لا تسمع بعد ثلاثين سنة آه ثم لا يخفى ان هذا ليس مبني على المنع السلطاني بل هو منع من الفقهاء فلا تسمع الدعوى بعده وان امر السلطان بسماعها... آه

او هرچى فتوى دابوسعود ده لكه چى په الدرالمختار على هامش ردالمحتار (ج ۴ ص ۳۸۰) كى ليكلى ده:

لو امر السلطان بعدم سماع الدعوى بعد خمسة عشرة سنة فسمعها لم ينفذ قلت فلا تسمع الان بعدها الا بامر الافى الوقف والارث ووجود عذر شرعى وبه افتى المفتى ابوسعود فليحفظ... آه
علامة ابن عابدين په متعلق ددغى فتوى په الفتاوى تنقيح الحامدية (ج ۲ ص ۶) كى ليكلى ويلى دى:

واما ما افتى به العلامة ابوسعود آفندى وصاحب البيت كما قيل ادرى فهذه صورته (ميراثه متعلق الى النخ) تعريب ددغه تركى لفظ دادى (الدعوى المتعلقة بالميراث اذا تركت بعذر شرعى خمسين سنة فهل تسمع بلا امر عال الجواب تسمع اذا كان العذر قويا... آه
او په ردالمحتار كى ليكلى دى (ج ۴ ص ۳۸۱):

وینخالقه (ای استثناء الارث) مافی الخیریة حیث ذکران المستثنی ثلاثة مال الیتیم والوقف والغائب ومقتضاه او الارث غیر مستثنی فلاتسمع دعواه بعد هذه المدة وقد نقل فی الحامدية عن المهنداری ایضاً انه كتب علی سوال اخر فیمن ترک دعوی الارث بعد بلوغها خمس عشرة سنة بلاعذر ان الدعوی لاتسمع الا بامر سلطانی ونقل ایضاً مثله فتوی ترکیة عن المولی ابی السعود وتعربها اذا ترکت دعوی الارث بلاعذر شرعی خمس عشرة سنة فهل لاتسمع الجواب لاتسمع الا اذا عترف الخصم بالحق... الخ

مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا زمان شاہ مولانا عبداللہ مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء رئیس

پس دمرور له زمانه اوبی وقاضی ته له حاضریدودعوی گول

پوښتنه : درخواستی عبدالواجد ولد حاجی محمدنبی مسکونه ارغنداب حضورته د محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته یونفر ملک عبداللہ زماعارض مامادی اوپه خپل قضائی مرگ سره مرشوي دی ماته ئې په خپل ژوند کی چې زمامور هم ژوندی وه زما دمور حق راکاوه اوکله چې زمامور مړه شوه بیائې هم حق راکاوه اوزه په دغه باندی حاجی عبدالنبی او حاجی محمد کریم عبدالعلی شاهدان هم لرم نوڅکه چې وماته دمور دحق میراث نه دی راکړل شوی هیله کیږی چې وماته اوومه برخه دمور حق رامعلومه کړی چې خپل حصه میراث یوسم او دغه ملک عبداللہ چې مرشو دری لونی اودری داکازامن اویوزه خوری په میراث پاته یو اویوه زما دماما بنځه باته ده نورو ټولو خپل میراث وړی دی یوازی ماعارض دخپلی مور حصه نه ده وړی هیله کیږی که چیری زما حق کیږی ماته مسئله راکړی په درناوی.

(عبدالواجد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب بعون الله تعالى حکم ددعوی دارث په باب دمرور الزمان کښی حکم دعامو دعاوی ودي یعنی که چیري امام قضاة منع کړی وه دسماع ددعوی څخه پس له پنځلس کلونو دغه قضاة دمیراث په دعوی کښی هم منع دی داوړیدو څخه اوپس له دیرشو کلونو

یادری دیرش کلونو یا شپہ دیرش کلونو بناء پر اختلاف دفقہاؤ رحمہم اللہ تعالیٰ کہ مدعی دعویٰ ونکری نوقاضی بہ ٹی دعویٰ نہ اوری کہ شہ ہم امام امرور تہ وکی راجع قول دشیپہ دیرش کلونودی ہادعویٰ اوریدل کیہی کہ چیری مدعی علیہ اقرار پہ حق کاوہ کہ شہ ہم دغہ مذکورہ مدۃ تیرشوی وی یادغہ یوٹو عذرونہ موجودوی ہغہ داچی مدعی غائب وی یاصبی وی یا مجنون وی اوولی نہ لری او یا مدعی علیہ امیر جائروی پہ فتاویٰ تنقیح الحامدیۃ ج ۲ ص ۵ ط بیروت کی لیکلی دی:

سئل فی رجل یرید الدعوی علی زید بمیراث امہ المتوفاة من اکثر من خمس عشرة سنة فزید یجحد ومضت هذه المدة من بلوغه رشیدا ولم يدع بذالک ولا منعه مانع شرعی وهما مقيمان فی بلدة واحدة فهل تكون دعواه بذالک غیر مسموعة للمنع السلطانی؟ الجواب نعم پہ مجلة الاحکام مادة ۱۶۶۰ کنبی لیکلی دی لا تسمع دعویٰ الدین والودیعة وملک العقار والمیراث وما لا یعود من الدعاوی الی العامة ولا الی اصل الوقف کدعویٰ المقاطعة او التصرف بالاجارتین والتولية المشروطة والغلة فی العقارات الموقوفة بعد ان ترکت خمس عشرة سنة -

پہ شرح المجلة للاتاسی (ج ۵ ص ۱۶۶) کنبی لیکلی دی:

والنوع الثالث السکوت بمعنی ترک الدعویٰ مدۃ طويلة بغير عذرو هذا هو المذكور فی مواد هذا الباب وقد اختلف الفقهاء فی تحديد هذه المدة فقیل هی ثلث سنوات وهو قول مهجور لا ینفذ القضاء بہ کما فی تنقیح الحامدیۃ وردالمختار والخیریۃ وقیل هی ثلاثون سنة وقیل ثلاث وثلاثون سنة وقیل ست وثلاثون سنة ونقل فی التنقیح عن جامع الفتاویٰ ان المتأخرین من اهل الفتویٰ قالو لا تسمع بعد ست وثلاثین سنة الا ان یرکب المدعی غائباً او صبیاً او مجنوناً وليس لهما ولی او المدعی علیہ امیر اجائر ایخاف منه -

پہ ردالمختار ج ۴ ص ۳۸۱ کنبی راغلی دی:

الثالث عدم سماع القاضی لها انما هو عند انکار الخصم فلو اعترف تسمع کما علم مما قد مناه من فتویٰ المولیٰ ابی السعود افندی اذ لا تزویر مع الاقرار -

اوهرچی پہ الدر المختار بهامش ردالمختار ج ۴ ص ۳۸۰ کنبی لیکلی دی فتویٰ دابو سعود پہ داسی شان:

لوامر السلطان بعدم سماع الدعویٰ بعد خمس عشرة سنة فسمعها لم ینفذ قلت فلا تسمع الان بعد ها الا بامر الافی الوقف والارث ووجود عذر شرعی وبہ افتی ابوالسعود فلیحفظ -

نو علامہ شامی پہ متعلق ددی فتویٰ پہا الفتاویٰ تنقیح الحامدیہ ج ۲ ص ۶ کی لیکلی دی :
 واما ما فتی بہ العلامة ابوسعود افندی وصاحب البیت کما قیل ادری فہذہ صورتہ (میراثہ متعلق
 الی الخ) تعریب ددغہ ترکی لفظ دادی الدعوی المتعلقہ بالمیراث اذا ترکت بعذر شرعی خمسين
 سنۃ فهل تسمع بلا امر عال الجواب تسمع اذا کان العذر قویا آہ فقیدھا کما تری بالعذر وھذا فی سائر
 الدعای وکتب احمد افندی المہمنداری علی سوال آخرانھا لا تسمع الخ۔

ھرچی داخبرہ دمستفتی دہ چہ زما ماما پہ وقت کبسی دژوند وماتہ دمورحق راکوی
 نواصل خبرہ دادہ چہ دہ پہ حضور کی دقاضی دعوی نہ وہ کپی بی حضور دمجلس دقاضی
 دعوی لہ اعتبار نشتہ پہ الفتاویٰ تنقیح الحامدیہ کی راغلی دی ج ۲ ص ۷ :

سئل فیما اذا ترک زید دعواه علی عمرو و لحق مدۃ خمس عشرة سنۃ ولم یدع زید علیہ بذالک عند
 القاضی بل طالبہ بذالک مراراً فی غیر مجلس القضاء ویرید زید الان الدعوی علیہ بذالک متعللاً
 بانہ ماترک الدعوی فی المدۃ المزبورۃ فهل تسمع دعواه ام لا؟ الجواب قال فی المنع من کتاب
 الدعوی وشرطھا ای شرط جواز الدعوی مجلس القضاء فلا تصح الدعوی فی مجلس غیرہ حتی
 لا یجب علی المدعی علیہ جوابہ آہ ومثلہ فی الدرر وقال فی البحر ومنها مجلس القضاء فلا تسمع
 ھى والشھادۃ الاین یدی الحاکم آہ ومقتضی ھذہ النقول المعتبرۃ ان دعواه غیر مسموعۃ بتعللہ بانہ
 ماترکت فی المدۃ المزبورۃ لعدم شرط الدعوی وھو کونها عند القاضی فافھم آہ واللہ اعلم

مولوی محمد اظہار الحق
 مولوی محمد رفیع الرحمن
 مولوی محمد رفیع الرحمن
 مولوی محمد رفیع الرحمن

مولوی محمد اظہار الحق مولوی عبدالحکیم غنی اللہ عنہ مولانا احمد نوری غنی عنہ مولوی نور محمد ثاقب دھانی غنی عنہ مولانا احمد نوری غنی عنہ مولانا احمد نوری غنی عنہ

دمرور زمان خومرہ مودہ دہ او شرعی قبالہ اعتبار لری کنہ؟

پوہنتنہ : نحمدہ ونصلی علی رسولہ الکریم اما بعد خہ فرمائی علماء ددین پہ دی مسئلہ
 کی چہ یوسری مٹکہ رانیسی تقریباً ۳۹ کالہ ٹی دی اوددہ اولاد و خوری یا بل ٹوک
 دعوی باندی وکی چہ پہ دی مٹکہ کی زہ حق لرم سری پہ جواب کی ووا ی چہ دغہ مٹکہ
 ماپر خپل نام رانیولی دہ موروثہ نہ دہ شاھدان دشرایبی وفات شوی وی لکن شرعی قبالہ
 موجودہ وی اوددی قبالی مٹنی ہم پہ دفتر کی دحکومت موجودہ وی آیادغہ قبالہ پہ
 شریعت کی حجت مگرخی او کنہ؟ بینواتوجروا - (المستفتی محمد عیسی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب يعون ملهم الصواب

اول سوال جواب دمرور الزمان په مده كې اختلاف دى څوك ديرش څوك درى ديرش څوك شپږ ديرش كاله ورته تعينوى او څوك نور عددونه ورته تعينوى خود مجله المادة ١٦٦١ مطابق مختار قول شپږ ديرش دى ددي څخه وروسته قضاء حق ددعوى نه لرى اونه يى دعوى اوریده کيږي خوشرط دادى چې ترك ددعوى په دغه مده كې بغير عذر شرعى وى او كه د عذر شرعى په وجه دعوى پريښوول شوى وه مثلامدعى صغير وويائي مدعى عليه متغلب ووياداسى نور نومرور الزمان دوخت څخه د زوال د عذر معتبريږي مثلاصغير چې هروقت كبير شو نومرور الزمان مده شروع كيږي ترڅو چې ٣٦ كاله تيريږي اما د يانه اود الله جل جلاله په نزد په مرور الزمان د چا حق نه باطليږي كه څه هم په سل گونو كلونه تير شي:

ونقل فى التنقيح عن جامع الفتاوى ان المتأخرين من اهل الفتوى قالوا لا تسمع بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبييا او مجنونا وليس لهما ولى او المدعى عليه امير جائرا يخاف منه (شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٦٧) وليس هذا مبني على بطلان الحق فى ذلك الخ فلا يرد ما فى قضاء الاشياء ان الحق لا يسقط بتقادم الزمان (الاتاسى ص مذكورة) -

ددوهم سوال جواب شرعى قباله اعتبار لرى كه لاندې ٣ شرطه پكښى كى وه اول دا چې مشى به يى موجوده وى د قاضى په كتاب كښى دوهم د قاضى كتاب به داسى ځاى كې محفوظ وى چې دخلقو د چمونو اولاس وهلو څخه به محفوظ وى دريم به قباله كى په خلاف د شريعت حكم نه وى لكه حكم په ملكيت دمغصوب اوداسى نور...

ان الاعلام والسند الصادرين من حاكم محكمة يجوز بمضمونها الاسلام و المسند الصادرين من حاكم حكمه صور الحكم والعمل بمطلوبه بلايينه اذا كانا عار بين وسالمين من شبهة التزوير والتصنيع وموافقين لاصولهما (المجلة المادة ١٨٢١) يعمل ايضا بسجلات المحاكم اذا كانت قد ضبطت سالمة عن الفساد والحيلة على الوجه الذى يذكر فى باب القضاء (المجلة المادة ١٧٣٨) وما ذكرناه عن الخانية محله ما اذا لم يكن للصك وجود فى سجل القضاء اما لو وجد فيه فانه يعمل به كما فى حواشى الاشياء (ردالمحتار ج ٣ ص ٤٤٣) لكن اذا كانت الاعلامات والسندات مطابقة لاحكام الشرعية والا فلا يعمل بها وان روى فيها احكام التعليمات مثلا اذا كان اعلام الحكم

یتضمن الحکم بدین علی المیت (شرح المجلة للاتاسی ج ۶ ص ۱۱۷) واللہ اعلم وعلمه اتم

مولوی ذہمہ احتانی مولوی احمد نوری منی عز مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان و مرکزی دارالافتاء ریس

مدھی کہ ددھوی وکیل بل خوگ جوہ کپی نوہ مدھی علیہ رضاغواہی کنہ؟

پوښتنه : ومحترمو علماء کراموته ددارالافتاء اولالسلام علیکم ورحمة الله پریوه مدعی علیہ دوونفرو دعوی دمیراث کپی ده دخپلو له طرفه خخه یی وکیل بالدعوی مقرر کپی دی دغه مدعی علیہ وایی چې دغه وکیل یو فاسق سری دی زه دده په وکالت رضائیت نه لرمه یو داسی مسئله غورامه چې زه په وکالت رضائیت نه لرمه ایازما رضائیت شرط دی کنه؟ زه ومدعیانو ته وایمه چې پخپله دعوی وکپی یابل وکیل صالح ودروی فقط والدعاء مع الاحترام .

(المستفتی حاجی محمد شاه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

توکیل په خصومت کی جائز دی په ټولو حقوقو کی لکن په دي شرط چې رضاء دخصم به وی او کچیری اعذار په موکل کی موجود وه ۱- مرض - ۲ غائب وی په هغه مده دسفر سره - ۳ مرید دسفر وی نو په وجود کی ددغوا عذارو بیا توکیل جائز دی بی له رضاء دخصم اودرایه دامام ابو حنیفه رحمه الله تعالی ده اوصاحبین وایی چې توکیل جائز دی په خصومه کی بی له رضاء دخصم او کخه هم یو عذر داعذارو خخه نه وی اوداقول دامام شافعی رحمه الله هم دی اومفتی به قول دامام ابو حنیفه رحمه الله دی اودلیل دامام ابو حنیفه رحمه الله مرجع دی او غالب متون هم پردغه ترجیح دی اولازم دی عمل په هغه سره لوجه خخه ددفع دضرر او خاص بیا په دی زمانه کی چې فاسده زمانه ده :

ای يجوز التوكيل بالخصومة في جميع الحقوق بشرط ان يرضى الخصم الا اذا كان معذورا بعذر من الاعذار التي ذكرها فحينئذ يجوز بغير رضاء الخصم وهذا عند ابي حنيفة رضي الله عنه وقالا يجوز التوكيل بالخصومة من غير رضاء الخصم وان لم يكن به عذر وهو قول الشافعي رضي الله

سال متنی شده میتواند و هكذا بهمین بنات الاغ و ابناء ابن الاغ شرعا بصفت حسب متنی باقی ورده شده میتواند؟
بسم الله الرحمن الرحيم

بعون ملهم الصدق والصواب

همین یک نفریجہ کاکامتونی محمد ایوب مرحوم محمد مرنام اگر ترک دعوی خود، همین مورد که دارد و، همین مدت پنجاه سال بغیر از موانع شرعی دعوی باشد مثل فیجوبت مدعی و یا خورد گلک بودن او و یا خون یا بودن مدعی علیه امیر جائز و ظالم که مدعی از او خائف و ترسان باشد پس بناء بر این تفصیل مذکور و محو شان قابل سماع نیست و نه سماع میشود عند الشرح چرا که مرور الزمان معتبر برای عدم سماع دعوی بهیچ سبب محذور مفتی به ۳۶ سال است و همچنین اگر یک کسی را یزد و دیگر کسی که یک چندنهان تصرف میکند در زمین و آن نامزد وقت حیات متصرف در زمین هیچ دعوی نکند پس از وفات او دعوی شان سماع نیست اگر چه مدت مرور الزمان هم نباشد (سئل) فیما اذا كان يبيد زيد عقار متصرف فيه تصرف الملاك من مدة تزيد على اربعين سنة بلا معارض ولا منازع وعمره مطلع على تصرفه المذكور ولم يدع بذلك على زيد ولا منعه من الدعوى مانع شرعى فهل لا تسمع ادعواه بعد ذلك على زيد ولا دعوى وارثه من بعده ويترك فى يد المتصرف لان الحال شاهد (الجواب) نعم قال فى جامع الفتاوى وقال المتأخرون من اهل الفتوى لا تسمع الدعوى بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبيبا او مجنونا وليس لهما ولى او المدعى عليه امير اجائر يخاف منه كذا فى الفتاوى العتائية وفى الخلاصة رجل تصرف فى ارض زمانا ورجل آخر يرى تصرفه فيها ثم مات المتصرف ولم يدع الرجل حال حياته لا تسمع ادعواه بعد وفاته (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۳ و هكذا فى شرح المجلة للاتاسى ج ۵ ص ۱۶۷) والله اعلم وعلمه اتم.

محمد رفیع الدین مدنی
مولوی محمد رفیع مدنی
مولوی محمد رفیع مدنی

مولوی محمود میوند وال مولوی نذیر احمد استانی مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئیس

ذوالید طولانی به مقابل کی دسند شرعی اعتبار لری او کنه

پوښتنه: شخص سی سال متصرف و ذوالید یک قده اراضی میاشد و مکر هم مدعی ملکیت اراضی مذکوره و سند شرعی بدست دارد که محلی بمحضر محکم آنوقت و بوقت رسمی هم است آیا ذوالیدی طولانی معتبر است و یا سند شرعی در حال که شامی در ردالمحتار در بحث کتاب القاضی الی القاضی و هم در اول کتاب قضاء استاد شریع که مامون و محفوظ از تغیر باشد مطلقاً معتبر گفته بلکه تقادم زمان را مؤید اعتبار اسناد شریع گفته و مردور زمان را هم فقهاء گفته اند که بعد سی سال مانع صلح دعوی است.

(المستفتی ملا سید صلاح الدین آغا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

ذوالیدی طولانی که به سی و شش سال رسیده باشد معتبر است هم در مقابل سند شرعی و هم در مقابل شهود باین معنی که دعوی خارج اگر چه صاحب سند شرعی باشد بعد از این مدت سماع نیست قضاة از شنیدن این چنین دعوی ممنوع میباشند لکن مشروط باین شرط که مدعی ترک دعوی در این مدت از جهت حذر نکرده باشد مثل منفرین و فیبوت مدعی و جور و قدرت مدعی علیه و غیر آن و آنکه صاحب ردالمحتار تقادم عمد را مؤید اعتبار اسناد شرعی گفته منافاة باین مسند ندارد زیرا که تقادم عمد در ردالمحتار در مقابل سجل جدید واقع شده پس آن قدر تقادم معتبر است که در اصطلاح برای آن جدید گفته نشود و آنکه بعد از مرور الزمان برسد:

قال المتأخرون من اهل الفتوى لا تسمع الدعوى بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبيًا او مجنونًا وليس لهما ولي او المدعى عليه اميرًا جائرًا (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۸۲) الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۱۲ والمجلة المادة ۱۶۶۱ والظاهر ان وجه الاستحسان ضرورة احياء الاوقاف ونحوها عند تقادم الزمان بخلاف السجل الجديد لا مكان الوقوف على حقيقة ما فيه باقرار الخصم او البيئة فلذا لا يعتمد عليه (الخ ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۳)

که مدعی دخیل ملک دعوم اقرار و کبری به خارج دمحکمه کی نو

پوښتنه: ذوالید اگر اقرار میدهد بعد ماکلیت خود بلکه باکلیت غیر خود آیا اگر اقرار خارج محکم باشد و باقرار ملام هم کاری که دال بعدم ماکلیت باشد میکند مثلاً بناء خود را در آن اراضی خراب میکند آیا این اقرار برای مدعی سند میگرداند، بیست اینکه همراه با علی دال بعدم

مکت ذوالید برده است

(المستفتی ملا سید صلاح الدین آغا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

اگر مدعی دعوی اقرار کند یعنی دعوی کند که مدعی علیه خارج از محکمه بدون حضور قاضی اقرار کرده است این دعوی مدعی مسموح و صحیح نیست مگر اینکه اقرار را در خلی ثبت کرده شده باشد به وجهی که شبهه نزوی و حیل را در آن خط کنجانش نباشد و قرینه اگر قاطعه باشد که مستلزم تین برد حجت میگردود و اگر قاطعه نباشد حجت میگردود:

واما اذا لم يقر المدعى عليه في حضور الحاكم بل ادعى المدعى انه اقر في محل آخر فكما لا تسمع دعواه الاصلية كذلك لا تسمع دعواه الاقرار ولكن اذا كان الاقرار المدعى به قد ربط بسند حاو الخط المدعى عليه او ختمه المعروفين ولم تمر مدة مرور الزمان من تاريخ السند الى وقت الدعوى فعند ذلك تسمع دعوى الاقرار على هذه الصورة المجلدة المادة ١٦٧٤ احد اسباب الحكم القرينة القاطعة ايضاً (المادة ١٧٤٠)

القرينة القاطعة هي الامارة البالغة حد اليقين (المجلة المادة ١٧٤١)

پس له پنخه ویشته کلونو یوورور په بل دعوی کولای شی کنه؟

پوښتنه: و محترم حضور ته د دارالافتاء و علماء کرامو السلام علیکم ورحمة الله و بركاته موږ دوو وروڼو ته خپل پلار په خپل حیات کی یوه ټوټه مخکه راجلا کړې وه زه صغیر وم او هغه بل بالغ وه مخکه و هغه بالغ ته تسلیم سوي ده بیا زما د صغیر په حالت کی زما ورور د پلار د مرگ څخه وروسته لږ حصه ماته جلا کړه ډیره حصه یې خپله گرزولی ده او زما د بلوغ تقریباً پنځویشته کاله کپړی اوس پس له پنځویشته کاله څخه شریعت مقدس ماته اجازه را کوی چې په خپل ورور دعوی وکړم چې تقسیم راسره وکړی او زما پوره حق و ماته ورسپړی او کیا؟

(المستفتی خدای نظر)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

په مذکور صورت کی مستفتی خدای نظریه خپل ورور باندی دعوی کولای شی چې خپل پوره حق ورڅخه واخلی ځکه چې د مدعی د بلوغ څخه وروسته ترشپږ دیرش کاله پوری مدعی کولاسی چې دعوی وکړي د خپل حق د طلب لپاره او تر ۳۶ کاکله وروسته دعوی نسی کولای مگر په هغه صورت کی که مدعی معذور وو:

وفي جامع الفتوى عن فتاوى العتاي قال المتأخرون من اهل الفتوى لا تسمع الدعوى بعد ست وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبي او مجنونا وليس لهما ولي او المدعى عليه اميرا جائرا (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۸۲) او شرح المجلة لسليم باز المادة ۹۸۶ (لا يعتبر الزمان الذي مر حال صغر المدعى وانما يعتبر من تاريخ وصوله الى حد البلوغ (شرح المجلة لسليم باز ص ۹۹)

دمیراث دعوی پس له ۴۲ کلونوڅخه حکم لری

پوښتنه : ومقام ته دمحترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه! زما پلار چې وفات وکړي زه ۳ کالو اوزما خور دیو کاله پاته شوه اوزموږ مور وڅه حق دخپل اکاپلاس کی ووکله چې زه لوی شوم و ماته خپل اکا څلورمه حصه حق را کړی ده اوزما څخه په دغه لږ حق خط راڅخه اخستی ده چې زه ئې په خپل پوره حق رسولی یم اود خور ذکر نه زما په حصه کی دا کاله طرفه سوی دی اونه په خط ورکولو کی زما له طرفه او وهغی ته څه شی ورکول سوی دی اوزما عاجزه زور نه په رسیدی اوس زما دخور د واده ۴۲ کاله کیږی چې واده شوي ده اوس پس له ۴۲ کالو زما څخه خپل مور وڅه حق غواړی اوزما دا کا د زامنو څخه نه غواړی نو که چیری پس له ۴۲ کالو دغه زما خور په ما کی حق ولری وماته درو یه د شریعت هدايت را کړی چې زه ئې ورکړم او که په مرور الزمان د ۴۲ کالو چې دی د حق غوښتنه کړي نه ده د حق جلاکید و د حق نه لری وماته درو یه د شریعت معلومات را کړی چې زه دخپل خور مخنیوی په وکړم چې زما مشکل حل سی دابه ستالویه وسیله وی

(المستفتی امین الله ولد عبدالحق مرحوم ولایت هلمند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ولصلوة على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم
الجواب باسم ملهم الصواب به مذکور صورت کی چي امين الله دعبد الحق زوی دده
دپلاریه حصه کی ورته ثلورمه حصه دده داکا له طرفه ورته رسیدلی ده دامین الله
دخوردعوی په ده باندی پس له ۴۲ کاله صحت نه لری تحکه چي امين الله دخپلی خور په حق
سره اقرار هم نه دی کړی او مرور الزمان هم بیله عذر شرعی ثابت دی؛

وفي جامع الفتوى عن فتاوى العتابي قال المتأخرون من اهل الفتوى لا تسمع الدعوى بعد ست
وثلاثين سنة الا ان يكون المدعى غائبا او صبيبا او مجنونا وليس لهما ولي او المدعى عليه امير
اجائرا (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۸۲ وشرح المجلة للاتاسي ج ۵ ص ۱۶۸ والفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲
ص ۳) لا يسقط الحق بتقادم الزمان فاذا اقر المدعى عليه واعترف صراحة في حضور الحاكم بان
حق المدعى عنده في الحال على الوجه الذي يدعيه وكان قد مر الزمان على الدعوى فلا يعتبر
مرور الزمان ويحكم بموجب اقرار المدعى عليه (شرح المجلة لسليم باز م ۱۶۷۴)

مولانا احمد نوری عفی عنہ

به ذوالیدی کی اعتبار ید مقدم لره دی که مؤخر لره

پوښتنه: د شرح المجلد لسانی د باب التنازع بالیدی دیک موضع تحریر کړیده که الید الظاهرة لا اعتبار لها و د موضع آخر میوند الید
المنفیة لا عمرة لها که یک سند همراه دیگر تضاد دارد استقامت این است که در اثبات ذوالیدی اعتبار برای مقدم است یا متأخر -
(المستفتی مولوی حمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

اعتبار برای ید متأخر است اگر شهود از جانبین بود: وفي الميرون تنازع عا في شيء فاقام احدهما البيينة انه كان في يد
منذ شهرو اقام الاخر البيينة انه في يده الساعة اقره القاضي في يد مدعى الساعة لان يد الاخر
منقضية واليد المنقضية لا عبرة بها عند ابي حنيفة ومحمد رحمهما الله آه
(شرح المجلة لسليم باز مادة ۱۱۱۱) - و مراد عبارة الید الظاهرة لا اعتبار لها آن است که بمجرد ظاهره اثبات ملکیت

نست که احتمال غصب غیره دارد.

عبدالحکیم مصلح الله

مولوی عبدالحکیم مصلی اللہ عنہ مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان مرکزی دارالافتاء رئیس

قبالة حجت گریز کنه ؟

پوښتنه : چاچی قبالة چی مشنی په محفوظ خای کښی ولری په چا باندی حجت ده خاص په مقرر او دهغی په ورثه وو او که په عامو خلکو.

(المستفتی مولوی حمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

قبالة چې په دیوان کی د حکومت محفوظ خای ولری او اعتماد پروی چې تغیر او تبدیل نه دی پکښی شوی نو حجت ده :

وبهذا يتأيد ما قاله المحقق هبة الله البعلی فی شرحه علی الاشباه بعد ما مر عن البیری من ان هذا صریح فی جواز العمل بالحجة وان مات شهودها حيث كان مضمونها ثابتا فی السجل المحفوظ اه (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۳) وعلى هذا فيعمل بما وجدته القاضي فی ایدی القضاة الماضیین وله رسوم فی دواوینهم ای السجلات آه (شرح المجلة للاتاسی ج ۱ ص ۱۹۲) په قلم دمحرترم مولوی محمد رسول هوتکی بغلانی ترسیم شو ۱۲

عبدالحکیم مصلح الله

مولوی عبدالحکیم مصلی اللہ عنہ مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان مرکزی دارالافتاء رئیس

آیا اعتبار شری حدودونه دی که نقشی نه ؟

پوښتنه : ددوونفروپریوه توتہ حمکه دعوی ده چې په املاک کی دیوه نفر په حدود کی داخله ده او دبل نفر په نقشه کی داخله ده آیا شرعی حدود معتبردی او که نقشه معتبره ده ؟

(المستفتی بہاؤ الدین حقانی ۱۳-۲-۱۳۷۶)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

دفاتر د حکومت حجتہ دی چہ موافق دمقررات سرہ د حکومت وی سرہ لدی چہ مخالفت بہ
د قوانین سرہ د شرعی ہم نہ لری نو کہ یہ نامہ د حدود وی او کہ دنقشی وی پہ ہریوہ کی چہ
دغہ شرائط وی ہغہ معتبر دی او مدار د حکم گرخی:

لا یعمل بالخط والنختم فقط ولكن اذا كان سالما عن شبهة التزوير والتصنيع يكون معمولابه یعنی
یكون مدار الحکم لا یحتاج الى الثبوت بوجه اخر المجله المادة ۱۷۳۶ البراءة السلطانية وقیود
الدفر الخاقانية لكونها امينة من التزوير معمول بها المادة ۱۷۳۷ یجوز العمل والحکم بمضمون
الاعلام والسندات الذین اعطيا من طرف حاکم محكمة بلائینة اذا كانا عاریین وسالمین عن شبهة
التزوير والتصنيع وموافقین لاصولهما (المجله المادة ۱۸۲۱) موافقة الاعلامات والسندات ای
الحجج للاصول بان یراعی فیها التعلیات التي نظمتها جمعية المجله وجرى التصديق علیها من
الجانب السلطانی بتاريخ ۳ جمادی الاولى سنة ۱۲۹۶ وهي تحتوی علی ۲۵ مادة فاذا استوفیت
الشروط المبنیة فی تلك التعلیمات یعمل بها ویحکم بلائینة لكن اذا كانت الاعلامات والسندات
مطابقة لاحکام الشرعیة والافلا یعمل بها وان روعی فیها احکام التعلیمات آه (شرح المجله
للاتاسی ج ۶ ص ۱۱۷)

عبدالحکیم محسنی
دارالافتاء مرکزی
مولوی محمد رفیع من بکری
دارالافتاء

مولوی محمد احمد حقانی

مولوی عبدالحکیم محسنی

مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان د مرکزی دارالافتاء رئیس

کتاب القضاء والشهادات

والي يا اولسوال تعين دقاضي کولای شي اوکنه

پوښتنه: جناب محترم امير المؤمنين صاحب دامت حياة السلام عليكم وبعد استقامت میدارم ايکه قضاء که دولو اليها که از طرف واليان يار و سا محکم تسين کرديد که از طرف وزارت مدير يامقام ادارت صلاحيت برای ايشان داده شده يکه بهر صورت حکم شان نافذ است يکه دين باره شمار شلوات و هدايت لازم مهرباني کردند

(المستفتی قاضي مولوی عبد الرحمن قاضي ولسوالی جوئند ولايت بادغيس)

بسم الله الرحمن الرحيم

دقاضيانو مقرري دامام وظيفه ده خاص امام صلاحيت لري چې قاضي معين کړي اوياده خوک کولای سي چې قاضي مقرر کړي چې امام اذن دقاضي دمقرري ورته کړي وي اووالی دولایت ياولسوالی ياقاضي دمرافعی يابل دمنصب دارانوڅخه دحکومت بدون اجازی دامام نسی کولای چې دیوځای دپاره دی قاضي معين کړي کچیری ئې معين کړي قضا ئې نافذنه ده دیووطن خلق خپل په رای هم نسی کولای چې په اتفاق یو قاضي مقرر کړي حتی که امام ئې هم نوی لاهم قاضي نسی مقرر کولای بلکه دغه خلق به اتفاق کوی پر تعین او مقرري دامام وروسته به امام ددوی دپاره قاضي معين کوی حاصل دادی چې نصب او عزل دقاضيانو خاص الخاص دامام اويادهغه کس چې امام اذن ورته کړي وی کار دي امام چې یو قاضي معين کړي دیوی خاصی ولسوالی دپاره اويادیو خاص ولایت دپاره اويادیو خاص فیصله دپاره اويادیو معين زمانی دپاره نو قضاء ددغه قاضي هم خاص په هغه پوری ده چې امام ورته معين کړي وي په غیر کښی له هغه ئې قضاء نافذ نه ده دیو محل قاضي ته چې عذر پېښ سی بل عالم هلته پر خپل ځای خلیفه اونائب کولای سی چې دامام یانائب دامام دخواه اذن په نیابت ورته سوی وی او که اذن نه وی ورته سوی نو قضاء دنائب ئې صحیح نه ده:

القضاء ولاية من الولايات المستمدة من الخليفة باعتباره ممثلاً للامة فلا بد للقاضي من تعين صادر عن الحاكم الاعلى اونائبه سواء كان عادلاً ام جائراً ولا يصح ان يولى نفسه اويولى جماعة من الرعية (الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۷۵۲) الامير الذى ولاه السلطان ناحية وجعل له خراجها واطلق له التصرف فى الرعية وما يقتضيه الامارة له ان يقلد ويعزل وكذا حال السلطان مع الخليفة

لما لو قال فلان ولايت رابتو دادم لا يلى ذلك لانه تفويض المال (البزازية على هامش الهندية ج ٥ ص ١٢٩) اجتمع اهل البلدة وقدموا رجلا على القضاء لا يصح لعدم الضرورة وان مات سلطانهم واجتمعوا على سلطنة رجل جاز للضرورة (البزازية على هامش الهندية ج ٥ ص ١٣٠)
 ويتنخصص بزمان ومكان ونقصومة الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٤ ص ٣٨٠) قوله ولا يستخلف قاضي الخ اي ولو بعذر بحر عن العناية فدخل فيه ما لو وقعت له حادثة فلا يستخلف بلا تفويض الخ (ردالمحتار ج ٤ ص ٣٥٩) ولا يستخلف قاضي (اي لا ينصب نائباً لان المفوض اليه القضاء لا التقليد ولا يتصرف في غير مافوض اليه كالموكيل لا يوكل بلا اذن الموكل الا اذا فوض اي الاستخلاف اليه بان قيل له من قبل السلطان ول من شئت (درالحكام في شرح غررالحكام ج ٢ ص ٢٨)

والي كه دامير المؤمنين خلاف حكم وكري؟

پوښتنه: چې يوه نفر مړه ځمکه اباده کړې وي او ٢٢ کاله ټپي خوړلې وي اصول ددغه ځمکې اوداؤد اظها رنامه ورکړې وي او خلقيانو خلقي قبالة ورکړې او دمجاهدينو په وخت کې دمجاهدينو محکمې ورکړې وي او دطالبانو په وخت کې ټپي دامير المؤمنين دمکتوبي هدايت سره سم يو کال اجاره ورکړې وي چې دهغه مکتوب مضمون داسې دی هغه دولتي ځمکې چې دحکومت جنگلات نه وي او فارم نه وي او صديان نه وي او مجاهدينو يا خلقيانو چاته ورکړې وي او دوی تصرف پکښې کړې وي تر امر ثاني دی طالبانوته اجاره ورکوي په امر ثاني کې موږ دغه ځمکه دقانون سره برابر دغه خلقيوته ورکړو آيا دغسې ځمکه دولايت والي کولای شي چې ددغه شخص څخه ټپي واخلي او بل شخص ته ټپي ورکړي کيا؟ والسلام

(المستفتي بهاؤ الدين حقاني)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

چونکه دمستفتي سوال يوازي دغه وو چې تصرف دوالي دولايت پر خلاف دامير المؤمنين نافذ دی کڼه نو ددغه په جواب کښې به ووايو چې دغه تصرف نافذ نه دی ځکه چې تصرف دوالي هلته نافذ دی چې موافق دامر سره د امير وي ځکه دی دجانب دامير وکیل دی:

(الحاکم وکیل من قبل السلطان لاجراء المحاکمة والحکم المجلة المادة ١٨٠٠ اصل الحکم

وإدارة الشئون أن يكون للسلطان لأنه صاحب الإمامة الكبرى وجميع من يعمل للعموم يكون وكيلًا عنه لكن الوكالة قد تكون بلا واسطة كان يقول السلطان لزيد وكلتك بالحكم بين الناس ولاخر بجباية الأموال وحفظها ولاخر بحفظ الثغور ولاخر بإدارة الأمور السياسية ولاخر بعقل المجرمين (وهكذا في شرح المجلة للاتاسي ج ٦ ص ٥٠) والله اعلم وعلمه اتم

كشف موضوعاتوبه قاضي بخيله كوى كه خنگه؟

پوښتنه: كه لپاره د قاضی د مدعی بها کیفیت مجهول شی د حکم لپاره سازگارنه وي د چاپه ذریعه به دا کیفیت ځان ته معلومه وي دهغو کسانو نام څه او عدد څومره د مسافې بعد یا قرب په لپړلو دي کسانو څه اثر لری که نه مصارف د موتري یا خوراک به ئې په چاوی ایادغو کسانو ته د مدعی یا مدعی علیه په کور کښی روادی او که خیر؟ قاضی په خپله د بعضی موضوعاتو د کشف لپاره تلای شی او که خیر (بینو ابا الدلائل توجرو ابا الفضائل) (المستفتی رئیس تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

کله چې دپاره د قاضی کیفیت د مدعی به مجهول شی د حکم دپاره سازگارنه وي نو د معلومیه دپاره به هغه ځای ته پخپله قاضی ورځی که دا ورته اسانه وي والا نویا که دی مآذون بالاستخلافوی نوبل څوک به ولیږي چې دهغه څخه تعبیر په خلیفه او هم نائب او هم امین سره کیږي او په بعضی کتابونو کی ذکرده چې عدد د دوی به دوه وي او د قرب او بعد د مسافت دوامره خبره ده چې که مسافت دوامره بعید وي چې نه احضار د مدعی به ممکن وي اونه هلته ور تلل د قاضی او یا د نائب نویا په معلومیت کښی ذکر د قیمت هم کافی ده او مصارف به د بیت المال څخه کوی ځکه دا عمل د قضاده او د مدعی یا د مدعی علیه په کور کښی دی خوراک نه کوی ځکه دا رفق بالناس او ابعاد عن التهمة ده او بل دا چې دلته ولایه شته او حرام ده هغه هدیه وغیرها چې سبب ئې ولایه وي په شرح المجلة د سلیم باز کښی په بیان د معلومیه د مدعی به کښی ذکر کړی:

ثم انه اذا تعذر احضار العين مع بقائها كرحى وصبرة طعام وقطيع غنم فالقاضي بالخيار ان شا حضر ذالك الموضع لو تيسر له ذالك وان لم يتيسر له الحضور وكان مأذونا بالاستخلاف بعث امينه الى ذالك وهو نظير ما اذا كان القاضي يجلس في داره ووقعت الدعوى في جمل لايسع باب

داره فانه يخرج الى باب الدار اويامر نائبه حتى يخرج يشير اليه الشهود بحضرته ولولم تكن العين باقية بل هالكة او غائبة بحيث لا يمكن احضارها ولا حضور القاضي اونائبه لبعد المسافة او مانع اخر فيكتفى بذكر قيمتها (تكملة ملخصا) (شرح المجلة لسيلم باز ص ۹۱۵)

قال شمس الائمة الحلواني رحمه الله تعالى ومن المنقولات ما لا يمكن احضاره عند القاضي كالصبرة من الطعام والقطيع من الغنم فالقاضي فيه بالخيار ان شاء حضر ذالك الموضع لو تيسر له ذالك والا فان كان مأذونا بالاستخلاف يبعث خليفته الى ذالك الموضع كذافي المحيط (الفتاوى الهندية ج ۴ ص ۵)

او ذكر شوى ده همدا عبارة په درر الاحكام شرح غرر الاحكام ج ۲ ص ۳۳۱ اوددى درر الاحكام خخه نقل سوى ده په تكملة درد المحتار كبنى ج ۱ ص ۳۲۰

وان كان التعذر لكونه يحتاج في احضاره الى مؤنة ومصرف فالقاضي مخير ان شاء حضر الى موضعه يشار اليه في الدعوى والشهادة ويحكم به هناك والا فان كان مأذونا بالاستخلاف ارسل خليفته فيحكم الخليفة والا بعث امينا ليشار اليه في الدعوى والشهادة بحضوره فاذا سمع يخبر القاضي بذالك فيقضى باخبار امينه وحده انقروى عن القنية قال وفي الثانى من دعوى التاتار خانية معزيا للينايع وكان شيوخنا يقولون ان شاء حضر عندها وان شاء بعث اليها امينين من امثائه.... آه (شرح المجلة للاتاسى ج ۵ ص ۲۶) وتعليل النبي صلى الله عليه وسلم دليل على تحريم الهدية التى سببها الولاية فتح قال فى البحر وذكر الهدية ليس احترازا اذ يحرم عليه الاستقراض والاستعارة ممن يحرم عليه قبول هديته كما فى الخانية آه قلت ومقتضاه انه يحرم عليه سائر التبرعات فتحرم المحاباة ايضا الخ (رد المحتار ج ۴ ص ۳۴۵)

اوپه هدايه كبنى په كتاب القسمة كبنى ج ۴ ص ۴۰۸ - ۴۰۹ باندی ذکر دی چې هغه عمل چې دجنس دعمل القضاء خخه وى چې قطع دمنازعة پرى راخى او منفعة عامه وى نو هلته رزق پرييت المال ده او بل دا ارفق بالناس او ابعاد عن التهمة ده ۱۲

مولوى عبدالحكيم عفى الله عن مولانا محمد مسلم حافى مولانا عبد الله مولوى نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزى دارالافتاء رئيس

بيله رسمي محكمي فيصله ملزم ده كنه ؟

پوښتنه : عارض ملا فدا محمد ولايت زابل ولسوالى ميزانه بحضور جناب عليقدر محترم
المقام رئيس صاحب عالي تميز السلام عليكم ورحمة الله محترم رئيس صاحب عالي
تميزه ملا فدا محمد داعرض كوم چي فيصله بي له محكمي رسمي صادره سبي هغه قابل
داعتبار ده كنه ده ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

فيصله قابله داعتبار يعنى ملزم ده چي له سلطان اويا قاضي اويا محكم دخواه وي كه امير
دبلد فيصله وكړه او دسلطان له خواتمويض ورته سوي ووفصله ئي ملزم ده كه خليفه
دقاضي فيصله وكړه او قاضي ته دسلطان له خوادغسي تفويض سوي وواو قاضي هم
وخليفه ته دغسي اجازه كړي وه فيصله ئي ملزم ده :

وفي النوازل السلطان اذا حكم بين الاثنين لا ينفذ وفي ادب القاضي للخصاف ينفذ وهو الاصح وبه
يفتي كذا في الخلاصة آه (الهندية ج ٣ ص ٣١٨) وقدمنا ان السلطان لو حكم بين اثنين فالصحيح
نفاذه آه (ردالمحتار ج ٤ ص ٣٧٣) واما الحاكم فهو اما لا امام او القاضي او المحكمه (شرح المجلة
للاتاسي ج ٦ ص ١١ ردالمحتار ج ٤ ص ٣٣١) الحاكم هو من عينه و نصبه السلطان لاجل فصل
و الدعوى والمخاصمات الواقعة بين الناس وفقا لاحكامها المشروعة (المجلة المادة ١٧٨٥)
استفيد ان السلطان اذا راي الدعوى بين المتخاصمين وحكم بها موافقا لاصولها المشروعة صح
بالاولى لان القاضي وكيل عنه (شرح المجلة للاتاسي ج ٦ ص ١٢) الحاصل ان السلطان اذا نصب
في البلدة امير او فوض اليه امر الدين والدنيا صح قضاءه -

(ردالمحتار ص ٣٨٣ ج ٤) ولا يستخلف قاضي نائبا الا اذا فوض اليه صريحاً كقول من شئت او دلالة
كجعلتك قاضي القضاء والدلالة ههنا اقوى لان في الصريح المذكور يملك الاستخلاف لا العزل
وفي الدلالة يملكهما. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ص ٣٥٩ ج ٤)

واذا نهى الامام القاضي عن الاستخلاف لم يكن له ان يستخلف وان اذن له فيه استخلف على مقتضى
الاذن ولا يستخلف القاضي اذا مرض او سافر الا باذن الخليفة لان الخليفة انما فوض التصرف اليه
برأيه الا برأى غيره فلا يملك ان يستخلف الا باذنه وكذلك الخليفة اذا امر القاضي ان يستخلف
خليفة يحكم فامر رجلا يحكم بين الناس جاز فان قضى خليفة ولم يكن امره الامام بذلك لم يجز اه

(معين الحكام ص ٢٤) الباب الرابع والعشرين في التحكيم تفسير نصير غيره حاكما فيكون الحكم بين الخصمين كالقاضي في حق كافة الناس وفي حق غيرهما بمنزلة المصلح كذافي محيط السرخسي اه (الهندية ص ٣٩٧ ج ٣) كمان حكم الحكام لازم الاجراء على جميع من كان في ولايتهم كذلك ينفذ حكم المحكمين على من حكمهم في شان الذي حكمهم به ومن ثم ليس لاحد الخصمين ان يمتنع من قبول الحكم الذي صدر من المحكمين اذا كان موافقا لاصوله المشروعة (المجلة المادة ١٨٤٨)

(تنبيه) دغه موجوده واليان دولياتو او ولسوالان دولسواليو فيصلی په مابين کی د خصومو نسی کولای ځکه چی په ولاياتو او ولسواليو کی قاضيان مقرر سوی دی هغه ته تفویض سوی دی دا حکامو شرعية والحاصل ان السلطان اذا نصب فی البلد امیرا وفوض الیه امر الدین والدنيا صح قضاؤه واما اذا نصب معه قاضیا فلانه جعل الاحکام الشرعية للقاضي لا للامير وهذا هو الواقع فی زماننا (رد المحتار ج ٤ ص ٣٧٣)

مولوي عبدالحکیم محي الله عن مولانا احمد نوري مولانا زيان شاه مولانا عبد الله مولوي نور محمد ثاقب و افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس
 مولوي محمد رفيع من برکتی
 دارالافتاء
 دارالافتاء

مولوي عبدالحکیم محي الله عن مولانا احمد نوري مولانا زيان شاه مولانا عبد الله مولوي نور محمد ثاقب و افغانستان د مرکزی دارالافتاء رئيس

دولایت او محکمی له خوا مامور شوی رسمي بلل کیږي ګڼه؟

پوښتنه: دولایت او محکمی له خوا چي یو څوک مامور شوی هغه رسمي بلل کیږي ګڼه؟
 (المستفتی ملا فدا محمد ولایت زابل اولسوالی میزانه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کچیر یو څوک ولیرل سی دولایت له خوا او یاد محکمی له خوا دپاره دمطلق کشف الحال نودغه لیرل جائز دی خواه دسلطان له خوا اذن وی او که نه کچیری لیرل دپاره د فیصلی او حکم وی نو په دغه صورت کی اذن دسلطان او تفویض شرط دی:

وان كان التعذر (ای تعذر احضار المدعی به) لكونه يحتاج فی احضاره الى مؤنة ومصرف فالقاضي مخیر ان شاء حضر الى موضعه لیشار الیه فی الدعوی والشهادة ویحكم به هناك والافان كان مأذونا بالاستخلاف ارسل خليفة فیحكم الخليفة والابعث امینا لیشار الیه فی الدعوی

والشهادة بحضوره فإذا سمع يخبر القاضي بذلك آه (شرح المجلة للاتاسي ج ٥ ص ٢٤)

مولوی عبدالحکیم منی اللہ عنہ مولانا احمد نوری مولانا زبان شاہ مولانا عبد اللہ مولوی نور محمد نائب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

شہود کہ دمفتی پہ مخکی تیرشی او قاضی فیصلہ و کبری نو

پوہنتہ : شہودچی بیلہ قاضی و مفتی تہ تیرشی او فیصلہ قاضی صادرہ کبری دا قابل دا اعتبار دہ کنہ ؟

(المستفتی ملا فدا محمد ولایت زابل و لسوالی میزانہ)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون الملک الوہاب شہودچی و مفتی تہ شاہدی ادا کی کہ مفتی چیری دقاضی مأذون لخواہ شخصہ نائب و ونودغہ ادا دشاہدی معتبر دہ او کہ نائب نہ و ونودغہ معتبر نہ کہ چی ادا دشاہدی و حاکم تہ معتبر دی خواہ سلطان وی یا قاضی وی یا محکم وی مفتی لہ درو حاکمانو شخصہ نہ دی :

الشهادة هي الاخبار بلفظ الشهادة يعنى يقول اشهد باثبات حق احد هو فى ذمة الآخر فى حضور الحاكم (المجلة المادة ١٦٨٤) قوله فى حضور الحاكم المراد منه ان يكون الاخبار فى مجلس الحكم ثم ان كان الحاكم منصوب الامام وجب ان تكون الشهادة فى المجلس الذى عينه له الامام للحكم وفى محل ولايته وان كان محكما من المتداعيين فلا يتقيد حكمه فى مجلس دون مجلس بل كل مجلس حكم فيه كان مجلس حكمه فوجد ان تكون الشهادة فيه كما فى التكملة (شرح المجلة للاتاسي ج ٥ ص ٢٠٠) ويقضى النائب بما شهد وابه عند الاصل وعكسه (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٤ ص ٣٩٦) للنائب ان يحكم بالبينة التى سمعها الحاكم وللحاكم ايضا ان يحكم بالبينة التى استمعها نائب ومن ثم لو سمع الحاكم البينة فى دعوى واخبر بها نائبه كان لنائبه ان يحكم باخبار الحاكم من دون ان يعيد البينة وكذا اذا كان النائب مأذونا بالحكم فسمع بينة فى دعوى وانتهى الامر الى الحاكم كان للحاكم ايضا ان يحكم بدون اعادة البينة اما اذا لم يكن النائب مأذونا بالحكم بل كان مأمورا باستماع البينة للتدقيق والاستكشاف فقط فليس للحاكم ان يحكم بانها تہ بل يلزمه ان يستمع البينة بالذات (المجلة المادة ١٨٠٦) واللہ تعالی اعلم -

(تنبيه) کچیری حاکم نائب وہ پہ یوہ حادثہ کی کہ دغہ نائب مأذون بالحکم وونو هغه شاهدان چي نائب ته تیرسی نائب ئي حاکم ته ورسوی دحاکم دپاره اعاده د شاهدانو ضروری نه ده او که نائب مأذون بالحکم نه وونود حاکم دحکم دپاره اعاده د شاهدانو ضروری ده .

مولانن شه مولوی امجدزی مولوی عبدالحق مولوی عبدالحکیم غنی الله مولوی نور محمد نائب المفتی مرکزی دہلی دہلی
بی دقازی له حضوره اقرار صحت لری کنه؟

پوښتنه : څه وایي علماء دین و مفتیان شرع متین په دی مسئله کی چې اقرار کول دیو شخص دقازی بیله حضوره صحیح کیږی که څنگه؟ که زموږ طرفته یو درحمت نظرو کی معلومات راته راکی ډیر مهربانی به مووي والسلام.

(المستفتی علماء محکمہ باغران)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

اقرار کول دیو شخص په مال سره دپاره د بل چا بی له حضوره څخه دقازی داصحیح ده اوپراقرار کونکی باندي لازم ده چې اداء به کوي ددغه مال لکه په بدائع الصنائع (ج ۷ ص ۲۲۳) کښی لیکلی دی:

واما حق العبد فهو المال من العين والدين والنسب والقصاص والطلاق والعنق ونحوها ولا يشترط بصحة الاقرار بها ما يشترط لصحة الاقرار بحقوق الله تعالى وهي ما ذكرنا من العدد ومجلس القضاء والعبارة حتى ان الاخرس اذا كتب الاقرار بيده او اوما بما يعرف انه اقرار بهذه الاشياء يجوز الخ او به (الفتاوى الكاملية ص ۱۵۲) کښی لیکلی دی سئلت عن وصی سمع من اقرار الميت حال حياته ان لفلان عليه كذا فهل يجوز له ان يدفع ذلك الدين بدون قضاء قاضي؟ الجواب مافی كتاب آداب الاوصياء وهذا نصه وصي علم الدين باقرار الميت او بالمعاينة له ان يؤدى وان كان بالشهادة لا الا ان يقضى به... الخ

اوپه الفقه الاسلامی وادلتہ (ج ۶ ص ۶۱۹) کښی لیکلی دی:

واما حقوق العباد اي حقوق الافراد فانواع منها حق طلب واستيفاء القصاص او الدية ومنها الحق في الاموال النقدية او العينية ومنها الحق في الطلاق وحق الشفعة والنسب ونحوها ولا يشترط لصحة الاقرار هذه الحقوق الفردية ما يشترط للاقرار بحقوق الله تعالى من التعدد وكونه في مجلس القضاء النطق بعبارة صريحة وانما يصح الاقرار فيها من الاخرس كما لا يشترط لصحة الاقرار بها الصحو فيصح اقرار السكران بها وهذه الحقوق تثبت مع الشبهات بخلاف حقوق الله تعالى . والله اعلم بالصواب

عزكم الله
مولوي محمد رضا صاحب بركتي
دار الافتاء
بسم الله الرحمن الرحيم

مولوي زيان شاه مولوي عبدالحكيم حفي الله عن مولوي عبد الله مولوي احمد نوري مولوي نور محمد ثاقب دافغانستان ومركزي دار الافتاء رئيس

آياديوي محكمي فيصله امير عملي كولاى شي؟

پوښتنه : ديوى محكمي فيصله دامير په امر عملي كيدا شى ؟ بيله دى چي دمرافعى اود
تميز حق ور كړاى شى .

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

ديوى محكمي فيصله دامير په امر عملي كيداى شى اودا بالكل صحيح ده حكه په قضاء
كښى دسلطان او امير لخوا تقيدات او تخصيصات په زمان او مكان او هم بعضى استثناءات
صحيح كيږي او هغه معتبريږي حتى كچيرى سلطان امر صادر كړى چې په يوه مسئله كى
دى عمل وشى په راي ديوي خاص مجتهد د مذهب نوقاضى لره جائز نه ده چې عمل وكړى په
دى مسئله كښى په رايه دبل مجتهد باندې په شرح المجله د سليم باز ص ١١٦٧ كښى ليكلي
دى :

(المادة ١٨٠٠) القضاء يتقيد ويتخصص بالزمان والمكان واستثناء بعض الخصومات وذلك لان
القاضى وكيل عن السلطان والوكيل يستفيد التصرف من موكله فاذا خصص له تخصص واذا عم
تعمم (حامدية) -

او په ص ١١٦٩ كښى ليكلي دي :

وكذلك لو صدر الامر السلطاني بالعمل برأى مجتهد فى مسألة لان رايه بالناس ارفق ولمصلحة

المصر اوفق فليس للحاكم ان يعمل برى مجتهد آخر يخالف رأى ذلك المجتهد واذا عمل لا ينفذ حكمه وذلك لان امر السلطان متى صادف فصلا مجتهد افيه نفذ امره (درمختار) والله اعلم بالصواب.

مولوى نذير احمد احماني مولانا احمد نوري عمى من مولوى نور محمد ثاقب دافغانستان و مركزى دار الافتاء رئيس

دوسيي چي له اولسوالى خاړنوالى

ته بيا محكمي ته څي آيادا كتاب القاضى الي القاضى دى كنه؟

پوښتنه: و محترمو اعلما كرامو ته د دار الافتاء السلام عليكم و ايم و بعد محترمو قدرمنو ستاسو د لوړ حضور څخه دا هيله كيږي چې د دوسييو په باب بايد دا ووايم چې دغه دوسيي چې د هرات يا فراه يا نيمروز يا د كندهار ولسواليو څخه و خاړنوالى ته راځي بيا محكمو ته ځي نو دغه دوسيي په طريقه د كتاب القاضى الي القاضى نه دي چې اخري قول د امام ابو يوسف صاحب دادي چې شاهدان به شاهدى آداء كوي پردي چې دغه كتاب او مهر د فلان قاضى دي بينوا تو جوړوا -

(المستفتى د مرافعى خاړنوالى خاړنوال مولوى الله نظر)

بسم الله الرحمن الرحيم

جواب د استفتاء دارنگه دى كتاب او خط د قاضى يا به ووالى ته او امير ته استه وى يا به وه بل قاضى ته ليږي كه چرى خط ووالى ته استوي چې ورسيدى ووالى ته شاهدان نه غواړي چې دغه خط د فلان قاضى دى لكڼ ښه كار دي چې شاهدان شاهدى ادا كى خو ضروري نه دي ولى چې تكليف دي هر سړى وه مجلس ته د امير نشى رسيداي نو د ضرورة په خاطر شاهدان نه غواړي لكڼ دغه ضرورت هلته دي چې ښارونه د قاضى او د امير جلاجلانې كه يو ښار و بيا ضرورت نشته شاهدان غواړي:

هكذا فى تبين الحقائق (ج ٤ ص ١٨٥) ولكن استحسنوا ذلك للعادة فان القاضى يكتب الى والى ويستعين به فيما عجز عن اقامته فى كل وقت ولو شرط ذلك لخرجوا الان كل احد لا يحضر مجلس الامير فيشهد والامير لا يمكنه التفحص لكن هذه الضرورة والعادة فيما اذا كان الامير فى

مصر آخر غير مصر الذي فيه -

او کچیری خط دقازی و قاضی ته وویا به یا خصم اقرار کوی چي داغه خط دفلان قاضی دی په حق دفلان واقعی کنبی یابه خصم منکروی کچیری اقرار کوی بیا شاهدان نه غواری:

(هکذا فی طحطاوی ج ۳ ص ۲۱۰) ولا یقبله الا بحضور الخصم وشهوده الا اذا اقر الخصم فلا حاجة اليهم ای الى الشهود قوله الا اذا اقر الخصم آه انه كتاب القاضي فحينئذ يستغنى عن الشهادة حموی (هکذا فی البحر الرائق شرح الكنز الدقائق ج ۷ ص ۴)

او که چیری خصم اقرار نه کوی بیادوه قسم حال دی یابه خط مستبین مرسوم او علامه داره وی یابه نه وی کچیری مستبین او علامه داره وویا شاهدان نه غواری:

هکذا فی العقود الدرية ج ۲ ص ۱۹ قالوا الكتاب على ثلاث مراتب ۱ مستبین مرسوم وهوان يكون معنونا اي مصدرا بالعنوان وهوان يكتب في صدره من فلان الى فلان على ما جرت به العادة فهنا كما لتطوق فلزم الحجة ۲ مستبین غير مرسوم آه او على الكاغذ لاعلى وجه المعتاد فلا حاجة الا بانضمام شئ اخر اليه كالبينة والاشهاد وقيل الاملاء بلاشهاد لا يكون حجة والاول اظهر وهکذا فی ردالمحتار ج ۴ ص ۳۹۲ ويستغنى منه ايضاً ما قدمناه وهو ما اذا كان على وجه الرسالة مصدرا معنونا وهو ان يكتب في صدره من فلان الى فلان وهکذا فی ص ۳۹۳ قال في خزنة الاكمل اجاز ابو يوسف رح ومحمد رح العمل بالخط في الشاهد والقاضي والراوي وان لم يكن الصك في يد الشاهد لان الغلط نادر واثر الغلط يمكن الاطلاع عليه -

او کچیری پر داغه سوابق مذکوره رقم نه وی بیا شاهد غواری هکذا فی الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۴۹۳ وقد اشترط علماء المذاهب

مدعي نه د شاهدانو حاضرولو لپاره بايد خومره وخت ورکول شي

پوښتنه :- برباست محترم دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترماً لطفنا خواش ميشود که اگر شخصی می خواهد که شاهدان خود را حاضر دارم وقت برابم داده شود بناء از روی شریعت غراء محمدی چند وقت برایش داده میشود از روی کتاب برای ما معلومات بید ما طبق قانون شریعت برایش اجازه داده شود تا شاهدان خود را حاضر دارند والسلام

(مولوی سید محمد عضو ریاست استیناف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

که یو څوک ووايي چې زه پر خپله دعوی شاهدان لرم او هغه دلته په ښار کې دی نودری ۳ ورځې به وخت ورکول کیږي خو چې دی خپل شاهدان حاضره وی او په دغه درې ۳ ورځې کې به مدعی علیه یعنی منکرته قسم نه ایښوول کیږي بلکه د مدعی علیه څخه به یو ثقه او با اعتباره ضامن اخستل کیږي خو چې دی خپل شاهدان حاضر وی او که یی وویل چې زه شاهدان لرم ولیکن غائب دی یا مریضان دی نودی شاهدانو ته اعتبار نشته بلکه منکرته به قسم ایښوول کیږي او اندازه د غیبه اندازه د سفرده یعنی که شاهدان داسی ځای وه چې تر هغه ځایه مسافت د سفر نه وو هغه حاضر بلل کیږي د لازمې نه ده چې په ښار کې به وی :

قوله (ولو قال المدعی لی بینة حاضرة و طلب الیمین لم یستحلف و قبل لخصمه اعطه کفیلا بنفسک ثلاثة ايام) کیلا یغیب نفسه فیضع حقه الخ والتقدير بثلاثة ايام یروی عن ابی حنیفة رح وهو الصحیح کذا فی الکافی وصحح فی الخانیة انه الی جلوس القاضی مجلسا اخر الخ البحر الرائق ج ۷ ص ۲۱۰ و هکذا فی الفتاوی الهندیة ج ۴ ص ۱۴ (و فتح القدر ج ۷ ص ۱۸۰ والاختیار لتعلیل المختار ج ۲ ص ۱۱۲ و ردالمحتار ج ۴ ص ۴۷۴ و قید بحضورها لانها لو كانت خارج المصر فانه یحلف اتفاقا و فی المجتبی و قدرت الغیبة بمسیرة السفر البحر الرائق ج ۷ ص ۲۱۰ و هکذا فی الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۴ ص ۴۷۴ -

او تطبیق په مابین کې ددی دوو قولو چې څوک درې ۳ ورځې وخت ورکوي او څوک تر مجلس ثاني پوري د قاضی په دی ډول کیږي چې په هغه وقت کې قاضی درې ۳ ورځې وروسته قضاء ته حاضري دی لکه البحر الرائق چې په بحث د استمهال د مدعی علیه کښی وایي :

ففي البزازیة ویمهله ثلاثة ايام ان قال المطلوب لی دفع وانما یمهله هذه المدة لانهم كانوا یجلسون فی کل ثلاثة ايام او جمعة فان کان یجنس فی کل یوم ومع هذا یمهله ثلاثة ايام جاز فان مضت المدة ولم یأت بالدفع حکم آه البحر الرائق ج ۷ ص ۲۰۲ والله سبحانه وتعالی اعلم وعلمه اتم واحکم

مولوي محمد يوسف برکتی
دار الافتاء
مولوي عبدالحکیم عني الله ع

مولوي عبدالحکیم عني الله ع مولوي محمد احمدي مولوي محمد اخص برکتی مولوي احمد نوري عني ع مولوي نور محمد ثاقب و افغانستن د مرکز د دار الافتاء رئيس

شاهدى دتسامع څه حكم لري

پوښتنه محترم رئيس صاحب دارالافتاء څرنگه چې يوسرى په بل سرى دعوى کوى چې تاخپله لورچې لطيفه نومېږي وماته راکړې ده او هغه مدعى عليه منکړدى چې مانه ده درکړې نوموړې محکمه دمدعى څخه شاهدان طلب کړه مدعى وويل چې زموږ په کورکى زما مور او زما خور او زما ورور شاهدان وه چې زما سره ايجاب او قبول وکړي او زموږ په کور کى نور خلق هم خبردى چې وريجى او غوښي زمايى خورلى دى نوموړې محکمه دغه مور او خور او ورور دمدعى را طلب کړه هغوپه اشهد بالله سره شاهدى ادا کړه او دنورو خلقو څخه مو پوښتنى وکړې هغوم وويل چې موږ واوريدل په سماع سره او پکښى ناست نه وو نوموړې محکمه ستاسو څخه فتوى غواړوپه ډير احترام

(محکمه ابتداييه ولسوالى ډنډ کندهار قاضى مولوى دوست محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

نکاح لره دوه حالت دي يو حالت دانعقاد بل داظهار په حالت دانعقاد کى شاهدى دفروع او اصول صحيح کيږي او په حالت داثبات کى چې انکار راسى بيانه صحيح کيږي: فيصح فى النکاح شهادة الاصول والفروع ولكن شهادة هؤلاء وان كان ينعقد به النکاح الا انه لا يثبت به عند الانکار فشهادتهم تقع فى حل الزوجة ديانه لا قضاء (الفقه على المذاهب الاربعة ج ۴ ص ۱۷) وينعقد بحضور من لا تقبل شهادته له اصلا کما تزوج امرءة بشهادة ابنیه منها وكذا اذا تزوج بشهادة ابنیه لامنها او ابنیه لامنه هکذا فى البدائع والاصل فى هذا الباب ان کل من يصلح ان يكون وليا فى النکاح بولاية نفسه صلح ان يكون شاهدا ومن لا فلا کذا فى الخلاصة (هندي ج ۱ ص ۲۶۷) وهکذا فى ردالمحتار ج ۲ ص ۲۹۷ والاصل عند ناان کل من ملک قبول النکاح انعقد بحضوره ولا يظهر عند التجاحد بشهادتهما عند دعوى القريب لانهما لدفع تهمة الزنا لالصيانة العقد عند الجحود کما بسط فى البدائع (الدر المنتقى بهامش مجمع الانهر ج ۱ ص ۳۲۱) وهکذا فى مجمع الانهر ج ۱ ص ۳۲۱ وهکذا فى البحر ج ۳ ص ۸۹) -

او شاهدى دتسامع په نکاح کى صحيح ده لکن په شرط دشهرة حقيقى يا حکمى او بل په وقت داداء د شاهدى کى به لفظ داشهد و ايي داسى به نه وايي چې ماله خلق واوريدلى دى او که داسى شاهدى ادا کى چې موږ نه يو حاضر شوى لکن دامشهور امر دى زموږ يقين دى

بما هم صحيح دى:

ولا يشهد احد بمالم يعاينه الا فى النسب والموت والنكاح والدخول بزوجه وولاية القاضى واصل الوقف وهو كل ماتعلق به صحته وتوقف عليه فله الشهادة بذلك اذا اخبر به ايمان يثق به من خبر جماعة لا يتصور تواطؤهم على الكذب بلا شرط عدالة او شهادة عدلين الخ الدر المختار قوله من يثق آه قال فى الفتوى الصغرى الشهادة بالشهرة فى النسب وغيره بطريق الشهرة الحقيقية او الحكمية فالحقيقية ان يشتمل ويسمع من قوم كثيرين لا يتصور تواطؤهم على الكذب ولا يشترط فى هذا عدالته بل يشترط التواتر والحكمية ان يشهد عنده عدلان من الرجال او رجل وامرء تان بلفظ الشهادة الخ (طحاوى ج ٣ ص ٢٣٧ وهكذا فى رد المحتار ج ٤ ص ٤١٧ وحاشية علامه ابى الاخلاص على الدر ج ٢ ص ٣٧٥)

وفتح القدير ج ٦ ص ٤٦٦) وان فسر الشاهد للقاضى ان شهادته بالتسامع او بمعانته اليدررت على الصحيح الا فى الوقف والموت او قال فيه اخبرنا من يثق به تقبل على الاصح خلاصه بل فى العزيمة عن الخانية معنى التفسير ان يقول لا شهدنا لاناسمعنا من الناس اما لو قال لم نعاين ذلك ولكنه اشتهر عندنا جازت فى الكل وصححه شارح الوهبانية وغيره (الدر المختار بهامش رد المحتار ج ٤ ص ٤١٨)

(نوت) هغه اشخاص چي شاهدی یی په وخت د جحود کي نه قبلېږي که په حضور د دوى کي نکاح منعقد ه شي بيادوى اخبار وهغه چاته وکوى چي شاهدی یی قبلېږي بيا په تسامع شاهدی هغه چاته رواده چي شروط د تسامع پر خای وى:

وفى البدائع ان الاشهاد فى النكاح لدفع تهمة الزنا للصيانة العقد عند الجحود والانكار والتهمة تندفع بالحضور من غير قبول على ان معنى الصيانة تحصل بسبب حضورهما وان كان لا تقبل شهادتهما لان النكاح يظهر ويشتهر بحضورهما فاذا ظهر واشتهر تقبل الشهادة فيه بالتسامع فتحصل الصيانة وظاهره ان من لا تقبل شهادته اذا انعقد بحضوره ثم اخبر به من تقبل شهادته جازله الشهادة بالتسامع (البحر الرائق ج ٣ ص ٨٩ وهكذا فى الطحاوى ج ٢ ص ١١) او شهرة حكمي هلته معتبر دى چي مدعى استشهاده كوى او كه مدعى طلب د شاهدی له شاهدانو وكاوه بيانه ده معتبر ولكن هذا اذا شهدا عنده من غير استشهاده الذى قال انا فلان ابن فلان الفلانى حتى اذلقى رجلين عدلين شهدا عنده على نسبه من غير استشهاده وعرفا حاله وسعه ان يشهدوا ان اقام هذا الرجل شاهدين عنده شهدا على نسبه لم يسمع ان يشهدا على نسبه نص عليه محمد فى المبسوط لانه لمالم يعتمد قوله فى شهادته لا يعتمد قول من اعتمد هذا الرجل على قوله ١٢ (معين الحكام

مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا عبد اللہ مولانا احمد نوری مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان د مرکزى دارالافتاء رئيس

شرعی قبالة حجت ده او عمل یی پر مقتضا ضروری دی

پوښتنه: دکنډ هارولایت د علماء کرامو د دارالافتاء محترم رئیس صاحب ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته زه حاجی راز محمد د محمد کریم زوی د ناحیه ۵ اوسیدونکی ستاسی درانه حضور ته دارنگه عرض لرم محترمه زموږ باغ چې د دامان دولسوالی د خوشاب په کلی کښی موقعیت لری چې په ۱۳۰۷ کال کښی ئې شرعی قبالی صورت نیولی دی اود همدغی قبالی په اساس ئې غرباراه عام موجوده ده چې دوهمه قبالة ئې په ۱۳۵۳ شمسی کال کښی موږ په لاس راوړی ده چې هم ئې حدود غربا عامه لاره ده لکن د کلی خلک موږ ته اذیت راکوی چې ستاسی حدود غربا دارغستان ویا له ده نوستاسی څخه احترامانه هیله کړو د قبالی د مشاهدی پر اساس زموږ حدود تعیین او مخالفت قطعه کړی اودوی چې کومی اوبه یادوی هغه اوبه هم نشته ومن الله التوفیق.

(المستفتی حاجی راز محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

شرعی قبالة حجت ده عمل پر مقتضی د قبالی شرعی ضروری دی لکن په دی شرط قبالة حجت ده او عمل په ضروری دی چې د حیلو او تزویر څخه ساتلی وی په دی طریقہ چې مثنی به محفوظ ځای کی ولری او وخت هم پرتیر شوی وی هر چې د کلی خلق وائی چې غربا حد ئې ویا له ده داوینائی هغه وخت معتبره ده چې په شرعی حجت ثابت وی خصوص په داسی وخت کی چې اوبه دویالی هم نوی نود قاضی د حکم دپاره نفس قول د خصم معتبر نه دی چې شرعی دلائل ورسره نه وی دغه حکمونه دلاندی عباراتو د معتبرو کتابو څخه معلومیږی:

وبهذا يتأيد ما قاله المحقق هبة الله البعلی فی شرحه علی الاشباه بعدما مر عن البیری من ان هذا صریح فی جواز العمل بالحجة وان مات شهودها حیث کان مضمونها ثابتا فی السجل المحفوظ

آه لکن لابد من تقييده بتقادم العهد كما قلنا توفيقا بين كلامهم (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۳) لا يعمل بالخط والختم فقط ولكن اذا كان سالما عن شبهة التزوير والتصنيع يكون معمولابه يعنى يكون مدارالحكم لا يحتاج الى الثبوت بوجه آخر المادة ۱۷۳۶ من المجلة اعلم اولان طريق القاضى الى الحكم يختلف باختلاف المحكوم به والطريق فيما يرجع الى حقوق العباد المحضة عبارة عن الدعوى والحجة وهى اما البينة او الاقرار او اليمين او النكول عنه او القسامة وهى من نوع ما اخذ فيه بالقرائن كما سياتى او علم القاضى على خلاف المفتى به فى زماننا او القرائن الواضحة كالمثال فى المادة ۱۷۴۱ كذا فى قضاء ردالمحتار عن ابن الفرس شرح المجلة للا تاسى ج ۵ ص ۳۸۹ المادة ۱۷۴۱ القرينة القاطعة هى الامارة البالغة حد اليقين مثلا اذا خرج احد من دار خالية خائفا مدهوشا فى يده سكينه ملوثة بالدم فدخل فى الدار ورؤى فيها شخص مذبوح فى ذلك الوقت فلا يشتهبه فى ان قاتله هو ذلك الشخص ولا يلتفت الى الاحتمالات الوهمية الصرفة كان يكون الشخص المذكور ربما قتل نفسه من المجلة ۱۷۴۱ والله اعلم.

مولانا احمد نوري مولانا محمد اخلاص برکتی مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء رئيس

دمشهود به معاینه د شاهد لپاره شرط ده

پوښتنه (زید) پر عمر باندی دعوی کړي ده چې بکر چې د عمر پلاردی پر مایعنی پرزید مخکه او اوبه په قطعی بیع سره خرڅه کړیده دزید پلاس کی کوم سند وجود نه لری دوه تنه شاهدان ئې راوستل چې یو خالد دی اوبل والد دی خالدو ایي چې زه فقط داسی شاهدیم چې بکر د عمر پلار ماته وویل چې دزید څخه زما پیسی راوړه مایسی راوړی په بیع او اجاره علم نه لرم والدو ایي چې زه اوبل نفر چې حاجی طور نومیدی بکر ته ورغلو چې زید وایي پر ما مخکه او اوبه خرڅی کړه بکر وویل چې زه اوبه او مخکه خرڅه وم دیعی په وخت حاضر نه وم بله ورځ والد وائی چې زه او حاجی طور بکر ته ورغلو بکر حاجی طور ته وویل چې زید هغه باقی پیسی نه دی را کړی ستاسو څخه ددغه شهادت په باب فتوی غواړو چې آیا قابل قبول دی او که ندی؟ بینواتو جروا - (محکمه ابتدائیه ولسوالی دند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

دغه یو شاهد چې وائي چې بکړد عمر پلارماته وويل چې دزید خخه خماروپی راوړه (ماوروپی) نودی کی خودیر احتمالونه دي چې داپیسی دی دبل شی وی نه دیع دمخکی اوداوبواودغه بل شاهد چې وایي چې زه اوبل نفر بکړته ورغلوچې زید وائي پرمامخکه اواوبه خرخی کړه بکروویل چې زه ئې خرخه وم نوپه دی کبسی هم بیع قطع نشته بلکه داوعده دیع ده دبل په خوله اوداچې وایي چې بکروویل چې زید هغه باقی پیسی نه دی راکړی نوداهم دیر احتمالونه لری اومعتبر خو هغه شهادت ده چې معاینه دمشهودبه پکبسی موجوده شوی وی لکه په فتاوی هندیه کبسی وایي ومنه ان یكون التحمل بمعاینة المشهودبه بنفسه لا بغيره الخ (ج ۳ ص ۴۵۰) هاکچیرته شاهد مشاهد اومعاینه دمالک اودملک وکړه اومالک یی پیژنده په چهره اونوم اونسب اوملک ئې پیژنده په حدودو اوحقوقو دملک سره او داملک په یددده کبسی وی اوتصرف پکبسی کوی تصرف دملکواودشاهد په زړه کبسی هم واقع شی چې دادده ملک ده نویا حلال ده مشاهده لره چې شهادت آداکړی په ملکیت سره دپاره دده په (فتاوی هندیه ج ۳ ص ۴۵۳) کبسی لیکلی دي: وان لم یعاین الملك والمالک ولكن سمع من الناس قالوا الفلان بن فلان فی قرية کذا ضیعة حدودها کذا وهو لم یعرف تلك الضیعة ولا یدیه علیها لایحل له ان یشهد له بالملک وان عاین المالک دون الملك بان عرف الرجل معرفة تامة وسمع ان له فی قرية کذا ضیعة وهو لایعرف تلك الضیعة بعینها لایسعه ان یشهد کذا فی الکافی وان عاین الشاهد المالک والمالک بان عرف المالک بوجهه واسمه ونسبه وعرف الملك بحدوده وحقوقه وراه فی یده یتصرف فیہ تصرف الملاك ویدعی انه له ویقع فی قلبه انه له حل ان یشهد له بالملک هکذا فی المحيط الخ والله اعلم

مولوی محمد اکرم خان
مولوی محمد اکرم خان
مولوی محمد اکرم خان
مولوی محمد اکرم خان

مولوی عبدالحکیم مخی الله عز مولوی محمد اخلص برکتی مولوی احمد نوری مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء رئیس

کتاب الصلح

به يوه مصلح صلح راتلاي شي کنه؟

پوښتنه : و حضور ته د عاليقدر محترم رئيس صاحب دارالافتاء مقام عالي تميز السلام عليكم ورحمة الله محترمه داروزگان په ولايت کې د ۲ کورنۍ پريوه اندازه مخکې دعوی ده بيا د طرفین په مابين کې يو ملا صاحب چې د دې صلح د پاره تعين اوراستولی وود د دې صلح وکړه داسې چې نيم مخکې د دې طرف او نيم مخکې دې دبل طرف موږ هم يعنی مدعی او مدعی عليه قناعت پروکې پر خپله مخکې ودریدلو اوس يو ملا و قاضي وايي چې ستاسو صلح صحت نه لري ولی چې مصلح يو نفردی په يو نفر مصلح صلح نسی کيدای نو ستاسو صلح نقض ده فلهدا ستاسو محترم لوړ حضور ته موضوع عرض سوه موږ ته دمعتبرو کتابو څخه لطفا و مر حمة فتوی راکی چې دغه مسئله حل سی والسلام.

(المستفتی محمد نعیم)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعضون المک العلی الاعلی

محترم مستفتی صاحب اصلا د صلح په معاملاتو کې اتمام او پوره والی متعلق دی تر رضائیت دمدهی او مدعی علیه پوری ځکه چې د اصلح هم یو عقد دی د عقود و د شرع شریفی څخه او هر عقد شرعی تمامیږي په خپلو ارکانو سره ارکان د عقد صلح هغه ایجاب او قبول دی او د دوی دواړو تعلق دمدهی او مدعی علیه سره دی نو دارا و مدار د تمامیت د صلح صرف پر رضائیت دمدهی او مدعی علیه باندی دی دا چې دریم گړی ته مصلح ویل کیږي یا خوبه وکیل وی د دوی د طرف څخه او یا به فضولی وی په دغه عقد کې نو خلاصه داده که مصلح یو نفروی او که ډیر خو چې رضائیت دمدهی او مدعی علیه وی نو صلح تامه ده نقض یی را ونه دی په دی وجه چې دریم گړی او مصلح یو دی:

(المادة ۱۵۳۱) الصلح عقد يرفع النزاع بالتراضي وينعقد بالايجاب والقبول لكنه يتم بلاقبول من المدعى عليه اذا بده هو بطلب الصلح بعد اقراره بالدين فقال المدعى صالحتك على ذلك فلا يشترط قبول المدعى عليه لان ذلك اسقاط من المدعى ويتم بالمسقط وحده (طحطاوی) شرح المجلة لسليم باز اللبناني ص ۸۲۷ وهكذافي الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۲۹۹ والدر المختار بهامش الطحطاوی ج ۳ ص ۳۴۹ والله اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری حنفی عز مولوی نذیر احمد کھانی

صلح جي واقع سي بيا ماتيڙي ڪنه؟

پوئنتنه: صلح جي دڻو ڪسانو تر منڻ وڻي تر صلح ڪو لو ورسنه د ا صلح ماتيڙي او ڪنه او ڪنه ماتيڙي نو په ڪو موڻايو ڪي ماتيڙي.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

ڪلهه چي مابين ڪي دجانبين صلح وڻي نو يوه جانب لرهه دا حق نسته چي رجوع د صلح ڇڻه و ڪي او صلح پريڙي مگر په يوڻو مسايلو ڪي چي صورة دمستفتي دهغه اقسامو ڇڻه نه دي:

اذا تم الصلح فليس لواحد فقط من الفريقين الرجوع المجلة الما دة ۱۵۵۶ وهكنا في الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۲۱ و بدائع الصنائع ج ۶ ص ۵۳ لان الصلح عقد لازم ليس لاحدهما نقضه الا في مسائل الاولى (شرح المجلة لسليم باز ص ۸۴۵).

مولانا احمد نوري عفي عنه مولانا د احمد الحقاني

پس له صلحي نه يوفريق حق درجوع لري اونه يي وارث اوبيانه بينه قبليري اونه اقرار

پوئنتنه: ڇه وايي علماء د دين مابين او مفتيان د شرع متين چي زما پلار عبد القادر له حاجي عبدالڪريم سره د شيلي پراو بوباندي په دغه سنه ۱۴۴۲ ڪنبي د خپل حق آبه دعوي ڪري وه چي مدعي عليه په حال دانڪار ڪي و نتيجه الدعوي داشوه چي په هم دغه سنه ڪي د علماء ڪرام او دادو وطن د مشائخوپه ذريعه دغه منازع فيها موضع د اصلاح له لاري منحل او فيصله شوه او په هم دي طريقه فيصله تحريري ترتيب شوه چي همدغه مدعي بهاد سر خاوي اوبه ٿي و مدعي عليه ته ور ڪري او د مدعي جانب ته ٿي د مدعي عليه په يوه خرابه قطعه ځمڪه ڪي قنات ڪاري ور ڪره چي همدغه قطعه محدود شوي دي په تيريدود زمان سره دغه قنات نصف پرمخ بيول شوي او نصف تر هغه معلوم ڇاي پوري دنتوان په خاطر پاته شويدي او دغه نصف په وقت د حيات د مدعي عليه ڪنبي په اجر ارسيدلي دي ڪلهه چي يوڻو ڪلونه بعد مدعي عليه مړ شونود غه متباقي قنات ڪاري دده پروار ٿيا پرده باندي په وقت د حيات ڪنبي الزام لري او ڪه څنگه يعني ددغه بدل متباقي ڪار تر هغه معلوم ڇاي

پوری چہ پہ فیصلہ کنبی تعین شوی دی لازم دی اوکہ نہ ؟

(مستفتی عبد الصمد دغزنی دولايت دمقرد ولسوالی دفتح خیلود کلی اوسیدونکی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

صلح چہ وشى اوتام وگرخی بیانشته دیود فریقینودپاره رجوع ددی صلح خخه اوکله چہ مرشی یود فریقینو نشته دوارث دپاره چہ فسخ کړی هغه صلح دمورث خپل حتی بعد الصلح نه اقرار معتبرده اونه کومه بینه قبلیرې:

اذاتم الصلح فليس لواحد فقط من الفريقين الرجوع عنه سواء كان الصلح عن اقرار او انكار او سكوت حتى لو ادعى عليه شيئا فانكر فصالحه على شيء ثم اقر المدعى عليه لايلزمه ما اقر به وكذا لو برهن المدعى بعد صلحه لايقبل (تكملة) الخ ويملك المدعى بالصلح بدله ولا يبقى له حق في الدعوى وليس للمدعى عليه ايضا ان يسترد بدل الصلح منه (المادة ١٥٥٧) اذامات احد الفريقين فليس لورثته فسخ صلحه لان الوارث قائم مقام المورث وحيث لم يكن للمورث ان يفسخ الصلح الواقع بتراضى الطرفين فليس لوارثه فسخه الا اذا ظهر فساد الصلح او بطلانه شرح المجلة لسيلم باز ص ٨٤٥ وص ٨٤٦ حتى لو انكر فصالح ثم اقر به وكذا لو برهن بعد صلحه لايقبل الخ (تكملة رد المحتار ج ٢ ص ١٧٥) سئلت فيمن ادعى على اخر ديننا فانكر وصالحه على شيء ثم اقام المدعى عليه البينة على القضاء او البراء هل ينتقض الصلح فالجواب لا ينتقض بل هو على حاله قال في الخانية ولو ان رجلا ادعى مالا على رجل فانكر وصالحه على شيء ثم ان المدعى عليه اقام البينة على القضاء او البراء لا تقبل ولا يبطل الصلح ويكون الصلح فداء عن اليمين اللتي كانت عليه آه (الفتاوى الكاملية ١٦١) والله تعالى اعلم

عبدالحکیم عفی اللہ عنہ
مولوی محمد رفیع الرحمن بکری
دارالافتاء
مولانا محمد سلم حقانی مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان دمرکزی دارالافتاء رئیس

دمحکمي جوړ شويو ليکونوڅه حکم دی او پس له صلحي طرفين در جوع حق لری کنه
 اوبه حدودو کي فلطي شبه ده کنه ابراء دمریض څه حکم لری او مرض موت څه ته وائی؟
 پوښتنه: یو شخص خیر محمد ولد میر باز خیل ملک ابراء کړي دی عیانی ورپروته چې هغه
 حضرت نور احمد نوردی لکن په دی وخت کښی علای ورور ژوندی وو چې محمد باز ولد
 میر باز و و پس له هغه نه خیر محمد وفات وکړو لکن دهغه ابراء خط غلط و و په څو مادو سره
 چې هغه دادی (۱) دکومی یوی محکمی په نامه چې دا ابراء خط جوړ شوي ده هلته ثبت
 محفوظ نشته (۲) محدودونه ئې غلط دی ۷ قطعی مخکه ده ځنی کښی یو محدود او ځنی
 کښی ۲ محدود او ځنی کښی دري ۳ محدود غلط دی (۳) ذکر شوی مخکه په ابراء خط
 کي یونیم جریب ده او په محدود کی ۷ جریبه ده او یونیم جریبه مخکه یی په صلح کښی
 اخستی ده (۴) څه وقت پس محمد باز دعوی وکړه او مصلحین راغله صلحه ئې وکړه په
 نصف باندی په حضور د شاهدانو کی چې تواطؤ دهغو په کذب باندی محال ده ښه په
 رضا اور غبت سره لکن محمد بارفوت وکړو ۱۰ کاله دامخک دهغه زامنو خوړ له اوفی
 الحاله ذوالیدهم دی لکن پس دلس ۱۰ کاله حضرت نورا و احمد نور د محمد باز په زامنو
 دعوی کوی آیاد دعوی صحیح ده او که باطله (۵) دغه ابراء خط په حال د مرض کښی ووله
 دی وجهی نه دی مشهور په ناجور پلار سره وو مفتیان د شرعی د فقه حنفی په رڼا کښی په
 دی باره کښی څه وائی؟

(المستفتی مولوی محب الله حقانی سالابی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

ابراء خط یا هبه خط یا نور خطونه چې د محکمی څخه صادر شوی وی قابل دا اعتبار او د عمل
 کولودی که لاندی دری ۳ شرطه پکښی وه (۱) ثبت به یی په محکمه کی موجود وی (۲)
 د قاضی کتاب به داسی ځای محفوظ وی چې د خلکو د چم او تزویر څخه خلاص وی (۳) په
 دی خط کی به خلاف د شریعت حکم نه وی او که دا شروط نه وه لکه د مستفتی په سوال کی
 چې دکوم خط بیان شوي دی نو قابل دا اعتبار نه دی لکه رد المحتار چې وائی:

وما ذکرناه عن الخائنة محله ما اذالم یکن للصک وجود فی سجل القضاة اما لو وجد فيه فانه یعمل
 به کما فی حواشی الاشباه (رد المحتار ج ۳ ص ۴۴۳) لکن اذا كانت الاعلامات والسندات مطابقة

للاحكام الشرعية والافلا يعمل بها (شرح المجلة لمحمد خالد الاتاسي ج ۶ ص ۱۱۷)
يعمل ايضاً بسجلات الحاكم اذا كانت قد ضبطت سالمة عن الفساد والحيلة على الوجه الذي يذكر
في باب القضاء (المجلة مادة ۱۷۳۸ (۲)

د صلح په باره کې بايد ووايو چې هرکله صلح وشي نو بيا طرفين لره حق د دعوی نه کېږي
اونه ددوی ورته لره دا حق شته چې صلح فسخ او ياد دعوی وکړي که چيرې بطلان
افساد د صلح نه و وراغلي لکه څنگه چې دراتلونکي عبارتو څخه د فقهاء معلومېږي:
للمصلح احکام هي اولا انقطاع الخصومة والمنازعة بين المتداعيين شرعاً فلا تسمع دعواهما بعدئذ
وهذا حکم ملازم جنس الصلح (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۲۱) وهکذا في (شرح المجلة لسليم باز
م ۱۵۵۶ ص ۸۴۶) اذ اذ مات احد الفريقين فليس لورثته فسخ صلحه (المجلة المادة ۱۵۵۷) فليس
لوارثه فسخه الا اذا ظهر فساد الصلح او بطلانه (سليم باز ص ۸۴۶ (۳):

غلطی په حدودو کې ياد اچي د ابراء خط او د محدود تر مابين په جريبو کې تفاوت کثيروي
نوداشبهه ده او هغه خط چې په هغه کې شبهه موجوده شي نو هغه قابل د قبول نه دی او حجة
نشي گرځيدلای:

لا يعمل بالخط والختم فقط ولكن اذا كان سالماً عن شبهة التزوير والتصنيع يكون معمولاً به يعني
يكون مدار للحكم لا يحتاج الى الثبوت بوجه آخر (المجلة مادة ۱۷۳۶) (۴):

ابراء دداسي مريض چې هغه ته مرض موت پېښ وي دوه ۲ قسمه ده يوه ابراء د وارث ده يوه
ابراء د اجنبي ده ابراء د وارث موقوفه ده پرا اجازه د نور وورثه که هغو اجازه وکړه نوصحة لري
اوکنه نلري او ابراء د اجنبي په ثلث کې د مال صحيح ده بي له توقفه پرا اجازه دورثه او په
زائد کې تر ثلث موقوفه ده ددوی پرا اجازه حاصل داچې ابراء او هبه او داسي نور تبرعات
د مريض د پاره حکم د وصية لري:

فان ابراء المريض وارثاً توقف الابراء على اجازة الورثة ولو كان الدين اقل من الثلث وان ابراء اجنبياً
والدين يجاوز ثلث التركة توقف الابراء في الزائد عن الثلث على اجازة الورثة لان الابراء تبرع له
حكم الوصية (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۳۳۲) وهکذا في (المجلة مادة ۱۵۷۰) -

او مرض موت ودي ته وايي چې انسان هغه افعال چې پخوايي اجراء کول نشي اجراء کولای
او مخ کې تر کال پوره کيدو موت وده ته راشي او که دده مرض په حال کې دتزايد او تغيروي
نودوخت څخه د شدة دده مرض اعتبار لري که څه هم تريوه کال ډير وخت وغواړي او بعض

کسان داسی تعریف کوی چہ مرض موت ہفہ دی چہ غالباً موت پر مرتب وی اوصحت یابی حنی نادرہ وی کہ خہ ہم بستر نہ وی:

قیل مرض الموت ان لا یرجح لحوایج نفسه وعلیه اعتمد فی التجرید بزازیة (الدر المختار بہامش ردالمحتار ج ۵ ص ۴۶۷) وھکذا فی الفقه الاسلامی ج ۴ ص ۱۳۴ والمجلة المادة ۱۵۹۵ قوله (والمختار انہ ماکان الغالب منہ الموت) کذا اختارہ صاحب الھدایۃ فی کتابہ التجنیس .
(ردالمحتار ج ۵ ص ۴۶۷) واللہ اعلم وعلمہ اتم

مولوی ذہمہ احتشامی مولوی احمد نوری مئی عز مولوی نور محمد ثاقب و افغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

پر صلح بدل اخستل اود مدعی علیہ دانکار سرہ صلح کول خنگہ دی

پوہنستہ چہ بعضی مال پر چاثبوت سی او ہفوی بیاد نور مال خخہ انکار سی اوس پوہنستہ دادہ چہ ددغہ انکاری مال خخہ صلح کول جائز دی کیا؟ ② اخستل د بدل د صلح خنگہ دی؟
والسلام (المستفتی عبد الغنی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بعون اللہ العلی الاعلی

سرہ دانکار د مدعی علیہ ہم جائز اور وادہ لکہ خنگہ چہ سرہ د اقرار جائز اور وادہ کله چہ صلح دری ۳ قسمہ دہ صلح سرہ د اقرار صلح سرہ دانکار صلح سرہ د سکوت دری قسمہ د صلحی جائز اور وادی نو کله چہ صلح صحیح او جائز شہ پس بدل د صلح اخستل مدعی لہ جائز دی پہ درو سرہ قسمو د صلح کبسی:

الصلح بثلاثة اقسام القسم الاول الصلح عن الاقرار وهو الصلح الواقع عن اقرار المدعی علیہ القسم الثاني الصلح عن الانکار وهو الصلح الواقع عن انکار المدعی علیہ القسم الثالث الصلح عن السکوت وهو الصلح الواقع عن سکوت المدعی علیہ بان لا یقر ولا ینکر (مجلة الاحکام المادة ۱۵۳۵) وهو فی اقسامہ الثلاثة صحیح شرعاً حتی ان المدعی یملک بموجبه بدل الصلح ولا یسترده المدعی علیہ ویبطل حق المدعی فی الدعوی

(شرح المجلة لسليم باز اللبناني ص ۸۲۸ وهو جائز باقرار وسكوت وانكار لا طلاق ماثلونا وماروينا ومايينا من المعنى وبقوله عليه الصلوة والسلام كل صلح جائز فيما بين المسلمين الا صلحا احل حراما او حرم حلالا) تبیین الحقائق ج ۵ ص ۳۰ ایضاً فی الفتاوی الکاملية ص ۱۵۸ و مجمع الانهر ج ۲ ص ۳۰۸) واللّه اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری مخی عن مولوی نذیر احمد اتحافی مولوی نور محمد ثاقب دافغانستان و مرکزی دارالافتاء رئیس

دیسویہ مقابل دخیل میراث

له حق خنخه ابراء بيله دعوى صحيح كبرى كنه او حکم دبیع لری كنه؟

پوښتنه : از طرف ریاست محکمه مرافعه کندهار برای محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم - المرام ایکه یک زن که از حق حصه پردی موروثی برای عم خود ابراء و تبراء در مقابل ۱۶۶۰ آذانی بده بدون دعوی صحت دار دیانه همین حکم بیج دار دیانه معلومات برای پایان بدهید حواله کتاب هم تحریر دارید فقط

(ریاست محکمه مرافعه قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

د اول سوال جواب ابراء د دعوی خنخه د دغه موروثی مخکی چونکه ابراء بالعوض ده او ابراء بالعوض حکم د صلح لری نو خککه دا وایو چي بغیر له دعوی خنخه دغه ابراء صحت نه لری خککه چي صلح موقوفه ده پرد دعوی :

الابراء بعوض عند الحنفية هو صلح بمال (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۳۴۶) الصلح علی ثلاثة اضرب صلح مع اقرار و صلح مع انكار و صلح مع سكوت و وجه الإنحصار ان المدعى عليه عند دعوى المدعى امان يجيب لدعواه اولا يجيب فان اجاب فلا يخلو امان يكون الجواب بالاقرار اوبالانكار فهو الضرب الاول والثاني فان لم يجب اصلا فهو السكوت وكل ذلك جائز عندنا (لسان الحکام بهامش معین الحکام ص ۱۵۳) -

او که تر منخه دعوی نه وه شوی او د ابراء خط لیکل شوی وی نو د ابراء هبه بالعوض ده لکه

زوجة پنه ابراء دخيل مهر خنجه وکی او قصد یی عفو کول دزوج وی دمهر خنجه نوقهها
دلته ابراء هبه بولی خنجه چي عوام دمصطلحات فقهیه امتیازنشی کولای مثلاً هبه
بالعوض خنجه تعبیر په ابراء کوی او هبه بالعوض چونکه یوتبرع ده هر شوک یی هر خای
کولای شی سبق ددعوی نه غواری:

ففي الوقت الحاضر الذي لا يميز فيه الناس بين المصطلحات الفقهية يمكن جعل الابرأء تملیكا
ویكون حکمه حکم الهبة (الفقه الاسلامی ج ۷ ص ۲۸۶)

ددوهم سوال جواب لکه په اول جواب کی چي تیر شول چي دغه ابراء خط ۱۲ احتمال لری که
تر مخه دعوی شوی وه وروسته د ابراء خط لیکل شوی وونود ابراء چونکه حکم دصلح
بالمال لری او صلح بالمال په لاندی ډول حکم لری که چیری دغه صلح سره د اقراره دمدعی
علیه شوی وه نو صلح حکم دییع لری او که سره دانکار یا سکوت شوی وه نو حکم
دمعاوضی لری دمدعی لپاره او خلاصوالی دقسم خنجه دی دمدعی علیه لپاره او که
دعوی نه وه شوی او ابراء خط لیکل شوی وونود حکم د هبه بالعوض لری او هبه بالعوض
هبه وی په ابتداء که بیع وی په انتهاء کی:

اذا وقع الصلح عن اقرار علی مال عن دعوی مال معین فهو فی حکم البیع (المجلة المادة ۱۵۴۸)
الصلح عن انکار او عن سکوت هو فی حق المدعی معاوضة وفي حق المدعی علیه خلاص من
الیمین وقطع للمنازعة المجلة الماد ۱۵۵۰ واذا وقعت الهبة بشرط العوض المعین فهي هبة ابتداء
..... بیع انتهاء (الدر المختار بهامش رد المحتار ج ۴ ص ۵۷۹ وهکذا فی بدائع الصنائع ج ۶ ص ۱۳۲
والفقه الاسلامی ج ۵ ص ۲۹) -

لکن په هبه بالعوض کی یوه خبره ضروری ده هغه دا چي دغه مٹکه چي ابراء خنی شوی ده
او هبه شوی ده دابه دنوری مٹکی خنجه جلا کیږی او پس د جلا کیدو به بیامو هوب له ته
تسلیمیږی او هغه به یی قبض کوی خنجه چي هبه دمشاع صحت نه لری چي په وقت کی
د قبض هم پر خپل مشاع والی پاته وی:

وهبة المشاع فيما يقسم لا تنفذ الا بالقسمة والتسليم (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۱۲۱) فلا تصح عند
الحنفية هبة المشاع اذا كان يحتمل القسمة كالدار والبيت الكبير وتكون الهبة فاسدة فان قسم
المشاع وسلم جازت الهبة وهذا شرط صحة للهبة (الفقه الاسلامی ج ۵ ص ۱۴) والله تعالی اعلم
بالصواب

کتاب الوکالة

آيا وکالت ورکول دمحمکمي په حضور شرط دی

پوښتنه : چې موکلین یو وکیل ته وکالت ورکوي ددواړو حضور محکمي ته ضروري دی او کيهرځای موکلین کولای سی چې وکیل ته وکالت ورکړي یعنی که یو موکل وکالت ورکړي په حضور د شاهدانو بیله محکمي څخه دا وکالت صحي دی او کيا ؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

فقهاء په وکالة کې د اشرط ندي ذکر کړي چې موکل او وکیل به محکمي ته حاضرېږي بلکه د فقهاء د عباراتو څخه دا معلومېږي چې د اشرط نه غواړي هرځای کولای سی چې یو څوک بل سړي وکیل کی ولی بناء دوکالة پرفراخي اوسهولة او اساني باندی ده اوله دی وجهی څخه اتحاد د مجلس د ايجاب و قبول دوکالة شرط نه دی کيدلای سی چې ايجاب نن و سی قبول دوکالة بله ورځ او کيدلای سی چې یو څوک غائب وکیل دروی :

اتحاد المجلس شرط في جميع العقود ماعدا اثلاثة الوصية والا يضاء والوكالة... واما الوکالة... فمبنية على التوسعة واليسر والسماحة فلا يشترط فيها اتحاد المجلس لان قبولها قديكون باللفظ لقول اوبالفعل بان يشرع الوکیل في فعل ما وکیل فيه ويصح فيها توکیل الغائب (الفقه الاسلامي ج ۴ ص ۱۱۳ هکذا في بدائع الصنائع ج ۶ ص ۲۰) -

(نوټ) د اول سوال د جواب په تفصيل کې بايد ازياته کړو چې کله جانبين يو چاته ووايي چې زموږ مايين کې ته تقسيم وکه موږ په راضي يو او هغه هم تقسيم وکي نو دا صلح ده يوه جانب لره ييا د حق نسته چې رجوع وکړي او ووايي چې زه دا تقسيم نه منم لکه ۱۵۵۶ ماده د مجلی چې وائی :

اذا تم الصلح فليس لواحد فقط من الفريقين الرجوع عنه والله اعلم

مولوي احمد نوري مټي عز مولوي زاهد اکتاني

وکیل تر عمل کولو وروسته معزولېږي او کنه ؟

پوښتنه : و حضور ته د علماء کرامو د دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبرکاته د الله جل جلاله په حفظ کې اوسې ۲ نفر او يادير کسان چې يو وکیل ته په خپله رضا سره وکالت

شرعی ورکړی د تقسیم د معلومولو د پاره یعنی د ویش د معلومید و لپاره نو وکیل چې عمل وکړی

یعنی ویش معلوم کړی تر عمل وروسته موکل کولای سی چې وکیل معزول کړی ایا تر عمل وروسته معزول کیدای سی او کیا؟ او که معزول کیدای سی خو قدر زمانه وروسته معزول کیدای سی او که گرسره تر عمل وروسته بیانسې معزول کیدای.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب

وکیل چې خپل کار او عمل پای ته ورسوی په محض پای ته رسید لوسره د عمل خپله وکیل معزول کیږی ضرورت و دی ته نسته چې موکل یی عزل کړی:

طرق انتهاء الوكالة ۳ انتهاء الغرض من الوكالة وهوان يتم تنفيذ التصرف الذي وكل فيه لان العقد يصبح حينئذ غير ذي موضوع (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۱۲۶) يترتب على الوكالة ثبوت ولاية التصرف الذي تناوله التوكيل (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۹۳)

مولانا محمد امجد الحقاني مولانا احمد نوري غني مد

وکیل د غائب پر خپل وکالت پاتېږی ترخوچي خیانت پکې خړگندنشي

پوښتنه و محترم د دارالافتاء ریاست لور مقام ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد
خړنگه چې زه نیاز محمد دنور محمد زوی د کندهار ولایت د ۲ ناحیه اوسیدونکی دارنگه
عرض وړاندی کوم رام تلو هندو په شیر سرخ کي ۴۰۰ انگوری جوی لری ټوله ئې وماته په
تسلیم را کړی دی اودی و هندوستان ته کله شوی دی مادغه باغ په اول کال و حافظ آغاته په
روزنه ورکی تر کال وروسته هغه بیرته را پرېښود ما بیرته و معلم عبدالغنی ته په شراکت
ورکی چې نیمایي دهند و او نیمایي زما و ستا هغه تر اوسه وماته یوه افغانی هم نه ده را کړی
د باغ مالک خوزما خخه غوښتنه کوی اودغه انگوری جووی ئې پر خپل سر خرابه کړی دی
زه په خبر نه یم ځکه چی د ۱۱ واثي دغه باغ دهند و دی ته هیڅ حق نه لری یو دانه و اتر پمپ او ۳
خونی ما پکښی آبادی کړی دی ستاسو د محترم حضور خخه هیله کوم چې زموږ د موضوع
په باره کی شرعی فتوی را کړی او قومندانی ته ولیکی چې په دی باب کی اجراءات وکی
والسلام.

(مستفتی نیاز محمد ولد نور محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

هندو چي په وقت دخپل موجوديت كي نياز محمد دخپل باغ متصرف ټا كلي دي نويابل
 ټوك نسي كولاي چي په وخت كښي د غيښت دهند وديا ز محمد دلاسه دغه باغ وباسي
 مگر كچيري دنياز محمد خيانت ظاهر سي نو به قاضي دنياز محمد څخه باغ اخلي او بل ثقه
 امين سري ته به ټي ورسپاري په (الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۱ ص ۳۳۹) كښي راغلي دي:
 فان العرف فيما بين الناس ان من اراد سفرا يؤكل غيره بقبض ديونه او بقبض حقوقه على الناس
 ويريد بذلك التوكيل بالقائم والحادث جميعا حتى لا يضيع شيء من حقوقه فلمكان العرف صرفنا
 الوكالة الى الكل وهذا نظير من وكل انسانا بقبض غلاته كان وكيلا بالواجب وبما يحدث
 وانصرفت الوكالة الى الكل لمكان العرف فان الناس في عاداتهم يريدون بهذا التوكيل القائم
 والحادث حتى لا يحتاجون الى تجديد الوكالة في كل زمان ولا يقعون في الحرج
 او په (رد المحتار ج ۳ ص ۳۶۰) كښي راغلي دي:

نقل ابن المؤيد عن جامع الفصولين لو اخذ القاضي ودعة المفقود ممن هي بيده ووضعها عند ثقة لا
 بأس به آه وهذا يخالف ما في المعروضات الا ان يقال ما فيها هو في حق امين بيت المال فليس له
 ذلك وان كان المفقود لا وارث له الا بيت المال لان الوارث حقيقة ليس له ذلك فامين بيت المال
 بالاولى ومانقلناه انما هو في القاضي الذي له ولاية حفظ مال الغائب والظاهر انه محمول على
 ما اذاري المصلحة في ذلك بان كان من المال بيده غير ثقة والافهو عبث تأمل -

حاصل دادي چي ددغه باغ متصرف نياز محمد دي كه ټي تفويض دهند و نياز محمد ته په
 حجة شرعي ثابت وي او غلات او حاصلات به وده ته تسليميږي او معلم عبد الغني ته
 صرف خپل حصه ده والله تعالى اعلم وعلمه اتم واكمل

مولوي محمد احتشاني مولوي احمد نوري رضي الله عنهما

کتاب الشفعة

دکان شفعه لری اوکنه؟

پوښتنه: جناب محترم د مرکزي دارالافتاء فاضل اودانشمند رئيس صاحب السلام عليكم محترمه زموږ د ستری محکمی نمایندگی ته یو تعداد ښاری خلک راځي اودا تپوس کوي چې دکان شفعه لری که نه؟ موږ په خپل واردالازم وگنل چې دا کار رسمی شکل پیدا کړي اوتاسو محترم په دی باب شرعی فتوي دلاندي تګو په باب صادره کړي (۱) که چیري د دکان څنګ یا شاته کومه مخکې خرڅیږي د دغه دکان مالک اویا کرایه نشین دا حق شرعا لري چې د شفعه دعوی ئې وکړي او که یا اوچې دوکان خرڅیږي د بل دوکان مالک حق لری کنه؟ امیدوار یو چې دخلګود مشکل د حل په منظور پورته معلومات راته را کړي ستاسو مهرباني او مرحمت به وی والسلام

(المستفتی خطیب د ستری محکمی نمایندگی مسئول)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلوة على اهلها اما بعد شفعه په هر هغه شئ کی چی نه نقل کیږي او ثابت دپارد استمرار وی یعنی غیر منقول وی لکه مخکې ژرنده کوهی اوداسی نور شیان شته نو که پرچا باندي بله خونه سربیره وه شفعه لری یعنی که سربیره خونه خرڅه شوه دلاندي صاحب حق د شفعه لري او که دلاندي خونه خرڅه شوه د سربیره خونې صاحب ئې حق لری که څه هم لاري سره جلاوي هم دارنگه که دري دوکانه څنګ پر څنګ لاري و عام لاري ته راوتلی وي یوه سړی لره پر څنګ ددي درود کانونو داري دوکانونه خرڅ شوه دا د څنګ دوکاندار حق د شفعه لری دلاندي مسئلو:

و شرطها ان يكون المحل عقار المراد بالعقار ههنا غير المنقول فدخل الكرم والرحاء والبئر وان لم يكن طريقه في السفلى الخ (ج ۵ ص ۱۵۲ من رد المحتار) لانه التحق بالعقار بماله عن حق القرار الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار ج ۵ ص ۱۵۳) (ومنها) ان يكون المبيع عقار او ماهو بمعناه فان كان غير ذلك فلا شفعة فيه عند عامة العلماء سواء كان العقار مما يحتمل القسمة او لا يحتملها كالحمام والرحى والبئر والنهر والعين والدور الصغار (الفتاوي الهندية ج ۵ ص ۱۶۰) وعن محمد رح حوانيت ثلاثة يلى بعضها بعضا وباب كل واحد الى الطريق الا عظم ولرجل الى جنب حانت منها حانوت فبيعت الحوانيت الثلاثة فله ان يأخذ بها وهي كالبیوت فی دار واحدة)

بزازیہ بهامش الهندیة ج ۶ ص ۱۵۹)

اود سرقلفی والا که همیشه ددوکان مستحق شی په شفعه کی اختلاف دی بهتره داده چې حق دشفع نه لری په قرار دلاندى مسئلى:

بقی لوکان الخلو بناء اوغراسا بالارض المحتكرة اوالمملوكة یجرى فيه حق الشفعة لانه لما اتصل بالارض اتصال قرار التحق بالعقار آه قلت ذكره من جريان الشفعة فيه سهو ظاهر لمخالفته المنصوص عليه فى كتب المذهب كما سیأتى فى بابها ان شاء الله تعالى (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۹ والله اعلم)

دفضولی په بیع کی دعوی دشفعی صحت نه لری ترخوچي مالک اجازه ونکړی

پوښتنه: ددارالافتاء رئیس صاحب دحاجی وزیر محمد او عبد الله موضوع تاسوته راجع سوه دپوره خیرنی وروسته به تاسی خپل نظر اوفیصله موپړته راولیږی. والسلام ۶-۸-۱۳۷۵ (امیر المؤمنین مجاهد ملا محمد عمر)

هو الله المستعان

دافغانستان داسلامی دولت محترم عالی قدر امیر المؤمنین ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته جناب فضلیت ماب تاسوچي مونږته دحاجی عبد الله او حاجی وزیر موضوع رالیږلی وه هغه مونږته په ۲۸ - ۱۳۷۵ - ۸ راتسلیم شوه زمونږدمرکزی دارالافتاء علماء دغورلاندى ونيوله ترخیرنی وروسته مونږچي کوم مطلب ته ورسیدو هغه داده چې په فیصله کښی ذکرشوی دی چې بائع هندو وه لکن معلوم نه ده چې کوم هندو وه خو حاجی وزیر وایی چې هغه هندو تندلال وه دېگوانداس زوم په دوسیه کښی خودیر اوږد جریان ذکرشوی خومونږ به یوه نوی خبره پکښی وکړو هغه داچې تندلال چې زوم دېگوانداس ده هغه خوپه میراث دېگوانداس کښی حق نه لری اودغه تندلال دحاجی وزیر سره بیع په وکالت دورته دېگوانداس هم نه ده کړی ځکه چې دنن دلال یواقرار خط پروت ده په دوسیه کښی چې دسفارت مهرهم پری لگیدلی هغه ویلی چې ورته رضایت ونه ښوده او حاضر نشول چې دایع ومنی نوکله چې دایع بلاوکالت شوی ده نویع دفضولی بلل کیږی اوپه بیع دفضولی کښی دعوی دشفع نه صحیح کیږی ترخو اصل مالک اجازه ونکړی لکه چې په الدرالمختار علی هامش ردالمحتار کښی په ج ۵ ص ۱۵۴ کښی وایی:

وتجب بعد البيع ولو فاسد انقطع فيه حق المالك... آه

اوپه مجله ماده ۱۲۶ کښی وایي:

بشرط ان يزول ملك البائع عن المبيع:

نو ظاهره داده چې دلته شفيع نشته بل خواته شفيع دخپلی شفيع داثبات دپاره هم ډیر څه ویلی دی البته مونږ مصلحت او مناسب دابولو چې کچیری امیر المؤمنین مدظله العالی په خپل صلاحیت او اختیار سره دادواړه دتمیز فیصلی معطله کړی ترهغی چې ټول جوانب حاضر شی او حالت روښانه شی بیاپه امر د امیر المؤمنین جدید دابتداء څخه داموضوع په جریان کښي واچول شی دابه دجنجال په ختمولو کښی مؤثر واقع شی.

عبدالحکیم غني
مولى محمد غلام الله
مولى محمد غلام الله
مولى محمد غلام الله

مولوي عبدالحکیم غني ۱۳-۹-۱۳۷۵ مولوي احمد نوري غني مولانا عبد الله مولانا نادر شاه مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء ولایت پکتیا

دشفعي په دعوی کي که مدعي عليه حاضر نشي دمدعي په جانب فیصله څنگه ده؟

پوښتنه: و حضور ته د محترم رئیس صاحب دار الافتاء یونفر په نامه عطاء الله اوبل په نامه داسد الله نومېږي چې دگل اغا څخه مخکه رانیولی ده تقریباً ۲۰ خرواره مخکه ده نوزه حاجی نصر الله اوبل حاجی خان بل آیات الله بل حاجی عبدالکریم نومېږي موږ په دغه ورځ چې خبر سو دشفع دعوی وکړه نوموړی عطاء الله او اسد الله نامي زموږ څخه و تنبیتید کابل ته ځان نه حاضر وی نوموړی د نوموړي پلار حاضر کی او ۲۰ ورځی موږ وخت ورکړی او پلار هم حاضر نکړه او دست برداره سوه بیاموږ په رادیو کی اعلان وکړی اوس غواړو چې دغه مخکه موږ ته تسلیم اوقیمت و حکومت ته ورتسلیم کړی یا څنگه وکړو؟ ستاسو څخه افتاء غواړو په ډیر احترام

(محکمه عدلیه د ډنډا ابتدائیه قاضی دوست محمد و ملا محمد خان)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب محترمو مستفتيانو تاسو په استفتاء کی داسی لیکلی دی چې هغه ورځ چې موږ دشفع دعوی وکړه عطاء الله او اسد الله زموږ څخه و کابل ته و تنبیتدل اوس غواړو چې موږ ته مخکه راتسلیم شی اوقیمت و حکومت ته ورتسلیم کړو د شریعت منوره له مخی تاسو حق نه لری ترڅو چې مدعیان علیهما حاضر شی او بیا ملامت

شی قاضی حکم پروکوی بیا حق د تسلیم لری څکه چې پر غائب حکم نه کیږي؛
ولا یقضى على غائب ولا له اي لا یصح (قوله ولا یقضى آه) ای بالبینة سواء کان غائبا وقت الشهادة
او بعدها وبعد التزکية وسواء کان غائبا عن المجلس او عن البلد واما اذا اقر عند القاضی فیقضى علیه
وهو غائب لان له ان یطعن فی البينة دون الاقرار (قوله ای لا یصح) لما فی الفتح من ان حضرة
الخصم لیتحقق انکاره شرط لصحة الحكم (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۷۳) -

او هغه عبارت چې په درمختار کی لیکلی دی:
ولو قضی علی الغائب بلانائب ینفذ وقیل لا:

هغه دهغه قاضی حکم ده چې قضاء پر غائب صحیح بولی لکه چې تفسیر یې کړی ده:
ای قضی من یری جوازه کشفی لا جماع الحنفیة علی انه لا یقضى علی غائب (ردالمحتار ج ۴
ص ۳۷۶) واللہ تعالی اعلم

عبدالحکیم عفی عنہ مولانا زمان شاه مولانا عبد الله مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
مولوی محمد رفیع من بکری

د شفیع ترموگ وروسته وارث حق د دعوی لری کنه؟

پوښتنه: د عبد الصمد دنظر محمد د زوی د پنجوايي داوسیدونکی غوښتن لیک د تمیز
د علماء کرامو حضور ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته عالیقدر و پنجوايي کی پلار
محمد انور د ملک د شفع دعوی کوله اوس دغه پلار وفات سو دهغه زوی میر حمزه غواړی
چې دعوی وکړی زه په دی هکله ستاسو عالیقدر رود حضور څخه مسئله غواړم چې زوی ئې
د دعوی حق لری او که ئې نه لری؟

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلی علی رسولہ الکریم الجواب ومنه الصدق والصواب

کله چې شفیع مړشی دیع څخه وروسته او مخکی تراخستلو دهغی مخکی یاسرای چې
شفیع یی په شفعه باندي اخلی په مذهب دا حنا فورحمهم الله دهغه وارث حق داخستلو په
شفعه سره نه لری که چیری قاضی قضاء په شفعه سره د شفیع لپاره نه وه کړی ورنه حق
د شفعی وارث لری:

في هذه للشفيع حق الشفعة لان المشتري صار شريكا والشريك مقدم على الجار وانما شرط ان يتصدق عليه بطريقه لانه اذا لم يتصدق بطريقه صار المتصدق عليه جار للدار المشتراة فلا يتقدم على الجار غير ان هذه الحيلة انما تكون حيلة لا بطلان حق الجار لا لا بطلان حق الخليفة (الهندية ج ۶ ص ۴۲۲)

وان باع رجل عقار الاذراعا مثلا في جانب حد الشفيع فلا شفعة لعدم الاتصال وكذا لا شفعة لو وهب هذا القدر للمشتري وقبضه (قوله لو وهب هذا القدر) اي الذراع مثلا والظاهر ان المراد وهبه بعد بيع ما عدا هذا القدر بقرينة قوله للمشتري ويحتمل ان الهبة قبل البيع الخ (رد المحتار ج ۵ ص ۱۷۱) والله اعلم بالصواب

مولانا محمد امجد الحقاني مولانا محمود ميوند وال مولوي عبد الحليم حفي عن مولوي نور محمد نائب رئيس دار الافتاء وولت اسلامي افغانستان
 مولوي نور محمد من برکتی
 دار الافتاء
 مولانا محمد امجد الحقاني

په ځمکه کې دخپل حق ددعوی گټلو وروسته په پاتې ځمکه دشفعي دعوی کول
 پوښتنه زه بی بی روزی کله چې خپل میراثی ملک او جائداد می دخپلو ماما گانو څخه په لاندی ډول جلا کړی یو باغ چې زما ماما گانو زما په غیاب کی بغیر له اجازی څخه خرڅ کړی وو او زه هم په دی باغ کی شریکه وم او مشتری زما د حق درا کولو څخه منکرو و کله چې خبره شریعت ته شوه نو ما خپل حق پیدا کړ او بیامی دبائع او مشتری په حضور کی خپله حصه جلا کړه ماته له حق سپارلو څخه وروسته مادستی دشفعی دعوی وکړه او مشتری ته می وویل چې زه خو په او بولبنستی او دباغ په هر حساب کی شریکه یم ځکه زه یو وار ته یم او ته غیر سړی یی نوزه شفیع یم او دباغ دغه نوره حصه زما په شفع ده تاته ئې نه درکوم مشتری راته وویل چې ستا شفع حق نکیرې ولی تا پخوا دشفعی برغ نه دي کړی ما ورته وویل چې پخوا ما خپل حق نسوژوندي کولای ما څه برغ کړی وای نواوس سوال دادی چې زه شفع پیدا کولای شم اوکیا؟

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

په شفع کی طلب موثبت شرط دی طلب موثبتہ دادی چې شفیع په بیع ددغه زمکی چې دی یې شفیع دی خبرشی په دغه مجلس کی دعلم طلب دشفع وکی حتی که دغه شفیع په دغه زمکه کی دعوی درقبی اودشفعی ددواړو کول دواړی دعوی به په یوه کلام کوی او که ئې اول دعوی دملکیت درقبی وکړه وروسته ئې دعوی دشفع وکړه نو ئې دعوی دشفعی نه صحیح کیږی اوس نو حکم دادی کچیری دغه بی بی روزیگله په هغه وقت کی چې په بیع دباغ خبره شوه دعوی دخپل حصی اودشفعی په دغه نورباغ کی کړی وی نو ئې دعوی دشفعی صحیح کیږی او که ئې محض خپل دحصی دعوی کړی وه نو ئې شفیع ساقط ده:

يلزم الشفيع ان يقول كلاما يدل على طلب الشفعة في المجلس الذي سمع فيه عقد البيع في الحال كقوله انا شفيع المبيع او اطلبه بالشفعة ويقال لهذا الطلب طلب الموائبة (مجلة الاحكام المادة ١٠٢٩) ولو بيعت دار بجانب دار رجل هو شفيعها وهو يزعم او رقبة الدار المبيعة له وهو يخاف انه اذا ادعى رقبته تبطل شفعته وان ادعى فيها تبطل دعواه في الرقبة فيقول هذه الدار داري وانا ادعى رقبته فان وصلت اليها والا انا على شفعتي لان الجملة كلام واحد فلا يتحقق السكوت عن طلب الشفعة غمز عيون البصائر شرح الاشباه والنظائر ج ٣ ص ١٩١ وهكذا في طحطاوى على الدر المختار ج ٤ ص ١٣١) والله اعلم وعلمه اتم وحكم

عبدالحکیم مغلطای
مولوی محمد رفیع الرحمن
مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

مولوی عبدالحکیم مغلطای احمد زوری مغلطای مولانا محمود میمنوال مولوی نور محمد نائب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
په بیع فاسد کی ترهغو شفعه نه صحیح کیږی ترخو حق دفسخ ساقط شي

پوښتنه: زه حاجی عبداللہ جان یوه پوښتنه لرم هغه داده چې محمد هاشم نامی یوسرای رانیو د فیض اللہ څخه په دي شرط چې مسجد ته وقف کړی مائې دشفیع دعوی وریاده کړه محمد هاشم ئې جواب را کړ چې دغه سرای دپاره دمسجد شریف دضرورت دپاره رانیسم دغه سرای محمد هاشم رانیوی قباله ئې دمسجد دملا امام په نام جوړه کړه وروسته ترقبالی ئې اقرار دوقف نویشته کړی چی دسرای دعوی نه زه کوم نه ئې زما اولاد کوی وروسته

حاجی خیر و جان نامی راغلی چې زه ئې شفیع یم او شفعه په مشترک خای سره کوی په نام
د شفیع دغه قباله ئې د محمد هاشم څخه واخیسته قیمت ئې ورکړی او مونږ مسجد وال ئې
هم شفیع یو نو شرعی حکم څه ده؟

بسم الله الرحمن الرحيم

که بیع په مابین د محمد هاشم او فیض الله په شرط د وقف د مسجد سوی وی بیع ئې فاسد ده
په بیع فاسد کی تر هغه پوری شفعه نسته چې حق د فسخ نه وی ساقط سوی په بناء سره
دمشتری یا په بیع یا غیره چې په فقهه کې ذکر سوی دی او که پدغه بیع کی دغه مذکور
شرط نه وي بیع بیا صحي ده شفعه د شفیع پکې سته چې په صحي شرعی طلبات سره
مسبق وی اگر چې وقف کول دمخکی وروسته تر بیع وی بلکه شفیع حق د شفع لری او وقف
نقض کیږی هر چې شفع د حاجی عبد الله جان اودده د شریکانو ده هغه ساقط ده ځکه چې
طلبات ئې پر وجه شرعی نه دي کړی هر چې بیع په شرط د وقف د مسجد فاسد ده ځکه په
ردالمختار کی راغلی دی:

وكذا اذا كانت المنفعة لغير العاقدین ومنه اذا باع ساحة على ان يبنى بها مسجدا وطعاما على ان
يتصدق به فهو فاسداه (ردالمختار ج ۴ ص ۱۳۷ وهكذافي فتح القدير ج ۶ ص ۷۸)
هر چې عدم شفعه په بیع فاسد کی تر هغه وخت چې حق د فسخ ئې ساقط کیږی ځکه په هندیه
کی راغلی:

ولاشفعة في الشراء الفاسد سواء كان المشتري مما يملك بالقبض اولا يملك وسواء كان
المشتري قبض المشتري اولم يقبض اه (الهندية ج ۵ ص ۱۶۴ وكذا في المجلة المادة ۱۰۶۶) في
الكاميلة ص ۲۲۰ سئلت عن اشترى ارضا شراء فاسدا هل تثبت فيها الشفعة فالجواب لا تثبت
فيها الشفعة ففي منح الغفار اذا اشترى دارا شراء فاسدا فلا شفعة فيها اما قبل القبض فلبقاء ملك
البائع فيها واما بعده فلا احتمال الفسخ لان لكل من المتبايعين سبيلا الى فسخه ولم يسقط فسخه
فان سقط فسخه بان بنى المشتري فيها وجبت الشفعة... آه

هر چې وقف کول شفع نه ساقط وی ځکه په الدر المختار کی راغلی:

كما ينقض الشفيع جميع تصرفاته في المشتري حتى الوقف والمسجد والمقبرة والهبة (زيلعي
وزاهدي) (الدر المختار على هامش ردالمختار ج ۵ ص ۱۶۴) وفي الكاميلة ص ۲۱۸ سئلت عن
اشترى ارضا فبنى فيها مسجدا او وقفها ولها شفيع هل له الاخذ بالشفعة وهدم المسجد وابطال

الوقف فالجواب نعم قال الكفوى سئل عمن اشترى ارضا فبنى فيها مسجدا ووقفها ولها شفيع هل له الاخذ بالشفعة ويهدم المسجد اجاب نعم له الاخذ ويومر الباني بالهدم ابن نجيم في الشفعة اه هرجي سقوط دشفعي دحاجي عبدالله جان دي تحكه چي مجلة كي راغلي دي ان اخر الشفيع طلب الموائبة مثلا لو وجد في حال يدل على الاعراض عند استماعه عقد البيع ولم يطلب الشفعة في ذالك المجلس بان اشتغل بامر آخر وبحث صدد آخر اوقام من المجلس من دون ان يطلب الشفعة يسقط حق شفيعته آه (المادة ۱۰۳۲) وفي مجمع الانهر وتبطل الشفعة بترك طلب الموائبة او طلب التقرير حين علم مع القدرة عليهما لانها تبطل بالاغراض وترك الطلبين اواحد هما دليل الاعراض آه (ج ۲ ص ۴۸۳) والله اعلم -

هرچي شفيعه په سبب د مشترکه مشاع مخکي ده يعنى دهغه مخکي چي شفيع په سبب د دغه مخکي دعوى دشفع کوي هغه مشترکه په مابين کي دشفيع او دنورو کسانووي دشفيع شفيعه په سبب د دغه مخکي صخي کيږي تحکه په تبين الحقائق کي راغلي دي: وکذالوکانت داربين رجلين ولا حدهما فيها بئر مشترکه بينه وبين آخر غير شريکه في دار فباعها كان الشريک في الدار اولي بشفعة الدار لانه شريک فيها والاخر جار والشريک في البئر اولي لانه شريک فيها والاخر جار آه (ج ۵ ص ۲۴۱) والله تعالى اعلم وفي الخانية على هامش الهندية (ج ۳ ص ۵۳۶) واذا بيعت الدار بجانب دار مشتركة بين رجلين كان لكل واحد من الشريكين فيها الشفعة وتسليم احدهما للشفعة يصح في حق نفسه دون صاحبه... آه

عبدالحق محمد شمس الدين
 مولوي محمد شفيع
 دار الافتاء
 دار الافتاء
 دار الافتاء

مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان مولوي عبدالحکيم محي من مولانا احمد نوري مولانا زمان شاه مولانا عبد الله

کتاب المزارعة

دمزارعة په هکله دارغستان د علماء کرامو خو مهمي مسئلي

دغه مسائل چي په ارغسان کښي علماء ترتيب کړي دهغه حاي دول سوال ملاحاجي محمد اخند لخوا د افغانستان مرکزي دارالافتاء ته تقديم شوي ترخوښي تصويب يا ترديد وکړي دارغستان دولسوالي د مسئولينو لخوا دارغستان دولسوالي وټولو اوسيدونکو ته خبر ورکول کيږي چي دغه يو خو مسئلي چي ډيري ضروري دي اود دولسوالي د جيدواو مشرانو

علماء پہ اتفاق سرہ فیصلہ سوی او ترتیب کرہ سوی ضرور باید و منی او ہفہ روا عملی او دہفہ ناروا خخہ پرهیز و کپری کہ چیری دغہ د علماء د فیصلو او حکمونو مخالفت و کپری شرعی جزاء بہ ور کرہ سی

(۱) پہ ترک تور او تریشل داگ کوتل پہ یو حصہ دہفہ د غنمو جائز او روانہ دہ باید پہ پیسو ساعت وارہ او یا پہ تیکہ و کرل شی

(۲) لوی دھر کبنت پہ یو حصہ دہفہ کبنت غیر جائز او ناروادہ باید پہ پیسو او مثلی شیانو و کرل شی

(۳) کاریز کارول پہ یو خوشبار و زو د دغہ کاریز غیر جائز او ناروادی باید پہ پیسو یا مثلی شیانو و کرل شی

(۴) خرابہ مٹکہ جوړول پہ منافع او کبنت د دغہ مٹکی غیر جائز او ناروادی باید پہ پیسو او یا مثلی شیانو و کرل شی

(۵) د زراعت دری قسمہ روادی ہفہ داچی (الف) مٹکہ دیوہ وی تخم غویی او عمل دبل وی (ب) او یا عمل دیوہ وی ہفہ نور دری دبل وی (ج) او یا مٹکہ و تخم دیوہ او غویی و عمل دبل وی او غیر جائز ثلور قسمہ دی (الف) مٹکہ او غویی دیوہ تخم او عمل دبل (ب) یا غویی و تخم دیوہ ہفہ نور دہ دبل (ج) یا غویی دیوہ او ہفہ نور دبل (د) او یا تخم دیوہ ہفہ نور دبل نو باید ہفہ روادری قسمونہ عملی او ہفہ ناروا ثلور قسمہ خخہ پرهیز و کرہ سی

(۶) پرپاخہ کبنت بزگردرول پہ یو حصہ دہفہ کبنت غیر جائز او ناروادی باید پرهیز خنی و کرہ شی د حکم کونکو علماء کرامونو مونہ اولاسلیکونہ پہ لاندی ډول دي:

مولوی عبدالکریم صاحب - مولوی مولاداد صاحب - مولوی عبدالرزاق صاحب - مولوی عبدالولی صاحب - مولوی محمود صاحب - مولوی جمعہ گل صاحب - مولوی خدای نظر صاحب - مولوی عبدالرشید صاحب - مولوی عبدالصمد صاحب - مولوی محمد اللہ صاحب - مولوی عبدالحی صاحب - مولوی نعمت اللہ صاحب - مولوی عبدالغفور صاحب حاجی بابا قاضی محکمہ ارغسان (دولسوالی ملا حاجی محمد اخند لاسلیک)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

والمسئلة الاولى والثانية والثالثة والرابعة عندنا قابلة للنشر ومثلها ان يدفع رجل ارضا الى آخر ليفرس اشجار امثل الكرم او غيره على ان تكون الارض والشجر بينهما نصفين وهذا مروج في بعض القراء والحال انه غير جائز في البحر الرائق ج ٨ ص ١١ وفي المحيط دفع ارضه لرجل ليفرس اشجارا على ان تكون الارض والشجر بينهما نصفين لم يجزو الشجر لرب الارض وعليه قيمة الشجر وله اجر ما عمل الخ وهكذا في الخانية على هامش الهندية ج ٢ ص ٣٣١ (والمسئلة الخامسة عندنا صحيحة ذكرت في شرح المجلة للاتاسي بالتفصيل الكامل ج ٢ ص ٣٧٨) والمسئلة السادسة مطابقة لعبارات الفقهاء والنقول فيها موافقة لمراجعها والله اعلم

عبد الحكيم محمد علي
مدني محمد علي
دار الافتاء
مدني محمد علي

مدني عبد الحكيم محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي مدني محمد علي

دخيني موادود قرار داد به سپار لويو فيصدي گته اخستل خه حكم لري ؟

پوښتنه : دتميز درياست ولور مقام ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه ! دكرني اومالداري رياست دكمياوي كود ادويه جات حيواني اوزراعتي كوچني ماشين آلات خرڅول اوواردول ئې دحاجي محمد نسيم دحاجي نظرگل دزوي سره قرارداد كړي دي چې ټول بودجه ئې دحاجي محمد نسيم لخوا دري فيصد گته دبزرگرانو څخه واخلي او يو فيصد ئې دكرني ورياست ته ورکوي دغه موضوع ستاسي حضور ته په عرض ورسیده هيله ده چې ومونږته هدايت راكړي چې دغه يوه فيصد گته چې ومونږته راكوي جواز (روايت) لري كه څنگه ؟ با احترام . (ملا محمد صادق اخند دكرني درياست مرستيال)

بسم الله الرحمن الرحيم

په استفتاء كښي دري پوښتنې معلومېږي يوه صراحتا دوه ضمنا صريحې پوښتنه داده چې دغه يو فيصد گته چې دحکومت دكرني رياست ته ورکوي آيا صحت لري او كنه اوضمني يوه پوښتنه داده چې محمد نسيم باندي دا اېښودل شوي ده چې صرف دري فيصده گته دبزرگرانو څخه واخلي نه زياته او بله ضمني پوښتنه داده چې دا قرار داد دحاجي

محمد نسيم سره شوى اوبل څوك نشى كولاى چې دغه مالونه وارد كړى دحکومت لخوا بنديزده ورباندې نوجواب داوولى پوښتنى داده چې دغه يوفيصد گټه چې دكرنى رياست ته ورکول كيږي صحت او جواز نه لري ځكه دامال دجملې دحلال مال څخه نه ده په (شرح المجلة للاتاسى ج ۶ ص ۴۲ او ج ۶ ص ۴۳) كې اول دحلال مالونويان كړى چې هغه دادى چې دامال ورته په ميراث كې پاتى وي اويا ورته په معدن كې لاس ته ورغلى وي اويا په غنيمه كې اويا فيئ وي اويا په بيع كې لاس ته ورغلى وي اويا په مهر كېښى وي اويا اجرة وي اويا ورته چا هبه كړى وي اويا صدقه وي اويا ئې په ښكار (اصطياد) سره حاصل كړى وي اويا ئې په غره كېښى بوتى كړى وي:

وغير ذالك اويائې ويلې فهذه فجامع مداخل الحلال وماسوى ذالك فحرام لايجوز اكله وكذا اذا كان من هذه الجهات وصرفه الى غير المصارف الشرعية كالخمر والزمر والزنى واللواط والميسر والسرف المحرم وكل هذه الوجوه داخله تحت قوله سبحانه (لاتأكلوا اموالكم بينكم بالباطل)

اوبل داده چې دا عقد فاسد دى او هر عقد فاسد ربا (سود) بلل كيږي په البحر الرائق ج ۶ ص ۶۸ كېښى ليكلى دى:

ان كل عقد فاسد فهو ربا... الخ

او جواب ددويمې پوښتنې چې حاجى نسيم باندې دا ايسنودل شوى چې صرف درى فيصده گټه دبزرگړانو څخه به اخلي نه زياته نو دا نرخ مقرر ول او يو خاص مقدار گټه ايسنودل دطرفه دحاكم څخه هغه وقت صحيح كيږي چې تجاران تعدى او تجاوز او زياتى كوى لكه په دوچند قيمت ئې خرڅوي او دا عام ده په مواد خوراكيه كېښى وي او كه غير خوراكيه كې:

(ولايسعركم) لقوله عليه الصلوة والسلام لاتسعر وافان الله هو المسعر القابض الباسط الرازق (الاذا تعدى الارباب عن القيمة تعديا فاحشا فيشعر بمشورة اهل الراى وافادان التسعير فى القوتين لاغير وبه صرح العتابة وغيره لكه اذا تعدى ارباب غير القوتين وظلموا على العامة فيسعر عليهم الحاكم بناء على ما قال ابو يوسف ينبغى ان يجوز ذكره القهستاني فان ابى يوسف يعتبر حقيقة الضرر كما تقرر فتدبر (قوله بناء على ما قال ابو يوسف) اى من ان كل ما ضرر بالعامة حبسه فهو احتكار ولو ذهب اوفضة او ثوبا قال ط وفيه ان هذا فى الاحتكار لا فى التسعير... آه قلت نعم و لكنه يؤخذ منه قياسا واستنباطا بطريق المفهوم ولذا قال بناء على ما قال ابو يوسف ولم يجعله قوله

تامله على انه تقدم ان الامام يرى الحجر اذعم الضرر كما في المفتى الماجن والمكارى المفلس والطبيب الجاهل وهذه قضية عامة فتدخل مسئلتنا فيها لان التسعير حجر معنى لانه منع عن البيع بزيادة فاحشة وعليه فلا يكون مبنيا على قول ابي يوسف فقط كذا ظهر لى فتامل (الدر المختار ورد المختار ج ۵ ص ۲۸۴) او جواب ددريمى پوښتنى چې دا قرارداد د حاجى نسيم سره شوى او هر چاته اجازه نشته چې دامالونه وارد كړي د حكومت لخوا بنديزده نودامسئله د انحصارده چې حكومت په بعضى شيانو كښى انحصارات وضع كوي او هر چاته په دى شيانو كښى اجازه نه وي نو كه چيرى په انحصاراتو كى فائده عامه وي ملت ته او دفع د عام ضرورى د ملت څخه نودغه عمل بيا جائزده كه څه هم يوه اندازه حجر د تجارانو پكښى راځي په تبين الحقائق ج ۵ ص ۱۹۳ كى ليكلى دى: حتى لو كان فى الحجر دفع ضرر عام يحجر عليه عنده وذاك كالحجر على المتطبب الجاهل... الخ - او تصرف د امام پر رعية باندې د پاره د مصلحت جائز دى چې مخالف د شرع نه وي په الاشباه والنظائر د ابن نجيم كښى په ۵ قاعده كى دنوع ثانى د قواعدو ص ۱۲۳ كى ليكلى: تصرف الامام على الرعية منوط بالمصلحة او همدارنگه په مجلة الاحكام مادة ۵۸ كښى ليكلى التصرف على الرعية منوط بالمصلحة والله اعلم بالصواب

عبدالمجيد الرحمن
مولى محمد اظلام برکتى
مولى محمد اظلام برکتى
دارالافتاء
مولى محمد اظلام برکتى

مولوى محمد اظلام برکتى مولوى احمد نوري عفى عنه مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامى افغانستان

کتاب الحجر

د انحصار اتوله لورى پر ځينې موادو کنترول لگول څنگه دى؟

پوښتنه: د دارالافتاء محترم عالي رياست ته السلام عليكم ورحمة الله وبركاته څرنگه چې د ظاهر داؤد په وختونو كى د دولت مقرراتو سپره سم د انحصاراتو رياست پر تنباكو بورى تيلو او داسى نورو شيانو باندې كنترول درلود او د هغوى بيله مشورى او موافقى څخه به اجراء نه ترسره كيدل موږ اوس پورته اجراءت شايد ترسره كړو په دى هكله ستاسو محرمو علماء كرامو فتواى غواړو والسلام.

(ملا محمد حسن رحمانى د كندهار والى)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

کچیری پہ انحصاراتو کی عام فائدہ وی وملت ته اودفع دعام ضرروی نودغه عمل دانحصاراتو جائز دی که شه هم یواندازه حجر دتجارانو پکبسی راحی په تبیین الحقائق ج ۵ ص ۱۹۳ کی په بیان دحجر دعاقل بالغ اودمبذرکی وایی :

ولان فی حجره الحاقه بالبهائم واهدارالادمية وهو اشد ضررا من التبذیر ولا يتحمل الاعلى لدفع الانی حتی لو كان فی الحجر دفع ضرر عام یحجر علیه عنده وذاك کالحجر علی المتطبب الجاهل الخ اوتصرف

دامام پررعايت باندی دپاره دمصلحت جائز دی په الاشباه والنظائر اویہ مجله ماده ۵۸ کی وایی : التصرف علی الرعية منوط بالمصلحة... آه

دغه حجر دتجارانو په واقع کی دباب دامریالمعروف دی لکه حجر دطیب جاهل اومفتی ماجن اومکاری مفلس علامه کاسانی رحمه الله په بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۶۹ کی وایی چې منع ددغه دروکسانو دباب دامریالمعروف اونهی عن المنکرده دباب شخه دحجر نه ده نودمذهب سره دامام ابوحنیفه رحمه الله تعالی مخالفت نه لری حاصل دادی چې باید دحکومت لخوا یوهیئت دمتدینو کسانو اودماهرانو ددغه کار مقرر کړی شی چې هغه کسان نفع اوضرر لحاظ کړی چې دامعلوم سی چې په انحصاراتو کی نفع عام اودفع دضرر عام شته وروسته دی دغه عمل ترسره شی لکه په باب کی دنرخ اینبولو په در مختار ج ۴ ص ۱۶۱ کی وایی :

ولا ينبغي للسلطان ان يسعر على الناس الا ان يتعدى ارباب الطعام تعديا فاحشا في القيمة فلا بأس بذلك بمشورة اهل الخبرة به... آه

او عام ده چې په مواد خوارکیه کبسی وی که په غیر خوارکیه کبسی (ردالمحتار ج ۵ ص ۲۸۴) باید په دغسی امور کی امام او حکومت ډیر غور اوفکرو کی چې ظلم ورشخه پیدانشی وبعض ظالمانو ته لاری خلاصی نشی والله اعلم

مولى احمد نوري

مولى محمد يوسف بن كرتي

مولى محمد يوسف بن كرتي

مولوی احمد نوری مئی رسولانان ملہ مولوی عبدالحکیم مئی رسولانان عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

ناقصه ياتروخت تيره دواخر خونگي حکم

پوښتنه: هغه دوا فروشان چې ناقصه دوا تروخت تيره دوا خرڅه وي جزاء لري ښه که ئې لري ترکومي اندازي؟

(دامني قومانداني لخوا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى ددغه قسم دوا فروشانو جزاء داده چې دواوي ئې بندي شي دوي ددوا خرڅيدو څخه منع شي ځکه ددغه قسم دوا فروشان دقسم څخه دطبيبانو جاهلانودي منع دجاهل طبيب که څه هم ظاهر احجر دحردي لکن په واقع کې د بابه دنهي عن المنكردي لکه چې په بدائع الصنائع ج ۷ ص ۱۶۹ کښي وايي: يمنع هؤلاء الثلاثة عن عملهم حسلان المنع عن ذلك من باب الامر بالمعروف والنهي عن المنكر لان المفتي الماجن يفسد اديان المسلمين والطبيب الجاهل يفسد ابدان المسلمين والمكاري المفلس يفسد اموال المسلمين... الخ- نوچې ددغه حجر په واقع کې نهی عن المنكر شوه حجر نشو نوپه مذهب دامام ابو حنيفه رحمه الله تعالى جائز شوپه (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۴۴۹) کي راغلي دي:

فيحجر على هؤلاء وامثالهم لان دفع الضرر العام واجب وان كان فيه الحاق الضرر الخاص و مصارمة الحريات والحجر في هذه الحالات عقوبة مناسبة لجرهم ودرء المفسد عن الناس لهذا روى عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى انه كان لايجري الحجر الا على هؤلاء الثلاثة لان الطبيب يضر الابدان والمفتي يضر الاديان والمكاري يضر الاموال-

الحاصل ددغه قسم دوا فروشانو منع ددوا فروشي څخه پر حکومت واجب دي تر هغه وخت پوري چې دوي ددغه عمل څخه تائب کيږي او دحاکم په رايه کې هم ددغه اندازه منع ده

کتاب احیاء الموات والشرب

غرفي درختي او خمکي بي دامام له اجازي معلو که گرخي کنه؟

پوښتنه: اښار جبال وزين آن بواسطه تقسيم الملی آن منته بدون اذن امام ملوکة شان میکر دیل؟

(المستفتی مولوی حمید الله فائزرئیس محاکم ولایت پکتیکا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

تقسیم اښار جبال وزین ان بدون اذن امام جائز نیست و آن زمین ملوکة شان میکر و ذیراکه اذن امام نزد امام ابی حنیفه رح و احیاء شرط است اگر یک شخص حطب جل جمع کند مالک میکر و ذیراکه حطب جل مثل مید حکم دارد؟

ومن احیاء باذن الامام ملکه وهذا عند ابی حنیفة رح (تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۵) قوله وهذا عند ابی حنیفة رح وقد اخذ الطحاوی فی مختصره بقول ابی حنیفة رحمة الله علیه حاشیة الشیخ شهاب

الدین احمد الشلبی علی هامش تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۵

مولوی عبدالکیم منی عز مولانا عبد الله مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
 مولوی محمد رفیع صاحب برکتی
 دارالافتاء
 مولوی عبدالکیم منی

مولوی عبدالکیم منی عز مولانا عبد الله مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دامام په اجازه دخمکي احیاء باعث دملک دی که چاغصب کره بیرته به ورده وی

پوښتنه: څه فرمایي علماء کرام په دغه مسئله کی چی یوسری ته حکومت اسلامی زمکه ورکی په اسناد صحی وی یعنی نوم دیلارنوم په کتاب کی نوشته وی حدود دمخکی هم په کتاب کی معلوم وی شرقا غربا شمالا جنوبا تمام حدود معلوم وی په داسی دول بل سری قبضه کړی وی چی هیڅ شرعی لارنه ولری او قانونی لارهم په داسی حیث مثلا زید فوت شو په میراث کی دغه مخکه ئې ولونو ته پاته شوه او په حکومت کی رشوت ورکی مخکه تقریبا دیرش کاله و خوری او هیڅ سند شاهد هم نه ولری اوس که مالک دمخکی خپله مخکه ځنی واخلی څه مشکل شرعی خوبه نه لری آیا په خورل سوی وخت کی اصل مالک حق لری چې طلب ئې کړی که نه دتیرشوی حاصلات او په حقیقت کښی ددی فوت شوی

سړی هیڅ لور هم نه وی اودا چې دی قابض لیکلی دی په دی خاطر چې حکومت ئې ونه گرځوي ځکه هغه وخت داقانون وه چې حکومت به چاته مخکې ورکړه نوچی هغه به وفات شواو ورته به ئې نه وونوبه حکومت بیرته گرځوله اوس حقیقت داده چې د مالک دوه خامن پاته دی او پنځه دیرش کاله تیر شوی دوفات او خامنو ترک ددعوی په وجه دمسکنه کړی ده چې دتگ اوراتگ کرایه هم ورسره نه وه یتیمان او طالبان وه اوبل خلکو بیړول چې مقابل طرف رشوت ورکړی او حکومت د وخت هم رشوت خوری او په هیڅ صورت تاسودان شي گټلی نوځکه زامنو دا جرأت نه وو کړی .

(المستفتی محمد عیسی عفی عنه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الوهاب

امام اويا هغه څوک چې امام اجاره ورکړی وی چې ځمکه معینه یو کس ته ورکړی هغه کس ئې اباد نه کړی دغه ځمکه ئې مملوک گرزی وروسته تر مرگ ئې ورته ووتنه پاتېږي که یو چاقبضه پروکړه بنایي پروکړه یا ئې درختی یا ئې زراعت په وکی ځمکه به مالک یاد مالک ورته ته ردوی هرچی بناده هغه که ددغی ځمکی له خاورو جوړه وه مالک ته به ئې پرېږدی او که دخستو ددغی ځمکی څخه جوړه وه خبستی هم وروسته تر نړیدو ثابت پاتیدی خبستی دبانی دی مالک ته به دنقصان ضمان ورکړی که په زمکی کی نقصان راغلی او که بناء ټول یا بعض ددغی زمکی نه وه هغه دبانی ده دغه رنگه درختی هم د قابض دی مالک ته به زمکه فارغ کوی دغه حکم د بناء دنړیدو اود درختو دختلو په دی شرط ده چې زمکی ته نقصان فاحش نه رسوی او که ئې نقصان فاحش رسوی بناء اود درختی به مالک ته دزمکی پرېږدی مالک به دمقلوع قیمت چې دمزدور مزدوری دختلو هم ورڅخه کم کړی ورکوی هر چې زراعت دی هغه زراعت چې قابض خوړلي وی پرقابض ئې ضمان نسته او هغه زراعت چې بالفعل زمکه په مشغوله وی قابض مجبور دی چې دغه زراعت به کارې زمکه به فارغ کوی دزمکی دنقصان ضمان به ورکوی هغه دقبض لیکل چې دفوت شوی سړی دوی لورانی پاته دی یا نور څه خبری چې قابض ئې کوی هغه وخت معتبری دی چې په حجج شرعی ووثابت شي هرچی سکوت دمدعی په معنی دترک ددعوی دی اصلی حکم دشرعی په باب دترک ددعوی چې مدعی ترک ددعوی دیریش کاله پریوقول درودیرش کاله پربل

قول شیخ دیرش کاله پربل قول چی فقهاؤ راجع بللی دی وکی قاضی به ئی دعوی نه اوری که شه هم امام امرورته وکی اوکه مدعی ترک ددعوی پنخلس کاله وکی قاضی به ئی دعوی نه اوری په شرط ددی چی امام قضاة منع کړی وی دسماع څخه ددعوی وروسته ترپنخلس کاله لکن که امام امرپه سماع ددعوی ددغه مدعی وقاضی ته وکی قاضی به ئی سماع کوی اوپر امام واجب ده که مدعی حيله گراو مزورنه وو چی دعوی به ئی خپله اوری یابه بل ته امرد سماع کوی که شه هم پنخلس کاله تیرشوی وی لکن دغه مرور الزمان هغه وخت معتبردی چی اعذار شرعی به مدعی لره نه وی که مدعی صغیر وو که شه هم وصی لری مرور الزمان ئی دبلوغ څخه معتبردی او مدعی علیه کچیری متغلب وی که امیروی اوکه غیر دامیروی لکن تزویر ددعاوی کوی لکه ملک یاخان چی درشوت خور حکومت سره همراه وی نو مرور زمان هغه وخت معتبردی چی دغه تغلب ئی زائل شی:

اذا احيا ارضا ميتة ان كان باذن الامام ملكها (خانية على هامش الهندية ج ۳ ص ۲۱۹ وهكذافي تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۵) قوله ان اذن له الامام في ذلك والقاضي في ولايته بمنزلة الامام تاتارخانيه عن الناطقي (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷ و) هكذافي البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۰
اذا احيا ارضا من الاراضي الموات بالاذن السلطاني صار مالكا لها وان اذن السلطان او وكيله لشخص باحيا ارض على ان لا يكون متعلكا بل لمجرد الانتفاع فذلك الشخص يتصرف بتلك الارض كما اذن له لکن لا يكون مالكا تلك الارض مجلة المادة ص ۱۲۷۲

افادت هذه المادة ان اذن وكيل السلطان كاذنه بنفسه وبه صرح في مجمع الانهر فقال باذن الامام اونائبه وفي ردالمحتار عن التاتارخانية مانصه والقاضي في ولايته بمنزلة الامام اه (شرح المجلة للاتاسي ج ۴ ص ۲۰۴ ومن بني اوغرس في ارض غيره بغير اذنه امر بالقلع والرد ولوقيمة الساحة اكثر كعامر ولمالك ان يضمن له قيمة البناء او شجرة امر بقلعه اي مستحق القلع فتقوم بدونها ومع احدهما مستحق القلع فيضمن الفضل ان نقصت الارض به اي بالقلع (الدر المختار)

(قوله ومن بني) اي بغير تراب الارض والافالبناء لرب الارض لانه لو امر بنقصه يصير ترابا كما كان قوله اي مستحق القلع وهي اقل من قيمته مقلوعا مقدار اجرة القلع فان كان قيمة الارض مائة وقيمة الشجر المقلوع عشرة واجرة القلع درهم بقيت تسعة دراهم فالارض مع هذا الشجر تقوم بمائة وتسعة دراهم فيضمن المالك التسعة (منح) قوله ان نقصت الارض به اي نقصانا فاحشا بحيث يفسدها امالو نقصها قليلا فياخذ ارضه ويقلع الاشجار ويضمن النقصان (سائحاني عن

المقدسى) (ردالمحتار ج ٥ ص ١٣٧) وهكذا في شرح المجلة للاتاسى وفيه اقول يعنى بان كان البناء لبنا محضا اخذه من تراب الارض وانظر ما اذا ممكن نقضه لبنا على هيئة هل يتملكه الباني ويضمن قيمته التراب او نقص الارض باخذ التراب منها الظاهر نعم لانه اخرج التراب عن اسمه بجعله لبنا بالصنعة فانقطع حق المالك اه وفيه ايضا اقول ولا تنس مامر فى المادة ٩٠٠ من ان النقصان الفاحش ما كان مساويا ربع القيمة فصاعدا اه (شرح المجلة للاتاسى ج ٣ ص ٢٢٣) لو غصب اخذ عرصة اخر وزرعها ثم استردها صاحبها يضمنه نقصان الارض الذى ترتب بزراعية (المجلة المادة ص ٩٠٧) وعبرة الهندية فى المسئلة الاولى غصب من آخر ارضا فزرعها ونبت فلصاحبها ان ياخذ الارض ويأمر الغاصب بقلع الزرع تفريغا لملكه فان ابى ان يفعل فللمغصوب منه ان يفعله بنفسه فان لم يحضر المالك حتى ادرك الزرع فالزرع للغاصب وهذا معروف وللمالك ان يرجع على الغاصب بنقصان الارض ان انتقصت بسبب الزراعة اه (شرح المجلة للاتاسى) والنوع الثالث السكوت بمعنى ترك الدعوى مدة طويلة بغير عذر وهذا هو المذكور فى مواد هذا الباب وقد اختلف الفقهاء فى تحديد هذه المدة فقليل هى ثلاث سنوات وهو قول مهجور لا ينفذ القضاء به كفاى تنقيح الحامدية وردالمحتار وقيل هى ثلاثون سنة وقيل ثلاث وثلاثون سنة ونقل فى التنقيح عن جامع الفتاوى ان المتأخرين من اهل الفتوى قال لا تسمع بعد ست وثلاثين سنة اه (شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٦٧) ويتخصص القضاء بزمان ومكان وخصومة حتى لو امر السلطان بعدم سماع الدعوى بعد خمسة عشر سنة فسمعا لم ينفذه (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ٤ ص ٢٨٠) وقد افاد فى ردالمحتار ان القاضى الممنوع من سماع دعوى مضى عليها خمس عشرة سنة لو سمعا وحكم لا ينفذ قضاؤه لانه معزول عن سماعها لما تقرر ان القضاء يتخصص بزمان ومكان وخصومة الا ان يأمره بسماعها بعد هذه المدة فحينئذ يجب عليه سماعها ثم نقل عن الاشباه ان السلطان الذى منع قضائه عن سماع الدعوى بعد مضى المدة المذبورة يجب عليه ان يسمعا بنفسها او يأمر بسماعها كيلا يضيع حق المدعى ثم قال والظاهر ان هذا حيث لم يظهر من المدعى امارة التزوير وهذا بخلاف ما اذا مضى عليها ست وثلاثون سنة فان القاضى لا يسمعا وان امره السلطان بسماعها لان عدم سماعها بعد هذه المدة ليس مبنيا على المنع السلطانى بل هو منع من الفقهاء وكذا فى التنقيح وردالمحتار (شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٦٨) والمعتبر فى هذا الباب يعنى مرور الزمان المانع لاستماع الدعوى ليس هو الا مرور الزمان الواقع بلا عذر واما الزمان الذى مر بعذر شرعى ككون المدعى صغيرا ومجنونا او معتوها سواء كان له

وصى اولم يكن اوكونه فى ديار بعيدة مدة سفر اوكون خصمه من المتغلبة فلا يعتبر مثلاً لا يعتبر الزمان الذى مر على حال صغير المدعى وانما يعتبر من تاريخ وصوله الى حد البلوغ كذا لك اذا كان لرجل مع احد المتغلبة دعوى ولم يمكنه الادعاء لامتناد زمان تغلب خصمه ووجد مرور الزمان لا يكون مانعاً لاستماع الدعوى وانما يعتبر مرور الزمان من تاريخ زوال التغلب .. آه (المجلة المادة ١٦٦٣) لا يشترط فى كونه متغلباً ان يكون امير او التقييد بكونه اميراً جائز اتفاقاً او جرى على الغالب حتى لو لم يكن امير او لا مأمور لكنه صاحب نفوذ وله وجاهة عند اولياء الامور وهو مع ذلك شرير يزور الدعاوى الجنائية الكاذبة على من يقاومه او يعانده يكون من المتغلبة بل تغلبه وهو فى هذه الحالة اشد من تغلبه لو كان امير افقد شاهد نامن امثال هؤلاء كفى الله عباده من شرورهم كثير امن استولى على اراضى وعقارات وخلافها من اناس قد منعهم الخوف من شره ان يدعوا عليه فى محكمة ما فمثل هؤلاء لا يكون مرور الزمان مانعاً من سماع الدعوى عليهم الا اذا كان من تاريخ زوال تغلبهم.... آه (شرح المجلة للاتاسى ج ٥ ص ١٧٨)

[illegible][illegible]

مولوی محمد رفیع صاحب برکتی

[Handwritten signature]

مولانا نسلہ مولانا عبد اللہ مولوی عبد الحکیم عفی عنہ مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

حکومت جي موات ڇمڪه چاته تقسيم ڪري رقبه يي دڇاڏو؟

پوښتنه : چې يوه دولتي ځمکه وي او حکومت بيا ورته جوړه کړي وي او بيا ئې يو چاته دسې ورکړي وي چې دغه ځمکه ته تر شل کاله نسي خرڅولای او اصول ئې خوره پس تر ۲۰ کاله که تانبه روزلی وه بيا ئې موږ په قيمت درکوو او قيمت بې په قسطو را کوي چې قيمت دی را کړي بيا موږ شرعي قباله درکوو خو تر شل کاله مخکې کمونستي حکومت راغلی او که نه وای راغلی حکومت به قباله ورکولای خواوس د دغه نفر پلاس کی فقط تصرفه وه ده ځمکه خرڅه کړي ايا بيع ئې صحيح ده کيا ؟ که نوی صحيح ځمکه حکومت ته ردیږي او که مخکني نفرته ردیږي.

(المستفتى بهاء الدين حقاني ١٣ - ٢ - ١٣٧٦)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

دغه جوړه شوى مخكه چې حكومت و دغه سړى ته ور كړى ده رقبه ئې د بيت المال ده مخكه چې پر خرڅ كړى ئې نده نو د دغه سړى بيع صحيح نه ده دغه مخكه بيت المال ته رد يږي لكه هغه موات مخكه چې حكومت ئې يو سړى ته ور كړى چې آباءه كړه حصلات ئې خوره او رقبه ئې د بيت المال ده دغه سړى ئې نشي خرڅولاى:

وان اذن السلطان او وكيله لشخص باحياء ارض على ان لا يكون متملكاً بل لمجرد الانتفاع فذلك الشخص يتصرف بتلك الارض كما اذن له لكن لا يكون مالك تلك الارض (المجلة المادة ١٢٧٢) وانما له حق التصرف فيها انتفاعاً حسبما ياذن له السلطان واما رقبته فمملوكة لبيت المال فلا تورث عنه الميراث الشرعى ولا يبيعها كما يبيع سائر املاكه وانما له الفراغ عنها لآخر باذن السلطان كما هو الحكم فى سائر الاراضى المملوكة رقبته لبيت المال وهى فى تصرف الغير لظاهر (شرح المجلة للاتاسى ج ٤ ص ٢٠٤)

مولوى احمد نوري محمى عن مولوى عبد الحكيم محمى عن مولوى زاهد الحقلى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامى افغانستان
 مولوى محمد رضا من بركتى
 دار الافتاء
 مولوى محمد نوري

مولوى احمد نوري محمى عن مولوى عبد الحكيم محمى عن مولوى زاهد الحقلى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامى افغانستان

په دولتي مخكو كي جوړ شوى سرايونه حكومت ډنگولاى شي كنه؟

پوښتنه: محترم رئيس صاحب دار الافتاء السلام عليكم محترمه! هغه دولتي مخكه چې خلقو كورونه پر جوړ كړى دي يا قطعاً چا اجازه نه وي ور كړى يا اجازه لري د سابقه قوماندانانو په وخت كي يا سابق دمحمد داؤد په وخت كي وغيره آيادغه خلق ددغو كورو خايو څخه موږ منع كولاى شو يا نوى سرايونه جوړوي ددغو خلقو سرايونه دامرپه امير نږدلاى شي كه څنگه؟ والسلام.

(پوښتنه كوونكى نور محمد)

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده ونصلى على رسوله الكريم

اما بعد الجواب باسم ملهم الصواب هغه دولتي مخكه چې د چا شخصى ملكيت نه وي او په شهر كي داخل نه وي او د شهر څخه خارج هم د شهر دانسانانو د بوټو كولو او د حيواناتو

چراگاه نوی که یو شوک د بادشاه یا وکیل د بادشاه یا قاضی په اجازه دغسی مٹکه آباده کړی هغه دده ملکیت گرزیدلی دی هی شوک دغه ملکیت دده نسی باطله ولای او سابقه قوماندانان چونکه هغو د بادشاه یا قاضی حیثیت نه درلودی نو د دغه قوماندان په اجازه که چاکومه مٹکه آباده کړی وی امیر المؤمنین کولای سی چې هغه ورڅخه قبض کی او که پردغه مٹکه قرار ورکوی هم یی ورکولای شی او دارنگه د اسلامی حکومت په دور کی که دامیر المؤمنین یا د قاضی د اجازی څخه بغیر چاکومه مٹکه آباده کړی وی امیر المؤمنین کولای شی چې دغه مٹکه ورڅخه قبض کی یا پر هغه باندی قرار ورکی:

الارض الموات هی ارض خارج البلد لم تکن ملکاً لاحد ولا حقاً له خاصاً فلا یكون داخل البلد موات اصلاً و کذا ما کان خارج البلدة من مرافقها محتطباً لاهلها و مرعى لهم لا یكون مواتاً حتی لا یملک الامام اقطاعها و کذلک ارض الملح و القار و نحوهما مما لا یسغنی عنها المسلمون لا تكون ارض موات حتی لا یجوز للامام أن یقطعها لاحد و هل یشرط ان یكون بعید امن العمران شرطه الطحاوی و فی ظاهر الروایة لیس بشرط و الصحيح جواب ظاهر الروایة فان الموات اسم لما لا ینتفع به فاذا لم یکن ملکاً لاحد ولا حقاً خاصاً له لم یکن منتفعاً به فکان مواتاً بعید عن البلدة او قریباً منها و یملک الامام اقطاع الموات و الملك فی الموات یثبت بالاحیاء باذن الامام عندابی حنیفة رحمه الله و عندابی یوسف و محمد رحمهما الله تعالی یثبت بنفس الاحیاء (الهندیة ج ۵ ص ۳۸۶) ط رشیدیہ و قول الامام هو المختار و لذ اقدمه فی الخانیة الملتقی کعادتہما و به اخذ الطحاوی و علیہ المتون و القاضی فی ولایتہ بمنزلة الامام (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷) ط بشاور اذا حیاء ارضاً میتة ان کان باذن الامام ملکها (قاضیخان علی هامش الہندیة ج ۳ ص ۲۱۹) واللہ اعلم بالصواب

عبدالحکیم غفر الله عنه
مولوی محمد نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
دارالافتاء
مولوی محمد نور محمد ثاقب

مولوی ذہم احمد تانی مولوی احمد نوری عفی عنہ مولوی عبدالستار بن محمد انور مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

په مخکي حکومتونو کي چي کومي دولتي ځمکي قبضه شوي دي څه حکم لري؟

پوښتنه: و محترم رئيس صاحب ته د دارالافتاء کندهار السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه څرنگه چي دنجيب د حکومت د سقوط وروسته دولتي ځمکي خلگو پر خپل سرقبضه کړي ياد طالبانو د تحريک مخکي د توپکيانو په وخت کي توپکيانو پر خلگو خرڅي کړي دي آيا د ځمکي

دهغو خلگو چي نن ئې په لاس کی دي ملک ئې گرځي که یا په دی باب مو توجہ و شرعی فیصله ته غواړمه والسلام (المستفتی الحاج ملا محمد حسن آخند رئیس تنظیمه و والی ولایت قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه العون على الصواب

سابقه قوماندانان چونکه دباشاه یا قاضی حیثیت نه درلودی نو که ددوي په وخت چا کومه محکمه آباده کړی وي امیر المؤمنین کولاشی چې هغه ورڅخه قبض کړی یا قرار ورکړی او هم دارنگه داسلامی حکومت په دورکی یاددی ترمنځه پخپل سرچا محکمه قبض کړی وي بغیر داجازي دحکومت امیر المؤمنین کولای شی چې دغه محکمه ورڅخه قبض کړی یا پر هغه باندي قرار ورکي ځکه چې ددودی شخصی ملکیت نه گرځي:

و بملک الامام اقطاع الموات... والملك في الموات يثبت بالاحياء باذن الامام عند ابي حنيفة رح وعند ابي يوسف ومحمد رحمهما الله تعالى يثبت بنفس الاحياء (الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۳۸۶) وقول الامام هو المختار ولنا قدمه في الخانية والملتقى كعادتهما وبه اخذ الطحاوي وعليه المتون (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷)

(تنبیه) دولتی محکمې وموات محکومه ویل کیږي یا نورو آبا دودولتی محکومه نه و مرعي او شخصی مملوکه محکومه او مرعي هغه محکمې بولي چې هغه مقبره وي دخلقو یاد کوچنیانو دلوبو ځای وي یاد حیوانات دڅر ځای وي مطلب دا چې منافع دخلقو دپاره وي دامحکمې نه حکومت تصرف پکښی کولای شی نه یی چاته ورکولای شی بلکه دادپاره دمنافع دخلقودی او هغو ته به پاتیري او که یو چا قبضه کړی وي دهغه څخه به اخیسته کیږي که څه هم تر ۳۶ کاله زیات وقت تیر شوی وی:

ونوع ليس من مرافقها وهو الارض الموات او ما يسمى الان املاك الدولة لعامة (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۴۲) ما يكون تبعاً لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطباً لهم فهي حقهم لا يجوز للامام ان يقطعها من احد (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۱) وهكنا في الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۴۲) لو ضبط احد المرعى المخصوص بقرية وتصرف فيه خمسين سنة بلانزاع ثم ادعاه اهل قرية تسمع دعواهم (مجلة الاحكام مادة ۱۶۷۵ وهكنا في الفتاوى الكاملية ص ۱۱۸ والله تعالى اعلم بالصواب

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

په مخکني حکومتونو کې پر خلکو ویشل شوی دولتي مخکو څه حکم دی ؟

پوښتنه : دارالافتاء دمحترم ریاست څخه (۱) هغه مخکه چې دولتي وی اودطالبانود اسلامی حکومت دمخه دخلق اوپرچم په وخت کې وخلقوته دحکومت دنقشه اوماستر پلان سره مطابق وخلقوته تقسیم سوی وی دغه تقسیم مدارد اعتباردی اوکنه (۲) په عین شکل دنقشه سره مطابق دتوپکیانو په دوره کې توزیع حکم څه دی (۳) دخلق اوپرچم د حکومت دمخه چې په عین شکل سره دحکومت دنقشی سره مطابق دماسترپلان دمخه مخکې وخلقوته تقسیم شوی اعتبارلری اوکه یا داټول په هغه دوران کې چې اسنادولری دهغی دوری حکم یی څه دی اوچې اسناد نه لری حکم یی څه دی (۴) اوکه دحکومت دنقشو اوماسترپلان څخه مخالف په تیرودوروکی مخکې تقسیم سی مدارد اعتباردی اوکنه ستا سومحترم حضور څخه غوښتونکی دجواب یو . والسلام مع الاحترام -

(المستفتی مولوی عبد الولی مسئول قضایای دولت)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

(۱) په دولت اسلامی کې دمخکې دتقسیم لپاره دضروری ده چې مخکه به دشهر اوقریه څخه خارج اودمسلمانانودمنفعت یعنی دحيواناتو چراگاه اوقبرستان اودبوتوکولوخای اودکوم شخص شخصی ملک نه وی اودارنگه دمسلمان خلیفه اجازه به وی نو حاصل دادی چې دخلق اوپرچم حکومت یو کفری حکومت دهغو تصرفات شرعا معتبرنه دی (ځکه چې دوی دکفرپه فعل باندی راضی وه) نوهغه کسان چې سند نه لری دهغو په باره کې څه اشکال نشته اوکم خلق چې سند لری هغه فعلا د امیر المؤمنین دامت برکاتهم پراجازه مسئله موقوفه ده که امیر المؤمنین یی ببناء برشفقت یاڅه مصلحت ورته پریریدی یایی ورڅخه ضبطوی په دواړو صورتوکی دهغو اختیاردی اودماسترپلان شرعا اعتبار نشته . الارض الموات هی ارض خارج البلد لم تکن ملکا لاحد ولاحقا له خاصا فلا یكون داخل البلد موات اصلا وكذا خارج البلدة من مرافقها محتطبا لاهلها ومرعى لهم لا یكون مواتا حتی لا یملک الامام اقطاعها ویملک اقطاع الموات... والملك فی الموات یثبت بالاحیاء باذن الامام عندابی حنیفة رحمه الله تعالی (الهنديہ ج ۵ ص ۳۸۵) اذاحیاء الرضا میتة ان کان باذن الامام ملکها (قاضیخان علی هامش الهنديہ ج ۳ ص ۲۱۹) واعتبر محمد عدم ارتفاق اهل القرية به وبه

قالت الثلاثة قلت وهذا ظاهر الرواية وبه يفتى كمافي زكوة الكبرى ذكره القهستاني وكذا في البرجندی عن المنصورية عن قاضيخان ان الفتوى على قول محمد ان اذن له الامام في ذلك الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ٣٠٦ وج ٥ ص ٣٠٧ ويشترط كونه مسلما الخ قوله (ويشترط كونه مسلما الخ) اي لان الكافر لا يلي على المسلم (ردالمحتار ج ١ ص ٤٠٥) يكفر بوضع قلنسوة المجوس على راسه على الصحيح الا لضرورة دفع الحر والبرد وبتحسين امر الكفار اتفاقا (الهندية ج ٢ ص ٢٧٦ وج ٢ ص ٢٧٧)

(٢) دتوپکيانوپه دورکي چې مخکي تقسيم شوی وی که چیري د داسی یو مسلمان شخص په اجازه سره وی چې هغه پریو علاقه باندی غلبه حاصله کړی وی اوسند موجودوی نودغه تقسيم معتبردی ورنه معتبرنه دی اودا خبره په مشاهده سره یقینی ثابته ده چې د قندهار په علاقه اوطرافوکی دتوپکيانو څخه هیڅ شخص هم مکمل تسلط نه درلودی نوپردغه خبره دمذکوری علاقې دتوپکيانو تصرفات صحیح نه دی:

ثم ان الظاهر ان البلاد التي ليست تحت حكم سلطان بل لهم امير منهم مستقل بالحكم عليهم بالغلب او باتفاقهم عليه يكون ذالك الامير في حكم السلطان (ردالمحتار ج ٤ ص ٣٤٢)

(٣) دخلق اوپرچم څخه مخکي کوم بادشاه که داسی مخکه ئې خلکوته ورکړی وی چې پر هغه د موات تعریف صادق وی اوسند پلاس کی ولری اودارنگه دمسلمان خلیفه اجازه وی نو هغه ددوی ملکیت شمیرل کیږي اگرچې دنقشی اوماستر پلان اعتبار نشته اوکوم خلق چې سند نه لری دهغود قول اعتبار نشته:

ويملك الامام اقطاع الموات (الهندية ج ٥ ص ٣٨٦)

(٤) مخکي موږ عرض وکړ چې دنقشی اوماستر پلان شرعا اعتبار نشته اوپر مخکه به دموات تعریف صادق وی اوسند به په لاس کی لری اودارنگه دمسلمان خلیفه اجازه به وی نوکه مذکور شرائط وجود نه لری مسئله په اول دوهم دریم نمبرکی واضح شوله والله اعلم وعلمه اتم واکمل واحکم

مولوي محمد باقر صاحب برکتی

 مولوي محمد باقر صاحب برکتی

مولوي محمد باقر صاحب برکتی نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

سرکاری ځمکه چې دتوپکیانو په وخت کې چارانیولی وی نو

پوښتنه: ددارالافتاء ټولو محترمو علماء کرامو ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وبعده نطلب منکم الجواب دجبه خاني منطقه چې دقول اردو ملکیت وو بعض کسان داوایی چې موږ د منزلیانو په وخت کې نمری اخستی وی ددکانو دپاره که چیرې دوی نمری اخستی وی اوس ددوی په رانیولو سره دوی ته ملکیت ثابتیږي اوکنه که چیرې دوی ته ملکیت ثابت نسی موږ ته په خالی نمره باندې کرایه اخستل جواز لري اوکنه؟

(المستفتی باز محمد افغانی)

بسم الله الرحمن الرحيم

د توپکیانو په دور کې چې مخکې تقسیم شوی وی که چیرې د داسې یو مسلمان شخص په اجازه سره وی چې هغه پریو علاقه باندې غلبه حاصله کړې وی اوسند موجودوي نودغه تقسیم معتبر دي ورنه معتبر نه دي اودا خبره په مشاهده سره یقیني ثابته ده چې دقندهار په علاقه اواطرافو کې دتوپکیانو څخه هیڅ شخص هم مکمل تسلط نه درلودي نوبناء پردغه خبره دمذکورې علاقې دتوپکیانو تصرفات صحیح نه دي اوسابقه قوماندان چونکه دقاضی حیثیت نه درلودی نوکه ددوی په اجازه چاکومه مخکه اباده کړې وي امیر المؤمنین کولای شي چې هغه ورڅخه قبض کړي مسئله داده چې په مخکه مملوکه یا موقوفه او یا سلطانيه کښې مستاجر تعمیر بناء کړي په اذن دمالک یا دناظر په شرط دقرار نوبانی لره حق دقرار شته په دې شرط چې اجرة مثل دمخکې قطع نظر دبناء څخه اداکوي حاصل دادی په خالی نمره باندې کرایه اخستل جواز لري:

ثم ان الظاهر ان البلاد التي ليست تحت حكم سلطان بل لهم امير منهم مستقل بالحكم عليهم بالتغلب او باتفاقهم عليه يكون ذالك الامير في حكم السلطان فيصح منه تولية القاضي عليهم (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۴۳) ويملك الامام اقطاع الموات فلو اقطع الامام انسانا فتركه ولم يعمره لا يتعرض له الى ثلاث سنين فاذا مضى ثلاث سنين فقد عاد مواتا وله ان يقطعه غيره والملك في الموات يثبت بالاحياء باذن الامام عندابي حنيفة رح وعندابي يوسف رح ومحمد رحهما الله يثبت بنفس الاحياء الخ (الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۲۸۶ و ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۷) قال في جامع الفصولين وغيره بنى المستاجر او غرس في ارض الوقف صار له حق القرار وهو المسمى بالكردار له الاستبقاء باجر المثل آه (ردالمحتار ج ۴ ص ۱۸)

سئل فی جماعة یملکون مکانا استاجرہ منهم رجل بازید من اجر المثل وآذنوه بالبناء فیہ لیکون له خلوا بحق البقاء والقرار فبنی وعمر حسب الاذن منهم وجعله معد للصاغة و وضع یدہ علیہ مدة نحو اربع سنوات ثم باع ذالک الخلو لرجل آخر و وضع یدہ علیہ مدة تزيد علی خمس عشرة سنة وهو يدفع اجرة المثل وزيادة للمالکین ثم بعد تلك المدة قام المالکون الان یریدون ابطال ذالک الخلو واجارة المكان لغيره ویزیدون علیہ الاجرة تعتنا فهل اذاکان ذالک الخلو ثابتا باعترافهم واطلاعهم واخذهم الاجرة تلك المدة لا یجابون بما ذکر ولا یو اجر و نه لغيره حیث کان يدفع صاحب الخلو اجرة المثل وزيادة (اجاب) اذا ثبت الخلو المذكور مستوفیا شرائط الصحة وواضع الید قائم بدفع اجر مثل ذلک المكان بقطع النظر عما احدثه فیہ لایکون لمالکی المكان المذكور ابطال الخلو بدون وجه شرعی ولا اجارة المكان من غیر صاحب الخلو (الفتاوی المهدیه ج ۵ ص ۴۹)

تقسیم دمرعی دخلکو تر منخ خنگه دی ؟

پو بنستنه : به اداره محترم دارالافتاء شورای مرکزی علماء کرام السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترم احترامه خواش بلکه عرض است که لفاوا حسانا دمرعی که یک قسم زمین مباح بوده و متروکه عمرات یاد میشود و امالی قریه با مشرکا ازان دیک چوکات محدود و معلوم استقاده ینمایند و تصرف مالکانه دارن دوست نبوده آیا تقسیم ان دین امالی جائز است یا نه اگر باشد بکدام طریق ؟

اجروکم علی الله با احترام مع الاکرام -

(المستفتی مولوی لعل محمد ۲۷ - ۴ - ۱۳۷۵)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

جائز نیست برای امالی قریه بلکه بعض ازانها و یا همه آنها تحویل و تغییر بهندمرعی را برای غیر آن منافع که مرعی دراصل برای آن وضع کرده اند تقسیم مرعی دین امالی دست نیست و نیز جائز نیست که ان امالی مرعی را از دیگران منع کنند زیرا که آن مرعی ملک ایشان نیست و نیز برای امام هم جائز نیست که اطلاع آن مرعی بکند برای یک شخص زیرا که دآن ضرراست بر مردم و مگرگاه که مرعی ملک نیست و در تقسیم ملک شرکاء شرط میباشد ازین جهت هم تقسیم مرعی صحیح نیست

اذابنی او غرس فی ارض متروکه لمنافع العامة كالطریق والمرعی فانه یو مربا للقلع فی کل حال ای ولو کان القلع مضر ابا الارض او کان قد بنی او غرس بتاویل ملک اذلیس لبعض العامة اولکلهم

اذا اجتمعوا ان يحولوا هذه الارض لغير ما وضعت له في الاجل ١٢ (شرح المجلة لسليم باز ص ٥٠٢)
ما يكون تبعا لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطبا لهم فهي حقهم لا يجوز للامام ان يقطعها من
احد لان في ذلك ضررا بهؤلاء ولكن ينتفع بالخطب والقصب التي فيها هؤلاء وغيرهم وليس لهم
ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست بملك لهم (تحفة الفقهاء ج ٣ ص ٣٢٢) شرط المقسوم كونه
ملك الشركاء حين القسمة فاذا ظهر مستحق للمقسوم بعد القسمة بطلت الخ. (مجلة الاحكام
المادة ١١٢٥)

مولانا محمد مسلم حاتمی مولوی عبدالحکیم حنی عز مولانا عبدالحق مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
به موهی کی نه تغییر کول جائز دی نه بیع اونه خوگ خنی منع کیدلای شی

پوینتنه : ریاست محترم دارالافتاء مقام شورای مرکزی تحت مکتوب (٤٦) ٣٤-٤-٧٥ مدیریت اطاق ولایت فراه استدا
مورست ورزیده که دولوالی بکواه یکمقدار اشخاص زیاد مسکونین دانی آن و لوالی در ساحات لانزروع و علب چر با نام مورث خود
قدار کرده و توسط استاد عرفی بدون سلسله دفتر اطاق بالای یکمیکر بفروش میرساند که فروشات آن به چهل ملیون افغانی بالغ می شود که
در سال ١٣٧٥ از نیزدانان موضوع بابت رسیده است که در قیمت اخذ پول خرید و فروش خلاف مقررات که صورت گرفته مقام
ولایت در مورد چنوع اجرات عمل ننمید که این موضوع تحریر ولایت فراه موجب غور فزید کتب شرعی می نمایند که ریاست
شاهد موروثان معلومات ابراز نظر مسائل شرعی واضح نمایند.

(مولوی خلیل الله فیروزی رئیس مقام عالی ریاست تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب :

جائز نیست برای اهل قریه مانده برای بعضی آنها و نه برای جمیع شان که تحویل و تغییر بدهند آن زمین را که باشد برای منافع عامه مانند مرعی به
غیر آن منافع که آن زمین وضع شده باشد برای آن دامل پس فروختن مرعی دست نیست و نیز جائز نیست که اهل قریه مانع کنند

ان یمنعوا من غیرہم لانہا لیست بملک لہم (تحفة الفقہاء ج ۳ ص ۳۲۲) ولا یجوز احياء ما قرب من العامر بل یتروک مرعی لہم ومطرحا لحصائدهم لتعلق حقہم بہ فلم یکن مواتا (الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۵ ص ۳۰۸)

مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولانا عبداللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

ارتفاق خہ نہ وائی

پوښتنه: حقیقت دارتفاق عبارت له څه شی څخه ده چې کله کله تری نفع اخلی او که هغه ده چې استغناؤر څخه نه وی یعنی دغه انتفاع بل ځای نه حاصلیږي.

(المستفتی مولوی حمد اللہ فائز)

رئیس محاکمه ولایت پکتیکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله تعالى

په ارتفاق کی اختلاف دی امام محمد ارتفاق حقیقه معتبروی او ابو یوسف ٬ ارتفاق حکمی معتبروی:

ويشترط عند أبي يوسف رح كونها بعيدة عن العامر لان الظاهر ان ما يكون قريبا من القرية لا ينقطع احتياج اهلها اليه كمرعي مواشيهم وطرح حصائد هم فلا يكون مواتا وحد البعد ان يكون في مكان بحيث لو صبح من اقصاه لا يسمع فيها وعند محمد رح ان لا ينفع بها اهل العامر ولو قرية منه (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۵۷): اكثر الفقهاء رحمهم الله تعالى رايه دامام محمد ٬ مختار كرى ده ظاهر الرواية ٴي بللى دى اوفتوى پر كرى ده همدغه قول داوسنى زمان سره موافق دى ځكه خلق زيادت سوه او احتياج ٴي و بناؤ اوزراعت ته دير سواو قول دابى يوسف ٬ هم ددغه قول څخه دير بعد نه لرى ځكه چې نعره داخر څخه دبناء معتبردى نه داخر څخه دمعمورى زمكى اوبعض فقهاء اوسط اواز معتبر كرى اواكثر فقهاء اوچت اواز معتبر كرى دى:

واعبر محمد عدم ارتفاق اهل القرية به وبه قالت الثلاثة وقلت وهذا ظاهر الرواية وبه يفتى كمافى زكاة الكبرى ذكره القهستاني وكذا فى البرجندى عن المنصور عن قاضى خان ان الفتوى على قول محمد رحمة

الله تعالى (الدرا المختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ٣٠٧) هكذا في البدائع ج ٦ ص ١٩٢ والفتاوى الهندية ج ٥ ص ٣٨٦) ويعتبر الصوت من طرف الدور لا الاراضى العامة (الطحاوى على الدر المختار ج ٢ ص ٢١٤ ردالمحتار ج ٥ ص ٣٠٧ قاضى خان على هامش الهندية ج ١ ص ٢٧٨) وعنه فى رواية اخرى يقوم الرجل فى اخر العمران ويصيح صيحة وسط الخ (وبعد عدة اسطور) وقال ابو عبد الله الجرجاني رحمه الله يعتبر الصوت على قدر اذان الناس فى العادة من غير ان يجهد نفسه (قاضى خان على هامش الهندية ج ١ ص ٢٧٨)

مولوى عبد الحكيم محيى من مولوى عبد الله مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

به قلعه جوړولو احياء ثابتيږي كنه؟

پوښتنه: د مېوې ذکر کړه که انما الاحياء جعل الارض صالحة للزراعة بناء به اين تعريف معلوم شو که بناء و قلعه عمارت کړون احياء نيت استقامت ماين است که بواسطه عمارت قلعه احياء مي آيد يا نه احياء مي آيد بايد درمافق و مرعى عمارت قلعه نکرده.

(المستفتى مولوى حمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الله الوهاب

آن که در مېوې ذکر کړه انما الاحياء جعل الارض صالحة للزراعة تعريف نوع واحد از احياء است والنوع اخر نيز دارد که در کتب مذکور است وغير مخفى است لمن له ادنى تأمل بناء بر آن عمارت کړون قلعه در مرعى جائز نيت

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

مولوى عبد الحكيم محيى من مولوى عبد الله مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان

مولوى عبد الحكيم محيى من مولوى عبد الله مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان

دار تباہر مهال به مرعی کی تقسیم یا عمارت کیدای شی کنه؟

پوښتنه: اگر برای امالی قریه احتیاج پیدا شود که در مرافق و مرعی عمارت قطع نماید بعد تقسیم مرعی صحت دارد یا نه اگر ندارد احتیاجات مذکوره چطور رفع گردد و اگر برای بعضی امالی قریه احتیاج عمارت باشد و برای دیگران نباشد محتاجون میتوانند که عمارت

در مرعی بدون اجازه باقی امالی نماید (المستفتی مولوی حمد الله فائز)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

برای امالی قریه عمارت کردن در مرعی جائز نیست خواه احتیاج دارد یا نه نه برای جمع امالی و نه برای بعضی:

اذابنی او غرس فی مترکة لمنافع العامة كالطريق والمرعی فانه يأمر بالقلع فی کل حال ای ولو کان القلع مضرا یا لارض او قد بنی او غرس بتأویل ملک اذلیس لبعض العامة اولکلهم اذا اجتماعوا ان يحولوا هذه الارض لغير ما وضعت له فی الاصل (شرح المجلة لسيلم باز ص ۵۰۴) وما یكون تبعا لبعض القرى مرعی لمواشیهم ومحتطبا لهم فهی حقهم لا یجوز للامام ان یقطعها من احد لان فی ذلک ضرر ایهؤلاء ولكن ینتفع بالحطب والقصب اللتی فیها هؤلاء و غیرهم ولیس لهم ان یمنعوها عن غیرهم لانها لیست بملک لهم (تحفة الفقهاء ج ۳ ص ۳۲۲)

مولوی عبدالحکیم معنی عز مولوی عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان
مولوی عزیز علی خان برکتی
دار الافتاء
مجلس علماء افغانستان
مجلس علماء افغانستان
مجلس علماء افغانستان

مولوی عبدالحکیم معنی عز مولوی عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان
د مرعی تعریف به مرور د زمان مرعی ملک گرخی کنه به مرعی کی حکومت

تصرف کولای شی کنه اود کلي او مرعی ترمنځ ویا له مانع له مرعی والي گرخی کنه؟

پوښتنه: په حضور د جناب جلالت ماب رئیس صاحب دار الافتاء و علماء کراموته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته محترم څرنگه چې د مرعی په مسئله کښی ځمما شتبه په بعضی نقطو کی سته نو که دلاندي استفتاء مطابق څه معلومات راکړه شی ډیر لطف به وی (۱) مرعی کوم شی دی په مرور د زمان د چا ملک گرخی او کنه او دارنگه په ابادی سره او ابراء بعضو اعتبار لری که څنگه (۲) حکومت د وقت ئې چاته ورکولای شی که څنگه (۳) هغه

وياله چې حکومت يا خلق ئې وکاپي او اهل قريه هم په شريکان وي او د اهل قريه پلونه او گودرونه پردغه بياله ناب وي آبادغه وياله د مرعي مانع کيدلای شي که څنگه؟ فقط په درناوی .

(ستاسو ورور مولوی عبد العلی هلمندي)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب والله الموفق للصواب داستفتاء په اول سوال کی دري سوالونه صراحة دی هغه دا (۱) مرعي کوم شی دی (۲) مرور د زمانی اعتبار لري کنه او په مرور د زمانی د چا ملک گرځي کنه (۳) ابراء د بعض اعتبار لري او کنه او یو سوال ضمنی دی هغه دادی چې مرعي په ابادی سره د چا ملک گرځي او کنه جواب د اول جزء دادی (۱) مرعي هغه شی دی چې مقبره د مرووی د دغه ښار (۲) مرعي هغه ځای دی چې ځای د لو بود کو چنیا نووی (۳) مرعي هغه ځای د مواشی د دغه ښار دی تفصیل دادی چې ځمکه پردوه قسمه ده (۱) ځمکه هغه ده چې د چا ملک وي (۲) ځمکه هغه ده چې د چا ملک نه وي هغه ځمکه چې د چا ملک وي هغه بیا پردوه قسمه ده (۱) ځمکه هغه ده چې هغه اباده ځمکه وي (۲) ځمکه هغه ده چې خراب وي او هغه ځمکه چې د چا ملک نوی هغه هم پردوه قسمه ده (۱) ځمکه هغه ده چې د منافع څخه د ښاروی او محتطبا لهم او ځای د مواشی د دغه ښاروی (۲) ځمکه هغه ده چې نه د منافع څخه د ښاروی او نه ځای د مواشی د دغه ښاروی چې دغه ځمکی ته مړه ځمکه وایي نو هغه ځمکه چې د منافع د ښاروی او ځای د مواشی وي هغه مرعي ده لکه په (بدائع الصنائع ج ۶ ص ۱۹۲) کی وایي:

الكلام في الموضعين في بيان انواع الاراضى وفي بيان حكم كل نوع منها (۱) اما الاول فالاراضى في الاصل نوعان ارض مملوكة وارض مباحة غير مملوكة والمملوكة نوعان عامرة وخراب والمباحة نوعان ايضا نوع هو من مرافق البلدة محتطبا لهم ومرعي لمواشيهم ونوع ليس من مرافقها وهو المسمى بالموات آه اودارنکه په الفقه الاسلامی کی ليکلی دی (ج ۵ ص ۵۴۲) الاراضى نوعان ارض مملوكة وارض مباحة و المملوكة نوعان عامرة وخراب والمباحة ايضا نوعان نوع هو من مرافق البلد للاحتطاب ورعي المواشى ونوع ليس من مرافقها وهو الارض الموات او ما يسمى الآن املاك الدولة العامة والمقصود بالارض العامرة هي التي ينتفع بها من سكنى او زراعة او غيرها واما الارض الخراب فهي المعروفة بالارض المملوكة العامرة وهي التي انقطع ماءها ولم تستعمل لسكنى او استثمار او غيرها

او همدارنگه په تحفة الفقهاء (ج ۳ ص ۳۲۱) کی لیکلی:

واما احكام الاراضى فهى انواع ارض مملوكة عامرة لا يجوز لاحد التصرف فيها والانتفاع بها الا برضا صاحبها والثانية ارض خراب انقطع ماءها وهى ملك صاحبها لا تزول عنه الا بازائه وتورث عنه اذا مات وهذا اذا عرف صاحبها وان لم يعرف فحكمها حكم اللقطة والثالثة الارض المباحة وتسمى الموات وهى نوعان اولهما ما يكون تبعا لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطبا لهم فهى حقهم لا يجوز للامام ان يقطعها من احد لان فى ذلك ضررا بهؤلاء ولكن ينتفع بالحطب والقصب التى فيها هؤلاء وغيرهم وليس لهم ان يمنعوها من غيرهم لانها ليست بملك لهم والحد الفاصل ان يسمع صوت من ادنى الارض المملوكة اليه فعالم يسمع صوته فيه فهى ليست بتابعة لقريتهم والثانى ما لا يكون تبعا لقرية من القرى فهى على الاباحة من احيائها باذن الامام فعند ابي حنيفة رحمه الله تعالى تكون ملكا له وعندهما بغير اذن الامام تصير ملكا له ويصير هواحق بهما من غيره ملكا -

جواب ددوهم جزء دادى چې مرورد زمانى اعتبار نه لري په مرعى كى لكه په مجلة الاحكام ۱۶۷۵ م كى لیکلى:

لا اعتبار لمرور الزمان فى دعاوى المحال التى يعود نفعها للعموم كالطريق العام والنهر والمرعى مثلا لو ضبط احد المرعى المخصوص بقرية وتصرف فيه خمسين سنة بلانزاع ثم ادعاه اهل قرية تسمع دعواهم اوهم دارنگه په الفتاوى الكاملية ص ۱۱۸ كنى لیکلى سئلت عن الدعوى فى الطريق والنهر والمرعى ونحوها من المنافع العائدة الى العموم هل يعتبر فيها مرور الزمان حتى لا تسمع فيها الدعوى بعد خمسة عشر عام او بعد ستة وثلاثين سنة فالجواب انه غير معتبر فيها فتسمع الدعوى فيها ولو بعد مرور خمسين سنة كما فى المجلة للاتاسى من المادة ۱۶۷۵ -

جواب ددریم جزء دادى چې ابراء دبعضوا اعتبار نه لري ځكه دغه بعض ملكيت نه لري لكه په الفقه الاسلامى ج ۵ ص ۵۴۳ كى لیکلى دى:

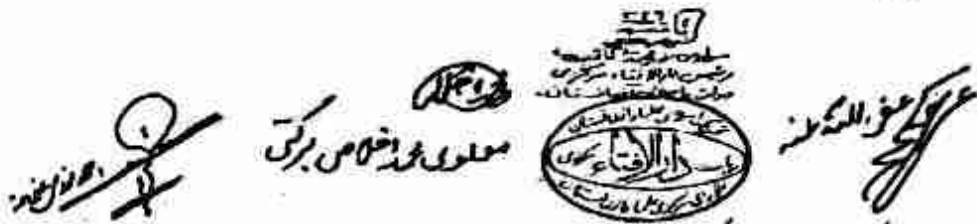
ولكن ينتفع بالحطب والقصب الذى فى هذه الارض من قبل اهل البلدة وغيرهم وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست مملوكة لهم آه او همدارنگه په تحفة الفقهاء كى وائى (ج ۳ ص ۳۲۲) وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست بملك لهم آه.

جواب داستفتاء ددوهم جزء چې حكومت دوخت ئې چاته وركولاى شى كنه جواب ئې دادى چې نه شى وركولاى لكه په (الفقه الاسلامى ج ۵ ص ۵۴۲) كى لیکلى:

الارض الموات نوعان احدهما ماكان من مرافق اهل بلدة يستعمل مرعى لمواشيهم ومحتطبها لهم او مقبرة لموتاهم او ملعبا لصغارهم سواء كانت داخل البلدة ام خارجها فيكون حقها لهم لامواتا فلا يجوز للامام ان يقطعه لاحد لما يترتب عليه من الاضرار باهل البلدة اه او همدارنكه به تحفة الفقهاء (ج ۳ ص ۳۲۲) كنبى ليكلى والثالثة الارض المباحة وتسمى الموات وهى نوعان احدهما مايكون تبعا لبعض القرى مرعى لمواشيهم ومحتطبها لهم فهى حقهم لايجوز للامام ان يقطعها من احد لان فى ذلك ضرر ابهؤلاء ولكن ينتفع بالحطب والقصب التى فيها هؤلاء وغيرهم وليس لهم ان يمنعوها عن غيرهم لانها ليست بملك لهم... اه

جواب داستفتاء ددريم جزء آيا دغه وياله دمرعى مانع كيدي شي كنه جواب ئي دادى هر كله چي مرعى ده منافع خنجه دبنارسوه اوس كه مرعى ديياله پره ره غاره وي كه پردى غاره وي او كه پرهغه غاره وي او مواشى پرتلاى شي او وياله مانع نه وي دمواشى نودغه واله مانع دمرعى نه شوه:

والحد الفاصل فيما يعتبر قريبا من البلدة هو المكان الذى يسمع فيه الرجل صوت الشخص الذى يناديه من اخر ارض مملوكة الخ (الفقه الاسلامى ج ۵ ص ۵۴۳) وقال القاضى فخرالدين واصح ما قيل فيه ان يقوم الرجل على طرف عمران القرية فينادى باعلى صوته الى اى موضع ينتهى اليه صوته يكون من فناء العمران لان اهل القرية يحتاجون الى ذلك الموضع لرعى المواشى او غيره الخ (الفتاوى الهندية ج ۵ ص ۳۸۶)

مولوى نذير احمد اعظمى مولوى محمد اخلص برکتى مولوى عبدالحکيم عنى مولوى احمد نوري عنى مولوى نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامى افغانستان ددبستونواوغرونولرگي له مباحاتوخنه دى كنه ؟

پوښتنه: محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترم د منطقه ولسوالى معروف بين اشخاص تمام قرية ددباره خوب كوه ددشت خيلى جنبال دى مياشيد بعضى مردم ميكويد كه خوب كوه ددشت مربوط قرية بايان د تصرف ماوآباد واجد دى مياشيد بكدام كس نسيدهم دبعض خلق ميكويد كه خوب كوه ددشت د مباح است ازين سبب دى من شان

خیلی جنال و واجب می باشد و علماء کرام هم دو طرف است بعض علماء عرف را اعتبار میدهند و اینها تصرف از قدیم اعتبار میدهند به انحاء سائل ذیل مستند مجمع الرسائل ص ۱۱۴ و ص ۱۳۲ و بعض علماء اعتبار بظاهر الروایات اعتبار میدهند و جواب های کوه و دشت مباح گرداند بحکم سائل ذیل مستند مادة ۱۳۴۳ و مادة ۱۳۴۴ لهذا موضوع بحضور شما محترم راجع شد طوریکه که لازم وافی هدایت فرمایید والسلام

(از طرف ولسوالی معروف محکمه ابتدائیه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

آن جواب و مانند آن که در کوه و دشت های می باشد مباح اند هر کس ازان استفاده میتواند ضرر رسان نیست نسبت آن به یک قریه و یا جماعت ثابت نشود ملکیت شخصی ایشان و در آن امور که منقبت آن عام می باشد مروزمان معتبر نیست هر وقت دعوی قابل سماع می باشد هر چه عرف است پس گفته میشود که معروف هم معتبر نیست چنانچه تفصل در همان مجموع رسائل ابن عابدین موجود است در جلد دوم از ص ۱۱۴ تا ص ۱۴۷ :

المباح هو المال الذي لم يدخل في ملك شخص معين ولم يوجد مانع شرعي كالماء في منبعه و الكلاء والحطب والسجر في البراري الخ الاستيلاء على الكلاء والاجام الكلاء هو الحشيش الذي ينبت في الارض بغير زرع لرعي البهائم والاجام الاشجار الكثيفة في الغابات او الارض غير المملوكة وحكم الكلاء ان لا يملك وان نبت في ارض مملوكة بل هو مباح للناس جميعا لهم اخذه ورعيه وليس لصاحب الارض منعهم منه لانه باق على الاباحة الاصلية وهو الراجح في المذاهب الاربعة لعموم الحديث الناس شركاء في ثلاثة الماء والكلاء والنار واما الجام فهي من الاموال المباحة ان كانت في الارض غير مملوكة فلكل واحد حق الاستيلاء عليها واخذ ما يحتاجه منها وليس لاحد منع الناس منها الخ (الفقه الاسلامي ج ۵ ص ۵۰۲) ومثله في البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۳ الاشجار التي تنبت بلا غرس في الجبال المباحة غير المملوكة مباحة (مجلة الاحكام ۱۲۴۳ م) والحطب في ملك رجل ليس لاحد ان يحتطبه بغير اذنه وان كان في غير ملك فلا بأس به ولا تضر نسبته الى قرية او جماعة ما لم يعلم ان ذالك ملك لهم و كذلك الزرنيخ والكبريت والثمار في المروج والودية مضمرات ويملك المحتطب الحطب بمجرد الاحتطاب وان لم يشده ولم يجمعه (رد المحتار ج ۵ ص ۳۱۳) وكذا في الطحطاوي ج ۴ ص ۲۱۸ والهندي ج ۵ ص ۳۹۲

وشرح المجلة لسليم باز م ۱۲۴۴ يسوغ الاحتطاب من اشجار الجبال المباحة لكائن من كان ويملك الحطب بمجرد الاحتطاب اي بجمعه والربط ليس بشرط (مجلة الاحكام م ۱۲۵۳) ليس لواحد قبل اخذ الشئ المباح واحرازه ان يمنع الاخر عنه (مجلة م ۱۲۵۵ ومثله في ۱۲۵۶) لكل واحد كائنا من كان ان يقطف فاكهة مالا صاحب له من الاشجار التي في الجبال المباحة وفي الاودية والمراعي التي لا صاحب لها م (۱۲۵۹) -

مرحہ آن کہ مرور زمان مستبرئت:

سئلت عن الدعوى في الطريق العام والنهر والمرعى ونحوها من المنافع العائدة الى العموم هل يعتبر فيها مرور الزمان حتى لا تسمع فيها الدعوى بعد خمسة عشر عاما او بعد ست وثلاثين سنة الجواب انه غير معتبر فيها فتسمع الدعوى فيها ولو بعد مرور خمسين سنة كما في المجلة م ۱۶۷۵ الفتاوى الكاملية ص ۱۱۸ والله اعلم وعلمه ام

عزیز الرحمن مولانا محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء ہمدانیہ
مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء ہمدانیہ
مولوی احمد نوری صاحب دارالافتاء ہمدانیہ

مولوی احمد نوری صاحب دارالافتاء ہمدانیہ مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء ہمدانیہ مولوی محمد رفیع الرحمن صاحب دارالافتاء ہمدانیہ

دغره له لو گيو خغه خوک منع کولای شي کنه او تقسيم پکي کول خنگه دی؟

پوښتنه: علماء کرام دین سند حکم شرعی چیست مردمان که در مناطق اطراف ولایت کوهستان افغانستان حصه های کوه ها و دشت های را بقدر ضرورت دانی زمینی مرقریه از مدت قدیم نسبت به نیرم و خار و علف های کوهی را بطور متعین تقسیم دارند که مرقریه از حصه خود تجاوز کرده نمیتواند که به حصه قریه دیگری برود استفاده کند آیا مطابق شرع خواهد بود یا خیر در صورتیکه از شرع مخالف نباشد حکومت وقت میتواند آن تقسیم را باطل کند یا خیر میزواتو جروا۔ (علماء ولایت غور)

بسم الله الرحمن الرحيم

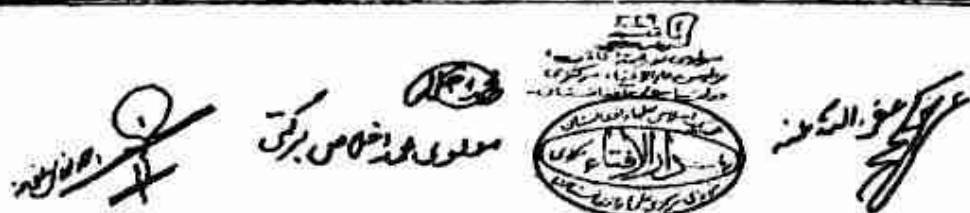
جواب داستفتاء دارنگه دی په ۳ شیانوکی لکه اوبه اور لرگی په دغوکی ټوله خلق شریک دی په دی شرط چې داغه ۳ شیان به محرز او ساتلی نوی او شخصی به نه وی مثلاً لکه اوبه په کور او منگی کی به نه وی نویا خلق شریک دی او که شخصی وی بیا خلق پکښی شریک نه دی اوس که هر چا دغه مشترک شیان تقسیم کړه ویش او تقسیم ئې صحیح نه دی تقسیم

دېخواپه شکل شي نه پريز دو نوزه ستاسي محترم څخه هيله لرم چې ماته شرعي حکم را کړي چې دغه وياله هغه دېخواپه شکل وويشل شي او که څنگه چې ستاسي د حکم مطابق موږ به خپل منع کښي دغه وياله وويشو او د هريوه حق به معلوم شي په احترام -

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

تقسيم داو بوچي په عرف او په زمان قديم کښي په کومه طريقه او په کومه اندازه شوي وي هغه تقسيم معتبر ده ځکه قديم پاته کيږي په خپل قدم باندې نو صحيح نه ده له طرفه د بعض شرکاء مطالبه د بل تقسيم بيا هم که کوم تغير راځي نور ضاد ټولو شرکاء به ضروري وي: و یرک علی حاله کما کان قبل الیوم لانها قسمت مرة فلا یكون لبعضهم ان یطالب بقسمة اخرى ثم الاصل ان ما وجد قديما فانه یرک علی حاله ولا یغیر الا بحجة (الفتاوی الهندیة ج ٥ ص ٣٩٧ کتاب الشرب) (ولیس لاحد من الشرکاء) فی النهر (ان یشق منه نهر او ینصب علیه رخی الارخی وضع فی ملکه ولا یضر بنهر ولا بماء وقایة) (اودالیة کنا عورة او جسر او قنطرة) (اویو سع فم النهر او یقسم بالایام و) الحال انه (قد كانت القسمة بالکوی) بکسر الکاف جمع کوة بفتحها الثقب لان القديم یرک علی قدمه لظهور الحق فيه (اویسوق نصیبه الی ارض له اخرى لیس له منه) ای من النهر (شرب بلارضاهم) یتعلق بالجميع ولهم تقضه بعد للاجازة ولورثتهم من بعدهم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ٥ ص ٣١٥) (سئل فیما اذا اختص جماعة فی شرب بینهم فهل یقسم علی قدر اراضیهم) (الجواب) نعم یقسم بینهم علی قدر اراضیهم والمسئلة فی الملتقى والتنویر من الشرب (اقول) وهذا ذالم تعلم کیفیة فی الزمان المتقادم کما فی البزازیة فلو علمت یبقی القديم علی قدمه تنقیح الفتاوی الحامدیة ج ٢ ص ٢٣٤ (ولان یقسم بالایام او مناصفة بعد کون القسمة) من القديم (بالکوی) بکسر الکاف جمع کوة بفتحها وقديضم الکاف فی المفرد فالجمع کوی کعروة وعراي ويجوز فيه المدو القصر والمراد ثقب فی الخشب او الحجر لیجرى الماء الی المزارع او الجدول ای لیس لواحد منهم ان یقسم بالایام ولا مناصفة مع ان القسمة قد كانت من القديم بالکوی وكذا لا يجوز ان یقسم بالکوی وقد كانت بالایام لان القديم یرک علی قدمه الا ان یرضی الكل (مجمع الانهر ج ٢ ص ٥٦٦)

مولوی عبدالحکیم عفی عنہ مولانا محمد مسلم حقانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

تقسیم د شرب آبیابریخوانی طریقہ پاتیری کہ خنگه؟

پوښتنه: ذوالغزو الاحترام اعنی فاضل ودانشمند جناب رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم اباعبد محترم در ولایت
فراه آب دریانی آن در موسم بهار زیاد میشود در بعضی سالها و بعضی سالها نهایت کم میشود که حتی کندی هم نمیشود علاوه بر سز
یجات و بعضی جویانی آن تره یا قلب میباشد آب مساویان توضیح میشود بعضی جویای آن بلد در بلند جوی نیز مساویان تقسیم
شده است و در پایان آن کدام تقسیمات مساوی نیست و بعضی جویا در پایان آن تره و یا قلب جور شده و بلند آن تره
و یا قلب نیست اکنون بعضی مشاجرات جاری شده که یکجائی ۲ جاء در جوی از سالهای قدیم مساویان آب تخمین توضیح
میشود است الان چنان مشاجرات بوجود آمده که میگویند که اراضی ما زیاد تر میباشد و از شما کمتر باید آب بقدر اراضی تقسیم شود
ما در گذشته رضا بوده ایم اکنون رضایتیم مثلاً یکطرف ۵۰۰ جریب نسبت یا محوطه میباشد دیگر طرف ۳ صد جریب بعضی علماء
میگویند که مشاجرات در آب باید بقدر اراضی آب آن تقسیم شود و بعضی علماء میگویند که قدیم شرک علی قدمه آیایین
عبارت مطلق میباشد یا مقید به عدم ضرر و طرف که اراضی شان کثیر میباشد نهایت مضر میشوند دین باره توضیح و فتوای که
محتوی بر هر جانب باشد میخواهم والسلام با احترام

(مولوی نور احمد احمدی رئیس محکمه مرافعه ولایت فراه)

بسم الله الرحمن الرحيم

تقسیم آب جویا شرک بقدر اراضی آنجا میشود که در آنجا کدام تعینات حصص آب در زمانه قدیم نشده باشد و اگر تعینات شده
باشد بر آن همانند و بیج تفسیر نمی پذیرد ظاهراً که تعارض و تدافع در اقوال علماء بطور میاید که بعضی میگویند در مشاجرات آب باید

بدر اراضی آب آن تقسیم شود و بعضی میگویند که قدیم یترک علی قدمه حقیقتاً بیج تعارض بوجود نیامده تقسیم آب بدر اراضی در آنجا صورت یکسیر در آنجا تسنین و تقسیم قدیمی صورت نگرفته باشد و قدیم یترک علی قدمه محمول میشود بر آن مگر که کدام تسنین و تقسیم قدیمی داشته باشد و در صورت آخر اگر به اجازت کل شرکاء جونی مشترک کدام یک تقسیم جدید به وجود آید مانع نیست:

نهرین قوم اختصموافی الشرب فهو بینهم علی قدر اراضیهم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۵) (قوله اختصموافی الشرب) ای ولا تعرف کیفیة فی الزمان المتقادم بزازیة ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۵ و سألته عن نهر بین رجلین له خمس کوی من هذا النهر الاعظم بین قوم لكل واحد منهم نهر منه فمنهم من له کوتان و منهم من یكون له ثلاث فقال صاحب الاسفل لصاحب الاعلی انکم لتأخذون اکثر من نصیبکم لان رفعة الماء و کثرته من أعلى النهر قد جعل فی کواکم شیئا کثیرا و لا یأتینا الا و هو قلیل غائر فنحن نریدان ننقصکم بقدر ذلک و نجعل لکم ایاما معلومة و نسد فیها کواکوالنا ایاما معلومة تسدون فیها کواکم قال لیس لهم ذلک و یترک علی حاله کما کان قبل الیوم لانها قسمت مرة فلا یكون لبعضهم ان یطالب بقسمة اخرى ثم الاصل ان ما وجد قدیما فانه یترک علی حاله و لا یغیر الابحجة (الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۹۷) ای لیس لواحد منهم ان یقسم بالایام و لا مناصفة مع ان القسمة قد کانت من القدیم بالکوی و کذا لا یجوز ان یقسم بالکوی و قد کانت بالایام لان القدیم یترک علی قدمه الا ان یرضی الكل (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۶) (سئل) فیما اذا اختصم جماعة فی شرب بینهم فهل یقسم علی قدر اراضیهم (الجواب) نعم یقسم علی قدر اراضیهم و المسئلة فی الملتقی و التنویر من الشرب (اقول) و هذا اذا لم تعلم کیفیة فی الزمان المتقادم کما فی البزازیة فلو علمت یبقی القدیم علی قدمه (الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۲۹۴)

امامی که آنست که این ضابطه مذکوره در ذیل استثناء که قدیم یترک علی قدمه مطلق میباشد یا متبذیر بعد ضرر تاحدی که فقهای کرام بیان این ضابطه کردند متبذیر بعد ضرر نمودن و گفتند که اگر بعضی شرکاء را ضرر بود در قسمت قدیم امام را اجازت است که قسمت جدید بکند تا که نفع گردد برای همه شان:

اقول لولزم من بقاء القدیم علی قدمه ضرر علی بعضی الشرکاء بان قل ماء النهر کما یكون فی بعض

السنین وكانت كوة احدهم في اعلى النهر تاخذ اكثر ماء النهر فلا يبقى لشركائه ما يكفي اراضيهم
ينبغي ان يفتى بما ذكره القهستاني عن شيخ الاسلام (شرح المجلة للاتاسي ج ۴ ص ۱۹۸) وهم
چنين در همین صفحه شرح المجلة للاتاسي مذكور است ثم قال وذكر القهستاني وتبعه العلائي في
شرح الملتقى عن شيخ الاسلام انه استحسّن المشايخ ان يقسم الامام بالايام... الخ وانت خبير بان
ما استحسّنه مشايخ الانام من القسم بالايام فيه دفع الضرر العام وقطع التنازع والخصام اذ لا شك ان
لكل في هذا الماء حقا فتخصيص اهل الاسفل به حين قلة الماء فيه ضرر لاهل الاعلى وكذا
تخصيص اهل الاعلى به فيه ذلك مع العلم بانه مشترك بين الكل فلذا استحسّنا ما ذكره وارتضوه
الخ.... (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۶) واللّه اعلم

مولوی محمد امجد الحقانی
دار الافتاء
مولوی محمد رفیع مس برکتی
مولوی محمد رفیع مس برکتی

مولوی محمد امجد الحقانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

به قدیمه ویا له کی نوی نگیران جوړول څه حکم لری

پوښتنه: و حضور ته در رئیس صاحب دار الافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وبعد:

آب تقسیم شده بر بساطین وارانسی وطن وقریه کلان از قدیم الزمان که یکی از اهل وطن وقریه همان تقسیم سابق و قدیم در حین
حیات در زندگی خویش قناعت کرده و رضاداده اند و بعد از آن برور زمان خریداری جدید اراضی و اطلاق همراه حصه آب
هم بیان آمده از جانب بعضی آملی وطن ساکنان قریه ویس ازین در بسیاری زمان تاخر بعضی احتیاجات گذشته از جهان
بر خلاف مرضی اکثرین از آملی وطن میخواستند که نقشه قدیم آب تقسیم شده را تغییر دهد و از آن طرز قدیم انصراف و انحراف
دارد طرز جدید را اتخاذ نماید مثل نگیران نو پخته سی مثل آن و باقی از اهل وطن برقرار سابق و قدیم قناعت و رضاء داده
تغییر و تبدیل را نمی پذیرند و نمی خواهند و نمی جویند آیا حق بجانب کیست و چه باید کرده شود و کتب مذہب مذہب چه میفرماید
در این مسند میوات و جروا فقط والسلام بامید کامیابی تان

(المستفتی حافظ عبد المجید مسؤل قوماندان آمینہ قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

ومنہ الاستعانة علی الصواب

هغه والہ چہی مشترک وی پہ مایین کی دیو قوم یاد خواقوامو او اوبہ یی پردغہ خلقو تقسیم شوی وی دی ته دققی پہ اصطلاح کی نہر خاص نہر مشترکہ نہر مملو کہ ماء المقاسم ویل کیپی او حکم یی دادی چہی ہیخ یوہ شریک لره دا حق نشته چہی پہ والہ کی یا اوبو کی تغیرر اولی یا تصرف وکی ترخو پوری چہی دتولو شرکاء رضا و اجازہ نہ وی حتی کہ یوسری پہ دی تولو کی ناراضہ وی لاهم تصرف کول ناروادی او پہ دی پوری ہم اړہ نہ لری چہی دغہ تصرف دنورو شرکاء دپارہ ضرردی کہ نہ دی بلکه کہ ضرروی کہ نہ وی دہغو پہ اجازہ پوری اړہ لری او کہ اجازہ وکی دغہ شرکاء دپارہ دتصرف او یو خہ مدہ وروستہ بیرتہ پنبیمانہ شی او یا ورثہ ددوی پنبیمانہ شی نوہم کولای شی چہی هغه تصرف او تغیر دفع کی او بیرتہ هغه پخوانی رقم شی حاصل داچہی پہ مشترکہ والہ کی تگیریان جوړول یاد قلفانو تقسیم پہ ورخو اړول یا قلفان بالا کول یاد خپلی مخکی خہ اوبہ کمول یا یی دیرو ل یا داسی نور قسمونه دتغیر او تصرف دا تلو ناروادی کہ ضرر دنورو کی وی او کہ نہ وی پکښی ترخو چہی ښه پہ رضا اور غبت سره تلو شرکاء اجازہ ونکړی کہ پہ توله قوم یا اقوامو کی یوسری ناراضہ وی لاهم دغہ تغیر ناروادی او ددغسی اوبو پہ حق کی عمومی قانون دادی:

القديم یتک علی قدمه (مبسوط ج ۲۳ ص ۱۸۰ الفتاوی تنقیح الحامدیة ج ۲ ص ۲۱۴ المجلة المادة ۶) الاصل ابقاء ما كان علی ما كان (المجلة المادة ۵) ویویدہ مافی الحامدیة والخانیة و خلاصہ لا یجوز لاحد الشركاء احداث الشئ فی النهر المشترك الا برضا الجميع سواء اصر ذلك یا احد الشركاء اولم یضر لان البناء واقع فی بطن النهر المشترك واحد الشركاء لا یملک التصرف فی المحل المشترك الا برضا بقية الشركاء سواء تضرروا اولا (شرح المجلة لسلیم باز ص ۶۸۵) وهکذا فی المبسوط ج ۲۳ ص ۱۷۲-

اوداچہی موږ وویل چہی اجازہ دشرکاء غواړی مستفاد دی ددی عبارتونو شخه:
(فان رضی البقیة بشئ من ذلك) المذكور من النقص والزيادة والقسمه من الايام وغيرها)
جازولهم نقضه بعد الاجازة ولورثتهم من بعدهم) لانه اعارة الشرب لامبادلة (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۷) وهکذا فی شرح المجلة لسلیم باز ص ۶۸۷ والدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۵ والمبسوط ج ۲۳ ص ۱۷۹)-

وقد تضمنت هذه المادة ثلاث مسائل (الاولى) ما اذا اراد احد الشركاء في النهر ان يتصرف فيه (الثانية) ما اذا كان ماء النهر مقسما عليه بالنوب فاراد احدهم ان يبدل نوبته (الثالثة) ما اذا كان لارض احدهم شرب من النهر المشترك فاراد ان يسوقه الى ارض له اخرى ليس لها شرب من ذلك النهر وفي جميع ذلك يمنع مما اراد فعله الا باذن جميع الشركاء حتى لو اذنوا الا واحد منهم او كان احدهم صغيرا او غائبا منع ايضا (شرح المجلة للاتاسي ج ٤ ص ١٩٧) -

اوداچي موڊ وويل چي تصرف په حق مشترك کي نارواډي مستفاددي ددي عبارة ثخه دبذائع:

ولاسبيل الى التصرف في الملك المشترك والحق المشترك الا برضا الشركاء واما الذي يرجع الى النهر فالاصل فيه ان النهر الخاص لجماعة لا يملك احدهم التصرف فيه من غير رضا الباقين سواء اضر بهم التصرف اولا (بدائع الصنائع ج ٦ ص ١٩٠) -

اوداچي موڊ وويل چي په ضررپوري دشرکاء اړه نه لري مستفاد دي ددي عبارة ثخه دبذائع والتصرف في الملك المشترك لا تقف حرمة على الضرر بالمالك (بدائع الصنائع ج ٦ ص ١٩٢) وهكذا ج ٦ ص ١٩٠ وشرح المجلة للاتاسي ج ٤ ص ١٩٧) وليس لواحد منهم ان يشق منه (اي من النهر المشترك) نهر او ينصب عليه رحي او دالية او جسر ايا اذن البقية الارحي في ملكه ولا تضر بالنهر ولا بمائه ولا ان يوسع فم النهر ولا ان يقسم بالايام او مناصفة بعد كون القسمة بالكوى ولا ان يزيد كوة وان لم يضر بالباقيين ولا ان ينقص بعض كواه الخ (مجمع الانهر ج ٢ ص ٥٦٦) وهكذا في الاختيار لتعليل المختار ج ٣ ص ٧٤ والبحر الرائق ج ٨ ص ٢١٦ والمبسوط ج ٢٣ ص ١٧٨ والفتاوى الهندية ج ٥ ص ٣٩٦) -

او همدارنگه نه ده روابعض شرکار لره چي تقسيم داوبوپه بله طريقه وکي چي مغايره وي پخواني طريقی لره لکه (البحر الرائق کنبی چي وايي:

وکذا اذ اراد ان يقسم النهر مناصفة لان القسمة في الكوة تقدمت لان يتراضيا لان الحق لهما (البحر الرائق ج ٨ ص ٢١٦) وهكذا في المبسوط ج ٢٣ ص ١٨٠) -

او همدانگه نده رواچي اوبه دوالي په سرکي بندي کي دپاره ددي چي ديوه شريک مځکه يادخو شرکاء مځکه اوبه سي اوييانورو شرکاء ته ورايله کي که ټوله شرکاء ناراضه وي يابعضی ناراضه وي:

لان في السكر قطع منفعة الماء عن اهل الاسفل في بعض المدة وليس لبعض الشركاء هذه الولاية

في نصيب شركائه يوضحه ان في السكر احدث شي في وسط النهر ورقبة النهر مشترك بينهم فليس لبعض الشركاء ان يحدث فيها شيئا بدون اذن الشركاء وربما ينكسر النهر بما يحدث فيها عند السكر فان تراضوا على ان الاعلى يسكر النهر حتى تشرب حصته اجزت ذلك بينهم لان المانع حقهم وقد انعدم بتراضيهم (المبسوط ج ٢٣ ص ١٧٣) فقد ذكر في الحامدية انه ليس لاهل الاعلى ان يسكروا النهر المشترك عن اهل الاسفل وان كانوا يفعلون ذلك من قديم الزمان (شرح المجلة للاتاسي ج ٤ ص ١٩٨) والله اعلم وعلمه اتم

مولوی احمد نوری مضمیٰ منہ مولوی ذہب احمد اکتانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

کومه ویا له چی په یو قوم پوری خاصه وی تغیر پکی کول څنگه دی؟

پوښتنه: و حضور ته د دارالافتاء په لاندې ډول عرض لرم زه ملاجمعه خان او ملا اغان خان اخند
د قشله جديد د دولتي محکو مسئوليت په غاړه لرو او دغه دولتي محکي د محمد ظاهر شاه
په وخت کې دوه پاڅه قلفان لري او نوري محکي هېڅ قلف نه لري د توپکيانو په وخت کې
دغه باقی محکو ته کچه قلفان جوړ شول آیا دغه کوم قلفان خامه موږ ته شريعت اجازه
راکوي چې دغه محکي په اوبه کې او کنه او حال دادی چې روزانه زموږ سره د کلی خلق
جنجالونه او دعوی کوي چې تاسو د دغه کچه قلفانو حق نه لري په دغه باب هیله من یو چې
موږ ته فتوی راکړی تاریخ ۲۰-۱-۱۳۷۶

۱) المستفتی ملا جمعه خان وملا اغا جان آخند)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الجواب ومنه الصدق والصواب

کومه واله چې خاصه وی په مایین کی دیوه قوم او اوبه یی تقسیم شوی وی په مایین کی
د قوم په هغه کی تغیر کول ناروادی نه نور قلفان وراچول کیږی او نه اجنبی اویيگانه سړی په
هغه اوبوسره خپل باغ یا مځکه اوبولای شی مگر هغه وخت که ټول شرکاء اجازه وکړی
اوپس دا جازي څخه په بل وقت کی هم دغه شرکاء کولای شی چې خپله اجازه بیرته واخلي
او کوم تغیر چې راغلی وی دهغه دفعه وکړي:

ولان یزید کوة وان لم یضربا لباقیین لان الشركة خاصة بخلاف ما اذا کان الکوی فی النهر الاعظم (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۶) وهکذا فی الاختیار لتعلیل المختار ج ۳ ص ۷۲ والفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۹۶) قال فی الهندیة نهر لقوم ولرجل ارض بجنبه لیس له شرب من هذا النهر کان لصاحب الارض ان یشرب ویتوضأ ویسقی دوابه من هذا النهر ولیس له ان یسقی منه ارضا وشجرا وزرعا الخ (شرح المحلة للاتاسی ج ۴ ص ۱۹۴) فان رضی البقیة بشئ من ذلك جازولهم تقضه بعد الاجازة ولورثتهم من بعدهم لانه اعارة الشرب لامبادلة الخ (مجمع الانهر ج ۲ ص ۵۶۷) واللہ اعلم

مولوی ذمہد انتہانی مولوی احمد نوری حنفی حیدر مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
دکاریز جینی اوخاہ حریم خومرہ دی

پوہنتنہ : بمقام محترم عالی تہیز!

ماہ نفر اعضای تہیز در پهلوی تدویر سینار قضات ولایت غزنی بہ اثر ار مرہ قبلی آن مقام و خلیفہ داشتہ تار محمد دعوی ملا محمد الدین نام و غیرہ شرکاء کاریز واقع و لہوالی اذہر ولایت غزنی شہادت بمرآوریم تعداد ہفت پایہ ماشین و اتریب الہی قریہ منکر و توای مذکور در زمین ہای مملوکہ شان نصب کہ بہ مسافہ ہای مختلفہ باکاریز ملا محمد الدین مذکور قرار و مسافہ ہر پایہ ماشین باکاریز توسط ورقہ علمدہ نمبر ترسیم و بعد مسافہ ماشین باکاریز و چگونگی موقیعت آن نشان میدہد ملا محمد الدین کہ ادعاء دفع ضرر نمودہ یک تعداد مسائل شرعی ہنیت مؤلف تقدیم داتہ است تا بانضمام معروضہ ہذا مسائل شرعی مرد و جانب ماجدول مسافہ ماشین باکاریز بمقام محترم تقدیم است تا لفظا مسائل مذکور ابرایانست محترم بریاست محترم افتاء تفویض فرمودہ تاد موضوع از نگاہ شریعت مقدس اسلام در روشنی فقہ حنفی و نظر خود را ابراز داشتہ و فتوی شرعی اخبار فرمایند با احترام

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب كاريز يا شاه يا چينه كه په موات مخكه كى وه په اذن دامام سره نو حريم لرى اندازه د حريم ئې په كتابو كى د فقه حنفى په مفصل طور ذكر شوى دى او كه خپل په زمكه كى ياپه موات كى بلاذن امام وه نو حريم نه لرى البته چې مقصود حريم د كاريز و نو يوه اندازه تفصيل به ئې ذكر كړو په حريم كى د كاريز چې اوبه ئې پرمخ د زمكى ښكاره كيږي اختلاف دى امام محمد رحمه الله تعالى وائې چې پر منزله د شاه دى او امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى وائې چې حريم نه لرى تر هغه پورې چې پرمخ د زمكى اوبه ښكاره كيږي ځكى چې دغه په حقيقت كښى واله ده هروقت چې اوبه پرمخ د زمكى ښكاره شي نو پر منزله د چينى دى حريم ئې هر طرف ته پنځه سوه گزه دى هر گز ئې شپږ قبضى دى او كه يوه شخص ويل چې زما د شاه ياد كاريز اوبه هغه بل شاه جزيره وى او هغه هم د حريم څخه خارج ونود غه قول لره ئې اعتبار نشته:

(وللقناة حريم بقدر ما يصلحه) القناة مجرى الماء تحت الارض لم يقدر حريمه بشئ يمكن ضبطه وعن محمد رحمه الله انه بمنزلة البئر في استحقاق الحريم وقيل هذا عندهما وعند ابى حنيفة رحمه الله تعالى لا حريم له ما لم يظهر على وجه الارض لانها نهر في الحقيقة فتعتبر بالنهر قالوا عند ظهور الماء بمنزلة عين فيقدر حريمها بخمس مائة ذراع (تبيين الحقائق ج ۶ ص ۳۷ البحر الرائق ج ۸ ص ۲۱۲) وفي الدر المختار وفي الاختيار

قيل فوضه لرأى الامام اى لوبانذه والافلاشى له آه ولو حفر الثانى بئرا فى منتهى حريم البئر الاولى باذن الامام فذهب ماء البئر الاولى وتحول الى الثانية فلا شئ عليه لانه غير متعد فى فعله والماء تحت الارض غير مملوك لاحد فلا يكون له المخاصمة بسببه (تبيين الحقائق ج ۶ ص ۳۷ الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹) لا حريم لبئر حفرها شخص فى ملكه ولجاره ايضا ان يحفر بئر اخر فى ملك نفسه عند ذلك البئر وليس لذلك الشخص منع جاره من حفر البئر بقوله انه يجذب ماء بئرى (المادة ۱۲۹۱) لما تقدم مرار امن ان الماء تحت الارض غير مملوك لاحد فلا مخاصمة فيه... آه (شرح المجلة للاتاسى ج ۴ ص ۲۱۷)

فلو فى غير موات اوفيه بلاذن الامام فلم يكن الحكم كذلك (الدر المختار) (قوله لم يكن الحكم كذلك) اى لم يثبت له الحريم المذكور لتوقف الملك فى الاحياء على الاذن عنده وبدونه يجعل الحفر تحجيرا (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹)

والزراع هو المكسرة وهوست قبضات وكان ذراع الملك اى ملك الاكاسرة سبع قبضات فكسر منه

قبضته (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹ و تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۷)

عزیز الرحمن
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء
مجلس دارالافتاء

مولوی محمد مسلم حانی مولوی عبدالحکیم معنی منہ مولوی عبد اللہ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
د کاریز اوچینی حریم خومره دی ؟

پوښتنه: برباست محترم شورای عالی علای مرکزی افغانستان السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته احتراماً پيشنهاد میگرد واینگه دعای درابط به حریم کاریز و چشمه و قنات ها در ولایت غزنی و ولایت پکتیا کثرت وجود دارد و طرفین یعنی اصحاب دعای به ارتباط حریم کاریز و قنات و چشمه ها مسائل شرعی مختلف را به محکم حاضر میدارند و علماء کرام افغانستان برای صاحبان دعوی مسائل مختلف ارایه میدارند مسائل حاضر آورده شان که یکی با دیگر اختلاف دارد تطبیق آن به محاکم مربوط مشکلات و ابار آورده سبب وقوع مخالفت بین اصحاب دعوی میگردد موضوع به مقام عالی پیشنهاد گردید که در موضوع تعیین حریم کاریز چشمه بادیات صریح بهرید نامطابق آن اجرات شرعی بداریم با احترام والسلام.

عبد الکبیر مجددی

مولوی عبد الکبیر مجددی رئیس مرافعه غزنی

مولوی حمید الله فائز رئیس محکمه مرافعه پکتیکا

۱۳۷۵ - ۴ - ۱۵

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب کاریز یا چشمه که په موات زمکه کی وی په اجازه سره دامام نوحریم لری او که خپل په حمکه کی او یا په موات کی وی په اذن دامام نه وی هغه حریم نه لری: فلو فی غیر موات اوفیه بلا اذن الامام فلم یکن الحکم کذا لک (الدرا المختار) قوله لم یکن الحکم کذا لک ای لم یثبت له الحریم المذكور لتوقف الملك فی الاحیاء علی الاذن عنده وبدونه يجعل الحفر تحجیرا (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۰۹) لا حریم لبیر حفر هاشخص فی ملکه ولجاره ایضاً ان یحفر بیرا اخر فی ملک نفسه عند ذلک البیر و لیس لذلك الشخص منع جاره من حفر البیر بقوله انه یجذب ماء

يبرى (المادة ١٢٩١) المتقدم مراراً من ان الماء تحت الارض غير مملوك لاحد فلا مخاصمة فيه اهـ (شرح المجلة للاتاسى ج ٤ ص ٢١٧ ط رشيديه)

هرچې اندازه د حريم ده حريم د چشمه پنځه سوه گزده له هر جانب هرگز شپږ قبضى دى هره قبضه خلورگوتى ده: و حريم العين خمساً ته ذراع من كل جانب كما فى الحديث والذراع هو الكسرة وهوست قبضات وكان ذراع الملك اى ملك الاكاسرة سبع قبضات فكسر منه قبضة (الدرا المختار) قوله وهوست قبضات (كل قبضة اربع اصابع قهستاني وهذه تسمى ذراع العامة وذراع الكرباس لانها اقصر من ذراع الملك وهى زراع المساحة كفاى غاية البيان وفسر الذراع فى الحاوى القدسى هذا بذراع العرب فقال والذراع من المرفق الى الانامل ذراع العرب آه (ردالمحتار ج ٥ ص ٣٠٩)

همدغه بيان په (البحر الرائق ج ٨ ص ٢١١ و تبیین الحقائق ج ٦ ص ٣٦) كښى راغلى دى حريم د كاريز امام محمد رحمه الله تعالى وائي چې اوبه ئې پرمخ د زمكى نه وى ښكاره په منزله د شاه دى امام ابو حنیفه رحمه الله تعالى وایي چې حريم نه لری ځكه چې قنات په حقیقت كښى واله ده هروخت چې اوبه ئې پرمخ د زمكى ښكاره شی نو پر منزله د چشمى دى حريم ئې پنځه سوه گزه دى: (وللقناة حريم بقدر ما يصلحه) القناة مجرى الماء تحت الارض ولم يقدر حريمه بشئ يمكن ضبطه وعن محمد رحمه الله تعالى انه بمنزلة البئر فى استحقاق الحريم وقيل هذا عندهما وعند ابى حنيفة رحمه الله لا حريم له مالم يظهر على وجه الارض لانها نهر فى الحقيقة فتعتبر بالنهر قالوا عند ظهور الماء بمنزلة عين فوارة فيقدر حريمها بخمسأته ذراع اهـ (تبیین الحقائق ج ٦ ص ٣٧ البحر الرائق ج ٨ ص ٢٠٢) والقناة عند خروج الماء كالعين وقبله قيل هو مفوض الى رأى الامام لانه لا بد للقناة من الحريم لملقى طينه مالم يظهر فاذا ظهر كالعين الفوارة قيل هو قولهما اما على قول ابى حنيفة لا حريم للقناة مالم يظهر الماء لانه نهر مطوى فيعتبر بالنهر الظاهر (الاختيار ص ٦٨ الجزء ٣)

مولوى محمد حنفى مولوى عبد الحكيم حنفى مولوى عبد الله مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان
 مولوى محمد خاى مولوى عبد الحكيم حنفى مولوى عبد الله مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان
 مولوى محمد خاى مولوى عبد الحكيم حنفى مولوى عبد الله مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان

مولوى محمد حنفى مولوى عبد الحكيم حنفى مولوى عبد الله مولوى نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتى اسلامى افغانستان

كاريز مخكي داو بو تر ظهور حريم نه لری او پس له ظهوره حكم دچيني لری

پوښتنه: د افغانستان د اسلامى دولت د دارالافتاء محترم رئيس صاحب السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه! زه عبد النبى ولد حاجى عبد السلام د دامان دولسوالى

اوسيدونكى دد امان په منطقه شخصى جايداد او ځمكه لرم غواړم چې په خپله پورتنى
مخكه كې چې زما شخصى موروثه ملكيت هر هډه حركړم مگر مشكل دلته دى چې
زما د پورتنى مخكى څخه په يونيم سل متره مسافه كې د كاريز سوبى موقعيت لري نوزه
ستاسى د عالي مقام څخه فتوى غواړم چې آيا زه شرعا صلاحيت لرم چې د پورتنى جريان
په نظر كې نيولوسره په خپله پورتنى شخصى موروثه ملكيت كې د هر هډه كيندنه وكوم
بينواتو جروا -

(با احترام عبد النبي عارض)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب : كاريز دمخه ددى چې اوبه ټپ پر ځمكه ښكاره شى هيڅ
حریم نه لري په نزد د امام صاحب باندې ځكه چې دا په حقيقت كښى واله ده صرف د و مره
ځاى ورته پكاردى چې ددى ختى ورباندې واچول شى او چې اوبه ټپ پر ځمكه ښكاره شى
نوييا په منزله د چشمى ده حریم يې پنځه سوه گزه ده هرگز شپږ قبضى ده او هره قبضه څلور
گوتى ده نو د سوبو څخه حریم نه معتبر كيږي بلكه دهغه محل د ظهور رد او بو څخه چې
سردنه ورته وايي معتبر يږي :

وعنده لاحريم لها لانها بمنزله النهر مالم يظهر ماؤها على وجه الارض ولا حريم للنهر عنده فان
ظهر كالعين الفوارة حريمها خمسائة ذراع (رد المحتار ج ۵ ص ۳۰۹ كتاب احياء الموات) فى تبين
الحقائق للإمام الزيلعى ج ۶ ص ۳۸ والاختيار لتعليل المختار ج ۳ ص ۶۸) قال الفقيه ابو جعفر آخذ
بقوله فى الغرس وبقولهما فى القاء الطين ثم عند ابى يوسف رحمه الله حريمه قدر نصف بطن النهر من
كل جانب وهو اختيار الطحاوى وعند محمد رحمه الله مقدار بطن النهر من كل جانب وهو اختيار
الكرخى وذكر فى كشف الغوامض ان الاختلاف بين ابى حنيفة وصاحبيه رحمهم الله فى نهر كبير
لا يحتاج فيه الى الكرى فى كل حين اما الانهار الصغار يحتاج فيها الى كرىها فى كل وقت فلها حريم
بالاتفاق والله اعلم (تبين الحقائق ج ۶ ص ۳۹) وقال المحققون من مشايخنا للنهر حريم بقدر ما يحتاج
اليه لاقاء الطين ونحوه بالاتفاق ثم قال ابو يوسف حريمه مقدار عرض نصف النهر من كل جانب لان
المعتبر الحاجة الغالبة وذلك بنقل ترابه الى حافيته فيكفى ماذكرنا وقال محمد عرض جميع النهر من
كل جانب لانه قد لا يمكنه القاء التراب من الجانبين فيحتاج الى القائه فى احدهما فيقدر فى كل طرف
ببطن النهر (الاختيار لتعليل المختار ج ۳ ص ۶۹) -

ضرر مذکور ممنوع است و باید در بسوط جلد ۱۲ جزء ۲۳ و البحر الرائق جلد ۸ برای چاه چل کز حریم داده و وجه حریم منع شدن جذب آب تحریر کرده و در دیگر کتب تحریر نموده که آب زیر زمین ملک کسی نیست لهذا جذب آب از یک چاه بدگر چاه ممنوع نمی باشد که این مسائل نیز درین خود تضاد دارد

(المستفتی مولوی حمید الله فائز رئیس محاکمه ولایت پکتکا)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

اگر چاه یا قنات یا غیره از حریم قنات قدیم خارج بناء بکند ممنوع نیست و به جذب کردن آب اعتبار نیست بل بمسافه حریم اعتبار است و مسافه حریم که در بسوط و البحر الرائق و غیره مذکور است منصوص است و وجه عقلی در مقابل منصوص غیر مستبر است کافی تبیین استحقاق:

ولان العين تستخرج للزراعة فلا بد من موضع يجتمع فيه الماء ومن موضع يجري اليه ومن موضع يجري الى المزارعة فقدرة الشارع بخمس مائة ولا مدخل للرأي في المقادير فاقصر عليه اه (ج ۶ ص ۳۶) ولو حفر الثاني بئر افي منتهى حریم البئر الاولى باذن الامام فذهب ماء البئر الاولى وتحول الى الثانية فلا شيء عليه لانه غير متعد في فعله والماء تحت الارض غير مملوك لاحد فلا يكون له المناصمة بسببه... آه (تبیین الحقائق ج ۶ ص ۳۷ الدر المختار علی هامش رد المحتار ج ۵ ص ۳۰۹)

مولوی عبدالحمید رضوی
دارالافتاء
مولوی محمد شفیع صاحب دہلی
مولوی محمد شفیع صاحب دہلی

مولوی عبدالحمید رضوی مولانا محمد شفیع صاحب دہلی دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دکاریز حریم داووبوشکاریدودخای سره وی که داصل منبع سره

پوښتنه: حریم قنات در منبع که ابتداء ازان آب برمی آید و بنام سرچاه یاد میشود است و یاد محل ظهور آب که بنام سرود یاد می شود است و یاد محل مجمع آب که بنام حوض یاد می شود است (المستفتی مولوی حمید الله فائز ولایت پکتکا)

بجنب حانوت غيره فكسدت الحانوت الاولى بسببه فانه لاشئ عليه ... آه (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ٣٠٩ شرح المجلة للاتاسى ج ٤ ص ٢١٤ مجمع الانهر ج ٢ ص ٥٦٠ تبیین الحائق ج ٦ ص ٣٧)

مولوى عبد الحكيم مولى الله عز مولوى عبد الله مولوى نور محمد نائب رئيس دارالافتاء دولت اسلامى افغانستان

كتاب القسمة

آيا قاضى لره داحق شته چي دشرکاء ترمنځ جبر اتقسيم وکړي؟

پوښتنه: يوشخص چې د (١٠٢) کالوپه عمر دى خپلو دوو نوزامنو ته تقسيم نه ورکوى اود خبروڅخه داسى معلومېږي چې شخه عصبى تکليف لري ځکه چې واثې زه هغه مړو قريبانو ته چې څوک ئې نه دى پاته هم حق ورکوم او خپل زوى ته هم وکالت نه ورکوى اوس د دارالافتاء دمحترم مقام څخه استفتاء غواړو چې آيا قاضى داحق لري چې جبر اوده له خوا څخه څوک وکيل کړي او که ئې نه لري؟ بينوا تو جروا

(از طرف محکمه ابتدائيه ولسوالۍ دند)

بسم الله الرحمن الرحيم

قاضى لره داحق شته چې جبر اتقسيم وکړي په طلب دبعض شرکاء يا کل شرکاء سره ولى په هغه تقسيم کښي به نقصان او ضرر نه راځي ټولو شريکانو لره لکه دمشرک مال داسى لږ حصه (ټوټه) دمخکى وى چې وروسته تر تقسيم هيڅ شريک نفع او فائده پر خپل حصه نشي اخستلاى په دغه صورت کښي تقسيم اجبارى روانه دى او په تراضى دشرکاء سره په دغه صورت کى هم روادى اود تقسيم اجبارى مطلب دادى چې قاضى به قاسم ودروى او بيا به خپله تقسيم وکړي:

يشترط لقسمة القضاء او القسمة الجبرية ما يأتى الشرط الاول طلب احد الشرکاء او کلهم من القاضى قسمة المشترك (الفقه الاسلامى ج ٥ ص ٦٦٧) وان كانت حصه كل من الشريکين قليلة لم يقسم القاضى بينهما الا بتراضيهما لان الجبر على القسمة لتكميل المنفعة وفى هذا فتويتهما و انما تجوز القسمة بتراضيهما لان الحق لهما وهما اعرف بشأنهما (الفقه الاسلامى ج ٥ ص ٦٦٨)

باب الحقوق

حق العبور له موثر انوا حستل خنجه دی

پوښتنه : من ریاسته الفوائد العامة محترم و قدر منو علماء گرامو السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وروسته څرنگه چې د قندهار څخه بیا تر غزنی پورې د لوی سړک کار شروع کیږي اود موثرو څخه حق العبور په ذکر سوی وړقو کښی په خپل اندازه افغانی اخستل کیږي نو په دی حق ستاسی څخه طلب د شرعی حکم کیږي والسلام.

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب : امام چې په رعیت باندی کوم شی مقرر کړي دپاره مصلحت او فائدي درعية نوداشي حق او واجب گرځي پر رعیت باندی اودا کار ظلم نه بلل کیږي او درعية د طرفه امتناع جائز نه ده خوداهغه وخت چې په بیت المال کښی موجود نه وي دومره مال چې کافی کیږي ددی کار دپاره او که په بیت المال کښی ددی کار د کفایت دپاره مال موجوده نودا کاردی دییت المال څخه وشي بیاد امقرری پر رعیت باندی درست نه ده بله خبره داده چې که په بیت المال کښی قدر کفایت مال نوی اودا مقررې پر رعیت وشي بیادی د دی مقررې تشهیر نه کیږي چې فتنه ترینه راولاړه نشي اوبل جرئت ونشي په زیاده باندی له هغه قدر مقرر او مستحق څخه :

واصله فی القنیة حیث قال وقال ابو جعفر البلخی ما یضربه السلطان علی الرعیة مصلحة لهم یصیر دینا واجبا وحقا مستحقا کالخراج وقال مشایخنا وکل ما یضربه الامام علیهم لمصلحة لهم فالجواب هکذا حتی اجرة الحراسین لحفظ الطريق واللصوص ونصب الدروب وابواب السکک وهذا یعرف ولا یعرف خوف الفتنة ثم قال فعلى هذا ما یؤخذ فی خوارزم من العامة لاصلاح مسنة الجیحون او الریض ونحوه من مصالح العامة دین واجب لایجوز الامتناع عنه ولیس بظلم ولكن یعلم هذا الجواب للعمل به وكف اللسان عن السلطان وسعاته فیة لالتشهير حتی لا یتجاسروا فی فی الزیادة علی القدر المستحق آه قلت وینبغی تقييد ذلك بما ذالم یوجد فی بیت المال ما یکفی لذلك لما سیأتی الجهاد من انه یکره الجعل ان وجد فی (ردالمحتار ج ۲ ص ۶۲)

مصلحة عامة مثل شركات المياه والكهرباء والنفط وخطوط النقل الجوية والبرية والبحرية ونحوها من المرافق الحيوية ذات النفع العام للبلاد (الفقه الاسلامی وادلته ج ۵ ص ۵۲۴) علی المسلمین ان يتعاونوا مع الحاكم فی كل ما یحقق التقدم والخیر والازدهار فی جميع المجالات

الخارجية بالجهاد فى المال والنفس والد اخيلية بزيادة العمران وتحقيق النهضة الصناعية والزراعية

والاجتماعية واقامة المجتمع الخير النخ (الفقه الاسلامي ج ٦ ص ٧١٠) التصرف على الرعية منوط بالمصلحة (المادة ٥٨ وشرحها شرح المجلة للاتاسي ج ١ ص ١٤١)

القاعدة الخامسة تصرف الامام على الرعية منوط بالمصلحة فيما يتعلق بالامور العامة لم ينفذ امره شرعا الا اذا وافقه فان خالفه لم ينفذ ولهذا قال الامام ابو يوسف رحمه الله في كتاب الخراج من باب احياء الموات وليس للامام ان يخرج شيئا من يد احد الا بحق ثابت معروف انتهى (الاشباه والنظائر ج ١ ص ٣٧٣)

اوبعضی دهغه اموروڅخه چې په هغو کښی مصلحت ده دعامو خلگو هغه کنستل اوپاکول
 دلویو نهرو نودی چې غیر مملوکه وی چی داکار به هم دییت المال څخه کیږی او که په بیت
 المال کښی شی نه وي بیابه خلک مجبورولی شی په دی کار باندی اوددوی مصرف به
 دمال داغنیاء څخه وی لکه دامضمون په (ردالمحتار ج ۵ ص ۳۱۳) الفتاوی الهندیة ج ۵
 ص ۳۸۹ تبیین الحقائق ج ۶ ص ۴۰) اوهمداسی نورو کښی لیکلی دی
 نوټ : ډیر احتیاط پکار ده اوخیر اومصلحت په نظر کښی نیول ضروری دی چې خلک
 آزارنشی اویا دطالبانو تحریک ته نسبت ونه شی دهغه زنجیرانو اوپاته کونودکوموپه
 خلاف چی اول داتحریک شروع شوی ده واللہ اعلم

[illegible]

مولانا عبد اللہ مولوی محمد اللہ مولوی محمد مسلم خانی ۲۶-۷۵ مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

آیا قدیمه لاره خمکی وال بندولای شی

پوښتنه : محترم رئيس صاحب د دارالافتاء السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته محترمه!
 زموږ يو ټوټه مخکې د نورو مخکوپه مابين کې ده او هغه ملک متصرفه د نورو خلقو د دغه
 مخکې يوه لار لری زموږ د اکاډز امانود مخکې پرسرتيره شوي ده دولی پر غاړه موږ د قدیمه
 د دغی لاری څخه استفاده کوله اوس هم استفاده کوو فعلا زموږ د اکاډز امن وایي چې موږ
 دغه لار بند ووتنها پیاډه لار در پرېږدو د نورو مال مواشی د عبور او د استفادی لار نه پرېږدو

او موږ ستاسو محترم څخه داهيله لرو چې موږ ته داو اضع كړى ايا دغه خلق دغه لار بندولای شي كيا كه نه وی څونه اندازه لار بايد راته پريږدى والسلام.
(مستفتى حاجى عبد الوهاب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصدق والصواب ددغه خلقو دا حق ده چې خپلى مخكى ته تيرشى په دغه قديمى لاره باندې او دغه نور و خلکو ته دا حق نشته چې دوى منع كړى ددى لارى څخه بلكه لار به ور كوى هم دپياده دپاره او هم دسواري دپاره مزيد بيان او تفصيل به درته دكتابونو دالاندې عبارتو څخه در معلوم شى په الفقه الاسلامى ج ٤ ص ٦٣ كښي ليكلى دى:

حق الارتفاق هو حق مقرر على عقار لمنفعة عقار آخر مملوك لغير مالك العقار الاول وهو حق دائم يبقى مابقي العقار ان دون نظر الى المالك مثل حق الشرب وحق المجرى وحق المسيل وحق المرور وحق الجوار وحق العلو او په شرح المجله دسليم باز ص ٦٧٢ مادة ١٢٢٥ كښي ليكلى دى ومن ثبت له حق المرور بالرجل فله المرور بالرجل والحافر جامع الفصولين وفيه شرى شجرة وقطعها واستأجر ارضا بجانب الشجرة ولهذه الارض المستأجرة طريق فى بستان رجل فلمشتري الشجرة ان يمر فى هذا الطريق بخشبه ودوابه للحاجة الى الطريق آه ونقل حيدر آفندى عن القاعدة انه لو كان حق المرور لواحد فباعه تبعا لارضه من عشرة فليس لمن كان المرور فى ارضه ان يمنعهم عن المرور لعله كثرتهم:
او په الفقه الاسلامى (ج ٤ ص ٦٥) كښي وايي:

حق المرور هو حق صاحب عقار داخلى بالوصول الى عقاره من طريق يمر فيه سواء كان الطريق عاما غير مملوك لاحد ام خاصا مملوك للغير الخ او په شرح المجله دسليم باز (م ١٢١٧ ص ٦٦٧) كښي ليكلى دى: (يجوز ان يعطى رجل مازاد عن حاجة الطريق من جانب الميرى بثمان مثله ويلحقه بداره اذالم يضر ذلك بالمارين) يراد بالطريق ههنا الطريق العام لان الطريق الخاص ملك اصحابه لايجوز لهم التصرف فيه بالبيع والقسمة كما سيأتى (فى المادة ١٢٢٣) فلايجوز لغيرهم بالاولى والمراد بعدم المضرة ان يكون الطريق واسعا لا يضيق اذا اخذ منه شئ وانما قيد وابه لانه لو اضربا لمارة لايجوز ان يعطى منه شئ ولو كان للعامه طريق اخرى (ردمحتار) او په فتاوى قاضى خان على هامش الهندية ج ٣ ص ٢٠٦ كښي ليكلى ولو كانت

الارض على شط الفرات او على شط نهر عام كان للعامة المرور في هذه الارض للشفة ولا صلاح النهر وليس لصاحب الارض ان يمنعهم اذالم يكن لهم طريق الا في هذه الارض اوبه الفقه الاسلامي وادلته ج ۴ ص ۱۷ كنبی وايي واتفق الفقهاء على وراثه حقوق الارتفاق كحق الشرب والمرور لانها حقوق تابعة لعقار ولازمة :

اوپه مجله الاحكام م ۶ كنبی وايي القديم يترك على قدمه اوپه ماده ۷۴ كنبی وائي :
القديم هو الذي لا يوجد من يعرف اوله اوپه شرح المجلة دسليم باز م ۱۲۲۴ ص ۶۷۱ كنبی ليكلي
دي العبرة للقدم في حق المرور وحق المجري وحق المسيل يعني ترك هذه الاشياء وتبقى
على حالها القديم الذي كانت عليه لان القديم يبقى على حاله بمقتضى حكم ماده ۶ والله اعلم
وعلمه اتم

عزكم عن الدنيا
دار الافتاء
مولوي محمد باقر
مولوي محمد باقر

مولوي نذير احمد احتافي مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي احمد نوري عني عن مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان
يو تعمير دومره جگول چي له کلکينا نوڅخه د بل صحن معلومېږي داخوبه ضرر فاحش نه وي
پوښتنه : عرض پانه د محمد انور عبد النبي محمد گل محمد نبی عبد الرسول اغا محمد
شريف مير احمد خان عزيز الله جان ولي محمد احمد الله ولي جان بسم الله جان خير محمد
خان حاجي غلام حضرت مسكونه سره جامع شهر نو ناحيه ۶ و حضور ته د محترم رئيس
صاحب مقام عالي رياست دار الافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته زمورپه محل كي
يونفر دوه منزله تعمير آباد كړي دي چې زمورپه ټول كورونه تر لاندې دي او موبړته د سترلوي
خطر اوبی آبي ده او موبړه ځنې په عذاب يوڅلور واره موخبروړ كړي چې شرعا دا كار
صحيح نه دي خوده نه ده منلي لطفا د شريعت محمدی مطابق هيئت ورواستوي
او معلومات وكړي اوز موبړه ستر او حيا خوندي كړي موضوع موسستاسي عالي مقام ته عرض
كړه چې زمورپه غورو كړي په درناوي

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصواب

كچيري ديوه همسايه لخوا وبل همسايه ته ضرر فاحش رسيدلي وي نودغه ضرر فاحش به

منع کيڙي پرهره وجه او طريقه چې وي ضرر فاحش دی ته وايي چې د اصل منفعت د بناء
 څخه مانع وي مثلاً د سکونت څخه مانع وي اويابناء په نړيږي اوياسستيزي کچيري
 يوسري خپل کورداسي جوړکي چې پرداسي ځايو کلکنان ورکي چې د همسايه گانودزنانو
 دناستو او گذاري ځايونه ځيني معلوميزي نودغه ضرر فاحش دی دغه سري مجبور دي چې
 دغه ضرر به دفع کوي فرق نه لري خواه د دغه سري د سراي اود همسايه گانود سرايوپه مابين
 کښي لاروي او که نه وي خواه دغه ضرر قدیم وي او که حادث دغه تفصيل دلاندي عبارتو
 څخه معلوميزي:

يدفع الضرر الفاحش باي وجه كان... آه (المجلة المادة ۱۲۰۰) الضرر الفاحش كل ما يمنع الحوائج
 الاصلية بمنع المنفعة الاصلية المقصودة من البناء كالسكنى او يضر البناء او يجلب عليه وهنا ويكون سبب
 هدمه (المجلة المادة ۱۱۹۹) رؤية المحل الذي هو مقر النساء كضحن الدار والمطبخ والبئر يعد ضرراً
 فاحشاً فاذا حدث رجل في داره شبا كالابناء مجدداً وجعل له شبا كالمطبخ والمحل الذي هو مقر نساء
 جاره الملاصق او الفاصل بينهما طريق فانه يؤمر برفع الضرر ويصير ذلك الرجل مجبوراً يدفع هذا الضرر
 بصورة منع وقوع النظر اما ببناء الحائط او وضع طيلة لكن لا يجبر على سد الشباك بالكلية كما اذا عمل
 ساترا من الاغصان التي يرى من بينها مقر نساء جاره فانه يؤمر بسد محلات النظر ولا يجبر على هدمه وبناء
 حائط محله (راجع مادة ۲۲ المجلة المادة ۱۲۰۲) (وهي ان الضرورات تقدر بقدرها) الفتوى على ان الكوة
 حيث كانت للنظر والموضع موضع النساء تسد بلافق بين الطريق الفاصل وغيره كما في المضمرات
 وغيره (فتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۶۶) سئل في ذمى يريد فتح كوة في حانوته مشرفة على دار جاره
 الذمى وعلى عوراته وفي ذلك ضررين على الجار ويزعم انها قديمة فهل يمنع من ذلك ولا فرق بين
 القديم والحادث حيث كان الضررينا الجواب نعم يمنع من ذلك ولا فرق بين القديم والحادث حيث كان
 الضررينا كتبه الفقير احمد المفتي بدمشق الشام عفى عنه وفي حاشية البحر من القضاء للشيخ خير الدين
 لافرق بين القديم والحادث حيث كانت العلة الضرر البين لوجوده فيها تأمل (فتاوى تنقيح الحامدية ج ۲
 ص ۲۶۵) والله اعلم

مولوي محمد اخلص برکتی
 مولوي محمد احمدي
 مولوي محمد احمدي
 مولوي محمد احمدي

مولوي محمد اخلص برکتی مولوي نذير احمد حقاني مولوي احمد نوري محي عزم مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامي افغانستان

کتاب الصيد والذبائح

دکلاشنکوف یا کمرشکن بنکارخه حکم لری؟

پوښتنه: و محترمين و اساتذہ و ددار الافتاء ته لومړی مسنون سلام وړاندي کيږي السلام عليكم ورحمة الله و بعد غوښتل کيږي چې ددی مسئلې معلومات را کړي چې په کمرشکن (چره ایز) مرغہ وولی بغیر ذبح مرشی حلال دی کنه؟ او یا په بله مرمی لکه کلاشنکوف وغیره څنگه دی؟
(المستفتی ملا عبد الحبيب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: بعون خالق الدنيا

په کمرشکن چې مرغہ وولی بغیر ذبح مرشی حلال نه دی او یا په بله مرمی لکه کلاشنکوف چې تیره والی و نه لری په فتاوی دارالعلوم دیوبند یعنی امداد المفتیین کښی لیکلی دی:

(ص ۹۳۳ سوال ۸۴۲) اگر غلیل یا بندوق کا فکار بسم الله اور الله اکبر کر لیا اور جانور مرگیا ذبح کرنی کا موقع نه ملا ده جانور حلال ہے یا حرام اس مسئلہ کے پوری تحقیق مطلوب ہے (الجواب) بندوق کے چری اور گولی اور غلیل کے غلے ان سب کا حکم شرعی یہ ہے کہ ان کے ذریعہ ذبح کا تحقق نہیں ہوتا اگرچہ بسم الله کہہ کر بندوق یا غلیل ھوڑے جائی وہ یہ ہے کہ ذبح کرنے میں جن چاروں رگون کا قطع کرنا ضروری ہے ان میں یہ شرط ہے کہ ان کو دھار وار چیز سے قطع کیا جائے کسی جو جھل چیز کے صدمہ سے توڑا نہ جائے بندوق کے ھمبرے گولی اور غلیل کے غلے ظاہر ہے کہ دھار دار نہیں ہوتے اس لئے ان سے بتوڑخم لگتا ہے وہ قطع کرنے کے حکم میں نہیں ہو سکتا ھے مذهب مفتی بہ ہے جس کی تصریح عالمگیری نے کتاب الذبائح میں کی ہے نیز در مختار میں ہے (وحل الذبیح بکل ما تقری الا و داج فانهر الدم الدر المختار ص ۲۹۴ کتاب الذبائح) جس سے معلوم ہوا کہ ذبح نہ لے قطع کرنا عروق اربعہ کا ضروری ہے توہ دینے سے یہ صورت حاصل نہیں ہو سکتے۔ واللہ تعالی اعلم و علمہ اتم (*)

(ترجمہ: پوښتنه ۸۴۲) کہ په غلیل یا توپیک په بسم الله او الله اکبر ویلو بنکار وکړ او حیوان مرشو د ذبح کولو موقع ونه موندل شوه دغه حیوان حلال دی که حرام ددی مسئلې پوره تحقیق غواړو الجواب دتوپیک چری او مرمی او د غلیل د ډبرو د دغو ټولو شرعی حکم دادی چې ددوی په وسیله د ذبح تحقق نشی راتلای که څه هم په بسم الله ویلو غلیل یا توپیک وچلول شی وجه داده چې په ذبح کولو کې چې د کومو څلورو رگونو قطع کول ضروری دی په هغوی کې دا شرط دی چې هغوی په څوکه درلودونکی تیره شی قطع کړل شی د کوم درانه شی له امله مات نکړل شی دتوپیک چری گولی او د غلیل کټی بنکاره دی چې تیره څوکه درلودونکی نه وی څکه په دوی چې کوم ټپ جوړیږي هغه د قطع کولو په حکم نشی کیدلای همدغه مذهب مفتی به دی چې څرگندونه عالمگیری په کتاب الذبائح کې کړي په داغه رنگه په در مختار کې دی وحل الذبیح الخ چې ورڅخه معلومه شوه چې د ذبح لپاره د څلورو رگونو قطع کول ضروری دی په ماتولو دا صورت نشی حاصلیدلای:

وايضاً في الشامي من الجلد الخامس ص ٣٢٥ كتاب الصيد قال قاضيخان لا يحل صيد البندقه والحجر والمعراض والعصا وما شبه ذلك وان جرح لانه لا يخرق الا ان يكون شيء من ذلك قد حده وطوله كالسهم وامكن ان يرمى به فان كان كذلك وخرقه بحده حل اكله فاما الجرح الذي يدق في الباطن ولا يخرق في الظاهر لا يحل لانه لا يحصل به انهار الدم ومثقل الحديد وغير الحديد سواء ان خرق حل والافلاآه والخرق بالخاء والزاء المعجمتين النفاذ قال في المغرب والسين لغة والراء خطاء وفي المعراج عن المبسوط بالزاي يستعمل في الحيوان وبالراء في الثوب وفي التبيين والاصل ان الموت اذا حصل بالجرح ييقين حل وان بالثقل او شك فيه فلا يحل حتماً واحتياطاً آه ولا يخفى ان الجرح بالرصاص انما هو بالاحراق والثقل بواسطة اندفاعه العنيف اذ ليس له حد فلا يحل وبه افتى ابن نجيم وايضاً في البحر الرائق من الجلد الثامن ص ٢٢٩ (وما قتله المعراض بعرضه او البندقه حرم) لما روينا من حديث ابراهيم ولما روى ان عدي بن حاتم قال للنبي صلى الله عليه وسلم اني ارمى الصيد بالمعراض فاصيب فقال اذا رميت بالمعراض فخرقت فكله وان اصابه بعرضه فلا تأكله (رواه البخاري ومسلم واحمد) ولما روى انه عليه الصلوة والسلام نهى عن الحذف وقال انها لا تصيد ولكنها تكسر العظم وتفقأ العين (رواه البخاري ومسلم واحمد) ولان الجرح لا بد منه لما بينا من قبل والبندقه لا تجرح وكذا عرض المعراض وايضاً في الفتاوى الهندية من الجلد الخامس ص ٤٢٥) ولا يؤكل ما اصابه المعراض بعرضه ولا يؤكل ما اصابته البندقه فمات بها كذا في الكافي وايضاً في (مجمع الانهر من الجلد الثاني ص ٥٨٠) (او البندقه) معطوف على المعراض اي يحرم ما قتله البندقه وهي طينه مدورة يرمى بها لانه يدق ويكسر ولا يجرح فصار كالمرض اذا لم يخرق (ولم يجرحه) قيد لهما الخ - اعلم ان في حل الصيد بالرصاص ما لم يدرك حياً فينبج بطريق مشروع اختلاف وفي تكمله فتح الملهم ج ٣ ص ٤٩١ فالجمهور منهم في ديارنا على عدم حل المصيد بالرصاص ما لم يدرك حياً فينبج بطريق مشروع وحجتهم ما مر عن ابن عابدين من ان الرمي بالرصاص رض ووقنوليس جرحاً الخ فلا احتياط في عدم اكل غير مذبوح منه ١٢ والله اعلم

عبد الحكيم عني الله عن مولوي محمد اخلاص بركتي مولوي احمد نوري مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولة اسلامي افغانستان
 مولوي محمد عبيد الله بركتي
 مولوي محمد عبيد الله بركتي
 مولوي محمد عبيد الله بركتي

مولوي عبد الحكيم عني الله عن مولوي محمد اخلاص بركتي مولوي احمد نوري مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولة اسلامي افغانستان

تر حلقوم ذبح کنبته خنکده ده؟

پوښتنه: محترم هغه پوسه او چرگ چي حلقوم يی ټول کنبته ولاړشی خوراک يی څنگه دی؟
(المستفتی ملا شاه ولی ولایت هلمند)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

هغه مذبوح چې عقده (غټو) ئې د جسد و طرف ته ولاړه شی په حلالیدو کښی ئې اختلاف دی دیرو معتبرو کتابو دغه اختلاف نقل کړی ده لکه ردالمحتار (ج ۵ ص ۲۰۶ تبیین الحقائق ج ۵ ص ۲۹۰ طحطاوی علی الدر المختار ج ۴ ص ۱۵۰ فتاوی کاملیه ص ۲۳۷ وغیره) او ترجیحات د علماء د فقه حنفی هم مختلفي دی لکن په ردالمحتار کښی وروسته تر زیات تحقیق کړی که په ذبح سره چې تر عقده لوړه وی قطع د درو عروق د هغه څلور عروق څخه چې په ذبح کښی قطع کیږي راتله نو مذبوح حلال دی والا فلاو دغه معلومیږي په مشاهده یا په سوال د اهل خبره څخه:

اقول والتحریر للمقام ان يقال ان كان بالذبح فوق العقدة حصل قطع ثلاثة من العروق فالحق ما قاله شراح الهداية تبعا للرسنغی والا فالحق خلافه اذا لم يوجد شرط الحل باتفاق اهل المذهب ويظهر ذلك بالمشاهدة اوسوال اهل الخبرة فاغتنم هذا المقال ودع منك الجدل (ردالمحتار ج ۵ ص ۲۰۷ وهکذا فی الفتاوی کاملیه ص ۲۳۷) -

په امداد الفتاوی کښی وروسته تر تحقیق ئې ترجیح د حل راوړی ده او دغه ئې اخر قول خپل گرزولی دی:

حل و حرمت دونو قولوی میں اختلاف کا بنی صرف یہ ہے کہ ذبح فوق العقدة میں حلقوم اور مرے قطع ہوں گے یا نہیں سو یہ امر مشاہدہ کے متعلق ہے مشاہدہ کے بعد اس میں اختلاف کے گنجائش نہیں اور چونکہ مشاہدہ قطع کاروائی ثقات سے محقق ہو چکا اس لئے حلت کا حکم دیا جاوے گا مدت ہوئے کہ احقر نے اس کی حرمت کا فتویٰ کتب فقہ سے نقل کیا تھا اب اس سے اجوع کرتا ہوں (۱) امداد الفتاوی ج ۳ ص ۵۳۹ -

(۱) پہ حل او حرمت دواړو اقوالو کي دا اختلاف اساس صرف دادي چي په ذبح فوق العقدة کي حلقوم او مری قطع کیږي او کنه نو داسی د لیدنی سره اړه لری تر لیدنی وروسته په دی کي دا اختلاف گنجائش نشته او کله چي د قطع لیدنه د ثقاتو په روایاتو په ثبوت رسیدلی دی ځکه د حلت حکم ورکول کیږي ډیره موده مخکی احقر ددی د حرمت فتویٰ د فقهی له کتابو را نقل کړی ده اوس له هغه څخه رجوع کوم

الحاصل دادی چی و روسته ترعمیق مطالعه دکتب د مذهب د فقه حنفی معلومیچی دغه قسم مذبح حلال دی لکن په فتاوی کاملیه کی راغلی دی چی احتیاط یی عدم اکل دی چی خروج د موضع دا اختلاف څخه راشی:

اقول ومذهب الامام مالک رحمته الله عدم الحل فالورع والاحوط عدم الاكل منها خروجاً من الخلاف فانها مبنیة على مذهبه رحمه الله تعالى فليحفظ (الفتاوی الکاملیه ص ۲۳۸) واللہ تعالی اعلم

مولوی عبدالکیم عفی الله عنہ مولوی محمد احمداختانی مولانا محمود میوندوال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

کتاب الحظر والاباحه

داختراود جمعی دورځي روغېر څنگه دی؟

پوښتنه: څه وایي علماء کرام و مفتیان دین متین په مندرجه ذیل مسئله کښی مسئله داده چې په قلیچه آباد کښی یو ملا چې نوم یی ملا عبد القهار اخنددی یو فتوی یی صادره کړی ده چې داختر په ورځو کښی مصافحه او روغېر بدعت دی او همدارنگه د جمعی په ورځ هم روغېر بدعت دی او په دلیل کښی د کتابونو حوالی ورکوی او په دی وجهی سره سیمه کښی اختلافات او جنگ او حتی تر قتل و قتل پوری خبره رسیدلی ده نو ستاسو څخه هیله ده چې د شریعت مطهره مطابق فتوی را کړی ترڅو چې دا فتنه ختمه سی بینوا بالبرهان توجروا عند المنان.

(المستفتی حاجی شیر محمد ولد حاجی محمد یعقوب)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

مصافحه په ورځ داختر که څه هم بعض علماء بدعت بللی ده لکن په ډیرو معتبرو کتابو کښی جائز او حسن لیکل شوی ده حاصل دادی چې مصافحه په ورځ داختر یا جمعی فی نفسه حسن کاردی لکن التزام یی بدعت دی یعنی چې لازم او واجب گرځول یی پر ځان بدعت دی هر چې نفس دوام یی دی هغه بدعت نه دي:

تجوز المصافحة لانها سنة قديمة متواترة لقوله صلى الله عليه وسلم من صافح اخاه المسلم

وحرک یدہ تنائرت ذنوبہ واطلاق المصنف تبعاً للدرر والکنز والوقایۃ والنقایۃ والمجمع والملتی وغیرہا یفید جوازها مطلقاً ولوبعد العصر وقولہم انہ بدعۃ ای مباحۃ حسنۃ کما افادہ النووی فی اذکارہ وغیرہ فی غیرہ وعلیہ یحمل ما نقلہ عنہ شارح المجمع من انہا بعد الفجر والعصر لیس بشئ توفیقاً فتأملہ (الدرالمختار) قولہ (کما افادہ النووی) الذی ذکرہ النووی انہا مستحبۃ وعبارتہ اعلم ان المصافحۃ مستحبۃ عند کل لقاء واماماً اعتادہ الناس بعد صلوۃ الصبح والعصر فلا اصل لہ فی الشرع علی هذا الوجه ولكن لا بأس به فان اصل المصافحۃ منہ وكونہم حافظوا علیہا فی بعض الاحوال وفرطوا فیہا فی کثیر من الاحوال او اکثرها لا ینخرج ذلک البعض من كونہا من المصافحۃ التی ورد الشرع بامرہا آہ (حاشیۃ الطحطاوی علی الدرالمختار ج ۴ ص ۱۹۰) سئلت عن المصافحۃ فی یوم العید والجمعة ما حکمہا؟ فالجواب ان حکمہا الاستحباب قال صلی اللہ علیہ وسلم من صافح اخاہ المسلم وحرک یدہ تنائرت ذنوبہ آہ (الفتاوی الکاملیۃ ص ۲۶۲) قال النووی فی الاذکار اعلم ان المصافحۃ مستحبۃ عند کل لقاء واماماً اعتادہ الناس من المصافحۃ بعد صلوۃ الصبح والعصر فلا اصل لہ فی الشرع علی هذا الوجه ولكن لا بأس به فان اصل المصافحۃ سنۃ وتقییدہا بما بعد الصبح والعصر عادۃ کانت فی زمانہ والافق بصلوۃ کلہا کذلک والراجع عند الحنفیۃ جواز المصافحۃ مطلقاً ولوبعد الصلوۃ وکرہ بعض الحنفیۃ المصافحۃ بعد الصلوۃ (الفقہ الاسلامی ج ۳ ص ۵۷۰):

ہاں نماز فجر کے بعد مصافحہ کرنے کا طریقہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم اور صحابہ کرام رضی اللہ عنہم کے زمانہ میں نہیں تھا اور اس کا رواج رہا اور التزام کرنا بدعت ہے (*) کفایت المفتی ج ۹ ص ۹۲ واللہ اعلم بالصواب

عبدالحق محمد بن محمد
مفتی دارالافتاء
مولوی محمد رفیع مس برکتی
مولوی احمد الحق

مولوی نذامد احمادی مولوی احمد نوری غنی عنہ

مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

(*) ترجمہ: ہودسہار ترلمانخہ وروستہ مصافحی (روغبی) کولو طریقہ در رسول اللہ صلی اللہ او صحابہ کرام رضی اللہ عنہم پہ زمانہ کی نہ وہ اودی تہ رواج ور کول اوتزام کول (یعنی پر نہ کولو خوابدول) بدعت دی

دکنار اواهل ذمه سره مصافحه او ملاقات څنگه دی؟

پوښتنه: زموږ سره دموسیسو والاملاقات کیږي مصافحه اونورتعلق څه ډول ورسره وساتو شرعی حکم راکړي بعض خلق کافران دی اواهل ذمه وی چې زموږ سره یو ځای کیږي (المستفتی مولوی محمدولی)

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱) مسلمان دی شروع نه کوي په سلام کولو سره پر ذمی باندی لیکن که شروع ده کول نو داسی به وایي په سلام کی السلام علی من اتبع الهدی لکه په سلام د کتابت کی هم طریقه دغه شان ده: لکن فی الشرعة اذا سلم علی اهل الذمة فلیقل السلام علی من اتبع الهدی وکذلك یکتب فی الکتاب الیهیم آه وفی التاتار خانیه قال محمد اذا کتبت الی یهودی اونصرانی فاکتب السلام علی من اتبع الهدی آه (ردالمحتار علی الدر المختار ج ۵ ص ۲۹۲ هندیة ج ۵ ص ۳۴۸)

(۲) او ذمی چې سلام وکړي نو د سلام جواب به ورکول کیږي لکن پړو علیک وعلیکم به مسلمان زیادت نه کوي (یعنی) لفظ د سلام به نه زیاتوي وروسته ترو علیک وعلیکم لکن فی التاتار خانیه واذسلم اهل الذمة ینبغی ان یرد علیهم الجواب وبه نأخذ (ولکن لا یزید علی قوله وعلیک) ردالمحتار ج ۵ ص ۲۹۲ واما الوسلم الذمی فیرد بقوله وعلیکم فقط بریقه محمودیه ج ۴ ص ۳۹

(۳) او مصافحه (یعنی) روغېر د ذمی سره بی د ضرورت او حاجت څخه ناروا او مکروه دی اوسره د حاجت بیا پروا نه لري حاجت لکه د ذمی آزاریدل په ترک د مصافحه د مسلمان سره (قوله کما کره للمسلم مصافحه الذمی) ای بلا حاجه لمافی القینه لا بأس بمصافحه المسلم جاره النصرانی اذا رجع بعد الغیبة ویتأذی بترک المصافحه آه (ردالمحتار علی الدر المختار ج ۵ ص ۲۹۲ والفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۴۸)

اوبعضی شیان خونو ښکاره ناروا دی لکه دوی سره قلبی محبت په زړه کښی مینه اویا د دوی په مراعات باندی سستی کول په دینی امور وکښی چې د مقدس دین بعضی کارونه پاته شی والله اعلم

مولوی محمد اعلیٰ برکتی مولوی عبدالحکیم خاں الله مولوی محمد اعلیٰ مولوی محمد نوری خاں مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

مولوی محمد اعلیٰ برکتی مولوی عبدالحکیم خاں الله مولوی محمد اعلیٰ مولوی محمد نوری خاں مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دفت بال والي بال اونور سپورتي لوبو حکم

پوښتنه: څه وايي علماء دين متين په باره د کراته بازی او فټ بال اوزيبای اندام او والی بال اوداسی نوری بازی د شریعت غراء محمدی له مخی جواز لری او که څنگه او که جواز لری نو په کوم نیت او شرائطو جواز لری؟ یینواتو جروا

(المستفتی اطلاعات و کلتور قندهار)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب: ومنه الصدق والصواب که دداسی بازی څخه کومه معتد بها فائده مقصودوی بیا جائز دی خو څو شرطونه لری یو دا چې په دی کښی کوم امر خلاف شرع خلط نه وی ستر عورت به ضروری وی او ددی بازی په سبب به په ضروریاتو د اسلام کښی لکه لمونځ وغیره شو خلل نه واقع کیږی اوبل دا چې تشبه بالكفار به هم نه وی چې په لباس او طرز وضع کښی انگریزیت وغیره نه وي:

والمصارعة ليست ببدعة الا للتلهي فتكره الخ (قوله والمصارعة ليست ببدعة) فقد صرح عليه السلام جمعا منهم ابن الاسود الجمحي ومنهم ركانة فانه صرعه ثلاث مرات متواليات لشرطه انه ان صرع اسلم كما في شرح الشماثل للقاري قال الجراحي ومصارعته عليه السلام لا بي جهل لا اصل لها (قوله فيجوز في كل شيء) اي مما يعلم الفروسيه ويعين على الجهاد بلا قصد التلهي الخ اقول قد منا عن القهستاني جواز اللعب بالصولجان وهو الكرة للفروسيه الخ واما اشالة الحجر باليد وما بعده فالظاهر انه ان قصد به التمرن والتقوى على الشجاعة لا بأس به (رد المحتار كتاب الحظر والاباحة ج ۵ ص ۲۸۶ طبع باكستاني) اما اذا قصد التلهي او الفخر اولتری شجاعته فالظاهر الكراهة لان الاعمال بالنيات فكما يكون المباح طاعة بالنية تصير الطاعة معصية بالنية (قوله فيباح في كل الملاعب) اي التي تعلم الفروسيه وتعين على الجهاد الخ وفي القهستاني عن الملتقط من لعب بالصولجان يريد الفروسيه يجوزو عن الجواهر قد جاء الاثر في رخصة المصارعة لتحصل القدرة على المقاتلة دون التلهي فانه مكروه (رد المحتار ج ۵ ص ۲۸۵) وذكر الاثر المذكور في ج ۵ ص ۲۷۹ من رد المحتار ايضا-

او هغه شرطونه چې موږ په سر د فتوی کښی ذکر کړل او شمدارنگه نور تفصیل دا ذکر شوی په فتاوی دارالعلوم دیوبند دویم جلد یعنی په امداد المفتیین ص ۱۰۰۰ - ۱۰۰۱ - ۱۰۰۲ - کښی اودایان فی المجله په فتاوی دارالعلوم دیوبند ج اول یعنی عزیز الفتاوی ص ۷۵۱

کتابی ہم ذکر کردہ۔

مولوی عبدالحکیم عفی اللہ عنہ مولانا محمد مسلم حافی مولانا عبد اللہ مولوی نور محمد شاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
دسگریٹ تاش شطرنج اوکٹار حکم خہ دی؟

پوہنتہ: محترم مفتی صاحب السلام علیکم بعد اعرض ایک از جناب تان دوبارہ حرمت ویا اباحت سکریٹ و تاش و شطرنج کڈ
تفصیلا معلومات ینخواہم ہر ای صنو کتاب نامی والسلام۔

(از طرف عبد اللہ خادم تحریک طلباء)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین وصلى الله على سيدنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم
الجواب باسم ملهم الصواب

تاش و شطرنج وکڈا حرہ شان مکروہ تحریمی ہستند و مرتکب مکروہ تحریمی ہمان اندازہ کھنکار میثود مثل کہ شرک واجب کھنکار میثود
و سکریٹ فی نفہ از حد مباحت است مگر بخاطر نسی امیر المؤمنین باید از کشیدن سکریٹ احتراز و اجتناب کردہ شود زیرا کہ
اطاعت امام در غیر مصیبت واجب است۔

تاش کھیلنا بحت براہے اور اگر اس پر حارجیت روپیہ پیسہ وغیرہ کی ہو تو جواہے اور بالکل حرام ہے امداد المفتیین
ص ۱۰۰۲ (*)

و کرہ تحریمہ و الشطرنج (قوله و الشطرنج) معرب شد رنج و انما کرہ لان من اشتغل به ذهب عناؤه
الدینوی و جاءه العناء الاخری فهو حرام و کبیرۃ عندنا و فی اباحتہ اعانة الشیطان علی الاسلام
و المسلمین (رد المحتار ج ۵ ص ۲۷۹ و عزیز الفتاوی ص ۷۵۱)

اور جو کہ بعضی کتب حنفیہ میں اس کے نسبت مکروہ لکھا ہے مراد اس سی مکروہ تحریمی ہے جو عملاً مثل حرام کے

(*) ترجمہ پہ تاش (پتو) لوہی کول دیریدی او کہ پردی دروہی پیسو او نور و گتیل بایلل وی نوخاردی او یو مخ حرام دی:

ہے استحقاق عقوت ناری میں اگرچہ علما فرق ہے کہ منکر اس کا کافر نہیں کہا صرح بہ فی ردالمحتار میں ہماری نزدیک ارتکاب اس فعل حرام کا موجب استحقاق عذاب جہنم ہے (۱) امداد الفتاوی ج ۴ ص ۲۳۱ عادت دائمی کے طور پر طرغ کھینٹی والا خفیہ اور شافیہ کہ نزدیک بالاتفاق فاسق ہے اور اس کے فاسق او معطن ہونی میں کسی طور کاشک وہ نہیں ہے (۲) مجموعۃ الفتاوی لمولانا عبدالحی رحمہ اللہ ج ۲ ص ۲۶۳۔

اللعب بالاربعة عشر مرام وهو قطعة من خشب يحفر فيها ثلاثة السطر ويجعل في تلك الحفر حصي صغار يلعب بها اء منح قلت الظاهر انها المسماة الان بالمنقلة لكنها تحفر سطرین كل سطر سبع حفر (ردالمحتار ج ۵ ص ۲۷۹ کتاب الحظر والاباحة)۔
ویاتم بارتکابه ای المکروه تحریمہ کما یاتم بترک الواجب الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ج ۵ ص ۲۳۷۔

بیری سکریت پینا فی حد ذاتہ مباح ہے بدو منہ میں رہ جائی تو بدو کے وجہ کراہت پیدا ہوتی ہے (۳) کفایت المفتی ج ۹ ص ۱۱۳۔

عن الحمري ان صاحب البحر ذكر ناقلا عن أئمتنان طاعة الامام في غير معصية واجبة فلو امر بصوم يوم وجب (دالمحتار ج ۴ ص ۲۸۲) قال محمد واذا امر الامير العسكر بشئ كان على العسكر ان يطيعوه الا ان يكون المامور به معصية (ردالمحتار ج ۴ ص ۳۷۳) واللہ اعلم وعلمہ اتم واحکم

لہ رادیو خنخہ دقرآن سماع واجب دہ گنہ؟

پوئنتنہ: از طریق رادیو قرآن خواندہ میشود سماع واجب هست یانی؟ بینواتوجروا۔
(المستفتی برادر شماعبد الواحد)

(۱) ترجمہ اوکوم چي داخنافو پھ ٲیئنی کتابو نوکی ددی پدارہ مکروه لیکی دی مرادلہ هفہ ٲنخہ تحریمی مکروه دی کوم چي عملا دحرامو پھ رنگہ دی ددو زخ داورد عذاب پھ مستحق گرغیدو کی کہ ٲخہ هم علما فرق شتہ چي منکر ددی کافرنہ دی کما صرح بہ فی ردالمحتار نوزمو پھ اند ددی حرام فعل ارتکاب ددو زخ د عذاب د مستحق والی باعث دی

(۲) ژباړہ: دهمیئنی عادت پھ توگہ دشرنج لوب غاری داخنافو او شوافعو پھ نزدیہ اتفاق سرہ فاسق اوددہ پھ فسق او معطن والی کی پھ هیخ توگہ شک او شبه نشته۔

(۳) ترجمہ بیری اوسکریت ٲکول فی حد ذاتہ مباح دی بدبوی چي پھ خولہ کی پاتی شی نودبد بویی پھ وجہ کراہت پکی پیدا کیی۔

الجواب والله الموفق للصواب

دریډیو په ذریعه قرآن اوریدل جائز دی کله او که جائز دی نو ایادی دپاره هم هغه آداب او شرائط دی کوم چې بالمواجه دقاری داوړید وپه وخت کی لازمیږي خلاصه الجواب جواب ظاهر دی د کوم شی ویل چې جائز وی دهغه شی اوریدل هم جائز دی لکن څنگه چې په قاری باندی لازم دی چې مجلس دقراءت کښی دآداب قرآنی پوره پابندی به کوی هم دارنگه په اوریدونکی باندی هم لازم دی چې په داسی مجلس کښی ریډیو نه چلوی چې هغه خای کی عام خلق په لهو لعب یا شور و شغب یا خپل کارو بار کښی مشغول وی او دقران اوریدلو طرف ته متوجه نه وی هرکله چې ریډیو څخه قرآن اوریدل مقصود دی نو په ادب سره دی ناست وی او قران دی اوری اودهغی تمامو ادابو رعایت دی کوی چې د تلاوت دقرآن دمجلس دپاره لازم وی (آلات جدیدہ ص ۱۶۴)

پر دکانو محصول ایښودل څنگه دی؟

پوښتنه : ومحترمو علماء کرامو ته دشوری مرکزی ولایت قندهار السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته اما بعد داسی لیکلی کیږی چې زموږ په منطقه کښی داسی یولیک راغلی دی چې تاسی درجه بندی ددکانو وکړی چې موږ معلومات څنی وکړی دوی داسی وایي چې ددکان ټوله اټکلی قیمت کیږی چې بیا پرسلو لکو بنسټ لکه افغانی حکومت څنی اخلی نو اوس دادی تاسی ته معلومات درکی چې دشریعت دنگاه څخه موږ ته معلومات راکړی چې جواز لری اوکیا؟ موږ معطل کړی دی . (دهلمند ولایت دنادعلی ولسوالی)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې کومی پیسی چې حکومتی خلق په نامه دمحصول ددکاندارانو څخه اخلی داشرعی جواز نه لری په (رد المحتار ج ۳ ص ۲۸۱) کښی لیکلی دی :
ولیس للامام ان یخرج شیئا من ید احد الابطح ثابت معروف وهکذا فی الحموی شرح الاشباه والنظائر ج ۱ ص ۳۷۳ او همدارنگه په شرح المجلة للاتاسی ج ۱ ص ۱۴۳ کښی لیکلی دی :
وفعل الامام منوط بالمصلحة والظلم لیس بمصلحة وهکذا فی الفقه الاسلامی ج ۶ ص ۲۸۰
او همدارنگه په امداد الفتاوی ج ۶ ص ۳۲۵ کښی لیکلی دی :

(سوال) (۵۱۷) شرما کرور (چکلی) کیری حرام است ونیز محصول شراب وافیون وانواع آن ونیکس خانها ناجائز است لیکن

(سوال) (۵۱۷) شرما کرور (چٹلی) کیری حرام است و نیز محصول شراب و افیون و انواع آن و ٹیکس خانہ ناجائز است لیکن ازین وجوہات آمدنی کثیر می باشد اگر ہر را موقوف کردہ شود در ریاست چند کروڑ روپہ را نقصان می شود دین باب کدام جیدہ شرمیہ است یا نہ (تمہ اولی ۳۱۵) (جواب) از قواعد مقرر شرمیہ است کہ مصلح با منفہ مصیبت معارض نمیتوان شد پس محامل ناجائز بکدامی مصلحت جائز نمیتوان شد و اللہ اعلم و علمہ اتم و احکم

مولانا احمد نوری عفی عنہ مولانا محمود میوند وال

پر دیو الونو، کاغذ و نوادہ موٹر انویا پر بیر غونود قرآن آیتونہ لیکل

پوہنتنہ آیتونہ پر دیوال یا پر رسمی کاغذ انویا پر جندی دموٹر انولیکل پہ شریعت کی شہ دول ممنوع دی؟

(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الجواب بعون اللہ الوہاب دقرانی آیاتو یا بسم اللہ یا اسماء اللہ تعالیٰ لیکل پر دیوالو باندی غیر مستحسن کاردی یعنی مکروہ دی اودغہ رنگہ لیکل پر محرابو باندی پہ (البحر الرائق ج ۲ ص ۳۷) کنبی راغلی دی:

وفي النهاية وليس بمستحسن كتابة القرآن على المحارب والجدران لما يخاف من سقوط الكتابة وان توطأ... آه

وہکذا فی الطحطاوی علی الدر المختار ج ۱ ص ۲۷۸ لیکلی دی قرآنی آیاتونہ یا اسماء اللہ تعالیٰ یا نفس حرفونہ کہ شہ ہم جلا جلاوی پر بساط یا مصلی دلمانخہ مکروہ دی پہ (فتاویٰ خانیہ علی هامش الہندیہ ج ۳ ص ۴۲۵) کنبی راغلی دی:

بساط او مصلی کتب علیہ فی النسخ الملک للہ یکرہ استعمالہ وبسطہ والقعود علیہ ولو قطع الحرف من الحروف او خیط علی بعض الحروف حتی لا تبقی الکلمة متصلة لا تزول الکراہة لان للحرف المفرد حرمة.. آه

لیکل دآیاتو یا بسم اللہ یا اسم دنبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم پر جندی یا اخبارو کی غیر مناسب کاردی باید بغیر دیر ضرورت یی ونہ لیکلی ٹحکہ پہ غیر مناسب ٹایو کی غور و خول

المفتي والسائل ص ۴۸ کبني راغلی دی؛

وبالجملة كل ما فيه تخلل في تعظيم اسم العظيم او اسم النبي ذى الخلق العظيم لاشك انه يكره والله اعلم -

هغه اخبار ونه يا جندي چې معظم شيان پکبني ليکلي وي وروسته تراستغناء به يي په پاڅه مخکې کې پته وي او يا به ي په ډيرو او بوکي اچوي هغه معظم شيان به محوکوي او په کوڅو او لارو کې به يي نه اچوي په نفع المفتي والسائل ص ۴۸ کبني راغلی دی؛

ويتضرع عليه ان الرسائل التي يستغني عنها وفيها اسم الله تمحي ثم تلقى في الماء الكثير او تدفن في الارض الطيبة كذا في نصاب الاحتساب، والناس عنه غافلون فانهم عند ما يستغنون من الرسائل يخرقونها وينشرون في الطروق والنجاسات ولا يبالون في ذلك.

مولوي محمد ابراهيم برکتی مولوي محمد احمدي مولوي عبدالحکيم مكي الله عز مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان
 مولوي محمد ابراهيم برکتی مولوي محمد احمدي مولوي عبدالحکيم مكي الله عز مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولتي اسلامي افغانستان

امربا المعروف اونهي عن المنكر څنگه کيږي؟

پوښتنه: دامربا المعروف والنهي عن المنكر رياست د دار الافتاء داستاذانو څخه دخپل کار لاثحه او هداية غواړي او کوم کارونه چي ضروري وي زمونږ د کار په شان کي زمونږ فهم نه وي هغه هم راته وليکي. (المستفتي مولوي شاکري معاون رياست امربا المعروف)
 بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون خالق الدنيا

چونکي مسئولينو دامربا المعروف اونهي عن المنكر څو پوښتنې په باب دامربا المعروف اونهي عن المنكر کړي وي هم دغه رنگه ټي طلب دنور و ضروري امور په دغه باب کړي وو نوموړ مخکي تر حل د پوښتنو څخه ضروري شيان بيانوو امربا المعروف والنهي عن المنكر فرض کفائي دی يعنې که په مجلس کي بد کار وجود درلودیوسې په دغه مجلس کي پردغه بد کار انکار وکي دتوله مجلس غاړي خلاصی دی او که هيڅ یوسې انکار پرو نکړي دتول مجلس خلق گنهکار دی که یوسې ځان وامربا المعروف والنهي عن المنکرته معین کړي او يا امام ټي ورته معین کړي نو بيا پردغه سې فرض عین دی

معين كرى اويا امام ئې ورته معين كرى نوييا پردغه سړى فرض عين دى
په التفسيرات الاحمدية ص ٢٠٦ كښى راغلى دى:

اعلم انه قد تقرر بين العلماء ان الامر بالمعروف والنهي عن المنكر من فروض الكفاية والايات
الدالة على فرضيته غير مقصورة وكذا الاحاديث ففي هذا الباب الخ ثم فى ص ٢٠٧ ومن تصدى
نفسه للامر بالمعروف والنهي عن المنكر واشتغل بهذه الحرفة او نصبه الامام لاجله يكون ذلك
عليه فرض عين ويسمى ذلك محتسبا -

فضائل دامر بالمعروف او نهى عن المنكر او وعيدات پرتړك دامر بالمعروف او نهى عن
المنكر ديزيات دى مگر پر طور دنمونى به دشوحد يشونو ذکر وکړو -

قال النبى صلى الله عليه وسلم ما جميع اعمال البر عند الجهاد الا كنفثة تلقى فى بحر لجى
وما جميع اعمال البر والجهاد فى سبيل الله عند الامر بالمعروف والنهي عن المنكر الا كنفثة فى
بحر لجى وعن ابى بكر الصديق رضى الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ان
الناس اذراء وامنكر افلم يغيروه يوشك ان يعمهم الله بعقابه وقال النبى صلى الله عليه وسلم ان
الله لا يعذب العامة بعمل الخاصة حتى يروا المنكر بين ظهر انهم وهم قادرون على ان ينكروه
فاذا فعلوا ذلك عذب الله العامة والخاصة -

امر بالمعروف ونهى عن المنكر يواهم كارد كاروڅخه داسلام دى علامه النووى په شرح
كى دمسلم شريف وايي چې باب دامر بالمعروف ونهى عن المنكر يواهم باب دى اكثر
خلق په دى باب كى تقصير كوى او حال دادى چې دغه باب موقوف عليه دامرددين دى
ځكه چې خباثت دىرشى او گناهونه زيات شى نوييا به عذاب دالله تعالى عام شى صالح
او طالح لره دپاره دطالب دآخرة لائق كاردادى چې ديره اعتناء په دغه باب كى وكى
دچاسره مدهانت دوجى ددوستى او صداقت ونكړى اونه يي دپاره دا طلب دجاه اورياست
وكړى آداب او خصال دهغه چا چې امر بالمعروف او نهى عن المنكر كوى (١) په شرح شرعة
الاسلام كى وايي چې امر بالمعروف او نهى عن المنكر په نرمى كوى دجذبى څخه به كارنه
اخلى ځكه غلظة او جذبة فساد زياتوى (٢) او خپل نفس ته به اطمينان پر صبرور كوى (٣)
تو ثبوت به پر ثواب دالله تعالى كوى ځكه څوك چې توثق پر ثواب وكى نوييا هر څومره تكليف
وده ته اسان ښكارېږي (٤) علائق به دخلقوسره كموى (٥) طمع به دخلقو څخه قطع كوى
(٦) اراده به دا علاء دكلمة الله كوى (٧) حلم او بردوبارى به په دغه باب كى كوى (٨) علم

او پوهنه به په دغه باب کې لری (۹) اولابه خپله عمل په کوی دغه رنگه نور آداب هم دپاره ددغه باب په ډیرو کتابو کې په تفصیل سره ذکر شوی دی چې ذکر یی په دغه مقام کې نه ځایېږي دپاره دمستولینو د امر بالمعروف او نهی عن المنکر پکار ده چې مطالعه د کتابو په شان کې ددغه باب وکې دغه باب یو اهم کاردی باید په ډیر احتیاط ترسره ورسپړي.

مولوی عبدالکیم منی الله عن مولوی زاهد اصفانی مولوی محمد اعلاص برکتی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

فوتوگان (عکسونه) اخستل یا استعمالول

پوښتنه: کوم خلک چې بی ضرورته فوتوگان اخلي یا په حکومتی ځایو کې عکسونه وی دهغو په شان کې د شریعت څه حکم دی

(المستفتی مولوی شاکری معاون ریاست امر بالمعروف)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب باسم ملهم الصدق والصواب

دلته دوی خبری دی اول جوړیدل دبتانودی دوهم استعمال دهغه شیانو چې بتان پر نقش شوی وی جوړیدل دبتانو مطلقا حرام دی که غټان وی که واره وی که پر کاغذوی که پر دیوال وی که پر فرش وی که مجسمه وی که په قلم وی که په ماشین وی لکن که یی چیری سرپری وونو حرام نه دی کچیری یوازی تصویر دسریاد نصف اعلی ووپه هغه کی اختلاف دی مولانا مفتی محمد شفیع رحمه الله تعالی په فتاوی دارالعلوم دیوبند امداد المفتیین کښی تصریح په حرمت کړی ده اود حرمت قول یی راجع بللی دی هر چې فوتوگان د ضرورت دی لکه فوتوگان د پاسپورت مولانا محمد شفیع رحمه الله تعالی جائز کړی دی ځکه په وخت د ضرورت کی عمل په قول ضعیف جائز دی په رد المحتار ج ۱ ص ۴۷۹ کښی راغلی دی:

قال القهستانی وفيه اشعار بان لا تکره صورة الرمس وفيه خلاف کما فی اتخاذها کذا فی المحيط قال فی البحر وفي الخلاصة وتکره التصوير علی الثوب صلی فيه اولانتهی وهذه الکراهة تحریمية وظاهر کلام النووی فی شرح مسلم الاجماع علی تحریم تصویر الحيوان وقال سواء صنعه لما یمتن اولغیره فصنعه جرام بکل حال لان فيه مضاهاة لخلق الله تعالی وسواء کان فی ثوب او بساط اودرهم اواناء او حائط

او غیرها آه په (بريقه شرح طريقه محمديه ج ۴ ص ۷۴) کنبی راغلی دی ومن آفات الید تصویر صور الحيوانات عن ابن مسعود رضی الله عنه مرفوعا ان اشد الناس عذابا يوم القيامة المصورون صورة ذی روح تام فی نحو ورق او قرطاس او حجر لان الاصنام بصورة الحيوان وشمل النهی التصوير علی ما یداس ویمتن کبساط ووسادة وآتیه وطرق ونمط وسترو سقف وغیرها ومن وهم اختصاص النهی بغير الممتن فقدوهم خرج بالتام مقطوع نحو راس مما لا یعیش بدونه... آه -

په فتاوی دیو بند امداد المفتیین ص ۹۹ کنبی راغلی دی:

اصل دین مسند این است که کشیدن تصویر و ساختن آن بالات فتو و غیره مطلقا ناجائز است صرح به العلامة العینی فی شرح البهاری باوضح و اتم ویچ چیز از ان مستثنی نه ساختن البتة علامه شامی ذکر و دلت صلوة روایتی از قستانی آوردند عبارتش این است:

وایتی غیر ذی روح لایکره قال القهستانی وفيه اشعار بانه لا تکره صورة الرأس وفيه خلاف کما فی انتخابه کذا فی المحيط -

ازین عبارت معلوم شد که کشیدن تصویر چهره یا سریا مانند آن مختلف فیه است که بعضی حضرات فقهاء تجویز کرده اند اگر چه تحقیق دین باب نیز جانب عدم جواز است که صاحب بدائع بان تصریح کرده اند و روایات حدیث نیز بر عدم جواز صراحت وروده اند مگر دمسند پاسورت که مسلمان بسوی آن محتاج است بدون کشیدن تصویر قبول کردنش صورت نه بند و بناچار و مجبور اگر بر قول ضعیف عمل کرده شود جائز باشد... الخ

هرچی استعمال دبتانودی استعمال دبتانوهم غیر جائز دی لکن بعض استثناءات لری تحکه کچیری سردبت کت شوی وی استعمال نی جائز ده دغه رنگه داسی کوچنی بت چپی پرم تحکه پروت وی دا عضاؤ کامل تمیزیه نظر کی نه راحی که په خای اهانت کی وی لکه فرش یا پت وی هم بی استعمال جائز دی په دغه صورتونو کی چپی استعمال یی رواوی مانع د دخول د ملائکه و و هم نگر خی په دغه بیت کی چپی دغه قسم بوتان موجود وی لمونخ پکنبی جائز دی مگر په یو صورت کی چپی بت پر بساط وی سجده پر عین بت لگیبری لمونخ مکروه استعمال یی جائز دی په رد المحتار (ج ۱ ص ۴۷۹) کنبی راغلی دی:

وکلام النووی فی فعل التصوير ولا یلزم من حرمة حرمة الصلوة فيه بدلیل ان التصوير یحرم ولو کانت

الصورة صغيرة كالتى على الدرهم او كانت فى اليد او مستقرة او مهانة مع ان الصلوة بذلك لا تحرم بل ولا تكره الخ ثم قال وفى البحر قالوا واشدها كراهة ما يكون على القبلة امام المصلى ثم ما يكون فوق رأسه ثم ما يكون عن يمينه ويساره على الحائط ثم ما يكون خلفه على الحائط والستر.... آه -

په بل موضع کښى ج ۱ ص ۴۸۰ راغلى دى:

ظاهر كلام علماء نان مالايؤثر كراهة فى الصلوة لا يكره ابقاءه وقد صرح فى الفتح وغيره بان الصورة الصغيرة لا تكره فى البيت قال ونقل انه كان على خاتم ابى هريرة ذبايتان آه ولو كانت تمنع دخول الملائكة كره ابقاءها فى البيت لانه يكون شر البقاع وكذا المهانة... الخ

په پريکولو کي دسر دبت يوازي خيطة پر غاړه کافي نده بلکه خراييدل دسر ضروري دى دغه رنگه دسترگويا حاجيينو خراييدل هم کافي نه دى په رد المحتار ج ۱ ص ۴۷۹ کي راغلى دى:

قوله (او مقطوعة الرأس) اى سواء كان من الاصل او كان لها رءس ومحي وسواء كان القطع بخيط خيط على جميع الرأس حتى لم يبق له اثر او بطلية بمغرة او بنحته او بفسله لانها لاتعبد بدون الرأس عادة واما قطع الرأس عن الجسد بخيط مع بقاء الرأس على حاله فلا ينفى الكراهة لان من الطيور ماهو مطوق فلا يتحقق القطع بذلك وقيد بالرأس لانه لا اعتبار بازاله الحاجبين او العينين لانها تعبد بدونها وكذا لا اعتبار بقطع اليدين او الرجلين (بحر)

عبد الحق محمد زکریا
دار الافتاء
مولوی محمد زکریا
مولوی محمد زکریا

مولوی محمد اخلاص برکتی مولوی محمد الحقانی مولوی عبد الحکیم محلی الله عزه مولوی نور محمد ثاقب رئیس دار الافتاء دولت اسلامی افغانستان

د بیت المال په استعمال کي خیانت څنگه راځي

پوښتنه: د بیت المال استعمالول په کوم ځای کي خیانت بلل کیږي؟

(د تحقیق مدیریت د استخباراتو څانګه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب حامدا ومصليا

د بیت المال د استعمال ځایونه ډیر زیات دي ځکه بیت المال څلور قسمه دی د هر قسم دپاره خپل مصارف شته چې استعمال یی په خلاف د دغه مصارفو کی خیانت بلل کیږي لکن د دغه اقسام او مصارف تفصیل دلته ضروري نه دی البته د اوبه ووايو باید هر شی د بیت المال چې

مستعملين اسلامي غرض او هدف په نظر کې ونيسو -

مولوي محمد اخلاص برکتی مولوي عبدالحکیم عني الله عن مولوي ذاهمہ احتاجی مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

کتاب الوصية

خپلي بنځي ته وصيت په دريمه دمال څنگه دی؟

پوښتنه: محترم رئيس صاحب دار الافتاء ته دا عرض وړاندې کيږي چې يوسړی چې خپلی زوځی يعنی بنځی ته وصيت په دريمه حصه دمال سره وکړی ايا دغه وصيت صحيح کيږي اوکيا؟

(المستفتی عبد الله)

بسم الله الرحمن الرحيم

محترم مستفتی صاحب نوموړی شخص چې و خپلی زوځی ته وصيت په دريمه حصه دمال سره وکړی نو دغه وصيت يی صحت نه لري يعنی نافذندی په رود شرعی ځکه چې دا وصيت وارث لره دی او هغه وارث لره چې په وخت دمرگ دموصی يعنی وصيت کونکی کی هم وارث دی نو دغسی وارث لره وصيت صحيح او نافذ نه دی مگر نفاذ لره يی يو طريقه شته هغه دا چې نور ورثه دموصی اجازه وکړی نو بيا صحيح او نافذ دی لکن اجازه دورثه وومبني پر ۲ شرطوده ۱ يودا چې اجازه کونکی به داهل څخه دتبرع وی (يعنی صحيح عاقل بالغ به وی) او عالم به وی په هغه شی سره چې وصيت کونکی په هغه سره وصيت کړی دی ۲ اوبل دا چې وارث به اجازه پس له مرگه دموصی کړی وی:

يشترط لنفاذ الوصية الا يكون الموصي له وارثا للموصي عند موت الموصي اذا كان هناك وارث آخر لم يجز الوصية فان اجاز بقية الورثة الوصية لوارث نفذت الوصية فتكون الوصية للوارث موقوفة على اجازة بقية الورثة لقوله صلى الله عليه وسلم ان الله قد اعطى كل ذي حق حقه فلا وصية لوارث وقوله ايضا لا تجوز وصية لوارث الا ان يشاء الورثة لا وصية لوارث الا ان يشاء الورثة الخ (الفقه الاسلامي ج ۸ ص ۴۱) وهكذافي الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۲ ص ۲۸۶ ويشترط لصحة الاجازة شرطان الاول ان يكون المجيز من اهل التبرع عالما بالموصي به بان

يكون بالغا عاقلا غير محجور عليه لفسه او عته او مرض موت ولا تصح اجازة وارث لم يعلم بما وصى به الموصى الخ الثاني ان تكون الاجازة بعد موت الموصى فلا عبرة بأجازة الورثة حال حياة الموصى... الخ (الفقه الاسلامي ج ٨ ص ٤٢)

مولانا احمد نوري عفي عنه

دورثاء دتقسيم غوبنتني پرمهال آيا قاضي دصغير له طرفه وصي تاكلي شي؟

پوبنتنه كچيري بعض ورثه طلب دقسمت وكري لكن په ورثه كبنی صغير موجود ووايا قاضي صاحب كولای سی چې دصغير دپاره وصی ودروی اوتقسيم وكري كنه؟ ستاسو څخه دشرعی مسئله طمع لرم ثواب موروزی سه فقط. والسلام.
(المستفتی ملا عبد البصير)

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الله تعالى قاضي صاحب دطرف دصغير وصی درولای سی چې حصه دصغير قبض كړی لكن په دی شرط چې دوه وارثان يايو وارث اويوموصی له وقاضي ته حاضرسی او شاهدان پرموت دمورث اوپر عدد دورثه ووتير كړی اوماال هم ددغه وارثان سره وی په وخت كبنی دوجود ددغه شرائط به قاضي تقسيم وروكړی:

(ولوبرهنا على الموت وعدد الورثة وهو) اي العقار قلت قال شيخنا وكذا المتقول بالاولى (معهما وفيهم صغير او غائب قسم بينهم ونصب قابض لهما) نظر للغائب والصغير (فان برهن) وارث (واحد) لا يقسم اذ لا بد من حضور اثنين ولو احدهما صغير او موصى له الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ج ٥ ص ١٨١ ج ٥ ص ١٨٢) قوله بينهم ونصب) افاد ان القاضي فعل ذلك قال في المحيط فلو قسم بغير قضاء لم تجز الا ان يحضر او يبلغ فيجيز (ردالمحتار ج ٥ ص ١٨٢) ولو برهنا على الموت وعدد الورثة والدار في ايديهم ومعهم وارث غائب او وصي قسم ونصب وكيل او وصي يقبض نصيبه اي وكيل يقبض نصيب الغائب او وصي يقبض نصيب الصبي ولا بد من اقامة البينة عند اي حنيفة رحمه الله تعالى ولو كانوا امشرين وغاب احدهم او كان العقار في يد الوارث الغائب او حضر وارث واحد لم يقسم اي لم يقسم المال المشترك مع غيبة بعضهم في هذه الصور كلها..... الخ (تبيين الحقائق ج ٥ ص ٢٦٧) والله اعلم وعلمه اتم واحكم

مولوی احمد نوری عفی عنہ

بي دقاضي له علمه آيا جد صحيح کولای شي چي ديتيمانو ولي ورورد ميت گرځوی

پوښتنه: محترمو علماؤ سوال دادی چې کوم وقت ميت وصی و نه لری ياخويي پلاروی نو محترمو علماء دغه ميت مال متروکه ولری اويتيمان هم موجودوی بيانوپلارد ميت چې جد صحيح دصغير انودی ايا دغه جد صحيح ورورد ميت په حضور د شهود عادلہ سرپرست د مال ديتيمانو گرځولای سی کیا؟ اودا سرپرست گرځول علم دقاضي غواړی کیا؟

(المستفتی عبدالباری)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب ومنه الصدق والصواب

مسئله داده چې پلارد ميت چې جد صحيح دصغير انووی ورورد ميت سرپرست د مال ديتيمانو گرځولای سی په دی لاندی ترتيب سره چې ولی دصغير پلاردی او که پلارنوونويياوصی دپلاردی اوييا که هغه نه وو دهغه دوصی وصی به وی او که هغه نه و نو بيا جد صحيح دی لکن شهود او علم دقاضي نه غواړی ځکه چې دوصی په تعريف کی نفس قبول دوصيت راغلی دی بغير د علم قاضي او شهود وڅخه:

اوصی الی زيد ای جعله وصيا وقبل عنده صح فان رد عنده يرتد الخ (الدر المختار بهامش ردالمحتار ج ۵ ص ۴۹۴) بمعنى جعل الغير وصيا الی زيد ای جعله وصيا وقبل عنده فان رده عنده رد لانه متبرع فی ذلك فان شاء دام عليه وان شاء رجع اذ ليس للموصی ولاية الزام التصرف علی الغير وليس فی الرجوع تغیر اذ يمكنه ان یوصی غيره... الخ (درالحکام ج ۲ ص ۴۴۷) وولیه ابوه ثم وصیه بعد موته ثم وصی وصیه ثم بعدهم جده الصحيح وان علا ثم وصیه ثم وصی وصیه ثم القاضي او وصیه (الدر المختار ج ۲ ص ۲۰۳) وهکذا فی الدر المنتقى شرح الملتقى ج ۲ ص ۴۵۴) اذا كان للقاصر مال كان للاب الولاية علی ماله حفظا واستثمارا باتفاق المذاهب الاربعة فقال الحنفية ثبت هذه الولاية للاب ثم لوصیه ثم للجد ابی الاب ثم لوصیه ثم للقاضي فوصیه-

(الفقه الاسلامی ج ۷ ص ۷۴۹) واللّه اعلم وعلمه اتم واحکم

مولوی محمد امجد الحقانی مولوی احمد نوری عفی عنہ

خاوند خپله کور والا ددریمي وصي گرځولای شي کنه؟

پوښتنه: یوه سړی خپله ښځه داسی وصی کړی ده چې زما د مال ددریمي اختیار ستادی

هرڅه چي په کوی نوآيا دا وصيت صحيح کيږي او کنه؟ (المستفتي ملا غلام محمد آخند)
بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون الملك الوهاب

مړي چي خپله ښځه دخپلي دريمی وصي گرځولي ده دا وصيت صحيح کيږي ځکه چي دلته موصي له په حقيقت کي دده ښځه نه ده بلکه موصي له دلته جهت ده يعنی هر هغه فعل دی چي په هغه سره تقرب حاصلیږي:

اتفق الفقهاء على صحة الوصية لجهة عامة كالمساجد ومدارس العلم والمشافي الخ فان لم يوجد شرط من الموصي يصرف على اصلاح وعمارة الجهة الموصى لها انشاء وترميمها وخدمة من امام وموذن في المسجد وشؤون المتعلمين في دور العلم لان العرف يحمله على ذلك ويصرفه القيم في اهم مصالح الجهة باجتهاده الخ (الفقه الاسلامي ج ۸ ص ۶۱ وهكذا في بدائع الصنائع ج ۷ ص ۳۴۱) والله اعلم وعلمه اتم

مولوي احمد نوري
مولوي محمد يوسف
مولوي محمد يوسف
مولوي محمد يوسف

مولوي احمد نوري عني عن مولوي ذبيح الله حقاني مولانا محمود ميوند وال مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولتي اسلامي افغانستان

کتاب الفرائض

دمري ۲ وروڼه ۲ خوندي ۳ لوراني او يوه زوجه په ميراث کي څومره څومره برخه لري پوښتنه: بحضور جناب محترم رئيس صاحب دارالافتاء السلام عليكم ورحمة الله وبركاته محترمه! ملا عطاء الله اخند مړدی پر ميراث باندي يي ورثه نه جوړيږي نو موضوع مو احتراماً تاسوته عرض کړه اميد دی د شريعت محمدي مطابق دهغه تقسيم خط راجور کړي ورثه په لاندي ډول دی اول ۲ وروڼه دوهم ۲ خوندي دريم ۳ لوراني څلورم زوجه يونفر اميد دی د پورته ورثه تقسيم خط راجور کړي ترڅو دهغو تر مابين مشکل رفع سي تاسوته دی الله جل جلاله ثواب در په نصيب کړي والسلام.

(مولوي عبد الشکور د لوی څارنوالی سرپرست)

بسم الله الرحمن الرحيم

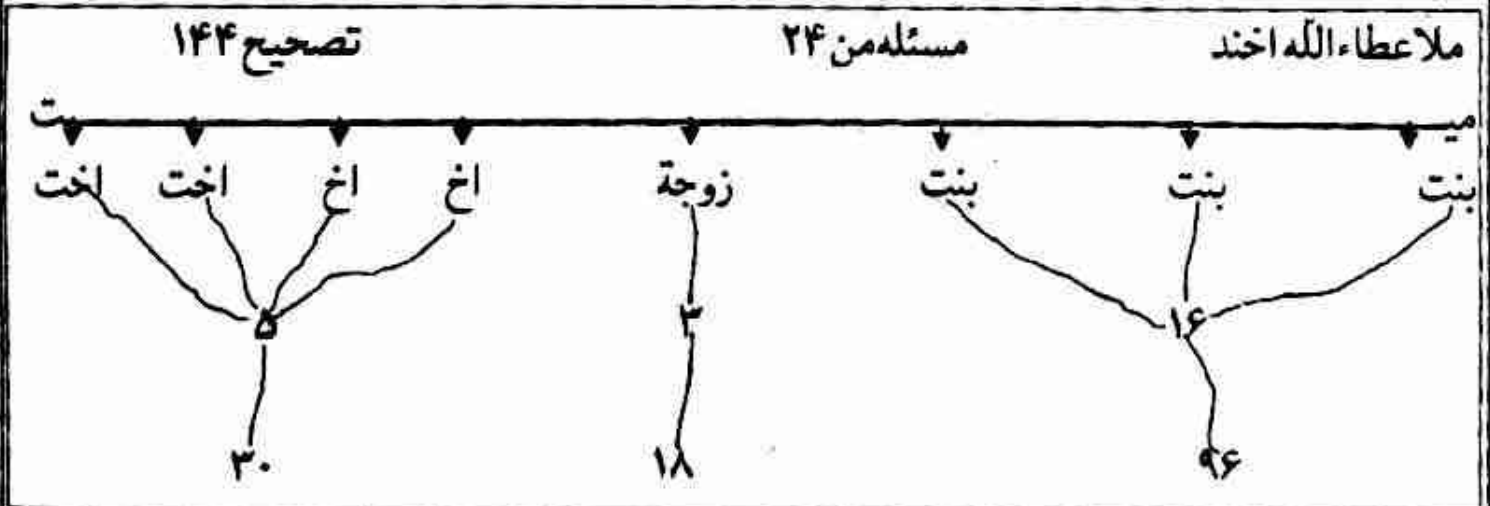
په دغه صورت کی دمستفتي مسئله د (۲۴) ده ځکه ذوی الفروض په دغه صورت کی

یوزوجه اودري ۳ لورانی دی دزوجه اتم دلورانو دوه ۲ ثلث دی په سراجی کی راغلی دی:
(واذا اختلط الثمن بكل الثانی اوبیعضه فهو من اربعة وعشرين) سراجی ص ۱۹-

شپارس ددرولورانودی دری دزوجه دی پنځه وعصبه ووته چې دوه وروڼه اودوی خوندي
دی پاته دی کسر پر دوو طائفو راغلی پر لورانو او عصبه و و قانون دتصحیح دادی چې کسر
پردوو طائفو راسی چیری په مابین ددغه دوو طائفو کښی تداخل وونواکثر په اصلی مسئله
کی ضرب کیږی لکه په سراجی ص ۲۳ کښی راغلی دی: (والثانی ان یکون بعض الاعداد
امتداخلا فی البعض فالحکم فیها ان یضرب اکثر الاعداد فی اصل المسئلة)

اکثر شپړدی ځکه ددو وروڼو څخه څلور خوندي جوړیږی حاصل دضرب دشپړو په اصلی
مسئله کی ۱۴۴ کیږی طریقه دمعلوم والی دهری طائفی دحصی له تصحیح څخه داده چې
نصیب ددغی طائفی له اصلی مسئلې څخه په مضروب کی ضرب کیږی حاصل دضرب یی
حصه ددغی طائفی ده لکه په سراجی ص ۲۴ کی راغلی دی:

(واذا ردت ان تعرف نصیب کل فریق من التصحیح فاضرب ماکان لکل فریق من اصل المسئلة
فی ماضربته فی اصل المسئلة فماحصل کان نصیب ذلک الفریق)

دهری لور حصه (۳۲) کیږی دمجموع (۱۴۴) څخه اودزوجه حصه (۱۸) کیږی دمجموع (۱۴۴)
څخه اودهرورور حصه (۱۰) کیږی دمجموع (۱۴۴) څخه اودهری خور حصه (۵) کیږی دمجموع
(۱۴۴) څخه

مولوی عبدالکیم عینی الله عنده مولوی احمد نوری عینی عنده مولوی عبد الله مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دمری دورو او اوخوندو ترمنځ تقسیم د میراث

پوښتنه : یکنفر فوت گردیده ورته آن قرار ذیل مانده از متوفی دو ۲ برادر مانده و سه نفر خواهران مانده و هفت نفر برادرزادگان مانده متروکه و میراث با اندازه حق شرعی مطابق حکم میراث مناسخه مسئله ترتیب فرمائید ؟

مسئله ۷

میت

اخوان لاب و ام - اخوات ثلاثه - لاب و ام - سبعة اولاد اخوة لاب و ام

برای هریک دو حصه - برای هریک یک حصه - محرومون

(المستفتی مولوی احمد الله اخندزاده رئیس دیوان تجارت تمیز)

بسم الله الرحمن الرحيم

اول به داو و ايو چې دغه مستفتی چې ویلی چې پر طریقه د مناسخه مسئله ترتیب کړی نو مناسخه دلته نشته او دغه لیکل شوی صورت د مسئلې په استفتاء کی صحیح او صحیح دی ځکه چې په صورت مذکوره کښی دمری دوه ۲ وروڼه او دری ۳ خوندی دیوه پلار او مور څخه دی خوندی په وروڼو خپلوسره عصبه گرځی او ترکه پر دوی تقسیمیری په تقسیم دللذکر مثل حظ الاثینین سره نوم مسئله یی درووس څخه کیږی د آسانی د مسئلې دپاره رووس اعتباریه او ۷ دی نوم مسئله یی داو و ۷ څخه شوه برابر پر دوی تقسیمیری :

ومع الاخ لاب و ام للذکر مثل حظ الاثینین یصرن به عصبه لاستواءهم فی القرابة الی المیت السراجی ص ۱۰ :

او دغه اووه ۷ نفره وریرونه محروم دی په وجود د وروڼو دمری سره الاقرب فالاقرب یرجحون بقرب الدرجة الخ السراجی ص ۱۴ والله تعالی اعلم و علمه اتم

مولوی احمد نوری غنی عن مولوی محمد اخلص برکتی مولوی محمد احمدي مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
دارالافتاء
مولوی محمد اخلص برکتی

د مناسخې یو صورت

پوښتنه : و محترم رئیس صاحب ته د دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته یوسری

چې سيد محمود آغا نومبرې اوپس دوفات څخه دده دميراث تقسيم ترديره وخت پورې نه دی شوی حتی چې وس يې لانور ورته هم ديروفات شوی دی او فعلاً څلور کسان پاته دي چې يو ابن الابن چې عبد الرسول آغانومبرې او بل ابن ابن الابن چې سيد احمد آغانومبرې او يوه بنت الابن چې راحتو نومبرې او يوه زوجه دابن الابن چې حضرتو نومبرې نو که ددغه کسانو ترماين خپل حقوق معلوم شي نو ستاسې دير لطف او مهرباني به وي . والسلام .
(المستفتي مولوی احمد نوری عفی عنه)

بسم الله الرحمن الرحيم

الجواب بعون ملهم الصواب

اول (۱) سيد محمود آغا مسئله من (۸) تصحيح / ۳۲ / ۹۶ / ۶۹ / ۲۸۸۰۰ / ۸۶۴۰۰ / ۲۵۹۲۰۰

مي	زوجه	ابن	بنت	بنت
		محمد ايوب آغا	صاحبو	بي بي عائشه
۱	۱۴	۷	۷	۷
۴	/ ۴۲ /	۲۱	۲۱	۲۱
		۶۳۰۰		

ما في اليد ايضاً ۴

مسئله من ۴

ثاني (۲) زوجه

مي	ابن	بنت	بنت
	محمد ايوب	صاحبو	بي بي عائشه
۲	۱	۱	۱
۶	۳	۳	
	۳۰		
	۹۰۰		

ثالث (۳) بي بي عائشه

مسئله من ۳ ما في اليد

۸ وينهما تباين

مي	ت
اخ	اخت
محمد ايوب اغا	صاحبو
٢	١
١٦	٨
	٨٠
	٢٤٠٠

رابع (٤) محمد ايوب اغا مسئلة من ٨ تصحيح من ٤٠ مافى اليد ٦٤ وبينهما توافق بالربع

مي	ت
زوجة	بنت
نجمو	راحتو
١	٧
٥	١١٢
٥	٣٣٦٠
٢٤٠٠	١٠٠٨٠
	٣٠٢٤٠
اخت	ابن
صاحبو	عبد الوهاب اغا
	عبد الرؤف اغا
	١٤
	٢٢٤
	٦٧٢٠
	٢١٠٦٠
	٦٤٨٠
	١٤
	٢٢٤
	١٠٠٨٠
	٣٠٢٤٠

خامس (٥) عبد الرؤف اغا مسئلة من ٢٤ تصحيح من ١٢٠ مافى اليد ٢٢٤ وبينهما توافق بالربع

مي	ت
ابن	ابن
سيد احمد اغا	نور احمد اغا
٣٤	١٧
١٩٠٤	٣٤
٥٧١٢	١٩٠٤
١٧١٣٦	٥٧١٢
	٢٨٥٦
	٢٥٢٠
	٧٥٦٠
	١٥
	٨٤٠
	١١٢٠
	٢٠
	٢
	٢
	٢٠
	١١٢٠
	٢٥٢٠
	٧٥٦٠

ليس لهم ميراث

سادس (٦)	صاحبو	ما في اليد	٩٦٠٠
ابن الاخ عبد الرسول اغا ٩٦٠٠ ٢٨٨٠٠ ٨٦٤٠٠	ابن الاخ عبد الوهاب مفقود ليس لهما ميراث	بنت الاخ راحتو	ت
سابع (٧)	نجمو	مسئله من ٣	ما في اليد ٣٥٢٠
ابن عبد الرسول اغا ٢ ٧٠٤٠ ٢١١٢٠	ابن عبد الوهاب اغا مفقود ليس له ميراث	بنت راحتو ١ ٣٥٢٠ ١٠٥٦٠	ت
ثامن (٨)	بنت عبد الرؤف اغا التي ولدت بعد موته	مسئله من ٦	ما في اليد ٢٨٥٦
اخ لاب وام نور احمد ٥ ٢٣٨٠	ام حضرتو ١ ٤٧٦ ١٤٢٨	اخ لاب سيد احمد اغا ليس لهما ميراث	عمة راحتو
تاسع (٩)	نور احمد اغا	مسئله من ٣	ما في اليد ٨٠٩٢
اخ لاب سيد احمد اغا ٢ ١٤١٨٤	ام حضرتو ١ ٨٠٩٢	عم راحتو ليس لهم ميراث	عم مفقود عبد الوهاب عبد الرسول اغا

متروکه دمحمد يوسف اومتروکه دحليمه ودغه ورثه ووته چې ۲ وراره گان او ۵ وريری
گانی دی نورورثه نه لری میراث په دغه کسانو کی چاته رسیږی
(المستفتی محترم الحاج عمادالدین اخندزاده صاحب)
بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلی الاعلی

په مذکور استفتاء کی ټول ترکه دمحمد يوسف اوحليمه ددغه ورارگانو کیږی چې
اخترمحمد اوسردار محمد نومېږی چې دوی عصبه بنفسه دهغودی لکه په سراجی ص ۱۴
کی لیکلی دی ثم جزء اییه ای الاخوة ثم بنوهم وان سفلا او وریري گانی دذوی الارحام
خخه دی اودوی الارحام په خودرجی وروسته دی دعصبه ووخخه لکه په سراجی ص ۳۵
کی لیکلی دی والصنف الثالث ينتمی الى ابوی المیت وهم اولاد الاخوات وبنات الاخوة
وبنوا الاخوة لام په سراجی ص ۴ کی دی (ثم ذوی الارحام الخ) یعنی په ټومرتبو وروسته
کی دعصبه وخخه میراث دذوی الارحام دی والله اعلم بالصواب

مولوی احمد نوری مثنی عن مولوی ذمهد اکتانی مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
دخوړوزامنوادریولو ټوټو ترمنځ تقسیم دمیراث

پوښتنه : حضور عالیقدر محترم رئیس صاحب دارالافتاء احتراماً السلام علیکم ورحمة
الله (امابعد) څرنگه چې څو کاله دمخه مرحوم حاجی عبد الشکور په قضاء الهی فوت
سوي دی ورثه منحصره په لاندی ډول دي:

مرحوم عبد الشکور						
میراث	ابن	ابن	ابن	ابن	بنت	بنت
عبد الرسول	احمد جان	یار محمد	عبد الواحد	رحم بی بی	گل اناره	بی بی فاطمه
عرف حاجی گل	عرف لالاجان					

فلهذا ستاسودلور مقام څخه هيله منديو چې دپورته ورثي دكتب معتبره څخه اسهام او حصص شرعي راته تعين كي والسلام
المستفتي حقيير العباد احمد الله

رئيس ديوان تجارت تميز

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون الملك العلي الاعلى

محترم مستفتي صاحب نوموړي ۳ بنات دميت عصبه شوي دي په خپلودغه وروڼوسره چې په استفتاء كي ذكر شوي دي ځكه چې خور په ورور سره عصبه گرځي لكه په سراجي ص ۸ كي ليكل شوي دي ومع الابن للذكر مثل حظ الانثيين وهو يعصبهن باقى دعصبه وومسئله ددوي درموس څخه جوړيږي:

قوله وللذكر مثل حظ الانثيين لقوله تعالى يوصيكم الله في اولادكم للذكر مثل حظ الانثيين فانه لعالم يبين نصيب البنات عند الاجتماع مع الابن دل على انه يعصبهن وان المال يقسم بينهن وبين الابن بطريق العصبية ويجعل المسئلة من الرؤس بعد فرض الابن مقام البنيتين (الحاشية المرقومة بالرقم ص ۶ على هامش سراجي ص ۸) -

اوس دلته رموس اعتباريه ۱۱ دي ځكه چې هريو ابن پر ۲ بنځو حسايږي لكه په حاشية مذكورة كي په صراحت سره ذكر دي نومسئله ددوي د ۱۱ څخه كيږي بيا تقسميږي پردوي په داسي شان سره چې دوه دوه كيږي هرابن لره يو يو كيږي هربنت لره صورت په لاندې شكل سره دي

مسئله من ۱۱

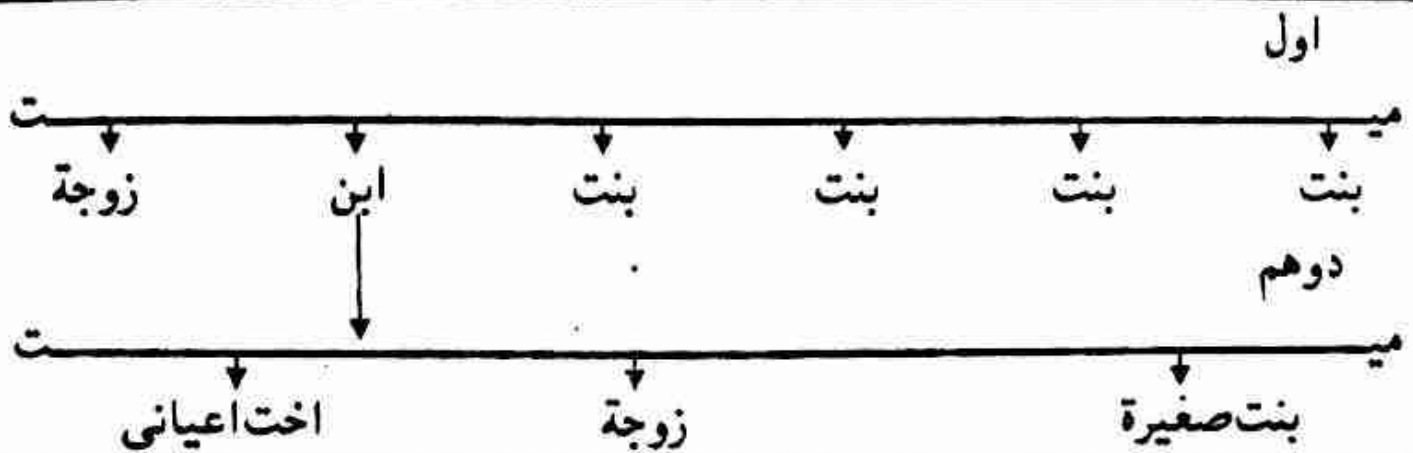
مير	ابن	ابن	ابن	بنت	بنت	بنت
عبدالرسول احمدجان	يارمحمد	عبدالواحد	رحم بي بي	گل اناره	بي بي فاطمه	بي بي فاطمه
۲	۲	۲	۱	۱	۱	۱

والله وسبحانه وتعالى اعلم

مولوي عبدالحكيم عفي الله عنه مولوي احمد ثوري عفي عنه مولوي ندا محمد الحقاني
مولوي نور محمد ثاقب رئيس دار الافتاء دولت اسلامي افغانستان

دمیراث دتقسیم یو صورت

پوښتنه: و حضور ته د محترم رئیس صاحب دارالافتاء السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته و بعد هیله کوم چې په لاندی صورت کی مورته خپل حقوق را معلوم کی

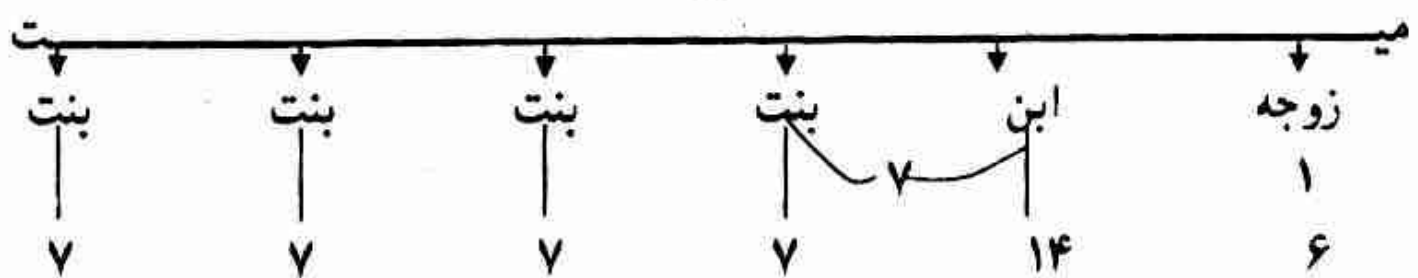
بسم الله الرحمن الرحيم

بعون ملهم الصدق والصواب

په جواب کی به موږ دا وایو چې اصل مسئله دمیت مذکور اول ۸ څخه کیږي چې په مسئله کښی یوازی ثمن راغلی دی او په مسئله کی چې یوازی ثمن راشی مسئله کیږي ۸ څخه لکه په سراجی ص ۱۸ کی لیکل شوی دی و الثمن من ثمانية الخ دا تو څخه د زوجی دمیت لپاره یو کیږي ځکه چې یو په اتو کی ثمن دی او زوجه لره هم ثمن کیږي کله چې میت لره او لادوی او دلته هم میت لره اولاد شته او باقی پاته ۷ حصی دا تو څخه خلور و بناتو او یوه ابن لره کیږي ځکه چې دوی عصبه دی او قاعده داده چې پاته حصی د ذوی الفروض څخه د عصبه و و کیږي اوس دلته د دوی د حصو پر دوی باندی کسر راغلی دی ځکه چې حصی ۷ دی او رؤس اعتباریه ۶ دی نو تصحیح د مسئله کیږي ۴۸ څخه بناء پر هغه قاعده مشهوره چې په السراجی ص ۲۲ کی لیکل شوی ده:

والثالث ان لاتكون بين سهامهم وره وسهم موافقة فيضرب كل عدد رؤس من انكسرت عليهم السهام في اصل المسئلة وعولها ان كانت عائلة الخ په ۴۸ کی ۶ کیږي د زوجی او ۷ کیږي د هری یوی بستی او ۱۴ کیږي دا بن صورت د مسئلې په لاندی شکل سره دی

اصل مسئله من ۸ تصحیح من ۴۸

مسئله ددوهم ميت د ۲۴ خخه کيږي ځکه چې په مسئله کې ثمن سدس سره راغلی دی او په مسئله کې چې ثمن سدس سره خلط شي مسئله د ۲۴ خخه کيږي لکه په سراجي ص ۱۹ کې ليکل شوی دی: واذا اختلط الثمن بكل الثاني او ببعضه فهو من اربعة وعشرين د ۲۴ خخه زوجي دميت لره ۳ کيږي ځکه چې د ثمن دی د دغه عدد مذکور او زوجه لره هم دلته ثمن دی او بنت دميت لره د دغه عدد خخه ۱۲ کيږي ځکه چې دانصف دی د دغه عدد خخه او يو لور لره هم نصف کيږي او ام يعني مورد ميت لره ۴ کيږي د دغه عدد خخه ۱۲ کيږي ځکه چې دانصف دی د دغه عدد خخه او يو لور لره هم نصف کيږي او ام يعني مورد ميت لره ۴ کيږي د دغه عدد خخه ځکه چې دا ۴ عدد سدس دی دهغه عدد مذکور خخه او مور لره هم دلته سدس کيږي او باقي پاته د دغه عدد مذکور خخه ۵ دی دغه ۵ اعياني خور کيږي ځکه چې دا عصبه شوي دي په لور دمري سره او عصبه لره باقي مال دی د ذوی الفروض خخه صورت د مسئلې په لاندې شکل دی

مسئله من ۲۴

ميت	زوجه	بنت صغيره	ام	اخت اعياني
۳	۱۲	۴	۵	

دميت د بنخي دري لوڼو او دو زاره د دري زامنو تر منځ تقسيم دميراث

پوښتنه: دی لاندې نې ووته حصص راته تعين کړي محمد ايوب مرحوم ۲۰ سال قبل بقضاء الهی فوت گرديد ورته زوجه بنت بنت بنت ديگرا ولادندارد عصبه بنات الاخ ۴ نفر عصبه بناء ابن الاخ ۳ نفر

بسم الله الرحمن الرحيم

بعون ملهم الصدق والصواب

په جواب کې به موږ دا ووايو چې د مرحوم محمد ايوب دورته ووتقسيم په دی ډول ترسره کيږي چې اصلي مسئله د دوی کيږي د ۲۴ خخه ځکه چې په مسئله کې ثمن خلط سوي دی د ثلثان سره نوکله چې داسی حال وی مسئله د مذکور عدد خخه کيږي لکه په سراجي ص ۱۹ کې ليکل شوي دي:

واذا اختلط الثمن بكل الثاني او ببعضه فهو من اربعة وعشرين د ثمن دري دی ۳ د زوجي کيږي ۱۶ دوه ثلث دی ده درو بناتو کيږي پنځه پاته کيږي درو ۳ ابنا ابن

الاخ ته حُکمه چې دوی عصبه دی او مابقی مال د ذوالفروض څخه د عصبه و وکیرې او هر چې ۴ بنات الاخ دی هغولره هیڅ شی نه کیرې د مسئلې مذکوره څخه اودا چې دوی په استفتاء کی په عصبه سره لیکل شوي دی داد مستفتی غلطی ده باقی په مسئله کی اول کسر راغلی دی پر بنات حُکمه چې بنات ۳ دی او حصص د دوی د اصل مسئلې څخه ۱۶ دی د شپاړس په درو کسردی ددی کسر دلیری کولو دپاره قاعده داده چې نسبت وکتل سی په مابین درؤس دمن انکسر علیهم السهام اود سهامو کی نوکه چیری نسبت د تباین وی لکه دلته کی نوټول رؤس به ووهل سی په اصل مسئله کی ماحصل تصحیح ده مسئلې کیرې نو اوس به ۳ ووهل سی په ۲۴ کی ماحصل ۷۲ تصحیح د مسئلې کیرې ددغه عدد څخه د تصحیح د مسئلې څخه ۹ زوجی لره دی ۴۸ درو لوڼو لره دی هری یوی لره ۱۶ کیرې ۱۵ درو ۳ ابنا ده ابن الاخ لره دی هریوه لره پنځه کیرې صورت د مسئلې په لاندی شکل سره دی

محمد ایوب مرحوم			اصل مسئله من ۲۴			تصحیح من ۷۲		
میر	زوجه	بنت	بنت	ابن ابن الاخ	ابن ابن الاخ	ابن ابن الاخ	بنت	بنت
۹	۱۶	۱۶	۱۶	۵	۵	۵	۵	۵

مولوی محمد احتشامی مولانا محمود میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان
 مولوی محمد عارف الرحمن
 مولوی محمد عارف الرحمن
 مولوی محمد عارف الرحمن

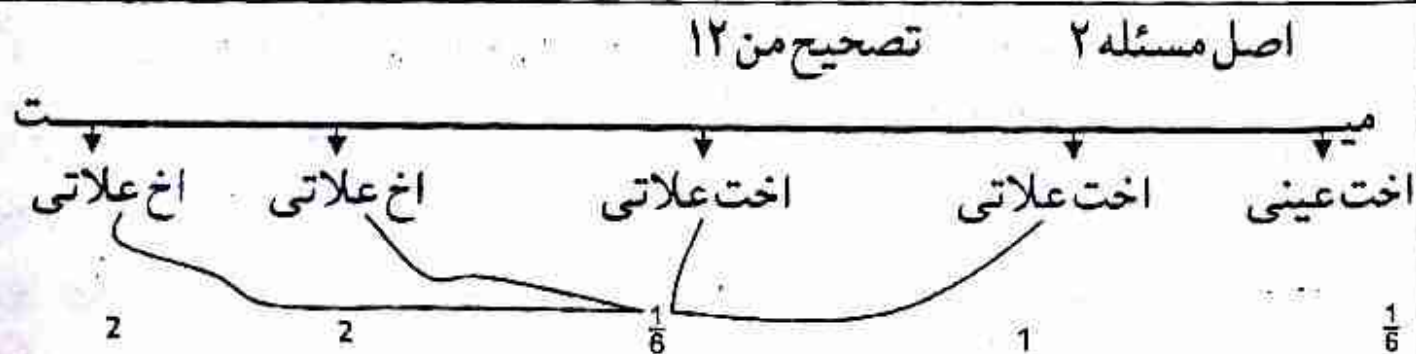
مولوی محمد احتشامی مولانا محمود میوند وال مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

داخت عینی اخوات علای او اخوة علای تر منځ تقسیم د میراث

پوښتنه: و مقام ته د محترم رئیس صاحب دارالافتاء ولایت کندهار ته السلام علیکم ورحمة وبرکاته محترمه! د میرزا عبدالله ۲ بنځی پاته دی چې دیوی بنځی څخه یوزوی علی محمد خان او یوه لور پاته دی اود بلی بنځی څخه ۲ زامن او ۲ لوڼی پاته دی چې دغه علی محمد خان پخپل شخصی پیسویو سرای رانیولی وو کله چې علی محمد مړ سو یوه لوری پاته سوه اولوری هم وفات وکی او بنځی یی بل میره وکی او صرف دده یوه سکه خوراو ۲ میریزی وروڼه او ۲ ناسکه خوندی پاته دی اوس وماته درو یه د شریعت معلومات راکړه چې دغه مورثه سرای د علی محمد خان د چا کیرې چی زه ستا د هدایت سره سم هغه کار وکړم

اوزماغاری خلاصی شی سوال دادی چې آبادغه سرای یوازی دسکه خورکپزی اوکده
دسکه اوناسکه وروڼو اوخوندو مشترک گرځی والسلام بااحترام (المستفتی نعمت الله)
بسم الله الرحمن الرحيم

جواب: داستفتاء دارنگه دی په میراث کی دعلی محمد خان چې میراث یی یو سرای پاته
دی ټوله ورثه حق لری چې ورثه یی عبارت دی دیوی خورسکني څخه او ۲ خوندی ناسکني
څخه او ۲ وروڼه ناسکه څخه دی داغه ټوله حق لری او حق دویش د میراث دارنگه دی چې
یوی خورسکني دپاره نیمایي دسرای کپزی اونور نیمایي یی د ۲ خوندو او د ۲ وروڼو ناسکه
وو کپزی لکن دوه وروڼه څلور شمارل کپزی فرضا او اعتبارا نو ټوله عدد ۶ کپزی نوسرای
دعلی محمد خان ۱۲ حصی کپزی نیمایي یی د ۱۲ چې ۶ کپزی دیوی سکني خور کپزی
اوپاته ۶ حصی شریک دی په مابین د ۲ وروڼو او د ۲ خوندو چې ناسکه دی نو تقسیم یی
دارنگه کپزی ۲ حصی دیوه ورور دی ۲ حصی دبل ورور دی د شپږ حصو څخه اویوه حصه
دیوی خور ناسکني ده اویوه بله حصه هم دبلی ناسکني خورده هکذا فی السراجی
واما الاخوات لاب وام فاحوال خمس النصف للواحدة ص ۱۰ والاخوات لاب کالاخوات
لاب وام ولهن احوال سبع ولایرثن مع الاختین لاب وام الا ان یکون معهن اخ
فیعصبهن والباقي بینهم للذکر مثل حظ الانثیین (السراجی ص ۱۱) والثالث ان لاتکون
بین سهامهم ورؤسهم موافقة فیضرب کل عدد رؤس من انکسرت علیهم السهام فی اصل
المسئله

دمړی ددريولوڼو يوه لمسي اونوي لمسي ترمنځ تقسيم دميراث
پوښتنه: زمانیکه وفات سوی دی ۲ لوڼی یوه عیالداري ورثه دی ثانیه عیالدری یی وفات سوی
ده په لاندی شکل سره

مافی الید	اتمه	دلبرو
بی بی امینه - بی بی امینه	سبی بی حجره - ابن الابن محمد ولی	بنت - بنت الابن - معصومه
دغه اتمه ددی یعنی دلبرو پردغه ورثه ووپه کوم ډول ویشل کیږي تکلیف به سی بیا هم داسی وایو جزاکم الله خیر الجزاء فی الدارین آمین ثم آمین یا رب العالمین		
(المستفتی عبد الغنی ولد حاجی صبغت الله)		

الجواب بعون الله تعالى

په جواب کی به وایو چې مافی الید د دلبرو نامی ښځی چې اتمه دخپل مورث دزوج څخه پر ورثه ووددی چې هغه ورثه ددی په صورت د استفتاء کی مذکور دی په لاندی ډول ویشل کیږي اصل مسئله کیږي د ۳ څخه ځکه چې په مسئله کی یوازی ثلثان راغلی دی د ۳ لوڼو دمیت دپاره او په مسئله کی چې یوازی ثلثان راشی مسئله کیږي د ۳ څخه (فاذا جاء فی المسائل من هذه الفروض احاد احاد فمخرج کل فرض سمیه الا النصف وهو من اثنين) (سراجی ص ۱۸) چونکه ثلثان ددرو ۳ څخه دوه دی ددو وکسردی پردرو لوڼو دمیت نو تصحیح دمستلی کیږي دنو ۹ څخه ثلثان د ۹ څخه شپږ دی شپږ تقسیم کیږي پردرو لوڼو دوه دوه صحیح رسیږي او دا خبره چې ددرو لوڼو لپاره ثلثان کیږي لکه راغلی دی په (سراجی ص ۸) کی (والثلثان للثنتين فصاعدا) باقی دنو ۳ څخه دری دی دغه دری کیږي دغه یو لمسی او یو لمسی دپاره چې په صورت دمستلی ذکر سوي دی په دې شان سره چې دوه کیږي دلمسی او یو کیږي دلمسی ځکه چې دوی هم پر عصبه وو چې تقسیم کیږي نو په هغه مشهوره او معروفه قاعده دمیراث به کیږي چې هغه داده (لذا ذکر مثل حظ الاثین) نارینه لره دوه چنده دحسی دښځی دی صورت دمستلی دادی :

اصل مسئله من ۳	تصحیح من ۹	مافی الید	اتمه	دلبرو
بنت	بنت	ابن الابن محمد ولی	بنت الابن	بنت
بی بی امینه	بی بی امینه	بی بی حجره	معصومه	معصومه
۲	۲	۲	۱	۱

مولوی محمد رفیع الرحمن

 مولوی محمد رفیع الرحمن

مولوی احمد نوری مخنی مرمولوی محمد احمدي مولوی نور محمد ثاقب رئیس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

آيا مفقود به ميراث كي ونده لری كنه؟

پوښتنه: يوسړی چې دپلار په ژوند کې ورک سی او بيا پلار وفات سی آيا دغه ورک سړی دپلار په ميراث کې حق لری كنه او كه چيری وروسته بيا پيدا سی او تقسيم شوی وی نوڅه بايد وسی ؟

(المستفتی ملا عبد الباسط)

بِعَوْنِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

په جواب كښی به داسی ووايو يوسړی چې دپلار په ژوند کې ورک شی او بيا پلار وفات شی دغه ورک سړی دپلار په ميراث کې حق لری كله كه يوازی ووبل وارث نه وونوټول مال به ددغه ورک سړی دپاره يو عادل سړی ته وسپارل شی او كه ورسره بل وارث هم موجود وو نو دده هغه حصه دترکی څخه به يو عادل ته وسپارل شی: (فيوقف نصيبه) ای نصيب المفقود (منه) ای من مال من مات قبل الحكم بموته في يد عدل لا مكان حياته (كلا) لوانفردوارثا (اوبعضا) لومعه وارث آخر فلومات رجل وترك ابنا مفقود فقط وقف جميع التركة وان معه بتين اعطى نصف التركة لهما ووقف النصف الآخر الخ (مجمع الانهر ج ۱ ص ۷۱۳ و الفتاوى تنقيح الحامدية ج ۱ ص ۱۰۶) - او په رد المحتار (ج ۳ ص ۳۶۲) كښی ليكل شوي دي: هذا ليس خاصا بالوصية بل هو حكمه العام في جميع احكامه من قسمة ميراثه وبينونة زوجة وغير ذلك الخ - او كه چيری تقسيم شوی وی بغير دتوقف او جلا والی دحصي دورک شوی زوی او بيا پيداشی نو نقض او ماتوالی دتقسيم به كيږي دده دحصي لپاره مگر كه دی په يوشی راضی شی نو بيا حاجت نشته نقض لره: بخلاف ما اذا ظهر وارث آخر او موصی له بالثلث او الربع فقال الورثة نقض حقه ولا تنسخ القسمة لتعلق حقها بعين التركة فلا يستقل الى مال اخر الا برضاها كما في النهاية الخ (رد المحتار ج ۵ ص ۱۸۷ والفقه الاسلامي ج ۵ ص ۶۸۸ و الفتاوى الكاملية ص ۲۳۱)

مولوي احمد نوري عفي من مولوي نديم احمد حقاني مولوي نور محمد ثاقب رئيس دارالافتاء دولت اسلامی افغانستان

دمفقود په مال به څه کيږي؟

پوښتنه : دمفقود په مالو کښي به څرنگه عمل کيږي؟ بينوا تو جروا

بسم الله الرحمن الرحيم

مفقود کچيري په وقت د وجود کي خپل پر مالو باندې حافظ او وکیل درولی وواو خپل مالونه يې ورسپارلی وه نو هروخت چې ورک سواو مفقود سو هغه حافظ يې حافظ دی که خائن نه وو او که چيري خائن وونوييا قاضي لره داشته چې يو ثقه امين ورته معين کړي او کچيري مفقود په وخت کښي د وجود پر خپل مالو باندې حافظ نه وودرولی نو بيا به قاضي يو حافظ امين ورته ودرولی: وقيم القاضي من يحفظ ماله ويستوفي غلاته فيما لا وكيل له فيه لان القاضي نصب لمصالح المسلمين نظر المن عجز عن التصرف بنفسه كما قلنا في الصبي والمجنون والمفقود عاجز بنفسه فيتصرف له القاضي والنظر له فيما ذكرنا... آه (الاختيار لتعليق المختار ج ۳ ص ۳۷) ونقل ابن المؤيد عن جامع الفصولين لو اخذ القاضي وديعة المفقود ممن هي بيده ووضعها عند ثقة لا بأس به آه (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۰) وهذا بحث ذكره في البحر حاصله انه انما ينصب اذا لم يكن له وكيل في الحفظ اقامة الغائب قبل فقده لانه لا ينزل بفقده آه (ردالمحتار ج ۳ ص ۳۶۰)

عزیز محمد مفتی مدظلہ العالی
مولوی محمد رفیع الرحمن
دارالافتاء
مولوی احمد نوری مدظلہ العالی

مولوی احمد نوری مدظلہ العالی
سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا انک انت العليم الحكيم

نور القرآن علمی خپرندویه پوهنه کاسه ره چ کوهه

دلاندي نورو کتابونو لپاره باور کتابتون ویبپاڼې ته ورشی او یا هم له مونږ سره اړیکه ټینګه کړی

- 01- [احقاق الحق خلور ټوکه](#)
- 02- دواده درس او رواجو اصلاح
- 03- دمور او پلار حقوق مولانا شاه حکیم محمد اختر
- 04- [جوامع الکلم خلوینست احادیث مفتي محمد شفیع](#)
- 05- [داسلام ستر اتل امام اعظم ابوحنیفه \(رح\)](#)
- 06- [نبوي او سپیڅلې ویناوې](#)
- 07- [دخالد بن ولید رضي الله عنه جهادي کارنامې](#)
- 08- [حقوق الرجال يعني دځاوند حقوق](#)
- 09- د همجنس بازي بربادي او دهغه علاج
- 10- [لس مشهورې ناروغۍ پېژندنه](#)
- 11- [داسلامي معلوماتو ذخیره پښتو \(دري حصي\)](#)
- 12- [دامام اعظم ابوحنیفه رحمة الله عليه حیرت انگیز واقعات](#)
- 13- [دغیر مقلدینو دامام بخاري رح او بخاري سره اختلاف](#)
- 14- [تفسیر معارف القرآن پښتو لس ټوکه](#)
- 15- [علم النحو پښتو](#)
- ۱۶- د ماشومانو ښکلا
- ۱۷- جمال القرآن

- ۱۸- د معاشري اصلاح
- ۱۹- تشریحات نابغه
- ۲۰- تحقیقات حماسي
- ۲۱- گلزار مدینه
- ۲۲- تنبه الغافلین
- ۲۳- اتلس ناولي قاتلین جنایي ناول
- ۲۴- المهند علي الفند
- ۲۵- وا مدني ياره تعتيه غورچان
- ۲۶- انسان او شیطان
- ۲۷- زاد الطالبین پښتو ترجمه
- ۲۸- جنت کالي
- ۲۹- جنتي ښځه
- ۳۰- بدر الفتاوي
- ۳۱- نشر الطيب في ذكر النبي الحبيب
- ۳۲- فتاوي يوسفیه
- ۳۳- فن الخطابه (د وينا فن)
- ۳۴- حقيقت خوارج (دري)
- ۳۵- د ورځي يوه خبره
- ۳۶- ارشاد الطالبین شرح زاد الطالبین

يادونه : په سلگونه اسلامي کتابونه د باور کتابتون څخه ښکته کولي شي

عزت الله سلطانزي

www.facebook.com/Ezatullah.sultanzai

What App: 0093706912702

